

รายงานสืบเนื่อง การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 1

Proceedings

วันศุกร์ที่ 25 พฤศจิกายน 2565
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

เล่มที่ 3

รายชื่อกองบรรณาธิการรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 1

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี สำเภาทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตยาพร เสมอใจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี ศักดิ์คุลยธรรม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนิดา วัชรระรังสี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก

อาจารย์กิตติยานภลัย ภูตระกูล

อาจารย์แก้วกัญญา เสวกสุริยวงศ์

อาจารย์ชฎาภรณ์ ประสาทกุล

อาจารย์พลสิทธิ์ ศรีศิริ

อาจารย์วลีรัตน์ ภมรพล

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ (Peer Reviewer) การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 1

รองศาสตราจารย์ ดร.ชลธารณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงตา สราญรัมย์
รองศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์	รองศาสตราจารย์ ดร.สมถวิล วิจิตรวรรณณา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตยาพร เสมอใจ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ วิเศษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิมล สัมพัทธ์พงศ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียงเดือน เกิดอัมแพง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี ศักดิ์คุลยธรรม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี สำเภาทอง
ดร.กฤษณา จิรทิวาวัช	ดร.เจณิภา คงอิม
ดร.ทิพย์พิรุณ พุ่มดวง	ดร.นิติศักดิ์ ไพโรจน์
ดร.ประภัสสร กิตติมนโรรม	ดร.ปริตภา รุ่งเรืองกุล
ดร.รสสุคนธ์ ทัพบพร	ดร.วัชรินทร์ หลิมรัตน์
ดร.สมรศรี คำตรง	ดร.สุกัญญา สุदारารัตน์
ดร.สุนันทา สังข์ทัศน์	ดร.อุทุมพร อยู่สุข
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ณิ มูแก้ม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวิชชัย อัจฉิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนีย์ หงษ์มา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนีย์ คำเก็งศักดิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปฐมมาภรณ์ คำชื่น	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปวรรัตน์ เลิศสุวรรณเสรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปวันรัตน์ นิกเรกิตติโกศล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนิดา วัชรระรังสี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พฤกษ์ภูมิ ธีรานูตร	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาสกร ปาละกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณวิมล จงจรวัยสกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลย์นุช สกุน้อย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชรินทร์ เกิดทรัพย์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันทิกา หิรัญเทศ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภมิตร คุณศรีสุวรรณ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เศรษฐวิวิทย์ คงกะพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภัทสร่า ปัญโญรัฐโรจน์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สายสมร สังข์เมฆ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสาวนีย์ ศรีจันทร์นิล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภาภรณ์ ดิษฐเล็ก
ว่าที่ร้อยตรีวิวัฒน์ชัย ภูมรินทร์	อาจารย์กิตติยานภาลัย ภูตระกูล
อาจารย์แก้วกัญญา เสวกสุริยวงศ์	อาจารย์ฉัตรทอง นกเชิดชู
อาจารย์จตุติเดช ทองมี	อาจารย์ธรรมวัตร อัศวรัตน์
อาจารย์ณรงค์ ลำดำ	อาจารย์ปรียวิศว์ ชูเชิด
อาจารย์นิตยา สุภาภรณ์	อาจารย์พลสิทธิ์ ศรีศิริ
อาจารย์ปรียาภัทร ชัชวาลย์สิน	อาจารย์ภูวน อัจฉกรนิถางกูร

อาจารย์พิทักษ์ ลีนาลาด

อาจารย์วรวุฒิ เหล่าบ้านค้อ

อาจารย์สุนทรีย์ สองเมือง

อาจารย์เสาวลักษณ์ ไชยนันท์

อาจารย์ YAO, ZUMIN

อาจารย์วลีรัตน์ ภมรพล

อาจารย์วีรพร กอสวัสดิ์พัฒน์

อาจารย์สุธินี จันทร

อาจารย์สุภัทรา สุวรรณหงษ์

กล่าวรายงาน
การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 1
“นวัตกรรมการศึกษาในยุคดิจิทัล”
วันศุกร์ที่ 25 พฤศจิกายน 2565
ณ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

กราบเรียน ท่านอธิการบดี

ดิฉัน ดร.สันธยา ชูทรัพย์ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ในนามของคณะผู้จัดงานและผู้เข้าร่วมการประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 1 ขอขอบพระคุณท่านอธิการบดีที่ได้กรุณาให้เกียรติมาเป็นประธานเปิดงานวันนี้ การจัดงานครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์

เพื่อเป็นเวทีระดับชาติ ให้นักวิชาการ นักวิจัย คณาจารย์ นิสิต และนักศึกษา ได้เผยแพร่ผลงาน ได้รับฟังและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ผ่านบทความวิจัย ผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ สื่อการสอน และโครงการนักศึกษา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการและวิจัยกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ

จากความตระหนักในภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ที่ต้องวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ในศาสตร์ต่าง ๆ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าของประเทศ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์จึงจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 1 ภายใต้แนวคิด “นวัตกรรมการศึกษาในยุคดิจิทัล” ในระบบผสมผสานทั้งรูปแบบ onsite และonline ผู้เข้าร่วมการประชุมวิชาการประกอบด้วยคณาจารย์ นิสิตนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษา และระดับบัณฑิตศึกษา โดยมีบทความเข้าร่วมนำเสนอจำนวน 125 บทความ มีการแสดงผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ สื่อการสอนของอาจารย์ และโครงการนักศึกษา จำนวน 100 ผลงาน ในรูปแบบ Virtual Exhibition ทางเว็บไซต์ของการประชุมวิชาการ

กิจกรรมหลังจากพิธีเปิด เป็นการบรรยายพิเศษ เรื่อง “นวัตกรรมการศึกษาในยุคดิจิทัล” โดย ศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์ อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และการประกาศรางวัลบทความยอดเยี่ยม

ในภาคบ่ายเป็นการนำเสนอบทความจำนวน 10 ห้อง และการตัดสินผลการนำเสนอ บทความยอดเยี่ยม ประจำห้อง

การจัดงานครั้งนี้มหาวิทยาลัยได้รับความร่วมมือจาก ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่กลั่นกรอง
บทความวิชาการ ให้ข้อเสนอแนะและตัดสินผลงานการนำเสนอ รวมทั้งจากคณาจารย์และบุคลากรที่
เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

บัดนี้ได้เวลาอันสมควรแล้ว ดิฉันขอกราบเรียนเชิญท่านอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ได้
กรุณาให้เกียรติกล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมงาน และกล่าวเปิดการประชุมวิชาการ ขอกราบเรียนเชิญค่ะ

คำกล่าวเปิดงาน
การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 1
“นวัตกรรมการศึกษาในยุคดิจิทัล”
วันศุกร์ที่ 25 พฤศจิกายน 2565
ณ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

คณะผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้เข้าร่วมประชุม นิสิต นักศึกษา และผู้มีเกียรติทุกท่าน

การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 1 ได้จัดภายใต้กรอบแนวคิด “นวัตกรรมการศึกษาในยุคดิจิทัล” ในวันนี้ เป็นการส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัล เพื่อส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียนให้พัฒนาตนเองด้านการเรียน รวมทั้งการรู้เท่าทันเทคโนโลยี ผ่านการสร้างนวัตกรรมการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการวางรากฐานที่มั่นคง ด้านการเรียนให้กับผู้เรียนในทุกมิติ โดยมีผู้สอนเป็นกลไกสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งพัฒนานวัตกรรมการศึกษาผ่านการศึกษา การค้นคว้า การวิจัย ซึ่งเป็นสิ่งท้าทายสถาบันการศึกษา ที่จะต้องส่งเสริม และสนับสนุน ให้เกิดองค์ความรู้ และผลผลิตที่สามารถสร้างผลกระทบในวงกว้างเพื่อนำไปปรับใช้ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการขับเคลื่อนประเทศ ผ่านการพัฒนาผู้เรียน และตอบปัญหา ความท้าทายด้านการเปลี่ยนแปลง ทางสังคมและเศรษฐกิจ ที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่

ผมหวังว่าการนำเสนอบทความวิจัย ผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ สื่อการสอน และโครงงานนักศึกษา ในวันนี้ จะสามารถช่วยพัฒนาการศึกษา พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญ ในการพัฒนา และเพิ่มศักยภาพผู้เรียน เพื่อเป็นกำลัง ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของประเทศ อันจะนำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ของสังคมไทยต่อไปในอนาคต

ผมขอขอบคุณทุกฝ่ายที่ได้ร่วมมือกันจัดงานนี้ขึ้นซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์ทั้งต่อประเทศชาติ มหาวิทยาลัย บุคคลทั่วไป เยาวชนและนิสิต นักศึกษา ผมขอเปิดการประชุมและขอให้การจัดงานครั้งนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์ทุกประการ ขอขอบคุณครับ

กำหนดการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 1
“นวัตกรรมการศึกษาในยุคดิจิทัล” วันศุกร์ที่ 25 พฤศจิกายน 2565
ณ ห้องประชุม 4801 ชั้น 8 อาคาร ดร.กมล ชูทรัพย์
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ถนนนครินทร์ ตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

- 08.00 – 08.30 น. ลงทะเบียน (หน้าห้องประชุม 4801 อาคาร ดร.กมล ชูทรัพย์)
- 08.30 – 08.40 น. ชมวีดิทัศน์แนะนำมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
ชมวีดิทัศน์การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 1
- 08.40 – 08.45 น. พิธีกรกล่าวต้อนรับเข้าสู่การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 1
และนำเข้าสู่พิธีเปิด
- 08.45 – 09.10 น. พิธีเปิด
– กล่าวรายงาน โดย ดร.สันธยา ชูทรัพย์ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
– กล่าวเปิดการประชุม โดย ดร.อนาวุฒิ ชูทรัพย์ อธิการบดี
- 09.10 – 10.10 น. ปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “นวัตกรรมการศึกษาในยุคดิจิทัล” โดย ศาสตราจารย์
ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์ อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสาร
การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 10.10 – 10.15 น. ดร.อนาวุฒิ ชูทรัพย์ อธิการบดี มอบของที่ระลึกให้กับวิทยากร และ
บัณฑิตภาพร่วมกัน
- 10.15 – 10.20 น. - ประกาศรางวัลบทความยอดเยี่ยม (Best Paper Awards)
- ดร.อนาวุฒิ ชูทรัพย์ อธิการบดี มอบเกียรติบัตรบทความยอดเยี่ยม
- 10.20 – 10.30 น. รับประทานอาหารว่างช่วงเช้า
- 10.30 – 12.00 น. นำเสนองานวิจัยในแต่ละกลุ่ม ช่วงที่ 1 (รูปแบบ Hybrid)
- 12.00 – 13.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 – 16.30 น. นำเสนองานวิจัยในแต่ละกลุ่ม ช่วงที่ 2 (รูปแบบ Hybrid)
- 14.20 - 14.40 น. รับประทานอาหารว่างช่วงบ่าย (แจกในหอนำเสนอ)
- 16.30 น. มอบเกียรติบัตรแก่ผู้นำเสนองานวิจัย

หมายเหตุ กำหนดการอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

สารบัญ

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี	ณรงค์ฤทธิ์ วงค์ชัย สุพจน์ บุญวิเศษ	1
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัย เทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	สิริรัตน์ สมานโสรั วาทีณี หมั่นปทุม สมพร แต่งชาติ	20
แนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว	วัฒนชัย โสดี สุกัญญา สุदारารัตน์	38
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนา ทักษะการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ในรายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	ศุภานินทร์ ทำศรี	56
การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหา เป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H วิชาพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อการ ทำงาน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	พรทิพย์ ศรีสวัสดิ์	72
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) เรื่องการคำนวณ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา รายวิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กับ การบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	จันทรา แซ่หลิม	88
การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น เรื่อง รายการปรับปรุง โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการ บัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	กรองจิตร จูมพลหล้า	104

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Site ในรายวิชาการวางแผนและการควบคุมโดยงบประมาณ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	สมฤทัย สมัยพิทักษ์	114
การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่อง การแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	สมจิตร อภัย	125
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	สุรสิทธิ์ อุทัยบุรรมย์ มุกิตา ชมวงษา	139
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง การออมและการลงทุน โดยใช้การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom	เจตณรงค์ ลิขิตบัณชुर	155
การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่องการจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป จากการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	ประสพโชค ถ้ำสวย ปวีณ์พร พูลสวัสดิ์	169
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีการเงิน โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ	น้ำทิพย์ สิ้นสวัสดิ์	183
ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่าน Google Forms ในรายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	กมลรัตน์ สมบัติมาก สุภาพร อภิพันธ์ุ	197

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร	สุพัตรา ขำมีศักดิ์ โกวิทย์ กังสนันท์	212
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างวิธีการสอนแบบสาธิตกับวิธีการสอนแบบปกติในรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	เสาวคนธ์ คล่องการยิ่ง	231
การพัฒนาทักษะการคิดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด รายวิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น โดยการเรียนรู้แบบใช้คำถามวิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ	ศิริรัตน์ บุญยเกตุ	246
ผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนในชั้นเรียนและการสอนผ่านระบบออนไลน์ เรื่องการสื่อสารการตลาดของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ	กฤษฎา นุตวงษ์	258
การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในการเขียนแผนการตลาด วิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ	เกศวดี อมรมงคลกิจ	272
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้น โดยใช้เกมบิงโกออนไลน์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	บุสพรรณ ทูปคันโธ อติญา จันทร์ทอง	287
การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.ปีที่ 2 ห้อง 506 วิชาหลักเศรษฐศาสตร์เรื่อง ต้นทุนการผลิต โดยการเรียนรู้แบบใช้คำถาม	พรทิพย์ ปานน้อย	300
ผลการใช้บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชา การขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ	พจนีย์ สุกุลนา	318

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ของ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน	กนกอร โคตรผาบ	334
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ของ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ด้วยการ เรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา	เชษฐชน หอมแหม่ม	349
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนจาก การใช้สื่อ E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ ของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน	มลิวัดย์ ภูซัง	260
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี เงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดนนทบุรี	พงษ์สิทธิ์ พันธุ์โสริ อัจฉราพรรณ ศรีสวัสดิ์ นันทพร ธานี ขวัญภรณ์ สัจจสุจริตกุล อังศณา เกษมสุข พรรณเพ็ญ สิทธิพัฒนา	371
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดย ใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ของผู้เรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัย เทคโนโลยีภูเก็ต	จารุณีย์ ศิลปศาสตร์	386
การพัฒนาทักษะการผสมเครื่องดื่มโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบ Active Learning ในรายวิชาบาร์และเครื่องดื่ม ของนักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	ภาณุวัฒน์ แสงมณี	398
การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่าน เว็บไซต์ ด้วย Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	อมรรัตน์ พรหมแก้ว	412

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ เรื่อง การพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ โดยใช้แบบฝึกการพูดให้บริการ ในงานธุรกิจต่าง ๆ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	ศรียันตรา สีทองสุข จตุพร แต้มชัยภูมิ	427
การศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบการสอบระหว่างการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! กับการสอบปกติ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม	สุชีพ เมืองลาย	444
ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการทำแบบทดสอบการเรียนรู้ผ่านแอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน	แพรวา เกษรสกุล	458
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริงในรายวิชาเบเกอรี่ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	นันท์วัฒน์ นุ่มอุบลัมภ์	472
การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ	ธนชชา ทองมิตร ดวงกมล เตียชิน	486
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชางานมัคคุเทศก์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต โดยจัดกิจกรรมเทคนิคการสอนแบบ STAD	จิรติ ไชยเทพ	495
ระบบขนส่งและแนวทางการพัฒนาพืชผักทางการเกษตรเพื่อการส่งออกในเขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี	ฤทัยรัตน์ พลยาง	506

ชื่อบทความ	ผู้เขียน	หน้า
การปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้แนวคิดลีน: กรณีศึกษา กิจการร้านค้าปลีก MMobile เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร	ณิติ ตั้งกมลงามสกุล ชัยวัฒน์ ปะวรรณโก ภูวณ อัครวรนิฤงกูร	521
รูปแบบเทคโนโลยีวางแผนการจัดส่ง: ผู้ประกอบการขนส่งสินค้า ขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกแบบเหมาคัน ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	ช่อทิพย์ ลือไชยวุฒิ	537

การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี
Functional Operations of Investigation Police Officers, Nonthaburi
Provincial Police Station

ณรงค์ฤทธิ์ วงศ์ชัย¹ สุพจน์ บุญวิเศษ²

¹นิสิตปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์,

E-mail: narongrit-55@hotmail.com

²อาจารย์ประจำหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์,

E-mail: supot45@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ว่าด้วยการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2552 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ ข้าราชการตำรวจฝ่ายสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี จำนวน 162 คนใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่าการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยทุกด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมการสืบสวนคดีอาญาในเขตอำนาจรับผิดชอบ ด้านป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด ด้านรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่ประชาชน ด้านปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ด้านปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด้านสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัย ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุ และอายุงานด้านการปฏิบัติงานสืบสวน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ชั้นยศ ในภาพรวม มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี

Abstract

The objectives of this research were to study and compare the functional operations of investigation police officers, Nonthaburi Provincial Police Station on the Determination of the Powers and Duties among Government Agencies, the Royal Thai Police, B.E.2552 (2009). The sample of this research was 162 investigation police officers of the Nonthaburi Provincial Police Station. A questionnaire was used as a research tool for data collection. Data was analyzed using statistics to determine frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way ANOVA.

The major findings indicated that overall functional operation of investigation police officers, Nonthaburi Provincial Police Station was at a high level. When individual aspects were considered, all aspects were at a high level, including operations related to the control of criminal investigations in the jurisdiction of responsibility, prevention and suppression of wrongdoing, maintaining public order and safety, working with other related agencies, compliance with regulations and policies of Royal Thai Police, and disaster relief support. The results of comparing the opinions towards the functional operations of investigation police officers, Nonthaburi Provincial Police Station by age and investigation service length showed that there were indifferent opinions. However, the respondents with different educational level, marital status, average monthly income, rank had different opinions with a statistical significance level of .05.

Keywords: functional operation, Investigation police officers, Nonthaburi Provincial Police

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม ตามกระแสยุคโลกาภิวัตน์ที่เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาท ข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน มีการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตและการลงทุนข้ามชาติอย่างกว้างขวางที่มุ่งเน้นการแข่งขัน เพื่อสร้างความมั่นคงของรายได้โดยที่มิได้มีการเตรียมการหรือวางรากฐาน โดยมิได้คำนึงถึงผลกระทบระยะยาวที่จะตามมาในภายหลัง อันจะก่อให้เกิดภัยคุกคาม เป็นกระแสผลักดัน ให้ทุกประเทศมีการ

แข่งขันกันอย่างรุนแรง ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งการพัฒนาประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวิทยาการนั้น มีความจำเป็นต้องอาศัยพื้นฐานความสงบเรียบร้อยในบ้านเมืองและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นปัจจัยหลักแต่สภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ประชาชนประสบปัญหาในการดำรงชีวิตประจำวันมากมาย สาเหตุหนึ่งที่เป็นปัญหาทำลายความสงบสุขและสร้างความเสียหายให้แก่ประชาชนและสังคม คือ ปัญหาอาชญากรรม โดยสร้างผลกระทบให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นอย่างมากเมื่อความเจริญของสังคมและเทคโนโลยีมีความเจริญมากขึ้นเท่าใด พฤติกรรม การประกอบอาชญากรรมจะมีความหลากหลายและมีวิวัฒนาการมากขึ้นควบคู่กันไป (ชนะชัย เหลือเพชรรัตน์, 2553 อ้างถึงใน พัลลภ แสนยศ, 2563)

ตำรวจเป็นกลไกของรัฐในการรักษาระเบียบของสังคมให้สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความสงบสุขปลอดภัย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาฯ ได้ระบุว่า ตำรวจ คือ เจ้าพนักงาน ซึ่งกฎหมายให้อำนาจและมีหน้าที่ตรวจรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เป้าหมายสำคัญของตำรวจ คือ การตรวจตราดูแลป้องกันปราบปรามอาชญากรรมมิให้เกิดขึ้น เพื่อลดอาชญากรรม รวมทั้งจับกุมผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามกฎหมาย ดังนั้น ตำรวจจึงมีบทบาทสำคัญในการรักษาความผาสุกความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน ของประชาชน เป็นที่พึ่งของประชาชน ตำรวจมีความสำคัญต่อสังคมและกระบวนการยุติธรรม มีหน้าที่ควบคุมสังคมในฐานะผู้รักษากฎหมาย ซึ่งหมายถึงการบังคับใช้กฎหมายเพื่อคุ้มครองสังคม ด้วยยุทธวิธีต่าง ๆ ในด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม อาชีพตำรวจจึงมีขอบเขตกว้างขวาง เกี่ยวข้องกับประชาชนตลอดเวลาที่การทำงานของตำรวจไทยได้มีการกำหนดรูปแบบของภารกิจหน้าที่ ความรับผิดชอบและบทบาทของตำรวจไว้หลายประการ (สังวร ลิ้มรส, 2552 อ้างถึงใน ด.ต. คมกฤษ บุญยศ, 2557)

ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี เป็นฝ่ายปฏิบัติการ มีภารกิจในการป้องกันและปราบปรามการทำความผิดต่าง ๆ ตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาฯ ภายในเขตความรับผิดชอบในจังหวัดนนทบุรี มีหน้าที่ ตามนโยบายต่าง ๆ ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับคำสั่งจากกระทรวงมหาดไทยหรือรัฐบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จ งานสืบสวนนั้น มีลักษณะการปฏิบัติงานพิเศษแตกต่างไปจากงานด้านอื่น ๆ ของตำรวจ กล่าวคือ เป็นงานที่ต้องใช้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติที่มีคุณสมบัติพิเศษหลายประการ เริ่มต้นด้วยการรู้กฎหมาย รู้ระเบียบและข้อบังคับอันเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน ตลอดจนถึงต้องมีคุณสมบัติของบุคคลหลาย ประเภทรวมอยู่ในตัว สามารถคบหาสมาคมกับบุคคลหลายชั้น ทั้งสูงและต่ำ ปฏิบัติทางทำทางและ คำพูดให้รวดเร็ว ทันท่วงทีเหตุการณ์ มีความกล้าหาญ อดทน มีไหวพริบ ปฏิภาณ และมีความสังเกต จดจำดีและมีความละเอียดถี่ถ้วน ประกอบกับต้องมีเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการปฏิบัติงาน มียุทธวิธีที่มีประสิทธิภาพเหนือกว่า

ผู้กระทำผิด การปฏิบัติงานจึงประสบความสำเร็จ ดังนั้น หากได้มีการศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ตำรวจฝ่ายสืบสวนแล้วข้อมูลที่ได้รับย่อมเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนในการปฏิบัติราชการ ประกอบกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องมีเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย สนับสนุนการปฏิบัติงาน มียุทธวิธีที่มีประสิทธิภาพเหนือกว่าผู้กระทำผิด การปฏิบัติงานจึงจักประสบความสำเร็จโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่สืบสวนนั้น ต้องเป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาเลือกสรรจากผู้บังคับบัญชาแล้วว่า เป็นบุคลากรที่มีประสบการณ์มีความรู้ความสามารถ มีปฏิภาณไหวพริบดีมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน เสียสละและต้องสัมผัสกับปัจจัย ในด้านต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการทำงานที่สืบสวนจับกุมผู้กระทำผิด

จากข้างต้นที่กล่าวมา เจ้าหน้าที่ตำรวจมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ในการรักษาความสงบสุขให้แก่ประชาชนในสังคม รักษาความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของ ประชาชน เป็นที่พึ่งของประชาชน ทั้งในยามที่บ้านเมืองปกติและในยามเดือดร้อน พัฒนาช่วยเหลือประชาชนเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติมีหน้าที่ตรวจตรารักษาความสงบ ป้องกันปราบปราม อาชญากรรม การแพร่ระบาดของยาเสพติด หน้าที่ในการสืบสวน สอบสวน จับกุม ปราบปรามผู้กระทำผิดกฎหมาย เป็นผู้ที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงในการดูแลคุ้มครอง ให้เกิดความสงบสุขแก่พลเมืองของประเทศการปกป้องสุจริตธรรมและผดุงความถูกต้องเป็นธรรม บทบาทและหน้าที่ของตำรวจมีความสำคัญต่อกระบวนการยุติธรรม คือ มีหน้าที่ควบคุมสังคมในฐานะผู้รักษากฎหมาย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี โดยมุ่งหวังว่าผลของการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลที่สำคัญ ในการนำมาเป็นแนวทางเพื่อประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ว่าด้วยการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2552
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี

สมมติฐานการวิจัย

ข้าราชการตำรวจฝ่ายสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ว่าด้วยการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปี พ.ศ.2552 แตกต่างกัน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวความคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน

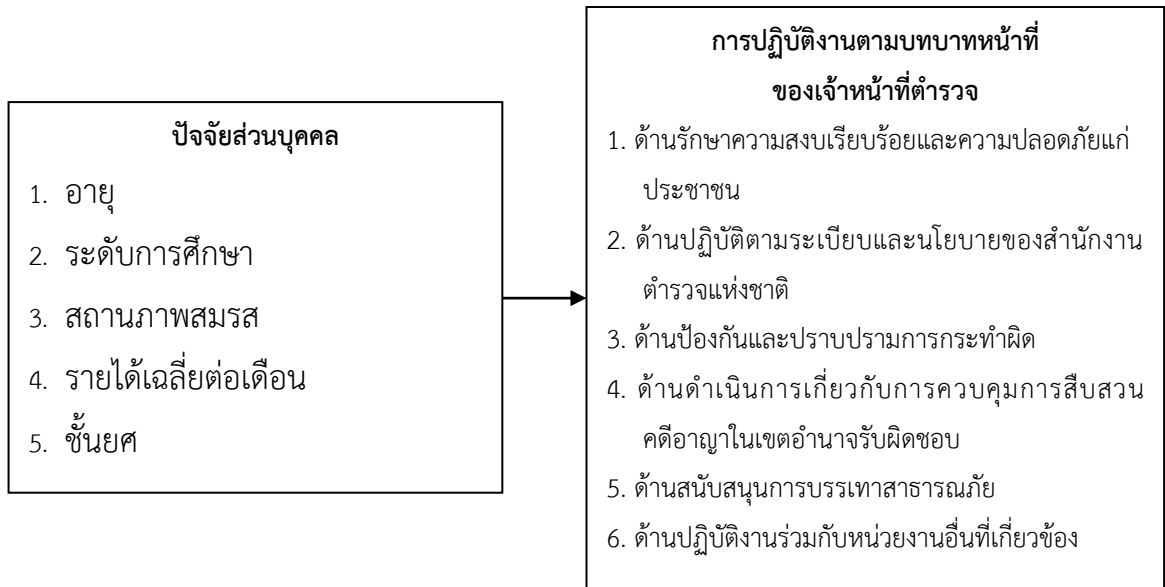
กิติพันธ์ รุจิรกุล (2529 อ้างถึงใน นางสาวกัลยา วงษ์ลัมัย, 2556) กล่าวว่า การปฏิบัติงานในองค์การหรือหน่วยงานต่าง ๆ นอกจากจะมีการแบ่งระดับการปฏิบัติงานแล้ว ยังต้องมีการแบ่งสิ้นป็นส่วนงานที่จะต้องปฏิบัติออกเป็นหน่วยงานย่อย ๆ ซึ่งมีหัวหน้าหน่วยหรือผู้นำหน่วยเป็นผู้รับผิดชอบงานตามลักษณะหน้าที่ของตนที่แตกต่างกัน ในการปฏิบัติงานที่ต่างชนิด ต่างหน้าที่ก็เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ หรือหน่วยงานนั้นซึ่งจะทำให้ผู้นำ มีความสนใจ มีทักษะ มีความรู้ มีทัศนคติและมีบทบาทหน้าที่ ของแต่ละคนแตกต่างกันไป

แนวความคิดทฤษฎีบทบาทและภารกิจหน้าที่ของตำรวจ

ตำรวจ เป็นกลุ่มวิชาชีพที่มีความสำคัญมากที่สุดกลุ่มหนึ่งของประเทศ ตำรวจมีความสำคัญ เพราะมีหน้าที่ต้องรักษาสังคมที่สงบสุขให้ตั้งมั่น คอยดูแลให้ประชาชนดำรงชีวิตทำงานและสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจภายในขอบเขตของกฎหมายและเป็นที่ยอมรับกันในทางสังคม ตำรวจมีความสำคัญทั้งสังคมโดยรวมและต่อกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากอาชีพ ตำรวจมีขอบเขตกว้างขวางกับประชาชนตลอดเวลา ดังจะเห็นได้จากประมวลระเบียบการตำรวจ เกี่ยวกับคดี กำหนดให้ตำรวจมีหน้าที่ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2555) 1. รักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชน 2. รักษากฎหมายที่เกี่ยวกับการกระทำผิดทางอาญา 3. บำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชน 4. ดูแลรักษาผลประโยชน์ของสาธารณะ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจ ฝ่ายสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดมาจาก กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2552 มาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

เป็นการอธิบายวิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรที่ศึกษา เพื่อเป็นผู้ให้ข้อมูลในขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูล ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ข้าราชการตำรวจฝ่ายสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี จำนวน 271 คน (ข้อมูลสถิติตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี, 2565)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการกลุ่มประชากรมีขนาดใหญ่ และทราบจำนวนประชากรทางผู้วิจัยจึงได้คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) กำหนดความคลาดเคลื่อนไว้ที่ ร้อยละ 5 โดยมีการคำนวณ

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดย N = ขนาดของประชากรทั้งหมด

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 0.05

$$n = \frac{271}{1+271(0.05)^2}$$

$$n = 161.549 \text{ คน}$$

เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 162 คน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของตำรวจฝ่ายสืบสวน สังกัดกองบังคับการภูธรจังหวัดนนทบุรี จำนวน 11 สถานี และ 1 กองกำกับ ผู้วิจัยจะใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ได้แก่ 1. แบบสัดส่วนความน่าจะเป็น (Probability Proportionate to Size) 2. การสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บและรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกระบวนการการสร้างเครื่องมือที่ได้ทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ช่วยตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหาที่ต้องการศึกษามีค่าเท่ากับ 0.96 และหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาความตรงตามเนื้อหาเรียบร้อยแล้วไปทดสอบหาความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการทดลองมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้เท่ากับ 0.95 แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อระดับ ตามวิธีของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541: 167) เป็นระดับการประเมิน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
5	4.50 - 5.00	ระดับบทบาทหน้าที่มากที่สุด
4	3.50 - 4.49	ระดับบทบาทหน้าที่มาก
3	2.50 - 3.49	ระดับบทบาทหน้าที่ปานกลาง
2	1.50 - 2.49	ระดับบทบาทหน้าที่น้อย
1	1.00 - 1.49	ระดับบทบาทหน้าที่น้อยที่สุด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดเตรียมแบบสอบถามและกำหนด รหัสหมายเลขแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบการเก็บแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างข้าราชการตำรวจสังกัดกองบังคับการภูธรจังหวัดนนทบุรีโดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 162 ชุด
3. เก็บแบบสอบถาม พร้อมตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาครบทั้งหมด 162 ชุดทำการเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

มีสาระครอบคลุมการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ว่าด้วยการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2552 ในทุกด้าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างกับ การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี จะทดสอบสถิติเชิงอ้างอิง ได้แก่ สถิติทดสอบที (t-test) ใช้สำหรับทดสอบความแตกต่างด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่มีตัวแปร แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ตัวแปรชั้นยศ ส่วนการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ใช้ในการทดสอบคือ ตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอายุงานด้านการสืบสวน กรณีที่ทดสอบแล้วพบว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยจะนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ในภาพรวม

(n=162)

การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจ ฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธร จังหวัดนนทบุรี	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
1. ด้านรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่ประชาชน	4.39	0.78	มาก	3
2. ด้านปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	4.38	0.73	มาก	5
3. ด้านป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด	4.40	0.69	มาก	2
4. ดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมการสืบสวนคดีอาญาในเขตอำนาจรับผิดชอบ	4.48	0.61	มาก	1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ในภาพรวม (ต่อ)

(n=162)

การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจ ฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธร จังหวัดนนทบุรี	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
5. ด้านสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัย	3.87	0.84	มาก	6
6. ด้านปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่ เกี่ยวข้อง	4.38	0.83	มาก	4
รวม	4.32	0.64	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก (4.32) เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามบทบาทหน้าที่ พบว่า ด้านการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมการสืบสวนคดีอาญาในเขตอำนาจรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก (4.48) รองลงมา ด้านการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (4.40) ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่ประชาชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (4.39) ด้านการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (4.38) ด้านการปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (4.38) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ด้านสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.87)

1. ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่ประชาชน พบว่า การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่ประชาชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับอยู่ในระดับมาก (4.39) เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อพบว่า การหาข่าวรวบรวมข้อเท็จจริงและหลักฐาน เพื่อประโยชน์ ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน อยู่ในระดับมากที่สุด (4.53) รองลงมา มีการดำเนินการเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสืบสวนโดยสร้างความสัมพันธ์กับประชาชนในพื้นที่โดยใกล้ชิดเพื่อประโยชน์ในการหาข่าว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในมาก (4.33) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ มีการปฏิบัติงาน หาข่าว ความมั่นคงภายในเขตอำนาจรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก (4.31)

2. ด้านการปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ด้านการปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับอยู่ในระดับมาก (4.38) เมื่อ

พิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีการจัดทำแผนการสืบสวนทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด (4.51) รองลงมาปฏิบัติงานตามแผนการสืบสวนที่วางไว้ทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในมาก (4.32) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ การเก็บรวบรวมสถิติข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับงานสืบสวน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.31)

3. ด้านการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด พบว่า การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ด้านการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับอยู่ในระดับมาก (4.40) เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกันปราบปราม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด (4.52) รองลงมา มีการสืบสวนกรณีจับกุมคนร้ายตามหมายจับของสถานีตำรวจอื่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในมาก (4.44) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ท่านปฏิบัติงานสืบสวนหาข่าว ก่อนการเกิดเหตุ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.64)

4. ด้านการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมการสืบสวนคดีอาญาในเขตอำนาจรับผิดชอบ พบว่า การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ด้านการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมการสืบสวนคดีอาญาในเขตอำนาจรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับอยู่ในระดับมาก (4.48) เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีการสืบสวนข้อเท็จจริง และหลักฐานเพื่อทราบรายละเอียดของการกระทำผิดที่เกิดขึ้นแล้ว มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด (4.58) รองลงมา มีการสืบสวนภายหลังจากรู้ตัวผู้กระทำความผิด ทั้งที่เป็นคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในมากที่สุด (4.56) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ท่านให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานแก่ผู้ร่วมงานในงานสืบสวน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (4.31)

5. ด้านการสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัย พบว่า การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ด้านการสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัย มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับอยู่ในระดับมาก (3.87) เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่น เพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับมาก (3.94) และมีการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่น ประจำจุดตรวจ/จุดบริการ ในช่วงเทศกาล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.94) เท่ากัน ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ มีการปฏิบัติงานร่วมกับทางอำเภอ/องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ชักซ้อมแผนปฏิบัติการเผชิญเหตุสาธารณภัย เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.73)

6. ด้านการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง พบว่า การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ด้านการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับอยู่ในระดับมาก (4.38) เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติงาน

ร่วมกับงานป้องกันปราบปราม ในการควบคุมความสงบเรียบร้อย กรณีมีเหตุพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดงานตามประเพณี การชุมนุมประท้วง และอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก (4.46) รองลงมา มีการปฏิบัติงานร่วมกับงานป้องกันปราบปราม เพื่อทำการตรวจค้นจับกุม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในมาก (4.35) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ มีการประสานการปฏิบัติงานกับงานอื่น ๆ ในสถานีตำรวจและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดจริงจัง เพื่อให้ผล ในการป้องกัน ระวัง ปราบปราม การกระทำความผิด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.34)

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การปฏิบัติงานตามบทบาท หน้าที่	ตัวแปร					อายุงาน ด้านการ ปฏิบัติงาน สืบสวน
	อายุ	ระดับ การศึกษา	สถาน ภาพการ สมรส	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน	ชั้นยศ	
1. ด้านรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยแก่ประชาชน	.02*	.09	.00*	.00*	.00*	.27
2. ด้านปฏิบัติตามระเบียบและ นโยบายของ สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ	.00*	.17	.00*	.00*	.00*	.01*
3. ด้านป้องกันและปราบปราม การกระทำความผิด	.10	.07	.01*	.14	.00*	.15
4. ดำเนินการเกี่ยวกับการ ควบคุมการสืบสวนคดีอาญาใน เขตอำนาจรับผิดชอบ	.24	.02*	.00*	.00*	.61	.16
5. ด้านสนับสนุนการบรรเทา สาธารณภัย	.82	.22	.10	.11	.01*	.16
6. ด้านปฏิบัติงานร่วมกับ หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง	.30	.00*	.06	.09	.12	.23
ภาพรวม	.15	.05*	.00*	.00*	.00*	.11

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1. ด้านอายุ ผลการศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ยกเว้น การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่ประชาชน และปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2. ด้านระดับการศึกษา ผลการศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ในภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ยกเว้น รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่ประชาชน ปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด และสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัยที่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ด้านสถานภาพสมรส ผลการศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามสถานภาพสมรส มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ยกเว้นด้านสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัย และปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลการศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ยกเว้นด้านป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด การสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัยและปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

5. ด้านชั้นยศ ผลการศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามชั้นยศ โดยภาพรวมข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร และข้าราชการตำรวจชั้นประทวน มีความคิดเห็นแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมการสืบสวนคดีอาญาในเขตอำนาจรับผิดชอบ ที่ไม่แตกต่าง

6. ด้านอายุงานด้านการปฏิบัติงานสืบสวน ผลการศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ในภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุงานด้านการปฏิบัติงานสืบสวน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี

1. ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่ประชาชน พบว่า การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่ประชาชน มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2552 ต้องรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สันตฤกษ์ บัญช่วย (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการป้องกันอาชญากรรมและการสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชุมชน:ภารกิจที่ทำนายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย ผลการศึกษาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความตระหนักถึงภารกิจในด้านการป้องกันอาชญากรรม และการสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชุมชนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบริบทสังคมที่มีความเป็นเมืองสูง และ Bernard Selznick (1995 อ้างถึงใน คมกฤษ บุญทศ, 2557) กล่าวคือ บทบาทหรือหน้าที่ของตำรวจในฐานะผู้ให้บริการแก่ชุมชน เช่น ระวังความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในสังคม คอยช่วยเหลือประชาชน เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินต่าง ๆ นอกจากนั้น ยังต้องคอยดูแล คนที่อยู่อาศัยในสังคม ปฏิบัติตนเหมือนหน่วยงานสังคมสงเคราะห์หน่วยงานหนึ่ง

2. ด้านการปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า การปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องด้วยการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ มีระเบียบ แบบแผน ขั้นตอนการปฏิบัติ ตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2552 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรเดช เกียรติชานน (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทบาทของนายอำเภอในทศวรรษหน้า ผลการวิจัย พบว่า บทบาทตามที่กฎหมายกำหนด นายอำเภอต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2553 ตามกฎหมายในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และ Bernard Selznick (1995 อ้างถึงใน คมกฤษ บุญทศ, 2557) กล่าวคือ บทบาทหรือหน้าที่ของตำรวจในฐานะผู้รักษากฎหมายอยู่ในฐานะผู้ที่ต่อสู้กับ อาชญากรรมและการจับคนร้าย หน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ คือ การสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิด รวบรวมหลักฐาน ชักถามผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิด การจับกุมผู้กระทำความผิด คอยดูแลให้ความปลอดภัยแก่ประชาชน ปราบปรามยาเสพติด ปราบปรามพวกมิจฉาชีพ ดูแลเอาใจใส่ไม่ให้ มีผู้กระทำความผิดกฎหมายอาญา การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ นอกจากต้องปฏิบัติตามภารกิจหน้าที่ต่าง ๆ แล้ว ยังจะต้องปฏิบัติและดำเนินการ

ตามแผน นโยบาย กฎข้อบังคับ ระเบียบต่าง ๆ ซึ่งได้วางไว้เป็น แนวทางไว้ตามนโยบายของรัฐบาล ตามนโยบายกระทรวงมหาดไทย กฎข้อบังคับของกระทรวง มหาดไทย ตามนโยบายกรมตำรวจ ตาม ระเบียบ คำสั่งของกรมตำรวจอย่างเคร่งครัดอีกด้วย

3. ด้านการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด พบว่า การป้องกันและปราบปรามการ กระทำผิด มีค่าเฉลี่ยอยู่ภาพรวมในระดับมาก เนื่องด้วยการปฏิบัติของข้าราชการตำรวจมีทั้งการ ปฏิบัติก่อนการเกิดเหตุหรือการป้องกัน และหลังการเกิดเหตุหรือการปราบปรามการกระทำความผิด เป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ช่วยลดอาชญากรรมได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คมกฤษ บุญทศ (2557) การศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัด ฉะเชิงเทรา ผลการวิจัย ระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวนตำรวจภูธร จังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

4. ด้านการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมการสืบสวนคดีอาญาในเขตอำนาจรับผิดชอบ พบว่า การดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมการสืบสวนคดีอาญาในเขตอำนาจรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครวิน มะลัยสิทธิ์ (2558) งานวิจัยนี้เรื่อง ศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ในกองบังคับการกอง ปราบปรามกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จากผลการศึกษา พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับสูง แสดงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่าย สืบสวน มีความคิดเห็นว่าตนเองจะสามารถปฏิบัติงานสืบสวนได้ดีในทุกขั้นตอนของงานสืบสวน โดยเฉพาะในด้านการรับรองรายงานเรื่องอาชญากรรม การค้นพบ หรือสงสัย และด้านการหาตัว ผู้กระทำความผิดหรือหาทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ๆ

5. ด้านการสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัย พบว่า การสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัย มี ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เพราะว่าข้าราชการตำรวจปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและ ระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2552 โดยเน้น การปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเป็นส่วนใหญ่ ทำให้การสนับสนุนบรรเทา การสาธารณภัยของส่วนต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎาวัตร โพธิ์ชัยศร และ โกศล สอดส่อง (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพ้นสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การ บริหารส่วน ตำบลโพ้นสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

6. ด้านการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง พบว่า การปฏิบัติงานร่วมกับ หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องด้วยการปฏิบัติงานของข้าราชการ

ตำรวจ ตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2552 ต้องมีการประสานงาน ปฏิบัติงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามหรือบรรเทาสาธารณภัย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องให้ประสบความสำเร็จ บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสรี คงยืนยง (2557) การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของตำรวจบ้านในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3 กล่าวคือ การประสานงานในการทำงาน หมายถึงกระบวนการบริหารอย่างหนึ่ง เป็นการร่วมมือกัน ทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกันองค์ประกอบหลักที่สำคัญ ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรับผิดชอบที่จะทำให้งานนั้นเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด โดยงานที่ทำงานจะต้องมีความสอดคล้องกันอย่างเหมาะสม มีการสื่อสารที่ตรงกันอย่างรวดเร็วและราบรื่นรวมทั้งผู้ประสานจะต้องสามารถทำให้ทุกฝ่ายเข้าร่วมทำงานอย่างมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงานที่กำหนดไว้

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1. ด้านอายุ ผลการศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ยกเว้น การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่ประชาชน และปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อศวิณ มะลัยสิทธิ์ (2558) งานวิจัยนี้เรื่อง ศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ในกองบังคับการกองปราบปราม กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า จากผลการศึกษาผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนที่มีอายุแตกต่างกัน มีประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าอายุไม่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน

2. ด้านการศึกษา ผลการศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ในภาพรวมและรายด้านโดยจำแนกตามระดับการศึกษา ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ยกเว้น รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่ประชาชน ปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดและสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัยที่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรกฤษณ์ ศรีสมบุรณ์ (2556) การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายสืบสวน กองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค 2 ผลการศึกษาการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจฝ่ายสืบสวน กองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธร

ภาค 2 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ข้าราชการตำรวจฝ่ายสืบสวน กองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค 2 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. ด้านสถานภาพสมรส ผลการศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน โดยจำแนกตามสถานภาพสมรส มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ยกเว้นด้านสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัย และปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรกฤษณ์ ศรีสมบุรณ์ (2556) การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายสืบสวน กองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค 2 ผลการศึกษา การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจฝ่ายสืบสวน กองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค 2 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ข้าราชการตำรวจฝ่ายสืบสวน กองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค 2 ที่มีสถานภาพต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัย อัครวิน มะลัยสิทธิ์ (2558) วิจัยเรื่องประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ในกองบังคับการกองปราบปราม กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า จากผลการศึกษาผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าสถานภาพสมรสไม่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน

4. ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลการศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน โดยจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ยกเว้นด้านป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด การสนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัยและปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัย กู้เกียรติ พลุกทรัพย์ (2556) ได้ทำการศึกษารายงานเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ตำรวจกองกำกับการสืบสวน 2 กองบังคับการสืบสวนตำรวจภูธรภาค 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองกำกับการสืบสวนสอบสวน 2 กองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธร ภาค 2 ที่มีคุณลักษณะด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีระดับแรงจูงใจต่างกัน

5. ด้านชั้นยศ ผลการศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามชั้นยศ โดยภาพรวมข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร และข้าราชการตำรวจชั้นประทวน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ คมกฤษ บุญทศ

(2557) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัด ฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามชั้นยศ พบว่าแตกต่างกัน

6. ด้านอายุงานด้านการปฏิบัติงานสืบสวน การศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ในภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุงานด้านการปฏิบัติงานสืบสวน มีความคิดไม่เห็นแตกต่างกัน ยกเว้น ปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ คมกฤษ บุญทศ (2557) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุงานด้านการปฏิบัติงานสืบสวน พบว่าแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ดังต่อไปนี้

1. ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่ประชาชน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรีควรจัดให้มีการส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจโดยการฝึกอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับยุทธวิธี เทคนิค วิธีการ มาตรการ ในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจงานสืบสวน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติที่ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

2. ด้านการปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรให้การสนับสนุน จัดการอบรมเสริมความรู้ด้านกรอบ แนวทาง ระเบียบแบบแผนการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่เสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าใจหลักการปฏิบัติที่ถูกต้องภายใต้กฎ ระเบียบกฎหมายที่กำหนด

3. ด้านการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด ควรส่งเสริมให้ตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ต้องมีความตระหนักในหน้าที่ รักษาระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด และเสียสละในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อป้องกัน ป้องปราม และปราบปรามผู้กระทำผิด

4. ด้านการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมการสืบสวนคดีอาญาในเขตอำนาจรับผิดชอบ ผู้บริหารหรือผู้ควบคุมการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกระดับชั้นต้องมีการช่วยเหลือให้การสนับสนุน

ให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะการปฏิบัติงาน เพื่อให้มีการปฏิบัติงานที่ถูกต้องและอย่างมีประสิทธิภาพในการสืบสวน

5. สนับสนุนการบรรเทาสาธารณภัย ควรมีการส่งเสริมการป้องกัน สนับสนุนสาธารณภัยร่วมกับหน่วยงานอื่น มีการร่วมวางแผน ซ้อมแผนการปฏิบัติทั้งการป้องกันและช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุ เพื่อให้มีการปฏิบัติงานที่ดีมีคุณภาพมากขึ้น

6. ด้านการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ควรมีการส่งการร่วมมือกันปฏิบัติงาน โดยไม่มีการแบ่งพรรคแบ่งพวก มีการประชุมปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานต่อกัน เพื่อประสิทธิภาพประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลในการดำเนินงานของข้าราชการตำรวจฝ่ายสืบสวน เพื่อศึกษาจุดปัจจัยหรือตัวแปรด้านใดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติทำงาน

2. ควรมีการประเมินผลตามแผนการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของข้าราชการตำรวจฝ่ายสืบสวน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพของตามแผนที่กำหนด

3. ควรมีการศึกษาปัญหา อุปสรรค การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง หรือแก้ปัญหา พัฒนาการสืบสวนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กู่เกียรติ พลุกทรัพย์. (2556). **แรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ตำรวจกองกำกับการสืบสวน 2 กองบังคับการสืบสวนตำรวจภูธรภาค 2**. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเมืองการปกครอง, คณะการเมืองการปกครองและนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

คมกฤษ บุญทศ. (2557). **การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดฉะเชิงเทรา**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร ทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

จักรกฤษณ์ ศรีสมบูรณ์. (2556). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายสืบสวน กองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค 2**. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเมืองการปกครอง, คณะการเมืองการปกครองและนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เจษฎาวัตร โพธิ์ชัยศรี และ โกศล สอดส่อง. (2564). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี**. *วารสารวิจัยธรรมศึกษา*, 4(2).

- ชนะชัย เหลืองเพชรรัตน์. (2553). **แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสืบสวน ในสังกัดตำรวจภูธรภาค 6.** วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- พัลลภ แสนยศ. (2563). **ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สำนักงานเลขาธิการตำรวจแห่งชาติ.** รัฐศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- วัชรเดช เกียรติชานน. (2564). **การพัฒนาบทบาทของนายอำเภอในทศวรรษหน้า.** วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 6(2).
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). **กลยุทธ์การตลาดการบริหารการตลาด.** กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- สังวร ลิ้มรส. (2552). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของตำรวจฝ่ายสืบสวน กอังกักการสืบสวนสอบสวนตำรวจนครบาล.** สารนิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- สันทกฤษณ์ บุญช่วย. (2562). **การป้องกันอาชญากรรมและการสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชุมชน: การกิจที่ทำหายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย.** วารสารสังคมศาสตร์วิจัย ปีที่ 10 ฉบับที่ 1.
- สำนักงานตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี. (2565). **สถิติข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี.** นนทบุรี.
- เสรี คงยืนยง. (2557). **ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของตำรวจบ้านในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3.** วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- อัศวิน มะลัยสิทธิ์. (2558). **ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนในกองบังคับการกองปราบปราม กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.** วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี, ฉบับที่ 20.
- Yamane, Taro. (1973). **Introductory Analysis.** 3rd ed. Tokyo: Harper International Education.

**ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ**
**Factors Related to Behavior Saving Behavior of Accounting Student of
Vocational Certificate at Wimol Business Administration Technological
College**

สิริรัตน์ สมานโสตร์¹ วาทีนี หมื่นปทุม² สมพร แต่งชาติ³

¹สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10196@wbac.ac.th

²สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: vatinee@wbac.ac.th

³สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10037@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ข้อมูลทั่วไป 2) รายรับ ค่าใช้จ่าย และเงินออม 3) ปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ 4) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออม เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่2และชั้นปีที่3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 176 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ช่วงอายุระหว่าง 15-17 ปี ผู้ปกครองมีส่วนใหญ่อาชีพรับจ้าง 2) นักศึกษาส่วนใหญ่รับรายรับจากผู้ปกครองอย่างเดียว และมีรายรับรวมต่อเดือนอยู่ที่ 3,000-5,000บาท รายจ่ายรวมต่อเดือนอยู่ที่ 3,000-5,000บาท ส่วนใหญ่มีเงินออมต่อเดือนต่ำกว่า 500 บาท และความถี่ในการออม คือ ออมเมื่อมีโอกาส (ไม่แน่นอน) 3) ปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ พบว่า วัตถุประสงค์ในการออม เพื่อใช้จ่ายสำหรับการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการออม ได้แก่ ตนเอง สถาบันการเงินที่จะออมในอนาคตส่วนมากเป็นธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารเฉพาะกิจและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมมากที่สุด คือ รายรับที่ได้รับ 4) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษา พบว่า รายรับของนักศึกษามีผลต่อการออมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด รายจ่ายของนักศึกษามีผลต่อการออมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ระยะเวลาในการรับผลตอบแทนการออมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และความถี่ของผลตอบแทนการออมมีผลต่อการออมในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การออม พฤติกรรมการออม

Abstract

The research aims to study 1) general information 2) income, expenses and savings 3) social and economic factors 4) factors related to saving behavior Select a specific sample Be a vocational certificate student 2nd year and 3rd year Accounting Wimon College of Business Administration Technology consisted of 176 people using questionnaires as a tool to collect data. The statistics used in the analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation.

The findings of the study reveal as follows: 1) Most of the students are female, aged 15-17 years old. Most of their parents are employed. 2) Most students receive only from their parents have a total monthly income at 3,000-5,000 bath Most of them have a monthly savings of less than 500 baht, and the frequency of savings is saving when there is an opportunity (uncertain). 3) Social and economic factors found that the purpose of saving is to spend on education at the highest level The people Who influenced savings were themselves. Most of the financial institutions that would save in the future were commercial specialized banks, and the factor influencing the savings the most was the income received. 4) Factors related to the student's saving behavior found that the student's income influenced overall savings at the highest level. Student expenditure had the greatest effect on overall savings. The duration of receiving the overall savings return is at a high level. And the magnitude of the savings returns had the greatest effect on savings.

Keywords: saving, saving behavior

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปลูกฝังเรื่องการออมให้กับเยาวชนจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเยาวชนที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเงิน การลงทุน การออม ย่อมสามารถเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงได้ดี หากมีการให้ความรู้เกี่ยวกับเก็บออมตั้งแต่เด็ก เมื่อเติบโตสู่วัยทำงานก็สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการแบ่งรายได้ที่ได้รับเป็นเงินออม เพื่อใช้ในการดำรงชีพ เพื่อตนเองไม่ขัดสนหากเกิดสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ตกงาน หุพพลภาพไม่สามารถทำงานได้ หากมีเงินเก็บเงินออมก็สามารถใช้ในการดูแลตนเองและครอบครัว (ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน ธนาครแห่งประเทศไทย)

จะเห็นได้ชัดเจนอย่างยิ่งกับวิกฤตการณ์ปัจจุบันเป็นสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจและการจ้างงานของคนทั่วโลก ด้วยเหตุนี้หลายคนอยู่ในภาวะความไม่แน่นอน ไม่รู้อนาคตข้างหน้าจะเป็นอย่างไร ซึ่งวิกฤตการณ์ครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 อย่างรุนแรง โดยเฉพาะคนที่อาจจะกำลังตกงาน มีรายรับลดลง แต่รายจ่ายกลับไม่ลดลงด้วย กับอีกกลุ่ม คือ คนที่ไม่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 ไม่ตกงาน มีเงินเดือนเหมือนเดิม แต่ต้องใช้ชีวิตด้วยความไม่ประมาท ควรมีการจัดลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายแต่ละเดือน อย่างไรก็ตามแม้รายรับจะลดลงแต่พอยังมีรายรับ สิ่งที่ต้องทำ คือ การเก็บออมไว้ใช้ยามฉุกเฉิน

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมกรออมและปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรออมของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งบุคคลกลุ่มนี้เป็นกลุ่มเยาวชนคนวัยเรียนที่จะเข้าสู่วัยทำงานเป็นกำลังหลักต่อการออมของสังคมและประเทศชาติต่อไปในอนาคต ทั้งนี้ ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษา ผู้บริหาร ครูอาจารย์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการวางแผน การกำหนดแนวทางส่งเสริมการออมต่อกลุ่มเยาวชนคนในวัยเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ
2. เพื่อศึกษารายรับ ค่าใช้จ่าย และเงินออม ของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ
4. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกรออมของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรออม

ความหมายของพฤติกรรม

คำว่า “พฤติกรรม” แปลว่า หน นกร ได้เขียนไว้ในพจนานุกรมแปล ไทย-ไทย ไว้ว่า พฤติกรรม เป็นการกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิดและความรู้สึก เพื่อตอบสนองสิ่งเร้า

อาภรณ์ รัชไชย (2560) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกของจิตใจทั้งภายในและภายนอก เป็นการกระทำเพื่อสนองความต้องการของบุคคล ซึ่งบุคคลอื่นสังเกตและใช้เครื่องมือทดสอบได้

ความหมายของการออม

ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย ให้ความหมายของ “การออม” ไว้ว่า เป็นการแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บสะสมไว้สำหรับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เพื่อไว้ใช้ในอนาคต เพื่อเวลาฉุกเฉิน เพื่อใช้ในสิ่งที่อยากได้หรืออยากทำ ส่วนใหญ่มักอยู่ในรูปแบบที่มีความเสี่ยงต่อการสูญเสีย เงินต้นต่ำ และได้รับผลตอบแทนไม่สูง นอกจากนี้ยังมี นักวิจัยที่ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการออม ได้ให้ความหมายของการออมไว้หลากหลาย เช่น เพ็ชรวิชาญ โตศักดิ์ (2560 อ้างถึงใน ศิวขกรรณาเพ็ญ, 2563) ให้ความหมายของการออมไว้ว่า เป็นการนำรายได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้ว จะมีส่วนซึ่งเหลืออยู่ ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไป เรียกว่า เงินออม ที่กันเอาไว้เพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

ความหมายของพฤติกรรมการออม

โปรซอฟท์ ซีอาร์เอ็ม (2560) กล่าวว่าไว้ว่า พฤติกรรมการออม (Saving Behavior) หมายถึง การแสดงออกของบุคคลต่อการออม ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้วย ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการออมและเกิดความรู้สึกเห็นความสำคัญของการออม

เพ็ชรวิชาญ โตศักดิ์ (2560 อ้างถึงใน ศิวขกรรณาเพ็ญ, 2563) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมว่า หมายถึง การจัดสรรเงินออม สัดส่วนเงินออม จำนวนเงินออม ระยะเวลาการออม วัตถุประสงค์ในการออม รูปแบบการออม เหตุผลในการเลือกรูปแบบการออม และแนวโน้มการออมเงินในอนาคต

วันรัศมี มิ่งมณีนาคิน (2556) กล่าวถึงเงินออมไว้ว่า เงินออม หมายถึง ส่วนหนึ่งของรายได้ปัจจุบันที่ไม่ได้ใช้จ่ายไปเพื่อการบริโภค หากแต่เก็บไว้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายต่าง ๆ ในอนาคต

ดังนั้น พฤติกรรมการออม จึงสรุปได้ว่า เป็นการวัดการมีเงินออม การจัดสรรเงินออม และวัตถุประสงค์ของการออม อาจรวมถึงแนวคิดและทัศนคติในการออมและการใช้จ่าย

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการออม

ปัจจัยด้านอิทธิพลต่อการออม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคและการออมมีอยู่หลายปัจจัย บรรณานา หลีกภัย (2563) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญ ๆ และมีอิทธิพลค่อนข้างสูงต่อการบริโภคและการออม ได้แก่

1. รายได้ในปัจจุบัน ถือว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการบริโภคหรือการเก็บออมของครัวเรือน เมื่อเทียบกับปัจจัยอื่น ๆ เนื่องจากครัวเรือนได้รับจากการขายปัจจัยการผลิตของตนเป็นหลักนั่นเอง

2. รายได้ในอนาคตที่คาดคะเนไว้ ถ้าครัวเรือนคาดคะเนไว้ว่า รายได้ในอนาคตของตนจะเพิ่มขึ้น ครัวเรือนจะบริโภคปัจจุบันมากขึ้น และลดการออมลง แต่หากครัวเรือนคาดคะเนว่ารายได้ในอนาคตของตนเองลดลง ครัวเรือนจะลดการบริโภคในปัจจุบันลง และเพิ่มการออมมากขึ้น

3. ค่านิยมทางสังคม เกิดจากแรงกดดันทางสังคม โดยหากสังคมให้ความสำคัญกับการประหยัด สังคมดังกล่าวจะให้ความสำคัญกับการออมมากกว่าการบริโภค ขณะที่สังคมใดให้ความสำคัญกับวัตถุเป็นหลัก สังคมดังกล่าวย่อมให้ความสำคัญกับการบริโภคมากกว่าการออม

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์การออม

วัตถุประสงค์การออมก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการออม (พิมพ์จันทร์ ชวดจะโป๊ะ และคณะ, 2563) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของการออมไว้ดังนี้

1. เพื่อการใช้ชีวิตประจำวัน เป็นการออมเงินเก็บไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพื่อซื้อสิ่งของและทรัพย์สินต่าง ๆ หรือการออมเพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพและการออมเงินเพื่อการท่องเที่ยว

2. เพื่อการใช้จ่ายฉุกเฉิน คือ สำรองเงินไว้ใช้อย่างน้อย 6 เดือน หากเกิดผลกระทบ มีเรื่องที่ไม่คาดฝันต่อรายได้ของเรา เรายังสามารถดำรงชีพอยู่ได้ในระยะปรับตัว

3. เพื่อการพัฒนาตนเองหรือจ่ายในอนาคต ประกอบด้วย การออมเพื่อการศึกษาของตนเอง การออมเพื่อการวางแผนการเปลี่ยนอาชีพในอนาคต และการเก็บไว้ใช้สำหรับการชำระหนี้ส่วนตัวต่าง ๆ

4. เพื่อการลงทุน เป็นการเก็บสะสมเงิน แล้วนำเงินไปลงทุน เพื่อสร้างผลตอบแทนที่สูงกว่าการออมโดยทั่วไป ให้ผลตอบแทนเป็นการสะสมเงินให้กองเงยต่อเนื่องในระยะยาว

ปัจจัยด้านรูปแบบหรือประเภทการออม

ในเว็บไซต์ของ เช็คราคา.คอม มั่นนี้ กูรู (CHECK RAKA . COM. Money Guru) ให้ความรู้เรื่อง “6 ประเภทการออมเงิน” แค่อีกก็รวยได้...ง่ายนิดเดียว!!” โดยให้ข้อมูลน่าสนใจมากดังนี้

1. ออมเงินในบัญชีเงินฝาก เป็นการฝากเงินไว้กับธนาคาร โดยเราสามารถเลือกได้หลายรูปแบบ ทั้งบัญชีออมทรัพย์ และบัญชีฝากประจำ

2. ออมเงินในหุ้น เป็นการลงทุนในหุ้น เพื่อต้องการได้มาซึ่งกำไรหรือผลตอบแทนที่สูงกว่าการฝากเงินในบัญชี แต่มีความเสี่ยงมากกว่า

3. ออมเงินในประกันชีวิต เป็นการออมเงินสำรองไว้เพื่อรองรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จะได้ผลตอบแทนเมื่อผู้เอาประกันเสียชีวิตหรืออยู่ครบตามสัญญาในกรมธรรม์

4. ออมเงินใน LTF/RMF เป็นการลงทุนระยะยาว รับดอกเบี้ยในอัตราสูงกว่าบัญชีเงินฝาก พร้อมได้สิทธิพิเศษในการนำเงินลงทุนมาใช้ลดหย่อนภาษีได้

5. ออมเงินในกองทุนรวม คือการลงทุนในกองทุนที่มีผู้จัดการกองทุนคอยดูแลเงินให้ตามนโยบายกองทุน ซึ่งมีหลายประเภท และถือเป็นการกระจายความเสี่ยงในการลงทุนอีกทางหนึ่ง

6. ออมเงินในอสังหาริมทรัพย์ เป็นการซื้อที่ดิน, บ้าน หรือทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ เพื่อเก็บเป็นทรัพย์สินในอนาคต และเป็นการเก็งกำไรในอนาคตในระดับดี ขึ้นอยู่กับแต่ละทำเลที่ตั้ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการสืบค้นผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออม มีงานวิจัย ดังนี้ ประรณนา หลีกภัย (2562: บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการออมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในจังหวัดตรัง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้มีเงินออมรวมไม่เกิน 5,000 บาท พฤติกรรมการออม คือ มีการออมเงินบางเดือน ผู้มีอิทธิพลต่อการออมมากที่สุดคือตัวเอง รูปแบบการออม คือ การออมในรูปแบบเงินสดไว้กับตนเอง และวัตถุประสงค์ของการออม คือ เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม คือ ปัจจัยรายได้ต่อเดือน และรายจ่ายต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ศุภกฤกษ์ มณีลาภ และคณะ (2561: บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต ชั้นปีที่1 และชั้นปีที่2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี มีรูปแบบการออม คือ การออมไว้เพื่อตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.20 ส่วนใหญ่พฤติกรรมการออม คือ มีการจัดสรรเงินออมออกมาก่อนการใช้จ่าย รองลงมา คือ การนำเงินเหลือหลังการใช้จ่ายมาเป็นเงินออม

วิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัย ในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) โดยใช้รูปแบบแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เลือกแบบเจาะจง แบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่2และชั้นปีที่3 ทุกคนเป็นกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย นักศึกษา ห้อง ชกบ.211 จำนวน 42 คน ห้อง ชกบ.212 จำนวน 46 คน ห้อง ชกบ.311 จำนวน 47 คน ห้อง ชกบ.312 จำนวน 41 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 176 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ส่วนที่1และ2 เป็นคำถามโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ สำหรับส่วนที่ 3 และ 4 เป็นคำถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน	1	หมายถึง	ส่งผลต่อการออมน้อยที่สุด
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	ส่งผลต่อการออมน้อย
ระดับคะแนน	3	หมายถึง	ส่งผลต่อการออมปานกลาง

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ส่งผลต่อการออมมาก

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ส่งผลต่อการออมมากที่สุด

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของชั้น ของ มัลลิกา บุณาค (2537) โดยมีการแปลผล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 2 สอบถามข้อมูล รายรับ ค่าใช้จ่าย และเงินออม ได้แก่ แหล่งรายรับของนักศึกษา รายรับของนักศึกษาต่อเดือน ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาต่อเดือน จำนวนเงินออมของนักศึกษาต่อเดือน และความถี่ในการออม

ส่วนที่ 3 สอบถามปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการออม บุคคลผู้มีอิทธิพลต่อการออม สถาบันการเงินที่จะออมในอนาคตและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม

ส่วนที่ 4 สอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษา ประกอบด้วย ปัจจัยนี้รายรับของนักศึกษามีผลต่อการออมหรือไม่ รายจ่ายของนักศึกษามีผลต่อการออมหรือไม่ ระยะเวลาในการรับผลตอบแทนอย่างไรที่นักศึกษาสนใจออม และอัตราผลตอบแทนมีผลต่อการออมหรือไม่

การสร้างเครื่องมือ และตรวจสอบคุณภาพ

ขั้นที่ 1 ดำเนินการร่างแบบสอบถาม นำฉบับร่างให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ ความเหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย จำนวน 3 ท่าน คือ อาจารย์สอางค์ แจ่มถาวร หัวหน้างานการเงินการบัญชี อาจารย์วัชรินทร์ ผ่องภักดี รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ อาจารย์วาทีณี หมั่นปทุม หัวหน้าสาขาการบัญชี หลังการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือครั้งที่ 1 นำมาทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปดำเนินการสร้างเครื่องมือด้วย Google Forms มีการตั้งคำถามที่จำเป็นต้องตอบ เพื่อป้องกันการตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วน

ขั้นที่ 2 ทำการทดลองใช้เครื่องมือ โดยได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษาของนักนักศึกษา ห้องที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 ท่าน คือ อาจารย์สมพร แต่งชาติ อาจารย์รุ่งนภา โกษาวัง อาจารย์ชญานันท์ วรรณโชติพันธ์ และอาจารย์ธวัชพร เปรื่องสุวรรณ ด้วยการให้อาจารย์ทั้ง 4 ท่าน

ทำการโหลดแบบสอบถามด้วยลิงค์และโหลดแบบสอบถามด้วย QR-code ทำการทดลองเลือกคำตอบ ดูการเก็บข้อมูลการตอบกลับเป็นเอกสารแบบสเปรดชีต (Spreadsheet) ที่จะนำเสนอออกมาเป็น Data xlsx. สำหรับใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ขึ้น

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามที่ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ กลับไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเป็นครั้งที่ 2 เพื่อขออนุมัติใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมาย เพื่อช่วยเหลือในการนำส่งลิงค์เครื่องมือและตรวจสอบการส่งกลับให้ผู้วิจัยแบบออนไลน์ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ด้วย Google Forms โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2564 ถึงวันที่ 26 ธันวาคม 2564 ได้รับการตอบกลับจากกลุ่มเป้าหมายทั้งสิ้น 176 คน คิดเป็นร้อยละ ร้อยของแบบสอบถามทั้งหมด การเก็บข้อมูลการตอบกลับเป็นเอกสารแบบสเปรดชีต (Spreadsheet) แสดงให้เห็นข้อมูลและเวลาที่นักศึกษาตอบแบบสอบถาม บันทึกและส่งออกสำเนาเอกสารไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้วิจัยในรูปแบบไฟล์ Microsoft Excel เพื่อนำไปประมวลผลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยโดยใช้รูปแบบแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าอัตราร้อยละ หรือเปอร์เซ็นต์ (Percent) หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายรับ รายจ่าย และเงินออม โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออม โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา และอาชีพผู้ปกครอง

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.1 จำแนกตามเพศ	1. ชาย	51	28.98
	2. หญิง	125	71.02
	รวม	176	100.00
1.2 จำแนกตามอายุ	1. ต่ำกว่า 15 ปี	0	0.00
	2. 15-17 ปี	98	55.68
	3. 18-20 ปี	76	43.18
	4. 20 ปีขึ้นไป	2	1.14
	รวม	176	100.00
1.3 จำแนกตามระดับการศึกษา	1. ชั้นปีที่ 2	88	50.00
	2. ชั้นปีที่ 3	88	50.00
	รวม	176	100.00
1.4 อาชีพของผู้ปกครอง	1. เกษตรกร	32	18.18
	2. รับราชการ	11	6.25
	3. รับจ้าง	81	46.02
	4. ค้าขาย	24	13.64
	5. พนักงานบริษัท	7	3.98
	6. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	2.84
	7. ธุรกิจส่วนตัว	16	9.09
รวม	176	100.00	

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 71.02 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด อายุ ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 15-17 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 55.68 รองลงมา คือ อายุ 18-20 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 43.18 อายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.14 ไม่มีช่วงอายุต่ำกว่า 15 ปี ระดับการศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ในอัตราส่วนที่เท่ากัน คือ จำนวนชั้นปีละ 88 คน คิดเป็นร้อยละ 50:50 อาชีพของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 46.02 รองลงมา คือ เกษตรกร

จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 ค่าขาย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 13.64 ธุรกิจส่วนตัว
จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 รับราชการ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 พนักงานบริษัท
จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.98 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.84 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับรายรับ ค่าใช้จ่าย และเงินออม

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละ จำแนกตามรายรับ ค่าใช้จ่าย และเงินออม

รายรับ ค่าใช้จ่าย และจำนวนเงินออม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2.1 แหล่งรายรับของนักศึกษา		
1. จากผู้ปกครองอย่างเดียว	112	63.64
2. จากการทำงานพิเศษอย่างเดียว	9	5.11
3. จากผู้ปกครองและทำงานพิเศษ	42	23.86
4. จากผู้ปกครองและกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา	8	4.55
5. จากผู้ปกครอง ทำงานพิเศษ และกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา	5	2.84
รวม	176	100.00
2.2 รายรับรวมของนักศึกษาต่อเดือน		
1. ต่ำกว่า 3,000 บาท	10	5.68
2. 3,000-5000 บาท	73	41.48
3. 5,001-7,000 บาท	71	40.34
3. 7,001-9,000 บาท	18	10.23
4. มากกว่า 9,000 บาท	4	2.27
รวม	176	100.00
2.3 ค่าใช้จ่ายรวมของนักศึกษาต่อเดือน		
1. ต่ำกว่า 3,000 บาท	21	11.93
2. 3,000-5000 บาท	88	50.00
3. 5,001-7,000 บาท	57	32.39
3. 7,001-9,000 บาท	9	5.11
4. มากกว่า 9,000 บาท	1	0.57
รวม	176	100.00

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละ จำแนกตามรายรับ ค่าใช้จ่าย และเงินออม (ต่อ)

รายรับ ค่าใช้จ่าย และจำนวนเงินออม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2.4 จำนวนเงินออมของนักศึกษาต่อเดือน		
1. ต่ำกว่า 500 บาท	87	49.43
2. 500-1,000 บาท	63	35.79
3. 1,001-1,500 บาท	12	6.82
3. 1,501-2,000	12	6.82
4. มากกว่า 2,000 บาท	2	1.14
รวม	176	100.00
2.5 ความถี่ในการออมของนักศึกษา		
1. ออมเมื่อมีโอกาส (ไม่แน่นอน)	122	69.32
2. ออมทุกวัน	14	7.96
3. ออมทุกสัปดาห์	25	14.20
4. ออมทุกเดือน	12	6.82
5. ออมทุกปี	3	1.70
รวม	176	100.00

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษา รายรับ ค่าใช้จ่าย และเงินออม ของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า แหล่งรายรับของนักศึกษา ส่วนใหญ่รับมาจากผู้ปกครองอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 63.64 รองลงมา คือ จากผู้ปกครองและทำงานพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 23.86 จากการทำงานพิเศษอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 5.11 จากผู้ปกครองและกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.55 และจากผู้ปกครอง ทำงานพิเศษและกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.84 ตามลำดับ รายรับรวมของนักศึกษาต่อเดือน ส่วนใหญ่อยู่ที่ 3,000-5,000 บาท จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 41.48 5,000-7,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 40.34 7,000-9,000 บาท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.23 ต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.68 มากกว่า 9,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.27 รายจ่ายรวมของนักศึกษาต่อเดือน ส่วนใหญ่อยู่ที่ 3,000-5,000 บาท มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ 5,001-7,000 บาท จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 32.39 ต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.93 7,001-9,000 บาท มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.11 มากกว่า 9,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.57 จำนวนเงินออมของนักศึกษาต่อเดือน ส่วนใหญ่มีเงินออมต่อเดือนต่ำกว่า 500 บาท มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 49.43

รองลงมา คือ 500-1,000 บาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 35.79 1,001-1,500 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.82 เท่ากันกับ 1,501-2,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.82 น้อยที่สุด คือ ออมเงิน มากกว่า 2,000บาท มีเพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.14 **ความถี่ในการออมของนักศึกษา** ส่วนใหญ่จะออมเมื่อมีโอกาส (ไม่แน่นอน) มีจำนวนถึง 122 คน คิดเป็นร้อยละ 69.32 รองลงมา คือ ออมทุกสัปดาห์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 14.20 ออมทุกวัน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.96 ออมทุกเดือน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.82 และออมทุกปีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70

3. การวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ	\bar{x}	SD	แปลผล
3.1 วัตถุประสงค์ในการออม			
1. นักศึกษาออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	4.50	0.83	มากที่สุด
2. นักศึกษาออมเงินเพื่อใช้จ่ายสำหรับการศึกษา	4.76	0.67	มากที่สุด
3. นักศึกษาออมเงินเพื่อใช้จ่ายในซื้อสินค้า	4.66	0.67	มากที่สุด
4. นักศึกษาออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามชรา	4.39	0.47	มาก
5. นักศึกษาออมเงินเพื่อผลตอบแทนจากการออม	4.20	0.78	มาก
รวม	4.50	0.68	มากที่สุด
3.2 บุคคลผู้มีอิทธิพลต่อการออม			
1. ตนเอง	4.76	0.67	มากที่สุด
2. บิดา/มารดา	4.61	0.75	มากที่สุด
3.ญาติ/พี่น้อง	4.50	0.83	มากที่สุด
4. เพื่อนสนิท	2.41	0.75	น้อย
5. ครู/อาจารย์	3.23	0.70	ปานกลาง
รวม	3.90	0.74	มาก
3.3 สถาบันการเงินที่จะออมในอนาคต			
1. ธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารเฉพาะกิจ	4.81	0.64	มากที่สุด
2. ธนาคารโรงเรียน/ธนาคารโรงเรียนดิจิทัล	4.50	0.83	มากที่สุด
3. บริษัท ประกันชีวิต	4.09	0.47	มาก
4. ออมในอสังหาริมทรัพย์	4.20	0.78	มาก
5. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์/กองทุนรวม	3.23	0.70	ปานกลาง

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ (ต่อ)

ปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ	\bar{x}	SD	แปลผล
รวม	4.17	0.68	มาก
3.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม			
1. รายรับที่ได้รับ	4.81	0.65	มากที่สุด
2. ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายชำระ (ค่าธรรมเนียมการเรียน)	4.65	0.70	มากที่สุด
3. ความต้องการในบริโภค อุปโภค	4.66	0.67	มากที่สุด
4. ภาระหนี้สิน	4.61	0.75	มากที่สุด
5. อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	4.52	0.83	มากที่สุด
6. พฤติกรรมการออมของครอบครัว	4.50	0.83	มากที่สุด
รวม	4.63	0.74	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการออมโดยรวมระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ออมเงินเพื่อใช้จ่ายสำหรับการศึกษา ($\bar{X}=4.76$) รองลงมาคือ ออมเงินเพื่อใช้จ่ายในซื้อสินค้า ($\bar{X}=4.66$) ออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ($\bar{X}=4.50$) ตามลำดับ และอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามชรา ($\bar{X}=4.39$) ออมเงินเพื่อผลตอบแทนจากการออม ($\bar{X}=4.20$) ตามลำดับ ปัจจัยเกี่ยวกับบุคคลผู้มีอิทธิพลต่อการออม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ตนเอง ($\bar{X}=4.76$) รองลงมาคือ บิดา/มารดา ($\bar{X}=4.61$) ญาติ/พี่น้อง ($\bar{X}=4.50$) ครู/อาจารย์ ($\bar{X}=3.23$) และเพื่อนสนิท ($\bar{X}=2.41$) ตามลำดับ ปัจจัยเกี่ยวกับสถาบันการเงินที่จะออมในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารเฉพาะกิจ ($\bar{X}=4.81$) และธนาคารโรงเรียน/ธนาคารโรงเรียนดิจิทัล ($\bar{X}=4.50$) อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ออมในอสังหาริมทรัพย์ ($\bar{X}=4.20$) และบริษัทประกันชีวิต ($\bar{X}=4.09$) และระดับปานกลางได้แก่ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์/กองทุนรวม ($\bar{X}=3.23$) ตามลำดับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับ คือ รายรับที่ได้รับ ($\bar{X}=4.81$) รองลงมาคือ ความต้องการในบริโภคอุปโภค ($\bar{X}=4.66$) ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายชำระ (ค่าธรรมเนียมการเรียน) ($\bar{X}=4.65$) ภาระหนี้สิน ($\bar{X}=4.61$) อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ($\bar{X}=4.52$) และพฤติกรรมการออมของครอบครัว ($\bar{X}=4.50$) ตามลำดับ

4. การวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออม

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออม

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออม	\bar{x}	SD	แปลผล
4.1 รายรับของนักศึกษามีผลต่อการออมหรือไม่			
1. รายรับของนักศึกษาเพิ่มขึ้นมีผลต่อการออมมากขึ้น	4.66	0.67	มากที่สุด
2. ปริมาณผู้มีเงินได้ในครอบครัวเพิ่มขึ้นมีผลต่อการออมมากขึ้น	4.50	0.83	มากที่สุด
รวม	4.58	0.75	มากที่สุด
4.2 รายจ่ายของนักศึกษามีผลต่อการออมหรือไม่			
1. รายจ่ายของนักศึกษาเพิ่มขึ้นมีผลต่อการออมลดลง	4.61	0.75	มากที่สุด
2. รายจ่ายของสมาชิกในครอบครัวเพิ่มขึ้นมีผลต่อการออมลดลง	4.42	0.77	มาก
3. การวางแผนการใช้จ่ายของนักศึกษามีผลต่อการออม	4.55	0.83	มากที่สุด
รวม	4.52	0.78	มากที่สุด
4.3 ระยะเวลาในการรับผลตอบแทนอย่างไรที่นักศึกษาสนใจออม			
1. จ่ายผลตอบแทนทุกเดือน	4.66	0.67	มากที่สุด
2. จ่ายผลตอบแทนทุกปี	4.61	0.75	มากที่สุด
3. จ่ายผลตอบแทนมากกว่า 1 ปี	2.41	0.75	น้อย
รวม	3.89	0.72	มาก
4.4 ผลตอบแทนที่มีผลต่อการออมหรือไม่			
1. ความมากน้อยของผลตอบแทนมีผลต่อการออมของนักศึกษา	4.61	0.75	มากที่สุด
2. รูปแบบผลตอบแทน เช่น ดอกเบี้ย ผลกำไร มีผลต่อการออม	4.50	0.83	มากที่สุด
รวม	4.55	0.79	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า รายรับของนักศึกษามีผลต่อการออมของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านรายรับของนักศึกษาเพิ่มขึ้นมีผลต่อการออมมากขึ้น (\bar{X} =4.66) ระดับมากที่สุด รองลงมา ปริมาณผู้มีเงินได้ในครอบครัวนักศึกษาเพิ่มขึ้นมีผลต่อการออมมากขึ้น (\bar{X} =4.50) ระดับมากที่สุด รายจ่ายของนักศึกษามีผลต่อการออมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านรายจ่ายของนักศึกษาเพิ่มขึ้นมีผลต่อการออมลดลง (\bar{X} =4.61) ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การวางแผนการใช้จ่ายของนักศึกษามีผลต่อการออม (\bar{X} =4.55) ระดับมากที่สุด และ รายจ่ายของสมาชิกในครอบครัวนักศึกษาเพิ่มขึ้นมีผลต่อการออมลดลง (\bar{X} =4.42) อยู่ในระดับมาก ระยะเวลาในการรับผลตอบแทนอย่างไรที่นักศึกษาสนใจ

ออม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านจ่ายผลตอบแทนทุกเดือน (\bar{X} =4.66) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ จ่ายผลตอบแทนทุกปี (\bar{X} =4.66) อยู่ในระดับมากที่สุด และจ่ายผลตอบแทนมากกว่า1ปี (\bar{X} =2.41) อยู่ในระดับน้อย ผลตอบแทนที่มีผลต่อการออมหรือไม่โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความถี่ของผลตอบแทนมีผลต่อการออมของนักศึกษา (\bar{X} =4.61) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ รูปแบบผลตอบแทน เช่น ดอกเบี้ย ผลกำไร มีผลต่อการออมของนักศึกษา (\bar{X} =4.50) อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าแหล่งรายรับของนักศึกษา ส่วนใหญ่รับมาจากผู้ปกครองอย่างเดียว โดยรายรับรวมต่อเดือนอยู่ที่ 3,000-5,000 บาท รายจ่ายรวมต่อเดือนอยู่ที่ 3,000-5,000 บาท จำนวนเงินออมส่วนใหญ่มีเงินออมต่อเดือนต่ำกว่า 500 บาท และความถี่ในการออมส่วนใหญ่จะออมเมื่อมีโอกาส ส่วนปัจจัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการออม ออมเงินเพื่อใช้จ่ายสำหรับการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยผู้มีอิทธิพลต่อการออม ได้แก่ ตนเอง ปัจจัยเกี่ยวกับสถาบันการเงินที่จะออมในอนาคตส่วนมากเป็น ธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารเฉพาะกิจ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมมากที่สุด คือ รายรับที่ได้รับ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออม พบว่า รายรับของนักศึกษามีผลต่อการออมของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด รายจ่ายของนักศึกษามีผลต่อการออมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ระยะเวลาในการรับผลตอบแทน ด้านจ่ายผลตอบแทนทุกเดือนอยู่ในระดับมากที่สุด และความถี่ของผลตอบแทนมีผลต่อการออมของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 71.02 อยู่ในช่วงอายุ 15-17 ปี รองลงมาคือ 18-20 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ชั้นปีละ 88 คน คิดเป็นร้อยละ 50 : 50 ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง รองลงมาคือ เกษตรกรและค้าขาย จะเห็นว่าผู้ปกครองเป็นผู้มีรายได้ต่อเดือนจำนวนไม่แน่นอน
2. รายรับ รายจ่ายและเงินออม พบว่า นักศึกษาส่วนมากมีรายรับต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-5,000 บาท ร้อยละ 41.48 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,000-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ

50.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบางครั้งความต้องการใช้จ่ายมากกว่ารายรับ ซึ่งจะเห็นได้จากจำนวนเงินออมต่อเดือนส่วนใหญ่ต่ำกว่า 500 บาท ร้อยละ 49.43 และความถี่ในการออมของนักศึกษา ร้อยละ 69.32 ออมเมื่อมีโอกาส (ไม่แน่นอน) แสดงให้เห็นว่าการออมของนักศึกษาออมแบบไม่สม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์จันทร์ ชวดจะโป๊ะ และคณะที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการออมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ที่พบว่า ลักษณะประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อาชีพผู้ปกครองคือเกษตรกร นักศึกษามีรายได้รวมต่อเดือน 3,001-5,000บาท มีจำนวนเงินออมรวมในปัจจุบันต่ำกว่า 3,000 บาท

3. วัตถุประสงค์การออม 2 อันดับแรกอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ออมเพื่อใช้จ่ายในการศึกษา ($\bar{X}=4.76$) และเพื่อใช้จ่ายในการซื้อสินค้า ($\bar{X}=4.66$) แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การออมของนักศึกษาเป็นการออมเพื่อการใช้จ่ายในปัจจุบัน ยังให้ความสำคัญกับการออมเพื่ออนาคตน้อย เช่น ออมเพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน ($\bar{X}=4.50$) การออมเพื่อใช้จ่ายในยามชรา ($\bar{X}=4.39$) ตนเองเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการออมมากที่สุดอันดับแรก ($\bar{X}=4.76$) ครู/อาจารย์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.23$) ดังนั้นครู/อาจารย์ควรเพิ่มบทบาทในการปลูกฝังสร้างความตระหนักในเรื่องการออมเงินให้ลูกศิษย์ สถาบันการเงินที่จะออมในอนาคต อันดับแรกเป็นธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารเฉพาะกิจ ($\bar{X}=4.81$) อันดับสุดท้ายคือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์/กองทุนรวม ($\bar{X}=3.23$) แสดงให้เห็นว่า นักศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจในบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์/กองทุนรวม

4. นอกจากนี้ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออม พบว่า รายรับของนักศึกษามีผลต่อการออมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$) รายจ่ายของนักศึกษาก็มีผลต่อการออมโดยรวมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.52$) สำหรับระยะเวลาในการรับผลตอบแทนการออมนักศึกษาสนใจแบบจ่ายผลตอบแทนทุกเดือนมากที่สุด ($\bar{X}=4.66$) ถ้าระยะจ่ายผลตอบแทนมากกว่า 1 ปี นักศึกษาสนใจอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.41$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. สถาบันการศึกษาควรจัดกิจกรรมหรือสอดแทรกเพื่อปลูกฝังหรือสร้างอุปนิสัยการออม ในรายวิชาหรือในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ นักศึกษามีพฤติกรรมและทักษะการวางแผนการเงิน
2. สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา ควรมีส่วนร่วมในการให้ความรู้แก่เยาวชน ในเรื่องการออมเงินในรูปแบบต่าง ๆ และการจัดสรรเงินออมไปลงทุนเพื่อให้เกิดผลตอบแทนที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการบัญชี การวิจัยครั้งต่อไปอาจศึกษาให้ครอบคลุมมากขึ้น
เช่น

1. ทำการศึกษาวิจัยกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง
2. ทำการศึกษาวิจัยนักศึกษาทั้งวิทยาลัย ทุกสาขาวิชา

เอกสารอ้างอิง

- เช็คราคา. **คอม มั่นใจ กูรู (CHECK RAKA . COM. Money Guru)**. ค้นเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม
2564, จาก <https://www.checkraka.com/money/article/111647>
- ปรารธนา หลีกภัย. (2562). **พฤติกรรมการออมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดตรัง**.
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง.
- เปลื้อง ณ นคร. **พจนานุกรมแปล ไทย-ไทย**. ค้นเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2564, จาก
<https://dictionary.sanook.com/search/dict-th-th-pleang>
- โปรซอฟท์ ซีอาร์เอ็ม. 2560. ค้นเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2564, จาก
<http://www.prosoftcrm.in.th/ArticleInfo.aspx?ArticleTypeID=2148&ArticleID=9538>
- พิมพ์จันทร์ ชวดจะโป๊ะ และคณะ. (2563). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของ
นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี**. คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- เพชรวิชาญ ไตศักดิ์. (2563). **พฤติกรรมการออมเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ สำนักงานการ
ตรวจเงินแผ่นดินจำกัด**. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. (2556). **หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค**. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา
พานิช.
- ศิริพร โสมคำภา และคณะ. (2561). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏกำแพงเพชร ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร**.
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 20 ธันวาคม 2562.
- ศุภกฤกษ์ มณีลาภ และคณะ. (2561). **พฤติกรรมการออมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต
ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี**. มหาวิทยาลัย
วลัยลักษณ์.

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 1
วันศุกร์ที่ 25 พฤศจิกายน 2565

ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย. ค้นเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2564, จาก
https://www.bot.or.th/Thai/BOTStoryTelling/Pages/1213_StoryTelling_Press.aspx

อาภรณ์ รัชไซ. 2560. **ความหมายของพฤติกรรม**. ค้นเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2564, จาก
www.scimath.org/lesson-biology/item/7001.

แนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษา
ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว
Guidelines of Educational Quality Assurance System Administration
of School Administrators under Sa Kaeo Provincial Administrative
Organization

วัฒนชัย โสดี¹ สุกัญญา สุदारรัตน์²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, E-mail: 63106930024@rpu.ac.th

²อาจารย์ที่ปรึกษา ลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว และ 2) ศึกษาแนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว กลุ่มตัวอย่างคือครูและผู้บริหาร จำนวน 217 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความตรงระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับ 0.92 สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้วในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.54, SD=0.49) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษามากที่สุด (\bar{X} =4.56, SD=0.54) รองลงมาคือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ด้านการส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัด ด้านการติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ด้านการประเมินและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาและด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา (\bar{X} =4.49, SD=0.53) ตามลำดับ และ 2) แนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ควรมีการประชุมชี้แจงเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาส เพื่อนำไปจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา โครงการ/กิจกรรม ของสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาของจังหวัดสระแก้ว

คำสำคัญ: แนวทางการบริหาร, ระบบประกันคุณภาพ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the educational quality assurance system administration of school administrators under Sa Kaeo Provincial Administrative Organization, and 2) to study guidelines of the educational quality assurance system administration of school administrators under Sa Kaeo Provincial Administrative Organization. The sample consisted of 217 administrators and teachers. The research instrument was a questionnaire with a validity, IOC values .67-1.00 and a reliability value of .92. The data were statistically analyzed by using Percentage, Mean, Standard deviation, and Content Analysis.

The results of research were as follows: 1) the educational quality assurance system administration of school administrators under Sa Kaeo Provincial Administrative Organization was at the highest level in overall (\bar{X} =4.54, SD=0.49), and particular aspects, ranking from the highest to the lowest mean: implementation of the educational quality development plan (\bar{X} =4.56, SD=0.54), followed by educational standards management, reporting of annual educational quality , Audit and review of educational quality, educational quality assessment, and educational quality development plan arrangement respectively (\bar{X} =4.49, SD=0.53), and 2) guidelines of educational quality assurance system administration of school administrators under Sa Kaeo Provincial Administrative Organization should arrange a meeting to clarify in order to create the development improvement plan to offer the stakeholders and use data for SWOT analysis to develop the development improvement plan, and school projects/activities according to school strategy of Sa Kaeo Province.

Keywords: guidelines of administration, quality assurance system Sa Kaeo provincial administrative organization

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คุณภาพของทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาองค์กร ประเทศและโลก การสร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพนั้น ต้องอาศัยสถาบันการศึกษาในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะสถานศึกษามีหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้ได้มาตรฐาน คือการบริหารจัดการของสถานศึกษาที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นกลไกในการควบคุม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพตามดัชนีบ่งชี้ที่กำหนด เป็นหลักประกันแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณะชนให้มั่นใจได้ว่าสถาบันศึกษานั้น ๆ สามารถให้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาท้องถิ่น โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิในการจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ที่กำหนดให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดการศึกษาโดยมีระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นมาตรฐานในการเทียบเคียงคุณภาพของสถานศึกษา และยังกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัด มีการติดตามการดำเนินงานของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และให้ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา (วรวรรณ สังข์พันธ์, 2560) สอดคล้องกับแนวคิดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา นำไปสู่แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 ที่กำหนดให้สถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการส่งเสริมสนับสนุนและกำกับดูแลของหน่วยงานต้นสังกัด ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติของการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษา 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 2) การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 3) การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 4) การประเมินและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา 5) การติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา 6) การส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัด (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2561) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ที่มุ่งส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน พัฒนาระบบการศึกษา พัฒนาครูบุคลากรทางการศึกษา ขยายโอกาสทางการศึกษา เสริมสร้างการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบ ส่งเสริมทำนุบำรุง ศาสนาและวัฒนธรรม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

จากกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและนโยบายการจัดการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า แนวทางการจัดการศึกษามุ่งตอ้บใจห้การประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2561 ซึ่งโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้วมีการดำเนินงานมาตั้งแต่ พ.ศ.2561 จนถึงปัจจุบัน มีผลการประเมินตนเองของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน อยู่ในระดับคุณภาพยอดเยี่ยม มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับคุณภาพดีเลิศ และมาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับคุณภาพยอดเยี่ยม (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว, 2564) แต่ระดับการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย 1) การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 2) การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 3) การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 4) การประเมินและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา 5) การติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา 6) การส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัด ยังไม่มีการติดตาม ประเมินผลเพื่อให้ทราบการดำเนินงานที่ครบถ้วน สมบูรณ์ตามกระบวนการดำเนินงานหรือไม่ และมีการดำเนินงานอยู่ในระดับใด

จากสถานการณ์เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยที่เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาเล็งเห็นความสำคัญของนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา ภายใต้กรอบแนวคิดการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 จึงสนใจศึกษาแนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว เพื่อทราบถึงระดับการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาและแนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ตามกรอบแนวคิดการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 และการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง พัฒนาการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว อันจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของท้องถิ่นจังหวัดสระแก้วให้ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว

2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความเป็นมาของระบบประกันคุณภาพการศึกษา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 บัญญัติไว้ว่า “รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชน
ได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มี
การร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ
โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้
มาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำ
แผนการศึกษาแห่งชาติ และการดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษา
แห่งชาติด้วย” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545
และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มีสาระสำคัญใน
มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุก
ระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก รวมทั้ง
ระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และใน
มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้อง
ดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่
เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา (วรวรรณ
สังข์พันธ์, 2560)

กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 ข้อ 3 กำหนดให้สถานศึกษาแต่ละ
แห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐาน
การศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนดพร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของ
สถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มี
การประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการเพื่อ
พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองพร้อม
แผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล
สถานศึกษาเป็นประจำทุกปีการศึกษา (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2561)

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 เป็นการดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 47 ที่กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง มาตรฐานการศึกษาปฐมวัย มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและแนวทางในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีรายละเอียดดังนี้

การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดในสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นหลักเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับ การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพการศึกษา

การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา คือ การวางแผนพัฒนาสถานศึกษาโดยจัดทำเป็นเอกสารแสดงโครงการ/กิจกรรม โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันคิดและพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อใช้เป็นเครื่องชี้นำในการดำเนินการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา คือ การนำแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาไปปฏิบัติ โดยมีการกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุเป้าหมายตามระยะเวลาที่กำหนด

การประเมินและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา คือ กระบวนการประเมินผล การดำเนินงานของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยบุคลากรภายในหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง และนำผลการประเมินไปแก้ไขข้อบกพร่องในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาได้ทันที

การติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา คือ การติดตาม ตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อนำผลไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

การส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัด คือ การจัดทำรายงานการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา เผยแพร่ผลการจัดการศึกษาและระดับคุณภาพของสถานศึกษา

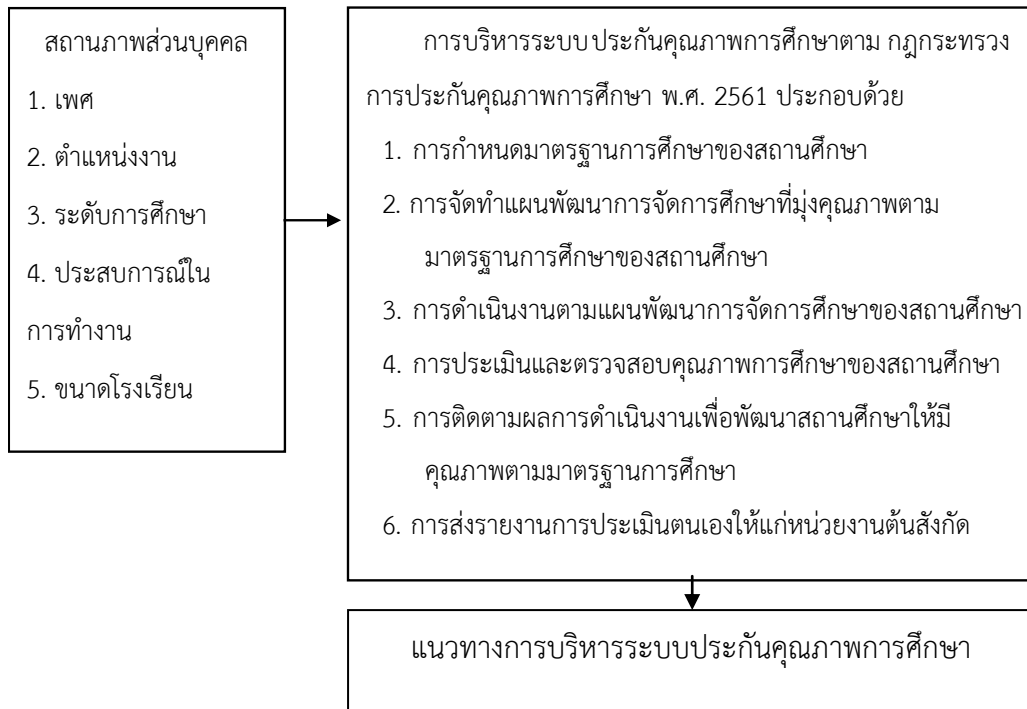
ต่อหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ
มาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พจรัตน์ คุณทวีลาภผล (2559) ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการประกัน
คุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า สภาพการดำเนินงานตาม
มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในตามกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพ
การศึกษา พ.ศ. 2553 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบเมื่อจัดกลุ่มตามหลักการวงจร
คุณภาพคือ การวางแผนการดำเนินงานตามแผนการติดตามตรวจสอบและการพัฒนาปรับปรุง
(PDCA) พบว่ามีปัญหาทุกด้าน แต่ปัญหาสำคัญและนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ คือการขาดความเข้าใจใน
วิธีการดำเนินการตามมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในวิธีการแก้ปัญหาที่พบว่าควรเริ่มจากการให้
ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานตามมาตรฐาน จากนั้นจึงแก้ปัญหาไปตามลักษณะของปัญหาเป็น
ข้อ ๆ ส่วนแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในให้มีคุณภาพคือ การขจัด
ปัญหาที่มีอยู่และดำเนินการพัฒนาทุกด้านโดยเริ่มจากการสร้างความตระหนักในความสำคัญของการ
ดำเนินงานนี้ให้กับผู้บริหารและบุคลากรเพื่อนำไปสู่การพัฒนาด้านอื่น ๆ แต่ละด้านต่อไป

มยุรี วรวรรณ (2563) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพ
การศึกษาของโรงเรียนมัธยม วัดหนองแขม พบว่า การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของ
โรงเรียนมัธยม วัดหนองแขม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน
ประกันคุณภาพการศึกษา คือ 1) ควรเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมบริหารตามโครงสร้างและ
บริบทโรงเรียน 2) ควรมีการระดมความคิดในการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา 3) ส่งเสริมการจัด
กิจกรรม โครงการตามแผนพัฒนาการศึกษา 4) แต่งตั้งผู้เกี่ยวข้องประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพ
ภายในสถานศึกษา 5) ควรมีการแต่งตั้งผู้เกี่ยวข้องติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มี
คุณภาพ 6) ควรมีการแต่งตั้งกรรมการเพื่อทำการรายงานผลการประเมินตนเองตามสถานศึกษากำหนด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ ครูและผู้บริหารในโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ปีการศึกษา 2564 จากสถานศึกษาทั้งหมด 11 โรงเรียน รวมจำนวน 505 คน (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว, 2564)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูและผู้บริหารในโรงเรียนสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ปีการศึกษา 2564 จากสถานศึกษาทั้งหมด 11 โรงเรียน จำนวน 217 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดโรงเรียน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970 อ้างถึงใน ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ, 2562) กำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร มีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ, 2562) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุดหรือปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
- 4 หมายถึง ปฏิบัติมากหรือปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 70-79
- 3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลางหรือปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 60-69
- 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อยหรือปฏิบัติตั้งแต่ร้อยละ 50-59
- 1 หมายถึง ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือปฏิบัติต่ำกว่าร้อยละ 50

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaire) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

นำเสนอร่างแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย จำนวน 1 ท่าน บุคลากรทางการศึกษา จำนวน 1 ท่าน และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของคำถามกับเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถาม (Index of Items Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และหาความเที่ยงโดยไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มครูที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ฉบับ และนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้เกณฑ์ค่าความเที่ยงทั้งฉบับไม่ต่ำกว่า 0.70 จากการคำนวณได้ค่า ความเที่ยงเท่ากับ 0.92 ซึ่งถือว่ามี ความเที่ยงใช้ได้ตามเกณฑ์ของ (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ คณะ, 2562)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ดำเนินการประสานขอหนังสือจากหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ถึงผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยไปยังผู้บริหารและครู จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม
3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และทำการวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของครูและผู้บริหารในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviations)
3. วิเคราะห์เนื้อหาจากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ระดับการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวม

ข้อที่	การบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษา ของผู้บริหารสถานศึกษา	\bar{X}	SD	แปลค่า	อันดับ
1.	ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	4.55	0.49	มากที่สุด	2
2.	ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่ง คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	4.49	0.53	มาก	6
3.	ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัด การศึกษาของสถานศึกษา	4.56	0.54	มากที่สุด	1
4.	ด้านการประเมินและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษา	4.54	0.54	มากที่สุด	5
5.	ด้านการติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนา สถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา	4.55	0.57	มากที่สุด	4

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของ
ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวม (ต่อ)

ข้อที่	การบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษา ของผู้บริหารสถานศึกษา	\bar{X}	SD	แปลค่า	อันดับ
6.	ด้านการส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงาน ต้นสังกัด	4.55	0.52	มากที่สุด	3
ภาพรวม		4.54	0.49	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาพรวมระดับการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.54, SD=0.49)
เมื่อพิจารณาระดับการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการดำเนินงาน
ตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา อยู่ในอันดับสูงสุด (\bar{X} =4.56, SD=0.54) รองลงมา คือ
ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา (\bar{X} =4.55, SD=0.49) ด้านการส่งรายงานการ
ประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัด (\bar{X} =4.55, SD=0.52) ด้านการติดตามผลการดำเนินงานเพื่อ
พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา (\bar{X} =4.55, SD=0.57) ด้านการประเมินและ
ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา (\bar{X} =4.54, SD=0.54) และด้านการจัดทำแผนพัฒนา
การจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา (\bar{X} =4.49, SD=0.53)

ตอนที่ 2 ผลการเสนอแนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้วให้มีความสำคัญดังนี้

ตารางที่ 2 สรุปผลการเสนอแนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว

ลำดับ ที่	แนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษา ของผู้บริหารสถานศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
1.	คำนึงถึงสภาพการดำเนินงานจริงไม่ควรเน้นเอกสารมากเกินไป	18	8.37
2.	มีการประชุมชี้แจงเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในการจัดทำแผนพัฒนา การจัดการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา นักเรียน	38	17.67
3.	ติดตามผลการดำเนินงานตามกรอบระยะเวลาการดำเนินงาน	20	9.31

ตารางที่ 2 สรุปผลการเสนอแนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว (ต่อ)

ลำดับ ที่	แนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษา ของผู้บริหารสถานศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
4.	นำผลในด้านต่าง ๆ มาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาส เพื่อนำไปจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา	35	16.28
5.	นำผลการติดตามการดำเนินงานมาชี้แจงให้ผู้รับผิดชอบทราบ เพื่อนำไปพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	17	7.91
6.	ใช้ผล SWOT เป็นฐานในการจัดโครงการ/กิจกรรมของสถานศึกษา ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาของจังหวัดสระแก้ว	30	13.95
7.	มีการจัดประชุม เพื่อนำเสนอผลการประเมินให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	29	13.49
8.	นำข้อมูลการประเมินไปปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	28	13.02
รวม		215	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า แนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว เรียงจากความถี่สูงสุดไปต่ำสุด คือ มีการประชุมชี้แจงเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา นักเรียน ร้อยละ 17.67 นำผลในด้านต่าง ๆ มาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาส เพื่อนำไปจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาร้อยละ 16.28 ใช้ผล SWOT เป็นฐานในการโครงการ/กิจกรรมของสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาของจังหวัดสระแก้ว ร้อยละ 13.95 มีการจัดประชุม เพื่อนำเสนอผลการประเมินให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร้อยละ 13.49 นำข้อมูลการประเมินไปปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ร้อยละ 13.02 ติดตามผลการดำเนินงานตามกรอบระยะเวลาการดำเนินงาน ร้อยละ 9.31 คำนึงถึงสภาพการดำเนินงานจริงไม่ควรเน้นเอกสารมากเกินไป ร้อยละ 8.37 นำผลการติดตามการดำเนินงานมาชี้แจงให้ผู้รับผิดชอบทราบ เพื่อนำไปพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ร้อยละ 7.91 ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้วตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.54$, $SD=0.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X}=4.56$, $SD=0.54$) รองลงมาคือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ด้านการส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัด ด้านการติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ด้านการประเมินและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X}=4.49$, $SD=0.53$)

2. แนวทางการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว เรียงจากความถี่สูงสุดไปต่ำสุด คือ มีการประชุมชี้แจงเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา นักเรียน นำผลในด้านต่าง ๆ มาวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาส เพื่อนำไปจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ใช้ผล SWOT เป็นฐานในการโครงการ/กิจกรรมของสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาของจังหวัดสระแก้ว มีการจัดประชุม เพื่อนำเสนอผลการประเมินให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง นำข้อมูลการประเมินไปปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ติดตามผลการดำเนินงานตามกรอบระยะเวลาการดำเนินงาน คำนึงถึงสภาพการดำเนินงานจริงไม่ควรเน้นเอกสารมากเกินไป นำผลการติดตามการดำเนินงานมาชี้แจงให้ผู้รับผิดชอบทราบ เพื่อนำไปพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตามลำดับ

อภิปรายผล

การบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ที่กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษา ประกอบกับการนำการประกาศใช้กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพ

ภายในของสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี วรวรรณ (2563) ที่ศึกษาแนวทางการพัฒนา การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม พบว่า ผลการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนวัดหนองแขม โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการดำเนินงานตาม แผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ด้านการส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัด ด้านการติดตามผลการดำเนินงานเพื่อ พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ด้านการประเมินและตรวจสอบคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัด การศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้อง กับงานวิจัยของ สุดารัตน์ ฉิมมาลี (2557) ที่ศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 3 พบว่า การดำเนินงานการ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 3 ตาม ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารและครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

โดยแต่ละด้านของระบบประกันคุณภาพการศึกษา อภิปรายผลวิจัยได้ดังนี้

ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้วมีการจัดทำ ปฏิทินการดำเนินงาน ดำเนินงานตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดและกำกับติดตามเป็นระยะ

ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้วมีการวางแผน วิเคราะห์ มาตรฐานการศึกษา นำมากำหนดค่าเป้าหมายที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาร่วมกับผู้มีส่วน เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ได้รับความเห็นชอบค่าเป้าหมายจากคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน แล้วประกาศใช้มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและเผยแพร่ต่อสาธารณชนทราบ

ด้านการส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้วมีการแต่งตั้ง คณะกรรมการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสมกับบทบาท หน้าที่ ครูและบุคลากรมีส่วนร่วม ในจัดทำรายงานประจำปี และมีการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีอย่างต่อเนื่องเป็น ปัจจุบัน ผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วนำมาเผยแพร่ผลการจัด การศึกษาต่อสาธารณชน รวมทั้งนำผลการประเมินไปปรับปรุง พัฒนาแผนพัฒนาการจัดการศึกษาให้ มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ด้านการติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้วมีการประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจร่วมกันในการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา แต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ติดตามตรวจสอบจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและหน่วยงานต้นสังกัดอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

ด้านการประเมินและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว มีการประชุมชี้แจงและสร้างความเข้าใจในการประเมินคุณภาพการศึกษา นิเทศ ติดตาม ประเมินผลจากร่องรอยการปฏิบัติงานจริง มีการอำนวยความสะดวก สนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานและนำผลการประเมินไปพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้วมีการประชุมชี้แจงเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันก่อนจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ที่ครอบคลุมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา แผนพัฒนาการจัดการศึกษาได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการแจ้งรายละเอียดก่อนนำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ สาเหตุที่ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและอยู่ในอันดับสุดท้าย อาจเนื่องมาจากบุคลากรยังขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาเป็นด้านที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะคือ ควรมีการศึกษายุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของหน่วยงานต้นสังกัด สภาพปัญหาและความต้องการ และบริบทของโรงเรียน นำมาวิเคราะห์ SWOT Analysis เพื่อจัดทำโครงการ/กิจกรรม แก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผ่านกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ด้านการประเมินและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำรองลงมา ซึ่งประเด็นการรายงานผลการประเมินให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้เกิด

ประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้น ควรมีการจัดทำรายงานผลการประเมินที่มีรูปแบบหลากหลาย นำเสนอผลการประเมินผ่านช่องทางสื่อสารต่าง ๆ อย่างทั่วถึง และควรมีช่องทางในการรับฟังประเด็นปัญหาและความต้องการจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย

3. ด้านการติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำรองลงมาจากการประเมินและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งประเด็นการดำเนินการติดตามตรวจสอบตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้น ควรมีการติดตาม กำกับ ดูแลการดำเนินงานเป็นระยะ ๆ ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ปรีกษา แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง สม่าเสมอ

4. ด้านการส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำรองลงมาจากการติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ซึ่งประเด็นการประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงานของระบบประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้น ควรมีการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี โดยรวบรวมผลงาน และผลการประเมินของสถานศึกษา เผยแพร่ต่อหน่วยงานต้นสังกัดและสาธารณชน พร้อมทั้งเปิดรับความคิดเห็นต่อรายงานผลการประเมินตนเองจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

5. ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงรองลงมาจากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งประเด็นการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระแก้ว มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วยการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดจริง ปฏิบัติจริง ใช้ในชีวิตประจำวันได้ การใช้สื่อ เทคโนโลยีการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก ตรวจสอบ ประเมินอย่างเป็นระบบ ให้ข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อพัฒนาปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้น ควรมีการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ก่อนกำหนดมาตรฐานการศึกษาด้วยการจัดอบรม สัมมนา รวมทั้งผู้บริหารควรมีช่องทางในการสะท้อนปัญหาที่แท้จริงของโรงเรียนจากทุกฝ่าย แล้วนำข้อมูลมาแก้ปัญหาให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและแนวทางการศึกษาของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระแก้ว

6. ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ซึ่งประเด็นการเก็บรวบรวมข้อมูล หลักฐาน/ร่องรอยการปฏิบัติงานในแต่ละมาตรฐานและประเด็นการพิจารณาให้เป็นปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นควรมีการแต่งตั้งคำสั่งในการจัดเก็บข้อมูลให้ตรงกับบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบของครูแต่ละคน รวมถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจในการเก็บข้อมูลให้ตรงตามตัวชี้ในแต่ละมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา
2. ควรศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารระบบประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว โดยแยกศึกษาในแต่ละด้านในลักษณะเชิงลึก แล้วนำมาจัดทำเป็นแนวทางในการพัฒนาตามกระบวนการประกันคุณภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561. (2561). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 135. ตอนที่ 11 ก. หน้า 3.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2561). คู่มือการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาปฐมวัย และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- พจรัตน์ คุณทวิลาภผล. (2559). ปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มยุรี วรวรรณ. (2563). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ. (2562). สถิติสำหรับการวิจัยและเทคนิคการใช้ SPSS ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- วรวรรณ สังข์พันธ์. (2560). การพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายในที่เน้นการนำผลไปใช้พัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน: การประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุดาร์ตน์ ฉิมมาลี. (2557). การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว. (2564). รายงานการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา
ปีการศึกษา 2563 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว. สระแก้ว: ช.ดำรงชัยการพิมพ์.

Cronbach, L.J. (1990). **Essentials of psychological testing** 5th ed. New York: Harper
Collins Publishers, Inc.

Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. (1970). **Educational and Psychological Measurement**.
New York: Minnisota University.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเทคนิค STAD
เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์
Google Classroom ในรายวิชาการธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
The Development of Learning Achievement Using STAD
Technique in The 21st Century Skills through Google Classroom
in Business and Entrepreneurs of 1st Year Students Diploma Vocational
Certificate, Phuket Technology College

ศุภานินท์ ทำศรี

คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: sayanin@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยการวัดผลก่อน-หลังการทดลอง ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ได้แก่ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสถิติ แบบ t-Test แบบ dependent ใช้ ค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 คือ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.13/82.12 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.42 ก่อนเรียนเท่ากับ 10.85 และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ร่วมมือแบบ STAD, ทักษะการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21, ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the efficiency of online learning with Google classrooms which performance standard 80/80, 2) to compare students learning achievement before and after learning using collaborative with STAD technique. The population groups used in this research were 1st year students diploma vocational certificate who are studying in 2nd term 2021 at The Phuket Technology College. A sample was selected of 21 students with purposive sampling. The research instrument used the questionnaires for measuring the results before-after the experiment with 0.67-1.00 confidence data. The statistical methods used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation, and t-test dependent.

The results of the research showed that: 1) The efficiency of online learning with Google Classroom with efficiency the 80/80 criterion, i.e. 80.13/82.12 is as efficient as the hypothesis. 2) The achievement using STAD technique through Google Classroom after learning higher than before. The Statistically significant difference at the .01 level.

Keywords: STAD technique, the 21st century skills, Google Classroom, learning achievement

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนทุกคนจะต้องฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบผู้สอนควรมีการปรับเสริมกิจกรรมเข้ามาร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา ศรีสุภาวงศ์ (2552) “ครูควรเตรียมตัวให้พร้อมก่อนการสอน ใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดมาก ๆ มีการทดสอบหลังเรียนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน ใช้กิจกรรมเพื่อการแข่งขันเพื่อเพิ่มความสนุกสนาน”

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาผู้วิจัยประสบปัญหา คือ ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบในการส่งงานไม่มีความพร้อมในด้านการส่งงานตามที่ได้รับมอบหมายได้ส่งไว้ ไม่ค่อยตั้งใจเรียน ขอบเขตความรู้ในขณะที่ยังสอนทำการสอน บางคนก็นั่งเล่นโทรศัพท์มือถือ บางคนก็นั่งหลับในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนมี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน และมีความรับผิดชอบต่อการส่งงานน้อย ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียต่อตัวผู้เรียนในการเรียนรายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ หากยังไม่ทำการแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมก็จะทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการส่งงาน

ประกอบกับวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตมีนโยบายให้ผู้สอนปรับเปลี่ยนการสอนเน้นการเรียนรู้มากกว่าการสอนแบบดั้งเดิม ลดการสอนแบบบรรยาย ให้ผู้สอนปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ชี้แนะ ใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นกิจกรรมที่ตัวผู้เรียน โดยเน้นว่าผู้เรียนจะทำอะไรได้ไม่ใช่ผู้เรียนจะต้องรู้อะไร การสอนควรเน้นการฝึกฝนให้คิดวิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของวิทยาลัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาดังกล่าวและหาแนวทางในการแก้ปัญหา และจากการสังเกตการสอนที่ผ่านมาพบว่ากลุ่มเพื่อน น่าจะมีบทบาทต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมาก การเรียนรู้จากกันและกันของผู้เรียนน่าจะเกิดได้ดีเพราะภาษาที่ผู้เรียนใช้สื่อสารนั้นสื่อความเข้าใจกันได้ดี และการเรียนเป็นกลุ่มของผู้เรียนระหว่างผู้เรียนที่เรียนเก่งกับผู้เรียนที่เรียนอ่อน มีการการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเห็นความรู้ซึ่งกันและกันจากการเรียนเป็นกลุ่มจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนทำให้อยากเรียนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD (การแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student-Teams Achievement Divisions) ตามแนวคิดของ สลาวิน (Slavin) เป็นการเรียนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการสอนแบบรายบุคคลเข้าด้วยกัน โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย เด็กเก่ง ปานกลางและอ่อนอยู่ร่วมกัน เป็นวิธีการเรียนรู้ที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสามารถจากแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ผู้สอนเตรียมให้ และเน้นส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่มเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งกันและกันเป็นวิธีการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะเป็แรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และเกิดความคงทนในการเรียนรู้ได้ โดยเทคนิคดังกล่าวนี้ได้มีนักการศึกษาหลายท่านยอมรับแพร่หลายในวงการศึกษว่าเป็นแนวคิดที่สามารถนำมาปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ดีขึ้นจริง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเทคนิคการสอนแบบใช้กิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพึ่งพาอาศัยกันเกิดการเรียนรู้และปรับตัวตามทฤษฎีนี้จะเน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้มีการปรึกษาหารือกันการทำงานเป็นกลุ่มแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบ

ประสงค์ พรหมเมตตา ศึกษานิเทศก์ สพป.ขอนแก่น เขต 2 ได้กล่าวว่าในศตวรรษที่ 21 ในการเตรียมนักเรียนให้พร้อมกัชีวิตในศตวรรษที่ 21 เป็นเรื่องสำคัญของกระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคมอย่างทั่วถึง ครูจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนไปจากศตวรรษที่ 20 และ 19 โดยทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

ที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กในศตวรรษที่ 21 นี้ มีความรู้ ความสามารถ และทักษะจำเป็น ซึ่งเป็นผลจากการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ

ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) วิจารย์ พานิช (2555: 16-21) ได้กล่าวถึง ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ดังนี้ สารวิชาก็มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สารวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน จากการค้นคว้าเองของศิษย์ โดยครูช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้

ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ในรายวิชาหลักการตลาด ตามแนวคิดของ ทิศนา แคมณี (2550) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อยโดยสมาชิกมีความแตกต่างกัน ประมาณ 3-6 คนช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่มต่างคนต่างเรียนและร่วมมือช่วยกันในการเรียนรู้มีการใช้กิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการสอนตามทฤษฎีนี้ จะเน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้มีการปรึกษาหารือกันการทำงานเป็นกลุ่มแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของบทเรียนออนไลน์ (e-Learning)

ปรัชญนันท์ นิลสุข (2547) ได้กล่าวถึงความหมายของ e-Learning ว่ามีมุมมองที่แตกต่างกันไป โดยอ้างสมาคมอเมริกันเพื่อการพัฒนาฝึกอบรม (2000) ซึ่งได้อธิบายความหมายเอาไว้ด้วยกัน 3 ลักษณะคือ

1. ความหมายทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ e-Learning หมายถึง กระบวนการและการใช้ประโยชน์จากการเรียนการสอนผ่านเว็บคอมพิวเตอร์ช่วยสอนห้องเรียนเสมือน และการเรียนร่วมมีด้วยเครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ รวมถึงการเรียนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ระบบอินทราเน็ต ระบบเครือข่ายการเรียนด้วยระบบเสียง ระบบภาพ ระบบดาวเทียม ระบบโทรทัศน์ และซีดีรอม ส่วนใหญ่จะศึกษาเนื้อหาในลักษณะออนไลน์ ซึ่งหมายถึง จากเครื่องมือที่มีการเชื่อมต่อกับระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

2. ความหมายทางด้านอินเทอร์เน็ต e-Learning หมายถึง การเรียนรู้ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตหรือการใช้ความสามารถของระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้

3. ความหมายทั่วไป e-Learning หมายถึง การบูรณาการทางการศึกษาที่ไม่ยึดติดกับเวลา และความก้าวหน้าในการเรียนรู้

สรุปได้ว่า บทเรียนออนไลน์ (e-Learning) หมายถึง การจัดการกระบวนการและการใช้ประโยชน์จากสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่ออกแบบการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ทุกที่ทุกเวลา

ความหมายของห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom

Classroom เปิดให้บริการสำหรับทุกคนที่ใช้ Google Apps for Education ซึ่งเป็นชุดเครื่องมือ เพื่อประสิทธิภาพการทำงานที่ให้บริการฟรีประกอบด้วย Gmail, เอกสาร และโดรฟ์ Classroom ได้รับการออกแบบมาเพื่อช่วยให้ผู้สอนสามารถสร้างและเก็บงานได้โดยไม่ต้อง สิ้นเปลืองกระดาษ มีคุณลักษณะที่ช่วยประหยัดเวลา เช่น สามารถทำสำเนาของ Google เอกสารสำหรับผู้เรียนแต่ละคนได้โดยอัตโนมัติโดยระบบจะสร้างโฟลเดอร์ของโดรฟ์สำหรับแต่ละงานและผู้สอนแต่ละคนเพื่อช่วยจัดระเบียบให้ทุกคน ผู้เรียนสามารถติดตามว่ามีอะไรครบกำหนดบ้างในหน้างาน และเริ่มทำงานได้ด้วยการคลิกเพียง ครั้งเดียว ผู้สอนสามารถดูได้อย่างรวดเร็วว่าใครทำงานเสร็จหรือไม่เสร็จบ้างตลอดจนสามารถแสดงความคิดเห็น และให้คะแนน

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่ม

ด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงาน

ไสว พักขาว (2544) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนซึ่งมีความสามารถแตกต่างกัน แบ่งเป็นกลุ่มๆละ 4-6 คน เพื่อให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบในงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายของกลุ่ม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ

สกินเนอร์ ทฤษฎีการเสริมแรง คือ สิ่งที่น่ามาใช้แล้วทำให้พฤติกรรมมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นอีก หรือสิ่งที่น่ามาใช้แล้วทำให้มีการตอบสนอง เช่น คำชมเชย รางวัล เป็นต้น

ทิสนา แคมณี (2554) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อยโดยสมาชิกมีความแตกต่างกันประมาณ 3-6 คนช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่มต่างคนต่างเรียนและร่วมมือช่วยกันในการเรียนรู้ มีการใช้กิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการสอนตามทฤษฎีนี้จะเน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้มีการปรึกษาหารือกันการทำงานเป็นกลุ่มแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบ

ทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation Theory) เป็นเทคนิคจูงใจในการเรียนแบบร่วมมือ โดยเน้นรางวัลเป็นโครงสร้างและเป้าหมายในการปฏิบัติที่มีลักษณะเฉพาะ 3 อย่างคือ การร่วมมือกันปรับปรุงเป้าหมายเฉพาะบุคคลการแข่งขันกันกำหนดเป้าหมายรายบุคคลและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ทฤษฎีร่วมมือ เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล การกำหนดหรือการสร้างสถานการณ์ ที่ทำให้เกิดการพึ่งพากันทางสังคมแบบใดแบบหนึ่ง ทำให้บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กันตามรูปแบบที่ต้องการ

ศึกษาผลสัมฤทธิ์การจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบด้านการส่งงานในรายวิชาการประชาสัมพันธ์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จำนวน 27 คน ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า และทำการทดลองตามรูปแบบทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือของทิสนาแคมณีและทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์ซึ่งผู้วิจัยได้นำรูปแบบการทดลองมาปรับและใช้ในงานวิจัยของผู้วิจัย

วิจารณ์ พานิช (2555) ได้กล่าวถึงทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ดังนี้

สาระวิชาก็มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์ โดยครูช่วยแนะนำ และออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้

วิจารณ์ พานิช (2555) ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) ได้กล่าวถึงทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี เนื่องด้วยในปัจจุบันมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อและเทคโนโลยีมากมาย ผู้เรียนจึงต้องมีความสามารถในการแสดงทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและปฏิบัติงานได้หลากหลาย โดยอาศัยความรู้ในหลายด้าน ดังนี้ ความรู้ด้านสารสนเทศ ความรู้เกี่ยวกับสื่อ ความรู้ด้านเทคโนโลยี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรทิพย์ เกิดถาวร (2563: บทคัดย่อ) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสร้างบทเรียนออนไลน์ โดยใช้ LMS Moodle สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผลการวิจัย พบว่า 1. หลักสูตรฝึกอบรมการสร้างบทเรียนผ่านเครือข่าย โดยใช้ LMS Moodle ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1.1 หลักการและเหตุผล 1.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 1.3 กระบวนการฝึกอบรม 1.4 กิจกรรมการเรียนรู้ 1.5 สื่อและแหล่งเรียนรู้ และ 1.6 การวัดและประเมินผล ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2. ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการสร้างบทเรียนผ่านเครือข่าย โดยใช้ LMS Moodle พบว่า ผู้เข้าอบรมมีผลคะแนนการฝึกปฏิบัติโดยรวมร้อยละ 79.67 มีคะแนนสอบหลังอบรมของผู้เข้าอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมผ่านระบบการฝึกอบรมออนไลน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สุนิสา ททรัพย์สูงเนิน (2561) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการบัญชี ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการบัญชี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD อยู่ในระดับดี และ 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD อยู่ในระดับมาก

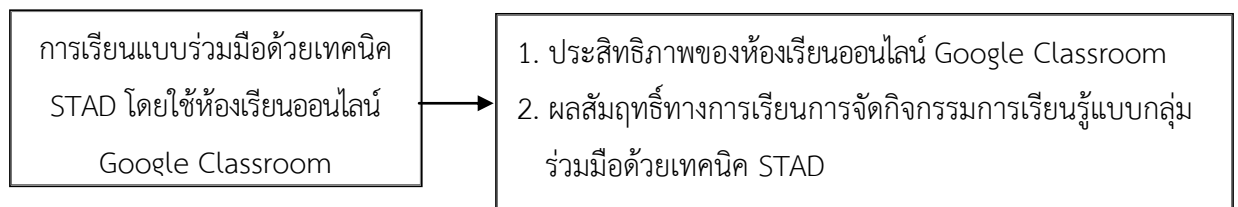
วุฒิพงษ์ เมตตา (2560) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการประกอบเครื่องคอมพิวเตอร์และติดตั้งซอฟต์แวร์ เรื่อง การเลือกซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1/1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้วยการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ผลการวิจัยปรากฏว่า ในด้านประสิทธิภาพการสอนแบบร่วมมือ รายวิชาการประกอบเครื่องคอมพิวเตอร์และติดตั้งซอฟต์แวร์เรื่องการเลือกซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ มี

ประสิทธิภาพ $E_1/E_2=75.74/80.28$ สูงกว่าเกณฑ์ $E_1/E_2=75/75$ ที่ตั้งไว้ ด้านผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนน ทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เกร็ก แอล (Greg L, 2020) แห่ง Ball State University ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการใช้รูปแบบการสอน Cooperative Learning ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำในโรงเรียนประถมศึกษา งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลองนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบ Cooperative Learning ตามวิธี Student Teams Achievement Division (STAD) และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาจำนวน 135 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบ Cooperative Learning มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำ สูงกว่านักเรียนที่เรียนตามวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้รู้จักหลักการพึ่งพาโดยถือว่าทุกคนเท่าเทียมกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ที่เรียนในรายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 21 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD ในรายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ

2. ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 จากสูตร E_1/E_2 คือ 80 ตัวแรก หมายถึง ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยคิดเป็นร้อยละ 80 และ 80 ตัวหลัง หมายถึง ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนจากการใช้บทเรียนออนไลน์ Google Classroom คิดเป็นร้อยละ 80

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD ในรายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ

1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD

2. ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ในรายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ

3. ขั้นตอนการจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของบทเรียนจากแผนการสอน

3.2 ออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นนำข้อสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา

3.3 นำข้อสอบไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำข้อสอบที่ได้แก้ไขแล้วไปทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนเรียนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ

4. แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงาน

4.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของบทเรียนจากแผนการสอน

4.2 ออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นนำข้อสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา

4.3 นำข้อสอบไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำข้อสอบที่ได้แก้ไขแล้วไปทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนเรียนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและวิธีการตรวจสอบคุณภาพ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 3 ท่าน พบว่าเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และสามารถนำไปใช้ในการวิจัยร่วมกับห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ได้

2. ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้อง

0 หมายถึง ไม่มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้อง
-1 หมายถึง มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์ไม่มีความสอดคล้อง
3. สร้างห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom โดยมี 1 หน่วยการเรียนรู้ ดำเนินการ รวม 16 ชั่วโมง วิเคราะห์เนื้อหารายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ครอบคลุม 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ และด้านการนำไปใช้ นำห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและหาคุณภาพด้านต่าง ๆ ของห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบ (IOC) ของห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom จะต้องมียุทธศาสตร์ความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จึงจะนำไปใช้ได้ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom มีค่าเท่ากับ 0.67-1.00

4. ทดลองใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน และหาประสิทธิภาพของห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom E_1 เท่ากับ 80.85

5. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาธุรกิจและการ ชนิด 4 ตัวเลือกให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้จริงจำนวน 20 ข้อ นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยให้ค่าดัชนีความสอดคล้อง มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนแบบทดสอบที่มีค่าสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข หรือตัดออกผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC มีค่าเท่ากับ 0.67-1.00

5.1 นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วคัดเลือกข้อสอบให้ได้ 20 ข้อ ไปทดลองกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 7 คน ที่เคยเรียนห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ดังกล่าวมาแล้ว นำผลที่ได้มาตรวจสอบให้คะแนน หาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ Padlet E_2 เท่ากับ 82.14

5.2 นำข้อสอบที่คัดเลือกฉบับเดียวกันจำนวน 20 ข้อ จัดทำเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับจริง เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอน/วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดลำดับการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 3 ขั้นตอน (พิมพ์นธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข (2561) ดังนี้

1. ระยะเวลา

ทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ใช้เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

2. ชั้นเตรียมผู้เรียนก่อนสอน

2.1 แบ่งผู้เรียนออกเป็น 7 กลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน เก่ง ปานกลาง อ่อน คะแนนที่ใช้เป็นเกณฑ์แบ่ง คือ คะแนนการทดสอบก่อนเรียน วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ

2.2 ทดสอบผู้เรียนทุกคนด้วยแบบทดสอบและให้คะแนนจากใบงานจำนวน 2 ใบงาน

3. ชั้นดำเนินการสอน

3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตรวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผนรวม 16 ชั่วโมง

3.2 การสร้างห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom กำหนดบทเรียนออกเป็น 2 หน่วย มีการปรับปรุงแก้ไขห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.3 นำห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คนเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยดำเนินการเรียนการสอนควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ และเก็บคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนจากบทเรียนออนไลน์ Google Classroom นำคะแนนทั้งหมดไปคำนวณหาค่า E_1 เมื่อสิ้นสุดการเรียนด้วยห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน นำคะแนนที่ได้ไปคำนวณหาค่า E_2 วิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

3.4 การสร้างแบบทดสอบวัดผลฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom สร้างแบบทดสอบ แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก ทั้งหมด 20 ข้อ นำแบบทดสอบไปทดสอบกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ได้เรียนห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ไปแล้วดังกล่าว นั้น จากนั้นจัดทำเป็นแบบทดสอบวัดผลฤทธิ์ฉบับจริงที่ใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.5 ชี้แจงนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 21 คน และให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบออนไลน์วัดสัมฤทธิ์ทางเรียน (Pre-test) จำนวน 20 ข้อ ดำเนินการสอนในคาบแรกบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน

3.6 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยดำเนินการทดลอง รวมเวลา 16 ชั่วโมง

3.7 เมื่อเสร็จการเรียนทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบออนไลน์วัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน แต่มีการสลับคำถามและสลับตัวเลือก จากนั้นบันทึกผลการสอบเป็นคะแนนหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ตามเกณฑ์ 80/80 จากสูตร E_1/E_2
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ของผู้เรียน ก่อนเรียน และหลังการเรียน ด้วยค่าสถิติ แบบ t-test แบบ dependent ครั้งนี้ใช้ ค่าเฉลี่ย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ได้แก่ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) และสถิติ ทดสอบ t-Test for dependent sample

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วยห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom

ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom	เกณฑ์มาตรฐาน	E_1	E_2	แปรผล
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน	80	80.13		เท่ากับเกณฑ์
คะแนนทดสอบหลังเรียน	80		82.12	เท่ากับเกณฑ์

จากตารางที่1 พบว่า ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.13/82.12 ซึ่งมีประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom

คะแนนสอบการใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom	μ	N	σ	\bar{D}	σ	t	df	Sig.(2-tailed)
ทดสอบก่อนเรียน	10.85	26	2.37					
ทดสอบหลังเรียน	15.42	26	2.77	25	3.646	6.401**	25	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 10.85 คะแนนและคะแนนหลังเรียน 15.42 หลังจากการใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นั้นแสดงว่า การสอนด้วยห้องเรียนออนไลน์ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 คือมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.13/82.12 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.42 ก่อนเรียนเท่ากับ 10.85 และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ผลจากการหาประสิทธิภาพของห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom คือ 80/80 พบว่า ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom มีประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเพราะ ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น มีการใส่เนื้อหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา แบบฝึก ข้อสอบ ทำให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและจะศึกษาที่ไหนตรงไหน หรือเวลาใดก็ได้ เนื่องจากผู้เรียนใช้สมาร์ทโฟนกันทุกคนจึงเกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิพงษ์ เมตตา (2560) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการประกอบเครื่องคอมพิวเตอร์ และติดตั้งซอฟต์แวร์ เรื่อง การเลือกซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1/1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้วยการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้ เทคนิค STAD ผลการวิจัยปรากฏว่า ในด้านประสิทธิภาพการสอนแบบร่วมมือ รายวิชาการประกอบ เครื่อง คอมพิวเตอร์และติดตั้งซอฟต์แวร์เรื่องการเลือกซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพ $E_1/E_2=75.74/80.28$ สูงกว่าเกณฑ์ $E_1/E_2=75/75$ ที่ตั้งไว้ ด้านผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลัง เรียนสูงกว่าคะแนน ทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านความพึงพอใจ ของนักศึกษาที่มีต่อการสอน แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD รายวิชาการประกอบเครื่อง คอมพิวเตอร์และติดตั้งซอฟต์แวร์เรื่องการเลือก ซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์พบว่ามี ความพึงพอใจอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=4.49$)

2. จากผลการวิจัยครั้งนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom มีผลการเรียนที่ดีขึ้น ผู้สอนได้รับประโยชน์คือสามารถพัฒนา รูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีคุณภาพต่อผู้เรียน สถานศึกษาก็มีครูผู้สอนที่มีคุณภาพส่งผลให้ ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนมีคุณภาพทางการเรียนการสอนมากขึ้น ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนได้รับแรงกระตุ้นจากสมาชิกในกลุ่ม เนื่องจากกลัวว่าตัวเองและสมาชิก ภายในกลุ่มจะได้คะแนนน้อยจากเกณฑ์ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิสา ทรัพย์สูงเนิน (2561) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการบัญชี ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่ม ร่วมมือเทคนิค STAD ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการบัญชี มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักศึกษาที่เรียนโดย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD อยู่ในระดับดี และ 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม ร่วมมือ เทคนิค STAD อยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศของ สลาวิน (Slavin, 1990: 76) ได้ทดลองเพื่อศึกษาเทคนิค STAD กับนักเรียนเกรด 7 ที่ ต่าง เชื้อชาติและสีผิว โดยใช้ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนชั้นประถมศึกษา เป็นผู้เรียนผิวขาว 25 คน และ ผู้เรียนผิวดำ 37คน ผู้เรียนใน กลุ่มทดลองใช้การเรียนด้วยเทคนิคเอสทีเอตมีการให้รางวัลเป็นทีม ส่วนผู้เรียนในกลุ่มควบคุมใช้ วิธีการเรียนแบบปกติทั้งชั้น มีการให้รางวัลเป็นรายบุคคล พบว่าผู้เรียนผิวดำในกลุ่ม ทดลองเรียนรู้ได้ ดีกว่าผู้เรียนผิวขาวในกลุ่มควบคุม และผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนที่ต่างชาติสี ผิวดีกว่าผู้เรียนในกลุ่มควบคุม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้สอนควรศึกษารูปแบบและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD ให้เข้าใจ และชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำผลการวิจัยไปพัฒนา และทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มอื่น หรือในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อ เปรียบเทียบผลการวิจัยต่อไป
2. ผู้สอนควรพัฒนาสื่อออนไลน์ที่ใช้ในการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- จินตนา ศรีสุภาวงศ์. (2552). **เทคนิควิธีการสอน**. ค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2564, จาก <http://sty.ac.th>
- ชาลิสา จิตบุญญาพนิจ. (2559). **ผลการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ บทเรียนอีเลิร์นนิ่งในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ**. ค้นเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2563, จาก <http://spucon.spu.ac.th/filemanager/files/SPUCON>
- ทิตินา แชมณี. (2550). **รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสงค์ พรหมเมตตา. (2555). **ความท้าทายด้านการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในการเตรียมนักเรียนให้พร้อมกับชีวิตในศตวรรษที่ 21**. ค้นเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2564, จาก <http://sites.google.com>
- ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2547). **อีเลิร์นนิ่ง (e-Learning)**. *วารสารวิทยบริการ*, 15(2), 12-15.
- พรทิพย์ เกิดถาวร. (2563). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสร้างบทเรียนออนไลน์ โดยใช้ LMS Moodle สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ**. ค้นเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2564, จาก <https://so06.tcithaijo.org/index.php/mcjou/article/view/240208>
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ เพียว ยินดีสุข. (2561). **ทักษะ 7C ของครู 4.0**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) การดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี**. ค้นเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2564, จาก <http://sornorjee.esdc.go.th/home/thaksa-ni-stwrrs-thi21>
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21**. ค้นเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2563, จาก <http://sites.google.com>
- วุฒิพงษ์ เมตตา. (2560). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการประกอบเครื่องคอมพิวเตอร์และติดตั้งซอฟต์แวร์ เรื่อง การเลือกซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1/1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้วยการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD**. ค้นเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2565, จาก <https://a-batc.thai.ac/client-upload/a-batc/uploads/files>
- สกินเนอร์. **ทฤษฎีเสริมแรง**. ค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2564, จาก <http://sites.google.com>

- สุนิสา ทรัพย์สูงเนิน. (2561). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการบัญชี. ค้นเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2565, จาก file:///C:/Users/LENOVO/Downloads/sirawanja
- ไสว พักขาว. (2544). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นกลาง. กรุงเทพฯ: เอมพันธ์.
- อาภรณ์ ใจเนียน. (2550). ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. ค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2565, จาก <http://pvca-ri.com>
- Peck, Greg L. (2020). *The effects of cooperative learning on the spelling achievement of intermediate elementary students*. Indiana: Ball State University.

การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค
5W1H วิชาพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อการทำงาน ของนักศึกษาระดับ
ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
Developing Analytical Thinking Skills that Manages Problem-Based
Learning with 5W1H Techniques Quality of Life Improvement Subject
for Work of Students in The 1st Year of Higher Vocational Certificate
Level, Phuket College of Technology

พรทิพย์ ศรีสวัสดิ์

สาขาวิชาสามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: porntip@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H กับเกณฑ์ร้อยละ 80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน มี 36 คน เลือกแบบสุ่มกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้ มี 2 แผน ใช้เวลาทดลอง 14 ชั่วโมง และแบบทดสอบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ มีค่าความเชื่อมั่น (rtt) เท่ากับ 0.974 การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบ One-Group Pretest-Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าสถิติ t-test for Dependent Samples และค่าสถิติ t-test for One Sample

ผลการวิจัย พบว่า 1) ทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H (\bar{X} =16.86, SD=3.19) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} =11.83, SD=2.83) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ทักษะการคิดวิเคราะห์, การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน, เทคนิค 5W1H

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare the analytical thinking skills of the students before and after the problem-based learning management with the 5W1H technique; and 2) to compare the analytical thinking skills of the students after the problem-based learning management with the 5W1H technique at 80% criteria. The sample group was selected from 1st year students of the higher Vocational Certificate at Phuket Technology College in term 2 of the academic year 2021. The 36 students form 1 classroom with obtainable by Cluster Random Sampling. The research tools are two of the learning management plans, 14 hours of experimental time, and an analytical thinking skills test. The confidence value (rtt) was 0.974. Data were collected using the One-Group Pretest-Posttest Design research model. Data was analyzed using the t-test for Dependent Samples statistics and the t-test for One Sample statistics.

The results showed that; 1) Analytical thinking skills of learners after learning management by using problem-based learning with the 5W1H technique (\bar{X} =16.86, SD=3.19). It was statistically significantly higher than before (\bar{X} =11.83, SD=2.83) at the .01 level. 2) Learners' analytical thinking skills after learning management by using problem-based learning with 5W1H technique higher than 80% with statistical significance at the .01.

Keywords: critical thinking skills, problem-based learning management, 5W1H technique

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรอบคุณวุฒิวิชาชีพศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2562 กำหนดให้การจัดการอาชีวศึกษาทุกระดับ คุณวุฒิ ประเภทวิชาและสาขาวิชาต้องเน้นคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาอย่างน้อย 4 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะ ได้แก่ ทักษะในการปรับใช้กระบวนการปฏิบัติงานให้เหมาะสมทักษะด้านความปลอดภัยที่เชื่อมโยงกันในการทำงานที่หลากหลาย ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการคิด วิเคราะห์และการแก้ปัญหา ทักษะในการวางแผน การบริหารจัดการ การประสานงาน และการประเมินผล ในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง 4) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้แก่ สามารถปฏิบัติงาน ตามแบบแผน

และปรับตัวภายใต้ความเปลี่ยนแปลงสามารถแก้ปัญหาที่ไม่คุ้นเคยหรือซับซ้อนและเป็นนามธรรมเป็น
บางครั้ง (<http://venr-4.ac.th/sites/venr-4/files/ahy3zjgwz7eykvs.PDF>)

การสอนการคิดเป็นเรื่องที่สำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อให้ประชากรมีคุณภาพสูง สอดคล้อง
กับ วัชรา เล่าเรียนดี (2555: 1) กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการคิดในยุคศตวรรษที่ 21 ว่าทักษะที่
สำคัญที่สุดคือ ทักษะการคิดของบุคคลและทักษะชีวิต เพื่อจะสามารถ ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างสันติสุขใน
สังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกด้านและกระบวนการคิดเป็นเครื่องมือในการสร้าง
องค์ความรู้ ซึ่งถือเป็นขั้นตอนสำคัญ ในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน การคิดเชิงวิเคราะห์ช่วยให้เรา
รู้ข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเบื้องหลังของ 4 สิ่งที่เกิดขึ้น เข้าใจความเป็นมาเป็นไปของเหตุการณ์ต่าง ๆ รู้ว่า
เรื่องนั้นมีองค์ประกอบอะไรบ้าง รู้ว่าอะไรเป็นอะไร ทำให้เราได้ข้อเท็จจริงที่เป็นฐานความรู้ในการ
นำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา การประเมินและการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง (เกรียง
ศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2549: 30)

จากสภาพปัญหา ผลการเรียนรู้วิชาคุณภาพชีวิตเพื่อการทำงานระดับชั้นประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอนอยู่ในปีการศึกษา 2563 ที่
ผ่านมายังไม่บรรลุผลสำเร็จเท่าที่ควร พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 17.56 คิดเป็นร้อยละ
73.40 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่วิทยาลัยกำหนดไว้ร้อยละ 80 และความสามารถในการคิดวิเคราะห์อยู่ใน
ระดับพอใช้ จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาอื่นในระดับเดียวกันพบว่า ความสามารถในการคิด
วิเคราะห์ของผู้เรียนส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิเคราะห์หรือการติดตาม
ผลการจัดการเรียนรู้ จะเห็นได้ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องการคิดวิเคราะห์ที่ต้องแก้ไข ซึ่งการ
สอนแบบ ใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เป็นรูปแบบการสอนที่สามารถ นำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการ
เรียนรู้ของผู้เรียนที่ดีมากอีกวิธีหนึ่ง สอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับปรับปรุง 2545) คือ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิด วิเคราะห์ คิด
แก้ปัญหา และคิดอย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการเรียน และได้ลงมือปฏิบัติมากขึ้น
(กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) นอกจากนี้การใช้คำถามจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความคิด การ
ตีความ การไตร่ตรอง การถ่ายทอดความคิดความเข้าใจได้เป็นอย่างดี โดยใช้เทคนิค 5W1H
ประกอบด้วย Who (ใคร) What (อะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไร) Why (ทำไม) และ How
(อย่างไร) พร้อมระบุคำตอบเพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นมูลเหตุของสถานการณ์ ที่กำหนดให้ ให้ได้มาก
ที่สุด ซึ่งเป็นพื้นฐานในการคิดวิเคราะห์ที่ให้ผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
ร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์รายวิชาคุณภาพชีวิตและนำผลที่ได้รับมาใช้
ปรับปรุงหรือพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดกับผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H กับเกณฑ์ร้อยละ 80

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้
2. ทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยและขอยกมาบางท่าน ดังนี้

ทฤษฎีการคิดของบลูม (Bloom's taxonomy)

Bloom's Taxonomy กล่าวถึงการจำแนกการเรียนรู้ตามทฤษฎีของบลูม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย โดยในแต่ละด้านจะมีการจำแนกระดับความสามารถจากต่ำสุดไปถึงสูงสุด เช่น ด้านพุทธิพิสัย เริ่มจากความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมิน นอกจากนี้ยังนำเสนอระดับความสามารถที่มีการปรับปรุงใหม่ตามแนวคิดของ Anderson and Krathwohl (2001) เป็นการจำ (Remembering) การเข้าใจ (Understanding) การประยุกต์ใช้ (Applying) การวิเคราะห์ (Analyzing) การประเมินผล (Evaluating) และการสร้างสรรค์ (Creating) ด้านจิตพิสัย จำแนกเป็น การรับรู้ การตอบสนอง การสร้างค่านิยม, การจัดระบบ และการสร้างคุณลักษณะจากค่านิยม ด้านทักษะพิสัย จำแนกเป็น ทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวอวัยวะสองส่วนหรือมากกว่าพร้อม ๆ กัน ทักษะการสื่อสารโดยใช้ท่าทางและทักษะการแสดงพฤติกรรมทางการพูด (<http://pompen-pen.blogspot.com/2010/11/blog-post.html>)

สรุปได้ว่าการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของบลูม มีการจำแนก การจัดหมวดหมู่ การเชื่อมโยง การสรุปความและการประยุกต์ใช้

การวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

บลูม (Bloom, 1956: 64 อ้างถึงใน โสภิตา เสนาะจิต, 2560: 12) กล่าวว่า การวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์นั้น จะต้องพิจารณาให้ครบทั้ง 3 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ความสำคัญ โดยการให้ค้นหาข้อมูลเหตุ ผลลัพธ์และ ความสำคัญของเรื่องราว นั้น ๆ โดยใช้ทักษะวิเคราะห์ว่าตอนใดเป็นจริงหรือเป็นสมมติฐานส่วนใดเป็นข้อสรุปหรืออ้างอิง มีวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายสำคัญใด วิเคราะห์ข้อสรุปนั้นมีอะไร สนับสนุน หรือวิเคราะห์หาข้อผิดพลาด

2. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ เป็นการถามให้ค้นคว้าว่าความสำคัญย่อยๆ ของเรื่องราว นั้นสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับอย่างไร ใช้หลักการหรือทฤษฎีใดเป็นหลัก โดยพิจารณาว่า อะไรเป็นสาเหตุ อะไรเป็นผลของการกระทำนั้น มีข้อสนับสนุนหรือคัดค้านใด ข้อสรุปที่มีเหตุและ ผลอย่างไร ส่วนใดที่มีความสัมพันธ์กันมากน้อยถ้าเกิดสิ่งนั้นสิ่งใดจะเกิดตามมายกเรื่องราวข้อเท็จจริงมาวิเคราะห์ว่า สอดคล้องหรือขัดแย้งกัน

3. การวิเคราะห์หลักการ เป็นการถามให้ค้นว่าเรื่องราว นั้นๆอาศัยหลักการใด มีโครงสร้างองค์ประกอบ ใจความสำคัญอย่างไร

สรุปได้ว่าการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ต้องทำการวัดให้ครบทุกด้านหรือทุกทักษะที่เป็นองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ซึ่งจะมีการแบ่งที่แตกต่างกันออกไป

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากแนวคิดตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง(Constructivism) มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางเขาว์ปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) และไวทส์กอสกี (Vygotsky) ที่เชื่อว่าทุกคนจะมี การพัฒนาเขาว์ปัญญาไปตามลำดับขั้นตอน จากการมีปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ทางสังคม วุฒิภาวะ และกระบวนการพัฒนาความสมดุล เพียเจต์ (Piaget, 1972: 1-12 อ้างถึงใน พัชรี นาคผง, 2560: 7) อธิบายว่า พัฒนาการทางเขาว์ปัญญาของบุคคลมีการปรับตัวผ่านทางกระบวนการดูดซึม (assimilation) และกระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา (accommodation) พัฒนาการเกิดขึ้นเมื่อบุคคลรับข้อมูลหรือประสบการณ์ใหม่เข้าไปสัมพันธ์กับความรู้ หรือโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม หากไม่สามารถสัมพันธ์กันได้จะเกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น (disequilibrium) จะพยายามปรับสภาวะให้อยู่ในสภาวะสมดุล (equilibrium) โดยใช้ กระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา (accommodation)

ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาระบบการเรียนรู้ (2550: 7-8) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดสถานการณ์ต่าง ๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมองเห็นปัญหาสามารถกำหนดสิ่งที่เป็นปัญหาที่ผู้เรียนอยากรู้อยากเรียนและเกิดความสนใจที่จะค้นหาคำตอบ

ขั้นที่ 2 ทำความเข้าใจกับปัญหา ผู้เรียนจะต้องทำความเข้าใจกับปัญหาที่ต้องการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนจะต้องสามารถอธิบายสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาได้

ขั้นที่ 3 ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผู้เรียนกำหนดสิ่งที่ต้องเรียน ดำเนินการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองด้วยวิธีการหลากหลาย

ขั้นที่ 4 สังเคราะห์ความรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ค้นคว้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอภิปรายผลและสังเคราะห์ความรู้ที่ได้มาว่ามีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด

ขั้นที่ 5 สรุปและประเมินค่าของคำตอบ ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปผลงานของกลุ่มตนเองและประเมิน ผลงานว่าข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้ามีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด โดยพยายามตรวจสอบแนวคิดภายในกลุ่มของตนเองอย่างอิสระทุกกลุ่มช่วยกันสรุปองค์ความรู้ในภาพรวมของปัญหาอีกครั้ง

ขั้นที่ 6 นำเสนอและประเมินผลงาน ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มาจัดระบบขององค์ความรู้และนำเสนอเป็นผลงานในรูปแบบที่หลากหลาย และทุกกลุ่มรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาร่วมกันประเมินผลงาน

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เริ่มต้นจากปัญหา เพื่อแก้ปัญหาหรือสถานการณ์เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะและกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้โดยการชี้นำตนเองและสรุปองค์ความรู้ที่เป็นคำตอบของปัญหานั้นร่วมกัน

การประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ดีไลเชิล (Delisle, 1997: 37-47) ได้กล่าวว่า การประเมินผลจะต้องบูรณาการตั้งแต่ขั้นตอนการสร้างปัญหา ขั้นตอนการเรียนรู้ ความสามารถและผลงานที่นักเรียนแสดงออกมาเข้าด้วยกัน โดยได้เสนอว่าการประเมินควรกระทำทั้ง 3 ส่วน คือ การประเมินผลนักเรียน การประเมินผลตนเองของครู และการประเมินผลปัญหาที่ใช้ในการเรียนรู้ โดยในแต่ละการประเมินผลนักเรียนจะมีส่วนร่วมด้วย และการประเมินผลจะดำเนินไปตลอดเวลาของการเรียนรู้ คือตั้งแต่สร้างปัญหาจนถึงรายงานการแก้ปัญหา

แนวทางการวัดผลและประเมินผลในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน วัชรา เล่าเรียนดี (2555: 112) ได้เสนอไว้ ดังนี้

1. ให้เสนอรายงานการดำเนินการปัญหา ที่เป็นงานเดี่ยวและงานกลุ่ม

2. ตรวจสอบการเขียนบันทึกผลการเรียนรู้ของตนเอง ของนักเรียนแต่ละคน
 3. ใช้แบบประเมินโดยให้เพื่อนประเมินกันและกัน ซึ่งต้องกำหนดเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจน
 4. ใช้แบบสังเกตประเมินผลระหว่างการเรียนรู้
 5. ทดสอบด้วยการให้วิเคราะห์ปัญหา คิดหาแนวทางการแก้ปัญหา และดำเนินการแก้ปัญหา เป็นรายบุคคล โดยกำหนดปัญหาให้ปฏิบัติตามขั้นตอน
 6. สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล
 7. ใช้ข้อสอบแบบกำหนดสถานการณ์หรือประเด็นปัญหา
- บารเรลล์ (Barell, 1998: 159-160) กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีดังนี้

1. การประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย ไม่ประเมินผลด้วยการสอบเพียงอย่างเดียวและไม่ควรประเมินผลแค่ตอนจบบทเรียนเท่านั้น
2. ประเมินผลจากสภาพจริง โดยให้ความสำคัญสัมพันธ์กับประสบการณ์ของผู้เรียนที่สามารถพบเจอในชีวิตประจำวัน
3. ประเมินผลที่ความสามารถหรือจากการทำงานที่แสดงออกมาให้เห็นถึงความเข้าใจในความคิดรวบยอด

สรุปจากการประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานดังที่กล่าวมาเริ่มจากผู้สอนประเมินผู้เรียนด้านของความรู้ ทักษะ และการทำงาน ทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายตั้งแต่เริ่มต้นจนจบบทเรียนรวมถึงการประเมินผลของตัวผู้สอนเอง เพื่อเป็นการสะท้อนตัวผู้สอนเองว่า ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้หรือไม่จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงในการเรียนการสอนครั้งต่อไป

ลักษณะของเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H

แนวคิดการเรียนรู้ตามทฤษฎีความคิดของบลูม (Bloom) ในการใช้คำถาม 5W1H ประกอบด้วยคำถาม 6 ประเภท (อ้างอิงในรุ่งทิพย์ ปราโมทย์พันธุ์และเสกสรร แดงสุวรรณ (ออนไลน์: 2561) ดังนี้

1. Who ใคร คือ สิ่งที่เราต้องรู้ว่า ใครรับผิดชอบ ใครเกี่ยวข้อง ใครได้รับผลกระทบในเรื่องนั้นบ้าง
2. What ทำอะไร คือ สิ่งที่เราต้องรู้ว่า เราจะทำอะไร แต่ละคนทำอะไรบ้าง
3. Where ที่ไหน คือ สิ่งที่เราต้องรู้ว่า สถานที่ที่เราจะทำว่าจะทำที่ไหน เหตุการณ์นั้นอยู่ที่ไหน
4. When เมื่อไหร่ คือ สิ่งที่เราต้องรู้ว่า ระยะเวลาที่จะทำงานถึงสิ้นสุด เหตุการณ์หรือสิ่งที่ทำนั้นทำเมื่อ วัน เดือน ปี ไດ

5. Why ทำไม คือ สิ่งที่เราต้องรู้ว่า สิ่งที่เราจะทำนั้น ทำด้วยเหตุผลใด เหตุใดจึงได้ทำสิ่งนั้น หรือเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ

6. How อย่างไร คือ สิ่งที่เราต้องรู้ว่า เราจะสามารถทำทุกอย่างให้บรรลุผลได้อย่างไร เหตุการณ์หรือ สิ่งที่ทำนั้นทำอย่างไรบ้าง

สรุปได้ว่าในการวิเคราะห์ปัญหาต้อง เข้าใจปัญหาเป็นขั้นตอน การระบุและอธิบาย ความสำคัญของสถานการณ์ที่เป็นปัญหาในมุมมองของตนเองและผู้อื่น การสร้างความคิดที่เหมาะสม ต่อปัญหา พร้อมระบุคำตอบเพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นมูลเหตุของสถานการณ์ ที่กำหนดให้ ให้ได้มากที่สุด ซึ่งเป็นพื้นฐานในการคิดวิเคราะห์ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วารสารณั ไทยมิตร (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน จำนวน 38 คน โรงเรียนจตุรพักตรพิมานรัชดาภิเษก ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่อง ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 7 แผน มีระดับความเหมาะสมประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญในระดับมากที่สุดจำนวน 5 แผน มาก จำนวน 2 แผน 2) นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็น ฐานเรื่องชีวิตกับสิ่งแวดล้อม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ที่ร้อยละ 75.60 และ3) หลังได้รับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องชีวิตกับสิ่งแวดล้อม พบว่า นักเรียนมีความคิดวิเคราะห์ เฉลี่ยร้อยละ 76.25 เมื่อจำแนกตามระยะ พบว่า การคิดวิเคราะห์เฉลี่ยของนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 58.55, 65.63, และ 76.32 ตามลำดับ โดยหลังเรียนครบทุกแผนการเรียนนักเรียนมีค่าเฉลี่ยการคิด วิเคราะห์ตามลำดับความสำคัญด้านความสัมพันธ์และหลักการเท่ากับ 3.08, 3.05 และ 3.03 ตามลำดับ

พัชรี นาคผง (2562: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค STAD โรงเรียนวัดทุ่งคอก (สุวรรณสารอุทิศ) จำนวน 28 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเรียนรู้เรื่อง พลังงานความร้อน ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค STAD หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการเรียนรู้เรื่อง พลังงานความร้อน ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค STAD หลังเรียนสูง กว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 3) ทักษะการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการ เรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับ เทคนิค STAD อยู่ในระดับดี 4) ทักษะการคิดวิเคราะห์ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับ เทคนิค STAD สูง กว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 5) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดย ใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค STAD โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย

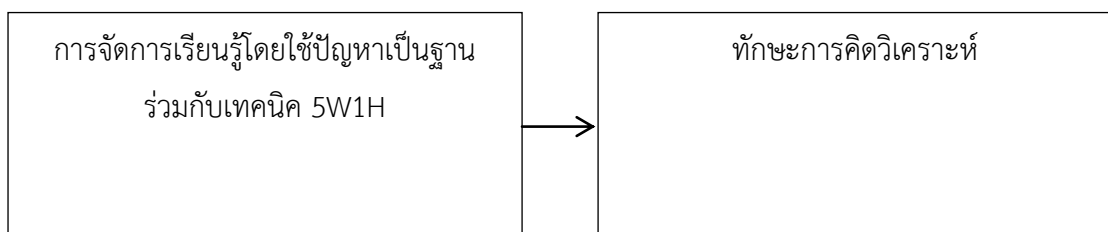
ด้านพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากในด้านบรรยากาศการเรียนรู้เป็นลำดับหนึ่ง รองลงมาคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ตามลำดับ

อริสา สีนุ (2563: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H เรื่อง ปัญหาความรุนแรงในสังคมไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 80 คน พบว่า 1) การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H ผลการวิจัยพบว่า มีผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H อยู่ในระดับ มากที่สุด และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 91.28/81.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 5W1H มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผลจากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้กระบวนการต่าง ๆ ทางประสบการณ์ เข้าใจปัญหา มีความพยายามในการคิดค้นหาคำตอบ เพื่อให้ได้คำตอบ โดยการนำความรู้ ทักษะรวมถึงวิธีการต่าง ๆ ในการหาคำตอบ มีการดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการแก้ปัญหา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 94 คน

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน มี 36 คน ได้มาโดยการเลือกแบบสุ่มกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์รายวิชาคุณภาพชีวิตเพื่อการทำงาน จำนวน 2 แผน คือ หน่วยที่ 4 การจัดการกับปัญหา/ข้อขัดแย้ง โดยสันติวิธี การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขและหน่วยที่ 5 การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อความรุนแรงและสิ่งเสพติด ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากนั้นก็นำมาเทียบกับตารางวิเคราะห์ว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้ มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 คัดเลือกไว้และปรับปรุงในบางส่วนที่มีเนื้อหาหรือการใช้ภาษาไม่ชัดเจนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ พร้อมจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 เป็นฉบับสมบูรณ์

2. แบบทดสอบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ จำนวน 1 ฉบับ เป็นข้อสอบอัตนัย (ตั้งคำถามปลายเปิดให้ตอบตามสถานการณ์ที่กำหนด) จำนวน 8 ข้อ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) นำแบบวัดทักษะการแก้ปัญหาที่ได้รับไปแก้ไขและหาค่าดัชนีสอดคล้อง (IOC) แล้วไปทดสอบผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 จำนวน 36 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและผ่านการเรียนรู้ตามเนื้อหาของแบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของแบบแบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ นำแบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ที่ผู้เรียนทำมาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบสอดคล้องให้คะแนน +1 ไม่แน่ใจให้คะแนน 0 เห็นว่าไม่สอดคล้องให้คะแนน -1 ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.25-0.82 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.17-0.83 และค่าความเชื่อมั่น (rtt) โดยใช้สูตรครุเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) มีค่าเท่ากับ 0.974 เป็นแบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ที่อยู่ในเกณฑ์เที่ยงตรง เชิงเนื้อหาที่นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง
2. ชี้แจงให้ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทราบถึงรูปแบบการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อที่จะได้ปฏิบัติได้ถูกต้อง
3. นำแบบทดสอบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H ไปทดสอบก่อนเรียน พร้อมบันทึกคะแนน
4. ดำเนินการทดลอง การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง มี 2 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาทดลอง 14 ชั่วโมง
5. ทำการทดสอบหลังเรียน โดยนำแบบทดสอบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับกับชุดแรก ตรวจสอบแบบทดสอบพร้อมบันทึกผลคะแนนหลังเรียน (Post-test)

6. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากสิ้นสุดการปฏิบัติการวิจัย โดยนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H ของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล t-test for Dependent Samples
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H ของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H กับเกณฑ์ร้อยละ 80 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล t-test for One Sample
3. นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ผลเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H ใช้สูตร t-test for Dependent Samples ผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ ของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H

การทดสอบ	n	k	\bar{x}	SD	t	Sig.(2- tailed)
ก่อนเรียน	36	20	11.83	2.833	21.489	.000**
หลังเรียน	36	20	16.86	3.191		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผลการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H ของผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.83 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.83 และผลการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H ของผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.86 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.19 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ทางการเรียนสูงขึ้น

ผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H กับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 ใช้สูตร t-test for One Sample โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ ผลปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H กับเกณฑ์ที่กำหนดเกณฑ์ร้อยละ 80

การทดสอบ	n	k	\bar{X}	SD	t	Sig. (2- tailed)	ร้อยละ
หลังเรียน	36	20	16.86	3.191	21.489	.000 **	84.31

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าคะแนน เฉลี่ย 21.48 คิดเป็นร้อยละ 84.31 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H ส่งผลให้ผู้เรียน มีทักษะการคิดวิเคราะห์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H วิชาคุณภาพชีวิตเพื่อการทำงาน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต สรุปดังนี้

1. ทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H สูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย

เท่ากับ 16.86 คะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 21.48 คิดเป็นร้อยละ 84.31 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H ส่งผลให้ผู้เรียน มีทักษะการคิดวิเคราะห์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

อภิปรายผล

เรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H วิชาคุณภาพชีวิตเพื่อการทำงานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต นำผลการวิจัยมาอภิปรายตามตัวแปร ได้ดังนี้

1. จากการวิจัย พบว่า ทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H สูงกว่า ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การสอนแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H ต้องนำปัญหาที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ของผู้เรียนโดยตรงและต้องมาก่อนใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นหรือเป็นตัวนำทางให้ผู้เรียน ไปแสวงหาความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง เพื่อจะได้ค้นพบคำตอบของปัญหาดังกล่าว กระบวนการหาความรู้ด้วยตนเองนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการแก้ไขปัญหา (Problem solving skill) สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ ไทยมิตร (2560: บทคัดย่อ) พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องชีวิตกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 7 แผน มีระดับความเหมาะสมประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 5 แผน มาก จำนวน 2 แผน 2) นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องชีวิตกับสิ่งแวดล้อม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ที่ร้อยละ 75.60 และ 3) หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องชีวิตกับสิ่งแวดล้อม พบว่า นักเรียนมีความคิดวิเคราะห์เฉลี่ยร้อยละ 76.25 เมื่อจำแนกตามระยะ พบว่า การคิดวิเคราะห์เฉลี่ยของนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 58.55, 65.63, และ 76.32 ตามลำดับ โดยหลังเรียนครบทุกแผนการเรียนนักเรียนมีค่าเฉลี่ยการคิดวิเคราะห์ตามลำดับความสำคัญด้านความสัมพันธ์และหลักการเท่ากับ 3.08, 3.05 และ 3.03 ตามลำดับ

2. จากผลการวิจัย พบว่า ทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยจะกำหนดปัญหาตั้งโจทย์ปัญหาให้เหมือนจริงหรือเกิดขึ้นในชีวิตจริงและเกิดจากประสบการณ์ของผู้เรียนหรือผู้เรียนอาจมีโอกาสหรือเผชิญกับปัญหานั้น ๆ เป็นปัญหาอยู่ในความสนใจ เป็นสิ่งที่อยากรู้ให้กับผู้เรียนและให้เวลาผู้เรียนทุกคนในการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และรอบคอบ อีกทั้งผู้วิจัยจะคอยใช้คำถามกระตุ้นผู้เรียน รวมถึงสร้างบรรยากาศในการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกไม่เครียดจนเกินไปสอดคล้องกับ ทิศนา แชมมณี (2555) กล่าวว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก เป็นการ จัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นเครื่องมือ ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย โดยผู้สอนอาจนำผู้เรียนไปเผชิญสถานการณ์ปัญหาจริงหรือผู้สอนอาจจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนเผชิญปัญหาและฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ปัญหา แก่ปัญหาร่วมกันเป็นกลุ่มซึ่งช่วยให้ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในปัญหานั้น อย่างชัดเจน ได้เห็นทางเลือกและวิธีการที่หลากหลายในการแก้ปัญหา นั้น รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ เกิดทักษะกระบวนการคิด และกระบวนการแก้ปัญหาต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ ในชีวิตประจำวันที่หลากหลาย และสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น น่าจะส่งผลให้ผู้เรียน มีทักษะการแก้ปัญหาของผู้เรียนหลังได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรี นาคผง.(2562: บทคัดย่อ) พบว่า 1) ผลการเรียนรู้เรื่อง พลังงานความร้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการเรียนรู้เรื่อง พลังงานความร้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 3) ทักษะการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับ เทคนิค STAD อยู่ในระดับดี 4) ทักษะการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับ เทคนิค STAD สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 5) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค STAD โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากในด้านบรรยากาศการเรียนรู้เป็นลำดับหนึ่ง รองลงมาคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ตามลำดับและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อริสา สินธุ (2563: บทคัดย่อ) พบว่า 1) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H ผลการวิจัยพบว่า มีผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H อยู่ในระดับมากที่สุดและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 91.28/81.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วย

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถาม แบบ 5W1H มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H ได้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทั้ง 2 ข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสผู้เรียนได้ เรียนรู้จากสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ได้ลงมือปฏิบัติจริง มีขั้นตอนในการวิเคราะห์และ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันที่ชัดเจน มีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้ตรง ประเด็นมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H ควรให้ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง
2. ควรเลือกโจทย์ปัญหาที่พบบ่อยในสถานการณ์จริงและกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถอภิปราย และเข้าใจแนวคิดของปัญหาได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H กับวิธี สอนที่หลากหลายเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
2. ควรมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค 5W1H ที่ สอดคล้องกับชีวิตประจำวันมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2549). การคิดเชิงวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ชัคเชสมิเดีย.
- ทิตินา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรี นาคผง. (2562). การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการ เรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค STAD.วิทยานิพนธ์ภาควิชาหลักสูตรและวิธี สอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2562). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2562. ค้นเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2564, จาก [http://venr- 4.ac.th/sites/venr- 4/files/ahy3zjgwz7eykvs.PDF](http://venr-4.ac.th/sites/venr-4/files/ahy3zjgwz7eykvs.PDF)

- รุ่งทิพย์ ปราโมทย์พันธุ์ และ เสกสรรค์ แดงสุวรรณ. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ สำคัญโดยใช้เทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีนครมูลนิธิ อำเภอ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 10. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- วราภรณ์ ไทยมิตร. (2560). ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2555). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 9. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- สิริพร ทิพย์คง. (2544). การแก้ปัญหาคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- โสภิตา เสนาะจิต. (2560). การพัฒนาเทคนิคการประเมินการคิดวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ของผู้เรียน ด้วยการสร้างโมเดลภาวะสันนิษฐานทางทฤษฎีและการวัดแบบบราสซ์. วิทยานิพนธ์การศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- อริสา สีนธุ์. (2563). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H เรื่อง ปัญหาความรุนแรงในสังคมไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- Barell, J. (1998). *PBL an inquiry approach*. Illinois: Skylight Training and Publishing Inc.
- Delisle Robert. (1997). *How to Use Problem-Based Learning in Classroom*. Alexandria, Virginia: Association for Supervision and Curriculum Development. pp.37-47.
- Bloom. (1956). **Bloom's Taxonomy**. Retrieved on November, 2nd, 2021, from <http://pornpen-pen.blogspot.com/2010/11/blog-post.html>

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด
(Think-Pair-Share) เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา รายวิชาภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดากับการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3
สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

The Development of Learning Achievement through Think- Pair-Share
Techniques in field of Personal Income Tax in Calculation of Personal
Income Tax and Accounting 3rd Years of Vocational Certificate of
Accounting Phuket Technology College

จันทรา แซ่หลิม

สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: chantra@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและ
หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ
ของผู้เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ประชากรที่ใช้ในการ
วิจัยได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ที่
เรียนรายวิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำนวน 12 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) 2) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการ
เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่า (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) เปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการจัดการ
เรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้การจัดการเรียนรู้ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.37$)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้, แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด

Abstract

The objectives of the research were 1) to compare students' learning achievement before and after studying through the Think-Pair-Share technique 2) To study the satisfaction of the learning management Think-Pair-Share technique. The population groups used in this research were 3rd year students vocational certificate in Accounting major. Phuket Technology College. A sample was selected of 12 students who studied personal income tax course to purposive sampling. The research instruments were: 1) Pre-test and post-test achievement assessment forms. 2) The questionnaire on the satisfaction of learners. The statistical analysis of percentage, mean (μ), standard deviation (SD), and t-test dependent.

The results of the research showed that: 1) Compare the difference in learning achievement before and after learning management Think-Pair-Share technique. It was found that the difference was statistically significant at the .05 level. 2) Students' satisfied with the collaborative learning management techniques Think-Pair-Share was at a high level ($\mu=4.37$).

Keywords: achievement, learning management, think-pair-share

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการอาชีวศึกษาคือเป็นกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อเพิ่มผลผลิตและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีของประเทศให้ได้ระดับมาตรฐานสากล ทำให้ประชาชนสามารถประกอบอาชีพโดยอิสระและพึ่งตนเองได้ ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546: 3) ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาของชาติว่าต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิตและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขนอกจากนั้นในมาตรา 24 ยังได้ กำหนดรายละเอียดของการจัดกระบวนการเรียนรู้ว่า ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) ดังนั้นการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เกิดผลสำเร็จแก่นักเรียน

นักศึกษาจึงต้องเป็นการจัดการศึกษาที่สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยการนำความรู้ทางทฤษฎีทั้งสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนนำไปประกอบอาชีพโดยอิสระได้เป็นการสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ

การจัดแบบการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ในรายวิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับการบัญชี รหัสวิชา 20201-2005 ประกอบด้วยเนื้อหาสาระเกี่ยวกับ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เงินได้พึงประเมิน การหักค่าใช้จ่ายและการหักค่าลดหย่อน การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การจัดทำแบบยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย ภาษีมูลค่าเพิ่ม จากการสอนหน่วยที่ 4 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้วิจัยได้สังเกตการเรียนของผู้เรียน พบว่านักเรียนหลายคนมีปัญหาในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่จะต้องเข้าใจหลักเกณฑ์การหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน จึงจะสามารถคำนวณภาษีได้ ครูผู้สอนได้มีการทบทวนให้ผู้เรียนในคาบเรียน โดยให้ผู้เรียนเขียนหลักเกณฑ์การหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนเพื่อจะได้เข้าใจในการหักและลดหย่อนแต่ละรายการว่าเป็นยอดเท่าใด แต่ผู้เรียนบางคนก็ยังคำนวณภาษีไม่ถูกต้อง จึงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อีกทั้งบทเรียนนี้เมื่อผู้เรียนเข้าสู่ตลาดแรงงานก็สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้คิดหาวิธีการที่จะแก้ไขปัญหาในการเรียนดังกล่าวเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาจึงได้นำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) เป็นเทคนิคการสอนที่ช่วยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์จากการทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยน อธิบายความคิดหรือความรู้ที่เชื่อมโยงมาใช้ในการแก้ปัญหาให้เพื่อนฟัง มีความสามารถในการให้เหตุผล เป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดี รวมทั้งเป็นผู้มีใจกว้างยอมรับฟัง ความคิดเห็นผู้อื่น นักเรียนมีความมั่นใจในการทำกิจกรรม มีความสุขในการเรียนและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน (สุบรรณ ตั้งเสรี, 2556) นับว่าเป็นเทคนิคการสอนแบบร่วมมือโดยแบ่งผู้เรียน ออกเป็นคู่ๆ สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้กับผู้เรียนทุกระดับ ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ จัดว่าเป็นเทคนิคการสอนที่ได้รับการยอมรับมากอีกรูปแบบหนึ่ง เพราะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงขึ้นเพื่อให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนร่วมกัน เพื่อให้คำแนะนำปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์และร่วมมือกันทำกิจกรรมตามกระบวนการเรียนจนค้นพบ ข้อสรุปข้อความรู้หรือคำตอบร่วมกัน ซึ่งจะมีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 3 ขั้นตอน คือ การคิด (Think) เป็นขั้นตอนแรกที่ครูจะกระตุ้นด้วยปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนหาคำตอบ และการจับคู่ (Pair) เป็นขั้นตอนที่สองที่จะให้ผู้เรียนจับคู่เพื่ออภิปรายปัญหาและวิธีการหาคำตอบของปัญหา ส่วนขั้นตอนสุดท้ายคือ การแลกเปลี่ยน (Share) เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่จะให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนและ นำเสนอความรู้ที่ได้จากการค้นหาคำตอบ (Byerley, 2002 อ้างถึงใน ชลธิชา ทับทวี,

2554) เทคนิคการสอนนี้ใช้เพื่อต้องการให้นักเรียนฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีเหตุผล ฝึกทักษะการสื่อสาร การแสดงออกและการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

จากเหตุผลข้างต้น เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think-Pair-Share เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลของนักเรียนดียิ่งขึ้นและบรรลุ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชีวิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับการบัญชี เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชีวิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับการบัญชี เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

สมมติฐานการวิจัย

1. การจัดการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ในระดับมากขึ้นไป

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

กรมวิชาการ (2544: 19-20) ได้ให้นิยามไว้ว่า การเรียนรู้เป็นกลุ่มเพื่อนช่วยเหลือเพื่อเป็นรายบุคคล เป็นการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและการเรียนการสอนรายบุคคลเข้าด้วยกัน เน้นการสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองตามความสามารถ และส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเหมาะสมกับทุกวิชาและทุกระดับชั้น

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2545: 39) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ ว่าหมายถึงวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่ม ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกันโดยที่แต่ละคนมีส่วน

ร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่าสมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น แต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของ สมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม

พิมพ์พันธ์ เดชคุปต์ (2544: 37) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือว่า หมายถึง การร่วมมือกันทำงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งทุกคนยอมรับจุดมุ่งหมายร่วมกัน และเมื่อพัฒนาสำเร็จแล้วส่งผลให้ผู้ร่วมงานเกิดความพอใจ เป็นการจัดการเรียนรู้โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมร่วมกัน และถ่ายทอดความรู้ระหว่างกัน ทำให้สมาชิกแต่ละคนสามารถเกิดการเรียนรู้และทักษะเพิ่มขึ้นจากการร่วมมือกันทำกิจกรรม และทำให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นผลที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนร่วมกัน ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มีการใช้กระบวนการกลุ่มและการสื่อสารภายในกลุ่มจนสมาชิกเกิดความเข้าใจตรงกัน และเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ดังนั้น การเรียนแบบร่วมมือจึงเป็นผลที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิก การตระหนักว่าการปฏิบัติของตนมีผลต่อกลุ่ม รู้สึกประสบความสำเร็จและความภูมิใจร่วมกัน

องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือ

Johnson and Johnson (อ้างถึงใน ทิศนา แคมณี, 2545: 99-100) การเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ได้มีความหมายเพียงว่า มีการจัดให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มให้งานแล้วบอกให้ผู้เรียนช่วยกันทำงานเท่านั้น การเรียนรู้จะเป็นแบบร่วมมือได้ ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญครบ 5 ประการดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีความตระหนักสมาชิกกลุ่มทุกคนมีความสำคัญ และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ในขณะเดียวกันสมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face to Face Promotive Interaction) การที่สมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถไม่มีใครที่จะได้รับประโยชน์โดยไม่ทำหน้าที่ของตน เช่น การจัดกลุ่มให้เล็ก เพื่อจะได้มีการเอาใจใส่กันและกันอย่างทั่วถึงทดสอบเป็นรายบุคคล การสุ่มเรียกชื่อให้รายงาน ครูสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในกลุ่ม การจัดให้ผู้เรียนสอนกันและกัน

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small Group Skill) ทักษะ ทักษะการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะทางสังคม เช่น (

และทักษะการ ทักษะสื่อสาร การทำงานกลุ่มแก้ปัญหาขัดแย้ง รวมทั้งการเคารพ ยอมรับ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน ซึ่งครูควรสอนและฝึกให้แก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ดำเนินงานไปได้

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) เพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นซึ่งครอบคลุมการวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการทำงานกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มและผลงานกลุ่ม การวิเคราะห์การเรียนรู้นี้อาจทำได้โดยครู หรือผู้เรียน หรือ ทั้งสองฝ่ายเป็นยุทธวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้กลุ่มตั้งใจทำงาน เพราะรู้ว่าจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ และช่วยฝึกทักษะการคิด คือสามารถจะประเมินการคิดและพฤติกรรมของคนที่ได้ทำไป

สรุป องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือทุกองค์ประกอบต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะทางสังคม ทักษะในการทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่มจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนและสามารถนำทักษะต่าง ๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้เต็มที่

เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) (กมลลักษณ์ บุญจันทร์ และคณะ, ม.ป.ป.)

เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียน 2 คน ที่จับคู่กัน แล้วช่วยกันแบ่งปันความคิดในประเด็นปัญหา หลังจากทีร่วมกันคิดเป็นคู่แล้ว จึงนำความรู้ที่ได้ไปเสนอให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้รับฟัง เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์วิจารณ์ผลร่วมกันทั้งชั้นมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้สอนตั้งประเด็นปัญหาสั้น ๆ หรือโจทย์คำถามกับผู้เรียนทั้งชั้น
2. ผู้เรียนแต่ละคนหาคำตอบด้วยตนเองโดยลำพังอย่างอิสระ สัก 1-2 นาที
3. ผู้เรียนจับคู่แบบคละความสามารถ ให้ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิด ผลัดกันเล่าความคิดหรือคำตอบของตนให้เพื่อนฟัง จนได้ข้อสรุปที่เห็นพ้องกัน
4. ผู้เรียนคนใดคนหนึ่งสามารถอธิบายคำตอบ นำผลสรุปเสนอหน้าชั้นเรียน ให้เพื่อนฟังทั้งชั้น เพื่อหาข้อสรุปของประเด็นคำถามจากผู้เรียนทั้งชั้น เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think pair Share) ประกอบ ด้วย ดังต่อไปนี้ ส่วน 3

1) Think เป็นขั้นตอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดในประเด็นปัญหาต่าง ๆ การกล่าวถึงสาระสำคัญของบทเรียนรวมทั้งการแนะนำให้ผู้เรียนได้คิดถึงเรื่องที่จะต้องศึกษาในขั้นตอนต่อไป ในขั้นนี้จะต้องดำเนินการทั้งชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนทั้งหมดเกิดความคิดร่วมและประสานความคิดให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2) Pair เป็นขั้นตอนที่จัดให้ผู้เรียนจับกันเป็นคู่ ๆ เพื่อให้แต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาบทเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันให้สามารถศึกษาบทเรียนได้สำเร็จ ลุล่วงและสามารถค้นหาคำตอบของประเด็นปัญหาที่ต้องการได้ การเรียนรู้ในขั้นตอนนี้เกี่ยวข้องกับ การเรียนรู้ของผู้เรียนที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้

2.1) Motivation ขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียน

2.2) Information ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาบทเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์
ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น หรือจากใบความรู้

2.3) Application ขั้นการทดสอบความสำเร็จในการเรียนรู้

2.4) Progress ขั้นตอนการประเมินผลความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน

3) Share เป็นขั้นตอนสุดท้าย หลังจากการศึกษาบทเรียนแล้ว โดยการทำกรสลายกลุ่ม
ผู้เรียนที่จับกันเป็นคู่แล้วสรุปผลการค้นหาคำตอบร่วมกันทั้งชั้นอีกครั้งหนึ่งเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้
สรุปผล และอภิปรายผลการค้นพบจากการศึกษาบทเรียนในขั้นตอนที่ผ่านมารวมทั้งให้ข้อสรุปหรือ
เสนอแนะใด ๆ ต่อผู้สอนได้

สรุป เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) เป็นวิธีการจับคู่คิดเพื่อให้ผู้เรียน
ทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ให้คำแนะนำปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ และร่วมมือ
กันทำ กิจกรรมตามกระบวนการเรียนจบค้น พบข้อสรุป ข้อความรู้หรือคำตอบร่วมกัน

ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พัฒพงษ์ สีกา (2551: 32) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิด
จากการกระทำของบุคคล ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากการได้รับประสบการณ์โดยการ
เรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสามารถประเมินหรือวัดประมาณค่าได้
จากการทดสอบ หรือการสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552: 18) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง
คุณลักษณะและความรู้ความสามารถที่แสดงถึงความสำเร็จที่ได้จากการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ซึ่ง
สามารถวัดเป็นคะแนนได้จากแบบทดสอบทางการภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติหรือทั้งสองอย่าง

กล่าวโดยสรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถ และทักษะที่ได้รับจาก
การเรียนรู้ด้วยตนเองหรือการเรียนรู้ในชั้นเรียนในรายวิชาต่าง ๆ โดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล
ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบ หรือเกรดที่ได้จากการเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณวิสา ยศระवास (2561) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาบทเรียนบนเว็บโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้
ร่วมมือแบบเพื่อนคู่คิด รายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษานำเทคนิคการ
เรียนรู้ร่วมมือแบบเพื่อนคู่คิดมาเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ประสิทธิภาพการเรียนของผู้เรียนนั้นเป็นไปตามเกณฑ์
ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีดังกล่าว มีคะแนนหลัง
เรียน (858) มากกว่าก่อนเรียน (475) คิดเป็นค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.661 คือ ผู้เรียนมีคะแนน

เพิ่มขึ้นหรือมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 66.61 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นารินทร์ ประสมสาสตร์ (2562) ได้ศึกษาวิจัยผลการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องพื้นที่ผิวและปริมาตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนดาราสุมทร จังหวัดชลบุรี จำนวน 43 คน ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที สำหรับกลุ่มตัวอย่างเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร หลังได้รับการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร หลังได้รับการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เทพบุตร หาญมนตรี (2563) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องดอกเบี้ยและมูลค่าของเงินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิดเรื่องดอกเบี้ยและมูลค่าของเงิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ $77.92/72.31$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $70/70$ นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องดอกเบี้ยและมูลค่าของเงิน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องดอกเบี้ยและมูลค่าของเงิน มีความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับการบัญชี เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำนวน 12 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบวิธีเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด(Think-Pair-Share)เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด(Think-Pair-Share) เป็นแบบสอบถามเลือกระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ จำนวน 5 คำถาม

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของบทเรียนจากแผนการสอน
 - 1.2 นำเนื้อหาเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มาสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
 - 1.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยนำเครื่องมือวิจัย แบบทดสอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ไปทดสอบคุณภาพด้วยการหาค่าความเชื่อมั่น ผลการทดสอบมีความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ 0.64 ผลการตรวจสอบคณะกรรมการมีค่า IOC เท่ากับ 0.88

1.4 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว มาคัดเลือกให้เหลือเพียง 20 ข้อ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป ซึ่งในการตรวจพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อสอบที่นำไปใช้ได้จำนวน 23 ข้อ ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกไว้เพียง 20 ข้อ

1.5 นำข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 20 ข้อ ไปใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียน จำนวน 12 คน

2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share)

2.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของการสร้างแบบสอบถาม เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share)

2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) เพื่อกำหนดประเด็นที่ต้องการสร้างแบบสอบถาม

2.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอน จำนวน 8 ข้อ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านอาจารย์มนัส ชินการณ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต อาจารย์สายสมร สังข์เมฆ ผู้สอบบัญชีภาษีอากรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสาขาการบัญชีมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งภูเก็ต และอาจารย์โสภภาพรรณ ไชยพัฒน์ ผู้จัดทำบัญชี สำนักงานบัญชี เอส.ซี การบัญชีและอาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งภูเก็ต ทำการตรวจสอบความสอดคล้องในเนื้อหาด้วยวิธี Index of Item-Objective Congruence (IOC) โดยข้อสอบที่สามารถนำไปใช้ได้ต้องมีค่า (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคณะกรรมการมีค่า IOC เท่ากับ 0.87

2.4 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว มาคัดเลือกให้เหลือเพียง 5 คำถาม เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป ซึ่งในการตรวจพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อสอบที่นำไปใช้ได้จำนวน 7 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยกำหนดขั้นตอนดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

1.2 ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) โดยให้นักศึกษาจับคู่คู่ละกันระหว่างคนที่เรียนเก่งและไม่ค่อยเก่ง และให้แต่ละคู่วิเคราะห์โจทย์ที่ครูมอบหมาย

1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

1.4 นำข้อมูลที่ได้มารวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามจาก Google Forms เพื่อลดการใช้กระดาษ และได้ส่งลิงก์ให้กับกลุ่มตัวอย่างที่เลือก ได้ประเมิน โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเวลา 1 สัปดาห์ และได้รับการตอบกลับผลการประเมินคืนมาจำนวน 12 คน เมื่อได้รับแบบประเมินคืนมา ผู้วิจัยได้จัดทำและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และเกณฑ์ค่าคะแนนเฉลี่ย 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert Scale) ค่า (t-test dependent) ในการอภิปรายผลดังนี้

1. ทหาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 3 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และจัดเรียงลำดับ โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยของลิเคิร์ต (Likert Scale) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	อยู่ในระดับ	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	อยู่ในระดับ	มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	อยู่ในระดับ	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	อยู่ในระดับ	น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	อยู่ในระดับ	น้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) โดยการทดสอบค่า t-test dependent จากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share)

การทดสอบ	N	μ	σ	t	Sig.
คะแนนสอบ ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด	12	11.17	1.850		
คะแนนสอบ หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด	12	15.33	1.371	11.389*	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้บุคคลธรรมดากับการบัญชี เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) สูงกว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) จากผู้ตอบแบบสอบถาม คือนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 3 สาขาการบัญชี สรุปได้ดังนี้

ลำดับ	ประเด็น	μ	ระดับความพึงพอใจ
1	การเรียนแบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียน ทำแบบทดสอบได้สูงขึ้น	4.54	ดีมาก
2	การเรียนแบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ครอบคลุมเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสม	4.25	มาก
3	ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบและช่วยกันหาคำตอบ ทำให้กิจกรรมสำเร็จร่วมกัน	4.40	มาก
4	ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับฟัง แสดงความคิดเห็นและทำให้ผู้เรียนยินดีช่วยเหลือเพื่อนมากขึ้น	4.38	มาก
5	สร้างบรรยากาศการเรียนที่ดีทำให้ไม่เครียดหากครูจัดการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share)	4.28	มาก
	เฉลี่ย	4.37	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.37$) เมื่อพิจารณา ในรายประเด็นแล้วพบว่า ในหัวข้อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียน ทำแบบทดสอบได้สูงขึ้นในระดับดีมาก ($\mu=4.54$) รองลงมา หัวข้อมีความพึงพอใจในเรื่องผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบและช่วยกันหาคำตอบ ทำให้กิจกรรมสำเร็จร่วมกัน ($\mu=4.40$) หัวข้อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับฟัง แสดงความคิดเห็นและทำให้ผู้เรียนยินดีช่วยเหลือเพื่อนมากขึ้น ($\mu=4.38$) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ในรายวิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับการบัญชี โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 3 สาขาการบัญชี จำนวน 12 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต เพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลการศึกษาพบว่า

1. เปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) เรื่องต้นทุนช่วงการผลิต อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.37$)

อภิปรายผล

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา รายวิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา รายวิชาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี ห้องชกบ.3/1 นักเรียนจำนวน 12 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด

(Think-Pair-Share) สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ทำให้สามารถเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น และทำให้นักศึกษาร่วมกันสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียนระหว่างนักศึกษาด้วยกันเป็นกันเองกล้าที่จะถามเมื่อเกิดมีปัญหาคือหรือข้อสงสัย อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งก็ได้ที่ทำให้กล้าที่จะปรึกษากัน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้รับการพัฒนาออกมาอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ เทพบุตร หาญมนตรี (2563) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องดอกเบี๋ยและมูลค่าของเงิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องดอกเบี๋ยและมูลค่าของเงิน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณวิสา ยศระवास (2561) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนบนเว็บโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมมือแบบเพื่อนคู่คิด รายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษากำหนดเทคนิคการเรียนรู้ร่วมมือแบบเพื่อนคู่คิดมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ประสิทธิภาพการเรียนของผู้เรียนนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีดังกล่าว มีคะแนนหลังเรียน (858) มากกว่าก่อนเรียน (475) คิดเป็นค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.661 คือ ผู้เรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นหรือมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 66.61 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลคะแนนหลังเรียนสูงโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือและร่วมกัน

2. ผลความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สรุปได้ดังนี้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.37$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การเรียนแบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนสามารถทำแบบทดสอบได้สูงขึ้น ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบและช่วยกันหาคำตอบ ทำให้กิจกรรมสำเร็จร่วมกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับฟัง แสดงความคิดเห็นและทำให้ผู้เรียนยินดีช่วยเหลือเพื่อนมากขึ้นและสร้างบรรยากาศการเรียนที่ดีทำให้ไม่เครียดหากครูจัดการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคคู่ร่วมคิด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิระประภา คำภาเกะ (2563) แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มี เกมคณิตศาสตร์เป็นตัวช่วยในการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าเรียนมากยิ่งขึ้นกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ให้มาอยู่ในจุดเดียวกัน ทำให้นักเรียนมีความรู้สึว่าการเรียนคณิตศาสตร์ไม่ใช่แค่การคิดคำนวณอย่างเดียว แต่ยังสร้างความสนุกสนานและสร้างความรู้สึกรักอยากเรียนให้กับนักเรียนได้ ทำให้นักเรียนมีความสุข ในการเรียนคณิตศาสตร์ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนได้จับคู่กับเพื่อนเพื่อ

แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีเพื่อนคอยให้คำปรึกษา คำแนะนำและสุดท้ายนักเรียนสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ของตนเองได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือคู่ร่วมคิด (Think-Pair-Share) ควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้พยายามแสวงหาความรู้ และค้นพบด้วยตนเอง ครูต้องคอยดูแลให้คำแนะนำ ติดตามสังเกต ควรให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการให้ความร่วมมือกันของแต่ละคู่

2. การจับคู่ไม่ควรให้ผู้เรียนจับคู่กันเอง เพราะผู้เรียนจะจับคู่เฉพาะคนที่สนิทกัน อาจทำให้การปฏิบัติกิจกรรมไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ ควรจับคู่แบบผลสัมฤทธิ์ ในแต่ละคู่ควรมีสมาชิกที่เรียนดี และเรียนอ่อนคละกัน ดังนั้นครูจึงควรเป็นผู้กำหนดวิธีการจับคู่

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาการใช้การเรียนรู้แบบการมีส่วนร่วมแบบต่าง ๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับวิธีใดจะเหมาะสมกับการเรียนการสอนมากที่สุด และนำมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนในคราวต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กมลลักษณ์ บุญจันทร์ และคณะ. (ม.ป.ป.). การจัดการเรียนการสอนแบบเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think pair Share). ค้นเมื่อวันที่ 6 มกราคม 2564, จาก <https://sites.google.com/site/Thinkpairsharecso4102/prawatikar-thangan>.

กรมวิชาการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

จิระประภา คำภาเกะ. (2563). **การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ปริซึมและทรงกระบอก โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชลธิชา ทับทวี. (2554). **ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลเรื่อง อัตราส่วนตรีโกณมิติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ทิสนา แคมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักงานพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทพบุตร หาญมนตรี. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องดอกเบี้ยและมูลค่าของเงินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นาริรัตน์ ประสมสาสตร์. (2562). ผลการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัย, 7(2): 495-508.
- พัฒนพงษ์ สีกา. (2551). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลจากการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2548 ของจังหวัดอุดรดิตถ์. อดรดิถ์: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิถ์.
- พิมพ์ประภา อรัณมิตร. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 3 โดยการวิเคราะห์พระดบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2544). ทักษะวิชาชีพครูยุคปฏิรูปการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป.
- วรรณวิสา ยศระवास. (2561). การพัฒนาบทเรียนบนเว็บโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมมือแบบเพื่อนคู่คิด รายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วัฒนพร ระงับทุกข์. (2545). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แอลทีเพรส.
- สุบรรณ ตั้งศรีเสี. (2556). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบค้นพบจากการชี้แนะร่วมกับเทคนิค THINK-PAIR-SHARE ที่มีต่อความสามารถในการสื่อสารและความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น เรื่องรายการปรับปรุง
โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
The Study Achievement of Basic Accounting for list of improvements
by using the LT cooperative learning technique of the 1st year
Diploma in Accounting students Phuket Technology College

กรองจิตร จูมพลห้ำ

สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: krongjit@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีเบื้องต้น เรื่อง รายการปรับปรุง ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ก่อนเรียนและหลังเรียน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ LT 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่น K-R.20, t-test (Dependent) ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 6.00 หลังเรียนเท่ากับ 8.75 และมีแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objective of the research was to compare students learning achievement in Basic Accounting for a list of improvements in 1st year diploma vocational certificate in accounting major by using the LT cooperative technique before and after learning. The population groups used in this research were 1st year diploma vocational certificate who studied in Basic Accounting. The samples were 8 students.

The research instruments were: 1) cooperative learning activities with LT technique lesson plans; 2) learning achievement test; 3) Pretest and post-test achievement assessment. The statistical analysis of percentage, mean, confidence value KR.20, and standard deviation (S.D.), t-test (Dependent) The results of the research showed that Comparison of differences in learning achievement before learning management and after learning management by LT technique It was found that the difference was statistically significant at the .01 level.

Keywords: The LT cooperative, learning technique

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่นักศึกษาจะเรียนได้ดีเพียงใด ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียงด้านเดียวแต่มีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น วุฒิภาวะ ความสนใจ แรงจูงใจ และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยเฉพาะเจตคติต่อการเรียน ได้มีงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศจำนวนมาก ยืนยันผลการวิจัยว่า เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์กันโดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสามารถใช้เป็นตัวทำนาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ (กฤษณา คิตติ, 2547: 27) นั่นคือ การสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นแนวความคิดที่มุ่งให้ผู้เรียนได้มีบทบาทมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือกระทำปฏิบัติแก้ปัญหา หรือ ศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเอง โดยยึดความสนใจ ความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ และสามารถที่จะพัฒนา ศักยภาพ ของตนเอง และนำความรู้ไปใช้เป็นประโยชน์ต่อตนเองได้ ตลอดจนเน้น กระบวนการการเรียนรู้ ร่วมกันของผู้เรียน ผู้เรียนจะมีความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง จะเรียนอย่างมีความสุข มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มีจิตใจที่สดชื่นแจ่มใสในระหว่างดำเนินกิจกรรมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลส่งผลให้ผู้เรียนมีวิธีการของตนเองที่เกิดจากสภาวะแวดล้อม อารมณ์และสังคมของแต่ละบุคคล สิ่ง que ผู้เรียนได้รับการถ่ายทอดอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่องในห้องเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง การเรียนรู้แบบลึกจะทำให้เข้าใจได้ละเอียดและระลึกถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้มากซึ่งในการ จัดทำบัญชีข้อมูลต้องเป็นข้อมูลที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ทันทต่อเหตุการณ์ และเพียงพอต่อการตัดสินใจของผู้ที่เกี่ยวข้องข้อมูลทางบัญชีต้องจัดทำตามหลักการบัญชีที่ยอมรับทั่วไป ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

(แก้ไขเพิ่มเติม) มาตรา 22 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด

จากการสังเกตการเรียนการสอน พบปัญหาว่า เมื่อมีการให้นักศึกษาปฏิบัติงานเป็นกลุ่มโดยให้นักศึกษาลงมือจัดกลุ่มด้วยตนเอง นักศึกษาที่เก่งส่วนมากจะอยู่ด้วยกันส่งผลให้ผลงานกลุ่มระหว่างกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากเด็กกลุ่มเก่งจะแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจน ส่วนกลุ่มปานกลาง และอ่อน จะมีสมาชิกบางคนที่ลงมือทำงานและสมาชิกบางคนเลยในการทำงานกลุ่ม ผู้วิจัยจึงได้ ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว และต้องการที่จะส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เพื่อให้นักศึกษามีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่เหมาะสมพร้อมทั้งสามารถนำขั้นตอนและกระบวนการทำงานกลุ่มที่ถูกต้องไปประยุกต์ใช้ในอนาคตได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนใน สาขาวิชาของตนให้มีคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงจัดให้มีการเรียนการสอนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

การเรียนการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการคำนวณและการใช้ความเข้าใจเป็นหลัก ในช่วงแรกได้จัดการเรียนการสอนแบบบรรยาย อธิบาย โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นหลัก ส่งผลให้การเรียนการสอนเกิด ความเบื่อหน่าย ไม่ตื่นเต้น ไม่น่าสนใจ ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ไม่ค่อยดี ไม่บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เท่าที่ควรส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาไม่ดี ผู้วิจัยจึงต้องมีการปรับกระบวนการในการเรียนรู้เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น เรื่อง รายการปรับปรุง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้ เทคนิคการเรียนรู้อย่างร่วมมือ LT ก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น เรื่อง รายการปรับปรุง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบร่วมมือ LT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบ LT (Learning Together)

รูปแบบ LT (Learning Together) ทิศนา ขัมมณี (2548: 69-70) เป็นผู้เสนอในปี ค.ศ. 1975 ต่อมาในปี ค.ศ.1984 เขาเรียกรูปแบบนี้ว่าวงกลมการเรียนรู้ (Circles of Learning) รูปแบบนี้มีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนทำผลงานเป็นกลุ่มให้นักเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปัน เอกสารการแบ่งงานที่เหมาะสม และการให้รางวัลกลุ่ม ซึ่งจอร์นสัน และจอร์นสันได้เสนอหลักการจัดกิจกรรม การเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบ LT (Learning Together)

1. ครูและนักเรียนทบทวนเนื้อหาเดิม หรือความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง
2. ครูแจกแบบฝึกหรืองานให้ทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุดเหมือนเดิม นักเรียนช่วยทำงานโดยแบ่งหน้าที่ แต่ละคน เช่น นักเรียนคนที่ 1 อ่านค่าแนะนำคำสั่งหรือโจทย์ในการดำเนินงานนักเรียนคนที่ 2 ฟังขั้นตอนและรวบรวมข้อมูล นักเรียนคนที่ 3 ตรวจสอบคำตอบ เมื่อนักเรียนทำแต่ละข้อหรือแต่ละส่วนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนหมุนเวียนเปลี่ยน หน้าที่กันในการทำโจทย์ข้อถัดไปทุกครั้งจนเสร็จแบบฝึกทั้งหมด
3. แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบหรือผลงานเพียงชุดเดียวถือว่าเป็นผลงานที่สมาชิกทุกคนยอมรับ และเข้าใจแบบฝึกหรือการทำงานชิ้นนี้แล้ว
4. ตรวจสอบคำตอบหรือผลงานให้คะแนนด้วยกลุ่มเองหรือครูก็ได้ กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัล หรือติดประกาศไว้ในบอร์ด

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์ จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ชาญยุทธ ทองประพันธ์ (2562: 38) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ของนักเรียนที่ได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

ธัชพล ทิธี (2560: 15) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคล เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยเป็นผลจากการได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือ

จากการเรียนการสอนในชั้นเรียน สามารถประเมินหรือวัดประมาณได้จากการทดสอบ หรือการสังเกต พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป

นางลักขณ์ เขียวมณ (2562: 69) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จ ความสามารถของบุคคลในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านความรู้ทักษะกระบวนการ ตลอดจนค่านิยม ความเห็นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากผ่านกระบวนการเรียนการสอน การฝึกฝนอบรมมาแล้ว

อัจฉราพรรณ ทองนาค (2561: 48) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลลัพธ์การจัด กิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ได้วิเคราะห์ ความรู้และสังเคราะห์ความรู้ใหม่ได้ ประเมินผลจากคะแนนการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

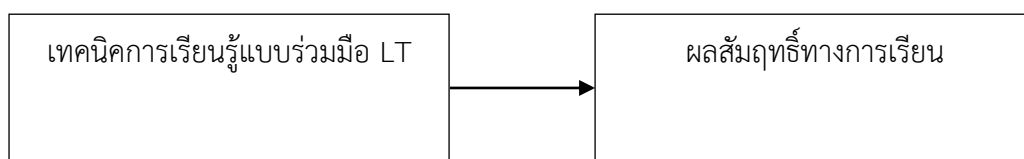
ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอน ที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชนินทร์ พุ่มบัณฑิต (2561: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดย เทคนิคการสอนแบบร่วมมือ (Learning Together: LT) สำหรับการเรียนการสอนวิชาการคิด สร้างสรรค์และนวัตกรรมทางธุรกิจ ในยุคไทยแลนด์ 4.0 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม ประชากรผู้สอนใช้เทคนิคการสอนแบบกลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together: LT) มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่แตกต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจในเทคนิคการสอนแบบกลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together: LT) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ณัฐพงษ์ ชลยรัตน์ และ นางลักขณ์ วิริยะพงษ์ (2561: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องสมการ สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชา การบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน นักศึกษาจำนวน 8 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ LT 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. แจ้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและกิจกรรมปฏิบัติสำหรับหน่วยการเรียนรู้
2. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบร่วมมือรูปแบบ LT โดยใช้แบบทดสอบอัตนัย โจทย์รายการปรับปรุง 1 ข้อ ฝึกทำแบบทดสอบด้วยตนเอง
3. เริ่มใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบร่วมมือ-แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยมีนักศึกษาเก่ง และอ่อนคละกัน โดยให้นักศึกษานั่ง หันหน้าเข้าหากันเป็นวงกลม เพื่อให้สามารถคุยกันได้สะดวก-ครูแจกใบงาน ให้นักศึกษาทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุด นักศึกษาช่วยกันทำงานโดยแบ่งหน้าที่แต่ละคน ดังนี้

นักศึกษาคนที่ 1 อ่านคำสั่งจากโจทย์ จากแบบทดสอบ

นักศึกษาคนที่ 2 ฟังขั้นตอนและรวบรวมข้อมูลพร้อมหาคำตอบ

นักศึกษาคนที่ 3 ตรวจสอบคำตอบสมาชิกในกลุ่มสรุปคำตอบร่วมกันและส่งคำตอบนั้นเป็นผลงานกลุ่ม

4. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบร่วมมือรูปแบบ LT
5. นำผลการทดสอบมาเปรียบเทียบก่อนและหลังการใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบร่วมมือ รูปแบบ LT ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบทดสอบเสนอคณะกรรมการวิจัย
2. นำแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงของ แบบทดสอบ ด้วยการ ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้รายข้อ พร้อมนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยพิจารณา คำถามว่าแต่ละข้อตรงกับความรู้ ความเข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้
3. นำการประเมินมาทำการวิเคราะห์ ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC โดยเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 ส่วนข้อสอบที่ต่ำกว่าได้ตัดทิ้ง และนำข้อเสนอนี้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่ง ได้ค่า IOC ทั้งฉบับ 0.67-1.00
4. นำแบบทดสอบไปปรับปรุงแก้ไขก่อนไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
5. นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบฝึกปฏิบัติ
3. สถิติทดสอบที (t-test Dependent samples) เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น เรื่อง รายการปรับปรุงก่อนและหลังการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ของนักศึกษา ระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี

การทดสอบ	N	μ	σ	t-test	p-value
ทดสอบก่อนเรียน	8	6.00	2.330	3.667**	0.000
ทดสอบหลังเรียน	8	8.75	1.035		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียน (μ)=6.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) = 2.330 ค่าเฉลี่ยหลังการเรียน (μ)=8.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)=1.035 เมื่อทดสอบความแตกต่างของ คะแนน ก่อนเรียนและหลังเรียน (t-test) 3.667 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนานักศึกษาหลังใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น เรื่อง รายการปรับปรุง โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ก่อนเรียน (μ =6.00) และหลังเรียน (μ =8.75) มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังเรียนที่นักศึกษาทำแบบทดสอบมีผลสัมฤทธิ์การเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่ได้รับผู้วิจัยสามารถนำผลมาอภิปรายได้ดังนี้ จากการศึกษาที่ครูผู้สอนได้นำวิธีการเรียนรู้ร่วมกัน (LT) มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี สูงขึ้น เป็นไปตามเกณฑ์ที่ครูผู้สอนกำหนด เนื่องจากคะแนนทำแบบทดสอบก่อนเรียนของนักศึกษารายบุคคลก่อนการใช้การเรียนการสอนแบบ LT มีผลคะแนนน้อย และเมื่อหลังจากการใช้การเรียนการสอนแบบ LT ทำให้ผลคะแนนในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้นดีขึ้น ทั้งนี้เพราะว่านักศึกษาได้ทำงานเป็นกลุ่มสมาชิกในกลุ่มมีลักษณะและความสามารถแตกต่างกัน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนได้นำศักยภาพของตนมาเสริมสร้างความสำเร็จของกลุ่มเป็นการสอน ที่มุ่งให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองหาคำตอบ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละบทการเรียนมีการฝึกความรับผิดชอบการเป็นผู้นำ และผู้ตามในการทำงานกลุ่มการแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการทำงานทุกคนมีบทบาทหน้าที่ของตนเองซึ่งจะให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนกล้าแสดงออกกล้าแสดงความคิดเห็น มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อต่อเพื่อนในกลุ่มยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น จึงทำให้นักศึกษามีการตื่นตัวมีความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองและของกลุ่มได้พัฒนาทักษะการคิดจากกระบวนการทำงานร่วมกันมีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความสนุกสนานในการเรียนรู้ ซึ่งในแต่ละขั้นตอนของการทำงานนักศึกษาแต่ละคนต้องมีบทบาทและใช้ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งด้านความคิด และการกระทำส่งผลให้นักศึกษาสนิทสนมคุ้นเคยกัน กล้าพูด กล้าคุย กล้าซักถาม และกล้าแสดง ความคิดเห็นเป็น

กันเองทำให้เกิดสถานการณ์ของความร่วมมือกันอย่างแท้จริงนำไปสู่การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับ ชนินทร์ พุ่มบัณฑิต (2561: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเทคนิคการสอนแบบร่วมมือ (Learning Together: LT) สำหรับการเรียนการสอนวิชาการคิด สร้างสรรค์และนวัตกรรมทางธุรกิจ ในยุคไทยแลนด์ 4.0 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม ประชากรผู้สอนใช้เทคนิคการสอนแบบกลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together: LT) มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่แตกต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจในเทคนิคการสอนแบบกลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together: LT) โดยภาพรวอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ ญัฐพงษ์ ชลยุรัตน์ และ นางลักษณ วิริยะพงษ์ (2561: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความสามารถในการแก้ โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โดยใช้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องสมการ สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ในการนำรูปแบบการเรียนรู้แบบ LT มาใช้ ครูผู้สอนควรทำการทบทวนเนื้อหาให้นักเรียน ก่อนโดยคร่าว ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ LT โดยครูควรให้ความช่วยเหลือในขณะการจัดกิจกรรม ให้ครบทุก ๆ กลุ่มเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาแผนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together: LT) ในเนื้อหาสาระอื่น ๆ และช่วงชั้นอื่น ๆ
2. ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเรียนรู้แบบ LT ไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่มี กลุ่มตัวอย่างมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณา คิตดี. (2547). การพัฒนารูปแบบการประเมินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนินทร์ พุ่มบัณฑิต. (2561). พัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเทคนิคการสอนแบบร่วมมือ (Learning Together: LT) สำหรับการเรียนการสอนวิชาการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมทางธุรกิจ ในยุคไทยแลนด์ 4.0. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ชาญยุทธ ทองประพันธ์. (2562). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนด้วยชุดการสอนและวิธีปกติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิชางานฝึกฝีมือ 1. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ณัฐพงษ์ ชลยุรัตน์ และ นงลักษณ์ วิริยะพงษ์. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทศนา แคมมณี. (2548). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์จำกัด.
- ธัชพล ทิธี. (2560). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิเคราะห์โครงการและการบริหารโครงการ เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- นงลักษณ์ เขียวมณ. (2562). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีและความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- อัจฉราพรรณ ทองนาค. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

**ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์
ด้วยโปรแกรม Google Sites ในรายวิชาการวางแผนและการควบคุมโดยงบประมาณ
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2
สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต**

**A Study of Learning Achievement using Computer Lessons on The
Website with Google Sites in Budgeting Planning and Control of The 2nd
Year Students Diploma Vocational Certificate Accounting Department
Phuket Technology College**

สมฤทัย สมัยพิทักษ์

สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: somruthai@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและการควบคุมโดยงบประมาณ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites ในรายวิชาการวางแผนและการควบคุมโดยงบประมาณ ประชากรตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ที่เรียนวิชาการวางแผนและการควบคุมโดยงบประมาณ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียนรวม 18 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นผู้เรียนที่มีคะแนนทดสอบก่อนเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและการควบคุมโดยงบประมาณ 2) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการวางแผนและการควบคุมโดยงบประมาณ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวางแผนและการควบคุมโดยงบประมาณ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ (t-test แบบ Paired-Sample T Test)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 คือมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80/85 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ในรายวิชาการวางแผนและการ

ควบคุมโดยงบประมาณ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี
วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01

คำสำคัญ: บทเรียนคอมพิวเตอร์, Google Sites, การวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ

Abstract

The objectives of the research were 1) to find the effectiveness of computer lessons on the website with Google Sites in the course of Budgeting Planning and Control to be effective 80/80. 2) to compare students learning achievement of computer lessons on the website with Google Sites in Budgeting Planning and Control. The population groups is Purposive sampling in this research were 2 year students Diploma Vocational Certificate of Accounting Major. A sample was selected of 18 students who pre-test scores that do not pass the criteria. The research instruments were: 1) computer on the website with Google Sites in Budgeting Planning and Control 2) learning management plans 3) Pre-test and post-test achievement assessment forms in Budgeting Planning and Control. The statistical analysis of percentage, mean (μ), standard deviation (σ), and Paired-Sample T Test.

The results of the research showed that; 1) The efficiency of computer Lessons on the website with Google Sites Efficiency on the 80/80 criterion is 80/85 efficiency based on the assumptions. 2) Compare the difference in learning achievement before and after learning computer lessons on the website with Google Sites in Budgeting Planning and Control of 2nd year student Diploma vocational certificate. It was found that the difference was statistically significantly higher than before learning at the .01 level according to the hypothesis

Keywords: computer lessons, Google Sites, budgetary planning and control

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันโลกมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน ส่งผลต่อวิธีการดำรงชีพของสังคมในทุกมิติรอบด้าน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557) ในขณะที่การเรียนรู้ได้เปลี่ยนจากการเรียนรู้อะไร (Know What) เป็นการเรียนรู้อย่างไร (Know How) การรู้ว่าจะเรียนอย่างไร จะค้นหาสารสนเทศอย่างไร จะใช้สารสนเทศอย่างไร การใช้และการเข้าถึงเป็นจุดเน้นใหม่ของการเรียนรู้ในโลกปัจจุบัน (Thomas, 1995: 54) ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ผ่านเว็บ หรือ Online Learning จึงเป็นกระแสสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางการเรียนรู้ยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 ที่ช่วยเสริมประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดระบบการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล

โปรแกรม Google Sites เป็นหนึ่งใน Google Apps for Education ที่ถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน โดยอาศัยคุณสมบัติและทรัพยากรของเวปไซต์เวปมาเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดในลักษณะของบทเรียนออนไลน์ สามารถเชื่อมโยงเนื้อหา และแหล่งความรู้ต่างๆ ให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายยิ่งขึ้น มีบริการรูปแบบต่างๆ มากมายที่สามารถเอื้อประโยชน์ในการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน (ไพรัชพร วิริยวรกุล และ ดวงกมล โพธิ์นาค, 2557)

สภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการวางแผนและการควบคุมโดยงบประมาณ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ผู้สอนได้ทำการทดสอบก่อนเรียน เพื่อทดสอบพื้นฐานความรู้ความเข้าใจของนักศึกษา พบว่า ผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักศึกษาค่อนข้างต่ำมาก ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้สอนตั้งไว้ ผู้สอนจึงมีความสนใจ พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา อีกทั้งสามารถทบทวนบทเรียนได้ทุกครั้งที่ต้องการ และเกิดเป็นความรู้ที่คงทน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและการควบคุมโดยงบประมาณ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites ในรายวิชาการวางแผนและการควบคุมโดยงบประมาณ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและการควบคุมโดยงบประมาณ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites ในรายวิชาการวางแผนและการควบคุมโดยงบประมาณ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายของบทเรียนออนไลน์ (e-Learning)

ปรัชญนันท์ นิลสุข (2547: 12) ได้กล่าวถึงความหมายของ e-Learning ว่ามีมุมมองที่แตกต่างกันไป โดยอ้างสมาคมอเมริกันเพื่อการพัฒนาฝึกอบรม (2000) ซึ่งได้อธิบายความหมายเอาไว้ด้วยกัน 3 ลักษณะ คือ

1. ความหมายทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ e-Learning หมายถึง กระบวนการและการใช้ประโยชน์จากการเรียนการสอนผ่านเว็บคอมพิวเตอร์ช่วยสอนห้องเรียนเสมือน และการเรียนร่วมมือด้วยเครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ รวมถึงการเรียนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ระบบอินทราเน็ต ระบบเครือข่ายการเรียนด้วยระบบเสียง ระบบภาพ ระบบดาวเทียม ระบบโทรทัศน์ และซีดีรอม ส่วนใหญ่จะศึกษาเนื้อหาในลักษณะออนไลน์ ซึ่งหมายถึงจากเครื่องมือที่มีการเชื่อมต่อกับระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
2. ความหมายทางด้านอินเทอร์เน็ต e-Learning หมายถึง การเรียนรู้ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต หรือการใช้ความสามารถของระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้
3. ความหมายทั่วไป e-Learning หมายถึง การบูรณาการทางการศึกษาที่ไม่ยึดติดกับเวลาและความก้าวหน้าในการเรียนรู้

อังคณา นิยมจิตต์ (2561) ได้สรุปบทเรียนออนไลน์ (e-Learning) หมายถึง การจัดการกระบวนการและการใช้ประโยชน์จากสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่ออกแบบการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา

สรุปได้ว่า บทเรียนออนไลน์ (e-Learning) หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ต้องมีการใช้งานโดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต มีการออกแบบเนื้อหาบทเรียนในลักษณะออนไลน์อย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

ความหมายของ Google Sites

Google Sites หมายถึงโปรแกรมของ Google ที่ให้บริการสร้างเว็บไซต์ฟรี สามารถสร้างเว็บไซต์ได้ง่าย ปรับแต่งรูปลักษณ์ได้อย่างอิสระ และสามารถรวบรวมความหลากหลายของข้อมูลไว้ในที่เดียว เช่น วิดีโอ ปฏิทิน เอกสารอื่น ๆ สามารถนำมาแทรกในหน้าเว็บเพจได้ เป็นการเพิ่มลูกเล่น ใช้งานได้ง่าย ทำให้ช่วยอำนวยความสะดวกได้เป็นอย่างมาก

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คุณลักษณะ รวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่างๆทั้งในโรงเรียนที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย (ไพโรจน์ คะเชนทร์, 2556)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

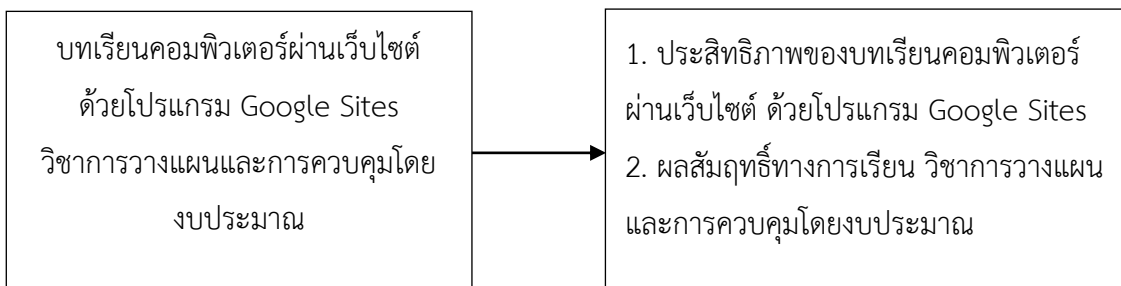
ทิพวัลย์ กาญจนนิมมาน (2560) เรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 11 สาขางานธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ ผลงานวิจัยพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 11 สาขางานธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.12/88.25 สูงกว่าเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้ 2) คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการ หลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ด้วยโปรแกรม Google Sites ของกลุ่มตัวอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การเรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการด้วยการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ด้วยโปรแกรม Google Sites ของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70

บุญญานี เพชรสีเงิน (2560) เรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลงานวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หลังได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวข้างต้นพบว่า การเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการวางแผนและการควบคุมโดยงบประมาณ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมจำนวน 18 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นผู้เรียนที่มีคะแนนทดสอบก่อนเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยนำบทเรียนที่ทำไว้มาใส่ไว้ในหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 1 หน่วย 8 ชั่วโมง รวมจำนวน 4 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง

2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 จากสูตร E_1/E_2 คือ 80 ตัวแรก หมายถึง ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยคิดเป็นร้อยละ 80 และ 80 ตัวหลัง หมายถึง ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนจากการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites คิดเป็นร้อยละ 80

3. แบบทดสอบออนไลน์วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการวางแผนและควบคุมโดย
งบประมาณ ก่อนและหลังเรียน เป็นข้อสอบปรนัยจำนวน 4 ตัวเลือก มีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อ
เดียว โดยต้องครอบคลุมเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จำนวน 20 ข้อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites โดย
หาค่า μ แบบจับคู่ (Paired-Sample T Test)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ครูผู้สอนแนะนำวิธีการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites
ที่จัดทำขึ้นตามแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ ให้ประชากร
ตัวอย่างจำนวน 18 คน ได้รับทราบขั้นตอนการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วย
โปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ และให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบ
ออนไลน์ก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 20 ข้อ ดำเนินการสอนในชั่วโมงแรกและทำการบันทึกผล
คะแนนสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน

2. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม
Google Sites วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ โดย
ผู้เรียนสามารถใช้งานโดยใช้คอมพิวเตอร์ หรือโทรศัพท์มือถือก็ได้ โดยมีครูผู้สอนแนะนำ ชี้แนะ
เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่ที่ได้รับจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์
ด้วยโปรแกรม Google Sites จนสามารถนำไปใช้ได้จริง และสามารถศึกษาเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา
ดำเนินการทดลอง จำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง

3. เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบ
ออนไลน์วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ ฉบับเดียวกับที่ใช้
ทดสอบก่อนเรียน แต่มีการสลับคำถามและสลับตัวเลือก และบันทึกผลการสอบเป็นคะแนนทดสอบ
หลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ค่าประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites ตาม
เกณฑ์ 80/80 จากสูตร E_1/E_2

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วย
โปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ ก่อนเรียนและหลังเรียน
วิเคราะห์โดยหาค่าสถิติทดสอบ (t-test แบบ Paired-Sample T Test)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้หาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ

บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์	เกณฑ์มาตรฐาน	E ₁	E ₂	แปรผล
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน	80	80		เท่ากับเกณฑ์
คะแนนทดสอบหลังเรียน	80		85	สูงกว่าเกณฑ์

จากตารางที่ 1 พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80/85 ซึ่งมีประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนนทดสอบการใช้ บทเรียนคอมพิวเตอร์ ผ่านเว็บไซต์	μ	N	SD	D		t	df	Sig.(2-tailed)
				\bar{D}	SD			
ทดสอบก่อนเรียน	10.50	18	2.093	5.50	1.886	12.369**	17	0.000
ทดสอบหลังเรียน	16.00	18	1.879					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 10.50คะแนน และคะแนนทดสอบหลังเรียน 16.00 คะแนน หลังจากการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่าการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 คือมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80/85 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites ในรายวิชาการวางแผนและการควบคุมโดยงบประมาณ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ผลจากการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี คือ 80/80 พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์มีประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ได้ผ่านการพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่างๆ จากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผนและควบคุมโดยงบประมาณ โดยคำนึงถึงเทคนิคและวิธีการที่เหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียน และสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดี ใช้เป็นสื่อการเรียนด้วยตนเองที่ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในการเรียนการสอน โดยผู้สอนมีการกระตุ้นผู้เรียนด้วยข้อคำถามเพื่อให้ผู้เรียนตอบสนอง มีการเสริมแรงต่อการตอบสนองที่ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นสนใจที่จะเรียน นอกจากนี้เมื่อผู้เรียนทำแบบทดสอบหรือแบบฝึกปฏิบัติส่งมาแล้ว หากผู้เรียนไม่พอใจในคะแนนที่ได้สามารถทดสอบซ้ำได้ภายในเงื่อนไขที่กำหนด จึงทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการเรียน เกิดความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาความรู้ของตนเองมากขึ้น
2. จากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาการวางแผน

และควบคุมโดยงบประมาณ เป็นสื่อที่ช่วยสร้างความสนใจในการเรียน ช่วยกระตุ้นความสนใจใฝ่เรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ของตนเองได้ตลอดเวลา เน้นให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้เดิมเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่โดยการค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวัลย์ กาญจนนิมมาน (2560) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 11 สาขางานธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ พบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 11 สาขางานธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.12/88.25 สูงกว่าเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้ 2) คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการ หลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ด้วยโปรแกรม Google Sites ของกลุ่มตัวอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การเรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการด้วยการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ ด้วยโปรแกรม Google Sites ของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญญานี เพชรสีเงิน (2560) เรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ผลงานวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ครูผู้สอนควรชี้แนะ ดูแล ให้คำแนะนำ ติดตามสังเกตผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้อย่างใกล้ชิด เนื่องจากผู้เรียนบางคนอาจจะยังไม่เข้าใจในการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์
2. ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนช่วยกันตั้งคำถาม เพื่อนำไปสู่การหาคำตอบและเรียนรู้ในสิ่งใหม่ควบคู่กับการทบทวนความรู้เดิม คอยชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. ครูผู้สอนชี้แนะผู้เรียนในขั้นตอนการนำงานออกมาจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับแก้ไข เพิ่มคำตอบของใบงาน แบบฝึกหัด และสามารถส่งคำตอบให้ผู้สอนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites และนำไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่น ๆ เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน
2. สำนวความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites

เอกสารอ้างอิง

- กิตติ ภัคดีวัฒนกุล และ จำลอง ครูอุตสาหะ. (2546). *คัมภีร์ระบบฐานข้อมูล*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เคทีพี คอมพ์แอนด์ คอนซัลท์.
- ทิพย์วัลย์ กาญจนนิมมาน. (2560). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเป็นผู้ประกอบการ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 11 สาขางานธุรกิจค้าปลีกร้านสะดวกซื้อ วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์. วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์.
- บุญญาณี เพชรสีเงิน. (2560). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2547). *อีเลิร์นนิ่ง (e-Learning)*. วารสารวิทยบริการ, 15(2), 12-15.
- ไพรัชนพ วิริยวรกุล และ ดวงกมล โพธิ์นาค. (2557). *Google App for Education นวัตกรรมทางการศึกษายุคดิจิทัล*. SDU Res. J. 7(3): Sep-Dec 2014.
- ไพโรจน์ คะเชนทร์. (มปป). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*. ค้นเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2565, จาก [www.waltoongpel.com /Sarawichkarn/wichakarn/1-10/การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน10.pdf](http://www.waltoongpel.com/Sarawichkarn/wichakarn/1-10/การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน10.pdf)
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). *แนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- อังคณา นิยมจิตต์. (2561). *ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้บทเรียนเพลงออนไลน์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ปีการศึกษา 2561*. วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต.
- Thomas, G. M. (1995). *Education-past, present, future*. In At the Threshold of the Millennium, ed. D.R. Walling. Phi Delta Kappa, Blommington, Indiana.

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ใน
รายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่อง การแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของ
นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี
วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

Study Achievement by Using the Collaborative Teaching Technique
STAD Method in Advanced Accounting 2 Subject on Title of The
Conversion of Foreign Currency Transactions of Students in the 2nd
Years of Higher Vocational Certificate Level, Accounting Department,
Phuket College of Technology

สมจิตร์ อภัย

คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: zomjit.11@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จำนวน 19 คน โดยใช้จำนวนประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี จำนวน 19 คน ได้ทำทดสอบซึ่งมีคะแนนเต็ม 25 คะแนน จะเห็นได้ว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 12.89 ($\sigma=2.65$) คิดเป็นร้อยละ 51.58 และคะแนนทดสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 17.68 ($\sigma=2.92$) คิดเป็นร้อยละ 70.74 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD แสดงให้เห็นว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.79 จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: STAD, สอนแบบร่วมมือ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

This research study The objectives of this study were 1) to study the learning achievement of the STAD cooperative learning method on the conversion of foreign currency transactions; 2) to compare the learning achievement by using the pre-study and post-skills practice form. The population used in the research consisted of 19 students at the 2nd year Diploma in Accounting, Phuket College of Technology, using the total population as a sample group. Research instruments 1) STAD cooperative learning activities plan 2) Achievement test the statistics used to analyze the data were percentage, mean, and standard deviation.

The results showed that; 1) when studying academic achievement by using the STAD cooperative teaching technique in advanced accounting courses 2. Regarding the conversion of foreign currency transactions of students at the 2nd year vocational certificate level in Accounting, Number of people 19, Take the test with a total score of 25. It can be seen that the average pre-study test score was 12.89 ($\sigma=2.65$), equivalent to 51.58%, and the average post-study test score was 17.68 ($\sigma=2.92$), equivalent to 70.74%. 2) When comparing the learning achievement of learners by using the pre- and post-study skills exercises. by using the STAD cooperative teaching technique, It shows that the scores after school exams are higher than those before school exams. averaged 4.79, It can be seen that the learners have a better understanding. As a result, learners had higher learning achievements by using the STAD cooperative teaching technique than before. The statistical significance at the .05 level was consistent with the hypothesis set.

Keywords: STAD, cooperative teaching, academic achievement

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การที่จะสอนให้ได้ผลดีนั้น ผู้เป็นครุมีอาชีพต้องมีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีประสิทธิภาพความสามารถนี้ถือเป็นหัวใจสำคัญของวิชาชีพ โดยครูจะต้องสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระและความคิดรวบยอดที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายได้โดยสะดวกซึ่งการที่ครูจะสามารถนำสิ่งต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยครูแต่ละคนอาจประยุกต์ใช้หลักการที่ไม่เหมือนกัน ส่งผลให้ แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละคนในแต่ละเรื่องมีความแตกต่างกันอย่างหลากหลายนอกจากรูปแบบการเรียนรู้ที่ครูคิดเองแล้วยังสามารถเลือกวิธีการจัดการเรียนรู้และเทคนิคต่าง ๆ รวมทั้งนวัตกรรมการศึกษาซึ่งมีอยู่อย่างหลากหลายมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการสอนของตนครุคนใดมีความรู้กว้างขวางก็จะมีทางเลือกได้มากทำให้สามารถเลือกสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับผู้เรียนของตนได้ (ทิตินา แคมมณี, 2553: 12-13)

ในการจัดการเรียนรู้ควรมีการนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้เช่นการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นจัดสภาพแวดล้อมของผู้เรียนให้ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถแตกต่างกันโดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้คนที่เรียนเก่งจะช่วยคนที่เรียนอ่อนสมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบต่อตนเองและเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่มซึ่งเป็นความสำเร็จของกลุ่มแบบ STAD (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549ก: 17) และตามทฤษฎีพฤติกรรมของสกินเนอร์ที่กล่าวว่าบุคคลเรียนรู้ได้ด้วยการกระทำโดยมีการเสริมแรงมีการฝึกทักษะที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ฝึกทำซ้ำ ๆ และเป็นไปตามทฤษฎีลองผิดลองถูกของธอร์ดโดคท์ที่กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลพร้อมที่จะทำและการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเพราะบุคคลกระทำซ้ำยิ่งฝึกมาก ความชำนาญก็จะเกิดขึ้นได้ง่ายการฝึกปฏิบัติเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พบเห็นฝึกหรือใช้สิ่งที่ต้องการบ่อย ๆ ทำให้สามารถจำระลึกได้ เกิดทักษะสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ทักษะและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์, 2551: 13)

ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือผู้เรียนได้ร่วมมือช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มมีการทำงานร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นฟังพาดูอาศัยซึ่งกันและกันมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพื่อตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ, 2553: 134)

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ให้

มีประสิทธิภาพมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการทางบัญชีคิดเป็นทำเป็นแก้ปัญหาเป็นส่งผลให้
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ใน
รายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะก่อนเรียน
และหลังเรียน ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของ
นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โดยการใช้เทคนิคการสอน
แบบร่วมมือวิธี STAD

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนในรายวิชาการบัญชี
ชั้นสูง 2 เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD สูงกว่าก่อน
เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิตานา แชมมณี (2553: 98) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนรู้เป็น
กลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน ประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่
เป้าหมายของกลุ่ม

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2553: 134) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง
กระบวนการ การเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มี
ความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
ช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเอง
และสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มโดยความสามารถ สมาชิกในกลุ่มรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม

ข้อดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิสนา เขมมณี (2551: 101) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งผลดีต่อผู้เรียน ดังนี้

1. มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น (Greater Efforts to Achieve) การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีผลงานมากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผลดีขึ้นและมีคิดอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น
2. มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น (more Positive Relationships among Students) การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น ใส่ใจผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าของความแตกต่าง ความหลากหลาย การประสานสัมพันธ์และการรวมกลุ่ม
3. มีสุขภาพจิตดีขึ้น (Greater Psychological Health) การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและความผันแปรต่าง

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2553: 170-174) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่งที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ออกเป็นกลุ่มเพื่อนทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้เนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ แล้วทำการทดสอบความรู้ คะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนนำเอามาคงเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

สุทธาภรณ์ ต้นสีนนท์ (2554: 33) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการกิจกรรมที่มีการสอนแบบความคิดรวบยอดใหม่ หรือบทเรียนใหม่และทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว โดยการจัดนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ประมาณ 4 คน โดยสมาชิกของกลุ่มมีความสามารถคละกัน ให้แต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหา ทำแบบฝึกหัดทบทวนจากใบงาน โดยให้สมาชิกแต่ละคนทำหน้าที่และปฏิบัติตามกติกาของการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบย่อย และนำคะแนนของสมาชิกมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะเป็นกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

สุทธาภรณ์ ต้นสีนนท์ (2554: 33) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไว้ดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการแจ้งผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบว่าเรียนเรื่องอะไร เพื่อจุดมุ่งหมายใด เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน
2. ชี้นำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น เป็นการใช้กิจกรรมการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละชั่วโมง เสนอตัวอย่างของจริงเป็นการให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้รูปแบบกลุ่ม
3. ขั้นการศึกษากลุ่มย่อย เป็นการให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดไว้ เช่น ศึกษาบัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา ปฏิบัติในบัตรกิจกรรม โดยนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน ต้องร่วมมือกันปฏิบัติงานกลุ่มร่วมกัน
4. ขั้นสรุป เป็นการทบทวนความคิดรวบยอดของบทเรียนที่ผ่านมา โดยครูผู้สอนเป็นผู้ให้ข้อเสนอแนะข้อสรุปให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
5. ขั้นการทดสอบย่อย ให้นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบเพื่อประเมินความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเอง
6. ขั้นคะแนนในการพัฒนาตนเอง เป็นการหาผลต่างระหว่างคะแนนฐานกับคะแนนที่ทำข้อสอบได้ ซึ่งกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับการยกย่องชมเชย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กุลยา กอศรีพร และ กมลวรรณ แหวนประดับ (2562) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พัฒนาการของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กับเกณฑ์ร้อยละ 60 ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

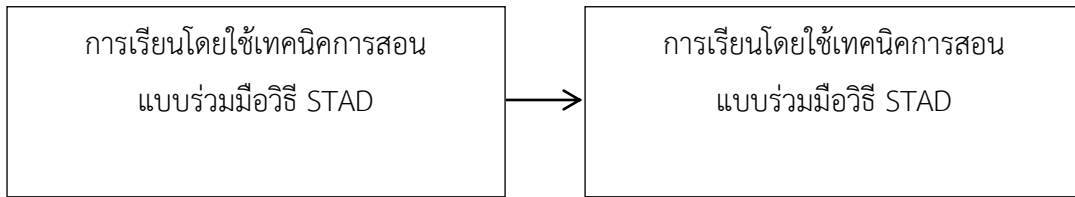
สุนิสา ทรัพย์สูงเนิน (2563) ได้ทำวิจัย เรื่อง ผลการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขา

การบัญชี มีวัตถุประสงค์1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ในรายวิชา หลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการบัญชี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาการบัญชี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่1 สาขาการบัญชี ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่1 สาขาการบัญชี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาการบัญชีที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับ ดี ($\bar{X}=2.60$, $SD=0.59$) 3) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่1 สาขาการบัญชี อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.49$, $SD=0.57$)

กิตติวุฒิ กิตติวุฒิไกร และ สมมรณ สิริ (2563) ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วัสดูรอบตัว โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์เรื่องวัสดูรอบตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องวัสดูรอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ผลวิจัย พบว่า 1) การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 6.67 มีค่า ($SD=1.07$) และมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 12.92 ($SD=1.37$) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องวัสดูรอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีค่าเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 13.17 มีค่า ($SD=1.74$)และมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.92 ($SD=2.15$) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จำนวน 19 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ใช้จำนวนประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD จำนวน 1 แผน ใช้เวลาในการสอน 12 ชั่วโมง ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ที่สอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาวิธีการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD จากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดขอบเขตของเนื้อหา

1.3 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และคุณลักษณะที่ต้องการเน้น

1.4 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และดำเนินการวิจัยตามลำดับของจุดประสงค์การเรียน ลำดับเนื้อหาและโครงสร้างที่กำหนดไว้

1.5 นำเนื้อหาที่จะใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพิจารณา จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

(1) อาจารย์มนัส ชินการณ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

(2) ผศ.สายสมร สังข์เมฆ ผู้ประสานงานหลักสูตรสาขาวิชาการบัญชี คณะบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์การศึกษานอกสถานที่ตั้งจังหวัดภูเก็ต

(3) ผศ.โสภภาพรรณ ไชยพัฒน์ ผู้ประสานงานหลักสูตรสาขาวิชาการบัญชี คณะบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์การศึกษานอกสถานที่ตั้งจังหวัดภูเก็ต

ดังนั้นจะได้ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน=0.78

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ที่สอนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD

2.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับ เรื่อง การแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือ ตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์จากแผนการสอน

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดขั้นตอนดังนี้

1. นำเทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ไปใช้จริงกับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ให้นักศึกษาศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของ รายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่อง การแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

1.2 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน

1.3 ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ตามที่ครูได้คัดเลือกให้นักศึกษาตั้งชื่อกลุ่มอย่างสร้างสรรค์เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้

1.4 ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาอย่างใกล้ชิด และทำการแก้ไขทันทีเมื่อพบว่ นักศึกษาทำผิด เพื่อให้แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

1.5 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

2. ครูนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ไปตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

3. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้สูตรทางสถิติ ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (บุญชม ศรีสะอาด, 2543: 102-103)
2. เปรียบเทียบโดย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ที่สอนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD

คะแนน	ร้อยละ	μ	σ
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	51.58	12.89	2.92
คะแนนทดสอบหลังเรียน	70.74	17.68	2.65

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 12.89 ($\sigma=2.92$) คิดเป็นร้อยละ 51.58 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 17.68 ($\sigma=2.65$) คิดเป็นร้อยละ 70.74

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่อง การแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ที่สอนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD

คะแนน	μ	D
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	12.89	
คะแนนทดสอบหลังเรียน	17.74	4.79

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียน ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่อง การแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2

สาขาการบัญชี ที่สอนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 4.79

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี จำนวน 19 คน จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนเต็ม 25 คะแนน พบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 12.89 และค่าร้อยละ 51.58 คะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 17.68 และค่าร้อยละ 70.74 จะเห็นได้ว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน ซึ่งมีผลต่างค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.79 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. จากการศึกษา พบว่า เมื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี จำนวน 19 คน ได้ทำทดสอบจากการสอนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ซึ่งมีคะแนนเต็ม 25 คะแนน จะเห็นได้ว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 12.89 ($\sigma=2.65$) คิดเป็นร้อยละ 51.58 และคะแนนทดสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 17.68 ($\sigma=2.92$) คิดเป็นร้อยละ 70.74 แสดงให้เห็นว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.79 ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD สูงกว่าก่อนเรียน

2. จากการศึกษา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยการใช้แบบฝึกทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แบบทดสอบสูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามสมมติฐาน เพราะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิสา ททรัพย์สูงเนิน (2563) ได้ทำวิจัย เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการบัญชี มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ในรายวิชา หลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการบัญชี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่1 สาขาการบัญชี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่1 สาขาการบัญชี ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่1 สาขาการบัญชี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 2) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่1 สาขาการบัญชีที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับ ดี ($\bar{x}=2.60$, $SD=0.59$) 3) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่1 สาขาการบัญชี อยู่ในระดับ มาก ($\bar{x}=4.49$, $SD=0.57$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยการใช้แบบฝึกทักษะแบบก่อนเรียนและหลังเรียน ในรายวิชาต่าง ๆ โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD เพราะนอกจากจะเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ช่วยในการพัฒนาสังคมและสติปัญญาของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยการใช้แบบฝึกทักษะแบบก่อนเรียนและหลังเรียน ในรายวิชาต่าง ๆ โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD เพื่อเป็นการศึกษาผลการสอนในระดับชั้นต่าง ๆ และวิชาต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง

2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยการใช้แบบฝึกทักษะแบบก่อนเรียนและหลังเรียน ในรายวิชาต่าง ๆ โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD เพื่อผู้สอนจะได้รู้ถึงผลการเรียนการสอนของผู้เรียนละเอียดมากยิ่งขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กิตติวุฒิ กิตติวุฒิไกร และ สมมรณ สิทธิ. (2563). การศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วัสดุรอบตัว โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. บทความวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- กุลยา กอศรีพร และ กมลวรรณ แหวนประดับ. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พัฒนาการของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD. สาขาวิชาสังคมศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ทิตินา แชมมณี. (2551). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แชมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2550). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กทม.: ประสานการพิมพ์.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506702: นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุทธาภรณ์ ต้นสีนนท์. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ฟังก์ชันเลขชี้กำลังและฟังก์ชันลอการิทึม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD โดยใช้โปรแกรม GSP กับกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (คณิตศาสตร์ศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- สุนิสา ทรัพย์สูงเนิน. (2563). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่1 สาขาการบัญชี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์. (2551). ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: ซี.ซี. นอลลิติจ์ลิงคส์.

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2553). 21 วิธีการจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม
ค่านิยม การเรียนรู้โดยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ภาพ
พิมพ์.

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์
วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ
Learning Achievement through Collaborative Teaching Methods via
Social Media International Product Import Export Management of
Students at the Diploma level (High Vocational Certificate), 1st Year,
Wimol College of Business Administration Technology

สุรสิทธิ์ อุทัยบุรณย์¹ มุทิตา ชมวงษา²

¹ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ,
E-mail: 12068@wbac.ac.th

² สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ,
E-mail: 60010@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน การเก็บรวบรวมข้อมูล 1) ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ โดยแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มซึ่งนักศึกษาที่ผลการเรียนดีสลับกับนักศึกษาที่มีผลเรียนค่อนข้างต่ำโดยแบ่งกลุ่มละ 5 คน จะมีนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงอยู่ร่วมกัน 2) ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง 3) เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) สรุปผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 1) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) ค่าคะแนนระดับคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลองโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อวัดผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มในการแก้ไขปัญหาในการเรียนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

คำสำคัญ: การสอนแบบร่วมมือ, การจัดการส่งออกนำเข้าสินค้า

Abstract

The objectives of this research were 1) to determine the effectiveness of the learning achievement test. International Import Export Management 2) To study the learning achievement through a cooperative learning method via social media. The subject of management of exports and imports of international goods. The population used in this research was A total of 60 students in the first year of vocational certificate (vocational certificate) were selected. The sample group consisted of 60 people by random sampling. Data collection 1) Implement the learning management plan. International Import Export Management by dividing students into groups in which students with good grades alternate with students with relatively low grades, divided into groups of 5, male students and female students coexist. 2) conducting an achievement test with a sample group of students 3) collecting data from an achievement test 4) summarizing the results of the achievement test The statistics used in the data analysis 1) mean and standard deviation 2) the quality score of the learning achievement test. International Import Export Management This research was an experimental study using an achievement test to measure the effect of using group activities in solving problems in cooperative learning through social media. International Import Export Management of students at the level of Diploma (High Vocational Certificate) Year 1, Wimol College of Business Administration Technology

Keywords: collaborative teaching methods, international product import export management

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้งทางวิทยาการในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในสังคม ออนไลน์หรือสังคมที่ปรับเปลี่ยนไปสู่การให้ความรู้ อันมีผลมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี สามารถเชื่อมโยงถึงกันทั่วโลก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เป็นกระแสแห่งโลกาภิวัตน์อย่างไร้ขีดจำกัด ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของมวลมนุษยชาติอย่าง

หลีกเลี่ยงไม่ได้ และได้รับผลกระทบกันถ้วนหน้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มนักศึกษาซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติ หากไม่ได้รับการบ่มเพาะ ดูแล และพัฒนาที่เหมาะสม ทันยุคทันเหตุการณ์อาจจะก่อให้เกิดความสูญเสียกำลังสำคัญของชาติในอนาคต จากบริบทที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม เทคโนโลยี การศึกษา และสิ่งแวดล้อม ผู้ที่สามารถปรับตัวมีกระบวนการใช้ทักษะในการเรียนรู้ทักษะวิชาชีพ ทักษะการสื่อสารการแก้ปัญหา การคิดเชิงวิพากษ์ และความตระหนักในหน้าที่ และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีภูมิคุ้มกันที่แข็งแกร่ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี ดังนั้นการเรียนรู้ในสื่อสังคมออนไลน์จะสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทักษะนักศึกษาในศตวรรษที่ 21 นั้น ทักษะที่สำคัญได้แก่ 3R และ 7C ซึ่ง 3R คือ Reading (อ่านออก), (W) Riting (เขียนได้), และ (A) Rithematics (คิดเลขเป็น) และ 7C ได้แก่ Critical Thinking and Problem Solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา) Creativity and Innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม) Cross-cultural Understanding (ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์) Collaboration, Teamwork and Leadership (ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ) Communications, Information, and Media Literacy (ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ) Computing and ICT Literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) Career and Learning Skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้) และรวมถึงการบริหารจัดการด้านการศึกษาแบบใหม่ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะแห่งอนาคตใหม่ ในประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาที่เน้นการปฏิบัติจริงซึ่งจำเป็นต้องมีทักษะมากกว่าการศึกษาโดยทั่วไป เพราะปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญอยู่ที่ “ศักยภาพของระบบการศึกษาเพื่อการส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์” จะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของระบบเศรษฐกิจในศตวรรษที่ 21

ดังนั้น ความท้าทายของการก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 จึงอยู่ที่ว่าทำอย่างไรให้ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมเกิดขึ้นและเติบโตได้อย่างต่อเนื่องจึงเป็นโจทย์สำคัญของการจัดการอาชีวศึกษาว่าการบริหารหลักสูตร การบริหารการจัดการเรียนรู้ การบริหารการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาการบริหาร การวัดและประเมินผลทางการศึกษา การบริหารสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การบริหารห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้ การบริหารสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทำอย่างไรจึงจะทำให้ นักศึกษาอาชีวะมีทักษะ 3R และ 7C โดยเฉพาะอย่างยิ่งความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการสร้างนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนในอนาคต การสอนนักศึกษาอาชีวะให้ มีทักษะ การเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมนั้นเน้นที่การลงมือปฏิบัติจริงมากกว่าความรู้ในเรื่องของศาสตร์ทางการสอนที่เหมาะสมและต้องเข้ามารับบทบาทในการเร่งปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียน การสอนของ

คณาจารย์ปรับเปลี่ยนเนื้อหาตามหลักสูตรควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ให้กับคณาจารย์ ส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้สูงขึ้นรวมทั้งปรับบทบาทในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ความสามารถลงมือปฏิบัติจริงได้และมีทักษะทัดเทียมเป็นที่ยอมรับของชาติอื่นและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนับว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้นักศึกษาได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่มซึ่งการเรียนแบบร่วมมือมิใช่เป็นเพียงจัดให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่ม เช่น ทำรายงาน ทำกิจกรรมประดิษฐ์หรือสร้างชิ้นงาน อภิปราย ตลอดจนปฏิบัติการทดลองแล้ว ผู้สอนทำหน้าที่สรุปความรู้ด้วยตนเองเท่านั้น แต่ผู้สอนจะต้องพยายามใช้กลยุทธ์วิธีให้นักศึกษาได้ใช้กระบวนการประมวลสิ่งที่มาจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ จัดระบบความรู้สรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นหลักการสำคัญ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้สอนจะต้องเลือกเทคนิคการจัดการเรียนที่เหมาะสมกับนักศึกษา และนักศึกษาจะต้องมีความพร้อมที่จะร่วมกันทำกิจกรรม รับผิดชอบงานของกลุ่มร่วมกัน โดยที่กลุ่มจะประสบความสำเร็จได้ เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายเดียวกัน นั่นคือการเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเองเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมากยิ่งขึ้นโดยผู้สอนต้องเน้นรายละเอียดของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบไปด้วย ความหมาย วัตถุประสงค์ สื่อ องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม ขั้นตอนการจัดกิจกรรม เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ วิธีการเรียนแบบร่วมมือ ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ เงื่อนไขการเลือกวิธีการสอนแบบต่าง ๆ และเหตุผลของการผสมผสานการสอนแบบต่าง ๆ และสรุปท้ายบทรวมทั้งในตอนท้ายจะมีกิจกรรมและคำถามท้ายบทตรงเพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือทำให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริงซึ่งตรงตามความต้องการของสาขาอาชีพ สถานประกอบการ ชุมชน มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา วางดำเนินการ ตรวจสอบและบูรณาการความรู้อย่างเป็นระบบปฏิบัติงานของนักศึกษาซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎีของ เซอร์เคน โรบินสัน นักการศึกษาระดับโลกโดยได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงแนวคิดการจัดการศึกษาระบบโรงเรียนมาเป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้คิดอย่างสร้างสรรค์และเข้ากับบริบทของโลกที่ได้เปลี่ยนแปลงไปและยังมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริงและบริหารจัดการห้องเรียนด้วยตนเองเพื่อตอบสนองศักยภาพของระบบการศึกษาในการส่งเสริม สื่อ นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ และความต้องการของชุมชนและสังคมมีการบริหารจัดการอย่างแท้จริงโดยมีคณาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วม

ร่วม มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้การจัดการศึกษาโดยให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริงและได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงซึ่งมีความสอดคล้องกับตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545 ได้กล่าวไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่านักเรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่านักเรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา

ปัญหาในการวิจัยครั้งนี้ การเรียนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาการจัดการส่งออก นำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ทฤษฎีต่างๆเกี่ยวกับหลักการจัดการส่งออก นำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ ผู้สอนจึงต้องจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนด้านเนื้อหาให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมแบบร่วมมือได้จริงจึงต้องมีการจัดทำสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยต้องเน้นให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อตอบสนองศักยภาพของระบบการเรียนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ซึ่งในศตวรรษที่ 21 จะต้องเน้นให้นักศึกษาสืบค้นข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้นอกห้องเรียนและได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ยิ่งถ้าเป็นผลงานที่ใช้ได้จริง ก็ยิ่งเป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ด้านสื่อการเรียนการสอนเทคโนโลยีสารสนเทศการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่รู้จักกันทั่วไปโดยปัจจุบันนี้เช่น Facebook, Twitter และ Line, E-learning, Google Drive และที่สื่อการสอนผ่าน Google Formss ได้สร้างความเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของคนโดยทั่วไปโดยสามารถนำมาใช้กับการศึกษาหาความรู้ ถือว่าเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ยังทันสมัยมีประสิทธิภาพทุกด้าน

ดังนั้น จากแนวคิดและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ เพื่อนำผลจากการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ และทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีต่อนักศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัย เกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือของ โดยเรียงลำดับไว้ดังต่อไปนี้

การเรียนการสอนแบบร่วมมือ

ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ นักวิชาการได้กล่าวไว้ว่า ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2557: 121) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่ม ด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่ เป้าหมายของงานได้

ทิตินา แคมมณี (2558: 35) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การเรียนที่มี วัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุด โดยอาศัยการร่วมมือกันช่วยเหลือ กันและแลกเปลี่ยนความรู้กัน ระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูปแบบจะ อยู่ที่เทคนิคในการศึกษา เนื้อหาสาระและวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัลเป็นประการสำคัญ

ไสว พักขาว (2556: 193) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดการเรียน การสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นมีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและ ส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 4-6 คน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการทำงานร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมกันรับผิดชอบงานใน กลุ่มที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักวิชาการได้กล่าวไว้ว่า ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 121) ได้กล่าวว่า

ข้อ 1 เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มได้ฝึกบทบาทหน้าที่และความ รับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม

ข้อ 2 เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดค้นคว้า ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
ทักษะการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การพูด ฯลฯ

ข้อ 3 เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น การ
เสียสละ การยอมรับกันและกัน การไว้วางใจ การเป็นผู้นำ ผู้ตาม ฯลฯ

ลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือ นักวิชาการได้กล่าวไว้ว่า ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 121) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมแบบร่วมมือแรงร่วมใจจะมีหลักการ ดังนี้

ข้อ 1 หลักการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ ประกอบด้วย

1. การทำงานเป็นชีวิตจริงเป็นการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้เรียนจึงควรได้ฝึกการทำงาน
แบบร่วมมือเพื่อเป็นการเตรียมผู้เรียนได้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2. การทำงานเป็นทีมเป็นลักษณะหนึ่งของการทำงานของนักวิทยาศาสตร์

3. การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน สอน
ทุกคนและต้องลงมือทำงานกับเพื่อนสมาชิกอย่างจริงจัง จึงเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
วิธีหนึ่ง

4. การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมืออาจจัดเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนประกอบหรือเป็น
กิจกรรมย่อยของวิธีสอนสังคมศึกษาแบบต่างๆ ได้อย่างดี

ข้อ 2 หน้าที่ครูของผู้สอน ประกอบด้วย

1. จัดผู้เรียนให้มีสมาชิกแตกต่างกัน กลุ่มละประมาณ 3-5 คน

2. ทบทวนบทบาทการทำงานกลุ่ม หน้าที่ของสมาชิก การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

3. ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเรียนให้เข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนที่ต้อง
ศึกษา

4. ให้ความร่วมมือกลุ่มในการทำงาน

5. ประเมินผล

ข้อ 3 ขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ ประกอบด้วย

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ใช้เวลาประมาณ 8-15 นาที เพื่อทบทวนเรื่องที่มาเรียนแล้ว
และทบทวนบทบาทสมาชิกภายในกลุ่ม

2. ขั้นการทำงานกลุ่ม ใช้เวลา 25-30 นาที เป็นขั้นที่ครูแจกอุปกรณ์หรือสื่อการเรียน
ผู้เรียนปฏิบัติตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย ใช้เวลา 25-30 นาที เป็นขั้นที่ครู แจกอุปกรณ์หรือสื่อ
การเรียน ผู้เรียนปฏิบัติตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

3. ชั้นระดมสมอง ใช้เวลา 10–15 นาที เป็นการเสนอผลงาน เสนอแนะร่วมกันทั้งห้อง ให้แต่ละกลุ่มได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น โดยครูคอยถามให้ผู้เรียนเสนอความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ และทั่วถึง

ข้อ 4 การประเมิน ประกอบด้วย

1. การเสนอผลงานของผู้เรียนด้วยวิธีต่าง ๆ
2. การทดสอบ
3. การสังเกตการณ์ทำงานของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม
4. การแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนในชั้นระดมสมอง

ข้อ 5 ข้อคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ ประกอบด้วย

1. ครูควรคำนึงถึงกิจกรรมที่เอื้อต่อผู้เรียนให้มีบทบาทในการเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรม

2. เป็นกิจกรรมที่เอื้อต่อการที่จะให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้มากและทั่วถึง

3. เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ข้อมูลและเรียนรู้จากคนอื่น ๆ ในกลุ่ม
4. เป็นกิจกรรมที่ต้องช่วยให้ผู้เรียนสามารถพบคำตอบด้วยตนเอง
5. เป็นกิจกรรมที่ต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการทำงานร่วมกัน ควบคู่กับผลงานที่ทำ
6. เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง

ข้อ 6 ประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ ประกอบด้วย

1. บรรยากาศในการเรียนจะมีความเป็นกันเองมากขึ้น ผู้เรียนจะรู้สึกปลอดภัย

2. สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน เพราะสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มรู้สึกว่าคุณมีความสำคัญต่อกลุ่มเท่ากัน ความเชื่อมั่นในตนเองก็จะถูกกระตุ้นให้เพิ่มมากขึ้น และช่วยแก้ปัญหาก็กับผู้เรียนบางคน

3. ฝึกความมีระเบียบวินัย

องค์ประกอบสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ นักวิชาการได้กล่าวไว้ว่า ดังนี้

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1987: 13–14 อ้างถึงใน ไสว พักขาว, 2554: 193-194) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

ข้อ 1 ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาท หน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิก

ทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน เช่น ถ้าสมาชิกทุกคนช่วยกันทำให้กลุ่มได้คะแนน 90% แล้ว สมาชิกแต่ละคนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่มอีก 5 คะแนน เป็นรางวัล เป็นต้น

ข้อ 2 การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน (Face To Face Primitive Interaction) เป็นการติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟังเป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้น จึงควรมีการแลกเปลี่ยนให้ข้อมูลย้อนกลับ เปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ เพื่อเลือกในสิ่งที่เหมาะสมที่สุด

ข้อ 3 ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล เป็นความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละบุคคล โดยมีการช่วยเหลือส่งเสริมซึ่งกันและกันเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 122) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่าต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการให้ผู้เรียนทำงานกลุ่ม ดังข้อต่อไปนี้

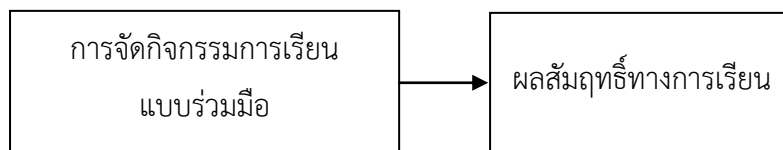
ข้อ 1 มีการพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependence) หมายถึง สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ที่ทุกคนทั่วกัน ทุกคนมีความรู้สึกว่าจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ข้อ 2 มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ (Face to Face Primitive Interaction) หมายถึง สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้แก่กัน ถามคำถาม ตอบคำถามกันและกัน ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

ข้อ 3 มีการตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตรวจสอบว่า สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เช่น การสุ่มถามสมาชิกในกลุ่ม สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียนอธิบายสิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล เป็นต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ ในครั้งนี้เพื่อพัฒนาการเรียนแบบร่วมมือบนเครือข่ายสังคมออนไลน์

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
3. การรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2564

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยการแบบเจาะจง (Taro Yamane) วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2564

เครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ

1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่าง

ประเทศจำนวน 10 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมการสอนแบบร่วมมือ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์

ขั้นที่ 2 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อพัฒนาปรับปรุง แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เรื่องที่ทำวิจัย

ขั้นที่ 3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างเสร็จแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย รศ.ดร.ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ ตำแหน่งผู้อำนวยการหลักสูตรปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ รศ.ดร.สมถวิล วิจิตรวรรณ ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ดร.จักรกฤษณ์ สิริริน ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงและครอบคลุมด้านเนื้อหา ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง ความสอดคล้องกับหัวข้อปัญหา และจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาวิจัย โดยการหาค่าดัชนี IOC (Item Objective Congruence Index) มีค่าเท่ากับ .50 ทำการทดสอบความเชื่อมั่น ดังนี้

คะแนน +1 เมื่อเห็นด้วยว่าข้อความนั้น มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์ที่ต้องการ

คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้น มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์ที่ต้องการ

คะแนน -1 เมื่อไม่เห็นด้วยว่าข้อความนั้น มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์ที่ต้องการ

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มาปรับแก้ไขด้านภาษา ด้านสื่อสังคมออนไลน์ และความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ จากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้กับที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ทดลองใช้กลับมาวิเคราะห์หาคุณภาพและความเที่ยง (Reliability) โดยวิธีของ ครอนบาค โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach. 1971: 161) เท่ากับ 0.80

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ โดยแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่ม ซึ่งนักศึกษาที่ผลการเรียนดีสลับกับนักศึกษาที่มีผลเรียนค่อนข้างต่ำโดยแบ่งกลุ่มละ 5 คน จะมีนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงอยู่ร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นตอนที่ 4 สรุปผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับแต่ละตอน ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. ค่าคะแนนประสิทธิผลคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ ดังนี้ คะแนนที่ได้ = คะแนนทดสอบย่อย-คะแนนพื้นฐาน เมื่อ คะแนนพื้นฐาน = ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อย

เมื่อคะแนนพื้นฐาน = ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อยครั้งที่นักศึกษาแต่ละคนทำได้

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลองโดยการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อวัดผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มในการแก้ไขปัญหาในการเรียนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิผลคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ

กลุ่มที่/ คะแนน	ครั้งที่ 1	ระดับ	ครั้งที่ 2	ระดับ	ครั้งที่ 3	ระดับ	ครั้งที่ 4	ระดับ
	100 คะแนน	คุณภาพ	100 คะแนน	คุณภาพ	100 คะแนน	คุณภาพ	100 คะแนน	คุณภาพ
กลุ่มที่ 1	45	ดี	45	ดี	50	ดีมาก	60	ดีมาก
กลุ่มที่ 2	35	ดี	50	ดีมาก	70	ดีมาก	80	ดีเยี่ยม
กลุ่มที่ 3	25	ดี	50	ดีมาก	60	ดีมาก	70	ดีมาก
กลุ่มที่ 4	15	ดี	25	ดี	55	ดีมาก	95	ดีเยี่ยม
กลุ่มที่ 5	15	ดี	30	ดี	90	ดีเยี่ยม	90	ดีเยี่ยม
กลุ่มที่ 6	15	ดี	25	ดี	70	ดีมาก	75	ดีเยี่ยม
กลุ่มที่ 7	20	ดี	30	ดี	65	ดีมาก	85	ดีเยี่ยม
กลุ่มที่ 8	15	ดี	25	ดี	60	ดีมาก	95	ดีเยี่ยม
กลุ่มที่ 9	35	ดี	40	ดี	40	ดี	55	ดีมาก
กลุ่มที่ 10	15	ดี	40	ดี	45	ดี	75	ดีเยี่ยม

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนการหาประสิทธิผลคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศในครั้งที่ 1 ทุกกลุ่มจะอยู่ในระดับคุณภาพที่ดี ครั้งที่ 2 กลุ่มที่ 2 กับกลุ่มที่ 3 มีการพัฒนาการขึ้นมาอยู่ในระดับคุณภาพที่ดีมาก ครั้งที่ 3 กลุ่มที่ 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 อยู่ในระดับคุณภาพที่ดีมาก และกลุ่มที่ 5 อยู่ในระดับคุณภาพ ที่ดีเยี่ยม และในครั้งที่ 4 กลุ่มที่ 1, 3, 9 อยู่ใน

ระดับคุณภาพที่ดีมาก ส่วนกลุ่มที่ 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10 อยู่ในระดับคุณภาพที่ดีเยี่ยม และคะแนนพัฒนาการในรายวิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ เรื่อง การจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศของคะแนนทดสอบย่อยทั้ง 4 ครั้ง จากการเรียนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ปรากฏว่า ในการทดสอบย่อยครั้งที่ 4 โดยรวมมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอยู่ในระดับคุณภาพที่ดีเยี่ยม

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การทดสอบ	\bar{X}	SD	\bar{D}	SD_D	t	Sig. (1-tailed)
ก่อนเรียน	5.72	1.06				
หลังเรียน	11.02	1.48	5.30	1.59	25.87*	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.72 คะแนน และ 11.02 คะแนน ตามลำดับ และเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนหลังเรียนพบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมบริหารธุรกิจ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

การหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศพบว่า ประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับดีเยี่ยม เนื่องจาก วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศผู้สอนจึงต้องจำเป็นต้องมี การปรับเปลี่ยนด้านเนื้อหา ด้านวิธีการสอน ด้านการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมแบบร่วมมือได้จริง จึงได้จัดทำสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยโดยเน้นให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อตอบสนองศักยภาพของระบบการเรียนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 จะต้องเน้นให้นักศึกษาสืบค้นข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้นอกห้องเรียนและได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ยิ่งถ้าเป็นผลงานที่ใช้ได้จริง ก็ยังเป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ด้านสื่อการเรียนการสอนเทคโนโลยีสารสนเทศการเรียนรู้ในศตวรรษที่

21 จำเป็นต้องใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่รู้จักกันทั่วไปโดยปัจจุบันนี้ เช่น Facebook, Twitter และ Line, E-learning, Google Drive และที่สื่อการสอนผ่าน Google Forms ได้สร้างความเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของคนโดยทั่วไปโดยสามารถนำมาใช้กับการศึกษาหาความรู้ ถือว่าเป็นสื่อการเรียน การสอนที่ยั่งยืนสมัยมีประสิทธิภาพทุกด้าน

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ พบว่า ประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับดีเยี่ยม เนื่องจาก วิชาการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดการส่งออกนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศผู้สอนจึงต้องจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนด้านเนื้อหา ด้านวิธีการสอน ด้านการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมแบบร่วมมือได้จริง จึงได้จัดทำสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยโดยเน้นให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อตอบสนองศักยภาพของระบบการเรียนแบบร่วมมือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 จะต้องเน้นให้นักศึกษาสืบค้นข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้นอกห้องเรียน และได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ยิ่งถ้าเป็นผลงานที่ใช้ได้จริง ก็ยิ่งเป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ด้านสื่อการเรียนการสอนเทคโนโลยีสารสนเทศการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่รู้จักกันทั่วไปโดยปัจจุบันนี้ เช่น Facebook Twitter และ Line E-learning Google Drive และที่สื่อการสอนผ่าน Google Forms ได้สร้างความเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของคนโดยทั่วไปโดยสามารถนำมาใช้กับการศึกษาหาความรู้ ถือว่าเป็นสื่อการเรียน การสอนที่ยั่งยืนสมัยมีประสิทธิภาพทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. Google Forms เป็นแอปพลิเคชัน ที่ง่ายต่อการใช้งาน เมนูไม่ยุ่งยาก รองรับได้หลากหลายอุปกรณ์ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดว่าต้องอยู่ในห้องเรียนทำให้นักเรียนสามารถใช้เวลาว่างเข้าไปทบทวนหรือศึกษาได้ด้วยตนเอง จึงเหมาะสำหรับที่จะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้
2. การเตรียมความพร้อมสำหรับนักศึกษา ด้านโทรศัพท์มือถือ ด้านคอมพิวเตอร์ ทักษะการใช้งานในขั้นพื้นฐาน
3. บทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Forms สามารถนำไปใช้ในการสอนของครู เพื่อนำเข้าสู่บทเรียนโดยการนำเว็บไซต์ในการเรียนรู้ใช้เพื่อสร้างแรงกระตุ้นให้กับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนให้นักเรียนแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ด้วยตนเองควรพัฒนารูปแบบการสอนรูปแบบใหม่ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน
2. จากผลความพึงพอใจของนักศึกษา พบว่ามีความพึงพอใจการเรียนรู้บนเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom ระดับมากที่สุด จึงควรพัฒนาและหาประสิทธิภาพสื่อประเภทมัลติมีเดียในรูปแบบอื่นๆ เช่น สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Books) เป็นต้น เพื่อนำมาใช้ฝึกหรือ พัฒนาการด้านทักษะทางด้านอื่นๆ อย่างสร้างสรรค์

เอกสารอ้างอิง

- เขมณัฐ มิ่งศิริธรรม. (2557). **Social media สื่อสร้างสรรค์เพื่อการศึกษา**. ค้นเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2559, จาก <http://www.ejournal.su.ac.th/upload/556.pdf>
- โนเนีย เียนซา. (2559). **การใช้สื่อสังคมออนไลน์และการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อการศึกษา**. ค้นเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2559 จาก <https://www.mindmeister.com/952405628/>
- ปริญญา อ้นภักดี. (2558). **การพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชา IPST-Micro BOX ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนแพศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.**
- วันเพ็ญ จันทร์เจริญ. (2552). **การเรียนรู้แบบร่วมมือในปัจจุบัน**. สกลนคร: สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- ศศิธร สุดประโคน. (2554). **ผลของบทเรียนบนเว็บที่มีการประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์ เรื่องความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**
- สิรัชชา วงศ์คม. (2555). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.**
- แสงเดือน ผ่องพุด. (2556). **สื่อสังคมออนไลน์: แนวทางการนำมาประยุกต์ใช้**. ค้นเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2559, จาก http://library.senate.go.th/document/Ext6685/6685991_0004.pdf
- ไสว พิภขาว. (2554). **การเรียนการสอนแบบร่วมมือ องค์ประกอบการเรียนแบบร่วมมือในการจัดกิจกรรม**. กรุงเทพฯ: เอมพันธ์.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). การเรียนการสอนแบบร่วมมือ วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

Wikipedia. (2016). **Social media**. ค้นเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2559, จาก [https://en.wikipedia.org/wiki/Social media](https://en.wikipedia.org/wiki/Social_media).

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1
วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง การออมและการลงทุน
โดยใช้การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom
The Development of Learning Achievement Business and
Entrepreneurship Subject of the 1st Vocational Certificate Student,
Savings and Investments Using Google Classroom**

เจตณรงค์ ลิขิตบัณชुर

สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ, E-mail: 1122_ttc@ttc.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง การออมและการลงทุน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง การออมและการลงทุน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนวิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง การออมและการลงทุน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2564 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ จำนวน 1 ห้องเรียน ได้แก่ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1/4 จำนวน 43 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ วิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง การออมและการลงทุน โดยใช้การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัย พบว่า 1) แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่าน Google Classroom ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.22/82.48 2) นักศึกษาที่ เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่าน Google Classroom มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนที่เรียนรู้ออนไลน์โดยใช้การจัดการเรียนรู้ออนไลน์ผ่าน Google Classroom มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, Google Classroom, การเรียนออนไลน์

Abstract

The purposes of this study were: 1) To study the efficiency of the subject learning management plan; Business and Entrepreneurship Savings and Investment 1st year Vocational Certificate Student using online instruction through Google Classroom that meets the 80/80 criteria 2) To study academic achievement, subjects, business and entrepreneurship. Savings and Investment 1st year Vocational Certificate Student using online instruction via Google Classroom 3) to study students' satisfaction with subjects. Business and Entrepreneurship The sample includes 43 students in the 1st year vocational certificate students, the 2nd semester of the Tangtrongchit Commercial Technological College, 1 class, using purposive sampling method. Savings and investments using online instruction via Google Classroom 2) Achievement test 3) Student satisfaction questionnaire Analyze data using mean E_1/E_2 performance statistics (\bar{X}) standard deviation (SD).

The results showed that 1) the plan to organize online learning activities through Google Classroom of the first-year vocational certificate students was as effective as 86.22/82.48 2) students who studied by organizing online learning activities through Google Classroom had post-test higher than pre-test. 3) Students who learned using online learning management through Google Classroom were very satisfied.

Keywords: learning achievement, Google Classroom, online learning

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตั้งแต่พุทธศักราช 2563 เป็นต้นมา ประเทศไทยได้พบกับสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น คือ โรคระบาดไวรัสโคโรนา-2019 (Coronavirus-2019) ซึ่งมีผลกระทบในวงกว้าง ทั้งด้านเศรษฐกิจ วิถีชีวิต สังคม รวมถึงการเรียนการสอนในระดับต่าง ๆ ส่งผลให้รูปแบบการเรียนการสอนเปลี่ยนไป จึงใช้การเรียนการสอนออนไลน์เข้ามาผ่านโปรแกรมต่าง ๆ เช่น Zoom, Google Meet, Webex เป็นต้น ทำให้ครูผู้สอนต้องปรับตัวและพัฒนาการเรียนการสอนมากขึ้น ส่วนผู้เรียนก็ต้องปรับตัวในการเรียนออนไลน์

สืบเนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา-2019 (Coronavirus-2019) ที่มีผลกระทบอย่างกว้าง ทำให้เศรษฐกิจไม่ค่อยดี รวมถึงฐานะทางการเงินของหลายครอบครัวด้วย ทางวิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการเล็งเห็นถึงสถานการณ์ ณ ขณะนั้น จึงมีการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในปีการศึกษา 2564 ประกอบกับนโยบายของทางวิทยาลัยให้มีการส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการออมผ่านธนาคารโรงเรียน ของธนาคารออมสิน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการออมและการลงทุนจึงมีความสำคัญในการสร้างทรัพย์สินให้กับตัวเอง การออมเงินเป็นเรื่องจำเป็นต่อการดำรงชีวิตจะช่วยให้ประชาชนรู้จักเก็บเงินไว้ใช้และต่อยอดด้วยการลงทุนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนหุ้น ทรัพย์สิน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มขึ้นให้กับตัวเองด้วย แต่ก็ต้องศึกษาให้ดีเพราะว่าการลงทุนมีความเสี่ยง หากมีความรู้ความเข้าใจในการออมและการลงทุน จะช่วยให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างราบรื่นได้ นอกจากนี้นักศึกษาจะได้รับความรู้เรื่องการออมแล้ว นักศึกษาสามารถนำหลักไปปฏิบัติในชีวิตจริงได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้า จึงมีเล็งเลือกหัวข้อดังกล่าวที่จะใช้ในจัดการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการออมและการลงทุนมากขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง การออมและการลงทุน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง การออมและการลงทุน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนวิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง การออมและการลงทุน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์โดย Google Classroom เรื่อง การออมและการลงทุน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

Google Classroom

เอกวิทย์ เศรษฐบุตร (2558) ได้ให้ความหมายของ Google Classroom ไว้ ดังนี้ Google Classroom เป็นหนึ่งใน Google Apps ที่รวบรวมบริการที่สำคัญต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อสนับสนุน ธุรกิจ โรงเรียน และสถาบันต่าง ๆ ให้ใช้ผลิตภัณฑ์ของ Google ได้อย่างหลากหลาย “Google Classroom ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยให้ครูสร้างและลดภาระตาชในการจัดเก็บ รวมทั้งคุณสมบัติที่ช่วยประหยัดเวลา เช่น ความสามารถในการสำเนาเอกสาร Google ให้กับนักเรียนแต่ละคน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2548: 96) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้ วัดความรู้ ทักษะและความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุ ผลสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

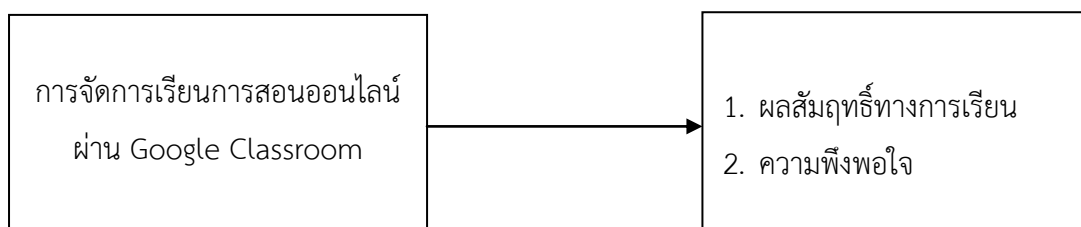
ไพศาล หวังพานิช (2526: 89) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน จึงเป็นการตรวจสอบ ความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถชนิดใด

ความพึงพอใจต่อการเรียน

มาลินี จุฑะรพ (2537: 138) แรงจูงใจหรือความพึงพอใจหมายถึงสิ่งที่มากระตุ้นให้บุคคล แสดงพฤติกรรมตามความต้องการ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 22) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมที่สนองความต้องการของมนุษย์ และนำไปสู่จุดหมายที่ตั้งใจ

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง การออม และการลงทุน โดยใช้การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

เป็นการอธิบายวิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ จำนวน 319 คน 8 ห้องเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ จำนวน 1 ห้องเรียน ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1/4 จำนวน 43 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง การออมและการลงทุน โดยใช้การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom ใช้ทำการสอนรวม 9 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง การออมและการลงทุน ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
3. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom เรื่อง การออมและการลงทุน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักศึกษา
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom เรื่อง การออมและการลงทุน
3. ทดสอบหลังเรียนเมื่อทำการสอนเสร็จทุกแผนการจัดการเรียนรู้ (Post Test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 60 นาทีกับกลุ่มตัวอย่าง และให้นักเรียนทำแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน จำนวน 15 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูกได้ 1 คะแนน

ตอบผิดได้ 0 คะแนน

2. ตรวจสอบวัดความพึงพอใจและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

2.1 ในกรณีที่ข้อความมีความหมายทางบวก กำหนดให้คะแนนแต่ละความคิดเห็น ดังนี้

มากที่สุด ให้ 5 คะแนน

มาก ให้ 4 คะแนน

ปานกลาง ให้ 3 คะแนน

น้อย ให้ 2 คะแนน

น้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2.2 ในกรณีที่ข้อความมีความหมายทางลบ กำหนดให้คะแนนแต่ละความคิดเห็น ดังนี้

มากที่สุด ให้ 1 คะแนน

มาก ให้ 2 คะแนน

ปานกลาง ให้ 3 คะแนน

น้อย ให้ 4 คะแนน

น้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

2.3 นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน มาหาค่าเฉลี่ย ในกรณีที่ข้อความมีความหมายเชิงบวก กำหนดเกณฑ์ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

เกณฑ์	แปลความ
4.51 – 5.00	พึงพอใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	พึงพอใจมาก
2.51 – 3.50	พึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	พึงพอใจน้อย
1.00 – 1.50	พึงพอใจน้อยที่สุด

2.4 ในกรณีที่ข้อความมีความหมายในทางลบ กำหนดเกณฑ์ ดังนี้

เกณฑ์	แปลความ
4.51 – 5.00	พึงพอใจน้อยที่สุด
3.51 – 4.50	พึงพอใจน้อย
2.51 – 3.50	พึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	พึงพอใจมาก
1.00 – 1.50	พึงพอใจมากที่สุด

3. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนจากแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. ตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัย ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึง
พอใจต่อการเรียนการสอน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับรายวิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ

1.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom
และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 เลือกรายการการเรียนรู้ในวิชา ธุรกิจและผู้ประกอบการ

1.4 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พร้อมแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

1.6 ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบ ตามข้อเสนอแนะของ
ผู้เชี่ยวชาญ

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนออนไลน์ผ่าน Google Classroom ระดับ
ประกาศนียบัตรปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแล้ว พร้อมแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เกณฑ์การ
ประเมินตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ระดับ ได้แก่ มีคุณภาพและ
เหมาะสมมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อยและน้อยที่สุด

1.8 นำผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หา
ค่าเฉลี่ยคุณภาพและความเหมาะสม และแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด,
2545: 103)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดระดับคุณภาพและความเหมาะสมมีตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์พิจารณายอมรับ
ว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้นำมาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง
หรือเป้าหมาย (Try Out) และนำไปปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง

- 1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับแล้ว นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับรายวิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ
 - 2.2 เลือกเนื้อหาที่สอดคล้องหัวข้อที่จะทำวิจัย เพื่อเป็นกรอบในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฉบับทดลองแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ให้ครอบคลุมทั้งเนื้อหาและจุดประสงค์ เพื่อจะเลือกไว้ใช้จริง จำนวน 30 ข้อ
 - 2.4 นำแบบทดสอบที่เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้ค่า IOC ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้
 - ให้คะแนน + 1 ถ้าแน่ใจว่าจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับข้อสอบ
 - ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับข้อสอบ
 - ให้คะแนน - 1 ถ้าแน่ใจว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับข้อสอบ
 - 2.5 วิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้สูตร IOC คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50–1.00 ถือว่าเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้และคัดเลือกไว้เพื่อนำไปทดลองใช้และหาคุณภาพของข้อสอบ
 - 2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการตรวจสอบพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำมาพิมพ์เป็นแบบทดสอบแล้วนำไปทดลองสอบ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำผลการทดลองมาหาคุณภาพของข้อสอบ
 - 2.7 นำข้อสอบผลสัมฤทธิ์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อแบบอิงเกณฑ์ โดยใช้วิธีการของเบรนนัน (Brennan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 87) โดยเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20–1.00 ไว้ใช้ซึ่งพบว่าได้ข้อสอบที่เข้าเกณฑ์จำนวน 40 ข้อ
 - 2.8 นำข้อสอบที่เข้าเกณฑ์จำนวน 40 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยวิธีของโลเวท (Lovett)
 - 2.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป
3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจ/เจตคติ
 - 3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดความพึงพอใจและกำหนดรูปแบบการวัดจากหนังสือ
พื้นฐานการวิจัย (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2558: 79-84)

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดความพึงพอใจ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี
5 ระดับ สร้างทั้งหมด 20 ข้อ ต้องการใช้จริงจำนวน 15 ข้อ

3.4 นำแบบวัดความพึงพอใจที่สร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญตั้งข้อ 1.5
เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถาม จำนวนข้อคำถาม และความเที่ยงตรง

3.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบวัดความพึงพอใจแล้วจัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจ เพื่อนำไป
นำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับที่ทดลองใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน จากนั้นนำผลการทดลองใช้มาหาคุณภาพของแบบวัดความพึงพอใจ

3.6 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดความพึงพอใจ โดยวิธี t-test พบว่า เมื่อ
ทดสอบนัยสำคัญแล้ว ได้ข้อที่เข้าเกณฑ์จำนวน 18 ข้อ จึงคัดเลือกไว้จำนวน 15 ข้อ ตามที่ต้องการ

3.7 นำแบบวัดความพึงพอใจที่คัดเลือกไว้จำนวน 15 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น
ทั้งฉบับด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

3.8 จัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจเพื่อนำไปเก็บข้อมูล

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถิติ
พื้นฐาน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีผลปรากฏดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่าน Google Classroom

ตัวแปร	N	คะแนนรวม	\bar{X}	SD	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	43	1483	34.49	2.65	86.22
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	43	1064	24.74	3.36	82.48

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนที่ได้จากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่าน
Google Classroom ซึ่งมีคะแนนการสังเกตพฤติกรรม และคะแนนจากการทำใบงาน มีค่าเฉลี่ย
34.49 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.22 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 86.22
ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 24.74 คิดเป็นร้อยละ 82.48
แสดงว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 82.48

ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ Jigsaw จึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 86.22/82.48 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ตามที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยระบุค่า \bar{X} และ SD มีผลปรากฏดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การออมและการลงทุน ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ

ตัวแปร	N	\bar{X}	SD
แบบทดสอบก่อนเรียน	43	15.53	3.97
แบบทดสอบหลังเรียน	43	24.74	3.36

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่เรียนเรื่อง การออมและการลงทุน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่าน Google Classroom สอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์หาความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีผลปรากฏดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่าน Google Classroom เรื่อง การออมและการลงทุน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1

รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา	4.76	0.2	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.69	0.17	มากที่สุด
ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้	4.86	0.14	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผลการสอน	4.81	0.08	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.78	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์โดย Google Classroom ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X}=4.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจรายด้านทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาสรุปผล ดังนี้

1. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่าน Google Classroom ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.22/82.48 ประสิทธิภาพของ กระบวนการ (E_1) เท่ากับ 86.22 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 82.48

2. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่าน Google Classroom มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 24.74 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 3.36

3. นักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่าน Google Classroom มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยจัดลำดับตามค่าเฉลี่ย ดังนี้ อันดับแรก คือ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.86 อันดับที่สอง คือ ด้านการวัดและประเมินผลการสอน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.81 อันดับที่สาม คือ ด้านเนื้อหา ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.76 และอันดับที่ 4 คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.69

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าสามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

จากการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง การออมและการลงทุน ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 เท่ากับ 86.22/82.48 หมายความว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง การออมและการลงทุน มีประสิทธิภาพตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของมณฑนา นนท์ไชย (2559) เรื่อง การพัฒนาสื่อการเรียนรู้แบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง รางภาพจริงให้เป็นลายเส้นและออกแบบบรรจุภัณฑ์ โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีมีเดีย ผลการศึกษา การหาประสิทธิภาพสื่อการเรียนรู้เท่ากับ 82.29 และค่าประสิทธิภาพหลังกระบวนการเรียนเท่ากับ

80.14 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ รวมถึงการตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพส่งผลต่อประสิทธิภาพ แม้จะเป็นเรื่องใหม่สำหรับการสอนออนไลน์ แต่สามารถจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการวิจัยพบว่าหลังทดลองนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่าน Google Classroom มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หมายความว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เรื่อง การออมและการลงทุน มีประสิทธิภาพ โดยมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 24.74 คะแนน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาวิตรี สิงหาต สุพดี กิตติวณิช และ อธิพงศ์ สุริยา (2561) เรื่อง ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลต่อการจัดการเรียนการสอนผ่าน Google Classroom ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางการพยาบาล จากการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.75 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.50 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่าน Google Classroom ใช้หลักการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากไฟล์เอกสารประกอบการสอน มีการใช้กระบวนการทางสติปัญญา และมีส่วนร่วมในการเรียนทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม จนสามารถสร้างผลงานที่เป็นความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง รวมทั้งได้พัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ อีกจำนวนมาก

3. ความพึงพอใจ

จากการวิจัยพบว่าหลังทดลองพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่าน Google Classroom มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิรพงศ์ เพชรกันหา (2560) เรื่อง การส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มสืบสวนร่วมกับ Google Classroom สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังเรียนด้วยการเรียนรู้แบบกลุ่มสืบสวนร่วมกับ Google Classroom ปรากฏว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการสรุปเนื้อหาให้นักเรียนได้เข้าใจยิ่งขึ้น และมีการให้ตอบปัญหาเป็นกลุ่มและมีการทดสอบแล้วนำคะแนนมาคิดเฉลี่ยเป็นคะแนนเพิ่ม ถือว่าเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 ควรหารูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่ให้ผู้เรียนสามารถเรียนหรือทบทวนได้ตลอดเวลา รวมถึงการเรียนในชั้นเรียนอาจจะต้องมีกิจกรรมใหม่ ๆ มาดึงดูดเด็ก เพื่อให้การเรียนออนไลน์มีความสนุกสนานมากขึ้น

2. ครูควรมีการทดสอบในระหว่างเรียน เพื่อวัดว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมากน้อยเพียงใด หากนักเรียนทดสอบไม่ผ่าน นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้หรือให้ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ Google Classroom ไปปรับใช้ในวิชาที่มีเนื้อหาทฤษฎีโดยส่วนใหญ่ สามารถทบทวนเนื้อหาได้ เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น

2. หากบางรายวิชามีปฏิบัติด้วย สามารถนำสื่อวิดีโอตัวอย่างวิธีการปฏิบัติลงไปใน Google Classroom ให้นักศึกษาลองปฏิบัติด้วยได้

เอกสารอ้างอิง

บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2558). **พื้นฐานการวิจัยการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 7. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2548). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ เคอร์ มีส์.

พีรพงศ์ เพชรกันหา. (2560). **การส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มสืบสวนร่วมกับ Google Classroom สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ไพศาล หวังพานิช. (2526). **การวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

มันทนา นนท์ไชย. (2559). **การพัฒนาสื่อการเรียนรู้แบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องร่างภาพจริงให้เป็นลายเส้นและออกแบบบรรจุภัณฑ์โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีมีเดีย**. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

มาลินี จุฑะรพ. (2537). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ์.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2543). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สาวิตรี สิงหาคต สุพดี กิตติวรเวช และ อธิพงษ์ สุริยา. (2561). *ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลต่อการจัดการเรียนการสอนผ่าน Google Classroom ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางการพยาบาล. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีที่ 9, 9(2): 124-137. ค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2565, จาก http://www.ubu.ac.th/web/files_up/08f2018071111032473.pdf*

เอกวิทย์ เศรษฐบุตร. (2558). **การสร้างชั้นเรียนสำหรับครูผู้สอน**. ค้นเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2564, จาก <http://km.ssk.ac.th/?tag=google-classroom>

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่องการจัดทำแผน
ธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาการจัดการทั่วไป จากการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

A Study of Small Business Management Academic Achievement on the
Preparation of Business Plans and Group Work Behavior Diploma
Student General Management from Learning Using STAD Techniques
Wimol Business Administration Technological College

ประสพโชค ถ้ำสวย¹ ปวีณพร พูลสวัสดิ์²

¹สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 100230@wbac.ac.th

²สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10003@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่องการจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจ และพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD กับเกณฑ์ร้อยละ 70 4) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป จากการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD 5) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป จำนวน 4 ห้องเรียน 108 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไปที่ศึกษาวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม ห้อง สกจ.241 จำนวน 48 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ

และแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test for dependent)

คำสำคัญ: STAD, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการธุรกิจขนาดย่อม

Abstract

This research aims to 1) study academic achievement Small Business Management on the preparation of business plans and group work behavior Diploma students General Management from learning management using STAD techniques 2) compare academic achievement Small Business Management Subject: Business Plan Formulation and group work behavior Diploma students Before and after learning management using STAD technique 3) compare academic achievement Small Business Management Subject: Business Plan Formulation and Group Working Behavior After learning management using STAD technique with 70 percent criteria 4) To study group working behavior of students at the higher vocational level General Management from learning using STAD techniques 5) to compare group work behavior of students at the Diploma level General Management Before and after learning management using STAD technique Population is students with higher vocational certificates. General Management 4 classrooms, 108 students, 1st semester, academic year 2021. The sample group consisted of students at the Higher Vocational Certificate level. Major in General Management who studied Small Business Management, Room SorJor. 241, 48 people which is obtained from a specific random The research tools were the learning management plan.

The tools used for data collection were the 20-item learning achievement test and the group work behavior observation form. The statistics used in the data analysis were percentage, mean, standard deviation and t-test.

Keywords: STAD, the effective study, Small Business Management

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา กิจกรรมการสอนยังคงเป็นการบรรยายและอธิบายเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งไม่เหมาะกับผู้เรียนทำให้ผู้เรียนขาดการปฏิสัมพันธ์กัน ขาดการช่วยเหลือกันในการทำงานและการมีส่วนร่วมในการเรียนน้อยมาก จากปัญหาดังกล่าวส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่ำ ผู้วิจัยจึงได้คิดค้นหาวิธีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม ที่มีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะในเรื่องการจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะทางการเรียนรวมทั้งพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลไปถึงประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อมที่สูงขึ้นอีกด้วย

จากปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยพิจารณาว่าควรนำการเรียนรู้แบบร่วมมือ หลักการสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีเทคนิควิธีการสอน ซึ่งเป็นแนวทางที่ผู้สอนสามารถนำมาปรับเปลี่ยนวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมาย การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย STAD ได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อมุ่งเน้นทักษะการคิด การเรียนที่เป็นระบบเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับการเรียนเป็นกลุ่ม และเป็นวิธีการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดร่วมกันและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิด เหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อเป็นแนวคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล ตลอดจนเพื่อจะเรียนรู้และรับผิดชอบงานของผู้อื่นเสมือนงานของตน โดยมุ่งเน้นประโยชน์และความสำเร็จของกลุ่ม (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์.2561:200) การจัดการเรียนรู้แบบ STAD มีจุดเด่นคือ การทำงานเป็นกลุ่ม โดยครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียน 4-5 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกันออกไปทั้งเพศชายและหญิง และมีหลายเชื้อชาติ ครูมีหน้าที่ชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มได้ทราบถึงหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มว่านักเรียนต้องช่วยเหลือกัน เรียนร่วมกัน อภิปรายปัญหาร่วมกัน ตรวจสอบคำตอบของงานที่ได้รับมอบหมายและแก้ไขคำตอบร่วมกัน สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องทำงานให้ดีที่สุดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ให้กำลังใจและทำงานร่วมกันได้ (Slavin.1980; อ้างถึงในวีรยุทธ จันทร์เหลือง.2560: 32)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่องการจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไปจึงนำลักษณะเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค STAD ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 4-5 คน ที่ลดความสามารถในการเรียน ทำให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกันลดการแข่งขันเป็นรายบุคคลและ

มุ่งส่งเสริมทักษะทางสังคมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพเรียนอย่างมีความสุขและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อมและมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไปจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคSTAD
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคSTAD
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไปหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STADกับเกณฑ์ร้อยละ 70
4. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไปจากการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD
5. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไปจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ความหมายของการจัดการสอนแบบกลุ่มร่วมมือการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือหรือร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning) ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2556: 98) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556: 30) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือวิธีการเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อศึกษาในสิ่งที่ตนเองชอบและสนใจ โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน รวมถึงแหล่งข้อมูลภายนอกเพื่อร่วมกันสร้างชิ้นงานและนำเสนอผลงานเพื่อศึกษาร่วมกัน มีการแสดงความคิดเห็น การอภิปราย การวิจารณ์ เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้เรียนในการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นและการยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เหมาะสำหรับการเรียนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสร้างสรรค์ความรู้

ชนาธิป พรกุล (2557: 102) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีให้ผู้เรียนทำงานด้วยกันในกลุ่มย่อยได้เรียนรู้และรับผลตอบแทนร่วมกัน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนช่วยกันเรียนรู้ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญคือการพึ่งพาและเกื้อกูลกัน การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Johnson & Johnson, 1994: 31-32 อ้างถึงใน ทิสนา แคมมณี, 2561: 99-100) การจัดการแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (Student Teams and Achievement Division STAD) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน โดยทำงานเป็นกลุ่ม เป็นการเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยทำงานเป็นกลุ่ม เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เหตุผลซึ่งกันและกัน โดยมุ่งเน้นผลประโยชน์และความสำเร็จของกลุ่ม (Slavin, 1995: 20 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561: 200)

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากการศึกษาพบว่า มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือได้คล้ายคลึงกัน ดังนี้

ทิตินา แคมมณี (2556: 99-101) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ 5 ประการ ดังนี้ 1. การฟังพาดและเกื้อกูลกัน 2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด 3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน 4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และ 5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม

ชนาธิป พรกุล (2557: 111-112) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือคล้ายกับทิตินา แคมมณี ดังนี้ 1. การฟังพาดกันทางบวก 2. การปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้า 3. ความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของทุกคน 4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และ 5. กระบวนการกลุ่ม

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ดังกล่าวสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เป็นการจัดขึ้นให้ผู้เรียนที่ได้แบ่งกลุ่มและความสามารถกันคือ เก่ง ปานกลาง และอ่อนได้ดำเนินกิจกรรมร่วมกัน โดยมีผลคะแนนจากการทดสอบหลังการเรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของสมาชิกแต่ละคนมาเป็นคะแนนของกลุ่มโดยเปรียบเทียบกับคะแนนฐาน แล้วเกิดคะแนนพัฒนาการเพื่อตัดสินการแข่งขันเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานที่เป็นทีมจนสามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

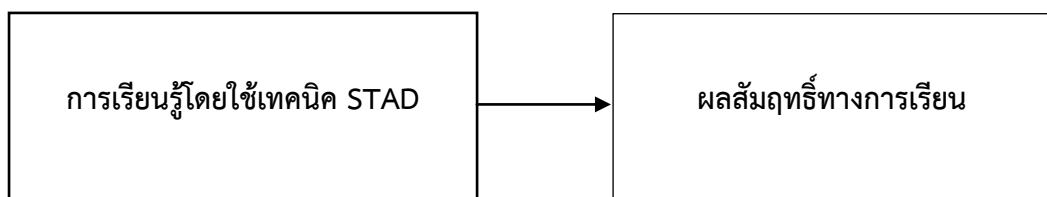
อติติยา สวयरูป (2556: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เรื่อง คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยวิธีแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน และนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD โดยรวมแต่ละกลุ่มมีคะแนนพัฒนาการอยู่ในระดับคุณภาพที่ดีเยี่ยม

สมควร ฝ่ายสระน้อย (2558: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์โดยอาศัยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ รูปแบบทีมแข่งขันแนวใหม่ ตามทฤษฎีของบลูม พบว่า บทเรียนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.50/82.50 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีคุณภาพของบทเรียนที่ถูกระเมินโดยผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 จากผลการทดสอบใช้งานบทเรียนออนไลน์แสดงให้เห็นว่า เทคนิคที่นำเสนอสามารถนำไปใช้งานได้จริง

Ali Khan (2008: 62-77) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน และความภูมิใจต่อตัวเอง เพื่อประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน และความภาคภูมิใจต่อตัวเองของนักเรียนต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนของ

รัฐบาลประเทศปากีสถาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนภาษาอังกฤษจำนวน 128 คน มีความสามารถแตกต่างกัน รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งกลุ่มทดลอง 64 คน มีความสามารถแตกต่างกันคือนักเรียนที่มีความรู้ ความสามารถสูง ปานกลาง ต่ำ (1:2:1) ดำเนินการทดลองโดยทดสอบก่อนเรียนและจัดการศึกษาแบบกลุ่ม ด้วยเทคนิค STAD ทำการทดสอบหลังเรียน และทำแบบวัดความภูมิใจในตัวเองของ Johnson & Johnson จำนวน 16 ข้อ กลุ่มที่สองมีผู้ร่วมศึกษา 64 คน ดำเนินการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการอ่าน การเขียน และความภาคภูมิใจในตัวเองสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไปที่ศึกษาวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อมและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 108 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ที่ศึกษาวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ห้อง สกจ.241 จำนวน 48 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1.1 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูก 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

1.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่อ อาจารย์สมคิด อภิวัฒน์ธีระกุล ที่ปรึกษาวิชาการ อาจารย์วัชรินทร์ ผ่องภักดี รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และ อาจารย์ประชิด เกิดมาก หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการทั่วไปเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสมแล้วปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะ

1.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับ จุดประสงค์การเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนตามเกณฑ์ (สมบุรณ์ ต้นยะ, 2550: 161) ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดในจุดประสงค์นั้น

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดในจุดประสงค์นั้นหรือไม่

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดในจุดประสงค์นั้น

1.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ปรากฏว่าผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ถึง 1.00 ที่สามารถนำมาใช้ได้ จำนวน 46 ข้อ

1.5 คัดเลือกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีคุณภาพตามเกณฑ์จำนวน 20 ข้อ ได้แบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.52-0.76 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.55-0.78 มาใช้ในการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง ฉบับโดยใช้สูตร KR20 (Kuder-Richardson-20) (สมบุรณ์ ต้นยะ, 2550: 169) ปรากฏว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

1.7 ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักศึกษาอีกครั้งด้วยข้อสอบชุดเดิมและ นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test for dependent group และ t-test for one sample)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป

ระยะการทดลอง	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	t	p
ก่อนเรียน	48	20	9.98	2.37	26.11*	0.000
หลังเรียน	48	20	15.04	1.57		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	เกณฑ์	\bar{X}	SD	t	p
			70				
หลังเรียน	48	20	14	15.04	1.57	4.60*	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการทำงานกลุ่ม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป

ระยะการทดลอง	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	t	p
ก่อนเรียน	48	12	7.48	1.43	31.15*	0.000
หลังเรียน	48	12	9.92	1.62		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ในภาพรวมก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 9.98 หรือคิดเป็นร้อยละ 49.90 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 15.04 หรือคิดเป็นร้อยละ 75.21 นักศึกษามีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 5.06 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.31

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไปจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD มีความก้าวหน้าในทุกด้าน

5. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจ และพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไปจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ผู้วิจัยมีประเด็นอภิปรายผล ดังนี้

1. จากการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD เป็นการเรียนรู้ที่อาศัยทักษะกระบวนการกลุ่ม ทุกคนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแท้จริง ขั้นตอนการสอนมีลักษณะให้นักศึกษาร่วม

กิจกรรมด้วยการปฏิบัติทุกขั้นตอน กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD เป็นกิจกรรมที่สมาชิกกลุ่มทุกคนมีความสำคัญและความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่มในขณะเดียวกันสมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย ดังนั้นแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนคอยช่วยเหลือกันเมื่อเพื่อนมีปัญหา นักศึกษาเก่งช่วยเหลือ นักศึกษาอ่อนจะทำให้ นักศึกษาที่เรียนเก่งมีความรู้ในเนื้อหาที่เรียนได้ชัดเจนขึ้น ขณะที่นักศึกษาอ่อนสามารถเรียนรู้จากเพื่อนที่ใช้ภาษาใกล้เคียงกันได้ได้ง่ายกว่าเรียนจากครูเพียงอย่างเดียว เริ่มให้ความสำคัญกับเพื่อนในกลุ่มทำให้นักศึกษาที่เรียนอ่อนมีความพยายามที่จะเรียนมากขึ้น เกิดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนและตั้งใจมุ่งมั่นในการทำความเข้าใจในการเรียน เพื่อความสำเร็จของกลุ่มก่อนจะถึงขั้นตอนการทดสอบรายบุคคล การทดสอบเป็นรายบุคคลไม่สามารถช่วยเหลือกันได้คะแนนที่ได้ส่งผลถึงความสำเร็จของกลุ่ม ทำให้นักศึกษาลดความเห็นแก่ตัวลงแต่ตระหนักถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สิริธร วัชรพีชผล และคณะ (2558)

2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม วิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม เรื่อง การจัดทำแผนธุรกิจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD พบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษามีความก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD มีลักษณะของการเรียนแบบกลุ่มย่อย แบ่งงานให้รับผิดชอบภายในกลุ่มสมาชิกทุกคนรับผิดชอบรู้จักหน้าที่ของตนเองช่วยเหลือซึ่งกันและกันร่วมกันทำงานที่ได้รับมอบหมายมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาด้านสังคมก่อให้เกิดความสามัคคีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เพราะนักศึกษามองเป้าหมายหรือความสำเร็จร่วมกัน ทำให้เกิดการช่วยเหลือกันอย่างเต็มความสามารถปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มจึงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและจริงจังซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2561) ที่กล่าวว่าการศึกษาที่สมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันในทางที่จะช่วยให้กลุ่มเป้าหมาย สมาชิกจะห่วงใยไว้วางใจส่งเสริมและช่วยเหลือกันและกันในการทำงานต่างร่วมกันส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556) ที่พบว่าหลังจากการจัดการเรียนรู้พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษามีความก้าวหน้าในทุกด้านพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักศึกษาช่วยกันทำงานดีมีการปรึกษาหารือกันในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มมากขึ้น ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน มีการให้กำลังใจเพื่อนการแสดงความคิดเห็น การร่วมกันสรุปประเด็นและสาระสำคัญผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้เนื่องจากด้วยลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค STAD ที่แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มที่ละความสามารถกันเน้นการแบ่งงานกันทำช่วยเหลือและร่วมมือกันทำงานที่ได้รับมอบหมายทำให้นักศึกษา

และเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ช่วยเหลือกันในการเรียนได้ร่วมมือกันมีการฝึกคิดบันทึกและฝึกการทำงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งพฤติกรรมที่ผู้วิจัยพบจากการจัดการเรียนรู้ที่มีความก้าวหน้าในการเรียนมากที่สุดคือพฤติกรรมด้านการแสดงความคิดเห็นขณะทำงานกลุ่ม ซึ่งก่อนจัดการเรียนรู้สมาชิกแต่ละคนในแต่ละกลุ่มไม่กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ไม่กล้าที่จะชื่นชมความคิดหรือวิธีการทำงานของเพื่อน เพราะเกรงว่าจะถูกสมาชิกตำหนิ แต่เมื่อครูได้อธิบายเพิ่มเติมให้ทุกคนมองไปที่ความสำเร็จของกลุ่ม สมาชิกของแต่ละกลุ่มเริ่มกล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นกันมากขึ้น ทำให้พฤติกรรมการทำงานกลุ่มด้านความรับผิดชอบในการการทำงานกลุ่มและการให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม มีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น ส่งผลให้พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชีหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ในระยะแรกค่อนข้างใช้เวลา มาก เนื่องจากนักศึกษายังไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียน นักศึกษาบางคนไม่ยอมรับความสามารถของนักศึกษาที่อ่อน นักศึกษาอ่อนบางคนที่ไม่เต็มใจเข้ากลุ่มและเมื่อเข้ากลุ่มแล้วก็ไม่แสดงความคิดเห็น ไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มต่างคนต่างไม่ยอมซักถาม ไม่ปรึกษาหารือกันแต่จะมอบหมายให้ ความไว้วางใจนักศึกษาที่เรียนเก่งกว่าเป็นผู้ทำกิจกรรมมากกว่า ผู้สอนต้องพยายามกระตุ้นให้ นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและอธิบายเน้นย้ำให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการทำงานร่วมกันใน กลุ่ม ทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญเท่าเทียมกันในการที่จะทำให้กลุ่มของคนประสบความสำเร็จ ดังนั้น นักศึกษาเก่งต้องช่วยเหลือนักศึกษาอ่อนและนักศึกษาอ่อนต้องพยายามที่จะเรียนรู้ให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อชัยชนะของกลุ่มตนเอง

2. จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มดีขึ้นด้วย นักศึกษามีความสนุกสนานในการเรียน จึงควรส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคSTAD ในการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องในหน่วย การเรียนรู้อื่น ๆ

3. ในการทดสอบย่อยแต่ละครั้งควรให้นักศึกษาทราบผลทันที และควรมีการชมเชยทันทีเมื่อนักศึกษาทำคะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หรือช่วยเหลือกันในการทำงานกลุ่ม จะทำให้นักศึกษาตั้งใจเรียนและพยายามช่วยกันแก้ปัญหาในการเรียนครั้งต่อ ๆ ไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ในระดับชั้นอื่น ๆ
2. ควรศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อตัวแปรอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจในการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เจตคติต่อการเรียน เป็นต้น
3. ควรศึกษาและทำการค้นคว้าเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD และพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ให้กับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณาพร จันทะพันธ์. (2554). ผลของการจัดการเรียนแบบร่วมมือร่วมกับการใช้สื่อประสมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ตารางธาตุของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- แคทรียา ใจมูล. (2550). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยสำนยาววิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2561). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 8. นนทบุรี: พีบาลานซ์ดีไซด์แอนปรินต์ติ้ง.
- ทิสนา แชมมณี. (2561). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 22. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุจิรา สุธรรมดา. (2556). ผลการใช้การสอนบนเว็บ เรื่อง พัฒนาการของอาณาจักรอยุธยาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ลักขณา สริวัฒน์. (2557). จิตวิทยาสำหรับครู. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินต์ติ้ง เฮ้าส์.
- เลิศชาย ปานมุข. (2551). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ค้นเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2562, จาก <http://www.banpraknfe.com/webboard/index.php?board=7.0>.
- วนิดา อารมณเพียร. (2552). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ความคงทนในการเรียนรู้เรื่อง การหารทศนิยม และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

- จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD และ เทคนิค TGT. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
สมควร ฝ่ายสรระน้อย. (2558). **การพัฒนาบทเรียนออนไลน์โดยอาศัยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
รูปแบบแข่งขันแนวใหม่ ตามทฤษฎีของบลูม.** สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสาร คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- สมจิตร หงส์ษา. (2551). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง
เซต ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนด้วยเทคนิคเอส ที เอ ดี (STAD) กับการ
สอนปกติ.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ. (2552). **การจัดกระบวนการเรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.**
กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สุมาลี ชัยเจริญ. (2551ก). **แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.** ศูนย์นวัตกรรม
เทคโนโลยีทางปัญญา คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อำนวยการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบ STAD โรงเรียนบ้านกุดจิก อำเภอ
กุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและ
การสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุไรรัตน์ ชูระสุข. (2550). **การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Micheal, M. V. W. (2010). *Do Student Teams Achievement Divisions Enhance Economic
Literacy? An Quasi-Experimental Design.* **Social Sciences**, 23(2): 83-89.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีการเงิน โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป
เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ

Development of Academic Achievement Financial Accounting using
Ready-Made Lessons Accounting for Merchandising Business of
Students at the Diploma level 1st Year Accounting Major Tangtrongchit
Business Administration College of Technology.

น้ำทิพย์ ลินสวัสดิ์

วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ, E-mail: 1087_ttc@ttc.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีการเงิน โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ พบว่า ผลการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้เรียนโดยบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการปฏิบัติการบันทึกบัญชี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 พบว่ามีประสิทธิภาพ 75.48/76.78 แสดงว่าบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ที่สร้างและพัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, บทเรียนสำเร็จรูป, การบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า

Abstract

Subject research Development of academic achievement Financial Accounting using ready-made lessons accounting for Merchandising Business of students at the Diploma level 1st year accounting major Tangtrongchit Business

Administration College of Technology. Found that the results of this research the experimental students who had learned by the financial accounting ready-made lessons about accounting business trading goods have the ability to think analytically and practice accounting records. After studying higher than before studying with ready-made lessons in financial accounting subjects about accounting business trading goods statistically significant at the .01 level. Development of ready-made lessons in financial accounting about accounting business trading goods For students in the first year of Diploma in Accounting To be effective according to the criterion 75/75, it was found that the efficiency was 75.48/76.78 indicating that the finished lesson in financial accounting about accounting business trading goods Created and developed are effective according to the established criteria.

Keywords: academic achievement, ready-made lessons, accounting for merchandising business

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ให้ความสำคัญกับการอาชีวศึกษาที่มุ่งกำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะ มีฝีมือที่จะประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ตลอดจนสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง เรียนรู้ตามความถนัด ตามความสามารถ ดังนั้นการเรียนในระดับอาชีวศึกษา จึงมุ่งเน้นการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เพื่อผลิตกำลังคนให้มีความพร้อม มีความสามารถ และแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้ นอกจากนี้ยังมุ่งผลิตคนเข้าสู่ตลาดแรงงานอาชีพโดยการเตรียมคนเฉพาะด้าน เฉพาะทาง เพื่อประกอบอาชีพต่าง ๆ และการศึกษาต้องไม่ทำให้ผู้เรียนล้าสมัย ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 กำหนดให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและประสบการณ์นำไปสู่การปฏิบัติงานในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิต มีทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สามารถสร้างอาชีพและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ และภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์เพื่อผลิตกำลังคนเป็นช่างฝีมือที่มีความรู้ความชำนาญในทักษะวิชาชีพมีคุณธรรมวินัยเจตคติบุคลิกภาพและเป็นผู้มีปัญญาที่

เหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชุมชนระดับท้องถิ่นและระดับชาติโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพตามความสนใจ และโอกาสของตนส่งเสริมการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษา และพัฒนาหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบัน หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติท้องถิ่น และชุมชน

จากการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีการเงิน ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียน นั้นไม่เข้าใจในการวิเคราะห์รายการค้าของธุรกิจซื้อขายสินค้า ทำให้การบันทึกบัญชีเกิดการผิดพลาด โดยเป็นนักศึกษา ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 จำนวน 40 คน จากสาเหตุดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยได้คิดหาวิธีทางในการแก้ไข และจึงได้จัดทำการศึกษาวิจัยนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจ ซื้อขายสินค้า สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยี ตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ ก่อนการเรียนและหลังการเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป
2. เพื่อพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า มีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. บทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

บทเรียนสำเร็จรูป

ความหมายของบทเรียนสำเร็จรูป

บทเรียนสำเร็จรูปเป็นการจัดระบบการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพผู้ผลิตบทเรียนสำเร็จรูปอาจจะสร้างมาในลักษณะของเครื่องมือที่เรียกว่า เครื่องช่วยสอนหรือในลักษณะตำราหนังสือหรือแบบเรียนที่เรียกว่าแบบเรียนสำเร็จรูปหรืออาจจะสร้างในลักษณะอื่น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการทำงานในบทเรียนโปรแกรมนั้นจะเป็นการเรียนตามลำดับจากง่ายไปหายากโดยจะประกอบไปด้วยเนื้อหาแบบฝึกหัดคำสั่งคำเฉลยและการให้กำลังใจผู้เรียนสำหรับความหมายของคำว่าบทเรียนโปรแกรมนี้ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

พจนานุกรมการศึกษาของกู๊ด (Good, 1973: 306) ได้ให้ความหมายของบทเรียนโปรแกรมไว้ว่าหมายถึงบทเรียนที่นำมาใช้ในรูปแบบของสมุดแบบฝึกหัดตำราเรียนเครื่องกลหรือเครื่องประดิษฐ์ทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุระดับของการกระทำที่ระบุไว้ดังนี้

1. เนื้อหาของบทเรียนถูกจัดแบ่งออกเป็นกรอบ
2. ในแต่ละลำดับขั้นของบทเรียนจะมีคำถามอยู่หนึ่งคำถามหรือมากกว่านั้นและจะกระทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ในทันทีทันใดแม้ว่าจะตอบคำถามถูกหรือผิดก็ตาม
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนก้าวหน้าไปตามความสามารถของตนไม่ว่าจะเรียนแบบเอกัตบุคคลหรือเรียนเป็นกลุ่ม

สรุปได้ว่าลักษณะของบทเรียนสำเร็จรูปจะมีการกำหนดจุดประสงค์ไว้อย่างชัดเจนและเนื้อหาจะถูกแบ่งเป็นหน่วยย่อย ๆ โดยมีการเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายากผู้เรียนจะสามารถทราบผลการตอบคำถามของตนเองทันทีเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจในเนื้อหาสามารถย้อนกลับมาศึกษาใหม่ได้อีกโดยไม่จำกัดในเรื่องของเวลา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนสำเร็จรูป

จิตเกษม เหล่าสะอาด สุรพล เนาวรัตน์ และ กิตติศักดิ์ หมอกแก้ว (2558) การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่องโลมาสีชมพูในอ่าวขนอม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่องโลมาสีชมพูในอ่าวขนอมสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนเรื่องโลมาสีชมพูในอ่าวขนอม และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนสำเร็จรูป เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย บทเรียนสำเร็จรูปบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่องโลมาสีชมพูในอ่าวขนอม แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อบทเรียนสำเร็จรูปบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง

0.40-0.80 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.20-0.60 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.56 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนสำเร็จรูปบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่องโลมาสีชมพูในอ่าวขนอม สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.58/81.66 ดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.59 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้บทเรียนสำเร็จรูปบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนสำเร็จรูปบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก

วีระชัย จิบไธสง (2558) การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การปลูกพืชไร้ดิน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมาการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนสำเร็จรูป 3) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนสำเร็จรูป 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบทเรียนสำเร็จรูปกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การเรียนชุมชนตำบลขุขันธ์ ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 18 คน โดยสรุปได้ดังนี้ 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปเท่ากับ 87.13/86.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้บทเรียนสำเร็จรูปหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปมีค่าเท่ากับ 0.7572 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 75.72 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ชลธิชา ขยายแยม รัฐวรณ เทพหัสติน ณ อยุธยา ฐิตินันท์ ผิวนิล และ สุภาวดี ศิริรัตน์ (2558) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้บทเรียนสำเร็จรูปในการเรียนการสอนรายวิชาภูมิศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโยธินบูรณะ เพชรบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้บทเรียนสำเร็จรูปที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโยธินบูรณะ เพชรบุรี อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย นวัตกรรมบทเรียนสำเร็จรูปรายวิชาภูมิศาสตร์ เรื่องภูมิศาสตร์ทวีปยุโรป แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย ให้เลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ประกอบด้วย ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (t-test) ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองใช้บทเรียนสำเร็จรูปเท่ากับ 6.18 และคะแนนเฉลี่ยหลังการ

ทดลองเท่ากับ 13.71 การพัฒนาคิดเป็นร้อยละ 37.6 เมื่อทดสอบด้วย t-test พบว่าคะแนนเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่ำกว่า 0.001 แสดงว่านวัตกรรมที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป มีผลต่อการเรียนการสอนของนักเรียนทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภูมิศาสตร์ดีขึ้น

วิธีการวิจัย

เป็นการอธิบายวิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 40 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ขั้นตอนในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป

ขั้นเตรียม

(1) การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ วิชาการบัญชีการเงิน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ศึกษาจุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา นำมาสร้างบทเรียนสำเร็จรูป

(2) ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับบทเรียนสำเร็จรูปและการหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปจากทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป วิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า

ขั้นสร้าง

(1) ผู้วิจัยสร้างบทเรียนสำเร็จรูป โดยอาศัยบทเรียนสำเร็จรูปชนิดเส้นตรงโดยการเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างโดยเริ่มต้นด้วยกรอบเริ่มต้นกรอบฝึกหัดซึ่งกรอบเริ่มต้นและกรอบฝึกหัดนี้ เรียกว่ากรอบสอนแต่ละกรอบเสนอเนื้อหาเริ่มจากง่ายไปหายากและกรอบสอบ

(2) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ในกรอบการเรียนรู้แต่ละกรอบโดยพิจารณาถึงประสิทธิภาพที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้สอดคล้องกับพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ความสนใจของผู้เรียน

(3) ผู้วิจัยสร้างชุดแบบทดสอบบทเรียนสำเร็จรูปตามเนื้อหาที่กำหนดไว้โดยแบ่งเนื้อหา
ดังนี้

- กรอบที่ 1 การบันทึกบัญชีในสมุดบัญชีขั้นต้น
- กรอบที่ 2 การผ่านรายการไปบัญชีแยกประเภทและการจัดทำบทลง
- กรอบที่ 3 รายการปรับปรุงบัญชีและการปิดบัญชี
- กรอบที่ 4 การจัดทำงบการเงิน

(4) สร้างชุดแบบทดสอบบทเรียนสำเร็จรูป ตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ ตามเนื้อหาแต่ละ
กรอบดังนี้

- กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้สอดคล้องกับขั้นตอนต่าง ๆ ตามหลักวิชาการ
บัญชีการเงิน

- กำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- เขียนคู่มือการใช้ชุดแบบทดสอบสำเร็จรูป
- นำชุดแบบทดสอบบทเรียนสำเร็จรูปที่สร้างขึ้นไปใช้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ

จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

- นำชุดแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาความเหมาะสมของรูปแบบในชุดบทเรียนสำเร็จรูปและความถูกต้องของการ
ใช้ภาษาโดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเค็นดัลที่เรียกว่าสัมประสิทธิ์ของคอนคอร์ดแนนซ์

(5) นำแบบทดสอบชุดบทเรียนสำเร็จรูปที่สร้างขึ้นตรวจสอบคุณภาพแล้วนำมาปรับปรุง
แก้ไข และกำหนดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับโดยกำหนดความหมายไว้ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มีคุณภาพดีมาก
ระดับ 4	หมายถึง	มีคุณภาพดี
ระดับ 3	หมายถึง	มีคุณภาพพอใช้
ระดับ 2	หมายถึง	ต้องปรับปรุงคุณภาพ
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่มีคุณภาพ

(6) นำแบบทดสอบของชุดบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า มา
ปรับปรุงแก้ไขใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. การสร้างแบบทดสอบการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นเตรียม

1. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรผลการเรียนรู้ที่คาดหวังขอบข่ายเนื้อหาและเวลาของนักศึกษา ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1
2. ศึกษาหลักสูตรตามรายวิชาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542
3. ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาการบัญชีการเงินและผู้เชี่ยวชาญด้านการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า เพื่อความเหมาะสมและใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

ขั้นสร้าง

1. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังดังนี้
 - คัดเลือกเนื้อหาสำหรับการสร้างแบบทดสอบเกี่ยวกับการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า คือแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

2. นำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์รายการค้า และการปฏิบัติการบันทึกบัญชีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านบัญชีทั้ง 3 ท่านตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและความเหมาะสมตามรายวิชาการบัญชีการเงิน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปโดยใช้เกณฑ์การประเมินผล (บุญเชิด ภิญโญอนันต์พงษ์, 2527: 69) ดังนี้

คะแนน +1	สำหรับแน่ใจว่าคำสั่งสอดคล้องกับเกณฑ์การให้คะแนน
คะแนน 0	สำหรับไม่แน่ใจว่าคำสั่งสอดคล้องกับเกณฑ์การให้คะแนน
คะแนน -1	สำหรับแน่ใจว่าคำสั่งไม่สอดคล้องกับเกณฑ์การให้คะแนน

3. นำแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ จำนวน 40 คน โดยเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อคือถ้าตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนนถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

3. การสร้างแบบประเมินคุณภาพของบทเรียนสำเร็จรูป

ผู้วิจัยค้นคว้าได้ดำเนินการสร้างแบบประเมินคุณภาพของบทเรียนสำเร็จรูปโดยมีการประเมิน 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาและด้านสื่อ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี

2. ศึกษาจุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาการบัญชีการเงินที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

3. ศึกษาวิธีการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า จากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. ศึกษาทฤษฎีและหลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า

5. เลือกเนื้อหาเพื่อสร้างและพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า โดยกำหนดเนื้อหาให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้

6. นำเนื้อหาที่ได้มาสร้างและพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป วิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า เพื่อศึกษาความสามารถทางการคิดวิเคราะห์บัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 แบ่งเนื้อหาเป็น 4 กรอบ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นเตรียม

1. สร้างบทเรียนสำเร็จรูป วิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า แบ่งเนื้อหาเป็น 4 กรอบ

2. การจัดตารางในการทดสอบโดยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ใช้เวลาในการทดลอง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง จำนวน 2 สัปดาห์

ขั้นทดลอง

ผู้วิจัยได้นำบทเรียนสำเร็จรูป วิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้าไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ ที่ไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อน จำนวน 10 คน โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป 1 ชุด ต่อ นักศึกษา 1 คน โดยดำเนินการทดลองดังนี้

1. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังใช้บทเรียนสำเร็จรูป วิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ทั้ง 4 กรอบ

2. นำผลการทำแบบทดสอบมาประเมินผลสัมฤทธิ์ เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป วิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า และปรับปรุงแก้ไขเพื่อวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติตามสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าคะแนนเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) โดยคำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. หาประสิทธิภาพพบทเรียนสำเร็จรูป วิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ใช้สูตร E_1/E_2 เพื่อทดสอบสมมติฐานว่าพบทเรียนสำเร็จรูป มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

75 ตัวแรกหมายถึงค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยพบทเรียนสำเร็จรูป วิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า จำนวน 4 กรอบ

75 ตัวหลังหมายถึงค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยพบทเรียนสำเร็จรูป วิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า จำนวน 4 กรอบ

$$\text{สูตรที่ 1 } E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในพบทเรียนสำเร็จรูปคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน

$\sum X$ แทน คะแนนรวมจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตรที่ 2 } E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในพบทเรียนสำเร็จรูปคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังการเรียน

$\sum F$ แทน คะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ของ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตร บริหารธุรกิจ ที่ได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้วไปทดลองกับนักศึกษาชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 เพื่อดำเนินการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ตามลำดับ ขั้นตอน ดังนี้

ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75/75

การทดลองครั้งที่ 1

นำบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า สำหรับนักศึกษา ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเวลาและ ความชัดเจนโดยการบันทึกและสังเกตพฤติกรรมในขณะที่ทดลองและสัมภาษณ์ถึงปัญหาในการเรียนซึ่ง ผู้วิจัยพบว่ายังมีปัญหาและสิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขดังนี้

การทดลองครั้งที่ 2

นำบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า สำหรับนักศึกษา ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่ง เป็นจำนวน 15 คนโดยให้ผู้เรียนเริ่มทำแบบทดสอบก่อนเรียนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและ แบบทดสอบหลังเรียนผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่เป็นข้อบกพร่องและปัญหาต่าง ๆ ในขณะทดลองการ สังเกตขณะเรียนและการสัมภาษณ์นักศึกษา ปัญหาที่พบและสิ่งที่จะต้องปรับปรุง คือ ในแบบทดสอบ คำถามบางข้อไม่ชัดเจน

การทดลองครั้งที่ 3

เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป การเปรียบเทียบความสามารถในการก่อนการ ปฏิบัติการบันทึกบัญชี ทดลองและหลังการทดลอง

การเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติการบันทึกบัญชี ของนักศึกษาชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ก่อนการ ทดลองและหลังการทดลองโดยวิธีการทางสถิติ t-test แบบ Dependent Group ได้ผลดังตารางนี้

ผลการทดลอง	n	\bar{x}	SD	ΣD	ΣD^2	t	p
ก่อนเรียน	40	49.58	2.76				
หลังเรียน	40	70.92	6.89	1,067	24,439	25.85**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า มีความสามารถในการปฏิบัติการบันทึกบัญชีหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นำบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 จำนวน 40 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า โดยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ซึ่งได้ผลการทดลองดังนี้

แบบฝึกหัดระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน			ประสิทธิภาพ
คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_1	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_2	E_1/E_2
100	75.48	75.48	100	76.78	76.78	75.48/76.78

จากตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าประสิทธิภาพบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75.48/76.78

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้เรียนโดยบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการปฏิบัติการบันทึกบัญชี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ให้มีประสิทธิภาพตาม

เกณฑ์ 75/75 พบว่ามีประสิทธิภาพ 75.48/76.78 แสดงว่าบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ที่สร้างและพัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยมีดังนี้

1. จากการพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า พบว่าบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เนื่องจากบทเรียนมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบคือมีการจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็น ส่วนย่อย ๆ จัดลำดับเป็นเหตุเป็นผลเริ่มจากง่ายไปหายากผู้เรียนจะได้เรียนไปที่ละขั้นตอนและมีการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปที่น่าสนใจโดยมีกิจกรรมที่หลากหลายเช่นมีเกมที่ฝึกความคิดเขาวนปัญญาซึ่งมีภาพประกอบสีสันสวยงามสร้างความสนใจของผู้เรียนและผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง ได้ฝึกคิดฝึกทำไม่รู้สึกลำบากและมีการทดสอบด้วยแบบฝึกหัดต่าง ๆ เพื่อวัดความสามารถพร้อมเฉลยการให้คะแนนได้ด้วยตนเองนอกจากนี้ยังเป็นการตอบสนองการปฏิรูปการศึกษาในยุคปัจจุบันที่ให้ผู้เรียน เรียนอย่างมีความสุข สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

โดยสรุปบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน การบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ นักศึกษาด้วยการใช้สื่อที่หลากหลายซึ่งเป็นสิ่งเร้าผู้เรียนให้เกิดความเอาใจใส่ต่อบทเรียนมากยิ่งขึ้น

2. การคิดวิเคราะห์รายการทางบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้าและการปฏิบัติการบันทึกบัญชี ของ นักศึกษาที่ได้รับการทดลองจากบทเรียนสำเร็จรูปวิชาการบัญชีการเงิน เรื่องบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า มีประสิทธิภาพสูงขึ้นเนื่องจากนักศึกษาได้รับการเรียนจากบทเรียนสำเร็จรูปจากง่ายไปยาก

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปทำให้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ รายการทางบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้าและการปฏิบัติการบันทึกบัญชีของนักศึกษาชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการ ปฏิบัติการบันทึกบัญชี หลังสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การนำบทเรียนสำเร็จรูปไปใช้ในการเรียนการสอนควรคำนึงถึงเรื่องการเตรียมเนื้อหาให้สอดคล้องกับเวลาความสามารถความถนัดและความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ในบทเรียนสำเร็จรูปควรมีกิจกรรมที่หลากหลายการถามคำถามในรูปแบบต่าง ๆ หรือการตั้งคำถามจากง่ายไปยากเพื่อเป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนสนใจตลอดจนรูปภาพประกอบก็เป็นสิ่งที่สำคัญเพื่อฝึกทักษะของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้นและเกิดแรงจูงใจที่จะศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาความสัมพันธ์ของผลการใช้บทเรียนสำเร็จรูปกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2539). **การปฏิรูปการศึกษา**. ศูนย์ปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การค้ำรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2546). **การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การค้ำรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ชลธิชา ขยายแยม รัฐววรรณ เทพหัสติน ณ อยุธยา ฐิตินันทน์ ผิวนิล และ สุภาวดี ศิริรัตน์. (2558). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้บทเรียนสำเร็จรูปในการเรียนการสอนรายวิชาภูมิศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโยธินบูรณะ เพชรบุรี**. การประชุมวิชาการระดับชาติราชภัฏเพชรบุรีวิจัยเพื่อแผ่นดินไทยที่ยั่งยืน ครั้งที่ 6 วันเสาร์ ที่ 9 กรกฎาคม 2559 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- บุญเจริญ รมังทอง. (2556). **นวัตกรรมทางการศึกษา**. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2540). **ทฤษฎีและแบบแผนคำประพันธ์ประเภทร้อยกรองสำหรับครูมัธยมศึกษา**. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตรฝ่ายมัธยม, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ราชพฤกษ์วิชาการ ครั้งที่ 1
วันศุกร์ที่ 25 พฤศจิกายน 2565

วีระชัย จีบไธสง. (2558). การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป การปลูกพืชไร่ดิน. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
ทัศน์.

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่าน Google Forms ในรายวิชาธุรกิจและการ
เป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา
การตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

Results of learning activities through Google Forms in Business
and Entrepreneurship course for 2nd year Vocational Certificate
students in Marketing Wimol Business Administration Technology
College

กมลรัตน์ สมบัติมาก¹ สุภาพร อภิพันธุ์²

¹ สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 60007@wbac.ac.th

² สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10142@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ผ่าน Google Forms วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ 2) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ผ่าน Google Forms ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 ห้องเรียน 90 คน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 45 คนซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (ง่ายผล) (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนการเรียนรู้ผ่าน Google Forms แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ และ ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ผ่าน Google สถิติที่ใช้ในการวิจัย หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเรียนรู้ผ่าน Google Forms สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ผ่าน Google Forms วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ อยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ: บทเรียนออนไลน์, ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ, ผลสัมฤทธิ์

Abstract

The purpose of this research 1) to study the achievement of online learning. Business course and student entrepreneurship Wimol Business Administration Technological College 2nd year vocational certificate. 2) to assessment satisfied of students with learning Through Google Forms . People who used in this studying: the 2nd Vocational Certificate students in Marketing at Wimol Business Administration Technological College. The first semester in 2021 for 2 classrooms, 90 students and the sample group used in this research was 2nd year Vocational Certificate students at Wimol Business Administration Technological College in the first semester in 2021 for 45 students by Sample Random Sampling. The research instruments consisted of 1) the lesson plan Through Google Forms, an achievement test in Business and entrepreneurship and satisfaction assessment of student to learning through Google Forms. Statistics used in this research: Mean (\bar{x}), Standard deviation (SD), t-test dependent Sample.

The results showed that 1) learning achievement of students who received learning through Google Forms had significantly higher post-study achievement the pre-study level. 0.05 2) students are satisfied with learning through Google Forms in Business and entrepreneurship at very good level.

Keywords: lessons, business and entrepreneurship, achievement

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องด้วยปัจจุบันนี้สถานการณ์ของโลกได้เกิดการแพร่ระบาดของเชื้อโคโรนาไวรัส โควิด-19 อย่างรุนแรง ขึ้นในหลายประเทศบนโลกนี้ ทำให้เกิดการหยุดชะงักกิจกรรมต่างๆของคน โดยเฉพาะการติดต่อที่มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนกับคนและคนกับสัตว์ ซึ่งองค์การอนามัยโลกได้ระบุว่า เป็นสาเหตุหนึ่งของการแพร่ระบาดของเชื้อโคโรนาไวรัสโควิด-19 เพื่อเป็นการป้องกันและหยุดยั้ง การแพร่ระบาดของโรคนี้ กิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีคนต้องมารวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมการเรียนการสอน จึงจำเป็นต้องยุติไปด้วย แต่เพื่อไม่ให้เกิดการหยุดการเรียนรู้อของผู้เรียนในทุกช่วงวัยการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องดำเนินต่อไป

จากความก้าวหน้าทางด้าน เทคโนโลยีการสื่อสารที่ เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เป็นการสื่อสารที่ ไร้พรมแดน ซึ่ง เราทุกคนสามารถติดต่อ พูดคุย สืบค้นข้อมูลข่าวสารผ่าน ช่องทางต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ยูทูป อีเมล หรือผ่านการ สื่อสารแบบสังคมออนไลน์ที่ทุกคน เรียกว่า “social” เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ต่าง ๆ และการพัฒนาสื่อการสอนเพื่อนำมาใช้ในการเรียน การสอนในห้องเรียนได้

การจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ โดยผ่านช่องทาง Google Classroom ซึ่งเป็นระบบ ห้องเรียนออนไลน์ ที่ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศทางออนไลน์ เพื่อจัดการเรียนการสอนที่ได้รับการ พัฒนาขึ้น เพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนสามารถ ออกแบบการเรียน การสอน ที่มีความยืดหยุ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างสะดวก ซึ่งได้รับผลตอบ รับอย่างดีจากผู้เรียน และยังเป็นการตอบสนองทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะ ด้านภาษา ทักษะ การใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม และทักษะ ชีวิต ซึ่งจำเป็นจะต้องให้ผู้เรียนสามารถ นำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนิน ชีวิตได้รวมถึงกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออก ซึ่งความคิดสร้างสรรค์ใน การเรียนรู้เพื่อให้เป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ทั้ง ทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม ซึ่งใน การปรับกระบวนการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาขีด ความสามารถของผู้เรียนได้แสดง ศักยภาพของตน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละระดับ โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมี ความสำคัญที่สุด จึง ทำให้การเรียนรู้ในยุคใหม่ประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว และการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่ง เน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม และครูเป็นเพียงที่ปรึกษา เช่น การจัดการ เรียนการสอนออนไลน์โดยผ่านGoogle Classroom ก็เป็นอีกหนึ่งแนวทาง ของการ จัดการเรียน การ สอนโดยให้ผู้เรียน “เรียนที่บ้าน ทำการบ้านที่ครูมอบให้ที่บ้าน แลส่งกันทางออนไลน์ ” ซึ่งเป็นการนำ สิ่งเดิมที่เคย ทำในชั้นเรียนไปทำที่บ้าน และนำสิ่งที่ได้รับมอบหมาย ให้ทำที่บ้าน โดยไม่ เน้นให้ครู อยู่ ในชั้นเรียนเพื่อสอนเนื้อหาต่างๆ เพราะผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหา นั้น ๆ ด้วยตนเอง ด้วยเหตุผล ดังกล่าวผู้วิจัยจึงใช้ช่องทางการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผ่าน Google Classroom ในวิชา ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการให้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา การตลาด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ผ่าน Google Forms วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัย เทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ผ่าน Google Forms วิชาธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่ได้เรียนรู้การเรียนรู้ผ่าน Google Forms วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อที่ได้เรียนรู้การเรียนรู้ผ่าน Google Forms วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับดีมาก

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Forms

1. แนวคิดสำคัญในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์

แนวคิดสำคัญในการจัดการเรียนการสอน คือ กระบวนการสอนที่เหมาะสมกับแนวทางในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบของบทเรียนออนไลน์ ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับวิธีสอนตามหลักการจัดการเรียนการสอนได้ถูกต้องตามกระบวนการ พร้อมทั้งจะช่วยให้เป็นระบบระเบียบในการนำเสนอข้อมูลทางการเรียนการสอนแก่ผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับมี ความสอดคล้องกับหลักการการจัดการเรียนรู้ของทิสนา แชมมณี (2561) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Instruction emphasizing self-learning process) (ทิสนา แชมมณี, 2561: 145-146)

1.1.1 หลักการ

ผู้เรียนทุกคนมีความสนใจใฝ่รู้อยู่เป็นธรรมชาติหากได้รับการส่งเสริมให้รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนและได้รับการฝึกฝนทักษะที่จำเป็นต่อการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ในสิ่งที่ตนสนใจได้ตลอดชีวิต

1.1.2 นิยาม

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง การจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนดำเนินการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อเนื้อหาวิธีการ และสื่อการเรียนการสอนได้ตามความสนใจ โดยมีผู้สอนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ช่วยพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองและช่วยให้คำปรึกษาแนะนำตามความเหมาะสมเกี่ยวกับการหาแหล่งความรู้วิธีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้การวิเคราะห์และสรุปข้อความรู้

บทเรียนออนไลน์

1. ความหมายของบทเรียนออนไลน์

ถนอมพร เลหาจรัสแสง (2545: 4-5) ได้กล่าวถึงความหมายของบทเรียนออนไลน์ออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ความหมายโดยทั่วไป จะหมายถึงการเรียนในลักษณะใดก็ได้ซึ่งการถ่ายทอดเนื้อหาผ่านทางอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต สัญญาณโทรทัศน์หรือสัญญาณดาวเทียมอีกความหมาย หนึ่งคือ ความหมายเฉพาะ การเรียนเนื้อหาหรือสารสนเทศสำหรับการสอนหรือการอบรม ซึ่งใช้การนำเสนอด้วย ตัวอักษร ภาพนิ่ง ผสมผสานกับการใช้ภาพเคลื่อนไหว วิดีทัศน์และเสียง โดยอาศัยเทคโนโลยีของเครือข่ายในการถ่ายทอดเนื้อหา รวมทั้งการจัดให้มีระบบบันทึกติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการเรียน โดยผู้เรียนที่เรียนจากบทเรียนออนไลน์นี้ ส่วนใหญ่แล้วจะศึกษาเนื้อหาในลักษณะออนไลน์ซึ่งหมายถึงจากเครื่องที่มีการเชื่อมต่อกับ ระบบลักษณะสำคัญของบทเรียนออนไลน์

จากการศึกษาความหมายบทเรียนออนไลน์ของนักวิชาการทางการศึกษา สรุปได้ว่าบทเรียนออนไลน์หมายถึงการเรียนจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ และมีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจนจัดการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎีทางการศึกษาหลักการเรียนรู้ และจิตวิทยาการศึกษา ซึ่งนำเสนอบทเรียนในลักษณะสื่อหลายมิติทั้งนี้การใช้เครื่องมือที่เรียกว่า “บทเรียน” ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นการสื่อสารกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และทุกรูปแบบของเทคโนโลยีที่สามารถเชื่อมต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้

2. คุณลักษณะของบทเรียนออนไลน์

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561: 2) กล่าวว่าลักษณะบทเรียนออนไลน์มีอยู่ 5 ประการ คือ 1) ต้องเป็นดิจิทัล 2) สะดวกต่อการพกพา 3) ต้องสามารถเชื่อมโยงกับเครือข่ายได้เป็นประจำ 4) อำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ในภารกิจหลายประการได้แก่การสื่อสารการเก็บข้อมูลการบันทึก ไฟล์ภาพ และเสียง ฯลฯ และ 5) เป็นเทคโนโลยีที่ปรากฏใช้อย่างแพร่หลาย วิวัฒน์ มีสุวรรณ (2561: 3-11) กล่าวว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงได้เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบในการเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด การผสมผสานสื่อการสอนหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกันและจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบซึ่งผู้เรียนเป็นทั้งผู้ใช้และผู้ผลิตที่สามารถสร้างสื่อได้ด้วยตนเอง ทั้งในรูปแบบข้อความ เสียง ภาพ วีดิโอ วัสดุจริง และหรือแบบจำลอง ซึ่งสื่อเหล่านี้เมื่อนำมารวมกัน หรือใช้ร่วมกันอย่างมีระบบมี

รูปแบบที่เหมาะสมหรือที่เรียกว่า “สื่อประสม” โปรแกรมในคอมพิวเตอร์สามารถสร้างสื่อหรือรวมสื่อต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้

จากการศึกษาคุณลักษณะสำคัญของบทเรียนออนไลน์สรุปได้ว่ากระบวนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงและได้เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองในรูปแบบข้อความเสียง ภาพ วีดีโอ วัสดุจริง และหรือแบบจำลอง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด

3. องค์ประกอบสำคัญของบทเรียนออนไลน์ (เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม, 2559: 74-75)

3.1 บทเรียนออนไลน์ (Online of lesson)

3.2 โปรแกรม Google classroom

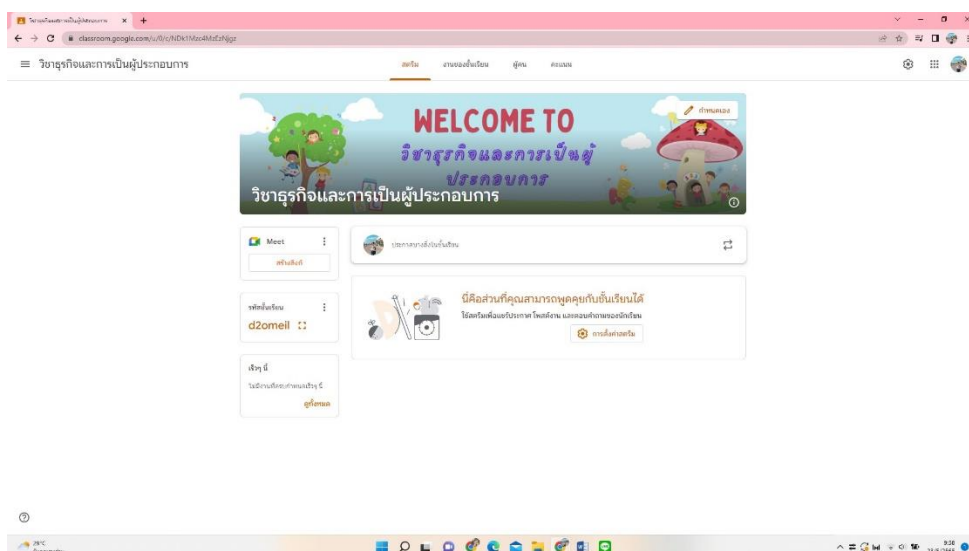
3.3 ระบบอินเทอร์เน็ต (Internet network system)

3.4 ตัวอักษร (Text)

3.5 มัลติมีเดีย (Multimedia)

4. แนวคิดในการออกแบบบทเรียนออนไลน์

4.1 กระบวนการจัดการเรียนการสอนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วย Web browser

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

เนื่องจากการศึกษาความพึงพอใจเป็นการศึกษาในฐานะที่เป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมและเป็นการศึกษาที่มีรากฐานพฤติกรรมกรงใจ (Motivation) เป็นเบื้องต้น ดังนั้นการศึกษาในเรื่องนี้จึงมักใช้หลักการตามทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจูงใจที่เกี่ยวกับการทำงาน (Work motivation)

1. ทฤษฎีแรงจูงใจในการทำงาน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 ทฤษฎีที่อธิบายเนื้อหาของงาน ได้แก่ ความสำคัญของงาน ด้านความท้าทายของงาน ความเจริญก้าวหน้าของงาน ความรับผิดชอบงาน

1.2 ทฤษฎีที่อธิบายกระบวนการของงาน ได้แก่ การเน้นกระบวนการทางจิตวิทยา การตัดสินใจและเลือกงาน

2. ทฤษฎีแรงจูงใจที่อธิบายเนื้อหาของงาน

2.1 การชี้ให้เห็นว่า มนุษย์ถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะสนองความต้องการเฉพาะอย่างซึ่งความต้องการนี้เขาได้รับการสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

2.1.1 บุคคลต้องมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีสิ้นสุด ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอย่างไม่มีวันจบสิ้น

2.1.2 ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอื่นต่อไปความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจึงเป็นสิ่งจูงใจในพฤติกรรมของคณนั้น

2.1.3 ความต้องการของคนจะเรียงลำดับขั้นตอนความสำคัญ เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วบุคคลก็จะให้ความสนใจในความต้องการระดับสูง

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนรู้จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้นทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากขึ้นเพียงใด นั่นคือ สิ่งที่ครูผู้สอนจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิทยา ปิ่นกันทา สมชาย มาติยะพาน และ ประพันธ์ กาวิชัย (2559: บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านบริการ Google Apps: Google Classroom ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยการเรียนรู้ออนไลน์ผ่านบริการ Google Apps: Google Classroom 2) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT literacy) ของนักเรียน 3) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาการอ่านและเขียน

ของนักเรียน และ4) ปัญหาอุปสรรคของการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ผ่านบริการ Google Apps: Google Classroom ประชากรคือโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 จำนวน 121 โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างคือโรงเรียนขนาดเล็กขนาดกลางและขนาดใหญ่จำนวน 10 โรงเรียนโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยมีครูผู้สอนโรงเรียนละ 1-2 คน รวมทั้งสิ้น 12 คน ร่วมทดลองทำการสร้างห้องเรียน Online คนละ 1 ห้องเรียนโดยเลือกสาระการเรียนรู้ที่ตนเองรับผิดชอบ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2559 ผลการศึกษา พบว่า ทุกโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนสูงขึ้น หรือมีค่าร้อยละความก้าวหน้าของผลการเรียนของนักเรียน สูงขึ้นหรือผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ฉันทิทิพย์ ลีลิตธรรม และพรเพ็ญ เอกเอี่ยมวัฒนกุล (2559: บทคัดย่อ) ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยผ่านภูเกิลคลาสรูมของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดการเรียนการสอนผ่านภูเกิลคลาสรูม 2) ความปลอดภัยในการใช้งานระบบและ 3) ข้อดีและข้อเสียของการใช้ภูเกิลคลาสรูม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่2 สาขาวิชาการบัญชีสาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2558 จำนวน 255 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามความพึงพอใจผลการวิจัย พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนผ่านภูเกิลคลาสรูมช่วยให้บรรลุเป้าหมายของการเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.15 ด้านความปลอดภัยในการใช้งานระบบที่สามารถกำหนดสิทธิ์การใช้งาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.23 ข้อดีของการใช้ภูเกิลคลาสรูมหัวข้อติดตามทบทวนเนื้อหา บางส่วนที่ขาดหายไป มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.38 ข้อเสียของการใช้ภูเกิลคลาสรูมหัวข้อนักศึกษาแยกตัวออกจากกลุ่มมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.29 และค่าเฉลี่ยรวม 3 ด้านมีค่าเฉลี่ย4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.33

พุดิพงษ์ มะยา (2560: บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาคณิตศาสตร์พณิชยกรรม เรื่องการตั้งราคาขาย โดยใช้ Google classroom เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการตั้งราคาขาย หลังจากใช้ Google classroom เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวข้างต้นพบว่า การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Classroom และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 ห้องเรียน 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 45 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (จับฉลาก) (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ศึกษาเอกสารเพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ

1.2 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ จากหนังสือคู่มือการจัดการเรียนรู้

1.3 ศึกษาวิธีการสอน เทคนิคการสอน สื่อการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากตำราและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.4 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จากตำราที่เกี่ยวข้อง

1.5 จัดทำตารางวิเคราะห์กำหนดการสอนจากคำอธิบายรายวิชาโดยแบ่งเนื้อหาการเรียนรู้ออก

1.6 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยหัวข้อที่สำคัญดังนี้ 1) สาระสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) เนื้อหาสาระ 4) กิจกรรมการเรียนการสอน 5) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล 7) บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านประกอบด้วย
1) อาจารย์สมคิด อภิวัฒน์ธีระกุล ปรึกษาฝ่ายวิชาการ 2) อาจารย์วัชรินทร์ ผ่องภักดี หัวหน้าฝ่าย
วิชาการ 3) อาจารย์บุษพรพรรณ ทูปคันโท หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด พิจารณาความเหมาะสมโดยใช้
แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด 4 หมายถึง
เห็นด้วยระดับมาก 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
ที่สุดและนำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเทียบกับเกณฑ์ 4.50-5.00 หมายถึง เห็นด้วยมาก
ที่สุด 3.50-4.49 หมายถึง เห็นด้วยระดับมาก 2.50-3.49 หมายถึง เห็นด้วยระดับปานกลาง 1.00-
1.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์, 2547: 173)

1.8 นำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ผ่าน
Google Classroom มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ค่าเฉลี่ยแต่ละแผนการจัดการ
เรียนรู้อยู่ระหว่าง 4.47-4.73 และภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้ผ่าน มีค่าเฉลี่ย 4.59แล้วจึง
นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่าน Google Forms เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด
4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ระบบจะทำการสุ่ม สลับข้อคำถามในการทำแบบทดสอบ โดยครั้งแรก
ผู้สอนจะแนะนำนักศึกษาเข้าระบบล็อกอินของวิทยาลัย โดยใช้ user name และ password ของ
ตนเอง กลุ่มตัวอย่างสมัครเข้าศึกษาและทำแบบทดสอบใน วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ โดย
อาจารย์จะให้ password ที่อนุญาตให้เฉพาะกลุ่มประชากรเข้าศึกษา และทำแบบทดสอบเท่านั้น
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ชุดเดิมทำการตรวจสอบ ความ
ตรงตามเนื้อหา และได้ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ทุกข้อ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นั่น
คือ กำหนดให้เกณฑ์ในแบบทดสอบมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไปเป็นเนื้อหาที่ใช้ได้จะดี แบบทดสอบ
จำนวน 20 ข้อ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ได้นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่
เรียนวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 สาขาการตลาด
จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายได้ค่าความเที่ยงโดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีครอนบาค
เท่ากับ 0.85 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดนั่นคือ ระหว่าง 0.40-0.60 เป็นแบบทดสอบที่มีความเหมาะสม
กับการนำไปใช้หลังจากนั้นจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์

3.1 ศึกษาหลักทั่วไปในการทำแบบสอบถาม วิธีการวัดผลประเมินผล งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
รวมถึงทฤษฎีต่าง ๆ ในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.2 กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนผ่าน
Google Forms ให้ครอบคลุมองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล คำถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน ระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน ระดับความพึงพอใจปานกลาง มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน ระดับความพึงพอใจน้อย มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน และมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ดังนี้ ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 ในระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 ในระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 ในระดับความพึงพอใจน้อย ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 ในระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ผ่าน Google Classroom วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนผ่าน Google Forms วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านชุดเดิมพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา ความเที่ยงตรงของข้อคำถามหรือไม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์แนะนำขั้นตอนการเรียนผ่าน Google Forms วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ และบทบาทของนักศึกษาในการเรียนรู้
2. นำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ไปทดสอบกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่าน Google Forms วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ดำเนินการทดลองโดยการจัดการเรียนรู้ผ่าน Google Forms วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ
4. เมื่อสิ้นสุดการสอนตามกำหนดแล้วจึงทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) การเรียนผ่าน Google Forms วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ แบบทดสอบชุดเดียวกันกับที่ให้นักเรียนทำก่อนเรียนและเก็บไว้เป็นคะแนนหลังเรียน (Post-test) นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
5. ประเมินความพึงพอใจ โดยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดความพึงพอใจของ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Forms เพื่อเก็บข้อมูลวิเคราะห์และแปลผล

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	\bar{x} (คะแนนเต็ม 20)	SD	t
ก่อนเรียน	45	13.64	1.25	9.78
หลังเรียน	45	17.08	1.08	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 13.64 และ 17.08 ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Form รายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ โดยให้นักศึกษาประเมินหลังจากที่ได้ศึกษาบทเรียนจบแล้ว โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนผ่าน Google Form

รายการ	\bar{x}	SD	ระดับ
ด้านเนื้อหา	4.51	0.09	ดีมาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.57	0.12	ดีมาก
ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.65	0.09	ดีมาก
ด้านการวัดและประเมินผล	4.60	0.03	ดีมาก
รวม	4.58	0.06	ดีมาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่าน Google Forms อยู่ในระดับดีมากทุกข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านสื่อการเรียนการสอน รองลงมาคือด้านเรวัตและประเมินผลและด้านการจัดการเรียนรู้และด้านเนื้อหา ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น ปีที่ 2 ที่เรียนเรียนรู้ผ่าน Google Forms พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่าน Google Forms เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างประสบการณ์ที่มีความหมายด้วยตนเอง ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองก่อให้เกิดทักษะการคิด การสังเกต การค้นคว้า เป็นการเรียนรู้ด้วยการกระทำ ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงแท้จริง และชั้นที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับ กรวรรณ สีสสม และนพรัตน์ หมีพลัด (2560: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) ด้วยการบูรณาการการเรียนการสอนรายวิชาเทคโนโลยีมีเดียผ่าน Google Form ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ พุฒิพงษ์ มะยา (2560: บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์พาณิชย์กรรม เรื่องการตั้งราคาขาย โดยใช้ Google classroom เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการตั้งราคาขาย หลังจากใช้ Google classroom ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน จากผลของการทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Form รายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า ในการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Form โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$, $SD=0.06$) สูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้คือในระดับมาก(ฉันทิพย์ สีสิตธรรม และพรเพ็ญ เอกเอี่ยม วัฒนกุล (2559: บทคัดย่อ) ศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยผ่านกูเกิลคลาสรูมของนักศึกษาวิทยาลัยพาณิชย์การธนบุรี ผลการวิจัยพบว่าด้านการจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิลคลาสรูมช่วยให้บรรลุเป้าหมายของการเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.65 อยู่ในระดับมากที่สุด

จากการที่ได้จัดการเรียนรู้ผ่าน Google Form รายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ พบว่านักศึกษามีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในบทเรียน เนื่องด้วยมีภาพมีเนื้อหาประกอบ ซึ่งไม่ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและเข้าใจต่อบทเรียนง่ายยิ่งขึ้น เมื่อเรียนแต่ละหน่วยแล้ว สามารถตรวจคำตอบได้ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและมีความกระตือรือร้นมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนและการทำแบบทดสอบ เมื่อฝึกทำบ่อย ๆ ก็จะเกิดทักษะเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นช่วยพัฒนาให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาให้ความสนใจในการ

ปฏิบัติกิจกรรมรวมถึงการส่งงานอย่างสม่ำเสมอ มีเวลาในการทบทวนบทเรียนเพื่อเสริมทักษะ
กระบวนการในการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้สอนต้องศึกษาขั้นตอนของการจัด กิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้แบบออนไลน์ อย่างละเอียดเพื่อให้ เข้าใจบทบาทของตนเอง และ บทบาทของผู้เรียน เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการจัดการ เรียนรู้ได้อย่างถูกต้องและมี ประสิทธิภาพ ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้มีอิสระทางความคิดในการสร้างสรรค์ชิ้นงาน
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ ควรให้ผู้เรียนได้มีบทบาทในการทำงานของตนเองมากที่สุด ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงาน ร่วมกันเป็นทีมได้ ทำงานด้วยตนเองได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนของการจัด กิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้แบบออนไลน์ อย่างละเอียดเพื่อให้ เข้าใจบทบาทของตนเอง และ บทบาทของผู้เรียน เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการจัดการ เรียนรู้ได้อย่างถูกต้องและมี ประสิทธิภาพ ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้มีอิสระทางความคิดในการสร้างสรรค์ชิ้นงาน
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนออนไลน์และการ เรียนการสอนรูปแบบอื่น เพื่อหาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กรวรรณ สืบสม และ นพรัตน์ หมี่พลัด. (2560). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) ด้วยการบูรณาการการเรียนการสอนรายวิชาเทคโนโลยี มัลติมีเดียผ่าน Google classroom. วารสารวิชาการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี), 6(2): 118-127.
- เชมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม. (2559). การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์ (Creative education media design). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉันททิพย์ ลีลิตธรรม และ พรเพ็ญ เอกเอี่ยมวัฒนกุล. (2559). การศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยผ่านกูเกิลคลาสรูม ของนักศึกษาวิทยาลัยพัฒนศาสตร์ธนบุรี. วารสารเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มทร.พระนคร, 1(1), 20.

- ทิตินา แชมมณี. (2561). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พุดผิงษ์ มะยา. (2560). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ พาณิชยกรรมเรื่อง การตั้งราคาขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเซตุพน โดยใช้บทเรียนออนไลน์ (Google classroom)**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิทยา ปิ่นกันทา สมชาย มาตะพาน และ ประพันธ์ กาวิชัย. (2559). **การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านบริการ Google Apps: Google Classroom**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิวัฒน์ มีสุวรรณ. (2561). **ผลการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศด้วยกระบวนการห้องเรียนกลับด้าน**. วารสารศึกษาศาสตร์, 20(3): 3-11.
- ลัดดาวลัย เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชานีประศาสน์ (2547). **ระเบียบวิธีการวิจัย**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- ศรัณย์ พรหมสวัสดิ์. (2557). **การพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่องการสร้างเว็บด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). **คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี**. ค้นเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2564, จาก http://www.onec.go.th/onec_web/main.
- สุวัฒน์ บันลือ. (2559). **รูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่เหมาะสมสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี**. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 9(4): 122-136. ค้นเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2564, จาก https://hwp.ac.th/wp-content/uploads/2021/11/CAR_Pranisara-1-64.pdf

ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร
The Work Morale of the Civil Servants of the Courts of Justice in
Bangkok Metropolitan Area

สุพัตรา ขำมีศักดิ์¹ โกวิทย์ กังสนันท์²

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์,

E-mail: earthpat@gmail.com

อาจารย์ประจำหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

E-mail: kowitan@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 230 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในการทำงาน ด้านโอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพของบุคคล ด้านสภาพการทำงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยและ ส่งเสริมสุขภาพ ด้านความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว ด้านประชาธิปไตยในองค์กร ด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมด้านการบูรณาการทางสังคมหรือการทำงานร่วมกัน ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระดับเงินเดือนมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ขวัญกำลังใจ, การปฏิบัติงาน, ข้าราชการศาลยุติธรรม

Abstract

The objective of this research was to investigate and compare The Work Morale of the civil servants of the Courts of Justice in Bangkok Metropolitan Area The sample of this research consisted of 230 civil servants of the Court of Justice in Bangkok. A questionnaire was used as a research instrument for data collection. Data were then analyzed using statistics for data analysis, including frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and One-Way ANOVA.

The major findings revealed that overall morale The Work Morale of the civil servants of the Courts of Justice in Bangkok Metropolitan Area was at a high level. When individual aspects were considered, all aspects were at a high level. the aspect of receiving adequate and fair compensation, stability and progress in work opportunities to develop personal performance, Opportunities to develop personal performance, working conditions that take into account safety and health promotion, The balance between work and personal life Democracy in the organization, The nature of work that is beneficial to society in terms of social integration or collaboration. In addition, when morale in work practice of the sample was compared by personal factors, the results indicated that the sample with different gender, age, Education level, job position, salary level have no different opinions.

Keywords: Morale, performance, civil servants of the Courts of Justice

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารงานของทุกหน่วยงานทรัพยากรบุคคลถือว่าเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งทั้งนี้ในการที่จะบริหารงานให้บรรลุถึงเป้าหมายตรงตามนโยบายปัจจัยในการบริหารที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ ปัจจัยด้านทรัพยากรบุคคลอันจะเป็นตัวจักรสำคัญที่จะดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตั้งนั้นหากในหน่วยงานหรือองค์การมีทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและความตั้งใจที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่และมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเองและที่สำคัญที่สุดก็คือขวัญกำลังใจการปฏิบัติงานซึ่งหากหน่วยงานใดที่ผู้ปฏิบัติงานมีขวัญกำลังใจดีก็จะแสดงออกมาในลักษณะที่ผู้ปฏิบัติมีความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อนหน้าที่การงานและพยายามสร้างผลงานออกมาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับองค์กรอย่างสม่ำเสมอ ทำนองเดียวกันถ้าหน่วยงานใดผู้ปฏิบัติงานมีขวัญกำลังใจไม่ดีก็จะแสดงออก

ในรูปของการทำงานที่เฉื่อยชา งานมักบกพร่องล่าช้า บุคลากรขาดการเอาใจใส่ต่องาน ดังนั้นผู้บริหารจึงไม่ควรมองข้ามการบำรุงขวัญกำลังใจให้กับบุคลากรซึ่งมีผู้ให้คำนิยามและความสำคัญของขวัญกำลังใจไว้มากมายรวมทั้งเป็นที่ตัวปรับกันโดยทั่วไปว่า ขวัญกำลังใจนั้นมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผู้ปฏิบัติงานในองค์กรที่เป็นข้าราชการซึ่งถ้าข้าราชการมีขวัญกำลังใจที่ไม่ดีแล้วก็จะยอมจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียและหย่อนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานอันจะส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นอย่างมากที่สุด ทั้งนี้เพราะข้าราชการนับว่าเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ขวัญกำลังใจในการทำงานเป็นสภาพทางจิตใจ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่องานที่ทำอันจะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการทำงาน ซึ่งสภาพการณ์ปัจจุบันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการในทุก ๆ ด้านของทุกองค์การ อีกทั้งยังมีการ ปรับโครงสร้างองค์การขนาดใหญ่ทุกประเทศ การจัดการกับบุคลากรที่มีจำนวนมากเกินกว่างานที่จะปฏิบัติมากขึ้น และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถด้วยการพัฒนาทักษะของบุคลากรให้พร้อมรับกับนวัตกรรมต่าง ๆ โดยสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ในองค์กรเพื่อพัฒนาการทำงานร่วมกัน เรียนรู้วิธีการทำงานและสร้างวัฒนธรรมการทำงานอย่างมีคุณภาพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตกับการทำงานให้กับพนักงาน การจัดการทรัพยากรมนุษย์สำหรับปัจจุบันและอนาคตนั้น เป็นภาระหน้าที่สำคัญของทุกหน่วยงานที่ต้องสร้างกลยุทธ์ร่วมกันกับหน่วยงานทุกฝ่าย และผู้บริหารทุกระดับต้องสร้างบทบาทเชิงรุกมากกว่าบทบาทเชิงรับที่จะให้บุคลากรทุ่มเทกำลังความสามารถ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างแรงจูงใจ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของการจูงใจ ขวัญกำลังใจของคนงานและผลผลิตจะมีความสัมพันธ์ต่อกันเสมอ ถ้าหากขวัญกำลังใจของคนงานดีหรืออยู่ในระดับสูง ก็จะทำให้ผลผลิตสูงขึ้น (หทัยรัตน์ หัวผาย, 2560)

ศาลยุติธรรมเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการ โดยศาลยุติธรรมมีหน่วยงานธุรการของศาลยุติธรรมที่เป็นอิสระโดยมีเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกา สำนักงานศาลยุติธรรมมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณและการดำเนินการอื่น ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้ศาลยุติธรรมสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้มีความอยุติธรรมอย่างรวดเร็ว สะดวกเท่าเทียมกัน มีความโปร่งใสที่สามารถตรวจสอบได้ ศาลยุติธรรมได้มีการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับความเจริญเติบโตของประเทศ ข้าราชการศาลยุติธรรมเป็นข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมประเภทหนึ่ง ซึ่งนอกจากจะมีหน้าที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับงานธุรการในลักษณะงานที่เหมือนกับกระทรวง ทบวง กรม อื่น หรือตามที่ ก.พ. กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งแล้ว ยังต้องปฏิบัติงานเน้นหนักไปในทางธุรการที่เกี่ยวข้องกับคดีภายในศาลยุติธรรมอีกด้วย ด้วยเหตุที่ระบบงานตุลาการ ระบบงานธุรการของศาลยุติธรรม ระบบงานส่งเสริมงานตุลาการและระบบงานวิชาการที่มีขีดสมรรถนะสูงในการสนับสนุนการอำนวยความสะดวก

ยุติธรรมให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ศาลยุติธรรมในฐานะหน่วยงานที่มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการสนับสนุนและดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาพิพากษาของศาล โดยไม่สามารถที่จะแยกจากกันได้เด็ดขาด การบริหารงานศาลซึ่งเป็นองค์กรผู้ใช้อำนาจทางตุลาการและมีความเป็นอิสระในการตัดสินหรือวินิจฉัยชี้ขาดคดี ย่อมที่จะส่งผลให้งานราชการศาลยุติธรรมจำเป็นต้องมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อเพิ่มศักยภาพองค์กรสู่ความเป็นเลิศตามเป้าประสงค์ของศาลยุติธรรม (สำนักงานศาลยุติธรรม, 2564)

สำนักงานศาลยุติธรรมได้ให้ความสำคัญในการจัดสวัสดิการให้กับบุคลากร ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญเนื่องจากเป็นการลดรายจ่ายให้ข้าราชการและช่วยให้ข้าราชการมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีขวัญกำลังใจปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 มาตรา 72 ได้กำหนดให้ส่วนราชการมีหน้าที่ดำเนินการในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจให้แก่ข้าราชการ เพื่อให้ข้าราชการมีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม คุณภาพชีวิต มีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อองค์กร (สำนักงานศาลยุติธรรม, 2564)

ด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาในฐานะข้าราชการศาลยุติธรรม จึงมีความสนใจศึกษาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการศึกษาเสนอผู้บังคับบัญชาเป็นแนวทางในการเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานครอันก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อทางราชการต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

Dale Yoder (1972) กล่าวว่า ขวัญในการปฏิบัติงานหมายถึง พฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน การแสดงออกซึ่งความคิดเห็นเมื่อรวมกันแล้วย่อมสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อการทำงาน ความสัมพันธ์ในการทำงานกับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานอื่น ๆ นอกจากนี้ยังได้ให้ความเห็นว่า นักบริหารส่วนใหญ่ทุกวันนี้ให้ความสำคัญถึงขวัญของคนทำงานเป็นสิ่งสำคัญ คนทำงานที่มีขวัญสูง (High morale) จะเป็นผู้มีความกระตือรือร้นในการทำงาน เขาจะทำงานอย่างมีความสุขและตั้งใจทำงานอย่างดี ซึ่งตรงกันข้ามกับผู้ที่มีขวัญต่ำ (Low morale) จะเป็นผู้ที่ไม่ค่อยสนใจในการทำงาน ขาดความตั้งใจในการทำงาน และเขายังเน้นว่าคุณภาพและผลผลิตของงานจะมีความสัมพันธ์ในเชิงปฏิฐาน (Positive relation) กับคนทำงานที่ขวัญสูง นอกจากนี้ยังมีผู้กล่าวถึงขวัญในลักษณะทัศนคติ ซึ่งเป็นเรื่องของความพอใจและความตั้งใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่มหรือองค์กร ลักษณะการมีขวัญกำลังใจดีจะแสดงออกโดยผู้ร่วมงานมีความรักใคร่สามัคคีกลมเกลียวกันดีมีความขัดแย้งน้อยมีความเห็นสอดคล้องกันในเป้าหมายและคุณค่าเดียวกัน กลุ่มจะมีการพัฒนาและเจริญเติบโตประสบผลสำเร็จอยู่เสมอ ส่วนลักษณะขวัญกำลังใจต่ำจะมีอาการบ่งชี้ คือ มีการแตกแยกกันภายในกลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มเล็กกลุ่มน้อย ภายในกลุ่มมีการต่อสู้ ถกเถียงและวิพากษ์วิจารณ์กันในกลุ่ม ไม่สามารถแก้ปัญหาเมื่อมีการเผชิญหน้ากันได้ และระหว่างสมาชิกของกลุ่มจะไม่มีการสนิทสนมกัน

แนวคิดของ Walton, Richard E.

Walton, Richard E. (1973) เป็นบุคคลที่ได้ทำการศึกษา เรื่องคุณภาพชีวิตในการทำงานอย่างจริงจัง โดยพิจารณาจากคุณลักษณะของบุคคลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต เน้นแนวทางการเป็นมนุษยนิยม (humanistic) ศึกษาสภาพแวดล้อมตัวบุคคลและสังคมที่ส่งผลทำให้การทำงานประสบความสำเร็จ ผลผลิตที่ได้รับตอบสนองความต้องการ และสร้างขวัญกำลังใจของบุคคลในการทำงาน โดย Walton ได้ชี้ให้เห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างคุณภาพชีวิตในการทำงานนั้นว่าประกอบไปด้วยเงื่อนไขต่าง ๆ อยู่ 8 ประการ ดังนี้

1. การได้รับคำตอบแทนในการทำงานที่เพียงพอและยุติธรรม คือ คำตอบแทนที่ได้รับจากการปฏิบัติงานนั้น จะต้องมีความเพียงพอในการดำรงชีวิตตามมาตรฐานการครองชีพที่สมเหตุสมผลในสังคมนั้น ๆ สำหรับคำตอบแทนที่มีความยุติธรรม ก็เกิดจากการเปรียบเทียบคำตอบแทนจากการทำงานในตำแหน่งหน้าที่และความรับผิดชอบที่คล้ายคลึงกัน หรือเปรียบเทียบจากผลการปฏิบัติงานที่เท่าเทียมกัน

2. สภาพการทำงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ผู้ปฏิบัติงานไม่ควรอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ทั้งต่อร่างกายและการทำงาน ควรจะมีการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งรวมถึงการควบคุมเกี่ยวกับเสียง การรบกวนทางสายตา

3. ความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน ควรให้ความสนใจการให้พนักงานได้รักษาหรือเพิ่มความสามารถในการทำงานของเขา มากกว่าที่จะคอยเป็นผู้นำให้เขาทำตาม จะต้องมีการมอบหมายงานใหม่ หรืองานที่ต้องใช้ความรู้และทักษะที่เพิ่มขึ้นอีกในอนาคต จะต้องเปิดโอกาสให้มีการพัฒนาภายในองค์กร ในสายงาน รวมถึงสมาชิกในครอบครัวด้วย

4. โอกาสในการพัฒนาความสามารถของบุคคล คือ โอกาสในการพัฒนาและการใช้ความสามารถของพนักงานในการปฏิบัติงานตามทักษะและความรู้ที่มี ซึ่งจะทำให้พนักงานรู้สึกว่าคุณค่าและรู้สึกท้าทายในการทำงาน ได้ใช้ความสามารถในการทำงานเต็มที่ รวมทั้งความรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน

5. การบูรณาการทางสังคม หรือ การทำงานร่วมกัน คือ การที่ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกว่าคุณค่าได้รับการยอมรับ และร่วมมือกันทำงานจากกลุ่มเพื่อนร่วมงาน รู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อนร่วมงาน มีการเปิดเผยตนเอง มีบรรยากาศในการทำงานที่ดี ไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะในหน่วยงาน ปราศจากการถือคติและการทำลายซึ่งกันและกัน

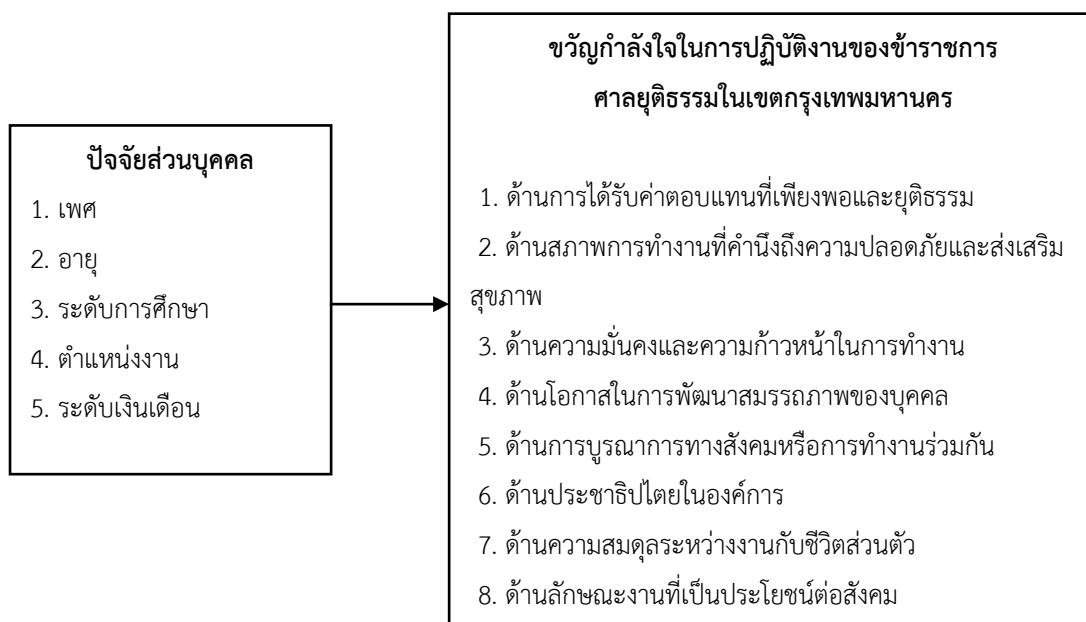
6. ประชาธิปไตยในองค์กร คือ พนักงานมีสิทธิและความเสมอภาค เคารพในสิทธิส่วนบุคคล ยอมรับในความขัดแย้งทางความคิด รวมทั้งวางมาตรฐานการให้ผลตอบแทนที่ยุติธรรมแก่พนักงาน

7. ความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว คือ บุคคลจะต้องจัดความสมดุลให้เกิดขึ้นในชีวิต โดยจะต้องจัดสรรบทบาทให้สมดุล ได้แก่ การแบ่งเวลา อาชีพ การเดินทาง ซึ่งจะต้องมีส่วนที่เหมาะสม ระหว่างการใช้เวลาว่างของตนเองและครอบครัว รวมทั้งความก้าวหน้าในอาชีพ

8. ลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม คือ การที่พนักงานมีความรู้สึกว่า กิจกรรมหรืองานที่ทำนั้นเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งองค์กรของตนได้ทำประโยชน์ให้สังคม เป็นการเพิ่มคุณค่าความสำคัญของอาชีพและเกิดความรู้สึกภูมิใจในองค์กรของตนเอง เช่น ความรู้สึกของพนักงานที่รับรู้ว่าหน่วยงานของตนมีความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านการผลิต วิธีการด้านการตลาด การมีส่วนร่วมในการรณรงค์ด้านการเมืองและอื่น ๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่องขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมและนำแนวคิดของ Walton (1973) มาสรุปและปรับปรุงกำหนดตัวแปรในการสร้างกรอบแนวคิดการศึกษาครั้งนี้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรที่ศึกษา เพื่อเป็นผู้ให้ข้อมูลในขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 2,743 คน (สำนักงานศาลยุติธรรม, 2564)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการกลุ่มประชากรมีขนาดใหญ่ และทราบจำนวนประชากรทางผู้วิจัยจึงได้คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) กำหนดความคลาดเคลื่อนไว้ที่ ร้อยละ 5 โดยมีการคำนวณ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย N = ขนาดของประชากรทั้งหมด

N = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

E = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 0.05

$$n = \frac{2,743}{1 + 2,743 (0.05)^2}$$

$n=349$ คน

เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 349 คน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจะใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ได้แก่ 1. แบบสัดส่วนความน่าจะเป็น (Probability Proportionate to Size) 2. การสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บและรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกระบวนการการสร้างเครื่องมือที่ได้ทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ช่วยตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหาที่ต้องการศึกษามีค่า เท่ากับ 1.00 และนำแบบสอบถามไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) มีค่าเท่ากับ 0.95 แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อระดับ ตามวิธีเบสท์ (Best. 1977 อ้างถึงใน วาริน แซ่ตัน, 2543) เป็นระดับการประเมิน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
5	4.21 - 5.00	ระดับขวัญกำลังใจมากที่สุด
4	3.41 - 4.20	ระดับขวัญกำลังใจมาก
3	2.61 - 3.40	ระดับขวัญกำลังใจปานกลาง
2	1.81 - 2.60	ระดับขวัญกำลังใจน้อย
1	1.00 - 1.79	ระดับขวัญกำลังใจน้อยที่สุด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดเตรียมแบบสอบถามและกำหนด รหัสหมายเลขแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบการเก็บแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานครโดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 349 ชุด
3. เก็บแบบสอบถาม พร้อมตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาครบทั้งหมด 349 ชุดทำการเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

มีสาระครอบคลุมขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ในทุกด้าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างกับขวัญ

กำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร จะทดสอบสถิติเชิง
อ้างอิง ได้แก่ สถิติทดสอบที (t-test) ใช้สำหรับทดสอบความแตกต่างด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่มีตัวแปร
แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ตัวแปรเพศ ส่วนการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้
ในการทดสอบคือ ตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานและ
ระดับเงินเดือน กรณีที่ทดสอบแล้วพบว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยจะนำไปทดสอบ
ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขต
กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

**ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมใน
เขตกรุงเทพมหานครดังนี้**

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม

(n=230)

ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ ศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานครใน ภาพรวม	\bar{X}	SD	ระดับ ขวัญกำลังใจ	อันดับ
1.ด้านการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและ ยุติธรรม	4.01	0.54	มาก	1
2.ด้านสภาพการทำงานที่ค้ำประกันถึงความ ปลอดภัยและ ส่งเสริมสุขภาพ	3.73	0.51	มาก	4
3.ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในการ ทำงาน	3.52	0.30	มาก	8
4.ด้านโอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพของ บุคคล	3.81	0.47	มาก	3
5.ด้านการบูรณาการทางสังคมหรือการทำงาน ร่วมกัน	3.66	0.48	มาก	6

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม (ต่อ)

(n=230)

ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานครในภาพรวม	\bar{X}	SD	ระดับขวัญกำลังใจ	อันดับ
6. ด้านประชาธิปไตยในองค์กร	3.55	0.36	มาก	7
7. ด้านความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว	3.97	0.48	มาก	2
8. ด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม	3.72	0.36	มาก	5
รวม	3.75	0.36	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.75) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นลำดับแรก คือ ด้านการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม (4.01) รองลงมาคือด้านความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัวอยู่ในระดับมาก (3.97) ด้านโอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพของบุคคลอยู่ในระดับมาก (3.81) ด้านสภาพการทำงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับมาก (3.73) ด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอยู่ในระดับมาก (3.72) ด้านการบูรณาการทางสังคมหรือการทำงานร่วมกัน อยู่ในระดับมาก (3.66) ด้านประชาธิปไตยในองค์กรอยู่ในระดับมาก (3.55) และลำดับสุดท้าย คือ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในการทำงาน อยู่ในระดับมาก (3.52)

1. ด้านการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม พบว่า ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (4.01) เมื่อจำแนกเป็นด้าน พบว่า ท่านได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และได้รับค่าตอบแทนที่คุ้มค่ากับความทุ่มเทของท่านที่มีให้การปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก (4.24) รองลงมา คือ ท่านพึงพอใจกับค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.99) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ท่านได้รับความเป็นธรรมจากการจ่ายค่าตอบแทนของศาลยุติธรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.77)

2. ด้านสภาพการทำงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ พบว่า ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านสภาพการทำงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.73) เมื่อจำแนกเป็นด้าน พบว่า พอใจที่ศาลยุติธรรมจัดให้มีสวัสดิการรักษายาบาลให้บุคลากรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในระดับ

มาก (3.84) รองลงมา คือ พอใจกับศาลยุติธรรมที่มีการวางแผนเกี่ยวกับการป้องกันภัยพิบัติต่าง ๆ เพื่อป้องกันความปลอดภัยของบุคลากร และพอใจกับสภาพแวดล้อมที่ท่านทำงานอยู่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.74) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่พอใจกับระบบการรักษาความปลอดภัยภายในศาลยุติธรรม และพอใจกับความเหมาะสมของสถานที่ทำงานของท่านที่ส่งผลดีต่อสุขภาพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.68)

3. ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในการทำงาน พบว่า ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในการทำงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.52) เมื่อจำแนกเป็นด้าน พบว่า พอใจที่ศาลยุติธรรมสนับสนุนให้ท่านเข้ารับการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในระดับมาก (3.74) รองลงมา มีโอกาสเรียนรู้งานที่ทำเพิ่มมากขึ้นจากหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.67) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่พอใจกับการที่ศาลยุติธรรมสนับสนุนให้ท่านได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน ได้รับโอกาสในการใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ และ พอใจกับระบบการจัดการฝึกอบรมบุคลากรมีมาตรฐานและมีการวางแผน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.40)

4. ด้านโอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพของบุคคล พบว่า ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพของบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.81) เมื่อจำแนกเป็นด้าน พบว่า พอใจกับเกณฑ์ในการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งที่มีความชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในระดับมาก (4.24) รองลงมา พอใจกับระบบการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งในหน่วยงานของท่าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.89) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่พอใจที่หัวหน้างานและเพื่อนร่วมงานของท่านสนับสนุนและส่งเสริมท่านให้ก้าวไปสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.51)

5. ด้านการบูรณาการทางสังคมหรือการทำงานร่วมกัน พบว่า ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการบูรณาการทางสังคมหรือการทำงานร่วมกัน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.66) เมื่อจำแนกเป็นด้าน พบว่า พอใจที่ในหน่วยงานของท่านมีความเห็นอกเห็นใจและให้ความช่วยเหลือกันในเรื่องต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในระดับมาก (3.74) รองลงมา พอใจกับการปฏิบัติต่อบุคลากรที่เป็นไปโดยชอบและมีเหตุผลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.70) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ท่านคิดว่าสามารถขอความร่วมมือในการปฏิบัติงานได้จากเพื่อนร่วมงานของท่านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.52)

6. ด้านประชาธิปไตยในองค์กร พบว่า ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านประชาธิปไตยในองค์กร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.55) เมื่อจำแนกเป็นด้าน พบว่า ท่านคิดว่าศาลยุติธรรมมีการบริหารแบบประชาธิปไตย และท่านคิดว่าใน

การเลือกแนวทางปฏิบัติงานที่ทำงานของท่านต้องฟังเสียงส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก (3.68) รองลงมา พอใจที่หัวหน้างานของท่านมักตัดสินใจโดยฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.52) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ท่านสามารถเลือกที่จะไม่ปฏิบัติงานนั้นเมื่อเห็นว่าจะไม่ถูกต้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (3.40)

7. ด้านความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว พบว่าระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.97) เมื่อจำแนกเป็นด้าน พบว่า ท่านมีวันหยุดพักผ่อนประจำปีที่เหมาะสม และท่านคิดว่าหน่วยงานของท่านมักเรียกท่านให้ไปปฏิบัติหน้าที่อยู่เป็นประจำแม้ในวันหยุด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด (4.24) รองลงมา ท่านมีเวลาหยุดพักผ่อนระหว่างงานที่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.89) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่พอใจกับช่วงเวลาทำงานและช่วงอิสระจากงานในแต่ละวันมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.68)

8. ด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม พบว่า ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.72) เมื่อจำแนกเป็นด้าน พบว่า ท่านคิดว่างานที่ท่านทำเป็นการเพิ่มคุณค่าความสำคัญของอาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมากที่สุด (3.77) รองลงมา ท่านคิดว่ากิจกรรมหรืองานที่ท่านนั้นเป็นประโยชน์ต่อสังคม และท่านคิดว่าองค์กรของท่านได้ทำประโยชน์ให้สังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.74) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ท่านคิดว่ากิจกรรมหรืองานที่ท่านนั้นต้องทำด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.67)

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน	ตัวแปร				
	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	ตำแหน่ง	ระดับเงินเดือน
1. ด้านการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม	0.86	0.73	0.80	0.71	0.87
2. ด้านสภาพการทำงานที่ค้ำึงถึงความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ	0.69	0.60	0.71	0.87	0.34

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขต
กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (ต่อ)

ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน	ตัวแปร				
	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	ตำแหน่ง	ระดับเงินเดือน
3. ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า ในการทำงาน	0.20	0.79	0.87	0.95	0.49
4. ด้านโอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพ ของบุคคล	0.92	0.67	0.67	0.95	0.83
5. ด้านการบูรณาการทางสังคมหรือ การทำงานร่วมกัน	0.38	0.82	0.90	0.95	0.46
6. ด้านประชาธิปไตยในองค์กร	0.22	0.78	0.67	0.73	0.65
7. ด้านความสมดุลระหว่างงานกับชีวิต ส่วนตัว	0.66	0.89	0.93	0.98	0.96
8. ด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อ สังคม	0.77	0.69	0.38	0.76	0.22
ภาพรวม	0.40	0.87	0.76	0.96	0.73

1. ด้านเพศ ผลการศึกษาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

2. ด้านอายุ ผลการศึกษาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ด้านระดับการศึกษา ผลการศึกษาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. ด้านตำแหน่งงาน ผลการศึกษาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามตำแหน่งงาน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

5. ด้านระดับเงินเดือน ผลการศึกษาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับเงินเดือน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานคร

1. ด้านการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ อุ่นพันธ์หิรั้ม (2557) ศึกษาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร สำนักศาลยุติธรรมประจำภาค 7 ผลการศึกษา ด้านความเพียงพอของรายได้อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ Walton, Richard E. (1973) ได้ชี้ให้เห็นถึงการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานนั้น เงื่อนไขประการหนึ่ง คือ การได้รับค่าตอบแทนในการทำงานที่เพียงพอและยุติธรรม คือ ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการปฏิบัติงานนั้นจะต้องมีความเพียงพอในการดำรงชีวิตตามมาตรฐานการครองชีพที่สมเหตุสมผลในสังคมนั้น ๆ สำหรับค่าตอบแทนที่มีความยุติธรรม ก็เกิดจากการเปรียบเทียบค่าตอบแทนจากการทำงานในตำแหน่งหน้าที่และความรับผิดชอบที่คล้ายคลึงกัน หรือเปรียบเทียบจากผลการปฏิบัติงานที่เท่าเทียมกัน และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะปฏิบัติงานในศาลยุติธรรม เห็นด้วยว่า เหตุที่ผลการศึกษาด้านการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก ข้าราชการศาลยุติธรรมได้รับความเป็นธรรมจากระบบการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการต่าง ๆ จากการทำงานที่คุ้มค่ากับความทุ่มเทของที่มีให้กับการปฏิบัติงาน โดยค่าตอบแทนเพียงพอกับค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน จึงส่งผลให้ด้านการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ด้านสภาพการทำงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกร ธนเสฐภักดี (2556) ศึกษาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สำนักงานผู้บังคับบัญชา (ที่ปรึกษา สบ.10) สำนักงานตำรวจแห่งชาติผลการศึกษา ด้านสภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเช่นกัน สอดคล้องกับ Walton, Richard E. (1973) ได้ชี้ให้เห็นถึงการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานนั้น เงื่อนไขประการหนึ่ง คือ สภาพการทำงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ผู้ปฏิบัติงานไม่ควรอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ทั้งต่อร่างกายและการทำงาน ควรจะมีการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งรวมถึงการควบคุมเกี่ยวกับเสียง การรบกวนทางสายตา และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะปฏิบัติงานในศาลยุติธรรม เห็นด้วยว่า เหตุที่ผลการศึกษาด้านสภาพการทำงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากข้าราชการศาลยุติธรรมมีความพอใจที่ศาลยุติธรรมจัดให้มีสวัสดิการรักษายาบาลให้บุคลากร และจัดสถานที่ทำงานและอุปกรณ์ต่างที่มีความเหมาะสมส่งผลดีต่อสุขภาพ ทำให้เกิดความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมในการทำงานรวมถึงความมั่นใจในความปลอดภัยด้วยระบบการรักษาความปลอดภัยภายในศาลยุติธรรม จึงส่งผลให้ด้านสภาพการทำงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิตรา เชื้อทอง (2556) ศึกษาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน กองกำกับการฝ่ายอำนวยการ กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่าด้านความรู้สึกมั่นคงในการทำงาน อยู่ในระดับมากเช่นกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ อุ่นพันธ์หิรม (2557) ศึกษาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร สำนักศาลยุติธรรมประจำภาค 7 ผลการศึกษาด้านด้านโอกาสก้าวหน้าในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเช่นกัน สอดคล้องกับ Walton, Richard E. (1973) ได้ชี้ให้เห็นถึงการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานนั้น เงื่อนไขประการหนึ่ง คือ ความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน ควรให้ความสนใจการให้พนักงานได้รักษาหรือเพิ่มความสามารถในการทำงานของเขามากกว่าที่จะคอยเป็นผู้นำให้เขาทำตาม จะต้องมีการมอบหมายงานใหม่ หรืองานที่ต้องใช้ความรู้และทักษะที่เพิ่มขึ้นอีกในอนาคต จะต้องเปิดโอกาสให้มีการพัฒนาภายในองค์กร ในสายงาน รวมถึงสมาชิกในครอบครัวด้วย และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะปฏิบัติงานในศาลยุติธรรม เห็นด้วยว่า เหตุที่ผลการศึกษาด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก ข้าราชการศาลยุติธรรมมีโอกาสเรียนรู้งานที่ทำเพิ่มมากขึ้นจากหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงาน รวมถึงศาลยุติธรรมสนับสนุนให้บุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม และสามารถนำความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน ได้อย่างเต็มที่ จึงส่งผลให้ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

4. ด้านโอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพของบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับ Walton, Richard E. (1973) ได้ชี้ให้เห็นถึงการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานนั้น เงื่อนไขประการหนึ่ง คือ โอกาสในการพัฒนาความสามารถของบุคคล คือ โอกาสในการพัฒนาและการใช้ความสามารถของพนักงานในการปฏิบัติงานตามทักษะและความรู้ที่มี ซึ่งจะทำให้พนักงานรู้สึกว่าคุณค่าและรู้สึกท้าทายในการทำงาน ได้ใช้ความสามารถในการทำงานเต็มที่ รวมทั้งความรู้สึกมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะปฏิบัติงานในศาลยุติธรรม เห็นด้วยว่า เหตุที่ผลการศึกษาด้านโอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพของบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก บุคลากรเห็นว่าการเลื่อนขั้นและตำแหน่งมีความเป็นธรรมจากเกณฑ์ในการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งที่มีความชัดเจน ประกอบกับหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงานสนับสนุนและส่งเสริมการเลื่อนตำแหน่งไปสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น ข้าราชการศาลยุติธรรมจึงเห็นโอกาสที่จะก้าวเข้าไปในตำแหน่งที่สูงขึ้นในหน่วยงานของตนเอง จึงส่งผลให้ด้านโอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพของบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

5. ด้านการบูรณาการทางสังคมหรือการทำงานร่วมกันในภาพรวมอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับ Walton, Richard E. (1973) ได้ชี้ให้เห็นถึงการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานนั้น เงื่อนไข

ประการหนึ่ง คือการบูรณาการทางสังคม หรือ การทำงานร่วมกัน คือ การที่ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกว่ามีคุณค่า ได้รับการยอมรับ และร่วมมือกันทำงานจากกลุ่มเพื่อนร่วมงาน รู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อนร่วมงาน มีการเปิดเผยตนเอง มีบรรยากาศในการทำงานที่ดี ไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะในหน่วยงาน ปราศจากการถือคติและการทำลายซึ่งกันและกันและจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะปฏิบัติงานในศาลยุติธรรม เห็นด้วยว่า เหตุที่ผลการศึกษาด้านการบูรณาการทางสังคมหรือการทำงานร่วมกันในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก ข้าราชการศาลยุติธรรมมีความพึงพอใจที่เพื่อนร่วมงานให้ความเคารพสิทธิส่วนบุคคลซึ่งกันและกัน และให้ความช่วยเหลือกันในเรื่องงานและเรื่องอื่น ๆ รวมถึงการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานได้ด้วยความเต็มใจ แต่บางครั้งยังมีปัญหาในการปฏิบัติงานร่วมกันในบางกลุ่มงานทำให้การปฏิบัติงานมีอุปสรรคหรือความล่าช้าอยู่บ้าง จึงส่งผลให้ด้านการบูรณาการทางสังคมหรือการทำงานร่วมกันในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

6. ด้านประชาธิปไตยในองค์การในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ Walton, Richard E. (1973) ได้ชี้ให้เห็นถึงการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานนั้น เงื่อนไขประการหนึ่ง คือประชาธิปไตยในองค์การ คือ พนักงานมีสิทธิและความเสมอภาค เคารพในสิทธิส่วนบุคคลยอมรับในความขัดแย้งทางความคิด รวมทั้งวางมาตรฐานการให้ผลตอบแทนที่ยุติธรรมแก่พนักงานและจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะปฏิบัติงานในศาลยุติธรรม เห็นด้วยว่า เหตุที่ผลการศึกษาด้านประชาธิปไตยในองค์การในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางอาจเนื่องมาจาก ข้าราชการศาลยุติธรรมส่วนมากเห็นว่า ศาลยุติธรรมมีการบริหารแบบประชาธิปไตย เนื่องจากในการเลือกแนวทางปฏิบัติงานหรือหัวหน้างานมักตัดสินใจโดยฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน แต่ในบางครั้งก็ไม่สามารถจะเลือกที่จะไม่ปฏิบัติงานนั้นเมื่อได้รับมอบหมายได้ จึงส่งผลให้ด้านประชาธิปไตยในองค์การในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

7. ด้านความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัวในภาพรวมอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับ Walton, Richard E. (1973) ได้ชี้ให้เห็นถึงการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานนั้น เงื่อนไขประการหนึ่ง คือความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว คือ บุคคลจะต้องจัดความสมดุลให้เกิดขึ้นในชีวิต โดยจะต้องจัดสรรบทบาทให้สมดุล ได้แก่ การแบ่งเวลา อาชีพ การเดินทาง ซึ่งจะต้องมีส่วนที่เหมาะสม ระหว่างการใช้เวลารว่างของตนเองและครอบครัว รวมทั้งความก้าวหน้าในอาชีพ และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะปฏิบัติงานในศาลยุติธรรม เห็นด้วยว่า เหตุที่ผลการศึกษาด้านความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัวในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก ข้าราชการศาลยุติธรรมส่วนมากเห็นว่ามิวันลาหยุดพักผ่อนประจำปีที่เหมาะสม และเวลาทำงานกับช่วงเวลาพักระหว่างงานมีความเหมาะสมจึงเกิดความพึงพอใจกับช่วงเวลาทำงานและช่วงอิสระจากงานในแต่ละวัน อย่างไรก็ตามเนื่องจากปริมาณงานมีจำนวนมากทำให้ไม่สามารถทำได้แล้วเสร็จจึงมีงานที่ต้อง

สะสางนอกเวลางานหรือในวันหยุดอยู่บ้าง จึงส่งผลให้ด้านความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัวในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

8. ด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ Walton, Richard E. (1973) ได้ชี้ให้เห็นถึงการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานนั้น เงื่อนไขประการหนึ่ง คือ ลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม คือ การที่พนักงานมีความรู้สึกว่าการกระทำหรืองานที่ทำนั้นเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งองค์การของตนได้ทำประโยชน์ให้สังคม เป็นการเพิ่มคุณค่าความสำคัญของอาชีพและเกิดความรู้สึกภูมิใจในองค์การของตนเอง เช่น ความรู้สึกของพนักงานที่รับรู้ว่าการดำเนินงานของตนเองมีความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านการผลิต วิธีการด้านการตลาด การมีส่วนร่วมในการรณรงค์ด้านการเมืองและอื่น ๆ และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะปฏิบัติงานในศาลยุติธรรม เห็นด้วยว่า เหตุที่ผลการศึกษาด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก ข้าราชการศาลยุติธรรมส่วนมากเห็นว่า งานที่ทำเป็นการเพิ่มคุณค่าความสำคัญของอาชีพ เนื่องจากกิจกรรมหรืองานที่ทำนั้นต้องทำด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมจึงมีความรู้สึกภูมิใจในองค์การของตนเอง จึงส่งผลให้ด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า ด้านการบูรณาการทางสังคมหรือการทำงานร่วมกัน ด้านประชาธิปไตยในองค์การด้านความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัวและด้านลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารควรสนับสนุนการทำงานร่วมกัน กระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกว่ามีความค่าได้รับการยอมรับ และร่วมมือกันทำงานจากกลุ่มเพื่อนร่วมงาน เสริมสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี ไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะในหน่วยงาน ปราศจากการมีอคติและการทำลายซึ่งกันและกัน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายส่งเสริมสิทธิและความเสมอภาคและเคารพในสิทธิส่วนบุคคล รวมทั้งการให้ผลตอบแทนที่ยุติธรรมแก่ข้าราชการศาลยุติธรรม
3. ข้าราชการศาลยุติธรรม ควรจัดความสมดุลให้เกิดขึ้นในชีวิตโดยการแบ่งเวลาการทำงานและเวลาส่วนตัวในสัดส่วนที่เหมาะสม ระหว่างการใช้เวลาว่างของตนเองและครอบครัว
4. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ข้าราชการศาลยุติธรรมมีความรู้สึกว่าการกระทำนั้นเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความรับผิดชอบต่อสังคมทำให้เกิดความรู้สึกภูมิใจในองค์การของตนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะข้าราชการศาลยุติธรรมในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ควรทำการศึกษาวิจัยในลักษณะเดียวกันกับหน่วยศาลยุติธรรมในจังหวัดอื่น เพื่อเปรียบเทียบขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับหน่วยงานอื่น ๆ
2. ควรทำการวิจัยเรื่องนี้ต่อไปเป็นระยะ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ทัศนีย์ อุ่นพันธ์หิริม. (2557). **ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร สำนักศาลยุติธรรม**
ประจำภาค 7. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยทองสุข.
- ธนกร ธนเสฐภักดี. (2556). **ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สำนักงาน**
ผู้บังคับบัญชา (ที่ปรึกษา สบ.10) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. สารนิพนธ์รัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยทองสุข.
- วาริน แซ่ตัน. (2543). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความพึง**
พอใจในการทำงานของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงา. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- ศิตรา เชื้อทอง. (2556). **ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน กอง**
กำกับการฝ่ายอำนวยการ กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี. สารนิพนธ์รัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยทองสุข.
- สำนักงานศาลยุติธรรม. (2564). **อัตรากำลังข้าราชการและบุคลากรศาลยุติธรรม.**
สำนักงานศาลยุติธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักงานศาลยุติธรรม.
- สำนักงานศาลยุติธรรม. (2564). **หนังสือรายงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2563 ศาลยุติธรรมและ**
สำนักศาลยุติธรรม. (2564). **ข้อมูลบุคลากรประจำปี 2564.**
- หทัยรัตน์ หัวฝาย. (2560). **ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร สำนักอำนวยการ**
ประจำศาลอุทธรณ์ภาค 9 แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยทองสุข.
- Best, J. W. (1977). **Research in Education.** 3rd ed. New Jersey: Prentice Hall Inc.

Davis, Louis E. (1972). **Enhancing the Quality of Working Life: Developments in the United States**. International Labour Review, 116(1): 53-56.

Review, 4 (7), 20-23.

Walton, Richard E. (1973). **Quality of Working Life: What is it?**. Sloan Management

Yamane, Taro. (1973). **Introductory Analysis**. 3rd ed. Tokyo: Harper International Education.

Yoder, Dale. (1959). **Personnel Principles and Policies**. Tokyo: Maruzen Company Ltd.

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างวิธีการสอนแบบสาธิตกับวิธีการสอน
แบบปกติในรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
Comparison of Learning Achievement between Demonstration and
Conventional Teaching Methods in Economics Core Courses of 1st Year
Diploma Students, Phuket College of Technology

เสาวคนธ์ คล่องการยิง

สาขาวิชาสามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: saowakhon@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การจัดทำวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตระหว่างวิธีการสอนแบบสาธิตกับวิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 46 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการจับฉลาก จากจำนวนนักเรียน 2 ห้อง แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง กลุ่มควบคุม 1 ห้อง โดยแบ่งวิธีการสอนได้ดังนี้ กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบสาธิต กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลอง 2) แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุม 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาคะแนนการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t-test Dependent, t-test Independent

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษากลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนแบบสาธิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์สูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบสาธิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การสอนแบบสาธิต, วิธีการสอนแบบปกติ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of the research were to compare students learning achievement before and after studying in Principles of Economics for 1st year student Diploma Vocational Certificate Phuket Technology College between demonstration and conventional teaching style.

The populations used in the research were: 1st year Diploma vocational certificate, Phuket Technology College, Academy year 2021 term 1, for 2 classrooms, 46 students using the random sampling method. They are randomly drawn into one experimental group and a control group in one room. The research instruments were 1) a learning management plan for experimental group 2) Control group learning management plan 3) Forms for achievement tests. The statistics used to analyze the data are frequency, mean, standard deviation, and dependent t-test.

The results of the research showed that: 1) The student's achievements in the experimental group with the demonstration had higher than the control group with the conventional teaching style. 2) The demonstration teaching after achievement was a statistically significantly higher than learning before at the .01 level. 3) Students who receive after the conventional teaching style, had a statistically significantly higher the than before the experiment at the .01 level.

Keywords: teaching methods, achievement, normal teaching methods

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2557 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.2551 และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อผลิตกำลังคนระดับเทคนิคที่มีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานที่ใช้เทคนิคควบคุมการทำงาน มีคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัย ที่เหมาะสมในการประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพอิสระ และพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ และวิชาชีพสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ

โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบ และวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพตามความสนใจ และโอกาสของตนส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อจัดการศึกษา และพัฒนาหลักสูตรร่วมกันระหว่าง สถาบัน สถานศึกษา หน่วยงาน สถานประกอบการ และองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับชุมชนระดับท้องถิ่นและระดับชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแห่งชาติ, 2557)

การนำเอานวัตกรรมการเรียนการสอนมาใช้ให้ประสบผลสำเร็จนั้น มีปัจจัยประกอบที่สำคัญหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือบทบาทของครูผู้สอน ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนไว้มาก เช่น เสริมศรี ไชยสร (2539: 2) ได้กล่าวว่า “ครูมีบทบาทที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คือ มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และความรู้สึกรักคิดใหม่หรือดีขึ้น มากขึ้นหรือเหมาะสมขึ้น ครูจะต้องมีความรู้เนื้อหาที่จะสอนและวิธีการสอนเป็นอย่างดี ” ภาพรวมของครูที่ดีของครูทั้งหลายนั้น คือ ครูควรใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ไม่ใช้วิธีการสอนวิธีเดียวจนนักเรียนเบื่อหน่ายในการเรียน ครูควรเปลี่ยนบทบาทและพฤติกรรมในการจัดการเรียนรู้ให้แก่เด็กโดยวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อเป้าหมายต่าง ๆ กัน เช่น ใช้วิธีการสอนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ (Creative Method) ซึ่ง สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2537) ได้กล่าวว่า “ การจัดการเรียนการสอนและการใช้ชีวิตประจำวัน ต้องอาศัย ความคิดสร้างสรรค์ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและผลิตผลงานอย่างสร้างสรรค์ ยิ่งในอนาคตสังคมมีแนวโน้มที่จะทวีความสลับซับซ้อนมากขึ้น บุคคลต้องใช้ความรู้ ทักษะ และความคิดสร้างสรรค์ไปใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ” การสอนให้นักเรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน สอดคล้องกับแนวทางปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นกันอยู่ในปัจจุบัน

ผู้ทำการวิจัยได้พบจากสภาพปัญหาการเรียนรู้อุปสรรคสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาหลัก เศรษฐศาสตร์ เรื่องทฤษฎีการผลิต ต้นทุนรายรับและกำไรจากการผลิตต่ำ จากปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่จะส่งผลให้นักศึกษามีผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น การสอนโดยวิธีการสาธิต (Demonstration) คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการแสดงหรือ ทำสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ให้ผู้เรียนสังเกตดู แล้วให้ผู้เรียนซักถาม อภิปราย และสรุปการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเกตการณ์สาธิต วิธีการสอนแบบสาธิตเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนทั้งชั้นได้เห็นการปฏิบัติจริงด้วยตาตนเอง ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องหรือการปฏิบัตินั้นชัดเจนขึ้น ผู้สอนจำเป็นต้องมีการเตรียมตัวพอสมควร เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างสะดวกและราบรื่น การเตรียมตัวที่สำคัญคือ ผู้สอนควรมีการซ้อมการสาธิตก่อนเพื่อที่จะได้เห็นปัญหาและเตรียมการแก้ไข ป้องกัน ปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อไปจึงจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและสถานที่ที่จะใช้สาธิต และจัดวางไว้อย่างเหมาะสมสะดวกแก่การใช้ นอกจากนี้ควรจัดเตรียมแบบสังเกตการณ์สาธิต และเตรียมคำถามหรือประเด็นที่จะให้ผู้เรียนได้ร่วม

คิดและ อภิปรายด้วย เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงเห็นสิ่งที่เรารู้้อย่างเป็นรูปธรรมทำให้เกิดความเข้าใจและจดจำในเรื่องที่สาธิต

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตระหว่างวิธีการสอนแบบสาธิตกับวิธีการสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบสาธิตกับวิธีการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแตกต่างกันจากก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method)

ความหมายของการสาธิต

การสาธิต หมายถึง การทำให้ดูเป็นตัวอย่าง หรือการแสดง หรือการกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ผู้เรียนดูวิธีการสอนแบบสาธิต หมายถึง วิธีสอนที่ครูมีหน้าที่ในการวางแผนการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ โดยมีการแสดงหรือการกระทำให้ดูเป็นตัวอย่าง นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการสังเกต การฟัง การกระทำหรือการแสดง

แนวทางในการสาธิต

1. การสาธิตแบบบอกความรู้ เป็นการสาธิตที่แจ้งให้ผู้เรียนทราบก่อนการสาธิตว่าจะทำอะไรอย่างไรและจะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง แล้วให้ผู้เรียนสังเกตการณ์สาธิต พร้อมอธิบายตามไปด้วย
2. การสาธิตแบบค้นพบความรู้ เป็นการสาธิตที่ผู้สาธิตหรือครูตั้งคำถามให้ผู้เรียนคาดคะเนคำตอบ เพื่อเป็นการเร้าความสนใจแล้วจึงให้ผู้เรียนคอยสังเกตจากการสาธิตว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้างอย่างไร

ประเภทของการสาธิต

ซันด์ และ โทรบริดจ์ (Sund and Throwbridge, 1973: 117-118) ได้แบ่งการสาธิตออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. ครูแสดงการสาธิตคนเดียว
2. ครูและนักเรียนร่วมกันสาธิต

3. กลุ่มนักเรียนเป็นผู้สาธิต
4. นักเรียนคนเดียวเป็นผู้สาธิต
5. วิทยากรเป็นผู้สาธิต
6. การสาธิตเงียบ

เทคนิคการสาธิต

การสาธิตในเรื่องที่แปลกใหม่ น่าสนใจ จะเน้นให้นักเรียนเห็นกระบวนการอย่างชัดเจน โดยมี
ส่วนร่วมในการสาธิต ตั้งคำถาม ซึ่งช่วยในการสอนแบบสาธิตได้ผลดียิ่งขึ้นเทคนิคการสาธิตมีดังนี้

1. เลือกสาธิตเรื่องที่น่าสนใจและเป็นสิ่งที่แปลกใหม่สำหรับนักเรียน
2. ไม่ควรบอกผลการสาธิตให้นักเรียนทราบล่วงหน้า
3. พยายามให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสังเกตซักถามและตอบคำถาม
4. ในระหว่างสาธิต ไม่ควรบรรยายมากเกินไป
5. ไม่ควรเร่งการสาธิต อาจทำให้นักเรียนตามไม่ทัน และไม่เข้าใจ
6. ควรให้เด็กทุกคนมองเห็นได้ทั่วถึง และครูควรเอาใจใส่ต่อผู้เรียนทุกคน
7. การสรุปผล ควรให้นักเรียนเป็นผู้สรุป
8. ต้องประเมินผลการสาธิตทุกครั้งว่าเด็กเข้าใจหรือไม่

จุดประสงค์ของวิธีการสอนแบบสาธิต

1. เพื่อกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนมีความสนใจบทเรียนยิ่งขึ้น
2. เพื่อช่วยอธิบายเนื้อหาที่ยาก
3. เพื่อพัฒนาการฟังการสังเกตและการสรุปทำความเข้าใจ
4. เพื่อแสดงวิธีการหรือกลวิธีในการปฏิบัติงาน
5. เพื่อสรุปประเมินผลความเข้าใจแบบบทเรียน และทบทวนบทเรียน

ขั้นตอนการสอนแบบสาธิต

วิธีการสอนแบบสาธิตมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. **ขั้นเตรียมการสาธิต** เป็นขั้นตอนการทำการสาธิต ซึ่งครูควรเตรียมตัวดังนี้
 - 1.1 ศึกษาบทเรียนที่จะสาธิตให้เข้าใจแจ่มแจ้ง
 - 1.2 เตรียมอุปกรณ์ที่จะสาธิตให้พร้อม
 - 1.3 ทดลองการสาธิตดูก่อน
 - 1.4 จัดชั้นเรียนให้เหมาะสมกับการสาธิตบทเรียน
 - 1.5 เขียนแผนภูมิแสดงขั้นตอนของการสาธิตไว้

2. ขั้นสาธิต เมื่อครูเข้าสู่ชั้นเรียนแล้ว จึงดำเนินการสอนตามลำดับดังนี้

2.1 เร้าความสนใจของนักเรียน

2.2 ทำการสาธิตให้นักเรียนดู โดยยึดหลักในการสาธิตดังนี้

2.2.1 สาธิตตามลำดับขั้น

2.2.2 สาธิตช้า ๆ พร้อมกับบรรยายเพื่อให้ นักเรียนติดตามทัน

2.2.3 สาธิตเฉพาะเรื่องบทเรียนนั้น ๆ

2.2.4 ให้นักเรียนเห็นทั่วถึง หรืออาจให้นักเรียนออกมาสังเกตสาธิตที่ละกลุ่ม

2.2.5 ครูคอยสังเกตความสนใจและความตั้งใจของนักเรียน

2.2.6 ครูให้นักเรียนมาร่วมทำการสาธิตด้วยได้

2.2.7 เน้นขั้นตอนสำคัญ ๆ ของการสาธิตและเขียนสรุปบนกระดานดำ

3. ขั้นสรุปและวัดผล

3.1 ให้นักเรียนร่วมกันเล่าสรุปเป็นตอน ๆ

3.2 ให้นักเรียนทุกคนเขียนข้อสรุปส่งครูเพื่อให้คะแนน

3.3 ให้นักเรียนสาธิต เพื่อสังเกตดูว่านักเรียนทำได้และเข้าใจหรือยัง

3.4 ทดสอบ

ข้อดีของการสอนแบบสาธิต

1. นักเรียนมองเห็นตัวอย่าง แบบอย่าง ขั้นตอน ของการปฏิบัติทำให้เข้าใจลึกซึ้งมีเหตุผล
2. ประหยัดเวลาของครูและนักเรียน เพราะเห็นตัวอย่างชัดเจน
3. ประหยัดวัสดุ
4. การสาธิตให้ดูแล้วปฏิบัติย่อมปลอดภัย

ข้อจำกัด

1. การควบคุมชั้นเรียนอาจมีปัญหาเรื่องความสงบเรียบร้อยในชั้นเรียน
2. หากการเตรียมตัวไม่ดีพออาจเกิดอุบัติเหตุหรือผิดพลาด
3. หากการสาธิตไม่เป็นไปตามขั้นตอนอาจทำให้เสียเวลามาก

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ชวาล แพร์ตกุล (2552: 13) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมอง นั่นคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรจะประกอบด้วยสิ่งสำคัญอย่างน้อย 3 สิ่ง คือ ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ

ไพโรจน์ คะเซนทร์ (2556) ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า คือคุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ที่ปวงที่บุคคลได้รับการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอน ที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐินี สุขวงษ์ (2561: บทคัดย่อ) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องความน่าจะเป็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องความน่าจะเป็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

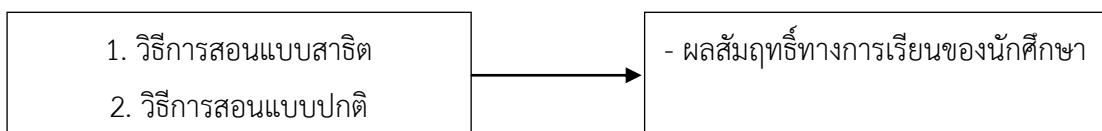
ภัททิยะ จันทร์อุตม เวรดี กระโหมวงค์ และ เตือนเพ็ญ กชกรจรรุงค์ (2561: บทคัดย่อ) ได้ทำผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต เรื่อง การจำลองความคิด ที่มีต่อทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะปฏิบัติ เรื่อง การจำลองความคิด หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจำลองความคิด หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต เรื่อง การจำลองความคิดอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.13 ข้อเสนอแนะ งานวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนวิชาการเขียนภาษาโปรแกรมในระดับอื่น ๆ ได้ เช่น ระดับประถมศึกษา ระดับอุดมศึกษา

เนื่องจากสามารถพัฒนาทักษะปฏิบัติในการเขียน ขั้นตอนวิธีได้จริง และยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเกี่ยวกับวิชาอื่น ๆ ได้ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 46 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 46 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบจับฉลาก จากจำนวนนักเรียน 2 ห้อง แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง กลุ่มควบคุม 1 ห้อง โดยแบ่งวิธีการสอนได้ดังนี้

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบสาธิต

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลอง
2. แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุม
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ และคุณภาพของเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลอง

1.1 ศึกษาหลักการของหลักสูตร จุดประสงค์สาขาวิชา มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1.2 วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา คำอธิบายรายวิชา ของรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์

1.3 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไปและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.4 สร้างแผนการสอนเขียนรายคาบ โดยวิธีการสอนแบบสาธิต ซึ่งประกอบด้วย

- 1.4.1 สารระสำคัญ
- 1.4.2 สมรรถนะประจำหน่วย
- 1.4.3 เนื้อหาสาระ
- 1.4.4 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 1.4.5 กิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ชี้นำดำเนินการสอนแบบสาธิต ชี้นำสรุปและการประยุกต์
- 1.4.6 สื่อการสอน
- 1.4.7 การประเมินผล

1.5 นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์มนัส ชินการณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต อาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และอาจารย์สุจินต์ วิสุทธิวัชรกุล หัวหน้ากลุ่มวิชาสามัญสัมพันธ์

- 1.6 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้

2. แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุม

2.1 ศึกษาหลักการของหลักสูตร จุดประสงค์สาขาวิชา มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

- 2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา คำอธิบายรายวิชา ของรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์
- 2.3 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไปและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.4 สร้างแผนการสอนเขียนรายคาบ โดยวิธีการสอนแบบปกติ ซึ่งประกอบด้วย

- 2.4.1 สารระสำคัญ
- 2.4.2 สมรรถนะประจำหน่วย
- 2.4.3 เนื้อหาสาระ
- 2.4.4 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 2.4.5 กิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ชี้นำดำเนินการสอนแบบปกติ ชี้นำสรุปและการประยุกต์
- 2.4.6 สื่อการสอน
- 2.4.7 การประเมินผล

2.5 นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์มนัส ชินการณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต อาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และอาจารย์สุจินต์ วิสุทธิวัชรกุล หัวหน้ากลุ่มวิชาสามัญสัมพันธ์

- 2.6 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างข้อสอบแบบอิงเกณฑ์

3.2 วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

3.3 นำเนื้อหาเรื่องทฤษฎีการผลิต ต้นทุนรายรับและกำไรจากการผลิต มาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องต้นทุนช่วงการผลิต ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ได้แก่ อาจารย์สมฤทัย สมัยพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ อาจารย์พรทิพย์ ศรีสวัสดิ์ หัวหน้างานการเรียนการสอน และอาจารย์สุจินต์ วิสุทธิวัชรกุล หัวหน้ากลุ่มวิชาสามัญสัมพันธ์ ตรวจสอบภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นนำไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน ผลการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นดังนี้

3.4.1 ข้อสอบที่ใช้ได้ 20 ข้อมีความยากตั้งแต่ 0.55-0.81 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.10-0.60

3.4.2 ตรวจสอบความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR.20 ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น 0.68

3.5 เลือกข้อสอบข้อที่มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.35-0.83 และค่าอำนาจจำแนกที่เป็นบวก ตั้งแต่ 0.35 ขึ้น จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำไปใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design (จิรัชญา ทิขิตติ. 2550:68)

ตารางที่ 1 แบบแผนทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	สอบก่อนเรียน	ทดลอง	สอบหลัง
E _R	T ₁	X ₁	T ₂
C _R	T ₁	~	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

X₁ แทน วิธีการสอนแบบสาธิต

~ แทน วิธีการสอนแบบปกติ

E แทน กลุ่มทดลอง

- C แทน กลุ่มควบคุม
T₁ แทน การสอบก่อนการทดลอง
T₂ แทน การสอบหลังการทดลอง
R แทน การกำหนดตัวอย่างแบบสุ่ม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน
2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่า t-test แบบ Independent Groups ในรูปแบบ Difference Score และค่า t-test แบบ Dependent

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตระหว่างวิธีการสอนแบบสาธิตกับวิธีการสอนแบบปกติ โดยวิธีการทางสถิติ t-test แบบ Independent ได้ผลดังตาราง

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	
คะแนนหลังเรียน	17.46	1.208	10.80	1.281	18.061**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่านักศึกษากลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนแบบสาธิตมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์สูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนของกลุ่มทดลอง

การทดลอง	N	\bar{x}	SD	t
ทดสอบก่อนเรียน	26	8.36	1.878	19.032**
ทดสอบหลังเรียน	26	17.46	1.208	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบสาธิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนของกลุ่มควบคุม

การทดลอง	N	\bar{X}	SD	t
ทดสอบก่อนเรียน	20	8.90	1.119	5.729**
ทดสอบหลังเรียน	20	10.80	1.281	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ระหว่างวิธีการสอนแบบสาธิตกับวิธีการสอนแบบปกติ สามารถสรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะดังนี้

1. นักศึกษากลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนแบบสาธิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์สูงชันกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบสาธิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่องทฤษฎีการผลิต ต้นทุน รายรับและกำไรจากการผลิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบสาธิตกับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบสาธิตกับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 เนื่องจากการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบสาธิตเป็นการสอนที่เน้นนักศึกษา

เป็นศูนย์กลาง ส่วนการจัดการเรียนการสอนแบบปกติที่นักเรียนทำงานตามความสามารถของตนเอง มีการให้ความร่วมมือในการทำงานกับบุคคลอื่นน้อย ถึงแม้ว่าผู้สอนมีการจัดกลุ่มบ้างแต่การจัดกลุ่มนั้นนักเรียนจะจัดกลุ่มตามความพอใจโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของนักเรียนที่มีความสามารถอ่อนกว่า และสอดคล้องกับ ญัฐินี สุขวงษ์ (2561: บทคัดย่อ) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องความน่าจะเป็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องความน่าจะเป็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ ภัททิยะ จันทร์อุดม เรวดี กระโหมวงค์ เตือนเพ็ญ กชกรจรรุงศ์ (2561: บทคัดย่อ) ได้ทำผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต เรื่อง การจำลองความคิด ที่มีต่อทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะปฏิบัติ เรื่อง การจำลองความคิด หลังจากการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจำลองความคิด หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต เรื่อง การจำลองความคิดอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.13 ข้อเสนอแนะ งานวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนวิชาการเขียนภาษาโปรแกรมในระดับอื่น ๆ ได้ เช่น ระดับประถมศึกษา ระดับอุดมศึกษา เนื่องจากสามารถพัฒนาทักษะปฏิบัติในการเขียน ขั้นตอนวิธีได้จริง และยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเกี่ยวกับวิชาอื่น ๆ ได้ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรฝึกความรับผิดชอบและการช่วยเหลือผู้อื่นให้กับนักเรียน เพราะนักเรียนเก่งจะปฏิเสธการช่วยเหลือเพื่อนเรียนอ่อน
2. ควรศึกษาค้นคว้าวิธีการเรียนแบบสาธิตกับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การจัดการเรียนรู้ในชั่วโมงที่เน้นการฝึกปฏิบัติครูผู้สอนควรมีสื่อการสอนที่เป็นปัจจุบันและสามารถมองเห็นได้ชัดเจนว่าสิ่งที่ให้นักเรียนปฏิบัตินั้นคืออะไร นักเรียนก็จะสามารถสังเคราะห์เป็น

องค์ความรู้ของตนเองและสามารถประยุกต์เอาความรู้หรือทฤษฎีที่ได้เรียนมาฝึกปฏิบัติสร้างสรรค์เป็น
ชิ้นงานของตนเองได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2557). **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557**. สำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษาแห่งชาติ.
- จารุวัส หนูทอง. (2553) **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิตร่วมกับบทเรียนบน
เครื่องช่วยงาน ส่วนบุคคลแบบดิจิทัล (PDA)**. ปรินญาณิพนธ์ สาขาวิชาเทคโนโลยี
การศึกษา. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิรัชญา ทิซัตติ. (2550) **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียน
วิชาภาษาไทย ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ แบบ เอส ที เอ ดี (STAD) และการสอนแบบ
ปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี**.สารนิพนธ์ สาขาวิชา
เทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชวาล แพร์ตกุล. (2552). **เทคนิคการวัดผล**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิฑูรย์การปก.
- ชูศรี สนิทประชากร. (2534) **หลักการสอน**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะวิชา
ครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- ซันด์ และ โทรบริดจ์. (2516). **วิธีการสอน**. ค้นเมื่อวันที่ 15 เมษายน 2563 จาก
https://kittisak1999.blogspot.com/2019/08/blog-post_51.html
- ณัฐินี สุขวงษ์. (2561). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องความน่าจะเป็น
เป็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL กับ
การจัดการเรียนรู้แบบปกติ**. โครงการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิต
ศาสตรศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดวงเดือน เทศวานิช. (2533). **หลักการสอนทั่วไป**. คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร.
- พัชรินทร์ พันธุ์พานิชย์. (2559) **การพัฒนาความสามารถในการใช้โปรแกรม Microsoft Excel
ของผู้เรียน ปวช. 2 ห้อง 3 ในรายวิชาโปรแกรมตารางคำนวณ โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ
ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบสาธิต**. วิจัยชั้นเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนการราชดำเนิน.
- ไพโรจน์ คะเซนทร์. (มปป). **การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. ค้นเมื่อวันที่ 15 เมษายน 2563, จาก
[www.waltoongpel.com /Sarawichakarn/wichakarn/1-10/การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียน 10.pdf](http://www.waltoongpel.com/Sarawichakarn/wichakarn/1-10/การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน10.pdf)

ภัททิยะ จันทร์อุดม เรวดี กระโหมวงศ์ และ เดือนเพ็ญ กชกรจารุงศ์. (2561). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต เรื่อง การจำลองความคิด ที่มีต่อทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยทักษิณ.*

สมศักดิ์ ภู่วภาดาวรรณ. (2537). *เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.*

เสริมศรีไชยศร. (2539). *พื้นฐานการสอน. เชียงใหม่: ล้านนาการพิมพ์.*

**การพัฒนาทักษะการคิดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2
สาขาวิชาการตลาด รายวิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์
ท้องถิ่น โดยการเรียนรู้แบบใช้คำถามวิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ**
**The Development of Thinking Skills in Local Product Management by
Questioning Method of 2nd Year Students' Vocational Certificate in
Marketing Program at Tangtrongchit Commercial Technological College**

ศิริรัตน์ บุญเขต

สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ,

E-mail: 2060_ttc@ttc.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น โดยการใช้คำถาม ก่อนและหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนเรื่องการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น โดยการใช้คำถาม กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ห้อง 5 จำนวน 10 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น 2) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน วิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น แบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ 3) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการสอนแบบใช้คำถามโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติแบบ t-test for Dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า ผลการเรียนวิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ด้วยการสอนแบบใช้คำถาม หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.80 และค่าร้อยละเท่ากับ 58.00 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.30 และค่าร้อยละเท่ากับ 83.00 และนักศึกษามีความพึงพอใจในการสอนแบบบทบาทสมมติมีค่าเฉลี่ยรวม 4.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม 0.69 อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด จากการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ สนุกกับการเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 ผู้เรียนมีความเข้าใจ และเกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมของตน มีค่าเฉลี่ย 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66 ช่วยพัฒนาทักษะในการเผชิญสถานการณ์

ตัดสินใจและแก้ปัญหา การเรียนการสอนมีความใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริง มีค่าเฉลี่ย 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67

คำสำคัญ: การจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น, การสอนแบบใช้คำถาม

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare the learning achievement of local product marketing. by using questions Before and after class 2) to study the level of satisfaction of students towards learning about local product management by using questions method sample group 10 students with a 2nd year vocational certificate in Marketing, Room 5, by specific method. The research tools were 1) a learning management plan in the subject of local product management; 2) pre-and post-tests. Local Product Management about local product marketing Multiple choice test, 4 choices, 10 items 3) Learning activity set about local product marketing Data analysis by finding the achievement before and after questioning method by using percentage statistics. Arithmetic mean, Standard Deviation, t-test for Dependent Samples.

The results showed that academic results of Local Product Management about local product marketing with questioning method After studying, the scores were significantly higher than before at the .01 level, with the mean before school was 5.80 and the percentage was 58.00, and after the school was the mean was 8.30 and the percentage was 83.00. The students' satisfaction in questioning method was with a total mean of 4.54 and a total standard deviation of 0.69, which was the highest criterion. From the individual considerations, the students' satisfaction was found that they enjoyed learning with a mean of 4.70. and the standard deviation of 0.64, the learners understood and the change in their attitudes and behaviors with a mean of 4.60 and a standard deviation of 0.66 helped develop skills in coping with situations make decisions and solve problems Teaching was close to reality with a mean of 4.50 and a standard deviation of 0.67.

Keywords: local product management, questioning method

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดให้วิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เป็นวิชาที่อยู่ในหมวดวิชาทักษะวิชาชีพ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ เพื่อให้เข้าใจหลักการและกระบวนการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หลักธรรมาภิบาล กฎหมาย และองค์การที่เกี่ยวข้องกับการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น มีเจตคติที่ดี และกิจนิสัยที่ดีในการทำงาน ด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสนใจใฝ่รู้ การทำงานเป็นทีม และมีภาวะผู้นำ

ดังนั้นการที่องค์กรมีพนักงานชายที่มีคุณลักษณะที่ดีจึงถือเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในทำให้องค์กร สามารถมีการแข่งขันกับคู่แข่งและตลาดโลกได้ ซึ่งคุณลักษณะของพนักงานชายที่ดีประกอบด้วย การมีเจตคติที่ดี และกิจนิสัยที่ดีในการทำงาน ด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสนใจใฝ่รู้ การทำงานเป็นทีม และมีภาวะผู้นำ (อมรรัตน์ อนันต์วราพงษ์, 2557; สมคิด บางโม, 2553) จากเหตุผลข้างต้นการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อผู้เรียน เพราะการมีเจตคติที่ดี และกิจนิสัยที่ดีในการทำงาน ด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสนใจใฝ่รู้ การทำงานเป็นทีม และมีภาวะผู้นำ สามารถสร้างความเชื่อมั่นและศรัทธาเชื่อถือเมื่อพบกับลูกค้า ซึ่งนำมาสู่การตัดสินใจซื้อ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น โดยการใช้คำถาม ก่อนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนเรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น โดยการใช้คำถาม

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสอนโดยใช้คำถาม (Questioning Method)

ความหมายของการสอนแบบใช้คำถาม

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2552: 16) ให้ความหมายของโครงการวิทยาศาสตร์ไว้ว่า เป็นการค้นคว้าเกี่ยวกับหัวข้อวิทยาศาสตร์ด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific method) ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่เรียกว่า องค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ (body of knowledge) ด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยความรู้ที่ได้มานั้นควรเป็นความรู้ใหม่ หรือต่อยอดจากความรู้เดิม ซึ่งครูทำหน้าที่คอยให้คำปรึกษา ทั้งครูและนักเรียนเรียนรู้และศึกษาไปพร้อม ๆ กัน

จากความหมายของใช้แบบคำถามที่กล่าวมา สรุปได้ว่า กิจกรรมใช้คำถามเป็นกิจกรรมการพูดที่ครูเป็นผู้กำหนดให้จะมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะใช้คำถามเพื่อวัตถุประสงค์ใด รูปแบบหรือประการใดที่จะสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของบทเรียนเป็นการนำประสบการณ์การเรียนรู้มาใช้ในการฝึกทักษะ ซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติ การเผชิญสถานการณ์ซึ่งเป็นการประยุกต์ความรู้ของนักเรียน

หลักการใช้คำถาม การนำไปใช้ในห้องเรียนนั้น วิมลรัตน์ ชัยสิทธิ์ (2522: 27-29) ได้เสนอแนะไว้ดังนี้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้คำถามมีขั้นตอนสำคัญดังต่อไปนี้

1. **ขั้นวางแผนการใช้คำถาม**

ผู้สอนควรมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะใช้คำถามเพื่อวัตถุประสงค์ใด รูปแบบหรือประการใดที่จะสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของบทเรียน

2. **ขั้นเตรียมคำถาม**

ผู้สอนควรเตรียมคำถามที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการสร้างคำถามอย่างมีหลักเกณฑ์

3. **ขั้นการใช้คำถาม**

ผู้สอนสามารถใช้คำถามในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และอาจจะสร้างคำถามใหม่ที่นอกเหนือจากคำถามที่เตรียมไว้ก็ได้ ทั้งนี้ต้องเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและสถานการณ์นั้น ๆ

4. **ขั้นสรุปและประเมินผล**

4.1 การสรุปบทเรียนผู้สอนอาจจะใช้คำถามเพื่อการสรุปบทเรียนก็ได้

4.2 การประเมินผล ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการประเมินผลตามสภาพจริง

รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้คำถาม

Groisser (1967: 67-71) ได้เสนอรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. **ขั้นวางแผนการใช้คำถาม**

ผู้สอนควรมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะใช้คำถามเพื่อวัตถุประสงค์ใด รูปแบบหรือประการใดที่จะสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของบทเรียน

2. **ขั้นเตรียมคำถาม**

ผู้สอนควรเตรียมคำถามที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการสร้างคำถามอย่างมีหลักเกณฑ์

3. ชั้นการใช้คำถาม

ผู้สอนสามารถใช้คำถามในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และอาจจะสร้างคำถามใหม่ที่นอกเหนือจากคำถามที่เตรียมไว้ก็ได้ ทั้งนี้ต้องเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและสถานการณ์นั้น ๆ

4. ชั้นสรุปและประเมินผล

แนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำถาม

โสเครติส (2008) ได้กล่าวว่า การใช้คำถาม หรือ ถามตอบ นับเป็นกิจกรรมที่มี ประสิทธิภาพสูงที่ใช้สะดวกในการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ที่ได้มีการใช้กันมานานมากในโลกของการเรียนรู้ โดยในสมัยพุทธกาลก็มีใช้คำถามเพื่อการเรียนรู้ ที่เรียกกันว่าเป็นแบบปุจฉา วิสัชนา และในยุคความรุ่งเรือง เรียกกันว่าเป็นวิธีการเรียนรู้แบบโสเครติส

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐกร ดวงพระเกษ (2060) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถามเป็นการมุ่งพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ดีสามารถพัฒนาความคิดของผู้เรียน ถามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ สังเคราะห์หรือประเมินค่าเพื่อจะตอบคำถามเหล่านั้นโดยคำถามที่ดีจะต้องชี้แนะให้ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าเพื่อทำความเข้าใจองค์ความรู้ที่ต้องการได้อย่างลึกซึ้งและนำไปสู่การจัดระบบความคิดของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เนื่องจากการใช้คำถามในชั้นเรียนมีความจำเป็นมากผู้สอนสามารถใช้คำถามเพื่อจัดประสงค์หลายประการและถ้าการใช้คำถามของผู้สอนบรรลุจุดประสงค์เหล่านั้นแล้ว กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนนั้นก็เกิดประสิทธิผลดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะใช้คำถามเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดระดับสูง ซึ่งนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องราวที่เรียนได้อย่างถูกต้องแล้วยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ค้นหาข้อมูลเพื่อตอบคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจในการเรียน เพื่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อประเมินผลการเรียนรู้และความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้เรียนไปแล้วและเพื่อกระตุ้นหรือทบทวนความจำในการนำไปสู่การเรียนรู้ในระดับสูงที่ขึ้นต่อไป

ศรีสุตา อิติโสภี (2545: 102-107) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการจัดกิจกรรมหลักการเล่านิทานด้วยวิธีการตอบคำถาม และวิธีการเล่นบทบาทสมมุติที่มีต่อความรับผิดชอบของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานด้วยวิธีการเล่นบทบาทสมมุติ มีพฤติกรรมการรับผิดชอบต่อสูงกว่าก่อนการทดลอง และเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทาน

ด้วยวิธีการตอบความตามีพฤติกรรมความรับผิดชอบสูงกว่าก่อนการทดลองรวมทั้งเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานด้วยวิธีการเล่นบทบาทสมมุติ มีพฤติกรรมความรับผิดชอบสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานด้วยวิธีการถามตอบ

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ห้อง 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งหมด 45 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ห้อง 5 จำนวน 10 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

1.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเนื้อหาในแต่ละตอนตรงกับองค์ประกอบและมีความเหมาะสมหรือไม่ จากนั้นจึงมาแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อดำเนินการในขั้นต่อไป

1.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 3 คน พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมโดยพิจารณาให้คะแนน ดังนี้ เหมาะสมมากที่สุดให้ 5 คะแนน เหมาะสมมากให้ 4 คะแนน เหมาะสมปานกลางให้ 3 คะแนน เหมาะสมน้อยให้ 2 คะแนน และ เหมาะสมน้อยที่สุดให้ 1 คะแนน

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วมาหาค่าเฉลี่ย โดยคัดเลือกเฉพาะข้อความที่มีค่าคะแนนความเหมาะสมตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2553: 102) มาใช้ ส่วนข้อความที่มีค่าความเหมาะสมต่ำกว่า 3.51 นำมาปรับปรุงให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน วิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

2.1 ศึกษาทฤษฎี ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบทดสอบเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องที่น่าสนใจที่ไม่เข้าใจ

2.3 คัดเลือกหัวข้อที่นักศึกษาไม่เข้าใจ เพื่อนำไปสร้างแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อนักศึกษาตอบถูกต้อง

0 คะแนน เมื่อนักศึกษาตอบผิด

2.4 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ไปทำการทดสอบกับนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้แบบของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน KR 20 แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าความเชื่อมั่นของมาตรฐานให้เหลือเพียง 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวิชาการจัดการการขาย เรื่องการพยากรณ์ยอดขายทั้งฉบับ เท่ากับ 0.65

3. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยประยุกต์แบบแผนการทดลองแบบก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (ไพเพอร์รี่ สีนลาร์ตัน และ สำลีทองทิ้ว, 2535: 71)

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ใช้เวลาสอน 4 คาบ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง คือ เนื้อหาวิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

4. ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

4.1 ขั้นวางแผนการใช้คำถาม ผู้สอนควรมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะใช้คำถามเพื่อวัตถุประสงค์ใด รูปแบบหรือประการใดที่จะสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของบทเรียน

4.2 ขั้นเตรียมคำถาม ผู้สอนควรเตรียมคำถามที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการสร้างคำถามอย่างมีหลักเกณฑ์

4.3 ขั้นการใช้คำถาม ผู้สอนสามารถใช้คำถามในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และอาจจะสร้างคำถามใหม่ที่นอกเหนือจากคำถามที่เตรียมไว้ก็ได้ ทั้งนี้ต้องเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและสถานการณ์นั้น ๆ

5. ขั้นสรุปและประเมินผล

5.1 การสรุปบทเรียนผู้สอนอาจจะใช้คำถามเพื่อการสรุปบทเรียนก็ได้

5.2 การประเมินผล ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการประเมินผลตามสภาพจริง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าร้อยละ (pc) (รวีวรรณ ชินะตระกูล, 2540: 184)
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต คำนวณจากสูตร (รวีวรรณ ชินะตระกูล, 2540: 184)
3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538: 101)
4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเนื้อหาวิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เรื่อง การตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ก่อนและหลังการสอนแบบใช้คำถาม โดยใช้ค่าสถิติแบบ t-test for Dependent Samples (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550: 179)

ผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบผลการเรียน วิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ด้วยการสอนแบบใช้คำถาม โดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples ผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลเปรียบเทียบผลการเรียน วิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ท้องถิ่นแบบใช้คำถาม

นักศึกษาคน ที่	คะแนนก่อนเรียน 10 คะแนน (X_1)	คะแนนหลังเรียน 10 คะแนน (X_2)	ผลต่างก่อนและ หลังเรียน (D)	(D^2)
1	5	7	2	4
2	6	8	2	4
3	5	9	4	16
4	6	9	3	9
5	6	8	2	4
6	7	9	2	4
7	6	7	1	1
8	5	8	3	9
9	6	9	3	9
10	6	9	3	9
รวม	58	83	25	69
ค่าเฉลี่ย	5.80	8.30		
100%	58.00	83.00		

จากตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละที่คำนวณได้ก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 5.80 และค่าร้อยละเท่ากับ 58.00 และหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 83.00 และค่าร้อยละเท่ากับ 83.00 แสดงว่าหลังการเรียน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า

การทดสอบ	n	k	\bar{X}	SD	t
ก่อนเรียน	10	10	5.80	0.60	9.30
หลังเรียน	10	10	8.30	0.78	

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผลการเรียนวิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ด้วยการสอนแบบใช้คำถาม หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนเรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น โดยการใช้คำถาม

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีผลต่อการใช้การสอนแบบใช้คำถาม

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลผล
		5	4	3	2	1			
1	ผู้เรียนทบทวนพื้นฐานความรู้เดิมและ ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน	6	2	2	-	-	4.40	0.80	มาก
2	ช่วยผู้เรียนนำไปสู่การเรียนรู้การ บทเรียนใหม่และประสบการณ์ใหม่	6	3	1	-	-	4.50	0.67	มากที่สุด
3	ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน การสอน	6	3	1	-	-	4.50	0.67	มากที่สุด
4	ช่วยให้ผู้เรียนฝึกคิดหาคำตอบ หาเหตุผลและหาความรู้ได้ด้วยตนเอง	7	2	1	-	-	4.60	0.66	มากที่สุด
5	สนุกกับการเรียน	8	1	1	-	-	4.70	0.64	มากที่สุด
รวม							4.54	0.69	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในการสอนแบบใช้คำถาม มีค่าเฉลี่ยรวม 4.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม 0.69 อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด จากการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ สนุกกับการเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64, ผู้เรียนฝึกคิดหาคำตอบ หาเหตุผล และหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66, ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน, ช่วยผู้เรียนนำไปสู่การเรียนการสอนบทเรียนใหม่และประสบการณ์ใหม่มีค่าเฉลี่ย 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ผู้เรียน ทบทวนพื้นความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย 4.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผลการเรียนวิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เรื่องการตลาด ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ด้วยการสอนแบบใช้คำถามหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักศึกษามีความคิดเห็นในการสอนแบบใช้คำถามมีค่าเฉลี่ยรวม 4.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม 0.69 อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด จากการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ สนุกกับการเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 ผู้เรียนฝึกคิดหาคำตอบ หาเหตุผล และหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66, ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ช่วยผู้เรียนนำไปสู่การเรียนการสอนบทเรียนใหม่และประสบการณ์ใหม่มีค่าเฉลี่ย 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ผู้เรียนทบทวนพื้นความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย 4.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการพัฒนาทักษะการคิดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2 สาขาวิชาการตลาด รายวิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เรื่องการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น โดยการเรียนรู้แบบใช้คำถามวิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผลการเรียนวิชาการจัดการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เรื่องการตลาด ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ด้วยการสอนแบบใช้คำถามหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละที่คำนวณได้ก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 5.80 และค่าร้อยละเท่ากับ 58.00 และหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 8.30 และค่าร้อยละเท่ากับ 83.00 ทั้งนี้การที่ผู้สอนเตรียมคำถามล่วงหน้า เพราะจะสามารถถามได้อย่างเรียงลำดับตามความง่ายยาก ตามลำดับเนื้อหา และ

ช่วยให้มีความมั่นใจในการถามซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมศิริ ปลื้มจิตต์ (2550: 32) ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนหลังจากที่ได้ใช้กระบวนการเรียนโดยใช้คำถาม ส่งผลให้ผู้เรียนพยายามค้นคว้าหาความรู้ใหม่เพิ่มเติมเพื่อที่จะนำมาตอบคำถามของผู้สอนส่งผลให้ผู้เรียนที่ทดลองนั้นได้รับการพัฒนาทักษะการพูด และเกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้นจึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักศึกษามีความคิดเห็นในการสอนแบบใช้คำถามมีค่าเฉลี่ยรวม 4.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม 0.69 อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด จากการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ สนุกกับการเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 ผู้เรียนฝึกคิดหาคำตอบ หาเหตุผล และหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66, ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ช่วยผู้เรียนนำไปสู่การเรียนการสอนบทเรียนใหม่และประสบการณ์ใหม่มีค่าเฉลี่ย 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ผู้เรียนทบทวนพินความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย 4.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาของ พิชามณัฐ แซ่จัน และ สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์ (2561) ที่พบว่าการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางภาษา สถานศึกษาต้องมีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีระบบการช่วยเหลือผู้เรียนให้มีการฝึกฝนทักษะทางภาษาได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้โรงเรียนต้องมีการจัดหลักสูตร และการสอนที่ให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวมถึงครูผู้สอนก็ต้องรู้จักใช้ และพัฒนาทักษะภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้สอนต้องรู้จักการใช้คำถามประเภทต่าง ๆ แล้วควรต้องรู้จักใช้ทั้งคำถามระดับต่ำหรือง่ายปนกับคำถามระดับสูง หรือคำถามยาก เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนคิดทั้งง่ายและยากขึ้น เป็นลำดับ เพื่อพัฒนาสู่การเป็นผู้มีความสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking)
2. ครูผู้สอนจะต้องมีความสามารถในการกระตุ้นให้ผู้เรียน อยากคิด อยากทำ อยากตอบและต้องการมีส่วนร่วมให้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยทดลองใช้กิจกรรมการใช้คำถามเพื่อศึกษาระดับความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนว่าภายหลังจากที่ผู้เรียนเรียนด้วยกิจกรรมการใช้คำถามมีระดับความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นหรือไม่
2. ควรมีการศึกษากิจกรรมการใช้คำถามในระดับชั้นอื่นและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562**. กรุงเทพฯ: กรมอาชีวศึกษา.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2550). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ณัฐกร ดวงพระเกษ. (2560). **รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักศึกษาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย**. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พิชามญชุ์ แซ่จัน และ สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์. (2561). **การบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร**. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ. (2552). **สอนวิทยาศาสตร์เพื่อความเข้าใจด้วยกระบวนการออกแบบย้อนกลับ**. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ และ สำลี ทองจิ๋ว. (2535). **การวิจัยทางการศึกษา:หลักและวิธีการสำหรับนักวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. (2540). **คู่มือการทำวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2568). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2554). **การออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบ Backward Design**. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศรีสุตา ธิติโสภี. (2545). **การเปรียบเทียบผลของการจัดกิจกรรมหลังการเล่านิทานด้วยวิธีการตอบคำถาม และวิธีการเล่นบทบาทสมมุติที่มีต่อความรับผิดชอบของเด็กปฐมวัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมคิด บางโม. (2537). **การบริหารองค์กรสมัยใหม่**. กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อมรรัตน์ อนันต์วราพงษ์. (2557). **รูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ชุมชนบ้านบางหัวเสือตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง**. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.

ผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนในชั้นเรียนและการสอนผ่านระบบออนไลน์
เรื่องการสื่อสารการตลาดของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1

วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ

Study of Learning Outcomes through Classroom and Online Teaching
Methods Subject: Marketing Communication of 1st Year Diploma
Students Tangtrongjit Business Administration College of Technology

กฤษฎา นุตวงษ์

วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ, E-mail: 2053_ttc@ttc.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาผลของการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ 2) ศึกษาผลของการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบผ่านระบบออนไลน์ 3) ศึกษาผลของการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติกับผลของ เรียนด้วยวิธีการสอนแบบผ่านระบบออนไลน์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ จำนวน 93 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น กลุ่มละ 50 และ 43 คน จำนวน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุม โดยจัดการสอน แบบปกติ 50 คน และกลุ่มทดลอง 43 คน โดยจัดการสอนผ่านระบบออนไลน์เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ครั้งนี้คือ 1) บทเรียนวิชาการตลาดการสื่อสารการตลาด 2) แบบทดสอบวัดผลของการเรียน 3) ข้อสอบกลางภาคและปลายภาคแบบ ออนไลน์ 4) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t-test

ผลการวิจัย พบว่า ผลของการเรียนของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มีผลของการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งผลของการเรียนด้วยวิธีการสอน แบบออนไลน์มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผลของการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

คำสำคัญ: วิธีการสอนแบบปกติ, วิธีการสอนผ่านระบบออนไลน์, การสื่อสารการตลาด

Abstract

This research studied the effect of learning with conventional teaching methods and online teaching in marketing communication. For students in the 1st year of the Higher Vocational Certificate program, this research aims to 1) find the

results of learning with the normal teaching method; 2) find the results of learning. 3) to study the effect of learning with the conventional teaching method and the effect of learning with the online teaching method the sample group used in this research was 93 students in the first year of vocational certificate level, Tangtrongjit business administration college of technology. The sample group was divided into 50 and 43 students each. The total number of 2 groups was the control group. Organized teaching with normal 50 people and experimental group 43 people there were 2 groups, which were the control group by teaching the normal 50 people and the experimental group 43 people by teaching via online system. Study 3) Mid-term and final exams online 4) the statistics used to analyze the data were mean, standard deviation, and t-test statistic. The results showed that the learning outcomes of the students in both groups had a statistical difference of .01 significance. Online is above average. The effect of learning with normal teaching methods

Keywords: normal teaching method, online teaching method, marketing communication book

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นการวางรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาประเทศในยุคเศรษฐกิจและสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ (Knowledge Based Economy/Society: KBE/KBS) ที่มีองค์ความรู้ใหม่ มากมายเกิดขึ้นตลอดเวลา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) ที่ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา และสนับสนุนการจัดการศึกษามากขึ้นทุกขณะ ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ รูปแบบเทคนิค และวิธีการสอนเพื่อให้สนองต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการแข่งขันของประเทศทั้งด้านความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การปรับตัวต่อการกระจายความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 เกี่ยวกับแนวคิดในการส่งเสริม ให้ผู้เรียนเป็นผู้รู้สารสนเทศ (หมวด 9 มาตรา 66) ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในโอกาสแรกที่ทำให้ได้เพื่อให้ความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาในการแสวงหา ความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จากการศึกษาต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติดังกล่าว สถานศึกษาเองก็ยังมี ข้อจำกัดในด้านบุคลากรและงบประมาณในการจัด

การศึกษาให้มีคุณภาพตามความต้องการของสังคม การใช้สื่อการสอนเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหานี้ได้และในบรรดาสื่อทั้งหลาย บทเรียน ออนไลน์เป็นทางเลือกที่มีผลงานวิจัยจำนวนมากสนับสนุนว่าสามารถสร้าง มโนทัศน์ให้กับผู้เรียนได้ดีและ แก้ปัญหา การเรียนการสอนได้ประกอบกับในปัจจุบันข้อจำกัดใน การสร้างและใช้บทเรียนออนไลน์มี น้อยลง ด้วยเหตุผลเพราะเครื่องมือ อุปกรณ์ มีความถูกลง โปรแกรมสำหรับการพัฒนามีใช้อย่าง แพร่หลายและครูผู้สอนเองสามารถพัฒนาปรับปรุงด้วยตนเองให้ใช้ความสามารถทางด้านการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มขึ้น บทเรียนออนไลน์สามารถแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะบทเรียนออนไลน์ สามารถให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถ ความสนใจ และความพร้อมโดยไม่ต้องกังวลขณะเรียน บทเรียนออนไลน์เป็นสื่อสำเร็จรูปที่สร้างขึ้นมาเพื่อสนองตอบตลอดจนถึงผู้เรียนที่ได้รับการถ่ายทอดผ่าน สื่ออื่นนั้น จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่า การเรียนผ่านระบบออนไลน์มาใช้จัดการเรียนการสอน เป็น เทคโนโลยีหนึ่งที่สัมพันธ์กับผลของการเรียนของนักศึกษา และเมื่อการระบาดของโควิด-19 ลุกลามไปทั่วประเทศไทยหนีไม่พ้นต้องปิดประตูรั้วลง แม้การปิดโรงเรียนจะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยลดความเสี่ยงในการแพร่ระบาดเสียโอกาสที่จะเรียนรู้พัฒนาและทำการเรียนการสอน ด้วยเหตุผลนี้ที่ผู้วิจัยเชื่อมั่นว่าในการเรียน การสอนที่เรียนผ่านระบบออนไลน์ในการจัดกิจกรรมเรียนการสอนจะ ทำให้ผลของการเรียนของ นักศึกษาดีขึ้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะเปรียบเทียบผลของการเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ กับการสอนผ่านระบบระบบออนไลน์

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความแตกต่างของผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนในชั้นเรียนและการสอนผ่านระบบออนไลน์ในรายวิชาการสื่อการตลาดในนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ

สมมติฐานการวิจัย

ผลของการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ ระหว่างการสอนแบบปกติ กับ กลุ่มที่ได้รับการสอนผ่านระบบออนไลน์มีผลของการเรียนแตกต่างกัน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปแบบการสอนในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศปัจจุบันเทคโนโลยีก้าวไกลส่งผลให้สื่อการเรียนการสอน มีความทันสมัยมากขึ้น ครูยุคใหม่จึงต้องรู้จักใช้ยุทธวิธีที่หลากหลายเป็นตัวกลางสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างสีสัน ดึงดูดใจเปิดโลกการเรียนรู้ กว้างไกล

ให้กับผู้เรียนด้วยสื่อการเรียนการสอนสมัยใหม่และต้องคำนึงว่าจะ นำมาใช้อย่างไรให้เหมาะสม ไม่ว่าจะ เป็นเทคโนโลยีสารสนเทศหรือการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถเชื่อมโยงถึงกันได้ทั่วทุกมุม โลกในเวลาอันรวดเร็ว ในการจัดการเรียนการสอนยุคใหม่นั้น นอกจากครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความ เข้าใจในเรื่องของแนวคิดหลักแห่งวิชาชีพครูและเนื้อหาสาระวิชาที่สอนแล้วยังจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเครื่องมือที่จะใช้แสวงหาความรู้เพื่อช่วยเติมเต็ม ความรู้ให้กับผู้เรียนเกิดทักษะ ความรู้สร้างสรรค์ประสบการณ์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้อันจะเกิด ประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนทุกคน ดังนั้นสื่อการเรียนรู้นี้ไม่ว่าจะเป็นสื่อบุคคล วัสดุอุปกรณ์ตลอดจน เทคนิควิธีการล้วนเป็นสื่อกลางที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การ เรียนรู้ที่กำหนดไว้ได้ ง่ายและรวดเร็ว จึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งที่จะนำความต้องการของครูผู้สอนไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และที่สำคัญคือครูผู้สอนต้องรู้จักเลือกสรรสื่อการเรียนรู้นี้ที่จะนำไปใช้เพื่อช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อการเรียนรู้

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อการเรียนรู้นั้น ปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ หลายอย่างมาใช้ในการเรียนการสอน ทำให้เกิดการเรียนการสอนด้วยอุปกรณ์ที่ทันสมัย ห้องเรียน ทันสมัยมีการติดตั้งเรื่องฉายภาพวีดิทัศน์มีเครื่องคอมพิวเตอร์รูปแบบของสื่อที่นำมาใช้ในการเรียน การสอนก็มีให้เลือกหลากหลาย ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำมาใช้ ในที่นี้จะขอกกล่าวถึงเฉพาะ บางส่วนที่กำลังเป็นที่นิยมและมีการนำมาใช้มากในปัจจุบัน ดังนี้

1. การเรียนการสอนทางไกล เป็นการเรียนการสอนที่ผู้เรียนและผู้สอนอยู่ไกลกันใช้วิธีการ ถ่ายทอด เนื้อหาสาระ และประสบการณ์โดยอาศัยสื่อประสมในหลายรูปแบบ ได้แก่ สื่อที่เป็นหนังสือ สื่อทางไปรษณีย์ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์การประชุมทางวีดิทัศน์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ช่วยให้ผู้เรียนที่อยู่ต่างถิ่นต่างที่กันสามารถศึกษาหาความรู้ได้
2. สื่อประสม คือการใช้คอมพิวเตอร์ร่วมกับโปรแกรมซอฟต์แวร์ในการสื่อความหมายโด นการผสมผสานสื่อหลายชนิด เช่น ข้อความ สี สัน ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง ภาพยนตร์และ วิ ดีโอทัศน์และผู้สื่อประสมปฏิสัมพันธ์การปฏิสัมพันธ์ของผู้ใช้สามารถกระทำได้โดยผ่านทางคีย์บอร์ด เมาส์ เป็นต้น
3. อินเทอร์เน็ต ปัจจุบันสถานศึกษาต่าง ๆ มีการตื่นตัวกับการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ประโยชน์ กับการศึกษาอย่างมาก ทั้งนี้เพราะว่าในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีข้อมูลข่าวสารที่ต้องการมากมาย และครอบคลุมทุกแห่งทั่วโลก ซึ่งอินเทอร์เน็ตมีบทบาทต่อการศึกษา ดังนี้

- การใช้ระบบสื่อสารส่วนบุคคล บนอินเทอร์เน็ตมีไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์หรือเรียกย่อ ๆ ว่าอีเมล (E-Mail) เป็นระบบที่ทำให้การสื่อสารระหว่างกันเกิดขึ้นได้ง่าย
 - การใช้ระบบกระดานข่าวที่เชื่อมโยงถึงกันทั่วโลก ทุกคนสามารถเปิดกระดานข่าวที่ตนเองสนใจ หรือสามารถส่งข่าวสารผ่านกลุ่มข่าวบนกระดานนี้เพื่อตอบโต้ข่าวสารกันได้
 - การใช้ระบบการสืบค้นข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ตมีแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงกันและติดต่อกับห้องสมุดทั่วโลก ทำให้การค้นหาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ทำได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
 - ฐานข้อมูลเครือข่ายใยแมงมุม (World Wide Web) เป็นฐานข้อมูลแบบเอกสาร (Hypertext) และแบบสื่อหลายมิติ (Hypermedia) จนมาถึงปัจจุบัน ฐานข้อมูลเหล่านี้ได้พัฒนาขึ้นจนเป็นแบบสื่อ ประสม ซึ่งมีทั้งข้อความ รูปภาพ วิดีทัศน์และเสียง ผู้ใช้เครือข่ายนี้สามารถสืบค้นกันได้จากที่ต่าง ๆ ทั่วโลก
 - การพูดคุยแบบโต้ตอบหรือคุยเป็นกลุ่มบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสามารถเชื่อมต่อกัน และพูดคุยกันได้ด้วยเวลาจริง ผู้พูดสามารถพิมพ์ข้อความโต้ตอบกันได้ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดบนเครือข่าย
 - การส่งถ่ายข้อมูลระหว่างกันแบบ FTP (Files Transfer Protocol) คือ สามารถที่จะโอนย้าย ถ่ายเทข้อมูลระหว่างกันเป็นจำนวนมาก ๆ ได้โดยส่งผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งทำให้สะดวกต่อ การรับส่งข้อมูลข่าวสารซึ่งกันละกันโดยไม่ต้องเดินทาง และข่าวสารถึงผู้รับได้อย่างรวดเร็วขึ้น
 - การใช้ทรัพยากรที่ห่างไกลกัน ผู้เรียนอาจเรียนอยู่ที่บ้านและเรียกใช้ข้อมูลที่เป็นทรัพยากร การเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยได้ และยังสามารขอใช้ทรัพยากรคอมพิวเตอร์ในต่างมหาวิทยาลัยได้
4. การสอนบนเว็บ เป็นการจัดการเรียนที่มีสภาพการเรียนต่างไปจากรูปแบบเดิม การเรียนการสอนแบบนี้อาศัยศักยภาพและความสามารถของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยสนับสนุนการเรียนการสอนและช่วยการสืบค้นข้อมูลและมีการเชื่อมโยงเครือข่ายทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกสถานที่ทุกเวลา
5. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) ในการประยุกต์หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ทางการศึกษา มักใช้เพื่อเป็นสื่อแทนหนังสือ หรือตำรา หรือใช้เพื่อเป็นสื่อเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนนำแผ่นซีดี ที่บรรจุข้อมูลหนังสือทั้งเล่มมาอ่านด้วยคอมพิวเตอร์และเมื่อต้องการข้อมูลส่วนใด ก็สามารถคัดลอกและ อ้างอิงนำมาใช้ได้ทันทีโดยไม่ต้องจัดพิมพ์ใหม่
6. การประชุมทางไกลผ่านจอภาพ (Video teleconference) เป็นการประชุมทางไกลผ่านจอวี ดีทัศน์โดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย เป็นการประชุมร่วมกันระหว่างบุคคลหรือคณะ

บุคคลที่อยู่ ต่างสถานที่ และห่างไกลคนละซีกโลก ด้วยสื่อประสมที่ให้ทั้งภาพเคลื่อนไหว ภาพนิ่ง เสียง และข้อมูล ตัวอักษรในการประชุมเวลาเดียวกัน และเป็นการสื่อสาร 2 ทาง จึงทำให้ดูเหมือนว่า ได้เข้าร่วมประชุม ร่วมกันตามปกติการนำมาใช้กับการศึกษานั้นจะช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ผ่านทางจอภาพ โทรทัศน์และเสียงผู้เรียนในห้องเรียนที่อยู่ห่างไกล สามารถเห็นภาพและเสียงของผู้สอน สามารถเห็นหน้าอากัปภิกิริยาของผู้สอน เห็นการเคลื่อนไหวและสีหน้าของครู ในขณะที่เรียน

7. วิดีทัศน์ตามคำขอ (Video on Demand) เป็นระบบใหม่ที่กำลังได้รับความนิยมนำมาใช้ใน หลายประเทศ เช่น ญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา โดยอาศัยเครือข่ายคอมพิวเตอร์ความเร็วสูง ทำให้ ผู้ชมตาม บ้านเรือนต่าง ๆ สามารถเลือกรายการวีดิทัศน์ที่ตนเองต้องการชมได้โดยเลือกชมได้ตลอดเวลาใช้สามารถควบคุมสื่อให้เสนอเนื้อหาตามต้องการได้ระบบนี้จะเรียกว่า

สื่อที่ใช้กับการสอนบนเว็บ

1. เวิลด์ ไวด์เว็บ (World Wide Web) ใช้สำหรับเป็นแหล่งความรู้พื้นฐาน และเป็นแหล่งความรู้ภายนอก

2. ไปรษณีย์ (E-Mail) ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน หรือกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วยกัน ใช้ส่งการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมาย

3. กระดานพูดคุย (Chat) ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียน ผู้สอนและผู้เรียนโดยการสนทนาแบบ เวลาจริง (Real Time) โดยมีทั้งสนทนาด้วยตัวอักษรและสนทนาทางเสียง (Voice Chat) ลักษณะใช้คือ ใช้สนทนาระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในห้องเรียนหรือชั่วโมงเรียนเสมือนว่ากำลังเรียนอยู่ในห้องเรียนจริง

4. กระดานข่าว (Webboard) ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียน ผู้สอนและผู้เรียนเป็นกลุ่ม ใช้กำหนดประเด็นหรือกระทู้ตามที่คุณสอนกำหนด หรือตามแต่ผู้เรียนกำหนด เพื่อช่วยอภิปรายตอบคำถาม ในประเด็นที่เป็นกระทู้นั้น ๆ ผู้เรียน ผู้สอน และผู้เรียนเป็นกลุ่ม

5. การประชุม (Conference) ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียน ผู้สอนและผู้เรียนแบบเวลาจริง โดยที่ผู้เรียนและผู้สอนสามารถเห็นหน้ากันได้โดยผ่านทางกล้องโทรทัศน์ที่ติดอยู่กับเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้ง สองฝ่าย ใช้บรรยายให้ผู้เรียนที่อยู่หน้าเครื่องคอมพิวเตอร์เสมือนว่ากำลังเรียนอยู่ในห้องเรียนจริงๆ

6. การบ้านอิเล็กทรอนิกส์ใช้สำหรับติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เป็นเหมือนสมุดประจำตัวผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนไม่ต้องถือสมุดการบ้านจริง ๆ และใช้ส่งงานตามที่คุณสอนกำหนด เช่น ให้เขียนรายงาน โดยที่ผู้สอนสามารถเปิดดูการบ้านอิเล็กทรอนิกส์ของผู้เรียนและเขียนบันทึกเพื่อตรวจงาน และให้คะแนนได้แต่ผู้เรียนจะเปิดดูไม่ได้

ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีการพัฒนาแบบก้าวหน้าและได้เข้ามามีบทบาทต่อ การเรียนรู้อย่างมาก โดยเฉพาะเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์และการสื่อสารโทรคมนาคมนั้นได้ถูกนำมาใช้เพื่อพัฒนา การศึกษาทั้งในด้านการสอน ด้านการสนับสนุนการจัดการศึกษา และใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสาร ระหว่างบุคคล เทคโนโลยีสารสนเทศมีแนวโน้มที่จะพัฒนาก้าวหน้าต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง จึงย่อมส่งผล ต่อการเรียนรู้อย่างมาก ดังนั้น หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการวางแผน การศึกษาของชาติ รวมทั้งผู้บริหารสถานศึกษาตลอดจนครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้อย่างเต็มที่ การจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์

การสอนแบบออนไลน์ การสอนแบบออนไลน์เป็นการจัดการเรียนที่มีสภาพการเรียนต่างไปจากรูปแบบเดิม การเรียนการสอน แบบนี้อาศัยศักยภาพและความสามารถของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการนำเอาเทคโนโลยี สารสนเทศมาช่วยเป็นสื่อสนับสนุนการเรียนการสอนและช่วยการสืบค้นข้อมูล และมีการเชื่อมโยง เครือข่ายทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกสถานที่ทุกเวลา การจัดการเรียน การสอนลักษณะนี้อาจมีชื่อเรียกต่างกัน ได้แก่ การสอนบนเว็บ (Web-based Instruction) การฝึกอบรมบนเว็บ (Web based Training) เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อนิรุทธ์ สติมัน (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบโครงงานบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่มีต่อการเรียนรู้แบบนำตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการ เรียนรู้แบบ โครงงานบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน อย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ

ธีภาภรณ์ นฤมาณลณี และ วัชรวลี ตั้งคุปตานนท์ (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการผสมผสาน ระหว่างการเรียนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์กับการเรียนรู้ร่วมกันตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม พบว่า เมื่อผู้เรียนผ่านการเรียนในรายวิชาดังกล่าวภายใต้ระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมี แรงจูงใจในการทำงานผ่านระบบมีระดับค่าเฉลี่ยรวมของแรงจูงใจของผู้เรียนสัมพันธ์กับการใช้งาน ระบบในทิศทางเดียวกัน ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเรียนรู้รวมกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระหว่าง ปริมาณการเรียนรู้รวมกันกับผลคะแนนตามทฤษฎีของบลูมนั้นมีความสัมพันธ์เป็นไป ในทางเดียวกันส่งผลให้เมื่อจบการทดลอง พบว่า ผู้เรียนได้ระดับคะแนนมากกว่าร้อยละ 60 มีจำนวน 112 คน (ร้อยละ 91.06 ของกลุ่มตัวอย่าง) แสดงให้เห็นว่าการปรับปรุงแผนการเรียนการสอนใหม่ในงานวิจัยนี้สามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาให้สูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีการศึกษาที่ผ่านมาสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาให้สูงขึ้น

ทรงวุฒิ ฉิมจินดา และณัฐพล โชติศรีสุภรัตน์ (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การบูรณาการเทคโนโลยี บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์สำหรับนิสิตชั้นปีหนึ่งระดับปริญญาตรีพบว่า การพัฒนาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ โดยนำทฤษฎีการเรียนรู้ของไทเลอร์มาประยุกต์ใช้ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น การบูรณาการสื่อการเรียนทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัด เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มผู้เรียน ที่ใช้บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์กับกลุ่มที่ไม่ใช่พบว่าในกลุ่มแรกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าอย่างมี นัยสำคัญโดยวิเคราะห์จากค่าร้อยละของการได้รับการประเมินเกรดมากกว่าหรือเท่ากับ C ขึ้นไป มากกว่า 11.7% และมีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากกว่า 3.558 คะแนน

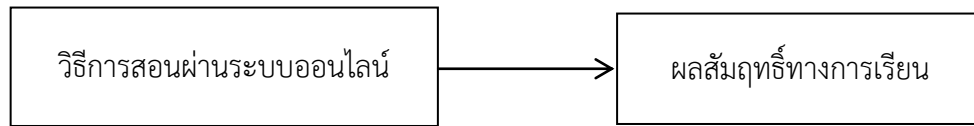
เจษฎา สิงห์ทองชัย (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ “ผลการเรียนรู้ด้วยบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาการเขียนโปรแกรมเว็บแบบพลวัตสำหรับนักศึกษาโปรแกรมวิชาการระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ เพื่อนคู่คิด” พบว่า จากผลการวิจัยพบว่าการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่าการเรียนรู้แบบรายบุคคล ดังนั้นในการจัดการเรียนด้วยบทเรียนบน เครือข่ายควรมีการจัดการเรียนแบบเพื่อนคู่คิด

อุไรวรรณ รักผกาวงศ์ (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาระบบบริหารจัดการรายวิชาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พบว่าเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อสื่อการสอนที่ ผู้สอนสร้างขึ้นในระบบบริหารจัดการรายวิชา ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ด้านการนำเสนอ ด้านเนื้อหา และด้านการนำไปใช้ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

นงนิภา ตูลยานนท์ (2563) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนผ่าน E-Learning กับผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนตามปกติในวิชาการควบคุมและการตรวจสอบผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้เปรียบเทียบระหว่างนักศึกษากลุ่มปกติและกลุ่ม E-Learning ของวิชา บังคับ 2 วิชา คือ การบัญชีขั้นต้น และวิชาการและการจัดการ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมของกลุ่มปกติและกลุ่ม E-Learning คือ 68.85 และ 72.85 ตามลำดับ แสดงว่า นักศึกษา ที่เรียนผ่านระบบ เครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) มีผลการเรียนที่ดีกว่าการเรียนรู้แบบปกติ

วิชัย ลำไย (2563) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาเทคโนโลยีการศึกษาของนักศึกษา สถาบันราชภัฏนครปฐมที่เรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บนอินเทอร์เน็ตกับการเรียนแบบปกติ พบว่า เรียนรู้ด้วยตนเองด้วยตนเองโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนอินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตร
บริหารธุรกิจ โดยการสุ่ม ง่ายเป็นนักศึกษาชั้น ปวส. 1 ปีการศึกษา 2563 แบ่งกลุ่มตัวอย่าง
(Cluster Random Sampling) ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มควบคุม สำหรับจัดการเรียนการ
สอนแบบปกติจำนวน 50 คน กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มทดลอง สำหรับจัดการเรียนการสอนแบบผ่านระบบ
ออนไลน์ จำนวน 43 คน ด้วยการจับฉลากเป็นกลุ่มทดลองหนึ่งกลุ่ม กลุ่มควบคุมหนึ่งกลุ่ม โดยแบ่ง
วิธีการสอนได้ดังนี้

กลุ่มทดลอง ได้รับความสอนโดยการเรียนแบบวิธีการสอนผ่านระบบออนไลน์

กลุ่มควบคุม ได้รับความสอนแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สร้างข้อสอบ โดยพิจารณา ให้ข้อสอบครอบคลุมในเนื้อหาข้อมูล เรื่อง การสื่อสาร
การตลาด ด้วย E-Learning ที่ต้องการวัดผลของการเรียนของ ผู้เรียน
2. นำข้อสอบที่สร้างเสร็จสมบูรณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
ระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์โดยมีเกณฑ์ดังนี้
 - 2.1 ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรงสามารถใช้ได้
 - 2.2 ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังไม่สามารถใช้ได้
3. นำข้อสอบที่สร้างเสร็จสมบูรณ์และผ่านการหาค่าความสอดคล้องแล้วไปทดสอบเพื่อหาค่า
ความยากง่าย และ ค่าอำนาจจำแนก
4. นำข้อสอบที่ผ่านการหา ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ตามที่ผู้วิจัยกำหนดมา
ทดลองกับกลุ่มผู้เรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังจากผู้วิจัยทดสอบผลของการเรียนกับ
กลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยข้อสอบดังกล่าวแล้ว ผลของการทดลอง

การทดสอบสมมุติฐาน เปรียบเทียบผลของการเรียนของการสอนด้วยวิธีแบบปกติและ
การ สอนด้วยวิธีแบบออนไลน์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าความดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือเนื้อหา

Ri หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ขอบเขตค่าความเที่ยงตรง

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรงสามารถใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังไม่สามารถใช้ได้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าความยากง่าย

P หมายถึง ดัชนีความยากง่ายของข้อสอบ

R หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่ตอบข้อสอบนั้นได้ถูกต้อง

N หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่ตอบข้อสอบทั้งหมด

ขอบเขตความยากง่ายและความหมาย

0.81-1.00 เป็นข้อสอบที่ง่าย

0.61-0.80 เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย

0.41-0.60 เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ

0.21-0.40 เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก

0.00-0.20 เป็นข้อสอบที่ยากมาก

ดังนั้น เกณฑ์ความยากง่ายที่ยอมรับได้มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 ถ้าค่า P มีค่านอกเกณฑ์ที่กำหนด จะต้องปรับปรุงข้อสอบนั้น และดำเนินการทดสอบซ้ำ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าการหาค่าอำนาจจำแนก การหาค่าอำนาจจำแนก เป็นการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก เป็นการดูความเหมาะสมของรายข้อว่า

ข้อคำถามสามารถจำแนกกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนได้จริง หรือจำแนกผู้ที่มีคุณลักษณะสูงจากผู้มีคุณลักษณะต่ำได้

D หมายถึง ค่าอำนาจจำแนก

RU หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง
(กลุ่มสูงใช้ประมาณร้อยละ 27 ของนักศึกษาทั้งหมด)

RL คือ จำนวนนักศึกษาที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน
(กลุ่มต่ำใช้ประมาณร้อยละ 27 ของนักศึกษาทั้งหมด)

N คือ จำนวนนักศึกษาในกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน

ขอบเขตของค่าอำนาจจำแนกและความหมายขอบแบบทดสอบ

0.40 ขึ้นไป อำนาจจำแนกสูง คุณภาพข้อสอบดีมาก

0.30-0.39 อำนาจจำแนกปานกลาง คุณภาพข้อสอบดี

0.20-0.29 อำนาจจำแนกค่อนข้างต่ำ คุณภาพข้อสอบพอใช้

0.00-0.19 อำนาจจำแนกต่ำ คุณภาพข้อสอบใช้ไม่ได้

ดังนั้นเกณฑ์อำนาจจำแนกที่ยอมรับได้จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0.20-0.40 ขึ้นไป ถ้าค่าอำนาจ

จำแนกต่ำกว่า 0.20 จะต้องปรับปรุงแบบทดสอบข้อนั้น และดำเนินการทดสอบซ้ำ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์คำนวณคะแนน

ใช้สถิติศึกษาคะแนนวัดผลของการเรียนของนักศึกษาระหว่างกลุ่มที่เรียนผ่านระบบออนไลน์
และกลุ่มที่เรียนแบบปกติโดยการทดสอบค่าที่แบบ t-test Independent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนด้วยวิธีการ
สอนผ่านระบบออนไลน์

ใช้สถิติส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบน

ผลการวิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการสื่อสารการตลาดระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนผ่านระบบออนไลน์กับการสอนแบบปกติ โดยวิธีการทางสถิติ
t-test แบบ Independent Group ในรูป Difference Score ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการสื่อสารการตลาดของนักศึกษาระหว่างกลุ่ม
ทดลองกับกลุ่มควบคุม

ปัจจัยทางการตลาด	\bar{x}	SD	การแปลผล
1. กลุ่มออนไลน์	30.12	8.26	มาก
2. กลุ่มปกติ	26.72	6.01	มาก
รวม	4.24	0.53	มาก

สรุปผลจากการทดลองศึกษาผลของการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติกับการสอนผ่านระบบออนไลน์วิชาการสื่อสารการตลาด สำหรับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียน จำนวน 60 ข้อ เพื่อนำไปทดสอบการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติกับการสอนผ่านระบบออนไลน์และนำผลที่ได้มาศึกษาหาความแตกต่าง ซึ่งผลจากการทดลอง ปรากฏว่า

1. นักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติได้ผลของการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.72
2. นักศึกษาเรียนด้วยวิธีการสอนผ่านระบบออนไลน์ได้ผลของการเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 30.12
3. การศึกษาผลของการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบออนไลน์วิชาการสื่อสารการตลาด สำหรับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 มีผลของการเรียนแตกต่างจากการสอนด้วยวิธีแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันเท่ากับ -3.40 โดยค่าเฉลี่ยของการเรียนด้วยวิธีการสอนผ่านระบบออนไลน์สูงกว่าการเรียน ด้วยวิธีการสอนแบบปกติซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบออนไลน์มีขั้นตอนโดยเริ่มจากผู้เรียนเริ่มต้นบทเรียน ระบบจะเริ่มทำงานโดยส่งบทเรียนผ่านทางระบบออนไลน์ไปแสดงที่เว็บเบราว์เซอร์ของผู้เรียน จากนั้นผู้เรียนจึงสามารถ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ระบบจะติดตามและบันทึกความก้าวหน้า รวมทั้งสามารถจัดทำรายงานกิจกรรม และผลการเรียนของผู้เรียนอย่างละเอียดจนกระทั่งจบหลักสูตร ซึ่งการเรียนแบบออนไลน์เป็นการนำรูปแบบ “การติดต่อสื่อสารแบบ 2 ทาง (Two-way Communication)” มาใช้ประกอบในการเรียน เพื่อสร้างความน่าสนใจ และความตื่นตัว ของผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น เช่น ในระหว่าง บทเรียนอาจจะมีการฝึกหัดเป็นคำถามเพื่อเป็นการทดสอบใน บทเรียนที่ผ่านมา ผู้เรียนจะต้องเลือกคำตอบและส่งคำตอบกลับมายังระบบในทันทีลักษณะแบบนี้จะทำให้การเรียนรักษาระบบความน่าสนใจในการเรียนได้เป็นระยะเวลามากขึ้น

จะเห็นได้ว่า การเรียน ด้วยวิธีการสอนแบบผ่านระบบออนไลน์เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสร้างความแปลกใหม่ ในการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจได้ดียิ่งขึ้น จึงส่งผลให้ผลของการเรียนสูงขึ้นเป็นไปตามทฤษฎีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนรู้ซึ่งการสอนบนเว็บ เป็นการ จัดการเรียนที่มีสภาพการเรียนต่างไปจากรูปแบบเดิมการเรียนการสอนแบบนี้อาศัยศักยภาพและ ความสามารถของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยสนับสนุนการเรียน การสอนและช่วยการสืบค้นข้อมูลและมีการเชื่อมโยงเครือข่ายทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา

อภิปรายผล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการสื่อสารการตลาดที่ได้รับการสอนโดยการสอนแบบผ่านระบบออนไลน์กับการสอนแบบปกติจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสื่อสารการตลาดนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาดได้รับการสอนโดยการสอนแบบผ่านระบบออนไลน์กับการสอนแบบปกติ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการสอนแบบผ่านระบบออนไลน์กับการสอนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าการเรียนแบบออนไลน์จะมีข้อดี คือ นักศึกษาสามารถเข้าไปเรียนบทเรียนที่ไม่เข้าใจหลายครั้งได้และเป็น การทบทวนเนื้อหาเพิ่มเติมที่แตกต่างจากในห้องเรียนและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุคนธ์ทิพย์ สุภาจันทร์ (2556) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอนที่ใช้สื่อการสอน E-Book และการสอนแบบปกติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีผลการทดสอบกลางภาค ที่ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่มีการจัดการเรียนสอนแบบใช้สื่อ E-Book มีค่าเฉลี่ยของผลการสอบกลางภาค สูงกว่ากลุ่มที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบปกติและผลการทดสอบปลายภาค มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่มีการจัดการเรียนสอนแบบใช้สื่อ E-Book มีค่าเฉลี่ยของผลการ สอบกลางภาคสูงกว่ากลุ่มที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีการเตรียมให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการเรียนในขั้นตอนต่างๆ เช่น ขั้นการอธิบายและลงข้อสรุป ซึ่งผู้เรียนจะอธิบายได้ไม่ชัดเจน และไม่ตรงประเด็นในการสรุปผลการทดลอง ครูต้องใช้คำถาม คอยตะล่อมให้นักเรียนอธิบายให้ตรงประเด็นและชัดเจนมากขึ้น

2. ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนแสดงความสามารถของตนเองออกมาอย่างอิสระทั้งในด้านความรู้ ความคิด และการลงมือปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างอื่น

เอกสารอ้างอิง

- เกียรติ บุญโยพ. (2557). พฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีความสำคัญต่อการใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ใจทิพย์ ณ สงขลา. (2542). การสอนผ่านเครือข่ายเวิลด์ไวด์เว็บ. วารสารครุศาสตร์, 27 (มีนาคม 2542) : 36-45).
- ปิยะนารถ ทองมาก. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิต ศึกษานิเทศน์เฉพาะนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชัย ทองดีเลิศ. (2547). การนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในการเขียนแผนการตลาด วิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด
วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ

Development of Learning Management in Writing Marketing Plans Small
Business Administration of Students at the 1st Year Advanced Diploma
Level in the Field of Marketing, Tangtrongjit Business Administration
Technological College

เกศวดี อมรมงคลกิจ

สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ, E-mail: keswa@live.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในการเขียนแผนการตลาด วิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ จำนวน 28 คน ตัวแปรต้น คือ การเขียนแผนการตลาด ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบทดสอบ แบบประเมินผลการเขียนแผนการตลาด

ผลการวิจัย พบว่า 1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนกับผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบ วิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด โดยใช้ t-test (Dependent Samples) มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 27.79 และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเท่ากับ 59.46 ซึ่งนักศึกษาที่เรียนรู้ในการเขียนแผนการตลาดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) การแบบประเมินการเขียนแผนการตลาด ของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการเขียนแผนการตลาดโดยแบบประเมินแผนการตลาด วิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 15.39 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.96 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์คะแนน ร้อยละ 60 กับคะแนน

ประเมินการเขียนแผนการตลาดของของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขา
การตลาด สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาการจัดการเรียนรู้, การจัดการเรียนการสอน, การเขียนแผนการตลาด

Abstract

The purposes of this study were to development of learning management in writing marketing plans Small Business Administration of students at the 1st year advanced diploma level in the field of marketing Tangtrongjit Business Administration College of Technology. The population and the sample group of the study were 28 students at Tangtrongjit Business Administration Technological College. the primary variable is writing a marketing plan, the dependent variable is the learning achievement. The tools used in the study were a test, an evaluation form, and a marketing plan.

The findings were as follows: 1) A comparative analysis of the mean scores of pre-study and post-study achievements of students who received a learning management model. test Small Business Administration Higher Vocational Certificate Level 1st year in Marketing by using t-test (Dependent Samples) with an average score of pre-study test was 27.79 and mean score of achievement after study was 59.46. Students who learned to write marketing plans had high academic achievement after school. than before school statistically significant at the .05 level 2) Marketing plan writing assessment form of students who received management learning by writing a marketing plan by using the Marketing Plan Assessment Form Small Business Administration Higher Vocational Certificate, Year 1, marketing with an average score of 15.39 points or 76.96 percent, and when comparing between the score of 60 percent and the marketing plan evaluation score of the first year vocational certificate students in the field of marketing, it was significantly higher than the threshold at the .05 level.

Keywords: development of learning management, Teaching and learning, management, writing marketing plans

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาปัจจุบัน พบว่า การจัดการเรียนการสอนได้มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีบทบาทในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ซึ่งสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (12) ประเด็น การพัฒนาการเรียนรู้ (พ.ศ. 2561-2580) ว่าด้วย เรื่องการพัฒนาการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการพัฒนาคนไทยตามพหุปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ การสร้างเสริมศักยภาพ ผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

รายวิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม (30202-2102) เป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพได้จริง โดยการฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจ ตามเครื่องมือให้มีความหลากหลายตามรูปแบบ และสามารถพัฒนาทักษะของตนเองให้มีความชำนาญ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากหากนักศึกษาขาดทักษะในการนำเสนอตามเครื่องมือของการเขียนแผนธุรกิจ ตามหลักปฏิบัติในแต่ละเครื่องมือ ซึ่งที่ผ่านมาประสบปัญหานักศึกษาที่ขาดทักษะการฝึกปฏิบัติการเขียนแผนธุรกิจที่ถูกต้องอันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบวัดผลการเรียน ในฐานะครูผู้สอนและรับผิดชอบวิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม จึงคิดว่าควรค้นหาวิธีการหรือนำนวัตกรรมมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้การพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในการเขียนแผนการตลาด วิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

รายวิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด เป็นวิชาที่ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม ประเภทและรูปแบบของธุรกิจขนาดย่อม การเป็นผู้ประกอบการ การเริ่มต้นธุรกิจขนาดย่อม การจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ กฎหมายและองค์การที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม ท่าเลที่ตั้ง แหล่งเงินทุน การตลาดสำหรับธุรกิจขนาดย่อมและแผนธุรกิจ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 4 มาตรา 23 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษาและใน มาตรา 24 (4) ได้กำหนดไว้ว่า “การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชา”

การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student centered หรือ child centered) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่รู้จักกันมานานในวงการศึกษาไทย แต่ไม่ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติ ผนวกกับความเคยชินที่ได้รับการอบรมสั่งสอนมาด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง (teacher centered) มาตลอด เมื่อเป็นครูก็เคยชินกับการจัดการเรียนการสอนแบบเดิมๆ ที่เคยรู้จัก จึงทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญเท่าที่ควร แต่ในยุคของการปฏิรูปการศึกษานี้ได้มีการกำหนดเป็นกฎหมายแล้วว่า ครูทุกคนจะต้องใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญได้ จึงเป็นความจำเป็นที่ครูทุกคนจะต้องให้ความสนใจกับรายละเอียดในส่วนนี้ โดยการศึกษา ทำความเข้าใจ และหาแนวทางมาใช้ในการปฏิบัติงานของตนให้ประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย

- ด้านหลักสูตร กล่าวถึงการปฏิรูปหลักสูตรให้ต่อเนื่อง เชื่อมโยง มีความสมดุลในเนื้อหาสาระ ทั้งที่เป็นวิชาการ วิชาชีพ และวิชาว่าด้วยความเป็นมนุษย์ และให้มีการบูรณาการเนื้อหาหลากหลายที่มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต

- ด้านกระบวนการเรียนรู้ กล่าวถึง กระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และเป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดังข้อมูลที่ระบุไว้เป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษาที่สำนักรนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และ

วัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2543) ได้สรุปถึงลักษณะกระบวนการจัดการเรียนรู้
ในสาระของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

- ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็น
สำคัญ จะต้องประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง โดยการใช้วิธีการประเมินผู้เรียนหลายๆ วิธี ได้แก่ การ
สังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนและการร่วมกิจกรรม การใช้แฟ้มสะสมงาน การทดสอบ การสัมภาษณ์
ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียนจะมีโอกาสแสดงผลการเรียนรู้ได้หลายแบบ ไม่เพียงแต่
ความสามารถทางผลสัมฤทธิ์การเรียนซึ่งวัดได้โดยแบบทดสอบเท่านั้น การวัดและการประเมินผลการ
เรียนรู้แบบนี้แสดงให้เห็นความแตกต่างอันเกิดจากผลการพัฒนาตนเองของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ได้
ชัดเจนมากขึ้น

การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิดที่กล่าวถึงข้างต้น
สามารถใช้ได้กับการจัดการเรียนการสอนทุกวิชาและทุกระดับชั้น เพียงแต่ธรรมชาติของเนื้อหาวิชาที่
ต่างกันจะมีลักษณะที่เอื้ออำนวยให้ครูออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ ในจุดเด่นที่ต่างกัน คือ

1. รายวิชาที่มีเนื้อหามุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้กฎเกณฑ์และการนำเอากฎเกณฑ์ไปประยุกต์ใช้
แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ หรือการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ครูสามารถใช้
กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเองโดยใช้วิธีสอนแบบอุปนัย และเปิดโอกาส
ให้ผู้เรียนได้นำกฎเกณฑ์ที่ทำความเข้าใจได้ไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้วิธีการสอนแบบ
นิรนัย การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นก็จะเป็นการเรียนรู้ที่ยั่งยืน เพราะผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตัวเอง

2. รายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้จากการค้นคว้าทดลอง และการอภิปราย
โดยใช้หลักเหตุผล เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ ผู้เรียนมีโอกาที่จะได้สร้างความรู้เองโดยตรง เพียงแต่ครู
ต้องรู้จักการใช้คำถามที่ยั่วและเชื่อมโยงความคิด ประกอบกับการได้มีโอกาสทำการทดลอง เป็นการ
ปฏิบัติร่วมกัน ผู้เรียนจะได้มีปฏิสัมพันธ์กัน มีการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อสร้างความรู้ผ่านกระบวนการ
ทางวิทยาศาสตร์ที่ทำการมาอยู่แล้ว

3. รายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลที่หลากหลายเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนใน
สังคม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ข้อมูลที่มีลักษณะยั่วให้ออกความคิดเห็นได้ เช่น วิชาสังคมศึกษา
และวรรณคดีเป็นลักษณะพิเศษที่ครูจะนำมาใช้เป็นเครื่องมือให้เกิดกิจกรรมการใช้ความคิด อภิปราย
นำไปสู่ข้อสรุป เป็นผลของการเรียนรู้และการสร้างนิสัยยอมรับฟังความคิดเห็นกัน เป็นวิถีทางที่ดีใน
การปลูกฝังประชาธิปไตยให้กับผู้เรียน

4. รายวิชาที่ต้องอาศัยการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลัก เช่น วิชาพลศึกษาและการงานอาชีพ ครูควรใช้โอกาสดังกล่าว ให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ผ่านกระบวนการทำงาน

5. รายวิชาที่ส่งเสริมความคิดจินตนาการ และการสร้างสุนทรียภาพ เช่น วิชาศิลปะและดนตรี นอกจากจะมีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกายแล้ว ผู้เรียนยังมีโอกาสได้สร้างความรู้ และความรู้สึกที่ดีผ่านกระบวนการทำงานที่ครูออกแบบไว้ให้

รวิษณูวัฒน์ ทองแมน และคณะ (2560) กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย 1. ผลการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยประยุกต์กระบวนการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นคือ 1) ขั้นตอนของกิจกรรมในชั้นเรียน และ 2) หลักการออกแบบกิจกรรมในชั้นเรียน โดยขั้นตอนของกิจกรรมในชั้นเรียนมี 6 ขั้นตอน คือ 1) กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ 2) กำหนดเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้ 3) ปฏิบัติกิจกรรมและระบุหลักฐานการเรียนรู้ 4) ประเมินผลจากหลักฐานการเรียนรู้ 5) ให้ข้อมูลย้อนกลับ และ 6) สรุปผลการเรียนรู้โดยในชั้นที่ 3 มีหลักการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยประยุกต์กระบวนการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนพิจารณาจากผลการประเมินครูด้านความเข้าใจในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ปรากฏว่ามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.69 จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน บ่งชี้ว่าครูกลุ่มเป้าหมายสามารถนำความรู้ไปออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่เหมาะสมกับประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ และสามารถถ่ายทอดความเข้าใจในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติจริงไปสู่เพื่อนครูในโรงเรียนและโรงเรียนอื่นได้ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนในชั้นเรียนของครูระหว่างการสอนแบบเดิมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยประยุกต์กระบวนการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นนุช เอกตระกูล (2558) ได้ศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ STEM เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ STEM Education สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องไฟฟ้า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนหลังเรียนแบบการจัดการเรียนรู้แบบ STEM Education มีคะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนก่อนเรียนแบบการจัดการเรียนรู้แบบ STEM Education

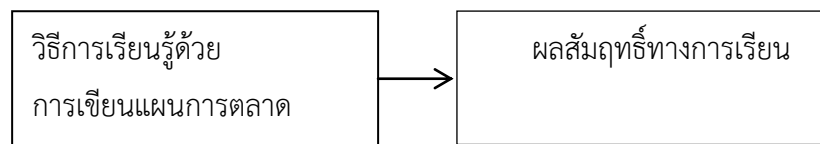
เอกชัย จันทรรตา (2564) ได้ทำการวิจัย การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานของห้องเรียนกลับด้าน ด้วยกระบวนการ PEDIP เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมของนักเรียนรายวิชาฟิสิกส์ 4 รหัสวิชา ว32204 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับ

2.0 ขึ้นไป โดยพิจารณาการผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของผลการเรียนรู้ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าค่าเป้าหมายของสถานศึกษาและนักเรียนร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะการคิดขั้นสูงจนสามารถสร้างและออกแบบนวัตกรรมผลงานทดแทนได้แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์และหากพบว่า ยังมีข้อบกพร่องก็จะนำไปปรับปรุงแก้ไขจนทำให้การเรียนรู้ที่บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ จึงทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ปาริชาติ สุพรรณกลาง. (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาสมการ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยปรากฏว่า แบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาสมการ มีประสิทธิภาพ 86.00/84.95 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาสมการค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบ ก่อนใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาสมการโดยรวมเท่ากับ 4.59 ซึ่งอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ของการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 มีจำนวน 28 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ห้อง 404 สาขาวิชาการตลาด จำนวน 28 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แบบประเมินการเขียนแผนการตลาด ตามหลักการเขียนแผนการตลาด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน และแบบทดสอบ ตามโครงสร้างและขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด
2. แบบประเมิน และแบบทดสอบ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ครอบคลุม ความเหมาะสมของข้อมูล ความชัดเจนของภาษา และรูปแบบ ของเนื้อหา และนำมาปรับปรุงแก้ไข
3. นำแบบที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แบบทดสอบประเมิน แบบทดสอบ เป็นข้อสังเกตที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการในการวิจัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และครอบคลุมเนื้อหาที่ได้ศึกษา
4. นำรูปแบบการให้คะแนนไปใช้จริง และทำการเก็บข้อมูลทำการประเมินคะแนน และผลการทดสอบของนักศึกษา เรื่อง การเขียนแผนการตลาด วิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ห้อง 404 สาขาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. นำคะแนนเปรียบเทียบจากแบบประเมินที่ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 28 คน
2. นำแบบทดสอบของนักศึกษาที่ตอบสามารถเก็บได้ทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติในการตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือ

วิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ของแบบทดสอบ โดยใช้วิธีหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551: 96-98)

$$\text{สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

วิเคราะห์หาระดับความยากง่ายของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551:

88)

สูตร
$$P = \frac{P_H + P_L}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ

P_H แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง

P_L แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

N แทน จำนวนผู้ตอบทั้งหมดของกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้วิธีของเบรนนัน (Brennan) เพื่อหาประสิทธิภาพในการจำแนกผู้สอบออกเป็นผู้รอบรู้หรือสอบผ่าน กับผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่าน โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551: 89)

สูตร
$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

U แทน จำนวนผู้รอบรู้(หรือสอบผ่านเกณฑ์)ที่ตอบถูก

L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ที่ตอบถูก

N_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์

N_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามวิธีการโลเวท (Lovett) โดยคำนวณจากสูตรดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551: 106)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

K แทน จำนวนข้อสอบทั้งฉบับ

X_i แทน คะแนนของนักศึกษาแต่ละคน

C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ร้อยละ โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551: 119)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ตัวเลขที่ต้องการเปรียบเทียบ} \times 100}{\text{จำนวนเต็มของสิ่งนั้น}}$$

ค่าเฉลี่ย (Mean) โดย ใช้สูตรดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2551: 123)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดย ใช้สูตรดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551: 119)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสองทั้งหมด

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ (E_2) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการเขียนแผนการตลาด

เลขที่	ก่อนเรียน (70)	ร้อยละ	หลังเรียน (70)	ร้อยละ	ความก้าวหน้า (D)	ร้อยละ
1	26	37.14	65	92.86	39	55.71
2	32	45.71	62	88.57	30	42.86

ตารางที่ 1 ผลวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ (E_2) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการเขียนแผนการตลาด (ต่อ)

เลขที่	ก่อนเรียน (70)	ร้อยละ	หลังเรียน (70)	ร้อยละ	ความก้าวหน้า (D)	ร้อยละ
3	28	40.00	56	80.00	28	40.00
4	30	42.86	59	84.29	29	41.43
5	27	38.57	62	88.57	35	50.00
6	25	35.71	60	85.71	35	50.00
7	31	44.29	57	81.43	26	37.14
8	27	38.57	59	84.29	32	45.71
9	28	40.00	56	80.00	28	40.00
10	27	38.57	61	87.14	34	48.57
11	32	45.71	59	84.29	27	38.57
12	29	41.43	60	85.71	31	44.29
13	22	31.43	64	91.43	42	60.00
14	23	32.86	55	78.57	32	45.71
15	27	38.57	56	80.00	29	41.43
16	34	48.57	60	85.71	26	37.14
17	26	37.14	62	88.57	36	51.43
18	32	45.71	64	91.43	32	45.71
19	27	38.57	59	84.29	32	45.71
20	26	37.14	57	81.43	31	44.29
21	26	37.14	56	80.00	30	42.86
22	33	47.14	64	91.43	31	44.29
23	24	34.29	60	85.71	36	51.43
24	25	35.71	56	80.00	31	44.29
25	28	40.00	55	78.57	27	38.57
26	31	44.29	60	85.71	29	41.43
27	26	37.14	62	88.57	36	51.43

ตารางที่ 1 ผลวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ (E_2) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการเขียนแผนการตลาด (ต่อ)

เลขที่	ก่อนเรียน (70)	ร้อยละ	หลังเรียน (70)	ร้อยละ	ความก้าวหน้า (D)	ร้อยละ
28	26	37.14	59	84.29	33	47.14
รวม	778	1,111	1,665	2,378.57	887	1,267.14
\bar{x}	27.79	39.69	59.46	84.95	31.68	45.26
SD	3.07	4.39	2.95	4.21	3.90	5.57
ร้อยละ	39.69	56.71	84.949	121.36	45.26	64.65

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ (E_2) ของการจัดการเรียนรู้ในการเขียนแผนการตลาด วิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด เท่ากับ 84.94 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ประสิทธิภาพของการสอนการเขียนแผนการตลาด วิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด มีค่าเฉลี่ย E_1/E_2 เท่ากับ 83.60/84.94 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ E_1/E_2 เท่ากับ 80/80

ตารางที่ 2 คะแนนการประเมินผลการเขียนแผนการตลาด ของนักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแผนการตลาด

เลขที่	ชื่อแผนการตลาด	คะแนนที่ได้
1.	MARK RICE	16
2.	PERFACE RICE	15
3.	ยาสีฟันทันน้ำนมข้าว	14
4.	ไอศกรีมตันน้ำนมข้าว	16
5.	ลิปติก Lip Jusmint Rice	17
6.	ICEAED RICE	18
7.	ลิปติก Lip Jusmint Rice	16
8.	อาหารเสริมตันน้ำนมข้าว	15

ตารางที่ 2 คะแนนการประเมินผลการเขียนแผนการตลาด ของนักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนแผนการตลาด (ต่อ)

เลขที่	ชื่อแผนการตลาด	คะแนนที่ได้
9.	SERUM RICR	18
10.	Cookie Rice จากข้าวหอมมะลิ	18
11.	สเปรย์ฉีดใบหน้า ALOHA	15
12.	แป้งพับ ALOHA	16
13.	ขนมจีนกิ่งสำเร็จรูป	14
14.	สบู่เหลวอาบน้ำ จากน้ำมันข้าว	16
15.	โฟมล้างหน้าจากน้ำมันข้าว	12
16.	ผลิตภัณฑ์ขัดใบหน้า	12
17.	เจลล้างมือจากน้ำมันข้าว	15
18.	โฟมล้างหน้าจากน้ำมันข้าว	15
19.	SERUM RICR	16
20.	เจลล้างมือสูตรจากน้ำมันข้าว	17
21.	RICE CREAM	18
22.	RICE CREAM	17
23.	ไฮสโรส ไดรส์เปรย์	16
24.	ไฮสโรส ไดรส์เปรย์	14
25.	ขนมจีนกิ่งสำเร็จรูป”สุพริ้มไทย” เมนูเส้นจากข้าวหอมมะลิ	15
26.	ไอศกรีมน้ำมันข้าว	12
27.	ยาสีฟันจากข้าวหอมมะลิ	10
28.	RICE SPA ผลิตภัณฑ์จากข้าวหอมมะลิ	18
คะแนนรวม		431
\bar{x}		15.39

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาได้รับการประเมินการเขียนแผนการตลาด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.39 คะแนน

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนกับผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบ วิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด โดยใช้ t-test (Dependent Samples) มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 27.79 และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเท่ากับ 59.46 ซึ่งนักศึกษาที่เรียนรู้ในการเขียนแผนการตลาดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การแบบประเมินการเขียนแผนการตลาด ของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการเขียนแผนการตลาดโดยแบบประเมินแผนการตลาด วิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 15.39 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.96 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์คะแนน ร้อยละ 60 กับคะแนนประเมินการเขียนแผนการตลาดของของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในการเขียนแผนการตลาด วิชาการบริหารธุรกิจขนาดย่อม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ รมิตา เพ็ชรทับ (2562: 34) ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนต่อการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของสอดคล้องกับ ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย (2559: 65-75) กล่าวว่าผู้สอนควรมีการวางแผนการประเมินการจัดการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาและเพิ่มศักยภาพของตนเอง ซึ่งจะเป็นข้อมูลในการช่วยในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้สอนควรทำความเข้าใจกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนแต่ละคน เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถที่แตกต่างกัน

2. นำเทคนิควิธีสอนแบบอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสมกับการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ครูควร
จะจัดวิธีสอนให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่ต้องใช้ความจำด้านข้อมูลมาก ๆ ต้องมีการเลือกเอา
กิจกรรมที่นำมาใช้ให้เหมาะสม ควรพัฒนาการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่ โดยใช้แบบฝึกทักษะรูปแบบที่
หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายและไม่เกิดความเบื่อหน่าย

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้อยู่กับผู้เรียนที่มีความแตกต่างในด้านต่างๆ
เช่น ระดับชั้น เพศ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). การปฏิรูประบบบริหารการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์การศาสนา.

นงนุช เอกตระกูล. (2558). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ STEM เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
ที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี. กรุงเทพฯ: โรงเรียนอัสสัมชัญ.

ปาริชาติ สุพรรณกลาง. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการแก้โจทย์ปัญหา
สมการ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์.

รมิตา เพ็ชรทับ. (2562). การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง
โจทย์ ปัญหาการบวกและการลบโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียน ระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนกจาง จังหวัดระนอง.

วิชญุตม์ ทองแมน สุชาติดา กรเพชรปาณี และ ปิยะทิพย์ ประดุงพรหม. (2560). การออกแบบกิจกรรม
การเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยประยุกต์กระบวนการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนสำหรับนักเรียน
ระดับประถมศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. กภาพสินธุ์:
ประสานการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). ยุทธศาสตร์ชาติระยะ
20 ปี (พ.ศ.2561-2580). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการของ คณะกรรมการ
ยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้น
โดยใช้เกมบิงโกออนไลน์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2

สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

The Development of Academic Achievement on The Subject of Basic
Procurement Vocabulary Using Bingo Games. 2nd Year Vocational
Certificate Student in Marketing Wimol College of Business
Administration Technology

บุษพรรณ ทูปคันโธ¹ อธิตญา จันทรทอง²

¹ สาขาวิชาการตลาดวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: boohsapun@wbac.ac.th

² สาขาวิชาการตลาดวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: atitraya@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้น 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนเรื่อง คำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้นโดยใช้เกมบิงโกออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 คน ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ 2) แบบสำรวจความพึงพอใจ ของผู้เรียนที่มีต่อ เรื่อง คำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้นโดยใช้เกมบิงโกออนไลน์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.25 และคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 8.72 2) ผลการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนเรื่อง คำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้นโดยใช้เกมบิงโกออนไลน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เกมบิงโกออนไลน์, ความพึงพอใจ

Abstract

The objectives of this research were: 1) to compare the learning achievement of the learners before and after learning about introductory purchasing academic terminology 2) To study the students' satisfaction in learning about Basic Purchasing Vocabulary Using Online Bingo Games The sample group in this research consisted of 43 students in the one year of vocational certificate in the second semester of the academic year 2021. The instruments used in the experiment were as follows: 1) Pre- and Post-Learning Achievement Measure 2) Satisfaction Survey of learners towards the subject of basic purchasing vocabulary by using online bingo games Statistics used to analyze the data by averaging, standard deviation and t test statistics.

The results showed that; 1) The previous learners' academic achievement had a mean score of 6.25. and the mean score after school was 8.72, 2) The results of the survey of students' satisfaction towards studying the subject Basic Purchasing Vocabulary Using Online Bingo Games Overall, it's at a good level. has an average of 3.60.

Keywords: Academic achievement, bingo games, satisfaction

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จาก พรบ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2562 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา ๖๖ ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกๆ ที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รวมถึงการพัฒนาผู้เรียนปัจจุบันในด้านการใช้เทคโนโลยีและเกมจะช่วยให้ นักศึกษามีการพัฒนาการเรียนรู้จากงานวิจัยของ ญัญญา พิωμα อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ได้สรุปงานวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานด้วยบูรณาการเทคโนโลยีเกมคอมพิวเตอร์ โดยการตีพิมพ์ในวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ฉบับพิเศษ (ธันวาคม 2564) พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ ส่งเสริมการเรียนรู้โดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการสร้างเกมเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

การเรียนการสอนในรายวิชาการจัดซื้อเบื้องต้นของนักศึกษาจากการพบว่า ผู้เรียนมีผลการทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษในวิชาการจัดซื้อเบื้องต้นต่ำกว่าเกณฑ์ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่คาดหวัง ดังนั้นแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาคือปรับแนวทางการจัดทำกิจกรรมการสอนโดยให้มีแบบทดสอบเป็นรูปแบบเกม มาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน

จากสาเหตุดังกล่าวผู้สอนจึงได้นำเกมบิงโกออนไลน์มาประกอบการสอนเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักศึกษาและ ชื่นเพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถศึกษาเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและเป็นไปตามความสามารถของแต่ละคน เกิดความสนใจในการเรียนรู้และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดซื้อเบื้องต้นด้านคำศัพท์ โดยเกมบิงโกออนไลน์ ของนักศึกษาศาขากการตลาด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรสาขาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีต่อการเรียนวิชาจัดซื้อเบื้องต้นโดยใช้เกมบิงโกออนไลน์

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

เกมบิงโกออนไลน์

เกมบิงโก (Bingo Game) เป็นเกมที่ทำให้ความบันเทิงประเภทหนึ่งเป็นการจำลอง สถานการณ์ในชีวิตแบบง่าย ๆ และได้รับความนิยมมากทำให้ผู้เล่นเกิดความเชื่อและแสดง บทบาทไปตามเกมจึงเป็นเหตุอันดีที่จะนำเกมบิงโกมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจดจำ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ การเล่นเกมเป็นส่วนสำคัญ ต่อการเรียนรู้ อย่างเป็นธรรมชาติของเด็ก ช่วยให้ผู้เรียนได้ทดลอง ค้นพบและปฏิสัมพันธ์ กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว เพิ่มความหลากหลาย ให้บทเรียนและช่วยสร้างแรงจูงใจ รวมทั้งกระตุ้นให้เด็ก ๆ ได้ใช้ภาษาที่เป็นเป้าหมาย ทำให้เด็กเห็นประโยชน์ ของการเรียนภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นยังฝึกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการลงมือปฏิบัติ

ทฤษฎีการเรียนรู้

การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกแห่ง ทุกสถานที่ เป็นส่วนหนึ่งของการเข้ากับสังคม การเรียนรู้จากเริ่มจากสภาพแวดล้อมทางบ้าน และมีความรู้ที่มีการเติบโตขึ้นเมื่อเข้าสู่ระบบการศึกษา ดังนั้นข้อมูลการเรียนรู้ประกอบไปด้วย

1. ความหมายของการเรียนรู้

สุรงค์ โค้วตระกูล (2553) กล่าวว่า การเรียนรู้หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากประสบการณ์ที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือจากการฝึกหัด รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงความรู้ของผู้เรียน จากความหมายของการเรียนรู้ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และความคิดในทางที่ดีขึ้นทางการเรียน จากการเรียนรู้โดยสื่อการสอน ผ่านโปรแกรม Google classroom

2. ขั้นตอนการเรียนรู้

ธิติพงษ์ หนองมา (2557) อ้างอิงจากกรมวิชาการ กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้สรุปได้เป็น 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นสนใจปัญหา ขั้นตอนนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนความต้องการที่จะเรียน

2. ขั้นศึกษาข้อมูล ผู้เรียนจะประสบปัญหา ย่อมมีการศึกษาค้นคว้าข้อมูล เพื่อทำการเก็บรวบรวมเนื้อหาสาระต่าง ๆ เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา

3. ขั้นพยายาม ผู้เรียนนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการรวบรวม อาจยังไม่เพียงพอสำหรับการแก้ปัญหาหรือการเรียนรู้เรื่องนั้น จึงพยายามสืบค้น ทบทวน เนื้อหาเพิ่มเติม

4. ขั้นสำเร็จ เป็นนำข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้มาแก้ปัญหา ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจขึ้น การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกแห่ง ทุกสถานที่ เป็นส่วนหนึ่งของการเข้ากับสังคม การเรียนรู้จากเริ่มจากสภาพแวดล้อมทางบ้าน และมีความรู้ที่มีการเติบโตขึ้นเมื่อเข้าสู่ระบบการศึกษา ดังนั้นข้อมูลการเรียนรู้ประกอบไปด้วย

ทฤษฎีแรงจูงใจ

รูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมและเป็นการศึกษาที่มีรากฐานพฤติกรรมกรรมการจูงใจ (Motivation) เป็นเบื้องต้น

หลักการตามทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจูงใจที่เกี่ยวกับการทำงาน (Work motivation)

1. ทฤษฎีแรงจูงใจในการทำงาน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 ทฤษฎีที่อธิบายเนื้อหาของงาน ได้แก่ ความสำคัญของงาน ด้านความท้าทายของงาน ความเจริญก้าวหน้าของงาน ความรับผิดชอบงาน

1.2 ทฤษฎีที่อธิบายกระบวนการของงาน ได้แก่ การเน้นกระบวนการทางจิตวิทยา การตัดสินใจและเลือกงาน

2. ทฤษฎีแรงจูงใจที่อธิบายเนื้อหาของงาน

2.1 ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of need) การชี้ให้เห็นว่า มนุษย์ถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะสนองความต้องการเฉพาะอย่างซึ่งความต้องการนี้เขาได้รับการสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

2.1.1 บุคคลต้องมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีสิ้นสุด ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอย่างไม่มีความจบสิ้น

2.1.2 ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ใช่สิ่งจูงใจของพฤติกรรมอื่นต่อไปความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจึงเป็นสิ่งจูงใจในพฤติกรรมของคนนั้น

2.1.3 ความต้องการของคนจะเรียงลำดับขั้นตอนความสำคัญ เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วบุคคลก็จะให้ความสนใจในความต้องการระดับสูง

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนรู้จะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้นทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากขึ้นเพียงใด นั่นคือ สิ่งที่ครูผู้สอนจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

ทฤษฎีความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อมโดยการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้ หรือความรู้สึกที่ดีหรือความคิดที่ดีที่เป็นไปตามคาดหวัง โดยได้รับการจูงใจทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ในการดำเนินการการเรียนการสอนทำให้นักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีความเจริญงอกงามมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความสนใจต่อกระบวนการเรียนการสอน ทางการศึกษาจะแยกออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียนที่จัดรายวิชาตรงตามความต้องการ ก่อให้เกิดเทคโนโลยีและวิทยาการที่ทันสมัย สามารถเป็นพื้นฐานในการศึกษา

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียนดำเนินการจัดตารางเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อประกอบการสอน การมอบหมายงานให้ทำ การอบรมระเบียบวินัย

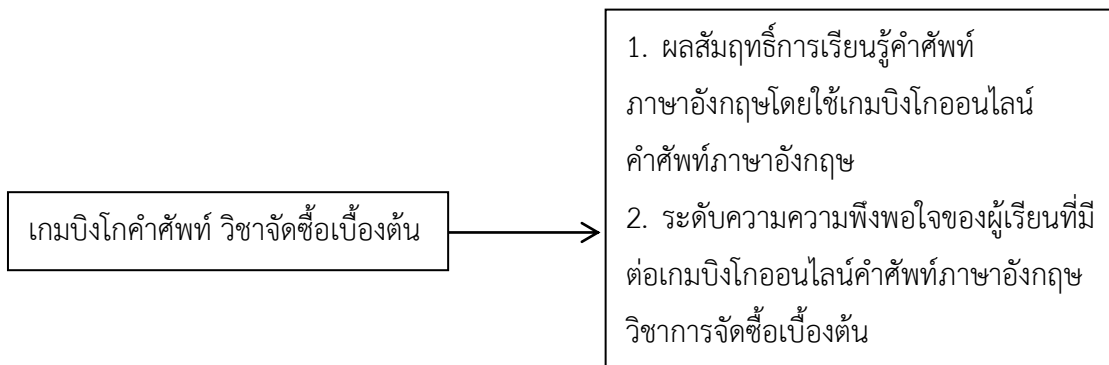
3. ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอน หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน เทคนิคการสอน ความยุติธรรม การแต่งกายเหมาะสม มีความรับผิดชอบและอื่น ๆ
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียน มีความสะอาด มีแสงสว่าง อากาศถ่ายเท
5. ด้านการจัดบริการของวิทยาลัย หมายถึง ความพึงพอใจของการจัดบริการของวิทยาลัย ด้านห้องน้ำที่สะอาด มีการให้คำปรึกษาด้านการเรียน สุขภาพ
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียนด้านการวัดผล การประเมินผล การวัดผลครอบคลุมความรู้ ทักษะและจิตพิสัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เหงียน ถิ หลือ อี (2565: บทคัดย่อ) สารนิพนธ์ เรื่อง การใช้เกมคำศัพท์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นครโฮจิมินห์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามการวิจัยครั้งนี้ความมุ่งหมายเพื่อใช้เกมคำศัพท์พัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยและเพื่อศึกษาความสนใจของนักศึกษาที่มีต่อเกมคำศัพท์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนโดยใช้เกมคำศัพท์ประกอบการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้วยเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อเกมคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชาวเวียดนาม ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นครโฮจิมินห์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำนวน 10 คน ผลการวิจัย พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 93.75 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 แสดงว่า การใช้เกมคำศัพท์ประกอบการสอนสามารถพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยได้นอกจากนี้โดยภาพรวมจากการจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อเกมคำศัพท์ช่วยพัฒนาผู้เรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การนำเกมการศึกษาเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน ทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจ ดึงดูดให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีความสนใจเรียนมากขึ้นจดจำได้มากกว่าการเรียนรู้แบบปกติ นอกจากนั้นยังช่วยให้นักศึกษาเกิดความพึงพอใจในการเรียนด้วย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียน วิชาการจัดซื้อเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 43 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการจัดซื้อเบื้องต้น
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษ วิชาการจัดซื้อเบื้องต้น ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดได้ 0 คะแนน (แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน เป็นข้อสอบชุดเดียวกันแต่นำมาสลับข้อเพื่อป้องกันการจดจำข้อสอบ)
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 1.1 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรวิเคราะห์เนื้อหาวิชา กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้
 - 1.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่พัฒนาขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่

- 1) อาจารย์สมคิด อภิวัฒน์ธีระกุล ตำแหน่งที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการ
- 2) อาจารย์วัชรินทร์ ผ่องภักดี ตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
- 3) อาจารย์เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว ตำแหน่งที่ปรึกษากลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม จากนั้นแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เมื่อเหมาะสมแล้วจึงนำไปใช้ทดลองกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มทดลองต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาการจัดซื้อเบื้องต้น เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้ ศึกษาทฤษฎี และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบทดสอบ

2.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อหาคุณภาพของข้อสอบกับนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

2.3 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก

2.4 ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยนำข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนเกี่ยวกับ

3.1 ศึกษาหลักทั่วไปในการทำแบบสอบถาม วิธีการวัดผลประเมินผล งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงทฤษฎีต่าง ๆ ในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.2 กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน คำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้นโดยใช้เกมบิงโกออนไลน์ออนไลน์ คือ ด้านเนื้อหา 5 ข้อ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ข้อ รวม 10 ข้อ คำถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

และมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 ในระดับความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 ในระดับความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 ในระดับความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 ในระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน คำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้นโดยเกมบิงโกออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อ คำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้น โดยเกมบิงโกออนไลน์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของ ภาษา ความเที่ยงตรงของข้อความหรือไม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์แนะนำขั้นตอนการเรียนคำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้น และเงื่อนไขในการเล่นเกมนักศึกษาทราบ

2. นำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ไปทดสอบกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้น ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นก่อนเรียน

3. ดำเนินการทดลองคำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้นซึ่ง ดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียน ซึ่งในแต่ละหน่วยจะต้อง มีการทดสอบเพื่อจะได้ทราบความสามารถหรือความรู้เดิมของนักศึกษา จำนวน 10 ข้อ โดยให้นักศึกษาทำก่อนที่จะเรียนเนื้อหาในหน่วยนั้น ๆ

3.2 นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเตรียมตัวนักศึกษาให้มีความพร้อมในการเตรียมตัวที่จะเรียน พร้อมกับเป็นการชี้ให้นักศึกษาได้ทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนนั้น ๆ

3.3 เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ต้องใช้ในแต่ละหน่วยการเรียน โดยนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจครอบคลุมในเรื่องที่ต้องการสอนให้เข้าใจง่ายเนื้อหาที่มีความกระชับเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินในการเรียนไม่น่าเบื่อ

3.4 ทำแบบทบทวนคำศัพท์เพื่อจะได้ทบทวนในเรื่องที่ได้เรียนมาให้ความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับเป็นการสร้างลักษณะนิสัยการทบทวนเนื้อหาและให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีเพื่อเสริมแรงทางบวกต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาให้ดีขึ้น

3.5 สรุปเนื้อหา เพื่อสรุปถึงประเด็นสำคัญในเรื่องที่เรียนรู้ของบทเรียนนั้น ๆ กับนักศึกษา ให้มีความชัดเจนมากขึ้น

4. นำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ไปทดสอบกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางคำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้นโดยเกมบิงโกออนไลน์จำนวน 10 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหลังเรียน

4.1 ทดสอบหลังเรียน ซึ่งแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละหน่วยใช้ข้อสอบชุดเดียวกันแต่สลับข้อ (เรียงข้อใหม่) ทั้งนี้มีการแสดงคะแนนการทดสอบไว้หลังจากการทำแบบทดสอบ

4.2 สรุปผลการทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนที่นำเกมบิงโกออนไลน์เข้ามาเสริมเป็นกิจกรรมการเรียนการสอน

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนคำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้นโดยใช้เกมบิงโกออนไลน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้นักศึกษาประเมินความพึงพอใจ

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้นโดยใช้เกมบิงโกออนไลน์

จำนวนคน	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ระดับค่าเฉลี่ย คะแนนที่สูงขึ้น
43	10	6.25	8.75	2.50

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 43 คน มีคะแนนก่อนเรียนที่ค่าเฉลี่ย 6.25 และมีคะแนนหลังเรียน 8.75 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยคะแนนที่สูงขึ้น 2.50

ตารางที่ 2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้นโดยใช้เกมบิงโกออนไลน์

ลำดับ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย
		5	4	3	2	1	
ด้านเนื้อหา							
1	เนื้อหาคำศัพท์ตรงกับวิชาเรียน	31	10	2	0	0	4.02
2	จำนวนคำศัพท์มีความเหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้	25	18	0	0	0	4.02
3	เนื้อหาคำศัพท์และกิจกรรมมีความเหมาะสม	32	11	0	0	0	4.08

ตารางที่ 2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำศัพท์วิชาการจัดซื้อเบื้องต้นโดยใช้เกมบิงโกออนไลน์ (แทน)

ลำดับ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย
		5	4	3	2	1	
4	การนำคำศัพท์มาปรับใช้ในสื่อเกมบิงโกออนไลน์ ทำให้นักศึกษาจำได้มากขึ้น	33	10	0	0	0	4.10
5	เนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมมีความสอดคล้องกัน	30	9	4	0	0	4.06
ด้านกิจกรรม							
1	สื่อเกมบิงโกออนไลน์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กระตุ้นความสนใจต่อการเรียน	29	14	0	0	0	4.02
2	กิจกรรมสนุกทำให้นักศึกษาอยากเรียนมากขึ้น	32	11	0	0	0	4.08
3	การนำเกมบิงโกออนไลน์มาจัดกิจกรรมพร้อมเป็นสื่อการสอนถือว่ามีความน่าสนใจระดับใด	30	13	0	0	0	4.04
4	นักศึกษารู้สึกเครียดในช่วงเวลาที่เรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	3	24	16	0	0	3.18
5	ภาพรวมการจัดกิจกรรมนักศึกษาคิดว่ามีความเหมาะสมระดับใด	30	11	2	0	0	4.00
รวม		242	157	30	0	0	3.60

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อวิชาการจัดซื้อเบื้องต้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 การกระจายข้อมูลส่วนใหญ่ นักศึกษาตอบไปในทางเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างของการตอบแบบสอบถามมากนัก

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนวิชาการจัดซื้อเบื้องต้นด้านคำศัพท์ โดยเกมบิงโกออนไลน์ ของนักศึกษาสาขาการตลาด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 มากกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรสาขาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการเรียนวิชาจัดซื้อเบื้องต้นโดยใช้เกมบิงโกออนไลน์ อยู่ในระดับ ดี

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาเรียนรู้คำศัพท์รายวิชาการจัดซื้อเบื้องต้นใช้เกมบิงโกออนไลน์ พบว่า มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับการนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากการใช้สื่อเกมบิงโกออนไลน์ประกอบการสอนเรื่อง

คำศัพท์ ทำให้กระบวนการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และนักศึกษาอยากรู้ อยากคิด จึงเกิดประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อเกมบิงโกออนไลน์ จะมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เหงียน ถิ หลือ อี (2565: บทคัดย่อ) เรื่อง การใช้เกมคำศัพท์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นครโฮจิมินห์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามพบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 93.75 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 แสดงว่า การใช้เกมคำศัพท์ประกอบการสอนสามารถพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยได้นอกจากนี้โดยภาพรวมจากการจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อเกมคำศัพท์ ช่วยพัฒนาผู้เรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนจาก รายวิชาการจัดซื้อเบื้องต้น จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนได้ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 6.25 และค่าคะแนนของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ย 8.75 เมื่อนำมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วพบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน จากผลของการทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนคำศัพท์ รายวิชาการจัดซื้อเบื้องต้น โดยใช้เกมบิงโกออนไลน์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก จากการที่ได้จัดการเรียนรู้โดยใช้คำศัพท์รายวิชาการจัดซื้อเบื้องต้นใช้เกมบิงโกออนไลน์ออนไลน์กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่านักศึกษามีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในบทเรียนเนื่องด้วยมีความตื่นเต้น มีรางวัล ซึ่งไม่ทำให้ผู้เรียนเบื่อง่าย เมื่อเรียนแต่ละหน่วยแล้ว สามารถตรวจคำตอบได้ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและมีความกระตือรือร้นมากขึ้น ช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในการเรียนและการทำแบบทดสอบ เมื่อฝึกทำบ่อย ๆ ก็จะเกิดทักษะเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นช่วยพัฒนาให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาให้ความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมรวมถึงการส่งงานอย่างสม่ำเสมอ มีเวลาในการทบทวนบทเรียนเพื่อเสริมทักษะกระบวนการในการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. เกมบิงโกออนไลน์ เป็นเกมที่เล่นง่าย โดยผู้สอนสามารถทำเป็นระบบออนไลน์ในช่วงเวลาที่มีการเรียนผ่านออนไลน์หรือจัดทำเป็นแผ่นบิงโกสำหรับการเรียนในเวลาปกติได้ด้วย ถือว่าเป็นเครื่องมือช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดว่าต้องอยู่ในห้องเรียนทำให้นักศึกษาสามารถใช้เวลาวางเข้า

ไปทบทวนหรือศึกษาได้ด้วยตนเอง จึงเหมาะสำหรับที่จะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาได้

2. กรณีที่จัดกิจกรรมเกมบิงโกผ่านออนไลน์ การเตรียมความพร้อมสำหรับนักศึกษา คือต้องมีสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีความเร็วสม่ำเสมอ เพื่อเวลาที่ดำเนินการกดเครื่องหมายในคำศัพท์ได้ทัน การใช้เกมในรูปแบบต่าง ๆ สามารถนำไปใช้ในการสอนของครูเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อสร้างแรงกระตุ้นให้กับผู้เรียนเกิดความสนุกสนานได้ดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนมีการจัดทำสื่อในลักษณะเกม สำหรับกิจกรรมการเรียนการสอนสามารถกระตุ้นให้นักศึกษามีความสนใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น สามารถนำไปประยุกต์ได้กับทุกวิชาโดยการปรับเนื้อหาในเกมบิงโกออนไลน์ให้เหมาะสมกับรายวิชานั้น

เอกสารอ้างอิง

- เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม. (2559). การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์ (Creative education media design). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐภา ผิวมา. (2564). การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานด้วยบูรณาการเทคโนโลยีเกมคอมพิวเตอร์. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, ฉบับพิเศษ ครอบคลุม 15 ปี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ทีศนา แชมมณี. (2561). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิติพงษ์ หนองมา. (2557). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบปกติ.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบปกติ. วารสาร NMCCON วิทยาลัยนครราชสีมา.
- เหงียน ถิ หลือ อี. (2556). การใช้เกมคำศัพท์เพื่อพัฒนาการเรียนคำศัพท์ภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นครโฮจิมินห์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม. หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.ปีที่ 2
ห้อง 506 วิชาหลักเศรษฐศาสตร์เรื่อง ต้นทุนการผลิต โดยการเรียนรู้แบบใช้คำถาม
Development of Analytical Thinking Skills of 2nd Year High School
Students Room 506 Economics about Production Cost by
Question-Based Learning

พรทิพย์ ปานน้อย

วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรบริหารธุรกิจ, E-mail: miss1pornthip@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่อง ต้นทุนการผลิต โดยการเรียนรู้แบบใช้คำถาม 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีผลต่อการเรียนรู้แบบใช้คำถาม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักศึกษา ปวส.2 ห้อง 506 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถาม เรื่อง ต้นทุนการผลิต 2) แบบฝึกทักษะ เรื่อง ต้นทุนการผลิต 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง ต้นทุนการผลิตก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติแบบ t-test for Dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า ผลการเรียนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่อง ต้นทุนการผลิต โดยการเรียนรู้แบบใช้คำถามหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละที่คำนวณได้ก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 5.92 และค่าร้อยละเท่ากับ 59.23 และหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 8.38 และค่าร้อยละเท่ากับ 83.85 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบใช้คำถาม มีค่าเฉลี่ยรวม 4.45 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม 0.71 อยู่ในเกณฑ์มาก

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะ การคิดวิเคราะห์ การเรียนรู้แบบใช้คำถาม

Abstract

The objectives of this research were 1) to study and compare the learning outcomes of the economics course on production costs. by question-based learning 2) to study student opinions affecting question-based learning The population used

in this research was High Vocational Certificate 2 students, room 506, semester 1, academic year 2022. by specific selection method The research instruments were 1) a question-based learning management plan on production costs, 2) a skill practice form on production costs, and 3) an achievement test on production costs before and after school. The statistics used in the data analysis were percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test for Dependent Samples.

The results showed that; the results of the course of economics on the subject of cost of production. The question-based learning after learning was significantly higher than before learning at the .01 level, with the mean and percentage calculated before learning was 5.92 and the percentage was 59.23 and after learning. was 8.38 and the percentage was 83.85 and the students were satisfied with question-based learning. with a total mean of 4.45 and a total standard deviation of 0.71, in a high standard

Keywords: skill development, analytical thinking, question-based learning

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การแข่งขันที่สูงและรุนแรงในสภาพการตลาดในปัจจุบัน ส่งผลให้ทุกองค์กรมีการดำเนินกิจกรรมต่าง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขัน ในอุตสาหกรรมการผลิตก็เช่นเดียวกัน คู่แข่งที่นับวันจะมากขึ้นทุกวันต่างคิดกลยุทธ์ออกมาต่อสู้กัน ที่เห็นจะมากที่สุดก็คงจะเป็นเรื่องของราคาขายที่ถูกกว่า ซึ่งเป็นการตอบสนองที่ตรงกับความต้องการของลูกค้าที่ต้องการสินค้าที่มีราคาถูก แต่การที่จะมาซึ่งสินค้าที่มีราคาถูกนั้น องค์ประกอบหลักของทางผู้ผลิต คือ ต้นทุนการผลิต ที่ต้องทำให้ต่ำที่สุดโดยที่คุณภาพและคุณค่าในการใช้งานยังคงอยู่ภายใต้การยอมรับของลูกค้า

การประมาณการต้นทุนการผลิตมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจโดยเฉพาะในฝ่ายบริหาร ที่ต้องตัดสินใจในการวางแผนงาน การควบคุมการดำเนินงาน เพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

ต้นทุนการผลิตนั้นจะมีความสัมพันธ์กับการผลิตโดยตรงแต่อัตราการเพิ่มหรือการลดนั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไขในการผลิตและเงื่อนไขของผลิตภัณฑ์ เช่น การผลิตจำนวนมากอาจทำให้ต้นทุนการผลิตต่อชิ้นลดลง อันเนื่องจากจากหลาย ๆ ปัจจัย เช่น การ set up ระบบ การทำงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้พนักงานมีความชำนาญ แต่ในบางครั้งการผลิตครั้งละมาก ๆ ก็ไม่ใช่ว่าจะทำให้ต้นทุนการผลิต

ลดลงเสมอไป ต้องพิจารณาให้รอบคอบทุกด้าน เช่น หากผลิตครั้งละมาก ๆ ต้นทุนการผลิตต่อชิ้นของฝ่ายผลิตลดลงก็จริง แต่อาจจะมีต้นทุนอื่น ๆ เพิ่มขึ้นมา เช่น ต้นทุนการเก็บสินค้าสำเร็จรูปมากเกินไป มีงานค้างระหว่างกระบวนการผลิต (work in process) มากเกินไป

ซึ่งหลาย ๆ เหตุผลนี้เอง ทางฝ่ายบริหารต้องนำมาวิเคราะห์และประมาณการต้นทุนการผลิต เพื่อหาจุดที่เหมาะสมในการวางแผนการผลิต วางแผนการสั่งซื้อวัตถุดิบและชิ้นส่วน และอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน

จากการเรียนพบว่านักศึกษาไม่เข้าใจความหมายของต้นทุนชนิดต่าง ๆ และไม่สามารถตีความโจทย์เกี่ยวกับต้นทุนการผลิตได้ ทำให้ครูจำเป็นต้องกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจ และสามารถคิดวิเคราะห์ได้ โดยการสอนแบบใช้คำถาม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่อง ต้นทุนการผลิต โดยการเรียนรู้แบบใช้คำถาม
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีผลต่อการเรียนรู้แบบใช้คำถาม

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ทฤษฎีต้นทุนและต้นทุนการผลิต

ความหมายของต้นทุนและต้นทุนการผลิต

ต้นทุน (Cost) หมายถึง มูลค่าของทรัพยากรที่องค์กรใช้ประโยชน์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้ เช่น ต้นทุนของวัตถุดิบและแรงงานที่เกิดขึ้นเพื่อผลิตสินค้าหรือบริการ และเมื่อต้นทุนได้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อธุรกิจแล้ว ต้นทุนส่วนนั้นจะเปลี่ยนสภาพไปเป็นค่าใช้จ่าย (Expense) ซึ่งจะนำไปหักจากรายได้ในแต่ละงวดบัญชี

ต้นทุนการผลิต คือ ต้นทุนที่ทำให้ได้สินค้าสำเร็จรูปใด ๆ ประกอบด้วย วัตถุดิบทางตรง ที่เบิกใช้ในการผลิต แรงงานทางตรงที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตและค่าใช้จ่ายในการผลิต เมื่อทั้ง 3 ส่วนประกอบ ได้เข้าสู่ขั้นตอนต่าง ๆ ของการผลิตก็จะถูกแปรสภาพเป็นสินค้าสำเร็จรูปต่อไป การจำแนกประเภทต้นทุนแบ่งออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่

- 1.1 การจำแนกต้นทุนตามระยะเวลา
- 1.2 การจำแนกต้นทุนตามลักษณะการดำเนินงาน
- 1.3 การจำแนกต้นทุนตามส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์
- 1.4 การจำแนกต้นทุนตามปริมาณกิจกรรม

1.5 การจำแนกต้นทุนเพื่อการควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน

1.6 การจำแนกต้นทุนเพื่อการตัดสินใจ

ซึ่งมีรายละเอียดของการจำแนกต้นทุนแต่ละประเภท ดังต่อไปนี้

1.1 การจำแนกต้นทุนตามระยะเวลา เป็นการพิจารณาต้นทุนในการจัดหาสินทรัพย์และบริการต่าง ๆ ซึ่งจะต้องสัมพันธ์กับระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจของกิจการ โดยสามารถแบ่งต้นทุนออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1) ต้นทุนที่เกิดขึ้นในอดีต (Historical Cost) คือต้นทุนที่เกิดขึ้นเมื่อได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือบริการต่าง ๆ และกิจการได้จ่ายชำระเงินสด สินทรัพย์อื่นใดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดโดยปกติ จะใช้ต้นทุนประเภทนี้ในการบันทึกบัญชีประกอบกับการจัดทำงบการเงิน แต่ไม่นิยมนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจปัญหาหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคต เนื่องจากสถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

2) ต้นทุนทดแทนหรือต้นทุนเปลี่ยนแปลง (Replacement Cost) คือต้นทุนที่จ่ายไปเพื่อใช้ในการจัดหาสินทรัพย์มาเปลี่ยนแปลงหรือทดแทนสินทรัพย์เดิม ซึ่งสินทรัพย์ที่จัดหามานั้น ต้องมีลักษณะคล้ายคลึงกับสินทรัพย์เดิม เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับต้นทุนประกอบการตัดสินใจในการเลือกทางเลือกต่าง ๆ ว่าควรเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินทรัพย์ที่มีอยู่เดิมหรือควรซื้อสินทรัพย์ใหม่เพื่อทดแทนสินทรัพย์เดิม โดยเปรียบเทียบจากราคาตลาดของสินทรัพย์นั้น ๆ

3) ต้นทุนในอนาคต (Future Cost) คือต้นทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตเมื่อกิจการต้องตัดสินใจเลือกโครงการใดโครงการหนึ่งในอนาคต ซึ่งกิจการต้องพยากรณ์ต้นทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเพื่อใช้ในการตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ในโครงการจากแนวโน้มของต้นทุนจริงในอดีตหรือจากระบบงบประมาณของกิจการ

1.2 การจำแนกต้นทุนตามลักษณะการดำเนินงาน เป็นการพิจารณาต้นทุนที่เกิดจากดำเนินงานหรือปฏิบัติงานของธุรกิจซึ่งแบ่งได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

1.2.1 ต้นทุนการผลิต (Manufacturing Cost) คือ ต้นทุนที่เกิดขึ้นทั้งหมดในกระบวนการผลิตเพื่อแปรสภาพวัตถุดิบให้เป็นสินค้า ซึ่งปกติต้นทุนการผลิตจะเกิดขึ้นในธุรกิจผลิตสินค้าเท่านั้น เช่น วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต เป็นต้น

1.2.2 ต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิต (Nonmanufacturing Cost) คือ ต้นทุนอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้า ซึ่งจะจำแนกต้นทุนโดยพิจารณาตามหน้าที่หรือลักษณะของการปฏิบัติงาน ดังนี้

1) ต้นทุนในการจัดซื้อหรือจัดหาสินค้า (Merchandise Cost) ซึ่งเป็นต้นทุนในการจัดหาสินค้า เช่น ค่าขนส่งขาเข้า เป็นต้น

2) ต้นทุนทางการตลาด (Marketing Cost) เป็นต้นทุนที่เกิดจากการส่งเสริมการขายหรือแนะนำผลิตภัณฑ์เข้าสู่ตลาด เช่น ค่าโฆษณาประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

3) ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการบริหาร (Administrative Cost of Expense) เป็นต้นทุนจากการบริหารงานโดยรวม เช่น เงินเดือนฝ่ายบริหาร ค่าใช้จ่ายแผนกบัญชี

4) ต้นทุนทางการเงิน (Financing Cost) คือ ต้นทุนจากการจัดหาเงินทุนมาดำเนินงาน เช่น ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เป็นต้น

5) ต้นทุนในการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Research and Development Cost) เป็นต้นทุนจากการวิจัยหาสินค้าใหม่ ๆ หรือพัฒนาสินค้าที่มีอยู่ให้ทันสมัยจากเดิมเพื่อตอบสนองความต้องการของทางการตลาดของลูกค้า เช่น เงินเดือนนักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น

1.3 การจำแนกต้นทุนตามส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ เป็นการจำแนกต้นทุนของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ ที่กิจการได้ทำการผลิต เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าต่าง ๆ สามารถจำแนกได้เป็น 3 ส่วน ได้แก่

1) วัสดุทางตรง (Direct Material) คือ วัสดุชิ้นสำคัญที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการ สามารถคำนวณได้ง่ายว่าสินค้า 1 หน่วย ต้องใช้วัสดุเท่าใด เช่น ไม้ที่ใช้ทำเฟอร์นิเจอร์ ผ้าที่ใช้ในการตัดชุด เป็นต้น

2) ค่าแรงงานทางตรง (Direct Labor) คือ ค่าแรงที่เกิดขึ้นเพื่อเปลี่ยนสภาพวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป หรือเป็นค่าแรงที่เกิดจากการผลิตสินค้าโดยตรง สามารถคำนวณต้นทุนค่าแรงที่ใช้ในการผลิตได้โดยง่าย เช่น ค่าแรงของพนักงานตัดเย็บเสื้อผ้า ค่าแรงพนักงานควบคุมเครื่องจักรภายในโรงงาน เป็นต้น

3) ค่าใช้จ่ายการผลิตหรือค่าใช้จ่ายโรงงาน (Factory Overhead) คือ ต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นในการสนับสนุนการผลิตสินค้าหรือบริการไม่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบทางตรงและค่าแรงงานทางตรง และไม่เกี่ยวข้องกับส่วนของสำนักงาน ดังนี้

วัตถุดิบทางตรงและค่าแรงงานทางตรง เป็นส่วนประกอบหลักที่นำไปคิดเข้ากับตัวสินค้าโดยตรง ผลรวมของต้นทุนวัตถุดิบทางตรงและค่าแรงทางตรง จัดเป็นต้นทุนขั้นต้น (Prime Costs) และผลรวมของต้นทุนค่าแรงทางตรง กับค่าใช้จ่ายการผลิต จัดเป็นต้นทุนแปรสภาพหรือต้นทุนเปลี่ยนสภาพ (Conversion Cost) ซึ่งหมายถึงต้นทุนที่ใช้ในการเปลี่ยนสภาพวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป

1.4 การจำแนกต้นทุนตามปริมาณกิจกรรม เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมต้นทุนว่าผันแปรตามปริมาณกิจกรรมที่ปรับสูงขึ้นหรือลดลงหรือไม่ เช่น หน่วยสินค้าที่ผลิต จำนวนชั่วโมงแรงงาน จำนวนชั่วโมง เครื่องจักร เป็นต้น ซึ่งสามารถจำแนกต้นทุนประเภทนี้ได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่

1) ต้นทุนผันแปร คือ ต้นทุนที่เปลี่ยนแปลงไปตามสัดส่วนของระดับกิจกรรมหรือปริมาณการผลิต ในขณะที่ต้นทุนผันแปรต่อหน่วยคงที่ไม่ว่าปริมาณกิจกรรมจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง ซึ่งทำให้คำนวณหาต้นทุนได้ง่ายและทราบว่าต้นทุนดังกล่าวเป็นต้นทุนของแผนกใด

2) ต้นทุนคงที่ คือ ต้นทุนที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามระดับของกิจกรรมที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง แต่ต้นทุนต่อหน่วยจะลดลงเมื่อปริมาณกิจกรรมเพิ่มขึ้น และจะเพิ่มขึ้นเมื่อปริมาณกิจกรรมลดลง เช่น เงินเดือนผู้จัดการโรงงาน ค่าเช่าโรงงาน เป็นต้น

3) ต้นทุนกึ่งผันแปร คือ ต้นทุนที่มีลักษณะส่วนหนึ่งเป็นต้นทุนคงที่ อีกส่วนหนึ่งเป็นต้นทุนผันแปรไปตามระดับของกิจกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ค่าบริการรายเดือนซ่อมบำรุง เดือนละ 500 บาท โดยเข้าตรวจสอบสภาพเครื่องจักร เดือนละ 2 ครั้ง หากเพิ่มจากนั้นต้องเสียเพิ่มอีกครั้งละ 200 บาท กล่าวคือ ต้นทุนคงที่ 500 บาท ต้นทุนผันแปรขึ้นอยู่กับปริมาณกิจกรรมที่เพิ่มขึ้นจากเดิม

4) ต้นทุนกึ่งคงที่ คือ ต้นทุนที่คงที่ในช่วงระดับกิจกรรมหนึ่ง เมื่อกิจกรรมเปลี่ยนไปอีกระดับหนึ่ง ต้นทุนก็จะผันแปรตามไปด้วย และจะคงที่ตลอดช่วงกิจกรรมใหม่จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงระดับกิจกรรม เช่น หัวหน้างาน 1 คน ควบคุมคนงานได้ 10 คน แต่ถ้าต้องการเพิ่มคนงานเป็น 20 คน ต้องจ้างหัวหน้างานเพิ่มอีก 1 คน ต้นทุนคงที่จากเดิม 1 คน ก็จะเพิ่มเป็น 2 คน จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

1.5 การจำแนกต้นทุนเพื่อการควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน เป็นการควบคุมต้นทุนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ เป็นหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหาร ซึ่งจะต้องกำหนดหน่วยงานที่ต้องการควบคุมต้นทุนแล้ววางแผนการควบคุม ตลอดจนการลงมือปฏิบัติ และการวัดผลการปฏิบัติการควบคุมดังกล่าวว่าเป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ซึ่งในการควบคุมต้นทุนนั้นสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) ต้นทุนที่ควบคุมได้ คือ ต้นทุนที่ผู้จัดการหรือหัวหน้างานสามารถสั่งการหรือควบคุมได้ เช่น ค่าล่วงเวลา ค่าวัสดุสิ้นเปลือง เป็นต้น

2) ต้นทุนที่ควบคุมไม่ได้ คือ ต้นทุนที่ผู้จัดการหรือหัวหน้างานไม่สามารถควบคุมได้ เพราะอยู่ในอำนาจการตัดสินใจของผู้บริหารหรือได้รับการปันส่วนมาจากส่วนกลางไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เช่น ค่าเสื่อมราคาโรงงาน ค่าสาธารณูปโภค เป็นต้น

1.6 การจำแนกต้นทุนเพื่อการตัดสินใจ ต้นทุนประเภทนี้สามารถแยกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ดังนี้

1) ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ คือ ต้นทุนที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อใช้ในการประเมินทางเลือก ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการเปรียบเทียบต้นทุนในอดีตหรือการพยากรณ์โดยอาศัยเทคนิคทางสถิติ ซึ่งสามารถจำแนกประเภทได้ ดังนี้

1.1) ต้นทุนส่วนต่าง คือ ต้นทุนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติ เดิมให้เป็นวิธีการปฏิบัติใหม่ เช่น กำลังการผลิต 100 หน่วย ต้นทุนต่อหน่วย 2 บาท ถ้าเพิ่มกำลังการผลิตเป็น 150 หน่วย ต้นทุนต่อหน่วยเป็น 1.80 บาท ทำให้เกิดต้นทุนส่วนต่างที่ลดลงจากเดิมเมื่อเทียบกับกำลังการผลิตเดิมอยู่ 0.20 บาท

1.2) ต้นทุนที่เลี่ยงได้ คือ ต้นทุนที่สามารถประหยัดได้จากการตัดสินใจเลือก เช่น การยืมสาขาที่ได้กำไรน้อยหรือขาดทุน จะช่วยลดต้นทุนได้ลงจากเดิม เป็นต้น

1.3) ต้นทุนค่าเสียโอกาส คือ ผลตอบแทนที่กิจการได้รับการตัดสินใจเลือก ทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง แต่กิจการต้องสูญเสียผลตอบแทนจากทางเลือกที่ไม่ได้เลือก เช่น มีเงินอยู่ 10,000 บาท ถ้าฝากเงินจำได้ดอกเบี้ย 200 บาทต่อปี แต่ถ้าปล่อยเงินกู้จะได้ดอกเบี้ย 500 บาทต่อปี ซึ่งถ้าเลือกปล่อยเงินกู้จะทำให้เสียโอกาสได้รับดอกเบี้ยจากการฝากเงินเป็นจำนวน 200 บาท

2) ต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ คือ ต้นทุนที่ไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ไม่ว่าผู้บริหารจะเลือกทางเลือกใดก็ตาม ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

2.1) ต้นทุนจม คือ ต้นทุนที่เกิดขึ้นในอดีตไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ เช่น ซื้อเครื่องจักรมาในราคา 20,000 บาท เป็นเวลา 2 ปี ไม่ว่ากิจการจะขายหรือไม่ขาย ต้นทุนดังกล่าวก็ได้เกิดขึ้นแล้วจากการซื้อเครื่องจักร

2.2) ต้นทุนที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ ต้นทุนที่ยังคงมีอยู่ไม่ว่ากิจการจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหรือไม่ เช่น ค่าภาษีทรัพย์สินของโรงงาน เป็นต้น

แนวทางการเรียนรู้แบบใช้คำถาม

ประภัสรา โคตะขุน (ม.ป.ป.: <https://sites.google.com/site/prapasara/15-1>) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบการใช้คำถามเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิวิจารณ์ สังเคราะห์ หรือ การประเมินค่าเพื่อจะตอบคำถามเหล่านั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้คำถามมีขั้นตอนสำคัญดังต่อไปนี้

1. ขั้นวางแผนการใช้คำถาม ผู้สอนควรจะมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะใช้คำถามเพื่อวัตถุประสงค์ใด รูปแบบหรือประการใดที่จะสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของบทเรียน

2. ขั้นเตรียมคำถาม ผู้สอนควรเตรียมคำถามที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการสร้างคำถามอย่างมีหลักเกณฑ์

3. ขั้นการใช้คำถาม ผู้สอนสามารถใช้คำถามในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และอาจจะสร้างคำถามใหม่ที่นอกเหนือจากคำถามที่เตรียมไว้ก็ได้ ทั้งนี้ต้องเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและสถานการณ์นั้น ๆ

4. ชั้นสรุปและประเมินผล

4.1 การสรุปบทเรียนผู้สอนอาจใช้คำถามเพื่อการสรุปบทเรียนก็ได้

4.2 การประเมินผล ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการประเมินผลตามสภาพจริง

ประโยชน์

1. ผู้เรียนกับผู้สอนสื่อความหมายกันได้ดี
2. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. สร้างแรงจูงใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน
4. ช่วยเน้นและทบทวนประเด็นสำคัญของสาระการเรียนรู้ที่เรียน
5. ช่วยในการประเมินผลการเรียนการสอน ให้เข้าใจความสนใจที่แท้จริงของผู้เรียน และวินิจฉัยจุดแข็งจุดอ่อนของผู้เรียนได้
6. ช่วยสร้างลักษณะนิสัยการขบคิดให้กับผู้เรียน ตลอดจนนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิต

เทคนิคการตั้งคำถาม

วันดี โดสุซศรี (2553) กล่าวว่า การใช้คำถามเป็นเทคนิคสำคัญในการเสาะแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ เป็นกลวิธีการสอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการคิด การตีความ การไตร่ตรอง การถ่ายทอดความคิด สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี การถามจึงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ที่ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาความคิดใหม่ ๆ โดยกระบวนการถามจะช่วยขยายทักษะการคิด ทำความเข้าใจให้กระจ่าง ได้ข้อมูลป้อนกลับทั้งด้านการเรียนการสอน ก่อให้เกิดการทบทวน การเชื่อมโยงระหว่างความคิดต่าง ๆ ส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็นและเกิดความท้าทาย โดยบทบาทผู้เรียน จะเรียนรู้จากคิดเพื่อสร้างข้อคำถามและคำตอบด้วยตนเอง

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2545) กล่าวถึงการใช้คำถาม หมายถึง การใช้ประเภทของคำถามเป็น และรู้จักลักษณะการถามที่ดี การใช้ประเภทของคำถามทั้งคำถามง่ายและคำถามยาก หรือทั้งคำถามแคบและคำถามกว้าง หรือทั้งคำถามระดับต่ำและคำถามระดับสูง การถามคำถามในห้องเรียน อาจมีความเป็นไปได้ดังนี้ 1) ครูเป็นผู้ถามคำถามให้ผู้เรียนตอบ 2) ครูและนักเรียนร่วมกันถามคำถามร่วมกันอภิปราย 3) นักเรียนเป็นผู้ถามคำถาม ส่วนลักษณะการถามคำถามที่ดีนั้นเป็นศิลปะในการถามคำถามที่ทำให้สามารถกระตุ้นการคิดของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าตอบสนองและกล้าถามย้อนกลับ

ความสำคัญของการใช้คำถาม

1. ใช้เป็นสื่อสำหรับสำรวจและทบทวนพื้นฐานความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมของนักเรียน คำตอบของนักเรียนจะเป็นสื่อนำไปสู่การเรียนรู้ใหม่และประสบการณ์ใหม่
2. ใช้กระตุ้นความสนใจของนักเรียน ครูอาจใช้คำถามเพื่อสร้างความสนใจของนักเรียนได้ทุกขั้นตอนในการเรียนการสอน เช่น การใช้คำถามเพื่อเริ่มต้นบทเรียน ถามให้นักเรียนสังเกต ให้ยกตัวอย่าง ใช้เป็นสื่อเชื่อมโยงหรือเริ่มต้นการสนทนาระหว่างครูกับนักเรียน เพราะนักเรียนจะตอบคำถามของครูได้หากสนใจเรียนตลอดเวลา
3. ใช้เสริมสร้างความสามารถทางความคิดให้แก่ นักเรียน ช่วยให้นักเรียนฝึกคิดหาคำตอบหาเหตุผล และหาความรู้ได้ด้วยตนเอง
4. คำถามที่ดีจะช่วยให้มีการอภิปรายต่อเนื่อง เป็นการขยายความคิดและแนวทางในการเรียนรู้และข้อสรุปหลักเกณฑ์ใหม่ ๆ
5. การใช้คำถาม ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เช่น ทำให้นักเรียนมีโอกาสตอบคำถาม เสนอความคิดเห็นและตั้งคำถาม รวมทั้งได้ร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ด้วย
6. ช่วยให้นักเรียนพยายามค้นคว้าหาความรู้ใหม่เพิ่มเติมเพื่อที่จะนำมาตอบคำถามของครู
7. ใช้ช่วยทบทวนหรือสรุปบทเรียนให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน
8. ใช้ช่วยประเมินผลการเรียนของนักเรียนและการสอนของครู

ประเภทของคำถาม

นักการศึกษาได้จำแนกประเภทของคำถามหลากหลายแบบ ขึ้นกับเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกประเภท ดังเช่น

1. ถ้าใช้ความง่ายความยากเป็นเกณฑ์ ก็สามารถจำแนกเป็นคำถามง่ายและคำถามยาก คำถามระดับต่ำและคำถามระดับสูง
2. ถ้าใช้ประเภทคำตอบของคำถามเป็นเกณฑ์ คือ คำตอบที่แน่นอนกับคำตอบที่ไม่ใช่คำตอบที่แน่นอน ก็สามารถจำแนกเป็นคำถามแคบและคำถามกว้าง
3. ถ้าใช้แนวคิดเบนจามินบลูม กำหนดระดับขั้นการคิดในพุทธิพิสัย ก็แบ่งประเภทคำถามตามระดับขั้นของการใช้ความคิดในพุทธิพิสัย
4. การใช้แนวคิดการสืบสอบด้วยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ก็แบ่งประเภทคำถามตามแนวการสืบสอบด้วยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แต่ละทักษะ

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2545) ได้กล่าวว่า คำถามจำแนกโดยใช้เกณฑ์ต่าง ๆ ได้หลายลักษณะ เช่น คำถามระดับต่ำ คำถามระดับสูง คำถามง่ายคำถามยาก นักการศึกษาบางกลุ่มแบ่งประเภท

คำถามตามระดับขั้นของการใช้ความคิดในพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ตามแนวคิดของ Benjamin Bloom โดยแบ่งคำถามเป็น 6 ประเภท คือ

1. ถามความรู้ คำถามที่มีคำตอบแน่นอน ถามเนื้อหาเกี่ยวกับข้อเท็จจริง คำจำกัดความ คำนิยาม คำศัพท์ กฎ ทฤษฎีถามเกี่ยวกับใคร (who) อะไร (what) เมื่อไร (when) ที่ไหน (where) รวมทั้งใช่หรือไม่ เช่น มนุษย์สัมพันธ์หมายถึงอะไร ผู้ค้นพบทฤษฎีสัมพันธภาพคือใคร

2. ถามความเข้าใจ คำถามที่ต้องใช้ความรู้ ความจำมาประกอบเพื่ออธิบายด้วยคำพูดของตนเอง เป็นคำถามที่สูงกว่าถามความรู้ เช่น จงเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการแพร่และการออสโมซิส จงอธิบายลักษณะของผู้มีสุขภาพจิตดี

3. ถามการนำไปใช้ คำถามที่นำความรู้และความเข้าใจไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ เช่น ท่านจะมีวิธีประหยัดน้ำในครอบครัวของท่านได้หรือไม่ อย่างไร เมื่อเข้าชมพิพิธภัณฑ์ท่านควรปฏิบัติตนอย่างไรบ้าง

4. ถามการวิเคราะห์ คำถามที่ให้จำแนกแยกแยะเรื่องราวต่าง ๆ ว่าประกอบด้วยส่วนย่อยอะไรบ้าง โดยอาศัยหลักการ กฎ ทฤษฎี ที่มาของเรื่องราว หรือเหตุการณ์นั้น เช่น สาเหตุสำคัญใดบ้างที่ทำให้เยาวชนเสพยาเสพติด มูลเหตุสำคัญที่ทำให้สถิติ การมีสุขภาพจิตไม่ดีของคนในกรุงเทพมหานครสูงขึ้นคืออะไร

5. ถามการสังเคราะห์ คำถามที่ใช้กระบวนการคิด เพื่อสรุปความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลย่อย ๆ ขึ้นเป็นหลักการ หรือแนวคิดใหม่ เช่น จงสรุปหลักการถนอมอาหาร จากการศึกษา จงสรุปผลเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดมะเร็ง

6. ถามการประเมินค่า คำถามที่ให้นักเรียนตีคุณค่าโดยใช้ความรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็นในการกำหนดเกณฑ์ เพื่อประเมินค่าสิ่งเหล่านั้น เช่น ความคิดเห็นของเพื่อนคนใด เหมาะสมที่สุด ผลการทำโครงการวิทยาศาสตร์ของกลุ่มใดดีที่สุด

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534: 74-78) ได้เสนอแนวคิดในการใช้คำถามสำหรับเด็กปฐมวัยว่า คำถามเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมที่ยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง เพราะคำถามจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้เด็กเกิดการคิด และสนใจต่อสื่อและสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัว คำถามแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ คำถามระดับต่ำ และคำถามระดับสูง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ KWL-PLUS กับวิธีสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่า

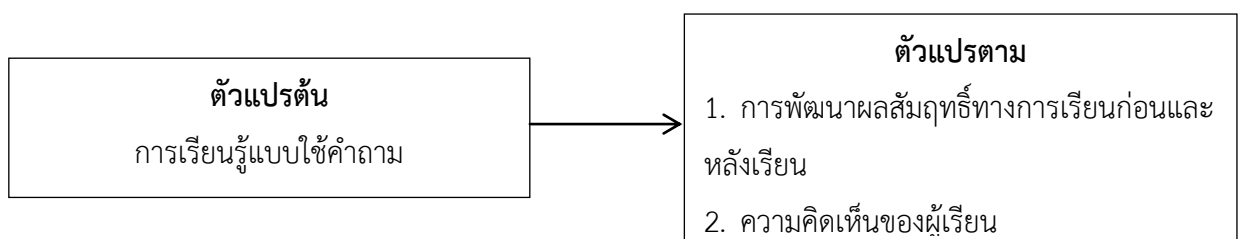

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ KWL-PLUS แตกต่าง
กับวิธีสอนแบบแกตืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

กนิกริน ต้นเสียงสม (2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สาระ
ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบ
ร่วมมือเรียนรู้กับวิธีสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่า ผลการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่าน
จับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเรียนรู้กับวิธีการสอนแบบ
ปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยนักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือมี
ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าสอนแบบปกติ

สุกัญญา เหมืองสอง (2553: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่อง การใช้คำถามปลายเปิดประเมิน
ทักษะการคิด การสื่อสาร และการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย เชียงใหม่มีเพื่อพัฒนารูปแบบคำถามปลายเปิด และแนวทางในการ
นำคำถามปลายเปิดไปใช้ในการประเมินทักษะกระบวนการคิด การสื่อสารและการให้เหตุผลทาง
คณิตศาสตร์ ของนักเรียน และศึกษาลักษณะและวิธีการในการนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากการตรวจ
งานแบบวิพากษ์ผลไปปรับปรุงการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนผลการวิจัยพบว่า การใช้คำถาม
ปลายเปิดเพื่อประเมินทักษะการคิด การสื่อสารและการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน
สามารถใช้ได้ทั้งการแทรกคำถามปลายเปิดในการบ้าน และการใช้เป็นคำถามสำหรับให้นักเรียนได้
อภิปรายเป็นกลุ่มในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนควบคู่ไปกับการนำเสนอผลการอภิปรายของแต่ละกลุ่ม
หน้าชั้นเรียน และยังจะทำให้เกิดวัฒนธรรมใหม่ในการเรียนการสอนคณิตศาสตร์กล่าวคือ บรรยากาศ
ในห้องเรียนจะเปลี่ยนจากห้องเรียนที่เงียบเหงามาเป็นห้องเรียนที่เต็มไปด้วยการแสดงความคิดเห็น
การอภิปราย การคิดอย่างอิสระ การคิดอย่างหลากหลาย ทุกคนล้วนมีโอกาสที่จะตอบได้ตาม
ศักยภาพของตนเอง นักเรียนจะรู้สึกดีกับการได้ตอบคำถาม เพราะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของความคิด
แต่ทั้งนี้ครูจะต้องรู้ถึงความสามารถของนักเรียนเป็นอย่างดีและเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน
ด้วย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักศึกษา ปวส.2 ห้อง 506 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวนทั้งหมด 13 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษา ปวส.2 ห้อง 506 จำนวน 13 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถาม เรื่อง ต้นทุนการผลิต
2. แบบฝึกทักษะ เรื่อง ต้นทุนการผลิต
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง ต้นทุนการผลิต ก่อนเรียนและหลังเรียน

การรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยประยุกต์แบบแผนการทดลองแบบก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (ไพเพอร์รี่ สินลาร์ตัน และ สำลี ทองทิว, 2535: 71)

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ใช้เวลาสอน 6 คาบ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เนื้อหาวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่อง ต้นทุนการผลิต

4. ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

4.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความไปทดสอบก่อนเรียนกับนักศึกษา
กลุ่มตัวอย่าง

4.2 ดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเรียนรู้แบบใช้คำถามมีขั้นตอนสำคัญ
ดังต่อไปนี้

4.2.1 ขั้นวางแผนการใช้คำถาม ผู้สอนควรจะมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะใช้คำถาม
เพื่อวัตถุประสงค์ใด รูปแบบหรือประการใดที่จะสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของ
บทเรียน

4.2.2 ขั้นเตรียมคำถาม ผู้สอนควรเตรียมคำถามที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้ โดยการสร้างคำถามอย่างมีหลักเกณฑ์

4.2.3 ขั้นการใช้คำถาม ผู้สอนสามารถใช้คำถามในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้และอาจจะสร้างคำถามใหม่ที่นอกเหนือจากคำถามที่เตรียมไว้ก็ได้ ทั้งนี้ต้องเหมาะสมกับ
เนื้อหาสาระและสถานการณ์นั้น ๆ

4.2.4 ขั้นสรุปและประเมินผล

4.2.4.1 การสรุปบทเรียนผู้สอนอาจใช้คำถามเพื่อการสรุปบทเรียนก็ได้

4.2.4.2 การประเมินผล ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการประเมินผลตามสภาพจริง

5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความไปทดสอบหลังเรียนกับนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง

6. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์เพื่อโดยใช้วิธีการหาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าร้อยละ (pc) (รวีวรรณ ชินะตระกูล, 2540: 184)
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต คำนวณจากสูตร (รวีวรรณ ชินะตระกูล, 2540: 184)
3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 101)
4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่อง ต้นทุนการผลิต ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ค่าสถิติแบบ t-test for Dependent Samples (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550: 179)

ผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบผลการเรียนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่อง ต้นทุนการผลิต โดยการเรียนรู้แบบใช้คำถาม โดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples ผลปรากฏดังตาราง 1

ตารางที่ 1 ผลเปรียบเทียบการเรียนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่อง ต้นทุนการผลิต โดยการเรียนรู้แบบใช้คำถาม

นักศึกษา คนที่	คะแนนก่อนเรียน 10 คะแนน (X_1)	คะแนนหลังเรียน 10 คะแนน (X_2)	ผลต่างก่อนและ หลังเรียน (D)	D^2
1	6	8	2	4
2	6	8	2	4
3	6	9	3	9
4	5	8	3	9
5	6	9	3	9
6	7	8	1	1
7	5	8	3	9
8	6	8	2	4
9	7	9	2	4

ตารางที่ 1 ผลเปรียบเทียบการเรียนรู้วิชาหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่อง ต้นทุนการผลิต โดยการเรียนรู้แบบใช้คำถาม (ต่อ)

นักศึกษา คนที่	คะแนนก่อนเรียน 10 คะแนน (X_1)	คะแนนหลังเรียน 10 คะแนน (X_2)	ผลต่างก่อนและ หลังเรียน (D)	D^2
10	7	8	1	1
11	6	8	2	4
12	5	9	4	16
13	5	9	4	16
รวม	77	109	32	90
ค่าเฉลี่ย	5.92	8.38		
100%	59.23	83.85		

จากตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละที่คำนวณได้ก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 5.92 และค่าร้อยละเท่ากับ 59.23 และหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 8.38 และค่าร้อยละเท่ากับ 83.85 แสดงว่าหลังการเรียนรู้ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนรู้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ของนักศึกษา

การทดสอบ	n	k	\bar{X}	SD	t
ก่อนเรียน	13	10	5.92	0.58	9.17
หลังเรียน	13	10	8.38	0.26	

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผลการเรียนรู้วิชาหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่อง ต้นทุนการผลิต โดยการเรียนรู้แบบใช้คำถาม หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีผลต่อการเรียนรู้แบบใช้คำถาม

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีผลต่อการเรียนรู้แบบใช้คำถาม

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ					\bar{x}	SD	แปลผล
		5	4	3	2	1			
1	ผู้เรียนกับผู้สอนสื่อความหมายกันได้ดี	8	4	1	-	-	4.54	0.63	มากที่สุด
2	สร้างแรงจูงใจและกระตุ้นความสนใจ	8	3	2	-	-	4.46	0.75	มาก
3	มีความเข้าใจในบทเรียน	8	4	1	-	-	4.54	0.63	มากที่สุด
4	ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด	7	4	2	-	-	4.38	0.74	มาก
5	สนุกกับการเรียน	7	3	3	-	-	4.31	0.82	มาก
รวม							4.45	0.71	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบใช้คำถาม มีค่าเฉลี่ยรวม 4.45 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม 0.71 อยู่ในเกณฑ์ มาก จากการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ผู้เรียนกับผู้สอนสื่อความหมายกันได้ดี และมีความเข้าใจในบทเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.54 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 เท่ากัน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผลการเรียนรู้วิชาหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่อง ต้นทุนการผลิต หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบใช้คำถาม มีค่าเฉลี่ยรวม 4.45 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม 0.71 อยู่ในเกณฑ์ มาก จากการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ผู้เรียนกับผู้สอนสื่อความหมายกันได้ดี และมีความเข้าใจในบทเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.54 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 เท่ากัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาระดับชั้นปวส.ปีที่ 1 ห้อง 406 วิชาหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่อง ต้นทุนการผลิต โดยการเรียนรู้แบบใช้คำถามดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้วิชาหลักเศรษฐศาสตร์ เรื่อง ต้นทุนการผลิต โดยการเรียนรู้แบบใช้คำถามหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละที่คำนวณได้ก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 5.92 และค่าร้อยละเท่ากับ 59.23 และหลัง

เรียนมีค่าเท่ากับ 8.38 และค่าร้อยละเท่ากับ 83.85 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการใช้คำถาม ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เช่น ทำให้นักเรียนมีโอกาสตอบคำถาม เสนอความคิดเห็น และตั้งคำถาม ช่วยให้นักเรียนพยายามค้นคว้าหาความรู้ใหม่เพิ่มเติมเพื่อที่จะนำมาตอบคำถามของครู เสริมสร้างความสามารถทางความคิดให้แก่ นักเรียน ช่วยให้นักเรียนฝึกคิดหาคำตอบ หาเหตุผล และหาความรู้ได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับ ประภัสรา โคตะขุน (ม.ป.ป.: ออนไลน์) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบการใช้คำถามเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดผู้เรียน ถามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิวิจารณ์ สังเคราะห์ หรือ การประเมินค่าเพื่อจะตอบคำถามเหล่านั้น และสอดคล้องกับ ผศ.วันดี ไตสุขศรี กล่าวว่า การใช้คำถามเป็นเทคนิคสำคัญในการเสาะแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ เป็นกลวิธีการสอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการคิด การตีความ การไตร่ตรอง การถ่ายทอดความคิด สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี การถามจึงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ที่ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาความคิดใหม่ ๆ โดยกระบวนการถามจะช่วยขยายทักษะการคิด ทำความเข้าใจให้กระจ่าง ได้ข้อมูลป้อนกลับทั้งด้านการเรียนการสอน ก่อให้เกิดการทบทวน การเชื่อมโยงระหว่างความคิดต่าง ๆ ส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็นและเกิดความท้าทาย โดยบทบาทผู้เรียน จะเรียนรู้จากคิดเพื่อสร้างข้อคำถามและคำตอบด้วยตนเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบใช้คำถามเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดผู้เรียน ถามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิวิจารณ์ สังเคราะห์ หรือ การประเมินค่าเพื่อจะตอบคำถามเหล่านั้น

2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบใช้คำถาม มีค่าเฉลี่ยรวม 4.45 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม 0.71 อยู่ในเกณฑ์ มาก จากการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ผู้เรียนกับผู้สอนสื่อความหมายกันได้ดี และมีความเข้าใจในบทเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.54 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 เท่ากัน เนื่องจากนักเรียนชื่นชอบที่ครูให้ความเป็นกันเอง ให้คำปรึกษาแนะนำ ให้กำลังใจและเสริมแรงให้แก่ นักเรียน เป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนได้คิดวิเคราะห์โดยใช้คำถาม ได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างดี ดังที่ จีระ ดิษฐ์ (2556) ได้พบว่าการจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงหลักการตอบสนองโดยครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก กระตุ้นติดตามให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้และสร้างการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ พิมพร ไตรยานุภาพ (2552: 69-70) ได้ศึกษาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้เทคนิคคำถามเพื่อพัฒนาทักษะคิดวิเคราะห์ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดต่อบทบาทครูในการใช้เทคนิคคำถามกระตุ้นให้คิด สอดคล้องกับงานวิจัยของพจนี นันทศักดิ์ศิริ (2552: 132-133) พบว่านักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคคำถาม ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้สอนควรเตรียมคำถามที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการสร้างคำถามอย่างมีหลักเกณฑ์
2. ชั้นการใช้คำถาม ผู้สอนสามารถใช้คำถามในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และอาจจะสร้างคำถามใหม่ที่นอกเหนือจากคำถามที่เตรียมไว้ก็ได้ ทั้งนี้ต้องเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและสถานการณ์นั้น ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าผลของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยโดยใช้วิธีสอนแบบการใช้คำถามกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการแก้ปัญหาทักษะการคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ ความคงทนในการเรียนรู้ ฯลฯ
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เช่น รูปแบบการสอนแบบสืบเสาะ รูปแบบการสอนบูรณาการ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2556**. กรุงเทพฯ: กรมอาชีวศึกษา.
- ดวงเดือนเทศวานิช. (2535). *รูปแบบการสอน*. **วิทยาลัยครูพระนครสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์**, 1(1): 20-22.
- ทิตินา แคมมณี. (2557). **ศาสตร์การสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภัสสร โคตะขุน. (ม.ป.ป.). **รูปแบบการสอนแบบต่าง ๆ**. ค้นเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2557, จาก <https://sites.google.com/site/prapasara/15-1>

วันดี โตสุขศรี. (2553). **เทคนิคการตั้งคำถาม**. ค้นเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2557, จาก http://www.ns.mahidol.ac.th/english/TH/departments/MN/th/km_clinical.html
อนันต์ จันทร์กวี. (2523). **ผลการใช้คำถามของครูที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
ผลสัมฤทธิ์และทัศนคติของนักเรียนชั้น มศ.2 และ ม.2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ผลการใช้บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชา การขายเบื้องต้น ของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ
Results of Using Online Lessons through Google Classroom Introductory
Sales Subjects of Students at The 1st Year Vocational Certificate Level
Tangtrongchit Commercial College of Technology

พจนีย์ สุกุลนา

วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ, E-mail: sakulnayong2528@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google classroom วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 กำหนดเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาการขายเบื้องต้น ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google classroom 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google classroom กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ ปีการศึกษา 2564 ได้จากการสุ่มโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ \bar{X} และ SD หาค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้ t-test for Dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google classroom วิชาการขายเบื้องต้น ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 82.50/85.50 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google classroom วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google classroom วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.57, SD=0.06)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้, บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom, การขายเบื้องต้น

Abstract

This research objectives 1) to create and find efficiency of online lessons through Google classroom, introductory sales of students at the 1st year vocational certificate level to be effective according to the criteria of E1/E2 stipulated 80/80; 2) to compare the learning achievement in introductory sales before and after studying with online lessons via Google classroom 3) to study students' satisfaction with learning with online lessons via Google classroom The sample group used in this study was students at the 1st year vocational certificate level, Tangtrongjit College of Technology. For commercial purposes, the academic year 2021 was randomly selected by using a purposive sampling method of 20 people. Research instruments 1) The learning achievement test was a 4-choice, 20-item multiple choice questionnaire. 2) The satisfaction questionnaire was a using a rating scale, 5 levels, 20 items. Data were analyzed by using statistics, i.e. calculating the basic statistics of academic achievement \bar{X} and SD to find the difference in scores before and after school by using t- test for Dependent Samples.

The results showed that; 1) Online lessons through Google classroom, introductory sales of students at the 1st year vocational certificate level, the efficiency was 82.50/85.50. 2) The achievement of learning with online lessons through Google classroom, introductory sales of students at the 1st year vocational certificate level, Tangtrongchit Commercial College of Technology. After school was statistically significantly higher than before at the .05 level. 3) Satisfaction of students towards learning with online lessons via Google classroom, introductory sales course of students at the 1st year vocational certificate level, Tangtrongchit Commercial College of Technology at the highest level (\bar{X} =4.57, SD=0.06).

Keywords: learning achievement, online lessons via Google Classroom, introductory sales

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาปัจจุบัน เป็นการจัดการเรียนรู้ผ่านเครือข่าย ผู้เรียนสามารถสืบค้นความรู้จากตำราต่าง ๆ หรือจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง (ปรัชญนันท์ นิลสุข, 2558: 9) ซึ่งเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงโดยมีความสอดคล้องตามแนวปฏิรูปการศึกษาตลอดจนเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานระดับสากล (เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม, 2559: 8)

การเรียนการสอน วิชาการขายเบื้องต้น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ พบว่า นักเรียนมักเกิดความสับสนในเนื้อหาเรื่องโอกาสและความก้าวหน้าของนักขาย ทำให้ไม่สนใจ ขาดความกระตือรือร้น ส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผล (อ้างอิงจากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการขายเบื้องต้น ปีการศึกษา 2564: งานทะเบียนวัดผลและประเมินผล) ผู้สอนใช้สื่อที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการดึงความสนใจของผู้เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom ในการเรียนการสอนวิชาการขายเบื้องต้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ให้กับนักเรียนโดยสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา อีกทั้งสามารถทบทวนบทเรียนได้ทุกครั้งที่ต้องการ และจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และเอกสารการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google classroom ซึ่งสอดคล้องกับแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) การสร้างความรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียนโดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ นำสิ่งที่พบเห็นที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ และ วิวัฒน์ มีสุวรรณ (2561: 3-11) บทเรียนออนไลน์ เป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบในการเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด และสอดคล้องงานวิจัยของ ปาณิสรา สิงห์พงษ์ (2560: 61) การจัดการเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาโครงงานคอมพิวเตอร์ (ง31231) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสายปัญญารังสิต ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ผ่านเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล และผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางนำเทคโนโลยี Google Apps for Education มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google classroom วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 กำหนดเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาการขายเบื้องต้น ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google classroom ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google classroom วิชาการขายเบื้องต้น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ

สมมติฐานของการวิจัย

1. บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google classroom วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google classroom วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

เอกสาร ทฤษฎี แนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory)

การสร้างความรู้โดยผู้เรียน เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน โดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ นำประสบการณ์หรือสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อม หรือสารสนเทศใหม่ที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้อยู่เดิมมาสร้างเป็นความเข้าใจของตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ นักวิชาการศึกษาให้ความหมาย ดังนี้
เชมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม (2559: 59) บทเรียนออนไลน์ เป็นรูปแบบใหม่ที่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนในยุคปัจจุบันโดยผู้เรียนสามารถหาความรู้จากเนื้อหาบทเรียนที่จัดเตรียมไว้ผ่านทาง เครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลาตามความต้องการ โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา

วิวัฒน์ มีสุวรรณ (2561: 3-11) กล่าวว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักวิชาการศึกษาให้ความหมายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ชนิษฐา บุญภักดี (2552: 10) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน อาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการ

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552: 18) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความรู้ความสามารถที่แสดงถึงความสำเร็จที่ได้จากการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนได้จากแบบทดสอบทางภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติหรือทั้งสองอย่าง

ความพึงพอใจ

เสริมสุข แก้วอาร์ตัน (2554: 70) ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึก ความชอบ ความพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเมื่ออยู่ในสภาวะของการมีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายตาม ความต้องการตามสิ่งที่ได้คาดหวังไว้ และทัศนคติ ด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจ

อุมาพร ต้อยแก้ว (2554: 65) ความพึงพอใจ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคล อันเนื่องมาจากสิ่งเร้า และแรงจูงใจ ซึ่งปรากฏออกมาทางพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิทยา ปิ่นกันทา สมชาย มาตะพาน และ ประพันธ์ กาวิชัย (2559: บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านบริการ Google apps: Google classroom ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ผลการศึกษา พบว่า 1) ทุกโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนสูงขึ้น ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลการประเมินพัฒนาทักษะด้าน ICT ของนักเรียน (N=180) พบว่า มีนักเรียนที่ได้ระดับดีมาก จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 ระดับดี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 26.11 ระดับพอใช้ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และระดับปรับปรุงจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.56

กรวรรณ สืบสม และ นพรัตน์ หมีพลัด (2560: บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาการจัดการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) ด้วยการบูรณาการเรียน การสอนรายวิชาเทคโนโลยีมีเดียผ่าน Google Classroom พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างเรียน และหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 144 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ ปีการศึกษา 2564 ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาการขายเบื้องต้น ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบคู่ขนาน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาการขายเบื้องต้น ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชาการขายเบื้องต้น แบ่งเนื้อหา 3 บทเรียน ดำเนินการสร้าง ดังนี้
 - 1.1 ศึกษาและวิเคราะห์ศึกษาหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1
 - 1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนออนไลน์ จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

1.3 ออกแบบและจำแนกของการเรียนเกี่ยวกับ 1) คุณลักษณะทั่วไปของอาชีพพนักงานขาย 2) โอกาสก้าวหน้าสำหรับอาชีพพนักงานขาย และ 3) เทคนิคการสร้างความสำเร็จในงานขาย นำมาสร้างบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom

1.4 นำบทเรียนออนไลน์ที่สร้างเรียบร้อยแล้ว ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านออกแบบบทเรียนออนไลน์ จำนวน 3 ท่าน ประเมินบทเรียนออนไลน์ โอกาสและความก้าวหน้าของนักขาย มีลักษณะของแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อประเมินคุณภาพการสร้างบทเรียนออนไลน์ ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) (รัตนะ บัวสนธ์, 2552: 231) และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน แปลความ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ		เกณฑ์การแปลความ	
ระดับ	ค่าคะแนน	เกณฑ์ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
5	คุณภาพดีมากที่สุด	4.50 – 5.00	คุณภาพดีมากที่สุด
4	มีคุณภาพดีมาก	3.50 – 4.49	มีคุณภาพดีมาก
3	มีคุณภาพปานกลาง	2.50 – 3.49	มีคุณภาพปานกลาง
2	มีคุณภาพพอใช้	1.50 – 2.49	มีคุณภาพพอใช้
1	มีคุณภาพควรปรับปรุง	1.00 – 1.49	มีคุณภาพควรปรับปรุง

ผลการประเมินคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา และด้านออกแบบบทเรียนออนไลน์ จำนวน 3 ท่าน พบว่า บทเรียนออนไลน์ ในด้านเนื้อหาคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}=4.15$ $SD=0.31$) และด้านออกแบบบทเรียนออนไลน์ อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}=4.17$, $SD=0.25$)

1.5 ดำเนินการหาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ซึ่งนำไปทดลองใช้กับของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพสื่อตามขั้นตอน ดังนี้ เริ่มจากหาคุณภาพบทเรียนออนไลน์แบบกลุ่มเล็ก โดยทดลองใช้กับนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 จำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ขั้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบถ่วงภาษา และลำดับของเนื้อหาให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นำคะแนนระหว่างเรียนซึ่งเป็นคะแนนที่ทำได้ในแต่ละตอนมารวมกัน และคะแนนทดสอบหลังเรียนไปหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของบทเรียนออนไลน์ แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมมากขึ้น ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ จากการทดลองใช้กับนักเรียนแบบกลุ่มเล็ก ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน E_1 เท่ากับ 75.60 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน E_2 เท่ากับ 78.90 โดยมีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.60/78.90 ซึ่งค่าประสิทธิภาพที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงบทเรียนออนไลน์ ดังนี้ ปรับสีสันทัน และภาพประกอบให้มีขนาดเหมาะสม มีความ

สวยงามชัดเจนยิ่งขึ้น และนำบทเรียนออนไลน์ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในครั้งนี้อ่าประสิทธิภาพ E_1 เท่ากับ 82.50 และ E_2 เท่ากับ 85.50 ตามเกณฑ์ที่กำหนดเกณฑ์ไว้ที่ 80/80 และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก แบบสอบก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 20 ข้อ แบบสอบหลังการเรียน (Post-test) จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบคู่ขนาน มีดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ วิชาการขายเบื้องต้น ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3 ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ตามโครงสร้างที่กำหนดในข้อ 2.2 จำนวน 40 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ ประเมิน ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่า	ข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่า	ข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่า	ข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-objective congruence index: IOC) แล้วดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโดยได้เรียนเนื้อหาแล้วและนำผลการสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) คัดเลือกแบบทดสอบมีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20-0.80 จำนวน 20 ข้อ

2.6 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ในข้อ 2.5 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.84

2.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชาการขายเบื้องต้น ฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์

3.2 กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามความพึงพอใจ ให้ครอบคลุมองค์ประกอบ 4 ด้าน จำนวน 20 ข้อ ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

คำถามมีลักษณะเป็นมาตรฐานประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (รัตนะ บัวสนธ์, 2552: 231) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน และแปลความ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ		เกณฑ์การแปลความ	
ระดับคะแนน	ค่าคะแนน	เกณฑ์ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
มากที่สุด	5	4.50 – 5.00	มากที่สุด
มาก	4	3.50 – 4.49	มาก
ปานกลาง	3	2.50 – 3.49	ปานกลาง
น้อย	2	1.50 – 2.49	น้อย
น้อยที่สุด	1	1.00 – 1.49	น้อยที่สุด

3.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom คำถามมีลักษณะเป็นมาตรฐานประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามโครงสร้างที่กำหนดในข้อ 3.2

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา ความเที่ยงตรงของข้อคำถามหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1 หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-objective congruence index: IOC) และดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญโดยมีรายนามผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

อาจารย์กฤษฎา นุตวงษ์ หัวหน้าภาคการตลาด
อาจารย์สุทัศน์ ทิมเลขา อาจารย์ผู้สอนคอมพิวเตอร์
อาจารย์ชินินทร์ พงษ์สุวรรณ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

3.5 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชาการขายเบื้องต้น ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในกลุ่มตัวอย่าง

การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ แนะนำขั้นตอนการเรียนบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชาการขายเบื้องต้น และบทบาทของนักเรียนในการเรียนรู้
2. นำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทดสอบ ตรวจบันทึกคะแนน
3. ดำเนินการทดลองโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชาการขายเบื้องต้น จำนวน 3 บทเรียน จนครบ
4. นำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom จำนวน 20 ข้อ
5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น ให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจ และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2540: 7-79)
2. คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร $IOC = \frac{\sum R}{n}$ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2550)
3. คำนวณหาค่าความยากง่าย (Difficulty) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) และค่าความของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์, 2545: 148- 149)
4. ทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ จำนวน 20 ข้อ ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพพบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชาการขายเบื้องต้น
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ

บทเรียนออนไลน์	จำนวน ผู้เรียน (N)	คะแนนการทดสอบ			คะแนนการทดสอบ		
		หลังเรียนของบทเรียน ออนไลน์		วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (หลังเรียน)			
		$\sum X$	คะแนนเต็ม (A)	E_1	$\sum F$	คะแนนเต็ม (B)	E_2
วิชาการขายเบื้องต้น ผ่าน Google classroom	20	330	20	82.50	342	20	85.50

จากตารางที่ 1 พบว่า บทเรียนออนไลน์ วิชาการขายเบื้องต้น ผ่าน Google classroom
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 คะแนนการทดสอบหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์
คิดเป็นร้อยละ 82.50 และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 85.50
บทเรียนออนไลน์ วิชาการขายเบื้องต้น ผ่าน Google Classroom มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1 มีค่า
เท่ากับ 82.50 และ E_2 มีค่า มีค่าเท่ากับ 85.50

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ก่อนเรียน และหลังเรียนบทเรียนออนไลน์ผ่าน
Google Classroom วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปี 1
วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ

การทดสอบ	n	\bar{X}	SD	t	df	Sig. (2-tailed)
ก่อนเรียน	20	7.60	1.759	-17.665	19	.000
หลังเรียน	20	16.05	1.432			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าสถิติ t มีค่า -17.665 ค่า Sig. (2 tailed) มีค่า .000 ซึ่งน้อยกว่า
ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนเรียนมีความสัมพันธ์กัน และ
เมื่อนักเรียนได้รับการเรียนการสอนบทเรียนออนไลน์ วิชาการขายเบื้องต้น มีคะแนนหลังสอบเพิ่มขึ้น
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ

ด้าน	\bar{x}	SD	ระดับ	อันดับ
ด้านเนื้อหา	4.52	0.08	มากที่สุด	4
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.56	0.12	มากที่สุด	3
ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.64	0.09	มากที่สุด	1
ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.60	0.03	มากที่สุด	2
สรุปผลทั้งหมด	4.57	0.06	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ วิชาการขายเบื้องต้น ผ่าน Google classroom ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านมีค่าเท่ากับ 4.57 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.06 มีค่าระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเรียงลำดับความพึงพอใจตามลำดับ จากค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงสุด ลำดับที่ 1 ด้านสื่อการเรียนการสอนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.09 ระดับมากที่สุด ลำดับที่ 2 ด้านการวัดและประเมินผลมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.03 ระดับมากที่สุด ลำดับที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 ระดับมากที่สุด และลำดับที่ 4 ความพึงพอใจที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านเนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.08 อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. บทเรียนออนไลน์ผ่าน Google classroom วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1 มีค่าเท่ากับ 82.50, E_2 มีค่าเท่ากับ 85.50

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ วิชาการขายเบื้องต้น ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google classroom นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. การสร้างบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ พบว่า บทเรียนออนไลน์มี ประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 82.50/85.50 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ทั้งนี้เป็นเพราะด้านเนื้อหา มีเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมกับระดับนักเรียน ทำให้เกิดองค์ความรู้ที่สามารถนำไปจัดการเรียนวิชาการขายเบื้องต้นได้อย่างสร้างสรรค์ จากการได้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) การสร้างความรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียนโดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้โดยการนำสิ่งที่พบเห็นที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ สอดคล้องแนวคิดของ วิวัฒน์ มีสุวรรณ (2561: 3-11) กล่าวว่า บทเรียนออนไลน์เป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบในการเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด และสอดคล้องงานวิจัยของ ปาณิสรา สิงห์พงษ์ (2560: 61) การจัดการเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาโครงงานคอมพิวเตอร์ (ง31231) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสายปัญญารังสิต ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งตรงจิตรพณิชยการ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะบทเรียนออนไลน์ที่ออกแบบตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) การสร้างความรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของนักเรียนโดยนักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้และนำสิ่งที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ สอดคล้องแนวคิดของ วิวัฒน์ มีสุวรรณ (2561: 3-11) กล่าวว่า บทเรียนออนไลน์เป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบในการเรียน และให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาณิสรา สิงห์พงษ์ (2560: 61) การจัดการเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาโครงงานคอมพิวเตอร์ (ง

31231) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสายปัญญารังสิต ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชาการขายเบื้องต้น ด้านภาพรวม พบว่า มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$ $SD=0.06$) ทั้งนี้เป็นเพราะ Google Classroom สามารถสร้างเว็บไซต์ ปรับแต่งรูปลักษณะได้อย่างอิสระสามารถรวบรวมความหลากหลายของข้อมูลไว้ในที่เดียว มีความสะดวกและใช้งานง่ายทั้งผู้เรียนและผู้สอน ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาณิสรา สิงหนงษ์ (2560: 61) การจัดการเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาโครงงานคอมพิวเตอร์ (ง 31231) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสายปัญญารังสิต พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการ จัดการเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site ด้านภาพรวม พบว่า มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.29$, $SD=0.52$)

4. จากผลการทดลองดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด สรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนออนไลน์ผ่าน Google Classroom วิชาการขายเบื้องต้น เกิดความเข้าใจ มีความสนใจในการเรียน ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ผ่านเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล นอกจากนี้การสอนด้วยบทเรียนออนไลน์ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนด้วยตนเองตามความสามารถของตน รวมทั้งเป็นการพัฒนาความรู้ ทักษะด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาทั้งด้านการอ่าน การคิด การแก้ปัญหา และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ข้อมูลที่ทันสมัย มีความสนใจ กระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ประกอบการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่แลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบสังคมออนไลน์ส่งเสริมการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้บรรลุจุดมุ่งหมาย มีคะแนนสูงขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของ ผู้เรียนในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยนำผลการวิจัยที่ได้มาประกอบการวางแผนในการจัดการเรียนการสอน สำหรับพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาหลักการตลาด โดยการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานเทคโนโลยีเข้ากับการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ในทักษะการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กรวรรณ สืบสม และ นพรัตน์ หมี่พลัด. (2560). การพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped classroom) ด้วยการบูรณาการการเรียนการสอนรายวิชาเทคโนโลยี มัลติมีเดียผ่าน Google classroom. วารสารวิชาการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี), 6(2): 118-127.
- ชนิษฐา บุญภักดี. (2552). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม. (2559). การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์ (Creative education media design). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2558). ครูอาชีพแห่งศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: แมคเอดดูเคชั่น.
- ปาณิสรา สิงหพงษ์. (2560). การจัดการเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Site เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาโครงงานคอมพิวเตอร์ (ง31231) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสายปัญญารังสิต. ปทุมธานี: โรงเรียนสายปัญญารังสิต.
- พิมพ์ประภา อรัญมิตร. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 3 โดยการวิเคราะห์พหุระดับ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2540). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2545). ระเบียบวิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- วิทยา ปิ่นกันทา สมชาย มาตะพาน และ ประพันธ์ กาวิชัย. (2559). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านบริการ Google apps: Google classroom. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิวัฒน์ มีสุวรรณ. (2561). ผลการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศด้วยกระบวนการห้องเรียนกลับด้าน. วารสารศึกษาศาสตร์, 20(3): 3-11.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). **ทฤษฎีและการประเมิน**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสริมสุข แก้วอารัตน์. (2554). **การพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบมีปฏิสัมพันธ์ เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

อุมพร ต้อยแก้ว. (2554). **การพัฒนาบทเรียนออนไลน์โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาการเขียนโปรแกรมภาษาซี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ของนักศึกษา
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

Organizing Online Learning Activities with Google Classroom of
Students at The 1st Year Advanced Vocational Certificate Level In The
Field of Marketing, Wimol Sriyan College of Technology

กนกอร โคตรผาบ

วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, E-mail: kanokonkothpab1997@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง เครื่องมือสื่อสารทางการตลาด สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง เครื่องมือสื่อสารทางการตลาด สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนด้วย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง เครื่องมือสื่อสารทางการตลาด สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลศรียาน จำนวน 20 คน ได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบและแบบสอบถาม สถิติ ในการ วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Paired-samples Test

ผลการวิจัย พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.05/82.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนโดยการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ค่า t-test=8.72 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ค่าเฉลี่ย 3.94 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

Abstract

The purposes of this research were to 1) determine the effectiveness of online learning activities with Google Classroom on Marketing Communication Tools. For students in the first year of vocational certificate 2) compare the achievement of online learning activities with Google Classroom on Marketing Communication Tools. For students in the first and third year of the vocational certificate level, to study the satisfaction of the students of the diploma level of the first year after studying. Organizing online learning activities with Google Classroom marketing communication tools for students in the first year of vocational certificate level, semester 2, academic year 2021, Wimol Sriyan College of Technology, 20 people It was obtained from a simple random sampling. The tools used in the research were quizzes and questionnaires. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and Paired-samples Test.

Keywords: online learning with Google Classroom, achievement, satisfaction

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็วมีการประยุกต์ใช้งานอย่างกว้างขวางในหลายด้าน เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และระบบสื่อสาร โทรคมนาคม สามารถประมวลผลข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็ว และสื่อสารกันได้สะดวก เทคโนโลยี ดังกล่าวถูกเรียกรวมกันว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือเรียกโดยย่อว่าไอซีที (Information and Communication Technology: ICT) ไอซีทีมีบทบาทต่อการศึกษาอย่างมาก โดยเฉพาะการประยุกต์ในระบบการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร (พ.ศ.2547-2549) ไว้ว่า “ผู้เรียน สถานศึกษา และหน่วยงานทางการ ศึกษาทุกแห่งมี โอกาสเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการ เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต การบริหารจัดการ การวิจัยการพัฒนาอาชีพ การพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยได้รับบริการ อย่างทั่วถึง เท่าเทียม มีคุณภาพและประสิทธิภาพนำไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและ การเรียนรู้” (วิชาการ, 2556)

เมื่อประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนรู้ได้เกิดการเปลี่ยนแปลง บทบาท ของผู้เรียนและรูปแบบการเรียน ซึ่งได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาสนับสนุนการจัดการเรียนรู้

และเอื้อประโยชน์ในการเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถก้าวทันไปในโลกแห่งเทคโนโลยีและให้เหมาะสมกับสังคมแห่งการเรียนรู้ เมื่อนำเทคโนโลยี สารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร และรูปแบบการเรียน การสอน ให้สอดคล้องกับบทบาทของผู้เรียนต้องเปลี่ยนเป็นผู้คิดเอง ทำเอง เพื่อตอบสนองผู้เรียน ให้สามารถเรียนได้ในกระบวนการเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ ที่แตกต่างไปจากเดิม (กิดานันท์ มลิทอง, 2548: 41) โดยตั้งจุดหมายให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ซึ่งในส่วนของ การใช้เนื้อหาบทเรียนและการใช้เครื่องมือการเรียน ผสมกับการใช้ เทคโนโลยีและรูปแบบการสอนรูปแบบต่าง ๆ ที่จะช่วยเสริมให้การเรียนการสอนเทคโนโลยี สารสนเทศมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (กิดานันท์ มลิทอง, 2548: 91)

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาพฤติกรรมผู้บริโภค ให้กับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 พบว่า มีปัญหานักศึกษามีการเรียนรู้จากบทเรียนน้อยลง ผลกระทบทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาและความสำคัญของปัญหาดังที่กล่าวข้างต้น จึงได้นำ Google Classroom มาเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์โดย Google Classroom เข้ามาช่วยในการสอน เรื่องเครื่องมือสื่อสารทางการตลาด ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ผึกทักษะการคิด โดยการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ด้วย Google Classroom จะส่งผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของ ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง เครื่องมือสื่อสารทางการตลาด สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง เครื่องมือสื่อสารทางการตลาด สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
3. นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง เครื่องมือสื่อสารทางการตลาดมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีขึ้นไป

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 หลัง เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง เครื่องมือสื่อสารทางการตลาด สูงกว่า ก่อนเรียน
3. นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง เครื่องมือสื่อสารทางการตลาด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ Google Classroom

ความหมายของ Google Classroom

Classroom คือ บริการบนเว็บฟรีสำหรับโรงเรียน องค์กรการกุศล และทุกคนที่มีบัญชี Google ส่วนบุคคล และ Classroom ยังช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนเชื่อมต่อถึงกันได้ง่าย ทั้งภายในและภายนอก โรงเรียน

1.1 การใช้งาน Google Classroom

1. เพิ่มผู้เรียน หรือแจ้งรหัสเพื่อให้ผู้เรียนเข้าชั้นเรียนได้
2. สร้าง ตรวจสอบ และให้คะแนนงาน
3. ตรวจสอบกำหนดการส่งงาน สถานการณ์ส่งงานและคะแนน
4. เนื้อหาที่อยู่ในชั้นเรียนจะถูกจัดเก็บอยู่ใน Google Drive
5. ส่งประกาศ แชร์แหล่งข้อมูล พูดคุยหรือตอบคำถามตามหัวข้อที่ผู้สอน
6. กำหนดให้
7. เพิ่มผู้สอนได้มากกว่าหนึ่งคนในรายวิชาเดียวกัน
8. ใช้ผ่านอุปกรณ์ได้หลายชนิด เช่น คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต สมาร์ทโฟน

1.2 ข้อดีของ Google Classroom

1. ตั้งค่าง่าย ครูสามารถสร้างชั้นเรียน เชิญนักเรียน และผู้สอนร่วม จากนั้นครูจะสามารถแชร์ ข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ งาน ประกาศ และคำถามในสตรีมของชั้นเรียนได้
2. ประหยัดเวลาและกระดาษ ครูสามารถสร้างชั้นเรียน แจกจ่ายงานสื่อสาร และจัดรายการต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบอยู่เสมอได้ทีเดียว

3. จัดระเบียบได้ดีขึ้น นักเรียนสามารถดูงานได้ในหน้าที่ต้องทำในสตรีมของชั้นเรียน หรือใน ปฏิทินของชั้นเรียน โดยเนื้อหาประกอบทั้งหมดของชั้นเรียนจะเก็บไว้ในโพลเดอร์ Google ไดรฟ์โดยอัตโนมัติ

4. การสื่อสารและการแสดงความคิดเห็นที่ปรับปรุงขึ้น ครูสามารถสร้างงาน ส่งประกาศ และเริ่ม การอภิปรายในชั้นเรียนได้ทันที นักเรียนก็สามารถแบ่งปันแหล่งข้อมูลร่วมกับเพื่อน ๆ และโต้ตอบกันได้ ในสตรีมของชั้นเรียนหรือผ่านทางอีเมล ครูสามารถดูได้อย่างรวดเร็วว่าใคร ทำงานเสร็จหรือไม่เสร็จบ้าง ตลอดจนสามารถแสดงความคิดเห็นและให้คะแนนโดยตรงได้ แบบเรียลไทม์

5. ใช้ได้กับแอปที่คุณใช้อยู่ Classroom ใช้ได้กับ Google เอกสาร ปฏิทิน Gmail ไดรฟ์ และ ฟอรัม

6. ประหยัดและปลอดภัย Classroom ให้คุณใช้งานฟรี ไม่มีโฆษณา และไม่ใช้เนื้อหาของคุณหรือ ข้อมูลของนักเรียนเพื่อการโฆษณา

Google Classroom เป็นบริการที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้จัดการเรียนรู้ โดยผู้สอนควร ออกแบบ การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพห้องเรียนปกติ บริการของ Google Classroom ทำให้เรียนรู้ทุก ที่ทุกเวลาตามต้องการ ผู้เรียนจึงพอใจที่จะเรียนรู้ สามารถสร้างชิ้นงาน ทำการบ้าน หรือติดตามงาน ถึงแม้บริการจะอำนวยความสะดวกและมีข้อดีหลายประการ การเรียนในชั้นเรียนยังเป็น สิ่งจำเป็นที่จะต้อง มี ครูควบคู่กันไป เพราะเทคโนโลยีไม่สามารถทดแทนครูผู้สอน ได้ทั้งหมด โดยเฉพาะเรื่องของคุณธรรม และจริยธรรม

1.3 การเรียนการสอนผ่าน Google Classroom

1.1 โปรแกรม Google Classroom (เอกวิทย์สิทธิวิระ และวรชนันท์ ชูทอง, 2558)
Google Classroom เป็นหนึ่งใน Google Apps for Education ซึ่งเป็นชุดเครื่องมือเพิ่ม ประสิทธิภาพการทำงานที่ให้บริการฟรี ได้รับการออกแบบมาเพื่อช่วยให้ครูสร้างและเก็บงานได้โดยไม่ต้องสิ้นเปลืองกระดาษ มีคุณลักษณะที่ช่วยประหยัดเวลา เช่น สามารถทำสำเนาของ Google เอกสาร สำหรับนักเรียนแต่ละคนได้โดยระบบจะสร้างโพลเดอร์ สำหรับแต่ละงานและนักเรียนแต่ละ คนเพื่อ ช่วยจัดระเบียบให้ทุกคน ซึ่งนักเรียนสามารถติดตามว่ามีอะไรครบกำหนดบ้างใน หน้านางาน และเริ่มทำงานได้ ด้วยการคลิกเพียงครั้งเดียว ครูสามารถดูว่าใครทำงานเสร็จ หรือยังไม่เสร็จได้อย่างรวดเร็ว ตลอดจนสามารถให้ความคิดเห็นโดยตรงและให้คะแนนได้แบบทันทีใน Google Classroom

1.2 ประโยชน์ของระบบ Google Classroom สำหรับชั้นเรียน

1) เตรียมการได้ง่าย ผู้สอนสามารถเพิ่มนักเรียนได้โดยตรงหรือแชร์รหัส เพื่อให้ นักเรียนเข้าชั้นเรียนได้การตั้งค่าใช้เวลาเพียงครั้งเดียว

2) ประหยัดเวลากระบวนการมอบหมายงานเรียบง่ายไม่สิ้นเปลืองกระดาษ ทำให้ผู้สอนทราบผลตรวจและให้เกรดงานได้ในทีเดียวกัน

3) ช่วยจัดระเบียบนักเรียนสามารถดูงานทั้งหมดของตนเองได้ในหน้างาน และเนื้อหาสำหรับชั้นเรียนทั้งหมดจะจัดเก็บอยู่ในโฟลเดอร์ภายใน Google Drive โดยอัตโนมัติ

4) ช่วยให้การสื่อสารกันได้ดีขึ้น เนื่องจากใน Google Classroom ทำให้ผู้สอนส่งประกาศและเริ่มการพูดคุยในชั้นเรียนได้ทันที นักเรียนสามารถแชร์แหล่งข้อมูลกัน หรือตอบคำถามใน Google Classroom ได้

5) ประหยัดและปลอดภัย เช่นเดียวกับบริการอื่นใน Google Apps for Education กล่าวคือ Google Classroom ไม่มีโฆษณา ไม่ใช่เนื้อหาหรือข้อมูลของนักเรียนในการโฆษณา และ ให้บริการฟรีสำหรับสถานศึกษา

1.4 การใช้งาน Google Classroom มีขั้นตอนในการใช้งานตามกระบวนการ ดังต่อไปนี้

- 1) เริ่มต้นใช้งาน
- 2) การสร้างและการจัดการชั้นเรียน
- 3) การสร้างและการให้คะแนนงาน

1.5 การใช้ Google Classroom เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ในปัจจุบันโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันที่สนับสนุนการเรียนการสอนมีอยู่มากมายหลายประเภท แต่จากการศึกษาถึงเครื่องมือที่สนับสนุนการเรียนการสอนที่ตอบสนองและสอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคปัจจุบัน พบว่า Google Classroom เป็นสื่อสำคัญในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูล และนำบริการบนระบบเครือข่าย Google Classroom มาปรับประยุกต์กับการเรียนการสอน ดังนี้

1. การบริการรับส่งจดหมาย (Gmail) เป็นการรับ-ส่งจดหมาย
2. Google Drive
3. Google Calendar
4. Google Docs
5. Google Site
6. Google Form

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อภิรักษ์ ทูลธรรม (2559: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจระบบบริการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ Moodle และ Google Classroom ในบทบาทของผู้สอน โดยมี

จุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาระบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ Moodle และ Google Classroom เพื่อเปรียบเทียบ การใช้งานของ Moodle และ Google Classroom และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการใช้งาน ระบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ Moodle และ Google Classroom ในบทบาทของผู้สอน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการใช้ Moodle และ Google Classroom ในบทบาทของผู้สอน ของมหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน 40 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่าผู้ใช้มีความพึงพอใจในการใช้งาน Moodle และ Google Classroom อยู่ในระดับมาก (มุเดิ้ลมีค่าเฉลี่ย=4.29, SD=0.75 และกูเกิ้ลคลาสรูมมีค่าเฉลี่ย=4.31, SD=0.70)

ชนวรรณ เจริญนาน สิริยุพิน ศุภันชภัคชญา และปริญญา ทองสอน (2562) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงานด้วยไมโครซอฟท์พาวเวอร์พ้อยท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงาน ด้วยไมโครซอฟท์พาวเวอร์พ้อยท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงาน ด้วยไมโครซอฟท์พาวเวอร์พ้อยท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงาน ด้วยไมโครซอฟท์พาวเวอร์พ้อยท์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 โรงเรียนดาราสุมทร จำนวน 52 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ และ แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติค่าที (t-test) ผลการทดสอบพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงาน ด้วยไมโครซอฟท์พาวเวอร์พ้อยท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 81.79/89.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานประสิทธิภาพ 80/80 2) คะแนนการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงาน ด้วยไมโครซอฟท์ พาวเวอร์พ้อยท์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงาน ด้วย ไมโครซอฟท์พาวเวอร์พ้อยท์อยู่ในระดับมาก

วิธีการวิจัย

เป็นการอธิบายวิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จำนวน 41 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน จำนวน 20 คน ได้มา จากแบบกลุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom และแบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการ สร้างแบบทดสอบแบบออนไลน์
2. วิเคราะห์เนื้อหา สาระสำคัญของวิชาการสื่อสารทางการตลาดเชิงบูรณาการ นำผลการวิเคราะห์ไป สร้างแบบทดสอบออนไลน์แบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก
3. สร้างแบบทดสอบออนไลน์ แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาวัตถุประสงค์
4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่อาจารย์เจริญสุข ผ่องภักดี หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม พร้อมแก้ไขตามคำแนะนำของ ผู้เชี่ยวชาญ และวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์ (IOC) เลือก แบบทดสอบดัชนีที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ระดับ 0.5 ขึ้นไป มาใช้เป็นแบบทดสอบ
5. นำผลของการทดสอบมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item-Total Correlation) โดยการหาค่าสัมพัทธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป
6. นำผลของการทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach งานวิจัยนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94
7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือเพื่อกำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะ ตลอดจนวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบออนไลน์
2. สร้างข้อคำถามความพึงพอใจให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่อาจารย์เจริญสุข ผ่องภักดี หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องเหมาะสมทางด้านภาษา และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อความ ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับปรุงหรือแก้ไขถ้อยคำและเรียงลำดับเรื่องของแบบสอบถามให้เหมาะสม ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน
5. นำผลของการทดสอบมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item-Total Correlation) โดยการหาค่าสัมพัทธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป
6. นำผลของการทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach งานวิจัยนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94
7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนเตรียมการทดลอง

1.1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนออนไลน์ เรื่อง เครื่องมือสื่อสารทางการตลาด รายวิชาการสื่อสารทางการตลาดเชิงบูรณาการ ที่อยู่ในรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้ Google Classroom สร้างเป็นห้องเรียนออนไลน์ และมี การจัดทำแบบทดสอบท้ายบทในรูปแบบออนไลน์โดยใช้ Google form

1.2 กำหนดระยะเวลาในการเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ทำขึ้น

2. ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบเป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2.2 ดำเนินการทดลอง โดยให้ศึกษาเรียนแบบออนไลน์บน Google Classroom เรื่อง เครื่องมือสื่อสารทางการตลาด โดยหลังจากเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้เสร็จแล้ว ให้นักศึกษาทำ

แบบทดสอบ ท้ายบท โดยใช้แบบทดสอบออนไลน์ และบันทึกผลคะแนน จากแบบทดสอบระหว่างเรียนและบันทึก ผลการเรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์

2.3 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยให้นักศึกษา ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบเป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2.4 ประเมินความพึงพอใจ โดยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดความพึงพอใจของ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เพื่อเก็บข้อมูลวิเคราะห์และแปลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2520: 51)

การหา 80 ตัวแรก ได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัด ใบงานท้ายหน่วยการเรียนรู้และแบบทดสอบหลังแผนการจัดการเรียนรู้ ร้อยละ 80 ขึ้นไป

การหา 80 ตัวหลัง ได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนร้อยละ 80 ขึ้นไป

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง เครื่องมือสื่อสารทางการตลาด โดยใช้สถิติ โดยใช้ t-test Dependent (One Samples t-test) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนด้วย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง เครื่องมือสื่อสารทางการตลาด โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง เครื่องมือสื่อสารทางการตลาด สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง เครื่องมือการสื่อสารการตลาด สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1

จำนวนผู้เรียน	คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (25 คะแนน)			คะแนนแบบทดสอบ หลังเรียน (20 คะแนน)			E ₁ /E ₂
	ΣX	\bar{X}	E ₁	ΣX	\bar{X}	E ₂	
20	411	20.55	82.05	328	16.4	82	82.05/82

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนแบบฝึกหัดเต็ม 25 คะแนน ผู้เรียนสามารถทำได้คิดคะแนนเฉลี่ยเป็น 20.55 โดยคิดเฉลี่ยเป็นร้อยละ 70 และจากคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนคะแนนเต็ม 20 คะแนน ผู้เรียนสามารถทำได้คิดคะแนนเฉลี่ยเป็น 16.4 โดยคิดเฉลี่ยเป็น 60 ร้อยละ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.05/82 ซึ่ง เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง เครื่องมือการสื่อสารการตลาด สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง เครื่องมือการสื่อสารการตลาด สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1

ผลสัมฤทธิ์	นักศึกษา	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	SD	t	df	Sig.
ก่อนเรียน	20	20	11.15	2.41	8.72*	19	0.0000
หลังเรียน	20	20	16.4	2.14			

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 3 ผลความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความพึงพอใจ
1. Google Classroom ทำให้นักศึกษาได้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น	3.85	1.14	มาก
2. Google Classroom ทำให้นักศึกษาใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีทางการศึกษาได้ดีขึ้น	3.80	1.20	มาก
3. สื่อการเรียนการสอนใน Google Classroom มีความเหมาะสม	3.85	1.14	มาก
4. Google Classroom ช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.85	1.04	มาก
5. Google Classroom ช่วยให้นักศึกษามีส่วนร่วมและกล้าแสดงความคิดเห็น	3.75	1.16	มาก
6. อาจารย์ให้คำแนะนำกับนักศึกษาในการทำกิจกรรมใน Google Classroom	3.60	1.31	มาก
7. อาจารย์มีการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนใน Google Classroom	4.80	0.41	มาก
8. โดยภาพรวมนักศึกษาสามารถใช้งาน Google Classroom ได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว	4.00	1.12	มาก
รวม	3.94	0.92	มาก

จากตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.80 อาจารย์มีการติดตาม ผลการจัดการเรียนการสอนใน Google Classroom รองลงมา คือ 4.00 โดยภาพรวมนักศึกษาสามารถใช้งาน Google Classroom ได้ง่าย สะดวก และรวดเร็วและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 3.60 อาจารย์ให้คำแนะนำกับนักศึกษาในการทำกิจกรรมใน Google Classroom

สรุปผลการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.2/82 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ค่า $t\text{-test}=8.72$
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ค่าเฉลี่ย 3.94 อยู่ในระดับ มาก

อภิปรายผล

กิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom พบว่า คะแนนแบบฝึกหัดเต็ม 25 คะแนน ผู้เรียนสามารถทำได้คิดคะแนนเฉลี่ยเป็น 20.55 โดยคิดเฉลี่ยเป็นร้อยละ 70. และจากคะแนนแบบทดสอบ หลังเรียนคะแนนเต็ม 20 คะแนน ผู้เรียนสามารถทำได้คิดคะแนนเฉลี่ยเป็น 16.4 โดยคิดเฉลี่ยเป็น 60 ร้อยละ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมี ประสิทธิภาพเท่ากับ 82.2/82.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่า กิจกรรมการเรียนรู้ ออนไลน์ด้วย Google Classroom นั้นมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้งานได้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัย เทคโนโลยีวิมล ศรียาน ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom นั้น จากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปว่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนโดยการจัด กิจกรรม การเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom สูงกว่าก่อนการเรียน

ในด้านความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อาจารย์มีการติดตาม ผลการจัดการเรียนการสอนใน Google Classroom รองลงมา คือโดยภาพรวมนักศึกษาสามารถใช้งาน Google Classroom ได้ง่าย สะดวก และรวดเร็วและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อาจารย์ให้คำแนะนำกับ นักศึกษาในการทำกิจกรรมใน Google Classroom แสดงว่าว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียน การสอนที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้ที่สนใจสามารถทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนให้มีจำนวนข้อเพิ่มมากกว่าที่ผู้ทำวิจัยใช้ได้ ในกรณีที่มีเนื้อหาในการสอนมากกว่า 1 เรื่องในคราวเดียวกัน
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่อยู่ในงานวิจัยนี้เป็นเพียงการวิจัยกึ่งทดลองกับนักศึกษาในกลุ่มเล็ก ๆ เท่านั้น
3. ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom สามารถปรับเปลี่ยน ไปใช้กับกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบอื่นได้เช่นกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ข้อมูลมีความเที่ยงตรงน่าเชื่อถือเพิ่มขึ้น
2. ควรปรับเปลี่ยนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วยกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การใช้แอปพลิเคชัน เพื่อการศึกษา เช่น Echo เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ธนวรรณ เจริญนาน สิริยุพิน ศุภรัตน์ชภัคชนา และ ปริญญา ทองสอน. (2562). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classroom เรื่อง การสร้างสรรค์ชิ้นงานด้วยไมโครซอฟท์ เพาเวอร์ พ้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารศึกษาศาสตร์ มมร, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.
- วิชาการ. (2556). การพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2016). แนวทางการจัดการเรียนการสอนด้วย GOOGLE CLASSROOM. ค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2564, จาก <http://oho.ipst.ac.th/google-classroom-learning-approach/>.
- อพัชชา ช่างขวัญเย็น และทิพรัตน์ สิทธิวงศ์. (2559). การจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับการเรียนรู้แบบโครงงานรายวิชาคอมพิวเตอร์สารสนเทศขั้นพื้นฐาน สำหรับนิสิตปริญญาตรี. นเรศวรวิจัย ครั้งที่ 12: วิจัยและนวัตกรรมกับการพัฒนาประเทศ. มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 1344-1353.

อภิรักษ์ ทูลธรรม และ อูมาพร จันโสภา. (2559). ความพึงพอใจระบบบริการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์มูเดิ้ลและกูเกิ้ลคลาสรูมในบทบาทของผู้สอน. การประชุมวิชาการ “มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิจัย ครั้งที่ 12”. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 8-9 กันยายน 2559. หน้า 78-85.

Google Inc. (2014). Google Classroom. . ค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2564, จาก <https://classroom.google.com/>.

**ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา
Learning Achievement Marketing Strategy Course of Students in
Vocational Level 1 Wimol Sriyan College of Technology with
Participatory Learning Using Case Studies**

เชษฐชน หอมแ่ม

สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, E-mail: saijai_20@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนแบบมีส่วนร่วม, การใช้กรณีศึกษา

Abstract

This research the objective was to compare academic achievement. before and after studying marketing strategy course of students in vocational level 1 Marketing Wimol Sriyan college of technology with participatory learning using case studies the sample group consisted of 20 students at the vocational level 1 in the field of marketing for the first semester of the academic year 2022, which were obtained from a group sampling. The tools used include learning management plan

Marketing Strategy Course achievement test the data were analyzed using mean (\bar{X}) standard deviation (SD), and dependent t-test.

The results showed that students have achievements in marketing strategy course with participatory learning using case studies after studying higher than before statistically significant at the .05 level

Keywords: learning achievement, participatory learning, case study achievement

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่านักเรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยมาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะ กระบวนการความคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติให้ ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 11-12) ซึ่งกรณีศึกษาเป็นการนำเสนอสถานการณ์ ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นกับองค์กรและบุคคลต่าง ๆ อาจไม่เปิดเผยชื่อสถานที่ ตัวบุคคลจริง และมีการปรับเปลี่ยนตัวเลขข้อมูลบางอย่างเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบ หรือความเสียหายที่อาจจะได้รับ ทั้งนี้กรณีศึกษาจะต้องไม่มีการวิเคราะห์อยู่ในตัวเนื้อหา ซึ่งจะมีประโยชน์กับนักเรียนนักศึกษาสามารถใช้ความรู้และทฤษฎีต่าง ๆ ได้เรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อพัฒนาทักษะของนักเรียนในการตัดสินใจและการแก้ปัญหาสามารถเชื่อมโยงสถานการณ์จริงกับทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้เรียนมามีส่วนร่วมในการเรียน และเพื่อพัฒนาทักษะและความสามารถในการสื่อสาร และการนำเสนอในรูปการเขียน และการพูด

จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า นักเรียนระดับชั้น ปวส.1 ขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการคิดวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น สรุปประเด็นปัญหา สิ่งทีกรณีศึกษาต้องการให้ผู้อ่านประเมิน และ ตัดสินใจ สรรหาทางเลือกต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาอย่างไม่ถูกต้อง ส่งผลให้นักเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด สำหรับนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียนรายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายการมีส่วนร่วม

สาคร มหาหิงค์ (2556) ได้กล่าวถึงความหมายของการมีส่วนร่วม การเปิดโอกาสให้ประชาชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมในลักษณะของการร่วมรับรู้ ร่วมคิดร่วมทำ

ลำดับขั้นตอนและระดับของการมีส่วนร่วม

ธีระพงษ์ แก้วหาวงษ์ (2543: 149-163) ได้จำแนกขั้นตอนการมีส่วนร่วม แบ่งออกเป็น 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ: ในกระบวนการของการตัดสินใจนั้น ประการแรกที่สุดที่จะต้องกระทำก็คือ การกำหนดความต้องการและการจัดลำดับความสำคัญ ต่อจากนั้นก็เลือกนโยบายและประชาชนที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจนี้เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ต้องดำเนินการไปเรื่อย ๆ ตั้งแต่การตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น การตัดสินใจในช่วงดำเนินการวางแผน และการตัดสินใจในช่วงการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้

ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน: จะได้มาจากคำถามที่ว่าใครจะทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้างและจะทำประโยชน์ได้โดยวิธีใด เช่น การช่วยเหลือด้านทรัพยากร การบริหารงานและประสานงาน การให้ความช่วยเหลือด้านแรงงานหรือข้อมูล เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์: ในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์นั้น จากความสำคัญของผลประโยชน์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพแล้ว ยังจะต้องพิจารณาถึงการกระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่มด้วย รวมทั้งผลที่เป็นประโยชน์ในทางบวก และผลที่เกิดขึ้นในทางลบที่เป็นผลเสียของโครงการ ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์และโทษต่อบุคคลและสังคม

ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล: การมีส่วนร่วมในการประเมินผลนั้นสิ่งสำคัญที่จะต้องสังเกตก็คือ ความเห็น (Views) ความชอบ (Preferences) และความคาดหวัง (Expectations) ซึ่งจะมีอิทธิพลสามารถแปรเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่าง ๆ ได้

ความหมายของกรณีศึกษา

ศศิธร โสภารัตน์ (2558) กล่าวว่า กรณีศึกษา คือเรื่องราวที่มีข้อความบรรยาย หรือเรื่องราวที่ใช้สำหรับศึกษา มีลักษณะเป็นกรณีศึกษาที่มีเนื้อหาที่เป็นปัญหาท้าทายให้นักศึกษาได้คิดแก้ปัญหา ก่อนที่จะได้ลงมือปฏิบัติตนเอง

องค์ประกอบที่สำคัญในการใช้กรณีศึกษา (สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ, 2545: 75) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

กรณีศึกษาที่ใช้ ควรมียุทธศาสตร์ดังนี้

1. เขียนด้วยข้อความบรรยายที่ชัดเจน ใช้คำสอดคล้องกันและไม่ควรมีความยาวจนเกินไป
2. มีเนื้อหาบนพื้นฐานของเรื่องจริง และมีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักศึกษา
3. มีจุดเน้นที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ หรือปัญหาหรือความท้าทายในด้านวิทยาศาสตร์
4. กระตุ้นให้นักศึกษที่ตั้งคำถามเพื่อนำไปสู่การสืบเสาะหาความรู้หรือแนวทางแก้ปัญหาต่อไป
5. ส่งเสริมให้มีการบูรณาการทางวิชาการเช่น มีเนื้อหาเกี่ยวกับเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และสังคม นอกเหนือจากเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์

กิจกรรมนักศึกษา ควรมียุทธศาสตร์ ดังนี้

1. สร้างคำถามให้นักศึกษาที่ส่งเสริมทักษะการคิดหลายด้าน เช่น ความเข้าใจเนื้อหา การนำความรู้เดิมมาใช้ การคิดวิเคราะห์ข้อมูล การแสดงความคิดเห็นสำหรับการโต้แย้งได้อย่างเหมาะสม
2. ทำกิจกรรมเพิ่มเติมอื่น ๆ เช่น การทดลอง การเขียนแผนผังแนวคิด การอภิปรายในชั้นเรียน การออกสำรวจ การโต้วาที เป็นต้น
3. การบูรณาการเพิ่มเติมด้วยกิจกรรมทางสิ่งแวดล้อมหรือกิจกรรมทางสังคม

บรรยากาศในห้องเรียน ควรมีลักษณะ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
2. การเรียนแบบมีส่วนร่วมในกลุ่มเล็ก ๆ
3. ส่งเสริมให้นักศึกษาประเมินตนเอง

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 13) ได้บัญญัติผลสัมฤทธิ์ไว้ในหนังสือประมวลศัพท์ทางการศึกษาไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ คือความสำเร็จหรือความสามารถในการกระทำที่ต้องอาศัยทักษะหรือต้องอาศัยความรู้ในวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะ

องค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 1-53) ได้สรุปเพิ่มเติมว่า ปัจจัยที่สำคัญต่อกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียนมี 3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยด้านตัวผู้สอน (Teacher variable) ผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในฐานะให้ความรู้ ครูจะต้องเข้าใจเรื่องของหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน
2. ปัจจัยด้านการสอน (Instructional variable) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียน
3. ปัจจัยด้านสังคม (Social variables) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบททางสังคม

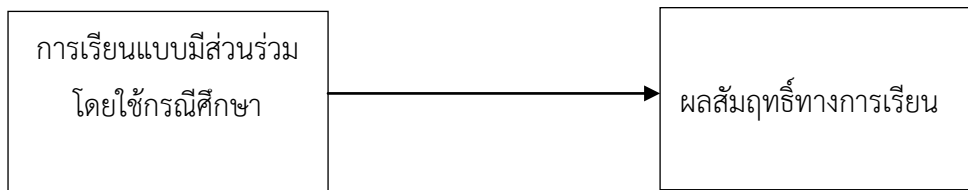
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วันเพ็ญ สุลง (2561: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ วิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์รายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร 2) ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยใช้กรณีศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 3) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนรู้ โดยใช้กรณีศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) การคิดวิเคราะห์รายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 โดยใช้กรณีศึกษา มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จากการทำแบบฝึกและแบบทดสอบ คือผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 85.71 และไม่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 14.29 2) นักศึกษามีพฤติกรรมการทำงานอยู่ในระดับดีมาก 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=18.95, sig=.000$) 4) ภาพโดยรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ศิริพร โสมคำภา (2559: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนรายวิชาหลักการลงทุน และการวิเคราะห์หลักทรัพย์ ของนักศึกษาหลักสูตร

บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการเรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบในพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีความพึงพอใจมาก ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ผลการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมของนักศึกษา พบว่า มี 2 วิธี คือ การเรียนรู้เชิงประสบการณ์และมีกิจกรรมเสริมในเรื่องการสะท้อนและอภิปรายที่ได้จากการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ผลการศึกษาคความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาจากรูปแบบการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมของนักศึกษา พบว่าภาพรวมของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 จำนวน 57 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพ

1. แผนการเรียนรู้ รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา มีวิธีการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการการสอนแบบต่าง ๆ

1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้แบบกรณีศึกษา ในแผนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม จะมีกรณีศึกษา จำนวน 5 ชุด ให้นักศึกษาฝึกคิด วิเคราะห์หลายครั้งในแต่ละชั่วโมง

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา ได้แก่ อาจารย์วิลาวัลย์ สีสารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ อาจารย์เจริญสุข ผ่องภักดี หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด และอาจารย์ดวงรัตน์ อยู่ศรีเจริญ ครูผู้สอนสาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ต่อจากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปหาค่าดัชนีวัดความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence อ้างถึงใน ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์, 2545: 145) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

1.4 นำแผนการเรียนรู้ รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา ไปใช้ทดลองใช้กับนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 จำนวน 30 คน

1.5 นำคะแนนระหว่างเรียนกับคะแนนหลังเรียนมาหาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา ได้ประสิทธิภาพ E_1 เท่ากับ 83.05 E_2 เท่ากับ 85.43 แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษาไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ศึกษาเอกสารและตำราต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด จำนวน 10 ข้อ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดจะได้ 0 คะแนน จำนวน 10 คะแนน และเป็นแบบอัตนัยให้นักศึกษาศึกษากรณีศึกษา จำนวน 2 ข้อ 20 คะแนน

3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์วิลาวัลย์ สีสารัตน์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และอาจารย์เจริญสุข ผ่องภักดี หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด และอาจารย์ดวงรัตน์ อยู่ศรีเจริญ ครูผู้สอนสาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา โดยใช้ดัชนีวัดความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence อ้างถึงในลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์, 2545: 145) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญดูแบบทดสอบที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วอีกครั้งหนึ่งต่อจากนั้นนำแบบทดสอบไปทดลองกับกลุ่มทดลอง (Try Out) จำนวน 30 คน นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบชนิดปรนัยมาวิเคราะห์หาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ ได้ค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.20

ขึ้นไป จากนั้นนำผลที่ได้ไปหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.83

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนแนะนำนักศึกษา แจงจุดประสงค์การเรียนการสอน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา และการวัดผลประเมินผล

2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน ต่อจากนั้นดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา ดังนี้

ชั่วโมงที่ 1 แนะนำชี้แจงจุดประสงค์ วิธีการเรียนด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา แล้วให้นักศึกษาแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ร่วมกันตัดสินใจ เลือกประธาน รองประธาน เลขานุการ และตั้งชื่อกลุ่ม (**ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ**)

ชั่วโมงที่ 2 ให้นักศึกษาแต่ละคนในกลุ่มอ่านกรณีศึกษาที่ 1: แผนกลยุทธ์ระยะสั้นและระยะยาว ด้วยตนเองก่อน 2 รอบ แล้วให้แต่ละคนตอบคำถาม แล้วนำคำตอบของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกัน ครูเฉลยคำตอบและให้คะแนน

ชั่วโมงที่ 3-4 ให้นักศึกษาละกลุ่มรับกรณีศึกษาที่ 2: การกำหนดกลยุทธ์ถอนตัวจากตลาด ให้กลุ่มระดมสมอง วิเคราะห์กรณีศึกษาที่ 2 แล้วตอบคำถาม (**ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน**) ต่อจากนั้นให้แต่ละคนแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ผู้สอนเฉลยคำตอบ และให้คำชี้แนะในการทำงานกลุ่ม ผู้สอนแจ้งคะแนน (**ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์**) และให้นักกลับไปพัฒนาร่วมกันภายในกลุ่ม (**ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการพัฒนา**) แต่ละกลุ่มออกมาอภิปราย ต่างกลุ่มสามารถแสดงความคิดเห็น และร่วมประเมินผลงานกับครูผู้สอน (**ขั้นที่ 5 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล**)

ชั่วโมงที่ 5-6 กรณีศึกษาที่ 3: ยอดขายตกเพราะการปรับเพิ่ม (ปฏิบัติการมีส่วนร่วมตามขั้นตอน)

ชั่วโมงที่ 7-8 กรณีศึกษาที่ 4: การสื่อสารเพื่อความสำเร็จของกลยุทธ์ (ปฏิบัติการมีส่วนร่วมตามขั้นตอน)

ชั่วโมงที่ 9-10 กรณีศึกษาที่ 5: รีสอร์ทเพื่อดำน้ำ (ปฏิบัติการมีส่วนร่วมตามขั้นตอน)

ชั่วโมงที่ 11 ผู้สอนสรุปภาพรวมของการวิเคราะห์กรณีศึกษา ต่อจากนั้นให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้สอนตรวจและแจ้งคะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด โดยใช้สถิติร้อยละของค่าเฉลี่ย

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถิติทดสอบค่าที่ t- test แบบ Dependent

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชากลยุทธ์ทางการตลาด ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมโดยใช้กรณีศึกษา (n=กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย)

ประเมิน	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	t-test	Sig
ก่อนเรียน	20	30	9.33	1.85	31.26*	.000
หลังเรียน	20	30	20.09	3.58		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด ทั้งหมด 34 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 9.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.85 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 20.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.58 เฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 10.76 และ 2.30 ค่า t เท่ากับ 31.26 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้วยเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้กรณีศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ค่า t เท่ากับ 31.26

อภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียน ด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้วิธีการสอนแบบกรณีศึกษา คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะนักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียน ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินงาน ร่วมกันพัฒนางาน ร่วมกันรับผลประโยชน์ และร่วมกันประเมินผล ซึ่งครูผู้สอนได้ใช้วิธีการการสอนโดยใช้กรณีศึกษา ทั้งหมด 5 กรณี ทำให้การมีส่วนร่วมหลาย ๆ ครั้ง ในแต่ละชั่วโมงเรียน นักศึกษามีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น รู้จักแบ่งปันความคิด กล้าแสดงออก สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถสรุปประเด็น วิเคราะห์ ตอบคำถามได้ ส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุนันทา สุนทร

ประเสริฐ (2543:2) ที่ได้กล่าวว่า เมื่อครูได้สอนเนื้อหา แนวคิด หรือหลักการเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้นักเรียน และนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนั้นแล้ว ขึ้นต่อไปครูจำเป็นต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝน เพื่อให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว ถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็ว หรือที่เรียกว่าฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันเพ็ญ สุลง (2561: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ วิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=18.95$, $sig=.000$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรนำการเรียนแบบมีส่วนร่วมโดยใช้วิธีการสอนแบบกรณีศึกษา ไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในปีต่อไป
2. ควรใช้การเรียนแบบมีส่วนร่วมโดยใช้วิธีการสอนแบบกรณีศึกษา ในการสอนรายวิชาอื่น ๆ เช่น รายวิชาหลักการตลาด เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาคิด วิเคราะห์ กล้าแสดงออกและสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นได้
3. ควรปรับเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนแบบมีส่วนร่วมโดยใช้วิธีการสอนแบบกรณีศึกษา สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรีย่าน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้า (ร.ส.พ.).
- ธีระพงษ์ แก้วหาวงษ์. (2543). **กระบวนการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง: ประชาคม ประชาสังคัม**. พิมพ์ครั้งที่ 6. ขอนแก่น: คลังน่านาวิทยา.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2545). **ระเบียบวิธีวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

- วันเพ็ญ สุธง. (2561). การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ วิชาการบริหารงาน
คุณภาพในองค์กร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. วิทยาลัยนวัตกรรม. ค้นเมื่อวันที่ 15
ธันวาคม 2564 จาก <http://www.pvca-ri.com/>.
- ศศิธร โสภารัตน์. (2558). ความหมายของกรณีศึกษา. วิทยาลัยการฝึกหัดครู. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ศิริพร โสถมคำภา. (2559). การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนรายวิชา
หลักการลงทุน และการวิเคราะห์หลักทรัพย์ ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต.
สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สาคร มหาหิงค์. (2556). เทคนิคการมีส่วนร่วม. ค้นเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2565. จาก <https://th-th.facebook.com/techniques/posts/765832483430524>.
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ. (2545). การจัดกระบวนการเรียนรู้: เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ.
กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์
ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้สื่อ
E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

Student Achievement Using the Service Comparison of Learning
Achievement before and after Learning from Using Media
E-book on Digital Business on Social Media of Students Higher
Vocational Certificate, Year 2, Semester 2, Academic Year 2021
Wimol Sriyan College of Technology

มลิวัลย์ ภูซัง

สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลศรียาน, E-mail: nonglda292559@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียน และหลังเรียนจากการใช้สื่อ E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ สื่อ E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ แบบฝึกปฏิบัติระหว่างเรียน จำนวน 4 ชุด แบบทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจหลังการเรียนจากสื่อ E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดย ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และ t-test (Dependent)

ผลการวิจัย พบว่า ค่า E_1 และ E_2 เท่ากับ 80.45 และ 83.04 ซึ่งมากกว่า 80 ที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า สื่อ E-book มีประสิทธิภาพ และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้ t-test พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อ E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่า SD หลังเรียน มีค่าสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่า หลังจากการเรียนโดยใช้สื่อ E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ นักศึกษามีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ: E-Book, ผลสัมฤทธิ์, วิธีสอน

Abstract

The research objectives were to compare the learning achievement before learning and after learning from using the media E-book on digital business on social media of Students in the second year of vocational certificate level, semester 2 of the academic year 2021, Wimol Sriyan College of Technology received a sample of 43 people. The research tool was E-book media on digital business on social media. 4 sets of practice exercises during study, a post-study cognitive test from E-book media on digital business on social media and an achievement test before and after school. The researcher was the data collector himself. Data were analyzed using statistics E_1/E_2 , mean (\bar{X}), SD and t-test (Dependent).

The results showed that the E_1 and E_2 values were 80.45 and 83.04, which were greater than the 80 set, so it was concluded that E-book media was effective. And the comparison of learning achievement by using t-test found that students who studying E-book media on digital business on social media. The learning achievement after school was higher than before. It was statistically significant at the 0.05 level and the SD value after study was higher than before. students have high scores than before school

Keywords: E-Book, achievements, teaching methods

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ทำให้แนวคิดในการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการศึกษา ได้เป็นที่ยอมรับมาก สำหรับประเทศไทย รัฐบาลมีนโยบายในการดำเนินการจัดหาคอมพิวเตอร์ มาใช้เพื่อการเรียนการสอนทั้งหน่วยงานและสถาบันการศึกษาของรัฐ (ถนอมพร เลหาจรัสแสง, 2545)

สังคมยุคปัจจุบันเป็นสังคมที่อยู่ในโลกแห่งการเรียนรู้ วิทยาการ เทคโนโลยี และการสื่อสารเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องนำเอาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อเตรียมคนให้พร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างราบรื่นและมีความสุข ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ผู้สอนได้ศึกษาจึงได้คิดสื่อนวัตกรรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนขึ้นมาเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเรียนวิชา การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นวิชาที่ศึกษาความหมายและจุดประสงค์ของวิชาการ

ผลิตคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ความหมายของคอมพิวเตอร์ ขั้นตอนการทำงานของคอมพิวเตอร์ ข้อดีของคอมพิวเตอร์ วิวัฒนาการของคอมพิวเตอร์ ประเภทของคอมพิวเตอร์ ซึ่งถ้านักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาเหล่านี้ทั้งหมดจะทำให้มีความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์อย่างถูกต้อง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตประจำวันด้วย การเรียนโดยใช้สื่อ E-book สามารถเชื่อมโยงจุดไปยังส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ เว็บไซต์ต่าง ๆ ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์และโต้ตอบกับผู้เรียนได้ นอกจากนี้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถแทรกภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว แบบทดสอบ และสามารถส่งพิมพ์เอกสารที่ต้องการออกทางเครื่องพิมพ์ได้ อีกประการหนึ่งที่สำคัญก็คือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถปรับปรุงให้ทันสมัยได้ตลอดเวลา ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะไม่มีในหนังสือธรรมดาทั่วไป เมื่อนักเรียนได้เรียนแล้วจะรู้สึกไม่เครียดกับการเรียนมีความสุขกับการเรียนมากยิ่งขึ้น

จากการสังเกตของผู้สอน พบว่า นักศึกษายังใช้งานคอมพิวเตอร์ไม่เป็นไปตามขั้นตอนคอมพิวเตอร์ มีข้อดีและข้อเสียในการใช้งาน โดยเฉพาะวิวัฒนาการของคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เป็นเรื่องที่น่าสนใจ เข้าใจได้ยาก เพื่อให้ นักศึกษามีความสนใจในการเรียนและการใช้คอมพิวเตอร์ได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องหาวิธีแก้ไขปัญหาดังกล่าว นั่น คือการนำสื่อการสอนมาประยุกต์และปรับให้เหมาะสมกับการสอนเพื่อให้นักศึกษาสนใจการเรียนและการใช้คอมพิวเตอร์ได้ถูกต้อง ผู้สอนจึงจัดทำสื่อการเรียนการสอนขึ้น คือ E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อีก่อนเรียนและหลังเรียนในใช้สื่อ E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

สมมติฐานการวิจัย

1. สื่อการสอน E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักศึกษา ที่เรียนโดยใช้สื่อ E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2537) ได้ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการค้นคว้า การอบรม การฝึกอบรม หรือประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้ง ความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากการฝึกสอน

พวงแก้ว โคจรานนท์ (2530) ได้ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ ได้แก่ ระดับสติปัญญา การคิด การแก้ปัญหาต่าง ๆ ของเด็ก ซึ่งแสดงให้เห็นด้วยคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือรายงานทั้งเขียนและพูด การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนทำการบ้านในแต่ละรายวิชา

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการค้นคว้า การอบรม การสั่งสอน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ

ในการจัดการเรียนการสอนจะเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใน 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Psycho-Motor Domain) ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้ (ภัทรา นิคมานนท์, 2543)

1. พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เป็นพฤติกรรมด้านความสามารถทางสติปัญญาของบุคคล จำแนกได้ดังนี้

1.1 ความรู้ความจำ (Knowledge) คือความสามารถในการระลึกได้ถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาก่อนจะโดยวิธีใดก็ตาม ซึ่งพฤติกรรมด้านนี้ยังจำแนกออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ คือ ความรู้เฉพาะเรื่อง ความรู้ในวิธีดำเนินการและความรู้รวบยอดในเรื่อง

1.2 ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นผลจากการเอาความรู้จากประสบการณ์ในชั้นความรู้ ความจำมาผสมผสานจนกลายเป็นสมรรถภาพสมองชนิดใหม่ ซึ่งความเข้าใจมี 3 ลักษณะ คือ การแปลความ การตีความ และการขยายความ

1.3 การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถนำความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนมาแล้วไปแก้ปัญหาที่แปลกใหม่ หรือสถานการณ์ใหม่ที่ไม่เคยพบมาก่อน แต่อาจใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยพบเห็นมาก่อนก็ได้

2. พฤติกรรมด้านจิตพิสัย เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ อารมณ์และคุณธรรมของบุคคล สามารถจำแนกเป็น 5 ระดับ คือ

2.1 การรับรู้ (Receiving of Attending) มีการตอบสนอง 3 ลักษณะ คือ การยอมรับ การตั้งใจที่จะรับรู้และการเลือกสิ่งเร้าที่ต้องการรับรู้

2.2 การตอบสนอง (Responding) เป็นพฤติกรรมที่ต่อเนื่องจากความตั้งใจที่จะรับรู้โดยไม่เพียงแต่จะตั้งใจรับรู้เท่านั้น แต่มีความปรารถนาหรือปฏิกิริยาที่จะโต้ตอบต่อสิ่งเร้านั้นอย่างเต็มใจ และเกิดความพึงพอใจจากการตอบสนอง พฤติกรรมขั้นนี้จำแนกเป็น 3 ลักษณะ คือการยินยอมที่จะตอบสนอง ความเต็มใจที่จะตอบสนองและความพอใจในการตอบสนอง

2.3 การสร้างคุณค่า (Valuing) เป็นขั้นที่บุคคลมองเห็นคุณค่าของการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือประสบการณ์ที่ได้ ขั้นนี้มีพฤติกรรมการแสดง 3 ลักษณะ ได้แก่ การยอมรับในคุณค่าการนิยมชมชอบในคุณค่า และการสร้างคุณค่า

2.4 การจัดระบบคุณค่า (Organization) หลังจากที่บุคคลได้สร้างค่านิยมของตนขึ้นมาแล้ว ก็พยายามนำค่านิยมนั้นมาจัดระบบให้เกิดเป็นระบบระเบียบขึ้น ลักษณะการจัดระบบคุณค่ามี 2 ลักษณะ คือ การสร้างความคิดรวบยอดของคุณค่าและการจัดระบบของคุณค่า

2.5 การสร้างลักษณะนิสัย (Characterization by a Value Complex) เป็นการจัดระบบคุณค่าที่มีอยู่ในตัวเข้าเป็นระบบที่ถาวร ซึ่งจะทำหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมการแสดงของบุคคลไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ ก็แสดงพฤติกรรมตามค่านิยมที่ยึดถือตลอดไป การสร้างลักษณะนิสัยมี 2 ลักษณะคือ การสร้างลักษณะนิสัยชั่วคราวและการสร้างลักษณะนิสัยถาวร

3. พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความสามารถเชิงปฏิบัติการพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย จำแนกเป็น 7 ระดับ คือ

3.1 การรับรู้ (Perception) เป็นขั้นที่แสดงอาการรับรู้ที่จะเคลื่อนไหว โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ หู ตา จมูก ลิ้น และสัมผัสทางกาย แม้จะมีสิ่งเร้าเข้ามากระตุ้น โดยผ่านทางประสาทสัมผัสพร้อม ๆ กัน ก็อาจเลือกที่จะรับรู้ มีการแปลความหมายสิ่งเร้าเพื่อตอบสนอง

3.2 การเตรียมพร้อม (Set) เป็นสภาพของบุคคลที่พร้อมจะแสดงพฤติกรรมออกมาสภาพความพร้อม มี 3 ด้าน คือ ความพร้อมด้านร่างกาย ด้านสมอง และด้านอารมณ์

3.3 การตอบสนองตามแนวทางที่กำหนดให้ (Guided Response) เป็นการแสดงออกในลักษณะของการเลียนแบบและการลองผิดลองถูก

3.4 ความสามารถด้านกลไก (Mechanism) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้กระทำตามที่เรียนมาและพัฒนาขึ้นมาจนมีผลสัมฤทธิ์ สามารถสร้างเทคนิควิธีสำหรับตนเองขึ้นมาเพื่อปฏิบัติต่อไป

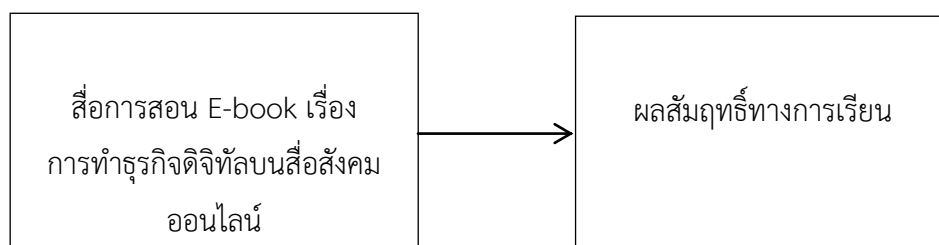
3.5 การตอบสนองที่ซับซ้อน (Complex Overt Response) เป็นความสามารถในการปฏิบัติในสิ่งที่ยุ่ยากซับซ้อนมากขึ้นและสามารถกระทำได้อย่างมั่นใจ ไม่ลังเลและทำได้ดีจนเป็นอัตโนมัติ

ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงมีความสำคัญมากสำหรับนักเรียน ครูจึงจำเป็นต้องสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เพราะแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับครูที่ใช้ในการตรวจสอบพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอันเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนของครูว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถหรือมีสัมฤทธิ์ผลในแต่ละรายวิชามากน้อยเพียงใดผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้และเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการของครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การที่จะทำได้ผลการทดสอบมีความถูกต้อง เทียบตรงเชื่อถือได้นั้นจะต้องใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่มีคุณภาพ ซึ่งได้ผ่านการสร้างอย่างถูกต้องตามหลักวิชา ดังนั้นการได้ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จึงเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาหรือครูอย่างยิ่ง (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2544)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โดเมน (Doman, 2001: 74) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ E-Book จะมีอุปกรณ์ที่ใช้อ่านข้อความอิเล็กทรอนิกส์หรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการพัฒนาเครื่องมือทางเทคโนโลยีที่ผลิตขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำลายเพื่อการใช้หนังสือร่วมกันโดยผ่านการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต โดยเป็นอุปกรณ์พื้นฐานของไมโครโพรเซสเซอร์ โดยในงานวิจัยได้กล่าวถึงประวัติของข้อความอิเล็กทรอนิกส์แบบสั้น ๆ และคำแนะนำเกี่ยวกับตลาดของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งความสะดวก และชัดเจนในการใช้เป็นปัญหาที่พบในการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สตรีฟัส (Striphas, 2002: 348) ได้สำรวจความเชื่อมโยงของพัฒนาการของกรอบแนวคิดในการวิจัยหนังสือ เกี่ยวกับโครงสร้างอุปกรณ์ทางเทคนิคของหนังสือ จากหนังสือในรูปแบบมาสู่หนังสืออิเล็กทรอนิกส์โดยหนังสือมีการคมนาคมทางโทรศัพท์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งจากผลการวิจัย ทำให้ทราบถึงการเชื่อมโยงของพัฒนาการของหนังสือจากอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

เป็นการอธิบายวิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 คน
ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สื่อการสอน E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบน
สื่อสังคมออนไลน์ ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย เดือน ตุลาคม 2564–กุมภาพันธ์ 2565

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สื่อการสอน E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทดลองครั้งนี้ ทำการทดลองกับกลุ่มนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ชั้นปีที่ 2

1. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้กับนักศึกษา และทดสอบก่อนเรียน
2. แนะนำสื่อการเรียนการสอนให้ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนใช้ศึกษานอกเวลาเรียน
3. มอบหมายงานให้ผู้เรียน เรียน E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์
4. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนแล้วนำมาส่งในห้องเรียน
5. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังการใช้สื่อ E-book
6. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
7. นำคะแนนมาเปรียบเทียบก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้สื่อการเรียนการสอน E-book
เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ค่า E_1 และ E_2 เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อ E-book โดยค่า E_1 และ E_2
เท่ากับ 80 และ 80

ความหมายหมายของ E_1/E_2 (การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม
WWW.Kroobannok.com/8099)

E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (กระบวนการในที่นี้ คือ กระบวนการ การจัดการ
เรียนการสอนระหว่างเรียนทั้งหมด โดยคิดจากคะแนนหลังเรียนของแต่ละหน่วย บท ของแต่ละเรื่อง)

เช่น ตัวเลข 80 หมายถึง ผู้เรียนทั้งหมดได้ทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ซึ่งหาได้จากสูตร ผลรวมของคะแนน ทหารด้วย จำนวนผู้เรียนทั้งหมด คูณด้วย 100 แล้วหารด้วย ผลรวมของคะแนนเต็มของแบบทดสอบทุกชุด ก็จะได้ E_1

E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (ผลลัพธ์ในที่นี้หมายถึง หลังจากผู้เรียน เรียนจบ กระบวนการ โดยคิดคะแนนจากหลังเรียน ได้มาจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์นั่นเอง) เช่น ตัวเลข 80 หมายถึง ผู้เรียนทั้งหมดได้ทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 หาได้จากสูตร ผลรวมของคะแนน ทหารด้วย จำนวนผู้เรียนทั้งหมด คูณด้วย 100 แล้วหารด้วย ผลรวมของคะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน ก็จะได้ E_2

2. หาความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ค่าสถิติ t-test แบบ Dependent

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของการพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้สื่อการสอน E-book

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของการพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้สื่อการสอน E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์

คะแนน	คะแนนระหว่างเรียน (E_1)	คะแนนหลังเรียน (E_2)	ประสิทธิภาพของ E-book
คะแนนเต็ม	40	10	
ค่าเฉลี่ย	32.1960	8.2023	80.45/83.04
ร้อยละของค่าเฉลี่ย	80.45	83.04	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพ E_1 และ E_2 ของสื่อการสอน E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนักเรียน ระดับชั้น ปวส. 2 คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน เท่ากับ 80.45 และคะแนนหลังเรียน เท่ากับ 83.04 แสดงว่า สื่อการสอน E-book มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลจากการใช้สื่อนักศึกษามีผลคะแนนการเรียนที่ดีขึ้น

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการสอน E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและ หลังเรียนด้วยสื่อการสอน E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์

คะแนน	N	\bar{X}	SD	t-test	Sig
ก่อนเรียน	43	6.67	1.822	33.164	0.000
หลังเรียน	43	15.84	2.370		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 ปรากฏผลว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการเรียนเท่ากับ 15.84 ค่าเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ 6.67 ค่า SD ก่อนเรียนต่ำกว่าหลังเรียน และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมี ค่า t เท่ากับ 33.164 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือ นักศึกษาที่เรียนโดยใช้สื่อ E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ค่า E_1 และ E_2 เท่ากับ 80.45 และ 83.04 มากกว่า 80 จึงสรุปได้ว่า สื่อ E-book มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 นักศึกษามีผลคะแนนที่ดีขึ้นจากเดิม
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้ t-test (Dependent) พบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้สื่อ E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่า SD หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่า หลังจากการเรียนโดยใช้สื่อ E-book การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ นักศึกษามีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของสื่อการสอน E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ มีคะแนนระหว่างเรียนเท่ากับ 80.45 และคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 83.04 ซึ่งมากกว่า 80/80 แสดงว่าสื่อการสอน E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะ ภายในสื่อการสอนประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระละเอียด วิธีการคิด ภาพประกอบและแบบฝึกหัด จึงทำให้นักศึกษามีความสนใจเรียนเพิ่ม

มากขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถนำกลับไปทบทวน หรือเรียนรู้เพิ่มเติมนอกเวลาเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉา นิตยพงศ์ชัย (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) วิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการห้อง GMG45451N มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 34 คน ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค สำหรับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิเท่ากับ 84.46/83.30 แสดงว่าหนังสือที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียน และหลังการใช้สื่อ E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 โดยการใช้ t-test พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อ E-book หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และค่า SD หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่าหลังจากเรียนโดยใช้สื่อ E-book นักศึกษามีคะแนนสูงขึ้น การที่ได้ผลการศึกษาเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อ E-book ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ เป็นไปตามสมมติฐานการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ ดังนี้

ประการที่หนึ่ง การเรียนโดยใช้สื่อ E-book ซึ่งเป็นสื่อการเรียนรู้แบบใหม่ที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนด้วยสื่อชนิดนี้ อีกทั้งโดยใช้สื่อ E-book ใช้แทนคำบรรยายทำให้นักเรียนไม่เสียเวลาและเบื่อหน่ายการอ่านเนื้อหา เสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีความผ่อนคลายสามารถจดจำเนื้อหาได้ดีกว่า

ประการสุดท้าย นักศึกษาที่เรียนโดยใช้สื่อ E-book มีการตรวจสอบความรู้อยู่เสมอจากการทำแบบทดสอบท้ายกิจกรรม ซึ่งจัดเป็นแบบทดสอบย่อย เพื่อหาข้อบกพร่องของตนเองและเรียนรู้ที่จะแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ช่วยให้นักศึกษาสามารถทบทวนความรู้เดิมก่อนไปเรียนเนื้อหา ด้วยเหตุผลดังกล่าว เป็นการสนับสนุนสมมติฐานที่ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังเรียนโดยใช้สื่อ E-book เรื่อง การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สูงขึ้นกว่าอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ พิเชษฐ เพียรเจริญ (2546: 67) ได้ทำการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง สื่อการสอน โดยได้ทดลองกับนักศึกษสาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 55 คน ผลการวิจัย พบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง สื่อการสอน มีประสิทธิภาพ 82.0/82.5 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังจากที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง สื่อการสอน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ในการใช้สื่อ E-book ควรเลือกเนื้อหา ที่ไม่ยากหรือมีเนื้อหามากเกินไป และควรเป็นเนื้อหาที่นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้เพื่อสร้างกำลังใจและปลูกฝังนิสัยรักการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองให้เกิดแก่นักเรียน

2. ควรแทรกข้อคิดเห็น ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากสื่อการสอน E-book กับสื่อการสอนแบบอื่นๆ

2. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน E-book ในรายวิชา เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการอาชีพ เรื่องอื่นๆ ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส. 2 เพิ่มเติมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ชนิษฐา ทุมมากรณ. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน รายวิชาคณิตศาสตร์. ค้นเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2563, จาก <http://www.saraeor.org>

_____. โปรแกรม Flip album. ค้นเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2563, จาก www.kroobannok.com/8099

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2555). ความหมายหมายของ E1/E2. ค้นเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2563, จาก www.kroobannok.com/8099

ประเภทของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์. ค้นเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2563, จาก <http://www.kruthong.net/Desktop%20Author/munu4.html>

พิเชษฐ เพียรเจริญ. (2556). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง สื่อการเรียนการสอน. ปัตตานี: สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

เพ็ญญา พัทธชนม์. (2557). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
ในจังหวัดนนทบุรี

The Knowledge and Comprehension of Filing and Personal Income Tax
Payments in Nonthaburi

พงษ์สิทธิ์ พันธุ์โสริ¹ อัจฉราพรรณ ศรีสวัสดิ์² นันทพร ธาณี³ ขวัญภิรมณ์ สัจจสุจริตกุล⁴
อังศณา เกษมสุข⁵ พรรณเพ็ญ สิทธิพัฒนา⁶

¹²³⁴⁵ นักศึกษา หลักสูตรปริญญาโทบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

⁶ อาจารย์ หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, E-mail: 65109660014@rpu.ac.th¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี 2) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 208 คน เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) เพศ และระดับการศึกษา ที่ต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่ต่างกัน มีผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจรายกลุ่ม แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจ, การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา, ค่าลดหย่อน

Abstract

The purpose of this research was to study knowledge and understanding about personal income tax return filing and payment in Nonthaburi Province. To study descriptive information about personal factors in order to study knowledge and understanding about personal income tax return filing and payment. In Nonthaburi Province and to study personal characteristics that have problems and obstacles in

filing and paying taxes via the Internet. Classified by personal fundamentals The sample consisted of 208 people. The research instrument was a questionnaire. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way variance (One-Way ANOVA).

The results showed that Level of knowledge about filing and paying personal income tax returns Nonthaburi Province Overall, it was at a moderate level. Level of knowledge about filing and paying personal income tax returns. Nonthaburi Province, gender and educational level are different. There was a comparison of the level of cognition among groups. There was no difference at the level of statistical significance. ($P < .05$) age, status, education level and different monthly income. There was a comparison of the level of cognition among groups. differed at the level of statistical significance .05.

Keywords: knowledge and understanding, personal income tax calculation, deductible

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความรู้ในการวางแผนภาษี เป็นทักษะ ความชำนาญและความสามารถในการนำความรู้ทางกฎหมายภาษีอากร รวมถึงกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ไปใช้ในการเตรียมการ การบริหารจัดการภาระภาษีที่พึงจะเกิดขึ้น เพื่อให้การเสียภาษีอากรเป็นไปอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขของกฎหมาย และจะต้องเสียภาษีอากรจำนวนน้อยที่สุด โดยไม่มีเจตนาทุจริตหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย (กฤตกร มั่นสุวรรณ, 2555)

ในการวางแผนภาษีให้เกิดประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรจากทุกฝ่ายในองค์กรร่วมมือกัน ปัจจัยสำคัญที่มีส่วนส่งเสริมให้ผู้วางแผนภาษีสามารถดำเนินการวางแผนภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารอย่างมาก โดยการจัดเตรียมทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นและเอื้ออำนวยให้บุคลากรสามารถทำงานในองค์กรได้อย่างราบรื่น และเกิดประสิทธิภาพในการทำงานในที่สุด (วราพร เปรมพาณิชย์นุกูล, 2561)

จากการศึกษาปัญหาดังกล่าวข้างต้น ว่าด้วยเรื่องการวางแผนภาษีและคำนวณภาษีอย่างถูกต้องนั้น ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญจึงทำการวิเคราะห์สาเหตุของบุคคลธรรมดาที่คำนวณภาษีผิดพลาดในจังหวัดนนทบุรี เพื่อนำผลวิจัยจากการวิเคราะห์สาเหตุดังกล่าวไปใช้ประโยชน์สำหรับบริษัทเพื่อพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการคำนวณภาษีที่ผิดพลาดนี้ได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดนนทบุรี

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดนนทบุรี ได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้ รวมถึงศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ได้แก่ ผู้ที่มีเงินได้เกิดขึ้นระหว่างปีที่ผ่านมาโดยมีสถานะ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้ 1) บุคคลธรรมดา 2) ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล 3) ผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปีภาษี 4) กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง 5) วิสาหกิจชุมชน ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน เฉพาะที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณภาษีและการยื่นภาษีแบบอิเล็กทรอนิกส์ E-filing โดยทั่วไป ผู้มีเงินได้ต้องนำเงินได้พึงประเมินทุกประเภทของตน ตลอดปีภาษี (ไม่รวมเงินได้ที่กฎหมายยกเว้นภาษี หรือที่ไม่ต้องเสียภาษี) ไปคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปี เพื่อยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่มีเงินได้

พฤติกรรมทางภาษี ปัญหาการเสียภาษี และการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จากวารสารศิลปศาสตร์ และวิทยาการจัดการ 113 ป ที่ 8 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มิถุนายน 2564) พบว่า ปัญหาในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใน 5 ด้าน ทุกด้านมีปัญหาในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เรียงลำดับระดับปัญหาจาก มากไปน้อย ได้แก่ด้านการจ่ายค่าจ้าง ได้ดำเนินการหักค่าใช้จ่าย ด้านการหักลดหย่อน ด้านการคำนวณภาษี และด้านการยื่นแบบ การเสียภาษี และการขอคืนภาษี รวมถึงให้แนวทางในการวางแผนภาษี โดยปัญหาในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีปัญหามากที่สุดคือ ด้านการหักค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะในประเด็นเกี่ยวกับระเบียบข้อกฎหมาย

ทฤษฎีเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร ภาษีอากรที่รัฐบาลเรียกเก็บจากประชาชน หรือผู้เสียภาษีนั้น รัฐบาลมีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้ไปใช้ในการบริหารงานภายในประเทศ ในด้านต่างๆที่เป็น

ประโยชน์ต่อส่วนรวม เช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา ด้านการเกษตรและ
อุตสาหกรรม เป็นต้น

ทฤษฎีเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรภาษีอากรที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. มีความเป็นธรรม ผู้มีรายได้มากควรเสียภาษีมาก
2. มีความสะดวก ในการชำระภาษี
3. มีประสิทธิภาพ จัดเก็บภาษีได้มาก โดยเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บน้อยที่สุด
4. มีความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ
5. อำนวยรายได้มีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายเพื่อการบริหารประเทศของรัฐ

โครงสร้างของกฎหมายภาษีอากร แบ่งได้เป็น 6 หัวข้อ ได้แก่ ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษี ฐานภาษี
อัตราภาษี การประเมินจัดเก็บภาษี การอุทธรณ์ภาษีอากร และบทลงโทษการจำแนกประเภทภาษี
อากรตามประมวลรัษฎากร แบ่งได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ ภาษีเงินได้ ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
และ ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์

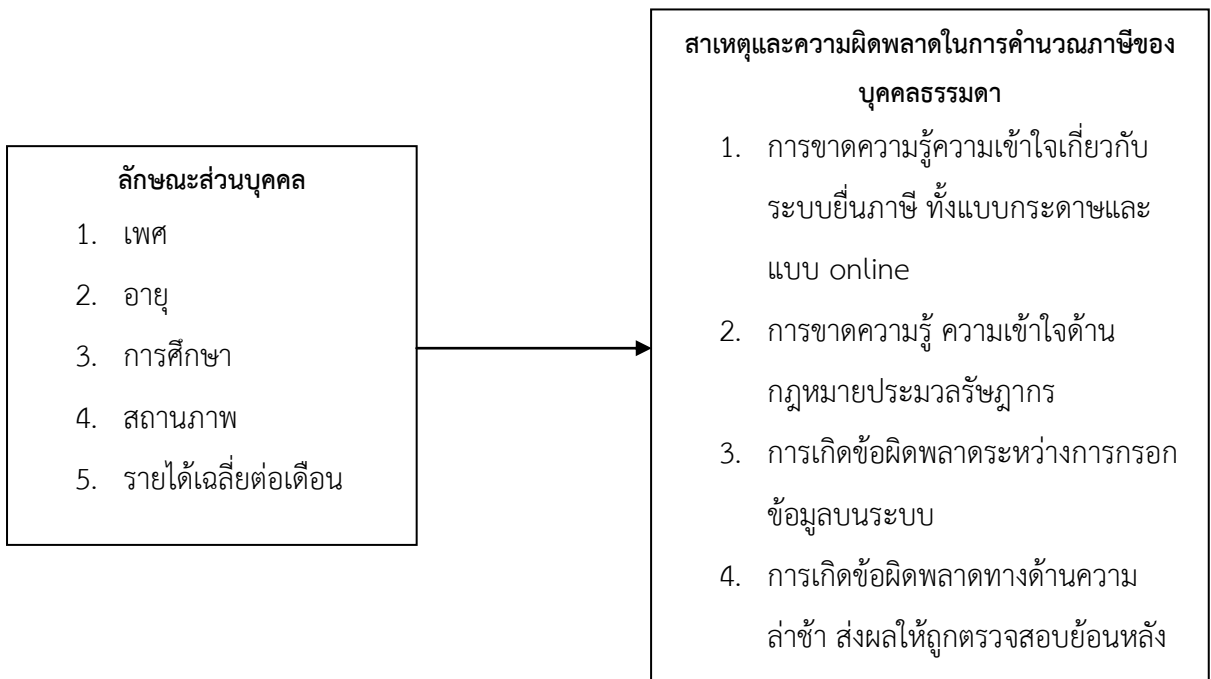
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กานดา ไชยปัญญา (2564) กล่าวไว้ในวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการยื่นแบบแสดงรายการภาษี
เงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้เสียภาษีในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรีว่า ผู้เสียภาษีใน
เขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรีที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์
ในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตต่างกัน ทำให้
ประสิทธิภาพการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตต่างกัน
ณัฐกานต์ นาคีเภท และ ฉันทิชา บัวศรี (2563) กล่าวในการศึกษาความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติ
เกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชนในตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัด
สงขลา ว่าปัจจัยส่วนบุคคลโดยรวมด้านประสบการณ์ในการเสียภาษี สถานภาพ ระดับการศึกษา
รายได้สุทธิต่อปี และอาชีพแตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดาแตกต่างกัน ปรียาพร บุ่งทอง (2563) กล่าวว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาในระดับปานกลาง และผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงิน
ได้บุคคลธรรมดาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร อายุ การศึกษา อาชีพ พบว่า ประชาชน
ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ การศึกษา อาชีพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงิน
ได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน เจษณี เดชปรีชา (2562) กล่าวไว้ในวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของบุคลากรด้านสาธารณสุข กรณีศึกษา
โรงพยาบาลพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราชว่า การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของบุคลากรด้านสาธารณสุขของ
โรงพยาบาลพรหมคีรี ตามตัวแปรพบว่ามีความแตกต่างกันตาม อายุระดับการศึกษา รายได้สถานภาพ
การจ้างงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดนนทบุรี คณะผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการ การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นบุคลากรภายในบริษัทในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ได้แก่ ผู้ทำบัญชี ผู้สอบบัญชี และผู้ประกอบการ

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นบุคลากรภายในบริษัทในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ได้แก่ ผู้ทำบัญชี ผู้สอบบัญชี และผู้ประกอบการ โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยในครั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถามเพื่อการประเมินผลข้อมูลแบบสอบถามเพื่อศึกษา สาเหตุ ของบุคคลธรรมดาที่คำนวณภาษีผิดพลาดในจังหวัดนนทบุรี จำนวน

ทั้งหมด 200 ชุด ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 สาเหตุและความผิดพลาดในการคำนวณภาษีบุคคลธรรมดา ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษา สาเหตุของบุคคลธรรมดาที่คำนวณภาษีผิดพลาดในจังหวัดนนทบุรี จำนวนทั้งหมด 200 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ประเมินผลได้ดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคำนวณสถิติทางงานวิจัย โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์หาค่าความถี่แต่ละรายการ โดยการหาค่าเฉลี่ยร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การแปลความหมายของข้อมูลโดยการนำค่าเฉลี่ยที่ได้ มาเทียบกับเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้น	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้น	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้น	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้น	น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้น	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดนนทบุรี ของนิสิตคณะบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาข้อมูลเชิงพรรณนาปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับการเพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดนนทบุรี

1. ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จังหวัดนนทบุรี

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในภาพรวม

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบยื่นภาษี Online	\bar{X}	SD	ความหมาย
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3.03	0.97	ปานกลาง
2. ท่านทราบถึงกำหนดการยื่นแบบรายงานและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3.11	0.97	ปานกลาง
3. ท่านทราบว่าต้องใช้เอกสาร และหลักฐานใดบ้างในการยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3.11	0.92	ปานกลาง
4. ท่านทราบขั้นตอนการกรอกแบบแสดงภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผ่านระบบ Online	3.13	0.96	ปานกลาง
รวม	3.10	0.96	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบยื่นภาษี Online ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายกลุ่มพบว่า กลุ่มขั้นตอนการกรอกแบบแสดงภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบ Online มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 3.13 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือค่ากำหนดการยื่นแบบรายงานและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และกลุ่มค่าเอกสาร และหลักฐานที่ต้องใช้ในการยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มค่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.03 อยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพจำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ใช้สถิติวิเคราะห์ t-test จำแนกตามเพศ และสถิติทดสอบ F-test จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้รวมต่อเดือน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการ
และชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ แสดงรายการและชำระภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดา	เพศ				t	Sig
	หญิง (n =148)		ชาย (n=60)			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบยื่น ภาษี Online	3.14	0.88	3.21	1.00	0.482	0.07
2. ความรู้ ความเข้าใจด้านกฎหมาย ประมวลรัษฎากร	3.08	0.08	3.06	1.02	0.152	0.04*
3. การเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการกรอก ข้อมูลบนระบบ	3.11	0.92	3.18	1.06	0.152	0.04*
4. การเกิดข้อผิดพลาดทางด้านความ ล่าช้า ส่งผลให้ถูกตรวจสอบย้อนหลัง	3.06	0.99	3.10	0.98	0.381	0.25
รวม	3.09	0.57	3.13	1.01	0.05	0.10

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดง
รายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ พบว่ากลุ่ม
ตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจโดยรวมและรายกลุ่มไม่แตกต่าง
กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อทำการวิเคราะห์รายปัจจัย พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
ระบบยื่นภาษี Online และการเกิดข้อผิดพลาดทางด้านความล่าช้า ส่งผลให้ถูกตรวจสอบย้อนหลัง
เพศไม่ต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดง
รายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ ยื่นแบบแสดงรายการและชำระ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ระบบยื่นภาษี Online	ระหว่าง กลุ่ม	.156	4	0.039	0.058	0.994
	ภายใน กลุ่ม	135.301	203	0.667		
	รวม	135.457	207			
2. ความรู้ ความเข้าใจด้าน กฎหมายประมวลรัษฎากร	ระหว่าง กลุ่ม	.156	4	0.039	0.058	0.994
	ภายใน กลุ่ม	135.301	203	0.667		
	รวม	135.457	207			
3. การเกิดข้อผิดพลาดระหว่าง การกรอกข้อมูลบนระบบ	ระหว่าง กลุ่ม	4.175	4	1.044	1.614	0.172
	ภายใน กลุ่ม	131.281	203	0.647		
	รวม	135.457	207			
4. การเกิดข้อผิดพลาดทางด้าน ความล่าช้า ส่งผลให้ถูก ตรวจสอบย้อนหลัง	ระหว่าง กลุ่ม	3.713	4	0.928	1.430	0.225
	ภายใน กลุ่ม	131.744	203	0.649		
	รวม	135.457	207			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดง
รายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุ พบว่ากลุ่ม
ตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจกลุ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ

ระบบยื่นภาษี Online ความรู้ ความเข้าใจด้านกฎหมายประมวลรัษฎากร, การเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการกรอกข้อมูลบนระบบ และการเกิดข้อผิดพลาดทางด้านความล่าช้า ส่งผลให้ถูกตรวจสอบย้อนหลัง ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อทำการวิเคราะห์รายปัจจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจกลุ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบยื่นภาษี Online ความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายประมวลรัษฎากร, การเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการกรอกข้อมูลบนระบบ และการเกิดข้อผิดพลาดทางด้านความล่าช้า ส่งผลให้ถูกตรวจสอบย้อนหลัง อายุไม่ต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ระบบยื่นภาษี Online	ระหว่างกลุ่ม	7.587	4	1.896	4.239	0.003*
	ภายในกลุ่ม	90.796	203	0.447		
	รวม	98.380	207			
2. ความรู้ ความเข้าใจด้าน กฎหมายประมวลรัษฎากร	ระหว่างกลุ่ม	7.587	4	1.896	4.239	0.003*
	ภายในกลุ่ม	90.796	203	0.447		
	รวม	98.380	207			
3. การเกิดข้อผิดพลาด ระหว่างการกรอกข้อมูลบน ระบบ	ระหว่างกลุ่ม	1.113	4	0.278	0.581	0.677
	ภายในกลุ่ม	97.266	203	0.479		
	รวม	98.380	207			
4. การเกิดข้อผิดพลาด ทางด้านความล่าช้า ส่งผลให้ ถูกตรวจสอบย้อนหลัง	ระหว่างกลุ่ม	.921	4	0.230	0.480	0.751
	ภายในกลุ่ม	97.458	203	0.480		
	รวม	98.380	207			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการกรอกข้อมูลบนระบบ และการเกิดข้อผิดพลาดทางด้านความล่าช้า ส่งผลให้ถูกตรวจสอบย้อนหลัง ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อทำการวิเคราะห์รายปัจจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับการเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการกรอกข้อมูลบนระบบ และการเกิดข้อผิดพลาดทางด้านความล่าช้า ส่งผลให้ถูกตรวจสอบย้อนหลัง การศึกษาไม่ต่างกัน

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามสถานภาพ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบยื่นภาษี Online	ระหว่างกลุ่ม	1.182	4	.295	.782	0.538
	ภายในกลุ่ม	76.698	203	.378		
	รวม	77.880	207			
2. ความรู้ ความเข้าใจด้านกฎหมายประมวลรัษฎากร	ระหว่างกลุ่ม	1.182	4	.295	.782	0.538
	ภายในกลุ่ม	76.698	203	.378		
	รวม	77.880	207			
3. การเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการกรอกข้อมูลบนระบบ	ระหว่างกลุ่ม	.119	4	.030	.077	0.989
	ภายในกลุ่ม	77.761	203	.383		
	รวม	77.880	207			
4. การเกิดข้อผิดพลาดทางด้านความล่าช้า ส่งผลให้ถูกตรวจสอบย้อนหลัง	ระหว่างกลุ่ม	.514	4	.128	.337	0.853
	ภายในกลุ่ม	77.366	203	.381		
	รวม	77.880	207			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระดับสถานภาพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสถานภาพต่างกันมีผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจรายกลุ่ม แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อทำการวิเคราะห์รายปัจจัยพบว่า การ

เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจกลุ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบยื่นภาษี Online ,ความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายประมวลรัษฎากร,การเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการกรอกข้อมูลบนระบบ และการเกิดข้อผิดพลาดทางด้านความล่าช้า ส่งผลให้ถูกตรวจสอบย้อนหลัง สถานภาพไม่ต่างกัน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพปัจจุบัน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ระบบยื่นภาษี Online	ระหว่างกลุ่ม	2.459	4	0.615	0.536	0.709
	ภายในกลุ่ม	232.806	203	1.147		
	รวม	235.264	207			
2. ความรู้ ความเข้าใจด้าน กฎหมายประมวลรัษฎากร	ระหว่างกลุ่ม	2.459	4	.615	0.536	0.709
	ภายในกลุ่ม	232.806	203	1.147		
	รวม	235.264	207			
3. การเกิดข้อผิดพลาดระหว่าง การกรอกข้อมูลบนระบบ	ระหว่างกลุ่ม	1.567	4	.392	0.340	0.851
	ภายในกลุ่ม	233.697	203	1.151		
	รวม	235.264	207			
4. การเกิดข้อผิดพลาดทางด้าน ความล่าช้า ส่งผลให้ถูก ตรวจสอบย้อนหลัง	ระหว่างกลุ่ม	10.056	4	2.514	2.266	0.063
	ภายในกลุ่ม	225.208	203	1.109		
	รวม	235.264	207			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพปัจจุบัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีกลุ่มเรียนต่างกันมีผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจรายกลุ่ม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อทำการวิเคราะห์รายปัจจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจกลุ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบยื่นภาษี Online ,ความรู้

ความเข้าใจด้านกฎหมายประมวลรัษฎากร, การเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการกรอกข้อมูลบนระบบ และการเกิดข้อผิดพลาดทางด้านความล่าช้า ส่งผลให้ถูกตรวจสอบย้อนหลัง อาชีพไม่ต่างกัน

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามรายได้ต่อปี

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบยื่นภาษี Online	ระหว่างกลุ่ม	17.084	4	4.271	2.430	0.049*
	ภายในกลุ่ม	356.834	203	1.758		
	รวม	373.918	207			
2. ความรู้ ความเข้าใจด้านกฎหมายประมวลรัษฎากร	ระหว่างกลุ่ม	17.084	4	4.271	2.430	0.049*
	ภายในกลุ่ม	356.834	203	1.758		
	รวม	373.918	207			
3. การเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการกรอกข้อมูลบนระบบ	ระหว่างกลุ่ม	.551	4	0.138	0.075	0.990
	ภายในกลุ่ม	373.367	203	1.839		
	รวม	373.918	207			
4. การเกิดข้อผิดพลาดทางด้านความล่าช้า ส่งผลให้ถูกตรวจสอบย้อนหลัง	ระหว่างกลุ่ม	6.666	4	1.667	0.921	0.453*
	ภายในกลุ่ม	367.252	203	1.809		
	รวม	373.918	207			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อปีต่างกันมีผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจกลุ่มการเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการกรอกข้อมูลบนระบบและการเกิดข้อผิดพลาดทางด้านความล่าช้า ส่งผลให้ถูกตรวจสอบย้อนหลัง แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อทำการวิเคราะห์รายปัจจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับ การเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการกรอกข้อมูลบนระบบ และการเกิดข้อผิดพลาดทางด้านความล่าช้า ส่งผลให้ถูกตรวจสอบย้อนหลัง อาชีพไม่ต่างกัน

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดนนทบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดนนทบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 208 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในเก็บและรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามออนไลน์ มาตรการส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ประกอบด้วย จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติวิเคราะห์ทดสอบ t-test และสถิติทดสอบ F-test

ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มากที่สุด ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อปี 60,000บาท ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ระดับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จังหวัดนนทบุรี เพศ และระดับการศึกษา ที่ต่างกัน มีผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจรายกลุ่ม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่ต่างกัน มีผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจรายกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

เนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดนนทบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายกลุ่มพบว่า กลุ่มความรู้ความเข้าใจกลุ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบยื่นภาษี Online ,ความรู้ ความเข้าใจด้านกฎหมายประมวลรัษฎากร,การเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการกรอกข้อมูลบนระบบ และการเกิดข้อผิดพลาดทางด้านความล่าช้า ส่งผลให้ถูกตรวจสอบย้อนหลัง อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากรนำข้อมูลไปใช้ เพื่อปรับปรุงการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาปรับปรุงในทุก ๆ ด้าน และควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมา

ศึกษาเพื่อให้ความครอบคลุมต่อผลการศึกษาที่มีต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เอกสารอ้างอิง

กรมสรรพากร. **ความรู้เรื่องภาษีที่บุคคลธรรมดาควรทราบ 2560**, ค้นเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2565, จาก <https://www.rd.go.th/62337.html>

กฤตกร มั่นสุวรรณ. (2555). **ผลกระทบของประสิทธิภาพการวางแผนภาษีเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชียุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เจษฎี เดชปรีชา. (2562). **ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของบุคลากรด้านสาธารณสุข กรณีศึกษาโรงพยาบาลพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช**. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ณัฐกานต์ นาคีเภท และ ฉันทิชา บัวศรี. (2563). **ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชนในตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา**. วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 12(2).

ณัฐพัชร์ อภิวัฒน์ไพศาลม. (2564). **พฤติกรรมทางภาษี ปัญหาการเสียภาษี และการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา**. วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ, 8(1): มกราคม-มิถุนายน 2564.

ปรียาพร บุ่งทอง. (2563). **ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตกรุงเทพมหานคร**. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วราพร เปรมพาณิชย์กุล. (2561). **เอกสารประกอบการสอน วิชาการวางแผนภาษี**. มหาสารคาม: The Print MBS.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน
(Project-Based Learning) ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3
สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

The Development of Learning Achievements in The Course of Tour
Operation Using a Project Based Learning of Students in The 3rd Year
Vocational Certificate in The Field of Tourism Phuket Technology
College

จารุณีย์ ศิลปศาสตร์

คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต Email: jarunee@ptechn.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบในหน่วยการเรียนรู้ชนิดข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และสถิติที่ใช้คือ T-Test for Dependent Sample

ผลการวิจัย พบว่า จากการศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้บทเรียนโครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน สูงกว่าก่อนเรียนซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพของบทเรียน, โครงการเป็นฐาน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The research aimed to study the development of learning achievements in the course of Tour Operation using a Project Based Learning of students in the 3rd year vocational certificate in the field of tourism Phuket Technology, a sample were

30 students, The testing tools are management plan for Tour Operation And the pre-study and post-study test is a test in the unit, a multiple choice exam of 40 items and have passed the quality check (IOC) and the statistic used is T-Test for Dependent Sample.

The results showed that from study the development of learning achievements in the course of Tour Operation using a project based learning, efficacy on 80/80 criteria and learners have achievements after learning higher than before there was a statistically significant difference at the .05.

Keywords: lesson efficiency, project based learning, achievement

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคศตวรรษที่ 21 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การสื่อสารไร้พรมแดน จึงส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงต้องมีรูปแบบที่เหมาะสม สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี และการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหลักสูตรระดับอาชีวศึกษา ที่ผู้สอนจะต้องเน้นสอนให้น้อยลง แต่ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีการเรียนรู้มากขึ้น (Teach Less, Learn More) เน้นการจัดการเรียนรู้ควบคู่กับการทำงาน (Work-based Learning) และการเรียนรู้จากการทำโครงการ (Project-based Learning) เพื่อพัฒนาให้เหมาะสมกับการศึกษาในยุค 4.0 (Education 4.0) ที่จะต้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีความลึกซึ้งในความรู้แบบองค์รวม สามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้ในการนำไปปฏิบัติ เพื่อแก้ไขปัญหา หรือประกอบอาชีพในอนาคต ถือได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และ ฉบับ พ.ศ.2545 หมวด 22-24 มาตรา 4 ที่ยึดหลัก “ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด”

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562 มีเนื้อหาสำคัญที่ผู้เรียนต้องสามารถวิเคราะห์ถึงกรณีทักษะในการดำเนินงานด้านการปฏิบัติการจัดนำเที่ยวได้ แต่จากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยที่ผ่านมาพบว่า

การสอนโดยการจัดกิจกรรมแคในชั้นเรียน ไม่สามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ เนื่องจากการเรียนรู้แค่ภาคทฤษฎีตามหนังสือเรียน เป็นการเรียนรู้แบบแยกส่วนซึ่งขาดการบูรณาการความรู้แบบองค์รวม และจากการทดสอบและสัมภาษณ์ พบว่าผู้เรียนมีความรู้แคในภาคทฤษฎี แต่ไม่ได้มีความเข้าใจในภาคปฏิบัติแบบองค์รวม ขาดการเชื่อมความสัมพันธ์ความรู้ในแขนงต่าง ๆ ซึ่งทำให้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง สถาบันส่งเสริมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2545: 23) กล่าวว่า การเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ผูกคิดปฏิบัติ เป็นการเรียนรู้แบบโครงการ (Project -Based Learning) เป็นรูปแบบการสอนที่ทำให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มใหม่ ๆ เป็นการศึกษาค้นคว้าตามความสนใจ ความถนัดและความสามารถ ภายใต้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลงาน ซึ่งการที่นักเรียนได้ฝึกคิด ค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จะช่วยให้นักเรียนเป็นผู้ที่คิดเป็น สามารถค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิตและทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวความคิดเกี่ยวกับการสอนโดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว เพื่อให้มีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียน และลดบทบาทของครูผู้สอนลงโดยเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และจากผู้อำนวยการเฉพาะด้าน รวมทั้งทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีการเชื่อมโยงวิธีการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่เรียนเข้ากับแขนงวิชาต่าง ๆ และเข้ากับชีวิตจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2545) และเหมาะสมกับการศึกษาในยุค 4.0 (Education 4.0)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผู้เรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต มีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิด ทฤษฎี

ชนาธิป พรกุล (2543: 50) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้ที่เกิดจากการคิด การค้นคว้า การทดลอง และการสรุปเป็นความรู้โดยตัวผู้เรียนเอง ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทหน้าที่จากการถ่ายทอดความรู้มาเป็นผู้วางแผนจัดการ ชี้แนะ และอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงหมายถึง การจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543: 79) กล่าวว่า การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด โดยให้ผู้เรียน เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ได้คิดเอง ปฏิบัติเอง และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรือแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย จนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้ โดยครูเป็นผู้วางแผนร่วมกับผู้เรียน จัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ กระตุ้น ท้าทาย ให้กำลังใจ และช่วยแก้ปัญหาหรือชี้แนะแนวทางการแสวงหาความรู้ที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล

จากแนวความคิดดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการ คิดริเริ่ม แสวงหา วิเคราะห์ จัดการความรู้ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตัวเองตามความต้องการและความสนใจ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มีครูเป็นผู้กระตุ้นเพื่อนำความสนใจที่เกิดจากตัวผู้เรียนมาใช้ในการทำกิจกรรมค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง นำไปสู่การเพิ่มความรู้ที่ได้จากการลงมือปฏิบัติ การฟังและการสังเกตจากผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เรียนมีการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่จะนำมาสู่การสรุปความรู้ใหม่ มี

การเขียนกระบวนการจัดทำโครงการและได้ผลการจัดกิจกรรมเป็นผลงานแบบรูปธรรม (ดุชฎี โยเหลา และคณะ, 2557: 19–20)

ขั้นตอน การจัดการเรียนรู้แบบ Project based Learning

ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม ผู้สอนเตรียมมอบหมายโครงการโดยระบุในแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งกำหนดขอบเขตของโครงการอย่างกว้าง ๆ ให้สอดคล้องกับรายวิชา หรือความถนัดของผู้เรียน และเตรียมแหล่งเรียนรู้ ข้อมูลตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

ขั้นที่ 2 การคิดและเลือกหัวข้อ ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างทางเลือกในการออกแบบโครงการเอง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้รู้จักการค้นคว้าและสร้างสรรค์ความรู้เชิงนวัตกรรม ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกหัวข้อ การทำงานเป็นทีม กระตุ้นให้เกิด brain storm จะทำให้เกิดทักษะ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะการสื่อสาร และทักษะการสร้างความร่วมมือ

ขั้นที่ 3 การเขียนเค้าโครงของโครงการ เป็นการสร้าง mind map แสดงแนวคิด แผน และขั้นตอนการทำโครงการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมองเห็นภาระงาน บทบาท และระยะเวลาในการดำเนินงาน ทำให้สามารถปฏิบัติโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติโครงการ ผู้เรียนลงมือปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ในเค้าโครงของโครงการ ถ้ามีการวางแผนเค้าโครงเอาไว้แล้ว ผู้เรียนจะรู้ได้เองว่าจะต้องทำอะไรในขั้นตอนต่อไปโดยไม่ต้องรอถามผู้สอน ในระหว่างการดำเนินการผู้สอนอาจมีการให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดหรือร่วมแก้ปัญหาไปพร้อม ๆ กับผู้เรียน

ขั้นที่ 5 การนำเสนอโครงการ ผู้เรียนสรุปรายงานผล โดยการเขียนรายงาน หรือการนำเสนอในรูปแบบอื่น ๆ เช่น รายการนำเที่ยว แผ่นพับ โปสเตอร์จัดนิทรรศการ รายงานหน้าชั้นส่งงานทางเว็บไซต์หรืออีเมล ถ้ามีการประกวดหรือแข่งขันด้วยจะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นมากขึ้น

ขั้นที่ 6 การประเมินผลโครงการ การประเมินโครงการควรมีการประเมินผลการเรียนรู้โดยหลากหลาย เช่น ผู้เรียนประเมินตนเอง ประเมินซึ่งกันและกัน ประเมินจากบุคคลภายนอก การประเมินจะไม่วัดเฉพาะความรู้หรือผลงานสุดท้ายเพียงอย่างเดียว แต่จะวัดกระบวนการที่ได้มาซึ่งผลงานด้วยการประเมินโดยผู้สอนหลายคนจะเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์และทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริพล แสตนบุญส่ง และ สมคิด แซ่หลี่ (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ผลการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้โครงการเป็นฐานเพื่อส่งเสริมผลงานสร้างสรรค์ และ

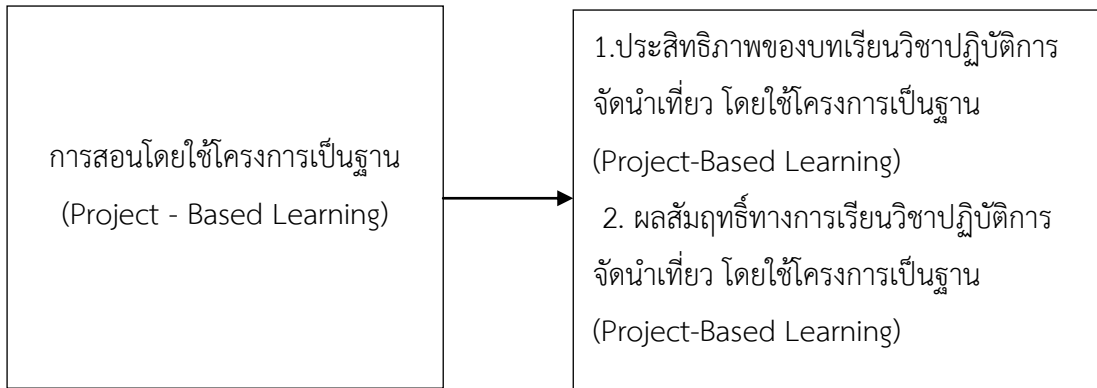

ทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินผลงานสร้างสรรค์ของผู้เรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้โครงงานเป็นฐาน 2) ประเมินทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมของผู้เรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนที่ออกแบบขึ้น 3) เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างผลงานสร้างสรรค์ และทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมของผู้เรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนที่ออกแบบขึ้น และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนที่ออกแบบขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินผลงานสร้างสรรค์ของผู้เรียนหลังเรียนมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.04$, $SD=0.69$) 2) ผลการประเมินทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมของผู้เรียนมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.19$, $SD=0.74$) 3) ผลงานสร้างสรรค์และทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมของผู้เรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนที่ออกแบบขึ้นมีความสัมพันธ์กันในทางบวกที่ระดับก่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมผลงานสร้างสรรค์ และทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.61$, $SD=0.58$)

สมาน สืบบุษ (2561: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อหาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีจำนวน 39 คน ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 80.93/80.85 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 หลังใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาปฏิบัติการจัดทำเดี่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project - Based Learning)
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบในหน่วยการเรียนรู้ชนิดข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาปฏิบัติการจัดทำเดี่ยว ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562
2. วิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน และศึกษาแนวคิดทฤษฎี นวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหา
3. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาปฏิบัติการจัดทำเดี่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based-Learning) โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

4. ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยผ่านการตรวจสอบเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ และให้คำแนะนำในการปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ
5. เตรียมสถานที่และเครื่องมือ
6. ปฐมนิเทศผู้เรียน เพื่อแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) และประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยบูรณาการกิจกรรมการสอนเข้ากับแผนงานโครงการ One Day Trip เน้นทักษะการปฏิบัติงานจริง
7. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้วิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning)
8. เก็บข้อมูลก่อนทำการทดลองด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน
9. เก็บข้อมูลหลังทำการทดลองด้วยแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อเป็นข้อมูลทางสถิติเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
10. ผู้วิจัยดำเนินการตรวจแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน จัดเก็บข้อมูลเป็นแบบการใช้คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาทดสอบด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. คำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ใช้สูตร E_1/E_2
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. ทดสอบค่าที (t-test Dependent)

ผลการวิจัย

จากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต สามารถนำเสนอผลการศึกษา ได้ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของบทเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ตามสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนบทเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

รายการ	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	ร้อยละ	เกณฑ์ มาตรฐาน	E_1/E_2
คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน	40	32.30	80.75	80	80.75
คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียน	40	34.93	87.33	80	87.33

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน จากการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต จำนวน 30 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 80.75 และค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 87.33 แสดงให้เห็นว่า ผลการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือ E_1/E_2 มีค่าเท่ากับ 80.75/87.33 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

2. ผลการวิเคราะห์การเรียนการสอนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต โดยการทดสอบก่อนเรียน แล้วให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) แล้วทำการทดสอบหลังเรียน สรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

รายการ	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	SD	t-test	Sig. (2-tailed)
คะแนนการทดสอบก่อนเรียน	40	32.30	2.81	8.97*	.00
คะแนนการทดสอบหลังเรียน	40	34.93	2.91		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต พบว่าในการทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.30 ค่า SD เท่ากับ 2.81 แต่ภายหลังจากใช้วิธีการสอนโดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) แล้วทำการทดสอบหลังเรียน พบว่าผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.93 มีค่า SD เท่ากับ 2.91 และการวิเคราะห์ t-test ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 8.97* มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต พบว่า

1. ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต มีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80
2. ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) สูงกว่าก่อนเรียนทุกคน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต พบว่าบทเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือ E_1/E_2 มีค่าเท่ากับ 80.75/87.33 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว หลังการใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) สูงขึ้นทุกคน โดยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนการสอนโดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพล แสนบุญส่ง และ สมคิด แซ่หลี่ (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ผลการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้โครงการเป็นฐานเพื่อส่งเสริมผลงานสร้างสรรค์ และทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

ผลการประเมินผลงานสร้างสรรค์ของผู้เรียนหลังเรียนมีคุณภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.04$, $SD=0.69$) 2) ผลการประเมินทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมของผู้เรียนมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.19$, $SD=0.74$) 3) ผลงานสร้างสรรค์และทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมของผู้เรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนที่ออกแบบขึ้นมีความสัมพันธ์กันในทางบวกที่ระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมผลงานสร้างสรรค์และทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.61$, $SD=0.58$) และสอดคล้องกับวิจัยสมาน สืบนุช (2561: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาการเรียนรู้อย่างเป็นฐานวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาการเรียนรู้อย่างเป็นฐาน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 80.93/80.85 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 หลังใช้การเรียนรู้อย่างเป็นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่ได้รับจากการเรียนการสอนโดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นำไปสู่การเรียนรู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นจากการลงมือปฏิบัติ การฟัง การสังเกต การเขียน มีวินัย มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่เป็นรูปธรรม และยังเป็นการศึกษาฝึกทักษะทางด้านการปฏิบัติงานด้านการจัดนำเที่ยวได้จริง อีกทั้งยังเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศอันซ้ำซากจำเจของการเรียนที่อยู่เพียงในห้องเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ควรมีการนำผลการวิจัยในเรื่องการเรียนการสอนโดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) นี้ลองไปทดสอบกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนโดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning) กับวิธีการเรียนรู้อย่างอื่น ๆ เช่น การสอนแบบ MIAP

เอกสารอ้างอิง

- คณะอนุกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้. (2543). **ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ศุภสภาลาดพร้าว.
- ชนาธิป พรกุล. (2543). **แคตส์ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Cats: A Study-Centered Instruction Model)**. กรุงเทพมหานคร. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดุซงญอ โยเทลา และ คณะ. (2557). **การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ที่ได้จากโครงการสร้างชุดความรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชน: จากประสบการณ์ความสำเร็จของโรงเรียนไทย**. กรุงเทพฯ: หจก. ทิพย์วิสุทธิ.
- ศิริพล แสนบุญส่ง และ สมคิด แซ่หลี่. (2560). *ผลการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้โครงงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมผลงานสร้างสรรค์ และทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, ปีที่ 11 ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม 2560, ค้นเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://so02.tcithaijo.org/index.php/JournalGradVRU/article/download/108237/85637/275674>*
- สมาน สืบนุช. (2561). **การพัฒนาการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี** ค้นเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://so06.tcithaijo.org/index.php/IVECJournal/article/download/246493/166987>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

การพัฒนาทักษะการผสมเครื่องดื่มโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบ Active Learning ใน
รายวิชาบาร์และเครื่องดื่ม ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2
สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

Development of Mixing Drinks skills by using Active Learning
techniques in beverages and Mixing Drinks courses of students at the
2nd vocational certificate level in the field of hotel management
Phuket Technology College

ภาณุวัฒน์ แสงมณี

สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: phanuwat@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องดื่ม ก่อน
และหลังเรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษา
จำนวน 24 คน สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning 2) แบบประเมินผลทักษะการผสมเครื่องดื่ม เก็บ
รวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินก่อนและหลังเรียนมาวิเคราะห์หาข้อมูลทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิจัย
ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และสถิติ T-test dependent samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องดื่มในรายวิชาบาร์และ
เครื่องดื่ม หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในระดับที่ดีขึ้น โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย
ก่อนเรียนเท่ากับ 12.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.116 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ
16.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.693 2) การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อ
พัฒนาทักษะการผสมเครื่องดื่มในรายวิชาบาร์และเครื่องดื่ม มีผลสัมฤทธิ์ต่อการพัฒนาทักษะการผสม
เครื่องดื่ม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 16.54 และค่าเฉลี่ย
ของคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 12.13 ซึ่งมีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไป
ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ทักษะการผสมเครื่องดื่ม, Active Learning, วิชาบาร์และเครื่องดื่ม

Abstract

The objectives of this research were to compare the results of the development of blending skills before and after learning by using Active Learning method. The population used in the research was 24 students, randomly selected by specific sample group. It is an experimental group in 1 classroom. The tools used in the research were 1) An Active Learning Management Plan 2) Drink Mixing Evaluation Form. Data were collected from the pre- and post-study assessment form for statistical analysis. The statistics used in the research were mean score (\bar{X}), standard deviation (SD) and T-test dependent samples.

The results showed that 1) The learners had a better level of improvement in mixing drinks after the Active Learning management. The mean score before school was 12.13 the standard deviation was 1.116 the mean score after was 16.54 and the standard deviation was 1.693. 2) Active learning management to develop drink mixing skills in the bar and beverage course It had an effect on the development of mixing skills. After is higher than before the mean score after was 16.54 and the mean score before school was 12.13 which had a statistically significant difference at the .01.

Keywords: mixing drinks skills, active learning techniques, bar and beverage course

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดเนื้อหา เรื่องการเรียนรู้แบบ Active Learning ไว้ในสมรรถนะ และคำอธิบายรายวิชาในรายวิชาบาร์และเครื่องดื่ม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ปีที่ 2 พุทธศักราช 2563 โดยมีหลักเกณฑ์การจัดการจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนได้หลากหลาย รูปแบบ โดยมุ่งเน้นการประดิษฐ์คิดค้นบนฐานความรู้ด้าน วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิศวกรรมและคณิตศาสตร์ (STEM Education) ด้วยกระบวนการเรียนการสอนแบบการมีส่วนร่วม (Active Learning) โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning : PBL) (กระทรวงศึกษาธิการ, การอาชีวศึกษา, 2562: 3)

ด้วยการจัดการเรียนการสอนที่มีได้เอื้อให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น การเรียน การสอนมุ่งเน้นการฟังบรรยายภายในห้องเรียน และการท่องจำมากกว่าการให้ผู้เรียนได้คิด ผู้วิจัยจึงมีความ สนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อมาพัฒนากิจกรรมการเรียนการ

สอนและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับผู้เรียนซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้กระทำลงไปและยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ ในการประยุกต์ใช้ทักษะการคิดและ ทักษะด้านอื่น ๆ สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาหรือประกอบอาชีพในอนาคต ดังนั้นในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว จะต้องเรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ การแสดงความคิดเห็น และการแก้ปัญหา อีกทั้งผู้เรียนยัง ได้ใช้ทักษะการคิดเพื่อวิเคราะห์ปัญหาอีกด้วย ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning จะเน้น วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยจะต้องวาง แผนการสอนมาเป็นอย่างดี เพื่อให้สอดคล้องกับรายวิชา วัตถุประสงค์ การเรียนรู้และลักษณะของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555) ที่ได้กล่าวว่า ใน การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้สอน ต้อง “ก้าวข้ามสาระวิชา” ไปสู่การเรียนรู้“ทักษะเพื่อการ ดำรงชีวิตในศตวรรษที่21” (21st Century Skills) ผู้เรียนต้องเรียนเอง ซึ่งผู้สอนจะต้องเป็น ผู้ออกแบบการเรียนรู้และอำนวยความสะดวก (facilitate) ในการ เรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการ เรียนแบบลงมือทำ แล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจและสมองของผู้เรียน

จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนระหว่างการสอนในรายวิชาเครื่องตัดและการผสม เครื่องตัด ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ผู้เรียน สาขาวิชาการโรงแรมส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับ ทักษะในการปฏิบัติ ทำให้ผลการปฏิบัติออกมาไม่ดี ไม่บรรลุเป้าหมายในการเรียนและไม่เป็นไปตามหลักสูตรหรือจุดประสงค์ที่กำหนด ผู้วิจัยตระหนักถึง ความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ วิชาบาร์และเครื่องตัด ให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ โดยเฉพาะผู้เรียนสายวิชาชีพ จึงศึกษาค้นคว้า หาเทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสม ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักการแบบ Active Learning ซึ่งเป็นการเรียนแบบมีส่วนร่วม และเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนให้มากที่สุด จากที่กล่าวมา ข้างต้นผู้วิจัยจึงศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อนำมาแก้ปัญหาและพัฒนา ทักษะการผสมเครื่องตัดในรายวิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัดของผู้เรียนให้มีทักษะในการผสม เครื่องตัดได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องตัด ก่อนและหลังเรียนโดยวิธีการจัดการ เรียนรู้แบบ Active Learning

สมมติฐานการวิจัย

ผลการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องเต็มโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับ Active Learning

Meyers and Jones (1993: 4) ได้ให้ความหมายของ Active Learning ไว้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประยุกต์ข้อมูลสารสนเทศ มโนทัศน์ หรือทักษะใหม่ ๆ ในการเรียนรู้ เป็นความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ การสร้างสรรค์ การทดสอบ และการปรับปรุงแก้ไขของผู้เรียน

Marks (1970: 23) ได้ให้ความหมายว่า Active Learning เป็นการจัดการประสบการณ์แบบปฏิบัติการ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้ค้นพบแนวคิดทางคณิตศาสตร์จากการปฏิบัติการ เช่น การวัด การนับกระดาษ การชั่งน้ำหนัก กิจกรรมที่ทำด้วยมือแบบต่าง ๆ การสังเกตและการทดลองแบบวิทยาศาสตร์หลังจากนั้นให้นักเรียนสรุปข้อเท็จจริง และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

Shenker, Goss & Bernstein (1996: 1) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทบาทการเรียนรู้ของตนเองมากกว่าการสร้างความรู้หรือทักษะใหม่ ๆ มาใช้โดยเป็นผู้รับฝ่ายเดียว การที่ผู้ใดกระทำการต่าง ๆ ด้วยตนเองและนำไปสู่การคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ตนกำลังทำอยู่

Petty (2004: 1) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ผู้สอนจะเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากกว่าการที่ผู้เรียนได้รับความรู้จากการบรรยายเพียงอย่างเดียว

ศิริพร มโนพิเชฐวัฒนา (2547: 25) ได้กล่าวว่า Active Learning เป็นการเรียนรู้ที่กระตือรือร้นเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้มีบทบาทในการรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองอย่างกระปรี้กระเปร่า โดยการลงมือทำ และคิดสิ่งที่ตนกำลังทำจากข้อมูลหรือกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับผ่านทางการอ่าน ฟัง คิด เขียน อภิปราย แก้ปัญหา และมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเพื่อทดแทนกันสอนแบบบรรยาย ศักดา ไชยกิจปัญญา (2548: 12) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning คือ คือการเรียนรู้ที่ผู้เรียนหาความหมายและทำความเข้าใจด้วยตนเองหรือร่วมกันกับเพื่อน เช่น ร่วมกันสืบค้นหาคำตอบ ร่วมอภิปราย ร่วมนำเสนอ และสรุปความคิดรวบยอดร่วมกัน หรืออีกนัยหนึ่งคือ การเปลี่ยนผู้เรียนจากการเป็นผู้นั่งฟังอย่างเดียว (passive) มาเป็นผู้เรียนที่ร่วมกิจกรรมการแสวงหาความรู้ที่ผู้สอนกำหนด

สัญญา ภัทรากร (2552: 13) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวาไว้ว่าหมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน มีความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียน ผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การสร้างความรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติในระหว่างการเรียนรู้ การสอน ด้วยการพูดและการฟัง การเขียน การอ่าน และการสะท้อนความคิด

สรุป การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรูปแบบหนึ่ง โดยมีสาระสำคัญหลักคือ ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง แล้วจึงสะท้อนความคิดในสิ่งที่ทำให้เกิดองค์ความรู้ ในการจัดการเรียนรู้จะผ่านการอ่าน การเขียน การพูดและการฟัง ตลอดจนการสะท้อนความคิด ผู้เรียนจะต้องได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันทั้งกับเพื่อนในชั้นเรียน และกับครูผู้สอน จะเน้นกระบวนการการทำงานกลุ่ม การอภิปรายในชั้นเรียน ในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning นั้น ครูผู้สอนจะลดบทบาทในการเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ในชั้นเรียนลงไปแต่จะกลายเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะให้คำแนะนำเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนเพื่อผู้เรียนจะได้ปฏิบัติกิจกรรมที่ครูผู้สอนได้ออกแบบไว้ เพื่อให้สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ในที่สุด และองค์ความรู้ที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning นั้นจะเป็นความรู้ที่ติดตัวผู้เรียนไปตลอดและจะเป็นความรู้แบบ “รู้แล้วรู้เลย” เพราะเป็นองค์ความรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือสกัดด้วยตนเอง ซึ่งผ่านการตรวจสอบและสะท้อนกลับในเรื่องของความถูกต้องสมบูรณ์จากครูผู้สอนเป็นอย่างดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรพิศ งามพงษ์ (2564) การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษ ด้วยการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) โดยการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว (One Group Pre-test Post-test Design) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถภาษาอังกฤษ ในรายวิชาภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น ด้วยการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) โดยการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ และการจัดการเรียนห้องเรียนปกติ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของนักศึกษาปีที่ 1 โปรแกรมภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แผนการสอน แบบวัดความสามารถภาษาอังกฤษ ในรายวิชาภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ และแบบสอบถามความพึงพอใจนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วน 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-dependent) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการศึกษา พบว่า 1. ความสามารถภาษาอังกฤษ ด้วยการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) โดยการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ พบว่า ความสามารถภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 84.21 สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนห้องเรียนปกติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 72.27

ความสามารถภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์และกลุ่มควบคุมที่เรียนห้องเรียนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=6.730$, $p=.000$) โดยความสามารถภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนห้องเรียนปกติ 2. ความพึงพอใจในการเรียนการสอน ด้วยการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) โดยการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดประเมินผลการเรียนการสอน และด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับมาก-มากที่สุด

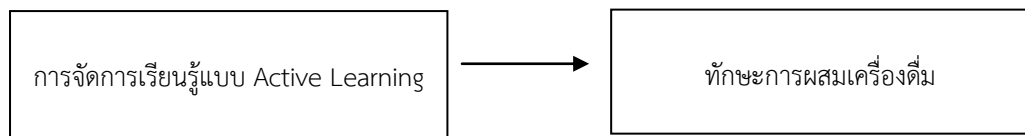
กรภัทร เถลิมวงศ์ และคณะ (2563: 230) การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมัลติมีเดีย (MMCAI) โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เรื่อง พื้นฐานการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 1 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมัลติมีเดียโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกเรื่องพื้นฐานการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 1 ภาคการศึกษาที่ 1/2562 จำนวน 20 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมัลติมีเดีย 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 3) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ผลการวิจัย พบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมัลติมีเดียมีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.11$, $SD=0.67$) และมีคุณภาพด้านเทคนิคอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.10$, $SD=0.50$) 2) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมัลติมีเดีย (MMCAI) โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) 3) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมัลติมีเดียอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}=4.67$, $SD=0.54$)

นภาพร สว่างอารมณ์ และคณะ (2563) การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2/2562 โรงเรียนอนุบาลชลบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน ใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม (Sampling Unit) จากห้องเรียน จำนวน 6 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

และแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ใช้แผนการทดลอง One-Group Pretest-Posttest Design ใช้เวลาทดลอง 16 คาบ คาบละ 50 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน โดยสถิติ t-test for dependent samples และสถิติ t-test for one sample ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกรักนักเรียนมีความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับดีขึ้นไป มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2564 จำนวน 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ การสอนแบบ Active Learning ศึกษาหลักสูตร ทฤษฎีหลักการ และแนวความคิดของการสอนแบบ Active Learning ที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านทักษะการผสมเครื่องดื่ม โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 1 แผน ใช้เวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 24 ชั่วโมง เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สัมพันธ์กับเนื้อหาที่กำหนดไว้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและใช้วิธีการเรียนการสอนโดยการปฏิบัติ และให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ มีกระบวนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563
- 2) ศึกษาหลักสูตรประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม

3) วิเคราะห์สมรรถนะ จุดประสงค์ และคำอธิบายรายวิชาบาร์และเครื่องตี๋ม ของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2

4) ศึกษาเอกสาร แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการ
จัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

5) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม
โดยมีค่าความเชื่อมั่น 0.7 และทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ไป
ใช้และแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องให้มีคุณภาพสูงขึ้น

2. แบบประเมินเป็นแบบ Rubric การประเมินผลทักษะการผสมเครื่องตี๋มในรายวิชาบาร์
เครื่องตี๋ม ผู้สอนสร้างแบบการประเมินผลทักษะการผสมเครื่องตี๋มในรายวิชาบาร์และเครื่องตี๋ม

ผู้ศึกษาดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและทฤษฎีเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาบาร์และเครื่องตี๋ม เรื่องการผสมเครื่องตี๋ม

2) ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ในส่วนที่
เกี่ยวกับสาขาวิชาการโรงแรม

3) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแบบประเมินแบบ Rubric

4) ดำเนินการสร้างแบบประเมินแบบ Rubric เป็นแบบประเมินที่มีหัวข้อการประเมิน
5 หัวข้อ หัวข้อละ 4 คะแนน รวม 20 คะแนน

5) นำแบบประเมินแบบ Rubric ไปใช้งานจริง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบ
Active Learning ทักษะการผสมเครื่องตี๋มในรายวิชาบาร์และเครื่องตี๋ม เรื่องการผสมเครื่องตี๋ม แบบ
ฝึกปฏิบัติการผสมเครื่องตี๋ม

1.2 เตรียมนักศึกษาที่เข้ารับการทดลองสอน จำนวน 24 คน

1.3 เตรียมสื่อ เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้

2. ขั้นทดลองสอน

2.1 นำแบบฝึกทักษะการผสมเครื่องตี๋มไปใช้กับนักศึกษา ตรวจสอบและบันทึกคะแนนก่อน
เรียน

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการผสมเครื่องดื่ม ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาช่วงของการเรียนในคาบเรียน ฝึกครั้งละ 3 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ตั้งแต่วันที่ 1 เดือนพฤศจิกายน-วันที่ 24 เดือนธันวาคม พ.ศ.2564 รวมจำนวนครั้งที่ฝึก 8 ครั้ง ในการฝึกแต่ละครั้งครูตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้

2.3 เมื่อดำเนินการสอนครบหน่วยการเรียนรู้ ตามแผนการเรียน จึงนำแบบฝึกทักษะการผสมเครื่องดื่มวัดความสามารถด้านการผสมเครื่องดื่ม ไปทดสอบกับนักศึกษา ตรวจสอบและบันทึกคะแนนหลังเรียน

2.4 นำคะแนนทดสอบวัดความสามารถด้านการผสมเครื่องดื่ม ก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างโดยวิธีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาผลการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องดื่มในรายวิชาบาร์และเครื่องดื่ม ของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่ 1 ได้โดยการหาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการผสมเครื่องดื่มในรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม ให้บริการก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

2. เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องดื่มในรายวิชาบาร์และเครื่องดื่ม ของผู้เรียนที่การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้วยวิธีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (dependent samples t-test)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 หาผลการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องดื่มในรายวิชาบาร์และเครื่องดื่ม ได้โดยการหาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการผสมเครื่องดื่มในรายวิชาบาร์และเครื่องดื่ม ให้บริการก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลคะแนนทดสอบการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องดื่มในรายวิชาบาร์และเครื่องดื่ม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

คะแนนเต็ม 20 คะแนน	N	\bar{X}	SD
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	24	12.13	1.116
คะแนนทดสอบหลังเรียน	24	16.54	1.693

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องตี๋มในรายวิชาบาร์และเครื่องตี๋ม หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในระดับที่ดีขึ้น โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.116 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.693

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องตี๋มในรายวิชาบาร์และเครื่องตี๋มของผู้เรียนที่การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ได้โดยการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยสถิติ dependent samples t-test ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบข้อมูลกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มเดียวกัน ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องตี๋มในรายวิชาบาร์และเครื่องตี๋ม ด้วยสถิติทีแบบไม่อิสระ (dependent samples t-test)

การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	N	\bar{x}	SD	t	df	Sig. (2-tailed)
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	24	12.13	1.116	9.901	23	.000**
คะแนนทดสอบหลังเรียน	24	16.54	1.693			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะการผสมเครื่องตี๋มในรายวิชาบาร์และเครื่องตี๋ม มีผลสัมฤทธิ์ต่อการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องตี๋มในรายวิชาบาร์และเครื่องตี๋ม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 16.54 และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 12.13 ซึ่งมีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องตี๋มโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบ Active Learning ในรายวิชาบาร์และเครื่องตี๋ม ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการผสมเครื่องตี๋มในรายวิชาบาร์และเครื่องตี๋ม หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในระดับที่ดีขึ้น โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.13

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.116 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.693

2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่อการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องตี๋มในรายวิชาบาร์และเครื่องตี๋มหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 16.54 และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 12.13 ซึ่งมีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการใช้แบบฝึกทักษะการผสมเครื่องตี๋มเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการผสมเครื่องตี๋มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experiment) แบบ One Group pre-test post-test Designs เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องตี๋มในรายวิชาบาร์และเครื่องตี๋ม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 สาขาวิชาการโรงแรม จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการผสมเครื่องตี๋มในรายวิชาบาร์และเครื่องตี๋ม หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในระดับที่ดีขึ้น และมีผลการพัฒนาทักษะการผสมเครื่องตี๋มในรายวิชาบาร์และเครื่องตี๋ม โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 16.54 และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 12.13 ซึ่งมีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ทำให้ผู้เรียนได้ปรับตัวและเกิดการเรียนรู้มากขึ้นกับกิจกรรมการเรียนโดยการปฏิบัติจริงหรือจากสถานการณ์จำลอง คำชมเชย การให้รางวัลกับผู้เรียนมีส่วนช่วยเสริมแรงให้ผู้เรียนได้ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้เฉพาะของตนเองว่าจะทำอย่างไรถึงจะได้รางวัลหรือคำชมจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนและจากครู ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจ เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองดีขึ้น สำหรับครูผู้สอน ทำให้ครูผู้สอนได้ค้นพบวิธีการที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน จากการสังเกตผู้เรียนพบว่า ผลการพัฒนาการด้านทักษะการผสมเครื่องตี๋มในรายวิชาเครื่องตี๋มและการผสมเครื่องตี๋มของผู้เรียนจะมีระดับที่ดีขึ้นมีความสนใจการเรียน มีความกระตือรือร้น และมีส่วนร่วมกับการเรียน ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม ได้รับความช่วยเหลือ แนะนำ ให้กำลังใจ ทำให้เกิดการเรียนรู้ อย่างมีความหมาย เกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย พรพิศ งามพงษ์ (2564) พบว่า ความสามารถภาษาอังกฤษ ด้วยการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) โดยการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ พบว่า ความสามารถ

ภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 84.21 สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนห้องเรียนปกติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 72.27 ความสามารถภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์และกลุ่มควบคุมที่เรียนห้องเรียนปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=6.730, p=.000$) โดยความสามารถภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนห้องเรียนปกติ และสอดคล้องกับ กรภัทร เฉลิมวงศ์ และคณะ (2563: 230) พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมัลติมีเดียมีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.11, SD=0.67$) และมีคุณภาพ ด้านเทคนิคอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.10, SD=0.50$) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมัลติมีเดีย (MMCAI) โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) และยังสอดคล้องกับ นภาพร สว่างอารมณ์ และคณะ (2563) พบว่า ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรูกนักเรียนมีความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับดีขึ้นไป มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพมณี เชื้อวัชรินทร์และคณะ (2558) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุกสูงกว่าการสอนโดยวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุกและการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) อยู่ในเกณฑ์ระดับดี และนักเรียนยังมีการพัฒนาในการปฏิบัติเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้วิจัยควรนำวิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้ ในการเรียนการสอนแบบ Active Learning ในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากสภาพปัญหาในชั้นเรียนที่พบในปัจจุบันมักจะเหมือนกัน จึงควรทำวิจัยเปรียบเทียบวิธีการโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning กับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อแก้ปัญหาคาร

เรียนที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือทักษะด้านอื่น ๆ ให้สูงขึ้น

2. ผู้วิจัยควรทดลองนำวิธีสอนแบบ Active Learning ไปใช้ในระดับชั้นต่าง ๆ และวิชาต่าง ๆ เพื่อช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือทักษะด้านอื่น ๆ ให้สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรภัทร เฉลิมวงศ์ และคณะ. (2563: 230).การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมัลติมีเดีย (MMCAI) โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เรื่องพื้นฐานการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.

นภาพร สว่างอารมณ์ และคณะ. (2563). การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก. วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มศว, 15(2).

พรพิศ งามพงษ์. (2564). การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษด้วยการเรียนรู้แบบเชิงรุก(Active Learning) โดยการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของนักศึกษาชั้นปีที่1มหาวิทยาลัยสวนดุสิต. รายงานการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ, 2(14), 423.

ศิริพร มาโนพิชญ์วัฒนา. (2547). การพัฒนาการสอนวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการและรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการเรียนรู้เชิงรุกบนร่างกายมนุษย์. วิทยานิพนธ์การศึกษา ปรัชญาดุสิตบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สถาพร พงษ์พิบูล. (2558). การเรียนการสอนแบบ Active Learning. ค้นเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2564, จาก https://km.buu.ac.th/article/frontend/article_detail

สัญญา ภัทรกร. (2542). ผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกต่อการแก้ปัญหาและความน่าจะเป็นในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครุศาสตร์มหาบัณฑิต: สาขามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2563). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2. ค้นเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://bsq.vec.go.th/Portals/9/Course/>

สุทธิวรรณ ตันติรัตนวงศ์. (2560). *ทิศทางการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21*. วารสาร **Veridian E Journal** ๗ สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 10(2) เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม 2560.

Mayers, C. and Jones, T. (1993). **Promoting active learning: strategies for the college classroom**. San Francisco: Jossey-Bass.

Shenker, J. I., Goss, S. A. and Bernstein, D. A. (1996). **Instructors Resource Manual for Psychology: Implementing Active Learning in the Classroom**. Retrieved on November 11, 2021, from <https://s.prych/uiuic.edu/~jskenker/active.html>.

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์

ด้วย Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ

ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2

สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

A Study of Academic Achievement by Using Computer Lessons on the

Website with Google Sites in The Art of Coffee Making Course of

2nd Year Higher Vocational Certificate Students in Hotel Management

Department Phuket Technology College

อมรรัตน์ พรหมแก้ว

สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: amonrad@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วย Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วย Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ประชากรที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มีนักศึกษาจำนวนทั้งหมด 55 คน โดย ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และค่าที (dependent t-test)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ บทเรียนออนไลน์ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วย Google Sites วิชาศิลปะการชง กาแฟ เท่ากับ 80.09/95.41 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียน ด้วยบทเรียนผ่านเว็บด้วย Google Site พบว่าก่อน เรียน (\bar{x} =32.03) และหลังเรียน (\bar{x} =38.16) นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์, Google Site

Abstract

The objectives of this research were 1) to create and find the effectiveness of the learning management plan by using computer lessons on the website with the Google Sites in the Art of Coffee making course. Efficient according to 80/80 criteria. 2) To compare the learning achievement before and after the class by using computer lessons on the website with Google Sites on the art of coffee making course of 2nd year higher vocational certificate students in hotel management department. Phuket Technology College. The population used in the research was 55 students at the 2nd year higher vocational certificate level in hotel management department. Phuket Technology College. Semester 1. Academic Year 2021. Obtained from a specific random. The research tools were the learning management plan and the learning achievement test. The statistics used to analyze the data were mean, percentage, deviation, and dependent t-test.

The results showed that the learning achievement before and after class by using computer lessons on the website with Google sites in the Art of coffee making course was found that learning achievement of students after class was significantly higher than before class at the .05 level according to the hypothesis. The effectiveness of the learning management plan by using computer lessons on the website the Google Sites in the Art of Coffee making course is 80.09/95.41 above the threshold of 80/80.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันโลกมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคมในทุกมิติรอบด้าน ในขณะที่การเรียนรู้ได้เปลี่ยนจากการเรียนรู้คืออะไร (Know What) เป็นการเรียนรู้อย่างไร (Know How) การรู้ว่าอะไรจะเรียนอย่างไร จะค้นหาสารสนเทศอย่างไร จะใช้สารสนเทศอย่างไร การใช้และการเข้าถึงเป็นจุดเน้นใหม่ของการเรียนรู้ในโลกปัจจุบัน ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ หรือ Online Learning จึงเป็นกระแสสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางการเรียนรู้ยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 ที่ช่วยเสริมประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดระบบการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล โปรแกรม Google Site เป็นหนึ่งใน Google Apps for Education ที่ถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนผ่านเว็บเป็นวิธีการหนึ่งที่มีส่วนช่วยในการ พัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนสามารถใช้เวลาใดก็ได้สถานที่ใดก็ได้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของ นักเรียน โดยไม่จำกัดการปฏิสัมพันธ์ไว้แต่เพียงในห้องเรียน ผู้สอนสามารถให้ผลย้อนกลับแก่นักเรียนได้ ทันทีโดยไม่ต้องรอให้ถึงเวลาเรียน (พัทธพล พุ่งจันทิก, 2553: 2) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันได้ นำโปรแกรมสำเร็จรูปโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การเรียนการสอนทางไกลและการเรียนการสอน 4 ผ่านเครือข่ายออนไลน์ (ทิตินา แคมมณี, 2556: 86) เข้ามาเป็นสื่อช่วยในการเรียน การสอนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น Google Site เป็นแอปพลิเคชันออนไลน์หนึ่งที่จะช่วยในการเรียนการสอนของครูโดยสามารถเชื่อมโยง เนื้อหา แหล่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบไฟล์เสียงวิดีโอที่นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่าย และไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เวลาใด ก็สามารถเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ (อิงอร นิลประเสริฐ และคณะ, 2557: 33)

จากการสอนรายวิชาบาร์และเครื่องตี๋ม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 พบว่ามีนักศึกษาบางส่วนยังขาดทักษะการปฏิบัติจริง รวมถึงขาดทักษะในเรื่องขั้นตอนวิธีการทำและการสับสนในเรื่องส่วนผสม วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติ เป็นผลทำให้ไม่สามารถปฏิบัติได้จริงตามที่กำหนด หรือบางคนไม่สามารถเลือกใช้ อุปกรณ์ได้ถูกต้อง และเมื่อครูซักถามในประเด็นหรือเนื้อหาที่สำคัญของการเรียนแต่ละครั้ง นักศึกษาไม่สามารถตอบคำถามได้ถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ศิลปะการชงกาแฟ โดยใช้ Google App สำหรับนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยนำเสนอผ่านเว็บไซต์ช่วยสอน (Google Sites) ที่สร้างจาก Google App ซึ่งเป็นโครงการหนึ่งที่ผู้อำนวยการของวิทยาลัยได้ สนับสนุนให้ครูทุกท่านได้นำไซต์ของตนเองมาเชื่อมโยงในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น หรือเป็นส่วนหนึ่งในรายวิชาที่ตนเองสอน อันเป็นแนวทาง หนึ่งที่จะช่วยพัฒนาให้กับนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาศิลปะการชงกาแฟ ผ่าน Google Sites อีกทั้งยังส่งผลให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน รายวิชาศิลปะการชงกาแฟต่อไป และเป็นแนวทางในการสร้างสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาการเรียนตามศักยภาพของตนเองต่อไป

ผู้วิจัยจึงสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ ที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาอาหารท้องถิ่น ใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ทั้งในและนอกเวลาเรียน เป็นผลทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะการชงกาแฟของนักศึกษาสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต สูงกว่าก่อนเรียน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) เป็นผลที่เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ในการจัดการศึกษานักการศึกษาหลาย ๆ ท่านจึงได้ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีประการหนึ่งที่สามารถบอกถึงคุณภาพการศึกษา ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า คือคุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ที่ทั้งปวงที่บุคคลได้รับการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

อรัญญา นามแก้ว (2558: 49) และ ไพศาล หวังพานิช (2556: 89) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าหมายถึงความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งอาจจะพิจารณาจากคะแนนสอบที่ กำหนด หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้หรือทั้งสองอย่างและจากคุณลักษณะและความสามารถ ของแต่ละบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน โดยเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนที่ เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมเพราะฉะนั้นการสอบ

จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้ว มีความรู้เท่าใดโดยสามารถวัดได้โดยการใช้แบบทดสอบต่าง ๆ เช่น ใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์หรือข้อสอบวัด ภาคปฏิบัติ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความสำเร็จความสามารถของบุคคลในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ ตลอดจนค่านิยมความเห็นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากผ่านกระบวนการเรียนการสอนมาแล้ว เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียนที่ได้รับจากการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา

บทเรียนออนไลน์

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2559: 59) กล่าวว่าบทเรียนออนไลน์ หมายถึงสื่อที่ใช้ สำหรับการเรียนการสอนในรูปแบบ E-learning และเป็นการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ที่สามารถ อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนในยุคปัจจุบันโดยผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้จากเนื้อหาบทเรียนที่จัดเตรียมไว้ผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลาตามความต้องการ และ ความสามารถของบุคคลซึ่งการเรียนการสอนแบบ E - learning สามารถศึกษาได้ทั้งแบบบุคคลและแบบกลุ่ม

สุวัฒน์ บันลือ (2559: 252) กล่าวว่าบทเรียนผ่านเว็บ หรือบทเรียนออนไลน์ หมายถึง การเรียนการสอนออนไลน์เป็นรูปแบบที่มีการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ มีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจน จัดการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎีทางการศึกษา หลักการเรียนรู้และจิตวิทยาการศึกษา การถ่ายทอดความรู้การนำเสนอเนื้อหาการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน โดยถ่ายทอดกลยุทธ์ การสอนจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงและ เรียนรู้โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา

จากการศึกษาความหมายของบทเรียนออนไลน์สามารถสรุปได้ว่า บทเรียนออนไลน์ เป็นการ จัดสภาพการเรียนการสอนที่ได้รับการออกแบบอย่างมีระบบช่วยจัดปัญหาอุปสรรคของการเรียนการสอนทางด้านสถานที่และเวลา นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนหรือผู้ต้องการเรียนเข้ามาทำการศึกษาเนื้อหาของบทเรียนที่ได้มีการออกแบบไว้ โดยภายในบทเรียนมีส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาให้เข้าใจได้อย่างเหมาะสมถูกต้องตามเนื้อหาแต่ละวิชา

การประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ได้กล่าวถึงการทดสอบประสิทธิภาพสื่อไว้ว่า การผลิตสื่อขึ้นก่อนนำไปใช้จริงจะต้องนำสื่อที่ผลิตขึ้นไปทดสอบประสิทธิภาพเพื่อดูว่าสื่อหรือชุดการสอน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการเรียนการสอน ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่และผู้เรียน มีความพึงพอใจต่อการเรียนจากสื่อในระดับใด ดังนั้นผู้ผลิตสื่อการสอนจำเป็นจะต้องนำสื่อไปหาคุณภาพ เรียกว่า การทดสอบประสิทธิภาพ

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 =Efficiency of Process (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_2 =Efficiency of Product (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยของผู้เรียน เรียกว่า “กระบวนการ” (Process) ที่เกิดจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม ได้แก่ การทำโครงการ หรือทำรายงานเป็นกลุ่ม และรายงานบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอน กำหนดไว้

2. ประเมินพฤติกรรมสุดท้าย (Terminal Behavior) คือประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการประเมินหลังเรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 =ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ตัวอย่าง 80/80 หมายความว่าเมื่อเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนแล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกปฏิบัติหรืองานได้ผลเฉลี่ย 80% และประเมินหลังเรียนและงานสุดท้ายได้ผลเฉลี่ย 80%

การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจโดยพิจารณาพิสัยการเรียนรู้ที่ จำแนกเป็นวิหยพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Skill Domain) ในขอบข่ายวิหยพิสัย (เดิมเรียกว่าพุทธิพิสัย) เนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำมักจะตั้งไว้สูงสุดแล้วลดต่ำลงมาคือ 90/90, 85/85, 80/80 ส่วนเนื้อหาสาระที่เป็นจิตพิสัย จะต้องใช้เวลาไปฝึกฝนและพัฒนาไม่สามารถทำให้ถึงเกณฑ์ระดับสูงได้ในห้องเรียนหรือในขณะที่เรียน จึงอนุโลมให้ตั้งไว้ต่ำลงนั่นคือ 80/80, 75/75 แต่ไม่ต่ำกว่า 75/75 เพราะเป็นระดับความพอใจต่ำสุด จึงไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำกว่านี้ หากตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดก็มักได้ผลเท่านั้น

สรุปได้ว่า ความหมายของประสิทธิภาพการเรียนการสอน คือ ประสิทธิภาพของสื่อการเรียน การสอนที่ประเมินได้จากผลรวมของกระบวนการขั้นสุดท้าย ได้แก่ การทดสอบหลังเรียนประจำหน่วยการเรียน และผลลัพธ์ที่เกิดจากการสื่อการเรียนการสอนทั้ง ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้ โดยเสนอในรูปแบบของร้อยละคือ ร้อยละของกระบวนการขั้นสุดท้าย/ร้อยละของผลลัพธ์ หรือแทนด้วย E_1/E_2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญญาณี เพชรสีเงิน (2560: บทคัดย่อ) สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และแบบสำรวจพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติทดสอบ Pair sample t-test ผลการวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน

41 รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหลังได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เว็บไซต์มีความน่าสนใจและน่าเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} =4.60) รองลงมาคือ สื่อเสริมสร้างความเข้าใจในบทเรียนอยู่ในระดับมาก (\bar{x} =4.40) และมีความ สนุกสนานระหว่างในการชมเว็บไซต์อยู่ในระดับมาก (\bar{x} =4.30)

ลักษณะภาพ แก้วคำแจ้ง (2561: 65) การพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบ โครงงาน เป็นฐาน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ ด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการวิจัย เรื่อง พัฒนาบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็น ฐาน เรื่อง การ สร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่า บทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้ การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่อง การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML มี ประสิทธิภาพ 90.09/92.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 90/90 2) ผลการเปรียบเทียบ คะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นฐาน เรื่อง การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้ง ไว้ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่องการสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่าผู้เรียนมี ทัศนคติทางบวกอยู่ในระดับมาก

มะลิ จรรยาภรณ์ (2563: 68) การพัฒนาห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites รายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 30001-2001 ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพ ของห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 30001-2001 พบว่ามีประสิทธิภาพโดยรวม เท่ากับ 82.75/81.11 ซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ที่ ระดับ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Site โดยมีค่าเฉลี่ยผลการ ประเมินรวมทั้งต่อการใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Site โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.40

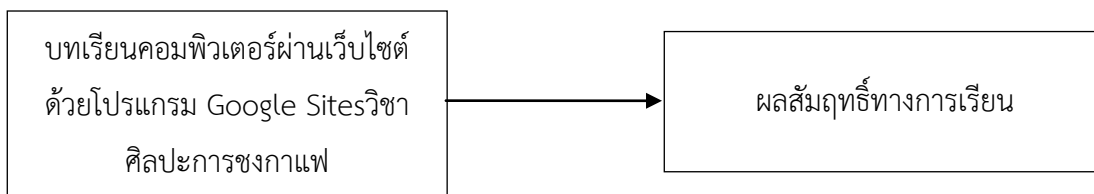
จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่าบทเรียนผ่านเว็บเป็นสื่อที่ ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย และการใช้สื่อหลายรูปแบบ สามารถนำไปใช้ในการจัดการ เรียนการสอน เรียนได้ทุกที่ทุกเวลา นักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนได้ดีกว่าการเรียน แบบปกติ และช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถเรียนด้วยตนเองสามารถสนองความแตกต่างระหว่าง

บุคคลได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังช่วยแบ่งเบาภาระของครูผู้สอน ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนสื่อ ช่วยให้นักศึกษารู้ถึงผลกระทบของสื่อในสังคมปัจจุบัน และมีความรู้เท่าทันสื่อประเภทต่าง ๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดทำบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในสาขาวิชาการโรงแรม ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มีนักเรียนจำนวนทั้งหมด 55 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้แบบเจาะจงจากกลุ่มประชากรทั้งหมด จำนวน 55 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาศิลปะการชงกาแฟ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ออกแบบหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ โดยวิเคราะห์หลักสูตร โอกาสในการเรียนของผู้เรียน คัดเลือกเนื้อหา ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญและจำเป็น วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาแบ่งออกเป็น 6 หน่วยการเรียนรู้

- 1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ
2. จัดทำบทเรียน โดยการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และเนื้อหาที่กำหนดไว้ จัดทำสื่อการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ใบความรู้ ใบงาน แบบทดสอบที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้และน่าสนใจ
3. ขั้นตอนการจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของบทเรียนจากแผนการสอน
 - 3.2 ออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นนำข้อสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา
 - 3.3 นำข้อสอบไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำข้อสอบที่ได้แก้ไขแล้วไปทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศิลปะการชงกาแฟ
4. ประเมินค่าประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ โดยคำนวณค่า E_1 คือ ค่าประสิทธิภาพของคะแนนที่นักศึกษาที่ได้รับโดยเฉลี่ยจากผลของการทำใบกิจกรรม E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน
5. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาค่า (IOC)
6. บรรจุบทเรียนลงใน sites.google.com รายวิชาศิลปะการชงกาแฟ แล้วทำการทดสอบการใช้งานของบทเรียน โดยการทดลองเข้าดูเนื้อหาหลาย ๆ ครั้งเพื่อให้เกิดความมั่นใจมากขึ้นว่าบทเรียนมีความสมบูรณ์
7. การจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ดังนี้
 - 7.1 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
 - 7.2 นำเสนอบทเรียน โดยนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง วิธีการเรียน เงื่อนไขการเรียน การนัดหมาย การส่งงาน ช่วงเวลาที่มีการทดสอบ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจถึงวิธีการใช้บทเรียนออนไลน์ ทำให้การเข้าใช้บทเรียนมีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น จากนั้นให้ผู้เรียนเข้าเรียนบทเรียน คอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ
 - 7.3 ติดตามการเข้าใช้บทเรียนและกระตุ้นให้นักนักศึกษาที่ขาดการศึกษางานกิจกรรมได้เข้าไปศึกษาและทำกิจกรรมตามที่กำหนด
 - 7.4 หลังจากเรียนเสร็จให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและวิธีการตรวจสอบคุณภาพ

1. ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการใช้บทเรียนออนไลน์ในรายวิชาอาหารท้องถิ่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ให้สอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสมของคำถามตัวเลือกและนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน อาจารย์มนัส ชินการณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต อาจารย์บุญพา คำวิเศษณ์ หัวหน้างานวิชาการ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งภูเก็ต และผู้ช่วยศาสตราจารย์เศรษฐวิฑูร์ คงกะพันธ์ หัวหน้างานกิจการนิสิตและงานวิจัยตรวจสอบเครื่องมือพร้อมพิจารณาถึงความเห็นให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะดังกล่าวมาปรับปรุงเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์เพิ่มขึ้นสามารถนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้อง

0 หมายถึง ไม่มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้อง

-1 หมายถึง มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์ไม่มีความสอดคล้อง

2. สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาหารท้องถิ่น ชนิด 4 ตัวเลือกให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 50 ข้อ ต้องการใช้จริงจำนวน 40 ข้อ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุง ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตรงตามเนื้อหา ลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ความสอดคล้องของพฤติกรรมที่ต้องการวัด แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยให้ค่าดัชนีความสอดคล้อง มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนแบบทดสอบที่มีค่าสอดคล้องน้อยกว่า 0.50 ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข หรือตัดออก ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC มีค่าเท่ากับ 0.67-1.00

3. นำข้อสอบที่คัดเลือกฉบับเดียวกันจำนวน 40 ข้อ จัดทำเป็นแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับจริง เพื่อนำสอบกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอน/การสร้างเครื่องมือและคุณภาพของเครื่องมือ

1. การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ให้นักศึกษาเข้าทำแบบทดสอบแบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบและบันทึกคะแนนของนักศึกษาเป็นรายบุคคล
2. ขั้นตอนการทดลอง กำหนดให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์วิชาศิลปะการชงกาแฟ ทำใบกิจกรรมระหว่างเรียน จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้
3. การทดสอบหลังเรียน (Post-test) กำหนดให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์วิชาศิลปะการชงกาแฟ ครบทั้ง 6 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน
4. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลและคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ
2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ Dependent t-test

ผลการวิจัย

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ Dependent t-test

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาโดยใช้บทเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ

การทดสอบ	N	\bar{X}	SD	T
ก่อนเรียน	55	31.95	2.34	20.39*
หลังเรียน	55	34.90	1.76	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ มีคะแนน

สอบก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 31.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.34 ส่วนคะแนนสอบหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 34.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.76 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตารางที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพเปรียบเทียบ E1 และ E2 ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ ใช้เกณฑ์ (80/80)

รายการ	N	\bar{X}	ร้อยละ	เกณฑ์ร้อยละ
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	55	32.03	80.09 (E ₁)	80 (E ₁)
คะแนนทดสอบหลังเรียน	55	38.16	95.41 (E ₂)	80 (E ₂)

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการวัดระหว่างเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 32.03 คิดเป็นร้อยละ 80.09 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ E₁ เท่ากับ 80.09 และผลการวัดหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 38.16 คิดเป็นร้อยละ 95.41 แสดงว่าประสิทธิภาพโดยรวม E₂ เท่ากับ 81.69 ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้วิชาอาหารท้องถิ่น โดยใช้บทเรียนออนไลน์ จึงมีประสิทธิภาพ (E₁/E₂) เท่ากับ 80.09/95.41 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ผู้วิจัยสรุปผลดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต พบว่าก่อนเรียน (\bar{X} =32.03) และหลังเรียน (\bar{X} =38.16) ซึ่งนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ เท่ากับ 80.09/95.41 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

อภิปรายผล

การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชา ศิลปะการชงกาแฟที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จะช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ เรียนทุกสถานที่ ทุกเวลา เป็นการเรียนรู้ที่กระตือรือร้นและผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ผู้วิจัย จึงได้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะ การชงกาแฟ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยี ภูเก็ต มีประเด็นที่ค้นพบนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บทเรียน คอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟมีประสิทธิภาพเป็นการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้น สามารถเรียนรู้ และทบทวนบทเรียนได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา ทำให้นักศึกษาเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้อง กับผลการศึกษาของ ลักซ์ณภา แก้วคำแจ้ง (2561: 65) การพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บ โดยใ้การเรียนรู้ แบบโครงการเป็นฐาน เรื่อง การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการวิจัย เรื่อง พัฒนาบทเรียนผ่านเว็บใ้การเรียนรู้แบบโครงการเป็น ฐาน เรื่องการสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่าบทเรียน ผ่านเว็บ โดยใ้การเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน เรื่องการสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML มี ประสิทธิภาพ 90.09/ 92.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 90/90 2) ผลการเปรียบเทียบ คะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนผ่านเว็บ โดยใ้การเรียนรู้แบบโครงการ เป็นฐาน เรื่องการสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้ง ไว้ผลการศึกษาค้นคว้าคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนผ่านเว็บ โดยใ้การเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน เรื่องการสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่า ผู้เรียนมี ทิศนะทางบวกอยู่ในระดับมาก

2. ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้บทเรียน คอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ เท่ากับ 80.09/95.41 ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้วิชาศิลปะการชงกาแฟ โดย

ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้เนื่องจาก การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชา ศิลปะการชงกาแฟ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นอย่างเป็นขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีการวิเคราะห์ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลจนเข้าใจ แล้วจึงนำมาสร้างบทเรียนออนไลน์ sites.google.com รายวิชาศิลปะการชงกาแฟ จากนั้นจึงนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อผ่านการประเมิน ตรวจสอบคุณภาพตามความเหมาะสม ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป จึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บไซต์ ด้วยโปรแกรม Google Sites วิชาศิลปะการชงกาแฟ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มะลิ จรรยากรณ์ (2563: 68) การพัฒนาห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 30001-2001 ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของห้องเรียนดิจิทัล ด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 30001-2001 พบว่า มีประสิทธิภาพโดยรวม เท่ากับ 82.75/81.11 ซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ที่ระดับ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.05 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Site โดยมีค่าเฉลี่ยผลการประเมิน รวมทั้งต่อการใช้ห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Site โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.40

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้สอนควรมีการสร้างบทเรียนออนไลน์ ในรายวิชาอื่น ๆ ให้ครบทุกระดับชั้น
2. ผู้สอน ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา สามารถนำบทเรียนออนไลน์วิชาศิลปะการชงกาแฟ ชุดนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและศึกษาเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีการเพิ่มเทคนิคต่าง ๆ เพื่อสร้างความคงทนและการมีส่วนร่วมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาโปรแกรมที่หลากหลายเพื่อนำเสนอเนื้อหาบทเรียนในรูปแบบ ใหม่ ๆ เพื่อให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เชมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม. (2559). การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์ (Creative education media design). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบการทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1): 7-19.
- ทีศนา แคมมณี. (2556). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญญานี เพชรสีเงิน. (2560). สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และแบบสำรวจพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บด้วย Google Site รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. สาขาคอมพิวเตอร์คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- พิทพล พุ่งจันทิก. (2553). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเว็บ วิชา ฮาร์ดแวร์และยูทิลิตี้เบื้องต้น. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ไพโรจน์ คะเซนทร์ . (มปป) . การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. ค้นเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2564, จาก [www.waltoongpel.com /Sarawichakarn/wichakarn/1-10/การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 10.pdf](http://www.waltoongpel.com/Sarawichakarn/wichakarn/1-10/การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน%2010.pdf)
- มะลิ จรรยากรณ์. (2563). การพัฒนาห้องเรียนดิจิทัลด้วย Google Sites รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการจัดการอาชีพ รหัสวิชา 30001-2001. สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยการอาชีพศรีสะเกษ.
- ลักษณภา แก้วคำแจ่ม. (2561). การพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บ โดยใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ ด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวัฒน์ บันลือ. (2559). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่เหมาะสมสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วารสารมหามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 9(4), 122-136.
- อรัญญา นามแก้ว. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียนเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี. มปป.
- อิงอร นิลประเสริฐ และคณะ. (2557). Google Site. ค้นเมื่อวันที่ 30 กุมภาพันธ์ 2564, จาก https://noppakornru.files.wordpress.com/2012/09/google_sites.pdf.

**การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ
เรื่อง การพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ โดยใช้แบบฝึกการพูดให้บริการ ในงานธุรกิจ
ต่าง ๆ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ**

**The Study of Service Business Speaking in English for Service Business
By Service Business Speaking Practice of Higher Vocational
Certificate 2nd at Wimol Business Administration Technological College**

ศรینันตรา สีทองสุข¹ จตุพร แท้มชัยภูมิ²

^{1,2}สาขาวิชากลุ่มงานภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10019@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการพูดโดยใช้แบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) คือ นักศึกษา ห้อง กบ. 211 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ชั้นปีที่ 2 จำนวน 6 บทเรียน 2. แบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ จำนวน 6 ชุด และ 3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวน ค่า IOC ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น และค่า t-test

ผลการวิจัย พบว่า การพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ โดยใช้แบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ของนักศึกษา หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และประสิทธิภาพของแบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: วิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การพูดให้บริการในงานธุรกิจ

Abstract

The purposes of this study were 1) to study English speaking ability of service for any task certificate students by using practice. 2) To study English speaking ability of the students before and after the experiment by using practice. The sample groups were 32 students at Wimol Business Administration Technological College in the first semester of the 2021 academic year. The instruments used in this study were lesson plans, pre-post tests of English speaking. The experiment was carried out for 12 hours in the first semester of the 2021 academic year. The data were statistically analyzed by mean scores, percentage, standard deviation and t-test for dependent samples.

The result of this study indicated that there was a significant increase in the students' English speaking ability at the .01 level after using practice. In addition, the students continually improved their speaking ability and gained more confidence in speaking English.

Keywords: English for Service Business, learning achievement, service business speaking

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2 เมื่อมีการทดสอบเพื่อวัดความรู้เกี่ยวกับเรื่องการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ โดยใช้แบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ในห้อง กบ.211 ไม่ทราบว่า จะเริ่มต้นพูดในการให้บริการกับผู้ที่มีรับบริการได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากบทเรียนอย่างเข้าใจมาแล้ว นั้นมีสาเหตุเนื่องมาจากการที่นักศึกษาไม่ได้พบและเผชิญกับการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง จึงไม่สามารถพูดให้บริการได้ ทำให้มีคะแนนการสอบพูดน้อยในการทำแบบทดสอบ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นกับนักศึกษา ทั้งที่เป็นเรื่องใกล้ตัวนักศึกษาเอง จึงทำให้ผู้วิจัยต้องทำการแก้ไขปัญหาระหว่าง การพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ โดยใช้แบบฝึก การพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ให้กับนักศึกษาที่มีการให้บริการอยู่ทั่วไป เช่น การพูดให้บริการในงานต่าง ๆ ของ 1. พนักงานเสิร์ฟ 2. พนักงานร้านอาหาร 3. พนักงานรับ-ส่งสินค้าออนไลน์ 4. พนักงานขับรถแท็กซี่ 5. พนักงานต้อนรับส่วนหน้า 6. พนักงานขายสินค้าออนไลน์ มาประกอบในการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ โดยใช้แบบฝึกการพูดการให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ และผ่านการทดสอบ เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่

มีพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษติดตัวมาบ้างแล้ว และนักศึกษาบางคนก็ไปทำงานนอกเวลา หลังเลิกเรียนในงานธุรกิจต่าง ๆ อยู่แล้ว จึงได้นำประเด็นนี้มาใช้ในการแก้ปัญหาในเรื่อง การเรียนให้สมบูรณ์และนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานในงานธุรกิจต่าง ๆ และสามารถให้บริการ ได้อีกด้วย นอกจากนี้แล้วนักศึกษาที่ได้รับการฝึกยังมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้และปฏิบัติได้จริงในเรื่องการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ โดยใช้แบบฝึกการพูดการให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ได้ถูกต้องต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกพูดโดยใช้ แบบฝึกการพูดการให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการพูดโดยใช้แบบฝึกการพูดการให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ก่อนเรียนและหลังเรียน

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักและศิลปะการพูด

1. ความนำ บรรดาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ภาษา 4 ด้านอันประกอบด้วย การฟัง พูด อ่าน เขียนนั้น การพูด นับเป็นทักษะด้านการแสดงออก (Productive Skill) การฟังนับเป็นทักษะด้านการรับ (Receptive Skill) การพูดและการฟังเป็นทักษะที่มนุษย์ใช้เพื่อการสื่อสารควบคู่กันไปมากที่สุด เนื่องจากต้องใช้ ทักษะทั้งสองเพื่อสื่อความหมาย ถ่ายทอดความในใจ สร้าง ความเข้าใจ ผู้พูดสามารถเปล่งเสียงออกมา เป็นถ้อยคำภาษาอย่างที่เรียกว่า การสื่อสารเชิงวจนะ (Verbal Communication) พร้อมทั้งใช้อากัปกิริยาท่าทางต่าง ๆ ประกอบการพูด ที่เรียกว่า การสื่อสารเชิงอวจนะ (Non-Verbal Communication) เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังรับรู้ได้อย่างแจ่มชัดมากยิ่งขึ้น การพูดจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ซึ่งต้องมีการศึกษาเรียนรู้และฝึกฝน เพื่อให้ผู้พูดสามารถนำไป ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ ความคิด บอกเล่าความในใจ หรือสื่อความหมายตามที่ตนต้องการ ไปยังผู้รับสารซึ่งได้แก่ผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ศาสตร์การพูดจึงเป็นวิชาความรู้ที่มีหลักการ มีระเบียบ ปฏิบัติที่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ และเมื่อผู้พูดนำหลักการที่ตนได้เรียนรู้ไปปฏิบัติ โดยใช้ความสามารถในการเรียงร้อยถ้อยคำ วลี ประโยค สำนวนภาษา เพื่อส่งสารไปยังผู้ฟังได้อย่างสละสลวย กระชับ ประทับใจ ได้ใจความ ที่สมบูรณ์ครบถ้วน จึงนับเป็นการใช้หลักและศิลปะการพูดได้อย่างเหมาะสม

2. ศาสตร์และศิลป์ของการพูด การพูด เป็นพฤติกรรมสื่อสารที่เกิดจากการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูด ซึ่งเป็นผู้ส่งสารที่มีความหมายไปยังผู้ฟังซึ่งเป็นผู้รับสาร โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง สีหน้า แววตา และอากัปกิริยาท่าทาง เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้ เข้าใจ และสนองตอบต่อสารที่ผู้พูดได้สื่อมาถึงตน การพูดเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อการติดต่อสื่อสารในทุกสาขาอาชีพ เพราะทุกสาขาอาชีพ ต้องอาศัยการพูดเพื่อ สื่อความหมายตามที่ตนต้องการไปยังผู้ฟัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และรับรู้ตรงกัน สุนทรภู่ กวีเอกของไทยผู้สร้างสรรค์ผลงานวรรณคดีไทยอันทรงคุณค่า ท่านได้แต่ง คำประพันธ์ อันเป็นอมตะแห่งบทกวีซึ่งสะท้อนให้เห็นศาสตร์และศิลป์ของการพูดให้เรา ฟังระลึกถึงและจดจำอยู่ เสมอเมื่อจะเจรจาติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม ดังนี้ “ถึงบางพูดพูดดี เป็นศรีศักดิ์ มีคนรักสรรถ้อยร้อยยจิต แม้นพูดชั่วตัวตายทำลายมิตร จะชอบผิดในมนุษย์เพราะพูดจา”-นิราศภูเขาทอง “อันอ้อยตาลหวานลิ้นแล้วสิ้นซาก แต่ลมปากหวานหูไม่รู้หาย แม้นเจ็บอื่นหมิ่นแสนจะแคลนคลาย เจ็บจนตายนั้นเพราะเหน็บให้เจ็บใจ”-เพลงยาวถวายโอวาท “เป็นมนุษย์สุคนธ์นิยมเพียงลมปาก จะได้ยากโหยงเพราะชีวหา แม้นพูดดีมีคนเขาเมตตา จะพูดจาจพิเคราะห์ให้เหมาะสม”-พระอภัยมณี ในหนังสืออรรถกถาธรรมบทขุททกนิกาย ภาคที่ 3 ท่านกล่าวถึงวาจาสุภาสิตโดยเปรียบเทียบ กับดอกไม้งามที่มีสีสวยและมีกลิ่นหอม ดังนี้ ยถาปิ รุจิริ ปุปผิ วณณวนต์ อคนธกั เอวิ สุภาสิตา วาจา อผลา โหติ อกุพพโต ยถาปิ รุจิริ ปุปผิ วณณวนต์ สุนธกั เอวิ สุภาสิตา วาจา สผลา โหติ สกุพพโต ฯ คำแปล: ดอกไม้งาม มีสีสวย แต่ไม่มีกลิ่น ฉนใด วาจาสุภาสิต ย่อมไม่มีผลแก่บุคคลผู้ไม่ทำตาม ฉนนัน แต่วาจาสุภาสิตย่อมมีผลแก่ผู้ทำตามด้วยดี เหมือนดอกไม้งาม มีสีสวย และมีกลิ่นหอม ฉนนัน ข้อความข้างต้นช่วยให้เห็นศาสตร์และศิลป์ของการพูด ที่ทุกคนควรเรียนรู้และฝึกฝนจนสามารถนำไปปฏิบัติจนเห็นผลได้จริง ช่วยให้เกิดการพัฒนาตนเองในทุกด้าน การพูดเป็นกระบวนการที่ต้อง มีการคิดวิเคราะห์อย่างรอบคอบ มีการวางแผน มีการวิเคราะห์ผู้ฟัง และเลือกใช้ภาษา ที่เหมาะสม กับกลุ่มผู้ฟัง การฝึกฝนทักษะการพูดจึงเป็นการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ทั้งในด้านกายภาพ และด้านความคิด ทั้งนี้เพื่อปรับบุคลิกภาพของตนเองให้พร้อม ในทุกสถานการณ์ เพราะเหตุนี้ การพูดจึงเป็น จุดเริ่มต้นของการเสริมสร้างความมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี ช่วยสร้างภาวะความเป็นผู้นำ และเป็นสะพาน เชื่อมโยงไปสู่ความสำเร็จ ในการดำเนินชีวิต ในที่นี้สามารถสรุปสาระสำคัญอันว่าด้วยศาสตร์และศิลป์ของการพูดได้ ดังนี้ 1) การพูดช่วยให้มนุษย์มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน เนื่องจากการพูดเป็น เครื่องมือสื่อสาร ที่สำคัญที่สุด ซึ่งจะทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข ช่วยสร้างความสัมพันธ์ ที่ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน และทำให้มนุษย์ได้เปิดเผยตนเองไปสู่โลกกว้างทั้งในระดับบุคคล ระดับสังคม และระดับชาติได้อย่างดียิ่ง 2) การพูดช่วยให้เกิดการรับรู้ความหมายร่วมกัน ด้วยเหตุผลของกระบวนการทางสังคม มนุษย์ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องติดต่อสื่อสารซึ่งกัน และกันอยู่ตลอดเวลา การสร้างความเข้าใจเพื่อให้เกิดการรับรู้ร่วมกันโดยเฉพาะในด้าน การใช้ภาษาเพื่อสื่อ

ความหมาย จึงเป็นปัจจัยหลักที่จะช่วยให้ขั้นตอนของ การสื่อสารบรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) การพูดช่วยให้เกิดการตอบสนองระหว่างกัน การสื่อสารด้วยการพูดส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นการสื่อสาร 2 ทาง (Two-way Communication) กล่าวคือ มีผู้ส่งสารและผู้รับสารใช้ภาษา เป็นสื่อกลางในการเจรจาติดต่อถึงกัน ผู้พูดซึ่งเป็นผู้ส่งสารนั้น ย่อมคาดหวังถึงปฏิกิริยาตอบสนองจากผู้ฟังซึ่งเป็นผู้รับสาร เพราะการตอบสนองต่อสารเปรียบเสมือนกระจกเงาที่ช่วยสะท้อนความสำเร็จ ของการพูด 4) การพูดช่วยเสริมสร้างลักษณะความเป็นผู้นำที่ดี ผู้พูดที่มีการฝึกฝนทักษะการพูดอยู่เสมอ จะช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นผู้นำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ การเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้อื่น ซึ่งลักษณะการเป็นผู้นำที่ดีนั้นจะแฝงอยู่ในตัวผู้พูดนั่นเอง ทั้งนี้โดยเริ่มจากการพัฒนาบุคลิกภาพ การวางตัว มารยาทในการพูด การแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากการอ่าน การฟัง การสังเกต และการ ลงมือทำ 5) การพูดช่วยเสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตย ผู้พูดที่มีการฝึกฝนและพัฒนาตนเอง จนเป็นนักพูดที่ดีนั้น ย่อมเป็นผู้มีจิตใจที่เป็นประชาธิปไตย กล่าวคือ เป็นผู้ยอมรับ ความแตกต่างทางความคิด สามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข รู้จักเคารพสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น มีใจเปิดกว้าง ยอมรับความจริง และน้อมรับคำติชมเพื่อนำไปแก้ไขพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น

การฝึกพูดภาษาอังกฤษให้เก่งด้วยตนเอง

ทำอย่างไรถึงจะพูดภาษาอังกฤษได้ เป็นคำถามที่ได้ยินบ่อยครั้ง แต่ก็ครั้งที่คำถามนี้ จะมีคำตอบ หรือมีการสานต่อประโยคให้เป็นการกระทำอันเกิดผลลัพธ์ เราจะมาดูกันว่า หากต้องการฝึกหรือพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เราจะมึวิธีการหรือขั้นตอนที่เราสามารถฝึกได้เองอย่างไรบ้าง บางคนบอกตัวเองว่าเราไม่ค่อยฉลาด เรียนไม่ค่อยเก่ง ไม่มีหัวด้านภาษา คงพูดไม่ได้หรือคงใช้เวลาเรียนอีกนาน เบื้องต้นผู้เรียนพึงรู้ไว้แน่ ๆ อยู่แล้วหนึ่งภาษา ถึงแม้ว่าคน ๆ นั้นจะไม่ฉลาดเลยก็ตาม นั่นเป็นผลมาจากการที่เราอยู่ในสภาพแวดล้อม ของการใช้ภาษานั้น ๆ และเกิดการเอาตัวรอดท่ามกลางการใช้ภาษา สุดท้ายเราก็จะพูดภาษานั้นได้ ยกตัวอย่างคนที่ไปเรียนต่างประเทศบางคน ยังติดเพื่อนคนไทย ไปไหน มาไหน จะทำอะไรก็ต้องเกาะกลุ่มเพื่อนคนไทยไว้ก่อน ผลลัพธ์คือพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ หรือไม่คล่องตามที่ควรจะได้จากการไปอยู่ต่างประเทศ แต่คนที่เอาตัวเองไปอยู่ในสภาพแวดล้อมของการสื่อสาร เป็นภาษาอังกฤษตลอดทั้งวัน จะทำให้การรับรู้ การพูด การคิด การตอบสนองต่อภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ ไม่นานผู้คนกลุ่มเหล่านั้น ก็สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ดังนั้นการพูดภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถฝึกฝนได้ การพูดภาษาอังกฤษได้ในคำจำกัดความของผู้เขียน คือ การที่เราสามารถพูดภาษาอังกฤษได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามของสมอง หรือใช้ให้น้อยที่สุด ที่เหลือคือความเป็นอัตโนมัติและความเป็นธรรมชาติ

ข้อควรปฏิบัติสำหรับการฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตัวเอง

1. พยายามอย่ากังวลเรื่องแกรมม่า (Grammar) เพราะแกรมม่าคืออุปสรรคตัวร้าย ของ การพูด มันจะฉุดเราให้พูดได้ช้าลง เพราะการที่เราไม่คิดเรื่องความถูกต้อง ของโครงสร้างประโยค เรา จะประมวผลไม่ทัน อาจทำให้ไม่ได้พูด เนื่องจากอีกฝ่ายพูดเรื่องอื่นไปแล้ว การคำนึงถึงหลักแกรมม่า จะทำให้เราเกิดการกลัวความผิดพลาด สุดท้ายจะเกิดอาการอาย และกลัวที่จะพูดออกมา ดังนั้นเวลาพูดควรอาศัย ความเคยชินของประโยค แล้วหากไม่เคยพูดจะเอาความเคยชินมาจากไหน ความเคยชินจะเกิดจากการฝึกตามบทความตอนที่เรียน คือ การอ่านและการฟัง หากเราอ่านและฟังบ่อย ๆ ดูหนังบ่อย ๆ อ่านหรือดูสารคดี หรือดู YouTube ที่มีการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษบ่อย ๆ จะทำให้เราค้นชินกับการใช้ประโยค หรือคำศัพท์ต่าง ๆ ถ้าเราได้ลองฝึกพูดตามสิ่งที่เราได้ยิน หรือได้อ่านจะทำให้เราพูดได้แบบ เป็นธรรมชาติมากกว่า ต้องมานั่งคิดว่าประโยคประมาณนี้ กาลเวลานี้ ต้องใช้โครงสร้างประโยคใดเรียงอย่างไร ผันกริยาอย่างไร

2. เวลาจำศัพท์ให้จำเป็นวลี (Phrase) หรือประโยค (Sentence) อย่าพยายามจำเป็นคำ (Word) บางที่เราทราบความหมายของคำศัพท์ แต่พอถึงเวลาพูด กลับไม่รู้ว่าศัพท์คำนี้ ใช้อย่างไร หรือใช้ในกรณีไหน ดังนั้นเวลาเปิดศัพท์ หรือจำศัพท์แนะนำให้จำมาเป็นวลี หรือประโยคเลย ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่น เราพบประโยคที่บอกว่า “I am so sick of being sick” ส่วนมากหากเราไม่รู้จักความหมายของคำว่า Sick เราก็จะเปิดหา และพบว่าความหมายคือป่วย แต่หากเราจำและฝึกพูดทั้งประโยค เราจะรู้ว่า sick สองตัวในประโยคมีความแตกต่างกันเล็กน้อย sick ตัวแรกความหมายจะออกแนว เปื่อ หงุดหงิด ทนไม่ไหว โดยทั้งประโยคจะมีความหมายประมาณว่า “ฉันเบื่อมากกับการเจ็บป่วย” เป็นต้น

3. พยายามไม่แปล หรือถอดคำจากไทยเป็นอังกฤษ และพยายามเรียนรู้สำนวน (Idiom) ให้มากที่สุด ยกตัวอย่าง ประโยคที่เคยได้ยินมา หญิงสาวต้องการบอกกับแฟนหนุ่ม ว่าสิ่งที่เขาเพิ่งพูดไป เขาแค่พูดเล่น ๆ หรือล้อเล่น หญิงสาวพูดอย่างมั่นใจว่า “I speak play play” พร้อมกับหัวเราะชอบใจ แฟนหนุ่มยั้ง และไม่รู้ว่าเป็นสาวกำลังบอกอะไร ในสถานการณ์นี้หากเรารู้ว่าการล้อเล่น หรือพูดเล่น ๆ ใช้สำนวนที่ว่า I am (just) kidding. หรือ I am joking. เราก็จะสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง .

4. พยายามแวดล้อมตัวเองด้วยการพูดภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุด หากเราไม่ทำเช่นนี้ เราก็จะไม่มีโอกาสได้ฝึกพูดเลย ถึงแม้ว่าจะฝึกอ่านและฟังมากแค่ไหน หากปราศจากการฝึกและทดลองพูดแล้ว ย่อมไม่สามารถพูดได้ พยายามหาเพื่อนชาวต่างชาติ หรือเข้ากลุ่มที่มีชาวต่างชาติ หากิจกรรมยามว่างทำ เพื่อให้ได้มีโอกาสพูดคุย แต่ถ้าหาเพื่อนต่างชาติไม่ได้ จริง ๆ อาจลองตั้งกฎกับเพื่อนที่กำลังฝึกภาษาเหมือนกันว่าในหนึ่งชั่วโมงถัดไปให้ทั้งสองฝ่ายสนทนาเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น วิธีนี้จะดี

ตรงที่ว่าเราจะไม่ เจริญอายุ และกล้าพูดมากกว่า แต่อาจจะไม่ดีตรงที่เวลาเราพูดผิด อาจจะไม่มีคน
แก้ไขให้ หรือไม่ได้เรียนรู้ประโยชน์อันหลากหลายที่ถูกต้องจากเจ้าของภาษาโดยตรง

การบริการ (Service) คือ การให้ความช่วยเหลือ หรือการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น
การบริการ ที่ดี ผู้รับบริการก็จะได้รับความประทับใจ และชื่นชมองค์กร ซึ่งเป็นสิ่งดีสิ่งหนึ่ง อันเป็น
ผลดีกับองค์กรของเรา เบื้องหลังความสำเร็จเกือบทุกงาน มักพบว่างานบริการ เป็นเครื่องมือ
สนับสนุนงานด้านต่าง ๆ เช่น งานประชาสัมพันธ์ งานบริการวิชาการ เป็นต้น ดังนั้น ถ้าบริการดี
ผู้รับบริการเกิดความประทับใจ ซึ่งการบริการ ถือเป็นหน้าเป็นตาขององค์กร ภาพลักษณ์ขององค์กรก็
จะดีไปด้วย

คำว่า “Service” แยกอักษรออกเป็นความหมายดังนี้

S=Smile (อ่านว่า สมาย) แปลว่า ยิ้มแย้ม

E=enthusiasm (อ่านว่า เอนทูซิแอสซึม) แปลว่า ความกระตือรือร้น

R=rapidity (อ่านว่า เรปิดเนส) แปลว่า ความรวดเร็ว ครบถ้วน มีคุณภาพ

V=value (อ่านว่า วาลู) แปลว่า มีคุณค่า

I=impression (อ่านว่า อิมเพรสชัน) แปลว่า ความประทับใจ

C=courtesy (อ่านว่า เคอติซี) แปลว่า มีความสุภาพอ่อนโยน

E=endurance (อ่านว่า เอนดูเร้น) แปลว่า ความอดทน เกือบอารมณ์

การบริการที่ดีต้องเกิดขึ้นจากใจ เพราะการบริการเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้เพื่อให้เกิด
ความรวดเร็ว สบายใจและพอใจคนส่วนใหญ่คิดว่างานบริการเป็นเรื่องของการรับใช้ แต่ที่จริงไม่ใช่
งานบริการคืองานใด ๆ ก็ได้ที่เกิดจากมีผู้ให้และผู้รับอย่างมีเงื่อนไขกล่าว คือ เป็นบริการที่ดีแล้วผู้รับ
ต้องพึงพอใจต้องให้บริการ

ทำไมต้องให้บริการ

ให้บริการ เพราะต้องการสนองตอบต่อในทางจิตวิทยาคนเรามีความต้องการ ถึง 5 ระดับ
ตามหลักของมาสโลว์ (Maslow's needs) เริ่มจากต้องการปัจจัยพื้นฐานสำหรับชีวิต ต้องการความ
รัก ต้องการความปลอดภัย ต้องการคนมีคุณค่า และต้องการเดินสู่ ความมีศักยภาพของตน

การปฏิบัติในการให้บริการ

ทางกาย ต้องดูแลสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงสดชื่นด้วยอาการกระปรี้กระเปร่า ไม่ง่วงเหงา
หาวนอน เชื่องซึม มีลักษณะตะมัดตะแมง กระฉับกระเฉง กระชุ่มกระชวย หน้าตาสดใส หัวใจ
เรียบร้อย ไม่ปล่อยผมรุงรัง หรือหัวยุ่งเป็นกระเซิง การแต่งกายเรียบร้อย ยิ้ม ไหว้ หรือทักทาย
เหมาะสม กิริยาสุภาพ เป็นคุณสมบัติขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นต้องวางตัวเป็นมิตร เปิดเผย จริ่งใจ
สนองความต้องการของผู้รับบริการอย่างกระตือรือร้น แสดงความเต็มใจ ที่จะให้บริการ

ทางวาจา ต้องใช้ถ้อยคำชวนฟัง น้ำเสียงไพเราะชัดเจน พุดมีหางเสียง มีคำขานรับเหมาะสม กล่าวต้อนรับและสอบถามว่าจะให้ช่วยบริการอย่างไร พุดแต่น้อยฟังให้มาก ไม่พุดแทรก ไม่กล่าวคำตำหนิ อาจพุดทวนย้ำสิ่งที่มีผู้มาติดต่อต้องการให้เขาฟังเพื่อความเข้าใจตรงกัน พุดให้เกิดประโยชน์ต่อผู้รับบริการ ไม่พุดมากจนเกินจริง พุดเพื่อความสบายใจ ของผู้รับบริการ และใช้ถ้อยคำเหมาะสม

ทางใจ ต้องทำจิตใจให้เบิกบานแจ่มใส ยินดีที่จะต้อนรับ ไม่รู้สึกขุ่นเคืองที่จะต้องรับหน้า หรือพบปะกับคนแปลกหน้าที่ไม่คุ้นเคยกันมาก่อน แต่มาเรียกร้องต้องการนั้น ต้องการนี้ ไม่ปล่อยให้จิตใจหม่นหมองใจลอยขาดสมาธิในการทำงาน เศร้าซึม เบื่อหน่ายหรือเซ็ง

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการบริการ

การให้บริการเป็นงานที่ล่อแหลม ทำดีก็เสมอตัวผิดพลาดก็ได้รับคำตำหนิจึงเป็นงาน ที่ต้องการความรับผิดชอบสูง และมีจิตใจหนักแน่น ผู้ซึ่งทำงานบริการแล้วเกิดผิดพลาด บางคนก็ เสียอกเสียใจ แต่กลับกัน ผู้ซึ่งไม่มีความรับผิดชอบมักกล่าวโทษผู้อื่นป้ายความผิดให้คนต่าง ๆ แม้แต่ ผู้มารับบริการ เป็นเรื่อง การหาแพะรับบาป หรือหาเหตุผลมากล่าวอ้างต่าง ๆ นานา ให้พ้นไป จากความรับผิดชอบของตน วิธีการให้บริการอันจะทำให้ผู้รับบริการพอใจ จะต้องรู้ความคาดหวัง ของเขา และปฏิบัติตามความคาดหวังเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้ยอมไม่ใช้เรื่องง่าย ๆ เพราะการปฏิบัติด้วยกาย วาจาใจ ต่อคนต่าง ๆ ให้สามารถสนอง ความต้องการของผู้รับบริการแต่ละประเภท ทุกระดับย่อมมีความยากลำบาก การที่จะให้บริการเป็นที่พอใจของทุก ๆ คน ดูจะเป็นเรื่องเป็นไปได้ แต่ก็ไม่พ้นวิสัยที่จะ ทำให้คนส่วนใหญ่พึงพอใจ หากเรามีความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงและพัฒนาการให้บริการอยู่เสมอ

หัวใจของการให้บริการ

1. ต้องการความรวดเร็ว ยิ่งภาวะการแข่งขันยุคปัจจุบัน ความรวดเร็วของการปฏิบัติงาน ความรวดเร็วของการให้บริการจากการติดต่อจะเป็นที่พึงประสงค์ของทุกฝ่าย ดังนั้นการให้บริการที่รวดเร็ว จึงเป็นที่ประทับใจ เพราะจะไม่ต้องเสียเวลารอคอย สามารถใช้เวลาได้คุ้มค่า ในช่วงเวลาสั้นๆ สามารถทำงานได้หลายอย่าง ทำให้สามารถเพิ่มปริมาณและคุณภาพของงาน

2. ประหยัดเงินและเวลา การให้บริการที่รวดเร็ว ช่วยให้ประหยัดเงินในการจ้าง หรือค่าใช้จ่าย การให้บริการ เช่น แทนที่จะใช้เงินจ้างบุคคลทำงาน 3 วัน แต่ผู้ให้บริการทำงาน ด้วยน้ำใจ การให้บริการด้วยความซื่อสัตย์รวดเร็ว ทำให้การใช้จ่ายเงินน้อยลง เพราะงานเสร็จเร็วทำให้ทุกฝ่าย ประหยัดเงินและเวลา และทำให้ผู้มารับบริการสามารถปฏิบัติงานอื่นได้อีก จึงจะสามารถเพิ่มคุณค่า และรายได้ให้กับทุกฝ่าย

3. เกิดความรู้สึกที่ดีต่อผู้ให้บริการ ผู้มาติดต่อขอรับบริการ เมื่อผลลัพธ์เกิดขึ้นเร็ว และ ด้วยน้ำใจบริการที่ดี จะสร้างสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน ระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ จะเกิดความ

ประทับใจ และยินดีที่จะกลับมาติดต่อและมารับบริการอีก และยิ่งจะนำผลที่เกิดขึ้น หรือความประทับใจที่มีไปบอกต่อเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์อีกทางหนึ่ง

โดยสรุปจะเห็นได้ว่า การให้ความสำคัญกับการให้บริการนั้นมีความสำคัญมาก ซึ่ง ส่วนหนึ่งต้องได้รับความร่วมมือจากผู้รับบริการ และผู้ให้บริการต้องเป็นบุคคลที่มีใจในการให้บริการเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้ให้บริการคือพนักงานผู้ให้บริการทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะให้ข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ การต้อนรับบุคคลทั้งภายในและภายนอก รวมถึงผู้มาติดต่อ ทุกประเภท เป็นต้น ต้องเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการให้บริการ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดี และความประทับใจกับผู้รับบริการทุกคน และท้ายสุด ผู้ให้บริการเป็นกลไกสำคัญที่สุดที่ต้องพัฒนาบุคลิกภาพและทัศนคติที่ดีโดยเฉพาะการมีจิตสำนึกในการรัก การให้บริการ เพื่อการพัฒนาองค์กรอย่างสมบูรณ์แบบ และขอเน้น ถึงความสำคัญของการให้บริการ เพื่อช่วยให้ทุกฝ่ายในองค์กรได้มองเห็นภาพร่วมกันว่า เป้าหมายของการบริการคือ ผู้มาติดต่อหรือลูกค้าว่าทำอย่างไรให้เขาพึงพอใจกลับไปโดยถือว่าลูกค้ามีความสำคัญจนมีคำพูดว่า “Customer is King” มาช่วยกันปฏิบัติตนให้เกิดผล โดยถือหลักง่าย ๆ “เอาใจเขา มาใส่ใจเรา” ทำให้สิ่งที่เขาต้องการให้สำเร็จให้ได้ด้วยยุทธศาสตร์เริ่มต้นง่าย ๆ คือ “ยิ้มแย้มแจ่มใส ทักทาย ช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ โดยเร็ว และมีคุณภาพ” ถ้าสร้างคุณลักษณะดังกล่าวให้เกิดได้ จะเกิดพลังสำคัญ คือ “การบอกต่อ” ที่เรียกว่า “ปากต่อปาก” จะทำให้เกิดผลรับกลับคืนมากกว่า อย่าลืมว่าการบริการคือปัจจัยแห่งความสำเร็จของทุกองค์กรและทุกหน่วยงาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะ ทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมอง และมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่เด็กได้รับ การเรียน การสอน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ ด้วยคะแนน จากแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2530: 29)

2. จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ โดย ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมาที่สังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปะศึกษา 2, พลศึกษา 3. การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ ซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติและผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหา รวมทั้งพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ คือ

2.1 การสอบปากเปล่า การสอบแบบนี้มักจะทำโดยรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอบ ที่ต้องการดูแลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านหนังสือ การสอบสัมภาษณ์ ซึ่งต้องการดูการใช้ถ้อยคำใน การตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น การสอบปริญญานิพนธ์ ซึ่ง ต้องการวัดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ทำ และคำถามก็สามารถเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมได้ตามที่ ต้องการ

2.2 การสอบแบบให้เขียนตอบ เป็นการสอบวัด ที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ซึ่ง มีรูปแบบตอบอยู่ 2 แบบคือ

2.2.1 แบบไม่จำกัดคำตอบ ซึ่งได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัย หรือ ความ เรียง

2.2.2 แบบจำกัดคำตอบ ซึ่งเป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะ ให้ตอบ หรือกำหนดคำตอบที่ให้เลือก ซึ่งมีรูปแบบของคำตอบอยู่ 4 รูปแบบคือ 1) แบบเลือก ทางใดทางหนึ่ง 2) แบบจับคู่ 3) แบบเติมคำ 4) แบบเลือกคำตอบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภัทรภร บุญศร (2562) การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ บทฝึก การสนทนา ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร โดยภาพรวมมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนการทดลองที่ ระดับค่าเฉลี่ย 3.75 และหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.98 โดยพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการ พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ใน ระดับดีร้อยละ 3.33 หลังการทดลองพบว่านักศึกษาสามารถพูด ภาษาอังกฤษได้ดีมาร้อยละ 100.0 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษาก่อนและหลังการทดลองพบว่า หลังการทดลองนักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารได้ดีขึ้น โดยมีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

กนิษฐา วังสำเภา (2561) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อ การสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการ สื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 83.22/84.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลัง เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิธีการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ชั้นปีที่ 2 จำนวน 32 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ชั้นปีที่ 2 จำนวน 32 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ซึ่งได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 จำนวน 6 บทเรียน

2. แบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ จำนวน 6 เรื่อง คือ การพูดให้บริการในงานต่าง ๆ ของ 1. พนักงานเสิร์ฟ 2. พนักงานร้านขายอาหาร 3. พนักงานรับ-ส่งสินค้าออนไลน์ 4. พนักงานขับรถแท็กซี่ 5. พนักงานต้อนรับส่วนหน้า 6. พนักงานขายสินค้าออนไลน์

3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 จำนวน 6 บทเรียน

1.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้จากแบบเรียน

1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 บทเรียน

1.3 นำแผนการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อหัวหน้ากลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศและอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญภาษาต่างประเทศ คือ Mr.Igor Ambalov เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความถูกต้องตามจุดประสงค์ การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

1.4 นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว มาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ จำนวน 6 เรื่อง คือ การพูดให้บริการในงานต่าง ๆ 1.พนักงานเสิร์ฟ 2. พนักงานร้านขายอาหาร 3. พนักงานรับ-ส่งสินค้าออนไลน์ 4. พนักงานขับรถแท็กซี่ 5. พนักงานต้อนรับส่วนหน้า 6. พนักงานขายสินค้าออนไลน์ ดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ

- 2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ
- 2.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และ เนื้อหาเพื่อสร้างแบบฝึกการพูดให้บริการ ในงานต่าง ๆ
- 2.4 สร้างแบบฝึกแบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
- 2.5 นำแบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ธัชชา ทองมิตร หัวหน้ากลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญภาษาต่างประเทศ คือ Mr.Igor Ambalov เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) การใช้ภาษา ความสอดคล้องระหว่างการสร้างแบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ กับจุดประสงค์ การเรียนรู้ และความเหมาะสมของเนื้อหา
- 2.6 นำแบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ชั้นปีที่ 2 จำนวน 32 คน ซึ่งเป็นนักศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ฝึกการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อหาคุณภาพ
- 2.7 นำแบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ที่ทดสอบกับกลุ่มทดลองมาใช้ เป็นแบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ
- 2.8 นำแบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ มาใช้ในการทดลอง
3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้
 - 3.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ
 - 3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ได้แก่ คู่มือการวัดผลและประเมินผล วิธีการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ
 - 3.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ต้องการวัดตามหัวข้อเรื่องในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ
 - 3.4 สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 3.5 นำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ ธัชชา ทองมิตร หัวหน้ากลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญภาษาต่างประเทศ คือ Mr. Igor Ambalov เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) การใช้ภาษา ความสอดคล้อง

ระหว่างแบบทดสอบ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสม ของคำถามตัวเลือก และค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ เห็นว่าสอดคล้องให้คะแนน +1 ไม่แน่ใจให้คะแนน 0 เห็นว่า ไม่สอดคล้องให้คะแนน -1

3.6 นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการตรวจสอบ มาคำนวณหา ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของคำถามและตัวเลือกที่มีค่าเท่ากับ หรือมากกว่า .50 ที่ถือว่ามี ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาในระดับ ดี และสามารถนำไปวัดผลได้ (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์, 2545: 145) และผลการพิจารณาค่า IOC ได้เท่ากับ 0.67-1.00 แล้วคัดเลือกข้อสอบทั้งหมด จำนวน 30 ข้อ

3.7 นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วไปทดสอบนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ชั้นปีที่ 2 จำนวน 32 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง และนักศึกษาผ่านการเรียนรู้ตามเนื้อหาของแบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3.8 นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่นักศึกษาทำการทดสอบมาตรวจ ให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน

3.9 นำผลการสอบของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาความยาก (Difficulty= p) และค่าอำนาจจำแนก(Power of discrimination= r) และจากผล การวิเคราะห์ เลือกแบบทดสอบเฉพาะข้อที่มีค่าระดับความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.22-0.78 ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.21-1.00 จำนวน 30 ข้อ วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนทั้งหมดโดยใช้วิธีของคูเดอร์- ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) KR คือแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนให้ข้อถูกได้ 1 คะแนน และ ข้อผิดให้ 0 คะแนน ผลการหาค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538: 197-198)

3.10 นำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนที่คัดเลือกไว้ 30 ข้อ มาใช้ก่อนและหลัง การทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และให้คำอธิบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการทักษะการพูดในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ
2. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้เวลา 50 นาที แล้วผู้วิจัย ตรวจสอบบันทึกคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดสอบเป็นคะแนนทดสอบก่อนการทดลอง
4. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองโดยใช้แบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ รวม

12 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม 2564-ตุลาคม 2564

5. เมื่อผู้วิจัยดำเนินการสอนครบ 12 ชั่วโมงแล้ว ได้ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบ ชุดเดิมของกลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง และบันทึกผลการสอบให้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Post-test)

6. ผู้วิจัยประเมินผลโดยการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลมาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของการพูดภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกการพูดบริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ตามสถานการณ์จริง

ค่า	คะแนนระหว่างเรียน						คะแนนระหว่างเรียน	คะแนนหลังเรียน
	1	2	3	4	5	6		
ร้อยละ	75.31	73.75	78.12	75.00	71.87	78.75	75.45	80.67

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลรวมของคะแนนจากการทำแบบฝึกการพูดบริการในงานธุรกิจบริการตามสถานการณ์จริงของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 75.45 และผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 80.67 จะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการพูดบริการในงานธุรกิจบริการตามสถานการณ์จริงมีค่าเท่ากับ 75.45/80.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์กำหนด

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบฝึกการพูดบริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ตามสถานการณ์จริง

การประเมินผล	n	\bar{X}	SD	t
ก่อนการทดลอง	32	17.05	5.66	6.66
หลังการทดลอง	32	24.33	4.24	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 24.33 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 17.05 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน และค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่า เท่ากับ 6.66 แสดงว่านักศึกษา มีความสามารถในการพูด โดยใช้แบบฝึก การพูดบริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ตามสถานการณ์จริงในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ หลังเรียนสูงกว่าความสามารถในการพูดโดยใช้แบบฝึกการพูดบริการใน

งานธุรกิจต่าง ๆ ตามสถานการณ์จริงในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของการพูดภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกการพูดบริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า ผลรวมของคะแนนจากการทำแบบฝึกการพูดบริการในงานธุรกิจบริการตามสถานการณ์จริงของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 75.45 และผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 80.67 จะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการพูดบริการในงานธุรกิจบริการตามสถานการณ์จริงมีค่าเท่ากับ 75.45/80.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์กำหนด จึงแสดงว่าแบบฝึกการพูดบริการในงานธุรกิจบริการตามสถานการณ์จริง ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการมีประสิทธิภาพดี

2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ตามสถานการณ์จริงพบว่าผลการใช้แบบฝึกการพูดบริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ตามสถานการณ์จริง มีคะแนนเฉลี่ย หลังเรียนจากกลุ่มการทดลอง จำนวน 32 คนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 24.33 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 17.05 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน และค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่า เท่ากับ 6.66 แสดงว่านักศึกษา มีความสามารถในการพูด โดยใช้แบบฝึก การพูดบริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ตามสถานการณ์จริงในวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ หลังเรียนสูงกว่าความสามารถในการพูดโดยใช้แบบฝึกการพูดบริการใน งานธุรกิจต่าง ๆ ตามสถานการณ์จริงในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของความรู้ความเข้าใจของความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อ ธุรกิจบริการ เรื่องศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการในงานธุรกิจต่าง ๆ โดยใช้แบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ พบว่านักศึกษาทุกคนมีคะแนนเฉลี่ย หลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นเท่ากับ 24.33 คะแนน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษามีความตั้งใจในการพูดเพื่อนำไปใช้ในการทำงาน Part-time ของนักศึกษาด้วย และนักศึกษายังมีความสามารถในการพูดได้ มีความชัดเจนในการออกเสียงสำเนียง

ทางภาษาที่ถูกต้อง และมีความคล่องแคล่วในการพูด นักศึกษาพยายาม มาฝึกพูดนอกเหนือจากแบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ เพื่อนำผลที่ได้รับจากการฝึกมาใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาได้ เพราะนักศึกษาทุกคนมีความสนใจอยู่แล้ว นักศึกษาจึงมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น โดยเฉพาะนักศึกษาที่ชอบ และใส่ใจ และเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาเอง และนักศึกษาที่นำไปฝึกอย่างต่อเนื่องก็จะมีผลต่อการเข้าสอบแข่งขันทักษะวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาอังกฤษ ที่สถาบันต่าง ๆ จัดขึ้น และนักศึกษาก็ได้รับรางวัล ได้รับใบประกาศเกียรติคุณ และได้รับเงินรางวัลในการผ่านตามเกณฑ์การแข่งขันกำหนด ซึ่งเป็นผลดีต่อนักศึกษามาก ในการทำวิจัยครั้งนี้ อาจเป็นเพียงการเริ่มต้นที่ดี ที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาแม้ว่านักศึกษาจะทำคะแนน การทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นบ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรภร บุญศรี ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ และผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลอง ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.75 และหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.98 โดยพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดี ร้อยละ 3.33 หลังการทดลองพบว่า นักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีมากร้อยละ 100.0 และ ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลอง พบว่า หลังการทดลองนักศึกษสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น โดยมีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และงานวิจัยของกนิษฐา วังสำเภา ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง ผลการวิจัยพบว่าชุดฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 83.22/84.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและ หลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษายังได้นำวิธีการฝึกพูดไปใช้ในความก้าวหน้าในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการนี้ ไปพูดคุยกับเพื่อน ๆ ด้วยกันเอง และพูดคุยกับเพื่อน ๆ ที่อยู่ต่างสาขาวิชา เพื่อถ่ายโอนความรู้กับเพื่อน ๆ ด้วยกัน และอาจนำความรู้ที่ได้รับไปใช้กับวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนต่อไป ที่มีส่วนเกี่ยวเนื่องด้วย รวมทั้งนำไปใช้ในชีวิตประจำวันที่ต้องพบปะผู้คนอยู่เสมอ ๆ ตลอดจนการทำงานที่ต้องพูดคุย และให้บริการกับผู้คนอีกมากมาย ที่เข้ามาทำงานร่วมกันในหน่วยงานนั้น ๆ ได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. แบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ในแต่ละชุด และแบบทดสอบ ควรเป็นตัวอย่างบทเรียน และนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษในปีต่อไปด้วย

2. เป็นแนวทางให้กับผู้สอนในการใช้แบบฝึกการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากประสบการณ์จริง ในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้สอนควรมีการศึกษาเป้าหมายของการเรียนและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมาย รวมทั้งลำดับขั้นตอนดังกล่าว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และเกิดผลที่ดีตามจุดประสงค์ก่อนนำไปใช้ ในการเรียนการสอนในวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและใกล้เคียง

2. ควรมีการศึกษาค้นคว้าการใช้แบบฝึกทักษะการพูดให้บริการในงานธุรกิจต่าง ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจเพื่อธุรกิจบริการว่ามีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษในวิชาอื่น ๆ หรือนำไปใช้นอกเหนือจากบทเรียนด้วยหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

กนิษฐา วังสำเภา. (2561). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง: โรงเรียนหนองทุ่มศรีสำราญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ. ค้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2565, จาก <http://www.sisaketpao.com/2021/index.php?d=viewboard&id=267>

พลอยไพลิน ทองหยอด และ สุรภา ไถ่บ้านกวย. (2563). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพนักงานบริการ ภายในศูนย์การค้าขนาดใหญ่ในเขตปทุมวัน: หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ค้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2565, จาก http://www.vl-abstract.ru.ac.th/AbstractPdf/2562-1-1_1596021947.pdf

ภัทรภร บุญศร. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้ บทฝึกการสนทนา ภาษาอังกฤษ. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. ค้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2565, จาก <http://research.rmu.ac.th/rdimis//upload/fullreport/1632636122.pdf>

**การศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบการสอบระหว่างการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot!
กับการสอบปกติ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม**

**An Achievement Study to Compare Exams while Using The Kahoot!
with Regular Exams, Food and Beverage Service Courses for Students in
The Vocational Certificate Level, 2nd Year of Hotel Program Wimol
Business Administration Technological College**

สุชีพ เมืองลาย

วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 60013@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอบระหว่างการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! กับการสอบปกติรายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม พบว่าผลศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อการเปรียบเทียบผลการสอบ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มผลสัมฤทธิ์ของคะแนนแบบทดสอบโดยการใช้แบบทดสอบปกติ คือ ผลคะแนนเฉลี่ย=4.52 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)=0.97 ไม่แตกต่างกัน คิดเป็นร้อยละ 45.27 ส่วนสัมฤทธิ์ของคะแนนแบบทดสอบโดยการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! คือ คะแนนเฉลี่ย=8.16 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)=1.02 แตกต่างกันอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 81.66 ซึ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบผลการสอบ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มผลสัมฤทธิ์ของคะแนนการสอบโดยการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการสอบแบบปกติ

คำสำคัญ: งานบริการอาหารและเครื่องดื่ม, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, Kahoot

Abstract

The objective of this research was to study the results to compare the exams while using the Kahoot! with regular exams in food and beverage service courses for vocational students Year 2 in Hotel program The result showed that the mean score =4.52, standard deviation SD=0.97, no difference accounted for 45.27 percent of the

results of the test scores using the Kahoot! is mean score =80.16, standard deviation SD=1.02 but very different accounted for 81.66 percent which has the result higher than normal exams.

Keywords: food and beverage service; academic achievement, Kahoot

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งเป็นหนึ่งธุรกิจที่มีความสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นักศึกษาหรือผู้มีความสนใจปฏิบัติงานในส่วนงานด้วยการท่องเที่ยวและการโรงแรม ต้องมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการอาหารและเครื่องดื่ม เนื่องด้วยโลกของธุรกิจทุกวันนี้จะเห็นได้ว่ามีลักษณะของการแข่งขันกันสูงมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข่งขันในด้านการให้บริการ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยการแข่งขันอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวสินค้า คุณภาพ หรือ ราคา ในปัจจุบันเกือบทุกหน่วยงานหรือองค์กรมีการนำเสนอให้ลูกค้าในลักษณะที่ไม่ค่อยจะแตกต่างกันมากนัก ดังนั้นกลยุทธ์การให้บริการที่ดีจึงถูกนำมาใช้เพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้า ให้สามารถรักษาลูกค้าเดิมและเพิ่มลูกค้าใหม่ให้ได้มากที่สุด ซึ่งจะช่วยให้ธุรกิจนั้นประสบความสำเร็จได้

การจัดการเรียนการสอนด้านธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในปัจจุบันพบปัญหาเกี่ยวกับเอกสารความรู้เฉพาะด้านดังกล่าว จึงทำให้ผู้สอนต้องใช้เอกสารจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาประกอบการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง ชร.211 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ พบว่า นักศึกษามีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชางานบริการอาหารและเครื่องดื่มต่ำ จากปัญหาดังกล่าวในข้างต้น ผู้วิจัย เห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องแก้ไขปัญหานี้ จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบการสอบระหว่างการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! กับการสอบปกติ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ เพื่อให้ นักศึกษาพัฒนาและได้ฝึกทักษะการคิดและจดจำเนื้อหาบทเรียน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องแก่นักศึกษาและมีความสนุกกับการเรียนและการสอบและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการสอบโดยใช้สื่อ Kahoot! กับการสอบปกติเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และเพื่อสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธนา สิริธนาดีพันธ์ (2560) เรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมควบคู่กับการใช้แอปพลิเคชันคาฮูท เพื่อพัฒนาทักษะการแต่งประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการศึกษา พบว่า

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมควบคู่กับการใช้

แอปพลิเคชัน Kahoot เรื่อง การแต่งประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 83.28/ 85.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 2. การหาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมควบคู่กับการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot เรื่อง การแต่งประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6980 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6980 หรือคิดเป็นร้อยละ 69.80 3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมควบคู่กับการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot เพื่อพัฒนาการแต่งประโยค ความสามารถและมีทักษะการในการแต่งประโยคหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อการศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบการสอบระหว่างการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! กับการสอบปกติ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนรายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง ชรร.211 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ

แนวคิดทฤษฎี

ทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายามเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการหรือระดับของความสำเร็จที่ได้รับในแต่ละด้านโดยเฉพาะหรือโดยทั่วไป (เดโช สวานานนท์, 2512: 3-4)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียน ซึ่งได้ประเมินผลจากหลายวิธี ดังต่อไปนี้ (อัจฉรา สุขารมณ และ อรพินทร์ ชูชม, 2530: 3)

1. กระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทั่วไป
2. กระบวนการที่ได้จากเกรดเฉลี่ยของโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาที่ยาวนาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่น่าเชื่อถือมากกว่า เพราะการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบ

อื่นๆหลายด้านจึงย่อมดีกว่าการแสดงขนาดของความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกๆไป เพียงครั้งเดียว

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่ได้จากการสอบและวิธีการวัดผลของโรงเรียนต่ำกว่า 2.00

แอปพลิเคชัน Kahoot!

วัตถุประสงค์: จัดทำเป็นเอกสารคู่มือปฏิบัติงานและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการใช้งาน Kahoot

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน:

Kahoot! คือ แอปพลิเคชันที่สำหรับสร้างคำถามและคำตอบคำถาม โดยมีรูปแบบที่ผู้ตอบนั้นต้องอยู่ในสถานที่เดียวกับผู้ถามจึงจะสามารถมองเห็นคำตอบได้ ซึ่งคำถามนั้นมีทั้งรูปแบบของคำถามหลายตัวเลือกแบบสอบถามความคิดเห็น และแบบสำรวจ

1. การสร้างคำถาม
2. เมื่อสร้างชุดคำถามเรียบร้อยแล้วสามารถกดเริ่มการใช้งานได้โดยเข้าที่หน้า My Kahoots จากนั้นกดที่ปุ่ม PLAY เพื่อเริ่มการใช้งาน โดยจะปรากฏหน้าต่างเริ่มเกม โดยแบ่งเป็นแบบ 1 เรื่องต่อ 1 ผู้ตอบและ 1 เครื่องหลายผู้ตอบ และมีตัวเลือกเสริมสำหรับรูปแบบคำถามอีกด้วย
3. เมื่อทำการเริ่มจะมีรหัส (PIN) เป็นรหัสที่ใช้สำหรับให้ผู้ตอบใช้ร่วมการตอบคำถาม
4. ผู้ที่ต้องการตอบคำถามสามารถเข้าใช้งานผ่านทาง <https://kahoot.it> หรือ แอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนซึ่งจะมีช่องที่ใช้สำหรับกรอกรหัสผ่าน และชื่อของผู้ตอบ

เมื่อเริ่มการถามคำถามผู้ตอบจะเห็นเพียงคำถามโดยคำตอบจะอยู่บนหน้าจอของผู้ถามเท่านั้น

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพอใจ (Satisfaction) ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายความหมาย ดังนี้ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า พึงพอใจ หมายถึง รักชอบใจ และพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

จากการตรวจเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของ บุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดเลี้ยง

การจัดเลี้ยงอาหารในงานเลี้ยง

- การจัดเลี้ยงอาหารรูปแบบต่างๆ
- รายการอาหารสำหรับงานเลี้ยง
- การจัดเลี้ยงแบบบุฟเฟ่ต์
- การจัดเลี้ยงแบบอาหารชุด
- มารยาทในการรับประทานอาหาร
- เทคนิคการจัดโต๊ะอาหารแบบตะวันตก
- การจัดเลี้ยงแบบอาหารชุด
- การจัดเลี้ยงแบบค็อกเทล
- การจัดเลี้ยงแบบโต๊ะจีน
- รูปแบบของการอาหารและเครื่องดื่ม
- การจัดวางอุปกรณ์บนโต๊ะอาหาร
- อุปกรณ์บนโต๊ะอาหาร (TABLE SET)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

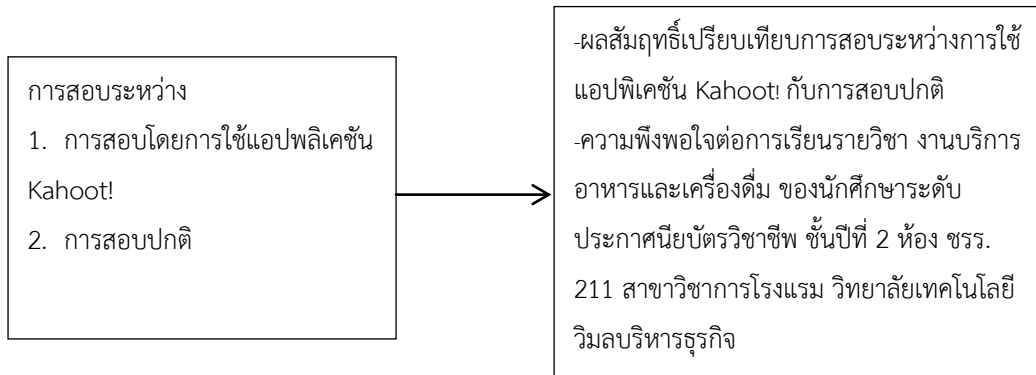
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

สุธนา สิริธนต์พันธ์ (2560) เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมควบคู่กับการใช้แอปพลิเคชันคาซูท เพื่อพัฒนาทักษะการแต่งประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการศึกษา พบว่า 1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมควบคู่กับการใช้แอปพลิเคชันคาซูท เรื่อง การแต่งประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 83.28/85.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 2. การหาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมควบคู่กับการใช้แอปพลิเคชันคาซูท เรื่อง การแต่งประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6980 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6980 หรือคิดเป็นร้อยละ 69.80 3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมควบคู่กับการใช้แอปพลิเคชันคาซูท เพื่อพัฒนาการแต่งประโยคความสามารถและมีทักษะการในการแต่งประโยคหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

รุจภา เพชรเจริญ วรสิทธิ์ เจริญศิลป์ (2560) เรื่องการประเมินการใช้ Kahoot Program ในการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายการสอนทางไกล TELEMEDICINE ผลการศึกษา พบว่า 1. การประเมินการใช้ Kahoot Program ในการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายการสอนทางไกล Telemedicine โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.44) และเมื่อพิจารณารายด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาของ Kahoot Program ด้านการออกแบบระบบการเรียนการสอน ด้านการแสดงผล Kahoot Program ด้านการประเมินการใช้ Kahoot Program และด้านภาษา พบว่าการประเมินการใช้ Kahoot Program ในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน 2. ความคิดเห็นของนิสิตแพทย์ที่มีต่อการใช้ Kahoot Program ในการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายการสอนทางไกล Telemedicine โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.35) และเมื่อพิจารณารายด้าน ได้แก่ ด้าน

ประโยชน์ ด้านรูปแบบ ด้านความพึงพอใจ พบว่านิสิตแพทย์มีความคิดเห็นในระดับมากสำคัญ:
โปรแกรม Kahoot การประเมินการเรียนการสอน เครื่องมือการสอนทางไกลเทเลเมดิซีน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากร นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง ชรร.211 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิทยาลัยบริหารธุรกิจ จำนวน 1 ห้อง จำนวน 36 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง ชรร.211 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิทยาลัยบริหารธุรกิจ จำนวน 36 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ด้วยวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

การศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบการสอบระหว่างการใช้อัปพลิเคชัน Kahoot! กับการสอบปกติ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิทยาลัยบริหารธุรกิจมีดังนี้

1. การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยแอปพลิเคชัน Kahoot! เรื่องการจัดเลี้ยง และรูปแบบอาหารและเครื่องดื่ม รายวิชาบริการอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 10 ข้อ

2. การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปกติเรื่องการจัดเลี้ยง และ รูปแบบอาหารและเครื่องดื่มจำนวน 10 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนเรื่อง การจัดเลี้ยง และรูปแบบอาหารและเครื่องดื่ม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง ชรร.211 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิทยาลัยบริหารธุรกิจ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาปัญหา จุดบันทึก เก็บและรวบรวมข้อมูล
 2. ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
 3. ศึกษาสารตำราและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชา ความรู้เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม พร้อมทั้งศึกษาเทคนิควิธีการสร้างและพัฒนาชุดการสอน
 4. ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชาศึกษา เนื้อหาสาระในเรื่องการจัดเลี้ยง และ รูปแบบอาหารและเครื่องดื่ม
 5. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
 6. เขียนโครงร่างของชุดแบบทดสอบ
 7. กำหนดองค์ประกอบของชุดแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก ถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด 0 คะแนน จำนวน 10 ข้อโดยแอปพลิเคชัน และแบบทดสอบปกติ เรื่องการจัดเลี้ยง และรูปแบบอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับ เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีทั้งส่วนที่ครูใช้และส่วนที่นักศึกษาใช้
 8. ดำเนินการสร้างชุดแบบทดสอบเรื่องการจัดเลี้ยง และรูปแบบอาหารและเครื่องดื่มสำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง ชร.211 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ตามองค์ประกอบต่างๆ ของชุดการสอนเรื่อง การจัดเลี้ยง และรูปแบบอาหารและเครื่องดื่ม โดยผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาสาระไว้ 4 ชุดย่อย ดังนี้
 - ชุดที่ 1 ภัตตาคารและรูปแบบการให้บริการ
 - ชุดที่ 2 การเตรียมงานบริการ
 - ชุดที่ 3 การจัดเลี้ยง มารยาทและจรรยาบรรณของพนักงานบริการ
 - ชุดที่ 4 รูปแบบอาหารและเครื่องดื่ม
 9. นำชุดแบบทดสอบ เรื่องการจัดเลี้ยง และรูปแบบอาหารและเครื่องดื่มให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ได้ ข้อสอบที่มีดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ ตั้งแต่ 0.67-1.00 จำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อ
- ### ขั้นตอนในการทดลองใช้หาประสิทธิภาพของเครื่องมือ มีดังนี้
1. ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมงเรียน ที่ประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ ใช้สื่อการเรียนรูเรื่องการจัดเลี้ยง และ

รูปแบบอาหารและเครื่องดื่มที่เป็นสื่อเทคโนโลยีใช้คอมพิวเตอร์ เป็นอุปกรณ์ในการผลิตและนำเสนอในรูปแบบของข้อความ รูปภาพและภาพเคลื่อนไหว วีดีโอ สื่อโดยครูเป็นผู้นำเสนอประกอบการอธิบายใช้ประกอบการเรียนการสอน การปฏิบัติจริง และใช้แบบฝึกทักษะเข้ามาช่วยสอน การวัดผลและการประเมินผล และบันทึกหลังสอนที่ได้จากการสังเกต โดยใช้สื่อโปรแกรม จำนวน 10 ข้อ

2. นำชุดแบบทดสอบแบบปกติให้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ห้อง ชร.211 จำนวน 36 คน เพื่อหาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบการสอบ รายวิชางานบริการอาหารและเครื่องดื่มจำนวน 10 ข้อ มีเวลาในการทำข้อสอบ 10 นาที และเมื่อครบกำหนดเวลาเก็บแบบทดสอบแบบทดสอบแบบปกติและดำเนินการทำแบบทดสอบแอปพลิเคชัน จำนวน 10 ข้อ มีเวลาในการทำข้อสอบ ข้อละ 10 วินาที

3. ตรวจสอบการทำแบบทดสอบแบบปกติและแบบทดสอบแอปพลิเคชันที่ได้จากการทดสอบ แล้วนำคะแนนที่ได้ไปทดสอบตามวิธีการทางสถิติเพื่อหาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบในการสอบรายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่ม

การสร้างแบบทดสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาและวิธีการตรวจสอบคุณภาพ ที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดแบบทดสอบเรื่องการจัดเลี้ยง และ รูปแบบอาหารและเครื่องดื่ม มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดแบบทดสอบ
2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาจากหนังสือ เอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่จะใช้สอบถามนักศึกษา
4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่สร้างเสร็จแล้วไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านการโรงแรม พิจารณาตรวจสอบข้อคำถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถาม รายข้อ โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ ตั้งแต่ระดับปานกลางขึ้นไป จึงจะถือว่าแบบสอบถามความคิดเห็นมีความเหมาะสม
6. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการพิจารณาความเหมาะสมแล้ว ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. อธิบายจุดประสงค์ของหน่วยเรียนรู้เรื่องการจัดเลี้ยง และรูปแบบอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ทราบแนวทางในการเรียนรู้ ว่าต้องมีเกณฑ์ประเมินผลและการทำแบบทดสอบอย่างไร พร้อมการทดสอบการเรียนรู้
2. จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้และใช้แบบทดสอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลและศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบการสอบ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ของนักศึกษาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน
3. นำชุดแบบทดสอบแบบปกติใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ห้อง ชรร.211 จำนวน 36 คน เพื่อหาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการสอบ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มจำนวน 10 ข้อ มีเวลาในการทำข้อสอบ 10 นาที และเมื่อครบกำหนดเวลาเก็บแบบทดสอบแบบปกติและดำเนินการทำแบบทดสอบโดยแอปพลิเคชัน Kahoot! จำนวน 10 ข้อ มีเวลาในการทำข้อสอบ ข้อละ 10 วินาที
4. ผู้ศึกษาวิจัยนำคะแนนมาหาค่าและแปลผลจากข้อมูลที่ได้
5. แจกแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มและตรวจนับคะแนนเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าทางสถิติตามผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในสมมติฐานนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์มาช่วยสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ในครั้งนี้ คือ การหาค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่องการศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบการสอบระหว่างการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! กับการสอบปกติ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจสามารถสรุปผลการศึกษาได้ 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบการสอบระหว่างการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! กับการสอบปกติ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวมลบริหารธุรกิจ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนเรื่อง การจัดเลี้ยง และ รูปแบบอาหารและ เครื่องดื่ม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัย เทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบการสอบระหว่างการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! กับการสอบปกติ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

ตารางที่ 1 ผลศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบการสอบระหว่างการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! กับการสอบปกติ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง ชรร.211 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัย เทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 36 คน

นักศึกษา คนที่	ผลคะแนนการทำการ สอบแบบปกติ (10)	ร้อยละ	ผลคะแนนการทำข้อสอบแบบใช้แอปพลิเคชัน Kahoot (10)	ร้อยละ
1	4	40	6	60
2	6	60	8	80
3	5	50	8	80
4	5	50	9	90
5	4	40	8	80
6	3	30	7	70
7	5	50	8	80
8	5	50	7	70
9	6	60	9	90
10	5	50	8	80
11	4	40	7	70
12	5	50	8	80
13	4	40	7	70
14	3	30	8	80
15	5	50	9	90

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบการสอบระหว่างการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! กับการสอบปกติ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง ชรร.211 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 36 คน (ต่อ)

นักศึกษา คนที่	ผลคะแนนการทำกร สอบแบบปกติ (10)	ร้อยละ	ผลคะแนนการทำข้อสอบแบบใช้แอปพลิเคชัน Kahoot (10)	ร้อยละ
16	4	40	9	90
17	6	60	10	100
18	5	50	8	80
19	4	40	9	90
20	5	50	7	70
21	3	30	7	70
22	4	40	8	80
23	5	50	8	80
24	3	30	9	90
25	4	40	9	90
26	4	40	8	80
27	7	70	10	100
28	4	40	6	60
29	6	60	9	90
30	4	40	7	70
31	3	30	8	80
32	5	50	9	90
33	5	50	10	100
34	4	40	8	80
35	5	50	9	90
36	4	40	9	90
รวม	$\bar{X}=4.52, SD=0.97$	45.27	$\bar{X}=8.16, SD=1.02$	81.66

จากตารางที่ 1 พบว่าผลศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อการเปรียบเทียบผลการสอบ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มผลสัมฤทธิ์ของคะแนนแบบทดสอบโดยการใช้แบบทดสอบปกติ คือ ผลคะแนนเฉลี่ย=4.52 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)=0.97 ไม่แตกต่างกัน คิดเป็นร้อยละ 45.27 ส่วนสัมฤทธิ์ของคะแนนแบบทดสอบโดยการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! คือ คะแนนเฉลี่ย=8.16 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)=1.02 แตกต่างกันอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 81.66 ซึ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบผลการสอบ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มผลสัมฤทธิ์ของคะแนนการสอบโดยการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการสอบแบบปกติ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ผลการสอบและแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อการศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบผลการสอบ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มระหว่างการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! กับการสอบแบบปกติ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง ชร.211 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 คน

1) ผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบการสอบระหว่างการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! กับการสอบปกติ

รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ มีผลคะแนนทดสอบโดยการใช้แบบทดสอบปกติ มีค่าเฉลี่ย=4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)=0.97 พบว่าไม่มีความแตกต่าง คิดเป็นร้อยละ 45.27 ส่วนคะแนนแบบทดสอบโดยการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! มีคะแนนเฉลี่ย=8.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)=1.02 พบว่ามีความแตกต่างกันมาก คิดเป็นร้อยละ 81.66 ซึ่งสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบผลการสอบ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มผลสัมฤทธิ์ของคะแนนการสอบโดยการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการสอบแบบปกติ 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนเรื่อง การจัดเลี้ยง และ รูปแบบอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง ชร.211 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจพบว่า ด้านความต้องการส่วนบุคคลมีค่าเท่ากับ 4.81 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจไม่มีความแตกต่างกันโดยพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมอยู่ที่ระดับ 0.07

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบการสอบระหว่างการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! กับการสอบปกติ รายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

1. ศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบการสอบระหว่างการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! กับการสอบปกติรายวิชา งานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง ชรร.211 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 36 คน มีผลสัมฤทธิ์ของคะแนนแบบทดสอบโดยการใช้แบบทดสอบปกติ คือ ผลคะแนนเฉลี่ย=4.52 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)=0.97 ไม่มีความแตกต่างกัน คิดเป็นร้อยละ 45.27 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนแบบทดสอบโดยการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! คือ คะแนนเฉลี่ย=8.16 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)=1.02 มีความแตกต่างกันมาก คิดเป็นร้อยละ 81.66 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ของคะแนนการสอบโดยการใช้แอปพลิเคชัน Kahoot! มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการสอบแบบปกติ

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนเรื่อง การจัดเลี้ยง และ รูปแบบอาหารและเครื่องดื่ม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง ชรร.211 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ จำนวน 36 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของความพึงพอใจคือ ด้านความต้องการส่วนบุคคลมีค่าเท่ากับ 4.81 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจไม่แตกต่างกันโดยพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมอยู่ที่ระดับ 0.07 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การใช้งาน Kahoot! แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ (Satisfaction) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเลี้ยงและซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุจามา เพชรเจริญ และ วรสิทธิ์ เจริญศิลป์ (2560) เรื่องการประเมินการใช้ Kahoot Program ในการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายการสอนทางไกล Telemedicine ผลการศึกษาพบว่า 1. การประเมินการใช้ Kahoot Program ในการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายการสอนทางไกล Telemedicine โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.44) และเมื่อพิจารณารายด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาของ Kahoot Program ด้านการออกแบบระบบการเรียนการสอน, ด้านการแสดงผล Kahoot Program, ด้านการประเมินการใช้ Kahoot Program และด้านภาษา พบว่าการประเมินการใช้ Kahoot Program ในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน 2. ความคิดเห็นของนิสิตแพทย์ที่มีต่อการใช้ Kahoot Program ในการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายการสอนทางไกล Telemedicine โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.35) และเมื่อพิจารณารายด้าน ได้แก่ ด้านประโยชน์ ด้านรูปแบบ ด้านความพึงพอใจ พบว่านิสิตแพทย์มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดและด้าน

ปัญหาและอุปสรรคพบว่านิสิตแพทย์มีความคิดเห็นในระดับมากสำคัญ: โปรแกรม Kahoot การ
ประเมินการเรียนการสอนเครือข่ายการสอนทางไกลTelemedicine

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย ทำให้ทราบแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มี
ทักษะในการคิดและการจดจำเนื้อหา ผู้วิจัย จึงขอเสนอแนะต่อครู และผู้สอน คือ ควรจะดึงความ
สนใจของผู้เรียนด้วยสื่อที่หลากหลาย เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความรู้ไม่เท่ากัน บางคนอาจจะ
ไม่เข้าใจในเนื้อหา ดังนั้น ครูควรเอาใจใส่มากขึ้น เพราะนักศึกษาแต่ละคนมีพื้นฐานความรู้ไม่เท่ากัน
บางคนอาจไม่เข้าใจ และคอยติดตามเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อกระตุ้นให้
ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนมากขึ้นเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กมลศักดิ์ ตั้งธรรมนิยม. (2546). **คู่มือไวน์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เฮลท์ แคร่ พลัปลิขซึ่ง.
_____. (2546). **โลกของไวน์ ถิ่นเมรัยทั่วพิภพ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เฮลท์ แคร่ พลัปลิขซึ่ง.
_____. (2546). **ไวน์ฝรั่งเศส เมรัยอมตะ**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เฮลท์ แคร่ พลัปลิขซึ่ง.
โจเซฟ เอส.จี. (2546). **กาแฟ ขงให้เป็น ดื่มให้อร่อย**. เชียงใหม่: The knowledge center.
ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์. (2543). **การจัดการอาหารและเครื่องดื่ม**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
โซพิชา ไทยแลนด์ จำกัด. (1999). **ไวน์และสุราของฝรั่งเศส**. 2nd ed. กรุงเทพฯ.
มารยาทในการรับประทานอาหารยุโรป. ค้นเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2564, จาก
www.naipui.tripod.com/eftm.html
ศรีสมร คงพันธุ์. (2532). **คู่มือการจัดเลี้ยง**. กรุงเทพฯ: ศูนย์การพิมพ์พลชัย.

ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการทำแบบทดสอบการเรียนรู้ผ่านแอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน

The Achievement and Satisfaction of Taking The Kahoot Learning Test in The Science for Business and Service Career Development Course for Students at The 2nd Year Vocational Certificate in Accounting.

Wimol Sriyan College of Technology

แพรวา เกษรสกุล

หมวดสมรรถนะแกนกลาง วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน, E-mail: kuprae@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียน วิชา วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ โดยใช้แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน วิชา วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 20 โดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล ได้แก่ แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การหาค่า t-test dependent การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีคะแนน เฉลี่ย 5.70 และหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 7.45 เมื่อ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 2) ผู้เรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.21

คำสำคัญ: แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot), วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ

Abstract

The objectives of this research were to study the learning achievement of the learners before and after school. Science course for career development in business and service biotechnology by using the Kahoot application and to study the satisfaction of the 2nd year vocational certificate students in Accounting towards teaching and learning management using the Kahoot application. The sample group used in this study consisted of 20 students at the 2nd year vocational certificate in Accounting, Wimol Sriyan College of technology, science for business and service career development, 2nd semester, academic year 2021, using a specific sample selection method. The tools used to collect data are the Kahoot application, the achievement test. And the satisfaction assessment of learners with teaching management using the Kahoot application.

The results of the research were summarized as follows: 1) Pre-study achievement has an average score of 5.70 and an average score after school 7.45 when testing the difference of mean scores, it was found that the mean scores after school were significantly higher than before at the .05 level. And 2) Students are satisfied towards teaching and learning management by using the Kahoot application, the overall level is at a high level with an average of 4.21.

Keywords: Kahoot application, science for career development, Business and services.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวด 9 มาตรา 67 รัฐส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่า และเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย (สำนักงานคณะกรรมการ ศึกษาแห่งชาติ, 2542: 33) ดังนั้น ผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยพัฒนาสื่อ การสอนให้ทันสมัยมากขึ้น บุคลากรทางการศึกษาต้องอาศัยเทคโนโลยีใหม่ ๆ เป็นสื่อกลาง อาทิ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีการสื่อสาร เทคโนโลยีดิจิทัล ส่งผลให้ สถานศึกษาต่าง ๆ ในประเทศ ทั้งในระดับโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ได้มีการจัดการเรียน การสอนรูปแบบใหม่ เข้ามาใช้กันอย่างกว้างขวาง (ไพโรจน์ ตีรณนากุล ไพบูลย์ เกียรติโกมล และ เสกสรร

แยม์พินิจ, 2546) การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้น เป็นการนำมาใช้ประโยชน์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจาก แรงขับเคลื่อนของกระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความตื่นตัว กระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา

วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน มีนโยบายให้ครูผู้สอนนำงานวิจัยในชั้นเรียนไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนรู้ เพื่อลดปัญหาผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่ำ ซึ่งในปัจจุบันพบว่าผู้เรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์น้อยลง เนื่องจากเป็นเนื้อหาที่ยาก มีทั้งความจำ และมีแนวคิดหลากหลาย ซึ่งมีสาเหตุมาจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอน สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน (หนังสือ, PowerPoint, Clip VDO) ยังคงไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้หาแนวทางในการแก้ไข โดยศึกษาและพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อสร้างแรงจูงใจด้วยการใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ เช่น Prezi, Plicker และ Kahoot มาใช้ในการจัดเรียนการสอน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสนุกกับบทเรียน ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนำผลของการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในปัจจุบัน และสืบเนื่องไปถึงอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกแอปพลิเคชันที่มีการใช้อย่างแพร่หลายในโลก คือ แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันที่ใช้งานง่าย สามารถสร้างเกมสตอบคำถามออนไลน์ แบบฟรีไม่มีค่าใช้จ่าย โดยใช้งานผ่านระบบอินเทอร์เน็ตใน Smartphone ที่ทุกคนมีติดตัวอยู่ตลอดเวลา เมื่อเข้าสู่เกมส์ของ Kahoot จะมีการแสดงจำนวนผู้เข้าร่วมเล่นเกม ผลการตอบคำถามในการแข่งขัน และลำดับของผู้เข้าร่วมแข่งขันแบบทันทีทันใดหลังการตอบคำถามและเกมส์เสร็จสิ้น นอกจากนี้ยังภาพเคลื่อนไหวกราฟิก มีลูกเล่น และยังสร้างความสนุกสนานให้กับผู้เรียน ในรูปแบบการแข่งขันเดี่ยวหรือแบบกลุ่ม ซึ่งสามารถทำได้ดีกว่าสื่อการสอนหรือวิธีการสอนในรูปแบบอื่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โดยใช้แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดเรียนการสอน และแอปพลิเคชัน Kahoot) การเรียนการสอนโดยใช้ Kahoot

การเรียนการสอนโดยใช้ Kahoot มีฐานอยู่บนการสร้างพื้นที่ในการเรียนรู้ที่เชื่อถือได้ เพื่อส่งเสริมการส่งผ่านจาก “ผู้สอน สู่ ผู้เรียนรู้” ในสภาพแวดล้อมห้องเรียน การส่งผ่านจาก “ผู้สอนสู่ผู้เรียนรู้” ปกติแล้วมีวิธีดังนี้

1. ครูแนะนำหัวข้อโดยใช้ Kahoot ซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อเริ่มการโต้แย้ง การคิดวิเคราะห์ และการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน (active learning) ครูสามารถใช้รูปภาพและวิดีโอคู่กับ Kahoot ขณะสอน
2. หลังหัวหน้าหรือครูได้แนะนำหัวข้อแล้ว พวกเขาจะเล่น Kahoot ที่ถูกออกแบบเพื่อเพิ่มความเข้าใจของนักเรียนในหัวข้อนั้น ๆ
3. ครูนำนักเรียนในกิจกรรมอื่น ๆ บทสนทนา และข้อสอบที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมความรู้ของนักเรียน บางทีอาจใช้ข้อสอบชุดเดิมหลายรอบเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการทำซ้ำ
4. ครูบอกให้นักเรียนสร้างข้อสอบเกี่ยวกับหัวข้อเดียวกันหรือที่คล้ายกัน
5. นักเรียนวิจัย เพิ่มพูนความรู้และเก็บเกี่ยวหรือสร้างข้อมูลที่คล้ายกัน จากนั้นสร้างข้อสอบโดยใช้ข้อมูลเหล่านั้นจากนักเรียนหรือกลุ่มนักเรียน จึงผลัดกันรับตำแหน่งหัวหน้าเพื่อให้ข้อสอบแก่ผู้ร่วมชั้น
6. ครูสามารถจัดการกับความเข้าใจของนักเรียนและวิธีการ ตามคุณภาพของข้อมูลโครงสร้างของ Kahoot และวิธีที่พวกเขาอธิบายคำตอบให้เพื่อนร่วมชั้น

แอปพลิเคชัน

ความหมายของแอปพลิเคชัน หมายถึง โปรแกรมที่ออกแบบมาช่วยให้สามารถทำสิ่งต่าง ๆ เช่น สร้างเอกสาร แก้ไขรูปภาพ และฟังเพลงได้ โดยไม่จำเป็นต้องติดตั้งซอฟต์แวร์ที่ซับซ้อน ในปัจจุบัน เว็บไซต์มีฟังก์ชันการทำงานที่มีประสิทธิภาพหลากหลายที่จะได้รับจากแอปพลิเคชันบนเดสก์ท็อป ในคอมพิวเตอร์ ซึ่งเรียกรายการเหล่านี้ว่า แอปพลิเคชันที่มีประสิทธิภาพ หรือเรียกสั้น ๆ ว่า “แอป” (ศูนย์ข้อมูล Data Center Building Blocks Page (ออนไลน์), 2556)

ส่วนประกอบของแอปพลิเคชัน แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ Activity, Service, Content Provider และ Broadcast Receiver (จักรชัย โสอินทร์, 2554)

1. Activity คือ หน้าจอที่ติดต่อกับผู้ใช้ทั้งนี้ในแต่ละแอปพลิเคชันอาจจะมีมากกว่า 1 หน้าจอ จะทำหน้าที่เก็บสถานการณ์ใช้งานในส่วนต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น ในการแสดงรายการเมนู นักพัฒนาสามารถเลือกให้รายการเมนูที่แสดงออกมามีภาพและคำบรรยายใต้ภาพได้

2. Service คือ งานหรือบริการต่าง ๆ ที่ทำงานอยู่เบื้องหลัง เช่น ที่เปิดดนตรีอยู่ขณะที่ผู้ใช้งานทำงานอื่น ๆ หรือใช้แอปพลิเคชันอื่น ๆ ไปด้วย

3. Broadcast and Intent Receiver คือ การตอบสนองซึ่งโดยปกติแล้ว Broadcast Receiver จะเป็นการตอบสนองต่อการเกิดอีเวนต์ของระบบในวงกว้าง เช่น การประกาศเตือนว่าแบตเตอรี่ใกล้จะหมดแล้ว เป็นต้น นอกจากนี้ Intent Receiver เป็นส่วนทำให้แอปพลิเคชันอื่น ๆ 32 เข้าถึงการทำงานของ Activity และ Service ซึ่งในการปฏิบัติงานแต่ละอย่างเป็นการตอบสนองการร้องขอจากข้อมูลหรือบริการของ Activity อื่น ๆ

4. Content Provider คือ ส่วนของการให้บริการข้อมูลสำหรับแต่ละแอปพลิเคชัน ทั้งนี้ข้อมูลสามารถเก็บอยู่ในรูปแบบของระบบไฟล์หรือฐานข้อมูลก็ได้ เช่น Google สามารถเข้าใช้งานข้อมูลผู้ใช้งานได้ในแอปพลิเคชันที่ต้องการข้อมูลของผู้ใช้งาน

แอปพลิเคชันช่วยในการจัดการเรียนการสอน

Kahoot คือ เกมที่ตอบสนองต่อการเรียนการสอน ช่วยให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนโดยเป็นเครื่องมือช่วยในการประเมินผล โดยผ่านการตอบคำถาม การอภิปราย หรือการสำรวจความคิดเห็น Kahoot เป็นเกมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย คำถามปรนัย เช่น การตอบคำถาม การอภิปราย หรือการสำรวจ คำถามจะแสดงที่จอหน้าชั้นเรียนและให้ผู้เรียนตอบคำถามบนอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ของตนเอง เช่น คอมพิวเตอร์ มือถือ หรือไอแพด

ประโยชน์สำหรับการนำโปรแกรม Kahoot มาใช้สำหรับการเรียนการสอน

สามารถเป็นแบบทดสอบก่อนหรือหลังการสอน เพื่อเป็นการทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนก่อนหรือหลังการเรียนการสอน ประโยชน์สำหรับผู้สอน คือ เป็นเครื่องมือช่วยในการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนก่อนหรือหลังจากที่มีการเรียนการสอน ประโยชน์สำหรับผู้เรียน คือ สามารถประเมินตนเองว่ามีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนมามากน้อยเพียงใด

เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนมีส่วนร่วมกันในการเรียน ประโยชน์สำหรับผู้สอน คือ สร้างกิจกรรมการมีส่วนร่วมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ประโยชน์สำหรับผู้เรียน คือ ผู้เรียนมีการกระตุ้นสำหรับการเรียนการสอน เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในชั้นเรียน

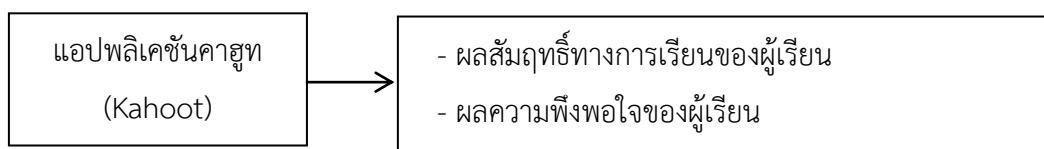
เป็นการดึงดูดความสนใจจากผู้เรียนในการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เนื่องจากโปรแกรม Kahoot เป็นลักษณะคล้ายกับเกม อาจมีการจัดกิจกรรมเพื่อการแข่งขันในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานกับเนื้อหาที่เรียนได้ ประโยชน์สำหรับผู้สอน คือ มีการดึงดูดให้ผู้เรียนมีความสนใจในเนื้อหาที่ผู้สอนเตรียมการสอน ประโยชน์สำหรับผู้เรียน คือ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และสามารถเข้าใจในเนื้อหาวิชาเรียนได้มาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธิดารัตน์ เลิศวิทยากุล (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินความก้าวหน้าการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน ผลการวิจัย พบว่าประชากรเป็นผู้เรียนพยาบาล ชั้นปีที่ 2 จำนวน 62 คน (N=62) เป็นเพศชายจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.29 เพศหญิง 55 คน คิดเป็นร้อยละ 88.71 มีความก้าวหน้าด้านการเรียนในรายวิชา 503 206 จริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพพยาบาลหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดย 1) ร้อยละของผู้ตอบถูกในแต่ละชุดข้อสอบก่อนเรียน (Pre-test) มีคะแนน ต่ำกว่า ร้อยละของผู้ตอบผิดในแต่ละชุดข้อสอบ 2) ร้อยละของผู้ตอบถูกในแต่ละชุดข้อสอบหลังเรียน (Post-test) มีคะแนนสูงกว่าร้อยละของผู้ตอบผิดในแต่ละชุดข้อสอบ 3) ผลการเปรียบเทียบร้อยละของผู้ตอบถูกสูงกว่าร้อยละผู้ตอบผิดในแต่ละชุดข้อสอบก่อนและหลังเรียน 4) มีความพึงพอใจต่อข้อสอบเกมออนไลน์โดยรวมมากที่สุด (\bar{X} =4.30, SD=0.07)

เกศินี อุปการแก้ว (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของวิธีการสอนโดยใช้แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต โรงเรียนบ้านไร่บน ผลจากการสอนโดยใช้แอปพลิเคชันคาฮูท ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาในวิชาวิทยาศาสตร์ในทางที่ดีขึ้น เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของนักเรียน 9 คน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของนักเรียน 9 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.44 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.130 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียน 9 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.78 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.202 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนน้อยกว่าหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) ในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 0.5122 ซึ่งสูงกว่า 0.50

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีวมล ศรียาน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 160 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 20 โดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล ได้แก่

1. แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) ในการจัดทำแบบทดสอบ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 10 ข้อ
3. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot)

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียนและหลังเรียน)
 - 1.1 ศึกษาและวิเคราะห์ศึกษาหลักสูตรรายวิชา ซึ่งวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 2000-1303 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน ประกอบด้วยจุดประสงค์รายวิชา และคำอธิบายรายวิชาเพื่อศึกษา ลักษณะและขอบข่ายเนื้อหา และนำข้อมูลมาสร้างแบบทดสอบ
 - 1.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546
 - 1.3 ศึกษาการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546
 - 1.4 จัดสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 1 ฉบับ จำนวน 10 ข้อ โดยได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา วิธีสอนและด้านการวัดผล ประเมินผลในการตั้งข้อคำถาม ข้อความและตัวลวง
 - 1.5 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ นวัตกรรมด้านหลักสูตรการเรียนการสอน รวม 3 คน ตรวจสอบ เพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.77 ตรวจสอบดูความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้และความสอดคล้องด้วยดัชนีความสอดคล้อง (The Index of Item Objectives-Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาคือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน +1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน -1

1.6 นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

2. จัดทำแบบทดสอบโดยใช้แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 10 ข้อ 4 ตัวเลือก ระยะเวลาในการทำข้อละ 30 วินาที

3. จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot)

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม โดยผู้ศึกษาค้นคว้ามีวิธีการและขั้นตอนในการดำเนินการ คือ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ วารสาร งานวิจัยและแบบสอบถามที่มีผู้วิจัยก่อนแล้วเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สร้างแบบสอบถามเป็นแบบตรวจเช็ครายการ (Checklist) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ โดยผู้วิจัยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 63) ดังนี้

ค่าคะแนน		ระดับความคิดเห็น
5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว จำนวน 10 ข้อ ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหาและความชัดเจนทางภาษา ได้รับคำแนะนำให้ไปศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามเพิ่มเติมจากตำราวิจัยทางการศึกษาของ บุญชม ศรีสะอาด (2545: 64-70) เพื่อคำนึงถึงข้อความที่ควรเขียนในแง่ความรู้สึก ซึ่งผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามคำแนะนำ

3.4 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับจริง เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ใช้แบบทดสอบเรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ โดยใช้เวลา 30 นาที แล้วบันทึกผลแบบการให้คะแนน

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยให้ผู้เรียนใช้แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) ในการทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบในชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

3. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ หลังจากการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แอปพลิเคชันคาสูท (Kahoot)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อน-หลังเรียนโดยใช้แอปพลิเคชันคาสูท (Kahoot) วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ โดยใช้ t-test dependent

2. ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แอปพลิเคชันคาสูท (Kahoot) วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการโดยใช้แอปพลิเคชันคาสูท (Kahoot) ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลคะแนนเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียน-หลังเรียนของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โดยใช้แอปพลิเคชันคาสูท

เลข ที่	รายชื่อนักเรียน	คะแนนเต็ม (10)		D
		คะแนนก่อนใช้ แอปพลิเคชัน Kahoot	คะแนนหลังใช้ แอปพลิเคชัน Kahoot	
1	นักเรียนคนที่ 1	5	6	1
2	นักเรียนคนที่ 2	5	6	1
3	นักเรียนคนที่ 3	5	7	2
4	นักเรียนคนที่ 4	6	8	2
5	นักเรียนคนที่ 5	7	8	1
6	นักเรียนคนที่ 6	5	6	1
7	นักเรียนคนที่ 7	6	7	1
8	นักเรียนคนที่ 8	5	7	2
9	นักเรียนคนที่ 9	7	9	2
10	นักเรียนคนที่ 10	8	9	1
11	นักเรียนคนที่ 11	6	8	2
12	นักเรียนคนที่ 12	5	8	3

ตารางที่ 1 ผลคะแนนเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียน-หลังเรียนของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โดยใช้แอปพลิเคชัน Kahoot (ต่อ)

เลขที่	รายชื่อนักเรียน	คะแนนเต็ม (10)	คะแนนเต็ม (10)	D
		คะแนนก่อนใช้ แอปพลิเคชัน Kahoot	คะแนนหลังใช้ แอปพลิเคชัน Kahoot	
13	นักเรียนคนที่ 13	6	7	2
14	นักเรียนคนที่ 14	7	9	2
15	นักเรียนคนที่ 15	5	7	2
16	นักเรียนคนที่ 16	5	8	3
17	นักเรียนคนที่ 17	5	8	3
18	นักเรียนคนที่ 18	5	7	2
19	นักเรียนคนที่ 19	5	6	1
20	นักเรียนคนที่ 20	6	8	2
\bar{x}		5.7	7.45	
SD		0.923	0.999	

จากตารางผลการวิจัยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.7 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.923 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.45 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.999 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ยก่อนเรียนผลต่างอยู่ที่ 1.75

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แอปพลิเคชัน Kahoot เป็นรายชื่อและโดยภาพรวม ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	SD	แปลผล
1. เนื้อหาของสื่อการสอนและแอปพลิเคชัน มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน	3.88	0.60	มาก
2. เนื้อหาของสื่อการสอนและแอปพลิเคชัน มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	4.18	0.50	มาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	SD	แปลผล
3. สื่อการสอนและแอปพลิเคชัน ได้รับความสนใจ ช่วยให้เกิดการใฝ่รู้ในเรื่องราวที่ต้องศึกษา	4.18	0.50	มาก
4. สื่อการสอนและแอปพลิเคชัน มีความทันสมัย แปลกใหม่ต่างจากการเรียนปกติ	4.33	0.50	มาก
5. สื่อการสอนและแอปพลิเคชัน เพิ่มบทบาทผู้เรียนในการเป็นผู้ปฏิบัติ	4.18	0.70	มาก
6. สื่อการสอนและแอปพลิเคชัน ได้รับความสนใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.44	0.70	มาก
7. สื่อการสอนและแอปพลิเคชัน ช่วยส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน	4.18	0.50	มาก
8. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการสอนและแอปพลิเคชัน	4.33	0.60	มาก
9. สื่อการสอนและแอปพลิเคชัน ช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน	4.22	0.66	มาก
10. ความพึงพอใจโดยรวมของการใช้สื่อการสอนและแอปพลิเคชัน ในการจัดการเรียนการสอน เรื่องเทคโนโลยีชีวภาพ	4.22	0.66	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.21	0.59	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) โดยรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 4.21 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อการสอนและแอปพลิเคชัน ได้รับความสนใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.44 และสื่อการสอนและแอปพลิเคชัน มีความทันสมัยแปลกใหม่ต่างจากการเรียนปกติ, ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการสอนและแอปพลิเคชัน โดยรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 4.33

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 5.70 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 7.45 โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ยก่อนเรียนผลต่างอยู่ที่ 1.75 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) สูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การใช้งานแอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) ต้องมีอุปกรณ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ระบบอินเทอร์เน็ตต้องเสถียรเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปได้อย่างราบรื่น
2. ควรพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แอปพลิเคชันคาฮูท (Kahoot) ในเนื้อหาหรือเรื่องราวน่าสนใจ ที่ผู้เรียนสนใจ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะรูปแบบอื่น ๆ เพื่อที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). กรมวิชาการ. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- คารม บัวผัน. (2560). **ศึกษาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยใช้กิจกรรม Kahoot เป็นฐาน**. ค้นเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2564, จาก <http://hu-polsci.blogspot.com/2018/04/Kahoot.html>
- ทีศนา แคมณี. (2550). **รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ เลิศวิทยากุล. (2560). **การประเมินความก้าวหน้าการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน**. ค้นเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2564, จาก <http://www.casjournal.cas.ac.th/admin/file/documents/1515726877-ED034.pdf>
- นพดล กองศิลป์. (2561). **การศึกษาผลการใช้หลักสูตรบูรณาการสร้างสรรค์ผลงานบนแท็บเล็ตโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ผ่านสื่อสังคมระดับประถมศึกษา**. ค้นเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://tci-thaijo.org/index.php/swurd/article/view/140735>
- นพอนนท์ ชาครจิระเกียรติ. (2558). **การใช้เกมแบบทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการสอบวิชาพื้นฐานการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ระหว่างการใช้โปรแกรม Kahoot! กับการสอบปกติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2**. ค้นเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2564, จาก http://www.wanich.ac.th/download/research/research58/re_58_6.pdf

- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2542). **การวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อวางแผนส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียนของประเทศไทย**. ค้นเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2564, จาก <http://www.yala.ac.th/noonoh/center/4804009020/%.pdf>
- เผชิญ กิจระการ. (2546). **ดัชนีประสิทธิผล**. ใน เอกสารประกอบการสอน. หน้า 1 – 6. มหาสารคาม: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นริลักษณ์ ปัทมะทัตต์. (2560). **การใช้สื่อการสอน Kahoot เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชา Fundamental English**. ค้นเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2564, จาก http://swis.act.ac.th/html_edu/act/temp_emp_research/2813.pdf
- รุจภา เพชรเจริญ และ วรสิทธิ์ เจริญศิลป์. (2560). **ศึกษาข้อมูลเรื่องการประเมินการใช้ Kahoot Program ในการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายการสอนทางไกล**. ค้นเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://tci-thaijo.org/index.php/edupsru/article/view/98356>
- สมพร กุลนันทน์. (2560). **การใช้สื่อการสอนโปรแกรม Kahoot Application ในการวัดและประเมินผล**. ค้นเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2564, จาก http://203.159.164.66/~eme66/includes/standard61/filestd61/pl658_2:1:7-2018-10-16_144606-1.pdf

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ โดยจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง
ในรายวิชาเบเกอรี่ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2
สาขาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต
Comparison of Academic Achievement Learning by Doing in Field of
The Bakery Course in 2nd Year of Study Diploma Vocational Certificate
in The Hotel Management at Phuket Technology College

นันทวัฒน์ นุ่มอุบลวัฒน์

สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, E-mail: nanthawat@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง ในรายวิชาเบเกอรี่ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง 2) แบบทดสอบ 3) แบบประเมินผลงาน การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบและแบบประเมินผลงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (\bar{S}) ค่าสถิติทดสอบ (One-sample t-test)

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง, รายวิชาเบเกอรี่

Abstract

The objective of the research was to compare students learning achievement before and after studying learning by doing in the bakery course of the 2nd year student diploma vocational certificate in the field of hotel management. A sample was selected in this research of 35 students from 2nd year diploma vocational

certificate in hotel management first semester, academic year 2022, at Phuket Technology College. The research instruments were: 1) Learning by doing plans 2) An achievement tests 3) A performance evaluation form. The statistics for data analysis were mean ($\bar{\mu}$), standard deviation ($\bar{\sigma}$), and T-test dependent samples.

The results of the research showed that students' academic achievement after learning by doing was significantly higher than before at the.01 level, according to the hypothesis.

Keywords: achievement, learning by doing plan and the bakery course

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนทุกคนจะต้องฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบผู้สอนควรมีการปรับเสริมกิจกรรมเข้ามาร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา ศรีสุภาวงศ์ (2552) “ครูควรเตรียมตัวให้พร้อมก่อนการสอน ใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดมาก ๆ มีการทดสอบหลังเรียนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน ใช้กิจกรรมเพื่อการแข่งขันเพื่อเพิ่มความสนุกสนาน”

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาผู้วิจัยมักประสบปัญหา คือ ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบในการส่งงานไม่มีความพร้อมในด้านการส่งงานตามที่คุณสอนได้สั่งไว้ ไม่ค่อยตั้งใจเรียน ขอบเขตความรู้ในขณะที่ผู้สอนทำการสอน บางคนก็นั่งเล่นโทรศัพท์มือถือ บางคนก็นั่งหลับในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน และมีความรับผิดชอบต่อการส่งงานน้อย ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียต่อตัวผู้เรียนในการเรียนรายวิชาหลักการตลาด หากยังไม่ทำการแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมก็จะทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการส่งงาน

ประกอบกับในปี 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตมีนโยบายให้ผู้สอนปรับเปลี่ยนการสอนเน้นการเรียนรู้มากกว่าการสอนแบบดั้งเดิม ลดการสอนแบบบรรยาย ให้ผู้สอนปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ชี้แนะ ใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นกิจกรรมที่ตัวผู้เรียน โดยเน้นว่าผู้เรียนจะทำอะไรได้ไม่ใช่ผู้เรียนจะต้องรู้อะไรการสอนควรเน้นการฝึกฝนให้คิดวิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของวิทยาลัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาดังกล่าวและหาแนวทางในการแก้ปัญหา และจากการสังเกตการสอนที่ผ่านมาพบว่ากลุ่มเพื่อน น่าจะมีบทบาทต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมาก การเรียนรู้จากกันและกันของผู้เรียนน่าจะเกิดได้ดีเพราะภาษาที่ผู้เรียนใช้สื่อสารนั้นสื่อความเข้าใจกันได้ดี และการเรียนเป็นกลุ่มของผู้เรียนระหว่างผู้เรียนที่เรียนเก่งกับผู้เรียน

ที่เรียนอ่อน มีการการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นความรู้ซึ่งกันและกันจากการเรียนเป็นกลุ่มจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียนทำให้อยากเรียนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD (การแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student-Teams Achievement Divisions) ตามแนวคิดของ สลาวิน (Slavin,1989) เป็นการเรียนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการสอนแบบรายบุคคลเข้าด้วยกัน โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย เด็กเก่ง ปานกลางและอ่อนอยู่ร่วมกัน เป็นวิธีการเรียนรู้ที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสามารถจากแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ผู้สอนเตรียมให้ และเน้นส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งกันและกันเป็นวิธีการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะเป็แรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และเกิดความคงทนในการเรียนรู้ได้ โดยเทคนิคดังกล่าวนี้ได้มีนักการศึกษาหลายท่านยอมรับแพร่หลายในวงการศึกษว่าเป็นแนวคิดที่สามารถนำมาปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้นจริง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเทคนิคการสอนแบบใช้กิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพึ่งพาอาศัยกันเกิดการเรียนรู้และปรับตัว ตามทฤษฎีนี้จะเน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้มีการปรึกษาหารือกันการทำงานเป็นกลุ่มแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบ

ประสงค์ พรหมเมตตา ศึกษานิเทศก์ สพป.ขอนแก่น เขต 2 ความท้าทายด้านการศึกษาศตวรรษที่ 21 ในการเตรียมนักเรียนให้พร้อมกัชีวิตในศตวรรษที่ 21 เป็นเรื่องสำคัญของกระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคมอย่างทั่วถึง ครูจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนไปจากศตวรรษที่ 20 และ 19 โดยทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เด็กในศตวรรษที่ 21 นี้ มีความรู้ ความสามารถ และทักษะจำเป็น ซึ่งเป็นผลจากการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ

ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) วิจารย์ พานิช (2555: 16-21) ได้กล่าวถึงทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ดังนี้ สาระวิชาก็มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์ โดยครูช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้

ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยใช้ห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ในรายวิชาหลักการตลาด ตามแนวคิดของ ทิศนา แคมณี (2550) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อยโดยสมาชิกมีความแตกต่างกัน

ประมาณ 3-6 คนช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่มต่างคนต่างเรียนและร่วมมือช่วยกันในการเรียนรู้มีการใช้กิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการสอนตามทฤษฎีนี้จะเน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้มีการปรึกษาหารือกันการทำงานเป็นกลุ่มแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง

สมมติฐานการวิจัย

ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังจากใช้วิธีจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติที่สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการเรียนรู้แบบการลงมือปฏิบัติ **Active Learning** (parnward: Web Site) มีผู้กล่าวไว้หลายท่านผู้วิจัยขออ้างถึงเพียงบางท่านดังนี้ **Active Learning** คือกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Bonwell, 1991) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้สมมติฐานพื้นฐาน 2 ประการคือ 1) การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์ และ 2) แต่ละบุคคลมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Meyers and Jones, 1993) โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (receive) ไปสู่การมีส่วนร่วม ในการสร้างความรู้ (co-creators) (Fedler and Brent, 1996)

Active Learning เป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง แปรตามตัวก็คือ เป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือ การลงมือทำซึ่งความรู้ที่เกิดขึ้นก็เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ กระบวนการในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า “เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ซึ่งครูต้องลดบทบาทในการสอนและการให้ความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรงลงบ้าง แต่ไปเพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการจะทำกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น และอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ โดยการพูด การเขียน การอภิปรายกับเพื่อน ๆ ”

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ

อากรณัม ใจเที่ยง (2550: 121) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงาน

ไสว พักขาว (2544: 193) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนซึ่งมีความสามารถแตกต่างกัน แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-6 คน เพื่อให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบในงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายของกลุ่ม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ

เจนศักดิ์ คชนิล และ ยมลภัทร ภัทรคุปต์ (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้อใน ห้องเรียนของนักศึกษาสาขาบริหารงานก่อสร้างการวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำการศึกษาและเลือกใช้วิธีการเรียนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับนักศึกษาที่เรียนรายวิชาการเขียนแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารงานก่อสร้างชั้นปีที่4 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 25 คน โดยมีขั้นตอนการศึกษาคือ จัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนจำนวน 3 วิธีคือการบรรยายโดยใช้สื่อการเรียน คือ MS Power Point และการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง (วิธี A) การบรรยายโดยใช้สื่อการเรียน คือคลิปวิดีโอการสอน และการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง (วิธี B) และการบรรยายโดยใช้สื่อการเรียน คือ กระดานไวท์บอร์ดและการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง (วิธี C) ทำการเก็บข้อมูลด้านความรู้จากแบบทดสอบความรู้ เก็บข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมและด้านความพึงพอใจจากแบบสอบถาม ผลจากการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธี C เหมาะสมที่สุดในทุกด้านที่ทำการประเมิน คือด้านความรู้ของผู้เรียน วิธี C (88.60%) วิธี A (73.20%) และวิธี B (70.80%) ผลคะแนนเฉลี่ยพบว่า วิธี A และ วิธี B มีคะแนนเฉลี่ย ที่ใกล้เคียงกันมากโดยมีค่าเฉลี่ยทั้งสองวิธีเท่ากับ ร้อยละ 72 ซึ่งวิธี C มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยทั้งสองวิธีเท่ากับ ร้อยละ 16.6 สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธี C เหมาะสมที่สุดในด้านความรู้ของผู้เรียน ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน วิธี C (4.24) วิธี A (3.96) และวิธี B (3.68) โดยมีระดับการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ดังนี้ วิธี C ระดับมาก วิธี A ระดับมาก และวิธี B ระดับมากและด้านความพึงพอใจของผู้เรียน ผู้เรียน มีระดับความพึงพอใจของผู้เรียนแต่ละด้านดังนี้ คือ ด้านการเตรียมการสอน ทุกวิธีอยู่ในระดับมาก ด้านความรู้ ในเนื้อหาวิชา วิธี A ระดับมาก วิธี B ระดับปานกลาง วิธี C ระดับมากที่สุด ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน วิธี A, B ระดับมาก วิธี C ระดับมากที่สุด และด้านการใช้อุปกรณ์และสื่อในการสนับสนุน

การเรียนรู้ ทุกวิธีอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจ วิธี A ระดับมาก วิธี B ระดับมาก และวิธี C ระดับมากที่สุด โดยปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนในการวิจัยนี้คือ การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในชั้นเรียน วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก

จารุกิตติ์ สายสิงห์ (2558: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาการบริหารสารสนเทศ 2 โดยเน้นรูปแบบฝึกปฏิบัติจริง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาการบริหารสารสนเทศ 2 ในรูปแบบฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียน การสอนในรูปแบบฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนและแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศชั้นปีที่ 2 จำนวน 2 หมู่เรียนจำนวน 62 คน สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียน พบว่าการทดสอบหลังเรียน มีนักศึกษาผ่านเกณฑ์ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 67.74 และนักศึกษาที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนบรรยายและ ฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเองแล้วจึงดำเนินการทดสอบ พบว่าการทดสอบหลังเรียนมีนักศึกษาผ่านเกณฑ์ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 90.32 2) ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชา การบริหารสารสนเทศ 2 โดยเน้นรูปแบบฝึกปฏิบัติจริงของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษา มีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ด้านเนื้อหาของรายวิชา ($\bar{X}=3.93$) ด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X}=3.92$) ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.89$) ด้านการประเมินผล ($\bar{X}=3.70$) และด้านปัจจัยส่งเสริมการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.68$)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาณุวัฒน์ ศิวะสกุลราช (2564: บทคัดย่อ) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ก่อนและหลังการจัดการเรียน การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 35 คนและ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาครูที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT ในรายวิชาความคิดสร้างสรรค์ สำหรับครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ปิยนุช วงศ์กลาง (2562: บทคัดย่อ) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ เทคนิค จิ๊กซอว์ ในรายวิชาเทคโนโลยีการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของผู้เรียน นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จากการวิจัย พบว่า 1) แผนการจัดการ เรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์รายวิชาเทคโนโลยีการศึกษามีความ เหมาะสมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ โดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ในรายวิชาเทคโนโลยีการศึกษาหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่าง มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผู้เรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ โดยใช้ เทคนิคจิ๊กซอว์ ในรายวิชาเทคโนโลยีการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

จิตรลดา บุรณะไชย และ ปวีณา อ่อนใจเอื้อ (2564: บทคัดย่อ) การศึกษาผลของกิจกรรม แฉแนว โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเศรษฐบุตธำเพ็ญ ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่เข้าร่วมกิจกรรมฯมีคะแนนจากแบบวัดการคิดแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์ ในระยะหลังการทดลองสูง กว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ในระยะหลังการทดลองนักเรียน กลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดการคิดแก้ปัญหาอย่าง สร้างสรรค์สูงกว่่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมแฉแนวฯมีความคิดเห็นว่าการคิด พัฒนาการคิดแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่ได้ทำงานร่วมกับเพื่อนช่วยกันระดมความคิด เพื่อแก้ไขปัญหาและ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 4) นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมแฉแนว โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้ แบบ ร่วมมือ เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก

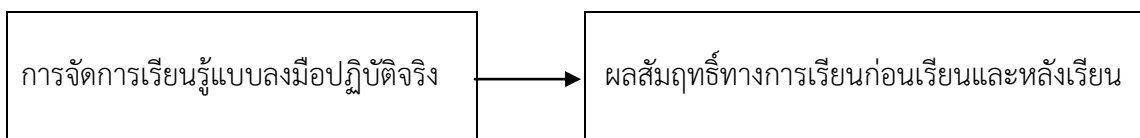
Christopher D. Murakami (2565: บทคัดย่อ) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้จากประสบการณ์ และความรู้อันเนื่องมาจากการสอนในหลักสูตรบัณฑิตศึกษาด้านอาหาร การศึกษาในการเรียนรู้จาก ประสบการณ์แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมหรือลงมือ ปฏิบัติเป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบ การเรียนรู้หลายมิติ โดยที่ “การเรียนรู้โดยการทำ” มาบรรจบกับ การเรียนรู้รูปแบบอื่น นักการศึกษา ด้านอาหารและการเกษตรมีประเพณีอันยาวนานในการประเมิน คุณค่าการเรียนรู้จากประสบการณ์ ควบคู่ไปกับนักวิชาการในห้องเรียน แต่วิธีที่พวกเขาเข้าถึง สร้างสมดุล และบูรณาการองค์ประกอบ เหล่านี้ไม่จำเป็นต้องตรงไปตรงมาเสมอไป ที่นี้ในฐานะครู เอง เราใช้แนวทางประสบการณ์สะท้อน ตนเองเพื่อมุ่งเน้นที่ความรู้ของครูและการตัดสินใจแจ้ง การเรียนรู้จากประสบการณ์ในโปรแกรม การศึกษาอาหารระดับบัณฑิตศึกษา เราตรวจสอบรูปแบบ การเรียนรู้ จากประสบการณ์ที่ใช้ใน โปรแกรมนี้ การบูรณาการกับองค์ประกอบทางวิชาการแบบดั้งเดิม โอกาสและข้อผิดพลาดที่น่าเสนอ สำหรับ การสอนเกี่ยวกับระบบอาหาร ค่านิยมหลักที่สะท้อน ให้เห็น และเป้าหมายของผู้สอนที่ใช้

รูปแบบการ เรียนรู้ เฉพาะเหล่านี้ . เราสังเกตว่าการตัดสินใจ เกี่ยวกับการเรียนรู้จากประสบการณ์ แตกต่างกันไป ตามเป้าหมายของแต่ละบุคคล หลักสูตร โปรแกรม และสถาบันอาจารย์และโปรแกรม สามารถใช้ โครงร่างเหล่านี้ เพื่อตรวจสอบการใช้ การเรียนรู้จากประสบการณ์และ ค่านิยมหลักของตนเองเกี่ยวกับการสอน ในอาหารและการเกษตร

David Zilberman (2562: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการออกแบบห่วงโซ่อุปทานอาหารที่เกิดจากนวัตกรรม เรานำเสนอกกรอบแนวคิดที่แสดงถึงปัญหาและกลยุทธ์ของบริษัทด้วยนวัตกรรม (ในผลิตภัณฑ์หรือเทคโนโลยีหรือระบบ) เพื่อ “ดำเนินการ” นวัตกรรมไปใช้ในแง่ของการจัดซื้อ วัตถุดิบ (ปัจจัยการผลิตระดับกลาง) การผลิตและการแปรรูป และการตลาด บริษัทผู้สร้างสรรค์ นวัตกรรมรับหน้าที่ออกแบบกลยุทธ์ของห่วงโซ่อุปทาน ต้องตัดสินใจว่าจะผลิตมากน้อยเพียงใด ส่วนใดของห่วงโซ่อุปทานที่จะดำเนินการภายในองค์กรเทียบกับการจัดหาจากภายนอกและสถาบันใด เช่น สัญญาและมาตรฐานที่จะใช้ในการประสานงานกับซัพพลายเออร์เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดหาจาก ภายนอก บทความนี้จะอธิบายกรณีต่าง ๆ จากเศรษฐกิจที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาตั้งน้อยเชิง นโยบายและกำหนดวาระการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต สาขาวิชาการโรงแรมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ที่เรียนในรายวิชาเบเกอรี่ รวมทั้งสิ้น 35 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาที่เรียนวิชาเบเกอรี่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 เป็นแบบเจาะจงโดยใช้ผู้เรียนทั้งหมด จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง
2. เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล ได้แก่ 1) แบบทดสอบ 2) แบบประเมินผลงาน

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD ในรายวิชาหลักการโรงแรม
 - 1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - 1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD
2. ห้องเรียนปฏิบัติ ในรายวิชาหลักเบเกอร์รี่
3. ขั้นตอนการจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของบทเรียนจากแผนการสอน
 - 3.2 ออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาวัตถุประสงค์การปฏิบัติ
 - 3.3 นำวิธีการปฏิบัติไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำข้อสอบที่ได้แก้ไขแล้วไปทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักเบเกอร์รี่
4. แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการร่วมมือการปฏิบัติงาน
 - 4.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของบทเรียนจากแผนการสอน
 - 4.2 ปฏิบัติให้ครอบคลุมเนื้อหาวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและวิธีการตรวจสอบคุณภาพ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านห้องปฏิบัติการ นำไปใช้ในการวิจัยร่วมกับห้องเรียนห้องปฏิบัติการ
2. ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ ในรายวิชาเบเกอร์รี่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบบันทึกพฤติกรรมความรับผิดชอบในการปฏิบัติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน อาจารย์มนัส ชินการณ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญพา คำวิเศษณ์ หัวหน้างานวิชาการ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งภูเก็ต และผู้ช่วยศาสตราจารย์ เศรษฐวิสิทธิ์ คงกะพันธ์ หัวหน้างานกิจการนิสิตและงานวิจัยตรวจสอบเครื่องมือพร้อมพิจารณาถึงความเห็นให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะดังกล่าวมาปรับปรุงเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์เพิ่มขึ้นสามารถนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้อง

0 หมายถึง ไม่มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้อง

-1 หมายถึง มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์ไม่มีความสอดคล้อง

3. สร้างห้องเรียนปฏิบัติ โดยมี 2 หน่วยการเรียนรู้ ดำเนินการ 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ครอบคลุม 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความจำ ด้านความ

เข้าใจ และดำเนินการนำไปใช้ สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและหาคุณภาพด้านต่าง ๆ ของห้องปฏิบัติการ

4. ทดลองใช้ห้องเรียนปฏิบัติการกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน

5. วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเบเกอรี่ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการปฏิบัติการทำเบเกอรี่ จำนวน 3 ท่าน วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุง ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตรงตามเนื้อหา ลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ความสอดคล้องของพฤติกรรมที่ต้องการวัด แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

5.1 นำแนวทางการสอนในรูปแบบปฏิบัติที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 5 คน ที่เคยเรียนห้องปฏิบัติ นำผลการปฏิบัติได้มาตรวจสอบให้คะแนน

5.2 และนำการสอนแบบปฏิบัติมาแก้ไขเพื่อนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอน/วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้แบบทดสอบชนิดตอบคำถาม ไปให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ลงมือทำแบบทดสอบ

2. ผู้วิจัยได้เก็บแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกลับคืนมาด้วยตัวเองและตรวจแบบทดสอบด้วยตัวเองแล้วนำคะแนนที่ได้มาจัดพิมพ์ลงเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อเตรียมวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

3. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนและแบบประเมินงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 มาหาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ค่าร้อยละ

2. ทหาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean)

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะโดยใช้การทดสอบ (t-test dependent)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริงวิชาเบเกอรี่

ผลการวิจัย

จากตารางพบว่าผู้เรียนที่เรียนรู้โดยวิธีลงมือปฏิบัติจริงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง

	N	$\bar{\mu}$	σ	\bar{D}	σ	t	df	Sig.(2-tailed)
ทดสอบก่อนเรียน	35	12.31	1.989	4.128	1.689	15.267**	38	0.000
ทดสอบหลังเรียน	35	16.44	1.294					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางพบว่า คะแนนปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียนการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริงในรายวิชาเบเกอรี่ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาการโรงแรม มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 12.31 คะแนน และคะแนนหลังเรียน 16.44 คะแนน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเบเกอรี่สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น

สรุปผลการวิจัย

นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการจัดการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง สูงกว่าก่อนเรียน มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 12.31 คะแนน และคะแนนหลังเรียน 16.44 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริงในรายวิชาเบเกอรี่ พบว่าผู้เรียนมีผลการเรียนรู้หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติผู้เรียนมีค่าคะแนนผลการเรียนเฉลี่ยของผู้เรียนเท่ากับ 16.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.689 ทั้งนี้เพราะการเรียนแบบลงมือปฏิบัติเปิดโอกาสให้นักเรียนได้วิเคราะห์ ค้นคว้าหาความรู้ใน

การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ซึ่งผู้สอนเป็นเพียงผู้ชี้แนะแนวทาง และแก้ปัญหาให้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจนศักดิ์ คชนิล และ ยมลภัทร ภัทรคุปต์ (2556) วิจัยจัดการเรียน การสอนให้กับผู้เรียนจำนวน 3 วิธีคือ การบรรยายโดยใช้สื่อการเรียน คือ MS Power Point และการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง (วิธี A) การบรรยายโดยใช้สื่อการเรียน คือ คลิปวิดีโอการสอน และการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง (วิธี B) และการบรรยายโดยใช้สื่อการเรียน คือ กระดานไวท์บอร์ดและการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง (วิธี C) ทำการเก็บข้อมูลด้านความรู้จากแบบทดสอบความรู้ เก็บข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนด้วยแบบสังเกตพฤติกรรม และด้านความพึงพอใจจากแบบสอบถาม ผลจากการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธี C เหมาะสมที่สุดในทุกด้านที่ทำการประเมิน และจารุกิตต์ สายสิงห์ (2558: บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาการบริหารสารสนเทศ 2 โดยเน้นรูปแบบฝึกปฏิบัติจริง พบว่า การทดสอบหลังเรียน มีนักศึกษาผ่านเกณฑ์ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 90.32

จากผลการดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยให้ความสำคัญกับผู้เรียนได้เรียนรู้พร้อม ๆ กับการกระตุ้นผู้เรียนด้วยการประเมินผลงาน อย่างต่อเนื่อง เป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การประเมินความรู้ ความสามารถเชิงวิชาการและการประเมินทักษะการทำงาน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายและเป็นการประเมินตามสภาพจริง โดยเน้นการลงมือปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นผลประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และศึกษาวิจัย หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างสนิทสนม ให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเรียน ส่งเสริมให้มีบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์และมีประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545**. ค้นเมื่อวันที่ 11 มกราคม 256, จาก http://www.moe.go.th/moe/nipa/ed_law/p.r.g.edu1.pdf
- จิตรลดา บุรณะไชย และปวีณา อ่อนใจเอื้อ. (2564). การศึกษาผลของกิจกรรมแนะแนวโดยใช้แนว
**คิดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการคิด แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ**. ค้นเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2565, จาก
<https://so03.tci-thaijo.org/index.php/hsjournalnmc/article/view/252849>
- จินตนา ศรีสุภางค์. (2552). **เทคนิควิธีการสอน**. ค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2564, จาก <http://sty.ac.th>
- เจนศักดิ์ คชนิล และ ยมลภัทร ภัทรคุปต์. (2556). **การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการเรียนการสอน 3
รูปแบบวิชาการเขียนแบบสถาปัตยกรรมสำหรับนักศึกษาหลักสูตรบริหารการก่อสร้าง.
วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม**. 12(1): 82-89. ค้นเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2561, จาก
<https://www.spu.ac.th/tlc/files/2015/12/nattapong-ch.pdf>
- ชาลิสสา จิตบุญญาพนิจ. (2559). **ผลการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในการพัฒนารูปแบบ
การเรียนการสอนโดยใช้ บทเรียนอีเลิร์นนิ่งในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ**. ค้นเมื่อวันที่
19 ธันวาคม 2563, จาก <http://spucon.spu.ac.th/filemanager/files/SPUCON>
- ทิตินา เขมฉวี. (2550). **รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสงค์ พรหมเมตตา. (2555). **ความท้าทายด้านการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในการเตรียมนักเรียนให้
พร้อมกับชีวิตในศตวรรษที่ 21**. ค้นเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2563, จาก <http://sites.google.com>
- ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2547). **อีเลิร์นนิ่ง (e-Learning)**. **วารสารวิทยบริการ**. 15(2): 12-15.
- ปิยนุช วงศ์กลาง. (2562). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ในรายวิชา
เทคโนโลยีการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี**. **วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา**.
30(2) พฤษภาคม-สิงหาคม: 101-109. ค้นเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2565, จาก
opac.tsu.ac.th/Catalog/ArticleItdem.aspx?JMarchID=j00062973
- ภาณุวัฒน์ ศิวะสกุลราช. (2564). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครุคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT)
มหาวิทยาลัยศิลปากร**. ค้นเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2565, จาก www.educ.su.ac.th
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21**. ค้นเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2563,
จาก <http://sites.google.com>
- สกินเนอร์. **ทฤษฎีเสริมแรง**. ค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2564, จาก <http://sites.google.com>

-
- Christopher D. Murakami. (2022). **Experiential learning and pedagogical content knowledge in a graduate food studies program**. Retrieved on September 24th, 2022, form <https://doi.org/10.1080/15528014.2021.1884424>
- David Zilberman. (2019). **Innovation-induced food supply chain design**. Retrieved on September 24th, 2022, form <https://doi.org/10.1016/j.foodpol.2017.03.010>

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน”
เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร
ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ
The Development of an English Instructional Model Using
“Teaching by Not Teaching” to Enhance the Ability of Communication
Skill of First Year of Diploma Certificate Student
Wimol Business Administration Technological College

ธัญชา ทองมิตร¹ ดวงกมล เตียชิน²

¹ กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 10024@wbac.ac.th

² กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ, E-mail: 60009@wbac.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถด้านการพูดและสื่อสารภาษาอังกฤษ (English Communication) ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” 2) เพื่อประเมินความพึงพอใจในการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 448 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ปีการศึกษา 2564 จำนวน 90 คน โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” 2) แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) แบบสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที่

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพ 81.10/82.06 2) ผลการสำรวจความพึงพอใจพบว่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.06

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนการสอน, สอนแบบไม่สอน, นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop an English instructional model “Teaching by Not Teaching” 2) to study the satisfaction of an English instructional model “Teaching by Not Teaching” the sample consisted of 90 students selected by simple random sampling. The tools were: 1) an English instructional model “Teaching by Not Teaching” 2) an observation form 3) a student satisfaction questionnaire. Data was analyzed using mean standard deviation and t-test.

The results of this research were as follows: 1) the develop an English instructional model “Teaching by Not Teaching” had efficiency index 81.10/82.06, meeting the set criteria. 2) The test scores after school were significantly higher than before at the .05 level. The mean is 4.58, the standard deviation is 0.06.

Keywords: an instructional model, teaching by not teaching, first year of diploma certificate student

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันผู้คนมีการสื่อสารกันอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น เนื่องจากอิทธิพลของแพลตฟอร์มต่าง ๆ ในโซเชียลมีเดีย เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (LINE) อินสตาแกรม (Instagram) เป็นต้น แพลตฟอร์มเหล่านี้เป็นเครื่องมือหนึ่งที่น่ามาใช้ส่งสาร สื่อสาร พูดคุย ซึ่งการใช้งานแพลตฟอร์มต่าง ๆ เหล่านี้เกิดจากความพึงพอใจของผู้ใช้งาน ไม่มีกฎเกณฑ์อะไรบังคับ และเป็นสิ่งที่สังเกตได้ว่าผู้ใช้โซเชียลมีเดียส่วนใหญ่จะมีการพัฒนาในด้านของการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ทั้งจากด้านการฟัง การสื่อสาร พูดคุย ด้วยผู้ใช้แพลตฟอร์มนั้น ๆ จะได้เห็นภาษาอังกฤษอยู่ในโซเชียลมีเดียเสมอ “ภาษา” ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางให้ผู้ส่งสาร สามารถส่งสารให้ผู้รับเข้าใจสารเหล่านั้นได้เข้าใจตรงกัน ซึ่งประโยชน์ที่จะได้รับจากการที่ผู้คนมีการสื่อสารกันนั้นก่อให้เกิดการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้รอบด้านยิ่งขึ้น หนึ่งในภาษาที่ใช้สื่อสารกันอย่างแพร่หลายมาก คือ ภาษาอังกฤษ หนึ่งในภาษาสากลของโลกที่ผู้คนส่วนใหญ่นำมาใช้ติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ แต่อุปสรรคที่สำคัญนั้นก็คือ “กำแพงทางภาษา” ที่ก่อดำเนินจากการที่ผู้คนแต่ละประเทศใช้ภาษาที่แตกต่างกัน และมีความสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ไม่เท่ากัน

สำหรับประเทศไทยที่มีภาษาเป็นของตนเองนั้นมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง อย่างไรก็ตามแม้จะมีหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับการศึกษา เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ทั้งสี่ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ก็ยังคง

มีผู้เรียนจำนวนมากไม่บรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้ที่ไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ตรงกับความต้องการของตนเองเท่าที่ควรได้

สำหรับในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 มีการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) ที่เน้นทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นสมรรถนะหลัก จากการเรียนการสอนที่ผ่านมาคณะผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่านักศึกษาประสบปัญหาในเรื่องทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงต้องการนำรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” มาใช้ ด้วยการให้ผู้เรียนได้ทดลองสื่อสารกันเป็นภาษาอังกฤษในชั้นเรียนโดยผู้สอนเป็นที่ปรึกษา และให้คำแนะนำสำหรับการนำมาประยุกต์ใช้กับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดและสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน”
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจในการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องการรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอน (Instruction Model) คือ แม่แบบ ตัวอย่าง หรือรูปแบบที่ใช้สำหรับการสอน ที่ประกอบไปด้วยลำดับ ขั้นตอน การเตรียมการ การจัดกิจกรรม และการประเมินผลกิจกรรมดังกล่าวให้กับผู้เรียน ให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ของผู้สอน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ราณี เขาวนปรีชาต์ (2538: 18 อ้างถึงใน วรฤทธิ์ สารอุทธิคาม, 2548: 31) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดเมื่อความต้องการของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือ บรรลุตามจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือ จุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับ

การตอบสนอง ความพึงพอใจต่อการใช้บริการจึงเป็นความรู้สึกของผู้ที่มาใช้บริการมีต่อสถานบริการตามประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าไปติดต่อขอรับบริการในสถานบริการ นั้น ๆ

อรรถพร คาคม (2546: 29) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทศนคติหรือระดับ ความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้น ๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลจะได้รับ ระดับของ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้น ๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กาญจนา วุฒิสักดิ์ และ เฉลิมชัย มนุเสวต (2561: บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” เพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” มีคะแนนความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิธีการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 จำนวน 448 คน ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 จำนวน 90 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน”
2. แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดเพื่อความเข้าใจ
3. แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน”

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน”
2. แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดเพื่อความเข้าใจ

3. แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน”

3.1 ศึกษาหลักทั่วไปในการทำแบบสอบถาม วิธีการวัดผลประเมินผล งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงทฤษฎีต่าง ๆ ในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.2 กำหนดโครงสร้างของแบบสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ให้ครอบคลุมองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านรูปแบบการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ด้านละ 5 ข้อ รวม 20 ข้อ

คำถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

และมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 ในระดับความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 ในระดับความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 ในระดับความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 ในระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 ดำเนินการสร้างแบบสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวส. ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ ตามโครงสร้างที่กำหนดในข้อ 3.2

3.4 นำแบบสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา และมีความเที่ยงตรงของข้อคำถามหรือไม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์และแนะนำขั้นตอนการเรียนรูปแบบการเรียนสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. นำแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดเพื่อความเข้าใจ ไปวัดผลกับนักศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. ดำเนินการทดลองโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นให้นักศึกษาประเมินความพึงพอใจ

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 กำหนดเกณฑ์ผ่านไว้ที่ 80/80 ของการใช้รูปแบบการเรียนสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รูปแบบการเรียนการสอน	จำนวนคน (n)	คะแนนการทดสอบหลังการใช้	คะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
		รูปแบบการเรียนสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน”	ทางการเรียน (หลังเรียน)
สอนแบบไม่สอน	90	81.10	82.06
รวม		81.10	82.06

จากตารางที่ 1 พบว่า การใช้รูปแบบการเรียนสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น คะแนนการทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 81.10 และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.06 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1 มีค่าเท่ากับ 81.10, E_2 มีค่าเท่ากับ 82.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนผ่านการใช้รูปแบบการเรียนสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนผ่านการใช้รูปแบบการเรียนสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การทดสอบ	N	\bar{X}	SD	t
ก่อนเรียน	45	21.65	3.44	15.687
หลังเรียน	45	32.26	3.99	

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 21.65 และ 32.26 ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบการเรียนสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยให้นักศึกษาประเมินหลังจากที่ได้ศึกษาบทเรียนจบแล้ว โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบการเรียนสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับ
ด้านเนื้อหา	4.51	0.09	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.57	0.12	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.65	0.09	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล	4.60	0.03	มากที่สุด
รวม	4.58	0.06	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีการใช้รูปแบบการเรียนสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.06 การกระจายข้อมูลส่วนใหญ่ นักศึกษาตอบไปในทางเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างของการตอบแบบสอบถามมากนัก ทำให้การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” นั้น มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับการนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษามีความกระตือรือร้นในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมาก เนื่องจากในรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” มีกระบวนการเรียนรู้ที่น่าสนใจ นักศึกษามีความสนใจในเนื้อหาที่เรียน และมีการตั้งคำถามต่อสิ่งที่เรียน จึงเกิดประสิทธิภาพในการทำกิจกรรม ทำให้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” เกิดประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” จะมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนจากการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนได้ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 21.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.44 และค่าคะแนนของการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 32.26 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 3.99 เมื่อนำมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน จากผลของการทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบการเรียนสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า ในการพัฒนาการใช้รูปแบบการเรียนสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.58, SD=0.06) สูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ในระดับมาก

จากการที่ได้จัดการเรียนรู้โดยการใช้รูปแบบการเรียนสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่านักศึกษามี

ความสนใจและมีความกระตือรือร้นในบทเรียน เนื่องด้วยมีภาพและมีเนื้อหาประกอบ ซึ่งทำให้ผู้เรียน มีความเพลิดเพลิน และเข้าใจต่อบทเรียนต่าง ๆ ง่ายขึ้น เมื่อเรียนแต่ละหน่วยแล้ว สามารถตรวจ คำตอบได้ ทำให้เกิดความภูมิใจ และมีความกระตือรือร้นต่อเรื่องที่เรียนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการเรียน และการทำแบบทดสอบ เมื่อฝึกพูดบ่อย ๆ ก็จะเกิดทักษะเกิดความ เข้าใจมากยิ่งขึ้น ทำให้มีส่วนช่วยพัฒนาให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เป็นการส่งเสริมให้ นักศึกษาให้ความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรม รวมถึงการส่งงานอย่างสม่ำเสมอ และมีเวลาในการ ทบทวนบทเรียนเพื่อเสริมทักษะกระบวนการในการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. พัฒนาการใช้รูปแบบการเรียนสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ใน แพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันมากยิ่งขึ้น
2. การเตรียมความพร้อมสำหรับนักศึกษา ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ เกี่ยวกับคำศัพท์ พื้นฐานที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ สถานการณ์ต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลความพึงพอใจของนักศึกษา พบว่ามีความพึงพอใจในใช้รูปแบบการเรียนสอน ภาษาอังกฤษตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” ระดับมากที่สุด จึงควรพัฒนาและหาประสิทธิภาพของ รูปแบบการสอน โดยให้นักศึกษาเผยแพร่ความรู้ ความสามารถ ของตนเองผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น ยูทูป (YouTube), เฟซบุ๊ก (Facebook), อินสตาแกรม (Instagram) เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา วุฒิสักดิ์ และ เฉลิมชัย มนูญเสวต. (2561). การศึกษารูปแบบการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด “สอนแบบไม่สอน” เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. รายงานการวิจัย.

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชางานมัคคุเทศก์
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว
วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต โดยจัดกิจกรรมเทคนิคการสอนแบบ STAD
Comparison of Learning Achievement of Tour Guide Course of the
1st Year Student in Diploma of Tourism Program, Phuket Technology
College by Cooperative Student Team Achieved Division Technique
(STAD)

จิริติ ไชยเทพ

คณะอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต,

E-mail: paewchaitep@ptech.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจากเทคนิคการสอนแบบ STAD ในรายวิชางานมัคคุเทศก์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว จำนวน 23 คน กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาชีพเฉพาะ เรื่องวิธีการปฏิบัติงาน การรับเข้า-นำเที่ยว-ส่งออกของมัคคุเทศก์ ในรายวิชางานมัคคุเทศก์ จำนวน 1 แผน เวลาที่ใช้ 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงรวม 4 ชั่วโมง 2) แบบประเมินเป็นแบบ Rubric การประเมินผลของการเขียนแผนและนำเสนอรายการนำเที่ยวโดยผู้สอนสร้างแบบการประเมินผลการเขียนแผนและนำเสนอรายการนำเที่ยวจากเทคนิคการสอนแบบ STAD เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินก่อนและหลังเรียนมาวิเคราะห์หาข้อมูลทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และสถิติ T-test dependent samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้เรียนมีการเขียนแผนการนำเสนอรายการนำเที่ยวจากกิจกรรมวิธี STAD ในระดับที่ดีขึ้น ประสิทธิภาพของการเรียนมีประสิทธิภาพที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แบบทดสอบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ STAD, (การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

Abstract

This research study has a purpose to study the learning achievement in Comparison of Learning Achievement of Tour Guide Course of the 1st Year Student in Diploma of Tourism Program, Phuket Technology College by Cooperative Student Team Achieved Division Technique (STAD) The population used in the research was students of the 1st year diploma student of tourism program sample group It is an experimental group in 1 classroom. Research tools were 1. Set as a plan for learning management-specific group regarding the operation method: transfer -in tour guiding transfer-out apply assessment form in rubric format 4 weeks and 1 hour spent per week or totally 4 hours 2. Apply assessment in rubric format for evaluating travel planning and presentation. Teachers create assessment forms, write plans, and present guided tours based on STAD teaching techniques, and data were collected from the pre-and post-study assessment form for statistical analysis. The statistics used in the research were mean (\bar{X}), standard deviation (SD), and t-test dependent samples.

The results of the research showed that 1) the learners had written a plan to present the tour program from the STAD method activity. to a better level the learning efficiency was higher than the criteria set by the STAD cooperative teaching technique. It was seen that the learning achievement after the test was significantly higher than before at the .05 level according to the premise.

Keywords: learning, STAD learning technique, cooperative group learning

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 มาตราที่ 22 กล่าวว่า “ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน

สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและ เต็มตาม ศักยภาพ ” มาตราที่ 24 (1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัด ของผู้เรียนโดย คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญ สถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา และ (3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็น ทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันจำเป็นจะต้องคำนึงถึงกระบวนการที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้มากกว่าความรู้ที่ผู้เรียนจะได้รับซึ่งเน้นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติผ่านการทำงานจริง โดยการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการคิดแก้ปัญหา โดยมีครูเป็นผู้ช่วยในการเรียนรู้สนับสนุนให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติผู้วิจัยจึงได้เกิดแนวทางการเรียนรู้ที่เอื้อประโยชน์สูงสุดให้แก่ ผู้เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่มุ่งเน้นทักษะปฏิบัติเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้หรือข้อค้นพบใหม่เป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้การสอนแบบลงมือปฏิบัติยังช่วยเพิ่มพูนคุณภาพการเรียนรู้ เช่น แรงจูงใจในการเรียนรู้ (Motivation) การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเองและเพิ่มการมีทักษะ การถ่ายโยงความรู้ (Transferable Skills) ส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้นและเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความใฝ่รู้และรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรการเรียนและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

ดังนั้นการทำให้ นักเรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้นั้นและได้เท่าเทียมกันอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องใช้รูปแบบวิธีการสอนที่ต่างจากเดิม ซึ่งถือว่าเป็นประเด็นสำคัญในการที่จะช่วยเหลือและกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความสนใจและการเรียนรู้ได้เท่าทันกัน จึงมีการนำเทคนิคการเรียนรู้แบบจัดกิจกรรมเทคนิคการสอนแบบ STAD (Student Team Achieved Division) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นจัดสภาพแวดล้อมของผู้เรียนให้ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงโดย คนที่เรียนเก่งจะช่วยคนที่เรียนอ่อน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบต่อตนเองและช่วยเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ซึ่งเป็นความสำเร็จของกลุ่มแบบ STAD (จิรากร สำเร็จ, 2551: 143) และตามทฤษฎีพฤติกรรมของ สกินเนอร์ ที่กล่าวว่า บุคคลเรียนรู้ได้ด้วยการกระทำโดยมีการเสริมแรง มีการฝึกทักษะที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจะทำให้การเรียนมีความหมายมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง การที่ผู้เรียนมีการแบ่งกลุ่มร่วมมือกันสนทนากัน ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้และการทำงานกลุ่มจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็ว ซึ่งเหมาะกับรายวิชางานมัคคุเทศก์ที่นักศึกษาจะต้องนำไปใช้ในการทำงาน

ในอนาคตและมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพื่อตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจากการใช้แบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียนจากเทคนิคการสอนแบบ STAD ในรายวิชางานมัคคุเทศก์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังจากการใช้เทคนิคการสอนแบบ STAD ในรายวิชางานมัคคุเทศก์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิสนา แคมมณี (2560) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน ประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

ภริตา ดันเจริญ (2561) ผลการใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่องระบบนิเวศ สำหรับนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ. (การศึกษามหาบัณฑิต) สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มโดยคละความสามารถ สมาชิกในกลุ่มรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

วรลักษณ์ เอียดรอด (2561) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง ระบบนิเวศ ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่งที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อนทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้เนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ แล้วทำการทดสอบความรู้ คะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนนำมาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

พรพรรณ เสาร์คำเมืองดี (2562) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่6 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดกิจกรรมที่มีการสอนแบบความคิดรวบยอดใหม่ หรือบทเรียนใหม่ และทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว โดยการจัดนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4 คน โดยสมาชิกของกลุ่มมีความสามารถละกัน ให้แต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหา ทำแบบฝึกหัดทบทวนจากใบงาน โดยให้สมาชิกแต่ละคนทำหน้าที่และปฏิบัติตามกติกาของการเรียนแบบร่วมมือ นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบย่อย และนำคะแนนของสมาชิกมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะเป็นกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัชรีย์ ตัก สินลา และ ปรียา บุญญสิริ (2563) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68

ภริตา ต้นเจริญ (2561) ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่องระบบนิเวศ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง

กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มโดยความสามารถ สมาชิกในกลุ่มรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว ราชวิทยาลัยราชพฤกษ์ จำนวน 23 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ มีการกหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยใช้ ประชากรทั้งหมดจำนวน 23 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ STAD ในรายวิชางานมัคคุเทศก์
2. ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยคิดเป็นร้อยละ หมายถึง ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดลำดับการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 3 ขั้นตอน (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข, 2554: 55-56) ดังนี้

1. การทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ผู้วิจัยสอน 18 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 54 ชั่วโมง
2. ชั้นเตรียมผู้เรียนก่อนสอน

2.1 แบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันได้แก่ เก่ง ปานกลาง อ่อน คะแนนที่ใช้เป็นเกณฑ์แบ่ง คือ คะแนนการทดสอบก่อนเรียน วิชางานมัคคุเทศก์

2.2 ทดสอบผู้เรียนทุกคนด้วยแบบทดสอบและให้คะแนนจากใบงานที่ผู้สอนมอบหมายให้จำนวน 2 ใบงาน

3. ขั้นตอนการการสอน

3.1 ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนทั้งชั้นเรียน โดยใช้แผนการสอนวิชางานมัคคุเทศก์ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ STAD เป็นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่พัฒนาโดย Robert Slavin แห่งมหาวิทยาลัย John Hopking (ทีศนา แชมมณี, 2560) ซึ่งมีรายละเอียดของส่วนประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

3.2 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตรวิชางานมัคคุเทศก์ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผน จำนวน 18 คาบ คาบละ 3 ชั่วโมง รวม 54 ชั่วโมง

3.3 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตรและคำอธิบายรายวิชา โดยออกแบบบทเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและผลการเรียนรู้ กำหนดบทเรียนออกเป็น 2 หน่วย มีการปรับปรุงแก้ไขห้องเรียนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.4 การสร้างแบบทดสอบวัดผลฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สร้างแบบทดสอบ Rubric Score ชนิด 5 ตัวเลือกเปรียบเทียบคะแนน ทั้งหมด 4 ข้อ นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เมื่อปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำแล้วคัดเลือกข้อสอบจำนวน 4 ข้อ นำแบบทดสอบไปทดสอบกับผู้เรียน จากนั้นจัดทำเป็นแบบทดสอบวัดผลฤทธิ์ฉบับจริงที่ใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.5 ชี้แจงนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ที่เรียนวิชางานมัคคุเทศก์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 23 คน และให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบออนไลน์วัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Pre-test) จำนวน 4 ข้อ ดำเนินการสอนในคาบแรกบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน

3.6 ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยดำเนินการทดลอง รวมเวลา 18 คาบ คาบละ 3 ชั่วโมง

3.7 เมื่อเสร็จการเรียนทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบออนไลน์วัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานมัคคุเทศก์ ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน จากนั้นบันทึกผลการสอบเป็นคะแนนหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้สูตรทางสถิติ ดังต่อไปนี้

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ของผู้เรียน ก่อนเรียน และหลังการเรียน ด้วยค่าสถิติ แบบ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนการเรียน (n=23)

นักศึกษา (23 คน)	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (20 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (20 คะแนน)
1	15	19
2	14	19
3	14	19
4	15	19
5	14	18
6	15	18
7	15	18
8	15	18
9	15	18
10	15	18
11	15	18
12	16	18
13	15	18
14	15	18
15	15	18
16	16	18
17	16	19

ตารางที่ 1 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนการเรียน (n=23) (ต่อ)

นักศึกษา (23 คน)	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (20 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (20 คะแนน)
18	16	19
19	16	19
20	16	19
21	15	18
22	15	18
23	15	18

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 15.13 คะแนนและคะแนนหลังเรียน 18.35

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนการเรียน (n=23)

คะแนนสอบ	\bar{X}	N	SD.	\bar{D}	SD	t	Sig.(1-tailed)
ทดสอบก่อนเรียน	15.13	23	0.62				
ทดสอบหลังเรียน	18.35	23	0.48	3.21	0.73	20.96**	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 15.13 คะแนนและคะแนนหลังเรียน 18.35 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานมัคคุเทศก์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นั่นแสดงว่า การสอนด้วยบทเรียนออนไลน์ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของการเรียน มีประสิทธิภาพที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แบบทดสอบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่า ผลจากการหาประสิทธิภาพของการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น มีการใส่เนื้อหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา แบบฝึก ข้อสอบในรายวิชางานมัธยมศึกษา ทำให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเรียนรู้ได้สอดคล้องกับงานวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเทคนิค STAD ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนได้รับแรงกระตุ้นจากสมาชิกในกลุ่ม เนื่องจากกลัวว่าตัวเองและสมาชิกภายในกลุ่มจะได้คะแนนน้อย จากเกณฑ์ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัส พิเลิศ มะลิวัลย์ และ ทิศนา แคมมณี (2560) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.98/80.09 2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีค่าเท่ากับ 0.6906 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ซึ่งจากการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจนและ ผู้เรียนมีความพึงพอใจโดยรวม สูงที่สุดต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ด้วย เทคนิค Student Team Achievement Division (STAD)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรส่งเสริมให้ทำการสอนโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD ในรายวิชางานมัธยมศึกษา โดยการแบ่งกลุ่มทำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือวิธี STAD โดยการแบ่งกลุ่มทำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนจะทำให้ นักศึกษาสามารถวัดความเข้าใจของตัวเองได้ว่ามีมากน้อยเพียงใด นักศึกษาที่เรียนอ่อนจะมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในรายวิชาอื่นและอาจแยกหัวข้อต่าง ๆ และมาทำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปวัดความรู้ของนักศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จรัส พิเลิศ มะลิวัลย์ ฤณาพรรณ และ นิภาพร ชูดีมันต์. (2564). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทีศนา แชมมณี. (2560). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพรรณ เสาร์คำเมืองดี. (2562). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD. (การศึกษามหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัชรียัตัก สินลา และ ปรียา บุญญสิริ. (2563). การพัฒนาผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยใช้รูปแบบการ เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย.
- ภริตา ต้นเจริญ. (2561). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่องระบบนิเวศ สำหรับนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ. (การศึกษามหาบัณฑิต) สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรลักษณ์ เอียดรอด. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD เรื่อง ระบบนิเวศ. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ระบบขนส่งและแนวทางการพัฒนาพืชผักทางการเกษตรเพื่อการส่งออก
ในเขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี
Transportation Systems and Guidelines for the Development of
Agricultural Vegetables for Export in Sai Noi District Nonthaburi
Province

ฤทัยรัตน์ พลยาง

สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์,

E-mail: rupoly@rpu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการขนส่งพืชผักทางการเกษตร และ 2) เสนอแนวทางในการพัฒนาพืชผักทางการเกษตร ในเขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ เกษตรกรกลุ่ม ตำบลราษฎร์นิยม อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ที่มีประสบการณ์ในการทำเกษตรกรรมอย่างน้อย 5 ปี จำนวน 10 ราย การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า 1) กระบวนการในการขนส่งพืชผักทางการเกษตร แบ่งเป็นสองลักษณะ 1.1) เกษตรกรเป็นผู้ขนส่งไปยังคลังบริษัทตัวแทนส่งออก 1.2) บริษัทตัวแทนผู้ส่งออกมารับด้วยตนเอง ประเด็นที่ 2) พบว่า แนวทางในการพัฒนาพืชผักทางการเกษตรของกลุ่มตัวอย่างเริ่มตั้งแต่กระบวนการเตรียมแหล่งน้ำ การเตรียมพื้นที่เพาะปลูก การควบคุมวัตถุดิบอันตรายทางการเกษตร การจัดการคุณภาพก่อนการเก็บเกี่ยว การควบคุมคุณภาพในการเก็บเกี่ยวและหลังการเก็บเกี่ยว การจัดการด้านสุขลักษณะของพื้นที่พักผลผลิต และสุขลักษณะส่วนบุคคลผู้สัมผัสผลผลิตโดยตรง จากการศึกษาพบปัญหาในประเด็นที่ 1) กระบวนการขนส่งด้านพาหนะ การจัดวาง และการจัดรอบการวิ่งที่ไม่เหมาะสมก่อให้เกิดต้นทุนที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่า และพบปัญหาในประเด็นที่ 2) เกษตรกรยังไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของ GAP ได้ทั้งหมด ซึ่งยังขาดในเรื่องการจดบันทึก จึงทำให้ยังไม่สามารถควบคุมสารเคมีได้ตามค่ามาตรฐาน MRL ได้ในทุกรอบของการเก็บเกี่ยวผลผลิต

คำสำคัญ: ระบบขนส่ง, พืชผักทางการเกษตร, การส่งออก

Abstract

The purposes of this research were 1) Studies about transportation systems and 2) Offer guidelines for development of agriculture vegetables in Sainoi District Nonthaburi Province. Researcher select of purposive sampling are agriculture vegetables in Sainoi District Nonthaburi Province. Who have minimum experience for five years total ten people. Method of research is In-depth Interview by semi-structure interview and analysis information.

Results of research found that; 1) Transportation process can separate two type, point 1.1) agriculturist are can be transporter to warehouse of export agent, point 1.2) export agent can pick up agriculture vegetables at the farm 2) Guidelines for development agriculture vegetables start from prepare water source, prepare cultivation site, control agricultural hazardous substances, pre-harvest quality management, quality control at harvest and after harvest, hygienic management personal hygiene for direct contact with the product. The study found problems in the first point 1) Vehicle transportation process, placement and lap arrangement, improper running creates cost that is not worth it and found a problem in point 2) Farmers are still unable to comply with all GAP requirements, which still lacks in record keeping. As a result, the chemicals cannot be controlled according to the standard values. MRL in every cycle of harvesting

Keywords: transportation systems, agriculture vegetables, export

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีเนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมากถึง 149,252,451 ไร่ แต่ในขณะเดียวกัน ราคาผลผลิตการเกษตรนั้นกลับมีความผันผวนอยู่ทุกฤดูกาลก่อให้เกิดปัญหาที่ตามมาคือ ผลผลิตการเกษตรล้นตลาดในบางฤดูกาล และในบางฤดูกาลนั้นเกิดผลกระทบในทางตรงกันข้ามคือผลผลิตการเกษตรขาดตลาด ส่งผลให้ราคาผลผลิตการเกษตรสูง อันเกิดจาก Demand ที่สูง ทำให้เกิดความผันผวนของราผลผลิตการเกษตรในประเทศ ซึ่งเกิดจากอุปสงค์และอุปทานของผลผลิตการเกษตรในแต่ละฤดูกาล (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2562)

ปัญหาความผันผวนของราคาผลผลิตทางการเกษตรนี้ ทำให้เกษตรกรบางส่วนหันมาทำการเกษตรส่งออก เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบดังกล่าว โดยการทำข้อตกลงในลักษณะสัญญาจ้างกับผู้ประกอบการส่งออกผลผลิตการเกษตร ซึ่งเกษตรกรต้องปรับตัวทั้งกระบวนการขนส่งกระบวนการเพาะปลูก กระบวนการคัดแยก ควบคุมสารเคมีให้ได้ตามมาตรฐานของประเทศที่นำเข้าผลผลิตการเกษตรจากประเทศไทย

เนื่องจากผลผลิตการเกษตรส่งออกนั้นต้องมีปริมาณสารเคมีอยู่ในระดับที่ได้มาตรฐานก่อให้เกิดปัญหาในภาคการเกษตรส่งออกที่ตามมาคือ ผลผลิตการเกษตรบางส่วนมีสารเคมีตกค้างเกินค่ามาตรฐานของการส่งออก ส่งผลให้ผลผลิตการเกษตรนั้นถูกทำลาย ณ ประเทศปลายทาง และก่อให้เกิดต้นทุนที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่า และนอกจากปัญหาด้านความผันผวนทางด้านราคาและปัญหาที่ประสบจากเงื่อนไขของการส่งออก แล้วนั้น พืชผักทางการเกษตรที่เด็ดจากต้นแล้วนั้นต้องควบคุมอุณหภูมิทุกขั้นตอน ดังนั้นกระบวนการขนส่งจึงต้องมีการควบคุมอุณหภูมิอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเกษตรกรบางรายยังไม่สามารถควบคุมอุณหภูมิระหว่างขนส่งทางต้นน้ำได้อย่างสมบูรณ์ ส่งผลให้พืชผักทางการเกษตรบางส่วนเสียหาย และก่อให้เกิดต้นทุนที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าขึ้นในระหว่างการขนส่ง จากปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อกลุ่มเกษตรกรส่งออกทำให้เกษตรกรบางกลุ่มยกเลิกสัญญาการส่งออกเนื่องจากรับภาระต้นทุนที่เกิดขึ้นไม่ไหว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องของระบบขนส่งและแนวทางการพัฒนาพืชผักทางการเกษตรเพื่อการส่งออก ในเขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี เพื่อหาแนวทางในการการพัฒนาพืชผักทางการเกษตรจนนำไปสู่การส่งออกที่ได้มาตรฐานและลดต้นทุนที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าในระหว่างการขนส่งลงได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระบบขนส่งพืชผักทางการเกษตร ในเขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาพืชผักทางการเกษตร ในเขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับระบบขนส่งสินค้าเกษตร

แนวคิดการขนส่งและความชำนาญเฉพาะในท้องถิ่น

สันติชัย คชรินทร์ (2560: 11) การขนส่งที่มีประสิทธิภาพช่วยทำให้เกิดการสร้าง ความชำนาญเฉพาะในพื้นที่นั้น ๆ ผลผลิตภาพในการผลิตจะเพิ่มขึ้นก่อให้เกิดความได้เปรียบในเชิงเปรียบเทียบให้กับประเทศนั้น ๆ

แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับกระบวนการสินค้าเกษตรส่งออก

ทฤษฎีความได้เปรียบอย่างสมบูรณ์ (Absolute advantage)

อดัม สมิท (1776 อ้างถึงใน การเรียนรู้การนำเข้า-ส่งออกครบวงจร, 2564: 2) การที่แต่ละประเทศมีประเภทและปริมาณของทรัพยากรที่แตกต่างกัน ก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการผลิตสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน ซึ่งประเทศที่มีทรัพยากรที่สามารถผลิตสินค้าได้ต้นทุนที่ต่ำกว่าประเทศอื่นๆ ย่อมสามารถส่งสินค้าออกไปยังประเทศที่มีต้นทุนในการผลิตสูงกว่า ซึ่งประเทศผู้นำเข้าสินค้าจะได้รับประโยชน์จากการบริโภคสินค้าที่มีต้นทุนต่ำในขณะเดียวกัน ดังนั้นมูลเหตุที่ทำให้เกิดการค้าระหว่างประเทศมาจากความแตกต่างของคุณภาพและราคาสินค้าที่ดีที่สุดจากการเปรียบเทียบระหว่างสินค้าภายในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเรียกว่าความได้เปรียบอย่างสมบูรณ์

แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสินค้าเกษตรส่งออก

แนวคิดการผลิตแบบทันเวลาพอดี (Just in time)

Freeman (2001 อ้างถึงใน กลยุทธ์การจัดการโซ่อุปทาน, 2564: 26) ความสัมพันธ์ระหว่างคู่ค้ากับกิจการนั้น มีผลต่อความสำเร็จของทั้งสองฝ่าย หากกิจการให้ความสำคัญกับคู่ค้าในการพัฒนาศักยภาพของคู่ค้ามากกว่าให้ความสำคัญกับคู่ค้าเป็นเพียงแหล่งที่มาของวัตถุดิบ โดยกิจการมีการแบ่งปันข้อมูลให้กับคู่ค้า ซึ่งโดยปกติแล้วกิจการคือลูกค้าของคู่ค้าหากคู่ค้าได้รับข้อมูลย้อนกลับ ก็มีความเป็นไปได้ที่คู่ค้าจะมีการพัฒนาศักยภาพให้สามารถให้บริการกิจการได้ดีขึ้นในฐานะที่กิจการเป็นลูกค้าดังกล่าว จะทำให้กิจการได้รับมอบสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพและราคาเหมาะสมจากคู่ค้า ซึ่งจะส่งผลต่อผลสำเร็จจากการผลิตหรือบริการของกิจการในที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อนัญญา บรรจงพิศุฑ (2564) แนวทางการพัฒนาสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ ของใบโหระพา ในจังหวัดนครปฐม การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการพัฒนาสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ ของใบโหระพาในจังหวัดนครปฐม เพื่อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาและปรับปรุงสินค้าเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำของใบโหระพาในจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า อันดับแรกด้านระบบการจัดจำหน่ายสินค้าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.916 รองลงมาด้าน ระบบการจัดจำหน่ายสินค้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.863 ถัดมาด้านระบบการจัดจำหน่ายสินค้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.837 ด้านแนวทางในการนำผลการทดลอง ไปใช้ พบว่าลักษณะทั่วไปของการเกษตรสินค้าเกษตรโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ของใบโหระพาควรจะมีการ ใช้วัตถุดิบหรือส่วนผสมที่มากขึ้น มีการนำพืชผักชนิดอื่นมาใช้ในการทดลอง และควรพัฒนาต่อยอด ของโครงการให้สามารถ เป็นผลิตภัณฑ์ที่สมบูรณ์ และใบโหระพาเป็นพืชที่ปลูกครั้งเดียวสามารถเก็บเกี่ยวได้ 1-2 ปี ซึ่งการเลือกพื้นที่ปลูกที่

ควรพิจารณา คือ ดินควรมีความร่วนซุยและมีความอุดมสมบูรณ์ดี มีการระบายน้ำดีอยู่ใกล้แหล่งน้ำ และสามารถนำมาใช้ได้สะดวก รวมถึงควรอยู่ใกล้ที่พักอาศัยและ การคมนาคมสะดวก

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2562) การจัดทำแนวทางการพัฒนา เพื่อการบริหารจัดการโซ่ความเย็น (Cold Chain) ในสินค้าพืชผักและผลไม้ของสถาบันเกษตรกร ในพื้นที่ EEC และจังหวัดใกล้เคียงการศึกษาการจัดทำกรอบแนวทางการพัฒนาเพื่อการบริหารจัดการโซ่ความเย็น (Cold Chain) ในสินค้าพืชผัก และผลไม้ของสถาบันเกษตรกรในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และจังหวัดใกล้เคียง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารจัดการการใช้ระบบโซ่ความเย็นของสถาบันเกษตรกรที่ดำเนินธุรกิจ รวบรวมผักและผลไม้ (ได้แก่ ทูเรียน มังคุด เงาะ สับปะรด มะม่วง ขนุน เหน็ด และผักใบ)และจัดทำแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการโซ่ความเย็นที่มีความเชื่อมโยงระบบการจัดการตั้งแต่ระบบการจัดการพื้นที่ปลูกจนถึง ส่งมอบสินค้า โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ สถาบันเกษตรกร 24 แห่ง หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาโซ่ความเย็นสินค้าเกษตร ในพื้นที่รวม 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง จันทบุรี และตราด ผลการศึกษา พบว่ารูปแบบการจัดการระบบโซ่ความเย็นของสถาบันเกษตรกรตามระดับอุณหภูมิจำแนกได้ 2 รูปแบบ คือ 1) การจัดการโซ่ความเย็น ณ อุณหภูมิแวดล้อม (อุณหภูมิสูงกว่าหรือเท่ากับ 25 องศาเซลเซียส) คือ ทูเรียนผลสด ขนุน มะม่วง สับปะรด และผักใบ 2) การจัดการโซ่ความเย็น ณ อุณหภูมิต่ำกว่าอุณหภูมิแวดล้อม (อุณหภูมิต่ำกว่า 25 องศาเซลเซียส) คือ ทูเรียนแกะเนื้อแช่เย็น/แช่แข็ง มะม่วง มังคุด เงาะ และเหน็ด โดยมีโครงสร้าง พื้นฐาน 3 ประเภทที่จำเป็นต่อการบริหารจัดการคือ ศูนย์รวบรวมผลผลิต ห้องเย็น และรถห้องเย็น ประโยชน์ของการใช้โซ่ความเย็น จำแนกได้ 2 ประเภท คือ 1) เพื่อลดความสูญเสีย/รักษาคุณภาพของผลผลิต ในสินค้าทูเรียนผลสด ขนุน มะม่วง เงาะ มังคุด สับปะรด เหน็ด และผักใบ นับตั้งแต่การรวบรวมผลผลิตจนถึงส่งมอบ สินค้าผักและผลไม้ มีอัตราความสูญเสียผลผลิตร้อยละ 3-4 โดยสินค้ากลุ่มผลไม้มีอัตราความสูญเสียร้อยละ 3 และ สินค้ากลุ่มผักใบมีอัตราความสูญเสียร้อยละ 4 ของปริมาณผักที่รวบรวมได้ทั้งหมด และ 2) การสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ ผลผลิตในสินค้าทูเรียนแกะเนื้อแช่เย็น/แช่แข็ง และมะม่วง สามารถใช้ระบบโซ่ความเย็นในการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับทุเรียนที่คุณภาพไม่ผ่านเกณฑ์การส่งออกได้ถึงร้อยละ 25 ของราคารับซื้อทุเรียนผลสด สำหรับศักยภาพความพร้อมในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็นของสถาบันเกษตรกรในพื้นที่ EEC (จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทราและระยอง) สามารถรองรับความเชื่อมโยงไปสู่เป้าหมายตามนโยบายการพัฒนาพื้นที่ EEC คือ การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมให้เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพเป็นแหล่งวัตถุดิบสู่อุตสาหกรรมชีวภาพและการผลิตยา และพัฒนาต่อยอดสู่อุตสาหกรรมแปรรูป โดยให้จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นศูนย์รวบรวม และกระจายผลผลิตเกษตร ของสถาบันเกษตรกรไปยังพื้นที่ EEC

เนื่องจากที่มีความพร้อมในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานโซ่ความเย็น โดยสถาบันเกษตรกร จังหวัดชลบุรี และระยอง ร่วมเป็นเครือข่ายการผลิตและการตลาด ปัญหาหรือข้อจำกัด ที่พบ ได้แก่ 1) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ยังไม่ได้มาตรฐาน การใช้ประโยชน์ห้องเย็นไม่เต็มศักยภาพ และระบบไฟฟ้าไม่มีเสถียรภาพ รวมทั้งข้อจำกัดเรื่องผังเมืองที่กำหนดพื้นที่สีเขียว 2) ปัญหาด้านต้นทุนและการบำรุงรักษาระบบ โซ่ความเย็นสูง 3) ปัญหาขาดข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบการบริหารจัดการโซ่ความเย็นในระดับพื้นที่ 4) ปัญหาขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้ระบบโซ่ความเย็นที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสินค้าเกษตรของเกษตรกร สถาบันเกษตรกรและเจ้าหน้าที่รัฐ และข้อเสนอแนะทางเพื่อการพัฒนาที่มีต่อหน่วยงานภาครัฐควรดำเนินการใน 3 แผนงาน คือ 1) การเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการโซ่ความเย็นในสินค้าเกษตร 2) การเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการโซ่ความเย็นสินค้าเกษตรและ 3) พัฒนาปัจจัยสนับสนุนโซ่ความเย็นสินค้าเกษตร ให้แก่สถาบัน เกษตรกรและผู้ประกอบการ เพื่อให้การบริหารจัดการโซ่ความเย็นสินค้าเกษตรเกิดการพัฒนา/ต่อยอดและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2563) การศึกษาต้นทุน โลจิสติกส์ การเกษตรการศึกษา ต้นทุนโลจิสติกส์การเกษตร เป็นการศึกษาและจัดทำต้นทุนโลจิสติกส์ สินค้าเกษตร เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดแนวทางการพัฒนา และการติดตามและประเมินผลการพัฒนาระบบ โลจิสติกส์ภาคเกษตร โดยดำเนินการในสินค้าเกษตร 3 ชนิด ในพื้นที่ 13 จังหวัด ได้แก่ 1) ข้าว ประกอบด้วย ข้าวขาวในจังหวัดพิษณุโลก พิจิตร สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา และนครศรีธรรมราช และข้าวหอมมะลิในจังหวัดเชียงราย นครราชสีมา และอุบลราชธานี 2) ปาล์มน้ำมัน ในจังหวัดกระบี่ และนครศรีธรรมราช 3) สับปะรดโรงงาน ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระยอง ราชบุรี ชลบุรี และพิษณุโลก มีกลุ่มเป้าหมายในการศึกษา ได้แก่ เกษตรกร สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน) และ สถานประกอบการที่ทำธุรกิจรวบรวมผลผลิตเกษตร รวม 345 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามในการจัดเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ผลด้วยระบบการจัดการฐานข้อมูลการประเมินตัวชี้วัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์สินค้าเกษตร (Agricultural Logistics Performance Index : ALPI) ซึ่งเป็นการคำนวณตามกิจกรรมโลจิสติกส์สินค้าเกษตร ตลอดโซ่อุปทาน ตั้งแต่กิจกรรมการจัดการปัจจัยการผลิตและผลผลิต การรวบรวมผลผลิต การเก็บรักษาจนถึงการขนส่งหรือส่งมอบผลผลิตไปยังตลาดปลายทาง ซึ่งครอบคลุมใน 3 มิติประกอบด้วย มิติต้นทุน เช่น ต้นทุนขนส่ง ต้นทุนคลังสินค้า และต้นทุนการจัดการสินค้าคงคลัง มิติเวลา เช่น ระยะเวลาขนส่ง ระยะเวลา การจัดเก็บสินค้าคงคลัง และมิติความน่าเชื่อถือ เช่น อัตราความสูญเสียระหว่างการขนส่ง หรือการถูกตีกลับ เป็นต้น

นวัตน์ ดีชุมแสง (2561) ผลของการใช้ซ้ำหมักชีวภาพต่อการเจริญเติบโต ผลผลิตและคุณภาพของเมล่อน เพื่อศึกษาสูตรน้ำหมักชีวภาพต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ผลผลิต และคุณภาพของผลผลิตของเมล่อน วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ จำนวน 5 ทรีตเมนต์ ทรีตเมนต์ละ 4 ซ้ำ ได้แก่ (1) ปุ๋ยเคมี (ควบคุม) อัตรา 30 ซีซี ต่อน้ำ 5 ลิตร (2) น้ำหมักชีวภาพจากผลไม้ อัตรา 30 ซีซี ต่อน้ำ 5 ลิตร (3) น้ำหมักชีวภาพจากนมสด อัตรา 30 ซีซี ต่อน้ำ 5 ลิตร (4) น้ำหมักชีวภาพจากไข่ อัตรา 30 ซีซี ต่อน้ำ 5 ลิตร และ (5) น้ำหมักชีวภาพจากหน่อกล้วย อัตรา 30 ซีซี ต่อน้ำ 5 ลิตร เก็บข้อมูลการเจริญเติบโต ผลผลิต และคุณภาพของผลผลิตของเมล่อน วิเคราะห์ความแปรปรวนและเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี DMRT ที่ระดับนัยสำคัญ .05 จากการศึกษาพบว่าการเจริญเติบโตทางลำต้นของเมล่อนในแต่ละทรีตเมนต์มีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) นอกจากนี้ระยะเก็บเกี่ยวผลผลิต พบว่าเส้นรอบวงผลเมล่อนและน้ำหนักผลเมล่อนในทุกทรีตเมนต์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ชาติษกร ศรีสุข (2562) แนวทางการพัฒนากลุ่มผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปภายใต้โครงการผลักดันเกษตรกรก้าวสู่ เกษตรกรปราดเปรื่องของจังหวัดลำปาง งานวิจัยนี้เป็นการดำเนินงานขั้นต้นก่อนกระบวนการวิจัยตามแผนงานหลักที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงาน คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2562 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะและสภาพปัจจุบันในการดำเนินการของกลุ่ม ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปภายใต้โครงการผลักดันเกษตรกรก้าวสู่เกษตรกรปราดเปรื่องของจังหวัดลำปาง เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาเกษตรกร ยกระดับสู่การเป็นเกษตรกรปราดเปรื่องในอนาคต โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ศึกษาคือการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) สนทนากลุ่มย่อย (focus group) อบรมและระดมสมอง (Workshop Training) ให้กลุ่มผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป 25 กลุ่ม จำนวน 76 คน ประชุมและสนทนากลุ่มย่อยกับผู้เชี่ยวชาญของสำนักงานเกษตรจังหวัดลำปาง ได้แก่ เกษตรจังหวัด นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรชำนาญการพิเศษ เกษตรอำเภอและเจ้าหน้าที่กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะกลุ่มผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปทั้ง 25 กลุ่ม บางกลุ่มไม่พร้อมที่จะผลักดันสู่เกษตรกร คุณภาพหรือเกษตรกรปราดเปรื่องเพราะขาดคุณสมบัติพื้นฐานสำคัญคือองค์ความรู้เทคโนโลยีการเกษตร ขาดข้อมูลประกอบการตัดสินใจเข้าถึงแหล่งข้อมูลของรัฐ การจัดการผลผลิตไม่เชื่อมโยงกับการตลาดและการขายไม่คำนึงถึงคุณภาพสินค้าและ ความปลอดภัยผู้บริโภคตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) หมายถึงแนวทางการทำการเกษตรเพื่อให้ได้ผลผลิต ที่มีคุณภาพดีและปลอดภัยตามมาตรฐานที่กำหนด เกษตรอินทรีย์ หรืออื่นๆไม่คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสังคม และส่วนใหญ่ไม่รู้สึกรู้อย่างไรความเป็นเกษตรกร ส่งผลให้สภาพการดำเนินการปัจจุบันของกลุ่มส่วนใหญ่ไม่มีการนำนวัตกรรม หรือเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิต การจัดการกระบวนการผลิตและ

ผลิตภัณฑ์จึงยังไม่มีมาตรฐานดีพอไม่มีรูปแบบ การตลาดที่ดี และไม่เห็นถึงความสำคัญขององค์ความรู้ และการเชื่อมโยงเครือข่ายเท่าที่ควร

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ซึ่งได้มีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ เก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ เกษตรกรกลุ่ม ตำบลราษฎร์นิยม อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี มีประสบการณ์ในการทำเกษตรกรรมมาแล้วอย่างน้อย 5 ปี พี่พ่อกที่ทำการเพาะปลูกและส่งออก คือ ถั่วฝักยาว กระเจี๊ยบเขียว ผักบุ้งจีน มะเขือเปราะ คื่นห่าน มะรุม ชะอม กะเพรา จำนวน 10 ราย ศึกษาและเก็บข้อมูลจากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์พิจารณาความเป็นไปได้และความถูกต้องชัดเจนของข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัย ศึกษากระบวนการขนส่งสินค้าเกษตร และแนวทางการพัฒนาสินค้าเกษตรส่งออก ในเขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการวิจัยด้วยตนเอง ดังนั้นการได้มาซึ่งข้อมูลงานวิจัย สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการใช้รูปแบบการวิจัยคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มเกษตรกร ที่เกี่ยวข้องกับระบบขนส่งและแนวทางการพัฒนาพืชผักทางการเกษตรเพื่อการส่งออก ในเขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี โดยมีเครื่องมือในการศึกษาประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ ผู้ศึกษาได้สร้างแนวคำถามเพื่อใช้สำหรับเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกโดยแนวทางในการสัมภาษณ์นั้นจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย แนวคำถามในการสัมภาษณ์ตั้งเป็นแนวคำถามปลายเปิด ที่ให้ความยืดหยุ่นและเปิดกว้างในการตอบคำถาม เพื่อการได้มาซึ่งข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้าอิสระอย่างครอบคลุมครบถ้วน

2. ข้อมูลทุติยภูมิ

ศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก หนังสือ เอกสาร เอกสารสำนักงานเกษตรจังหวัด และเว็บไซต์กระทรวงเกษตร รวมไปถึงเว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางการวิจัย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลผู้วิจัยลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยตนเอง ที่พื้นที่แปลงเกษตร ตำบลราษฎร์นิยม อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ไปพร้อมๆกับการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำไปแยกประเภท วิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูลตามแนวคิดเพื่อหาข้อสรุปเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน และเขียนพรรณนาตามหลักการวิจัยเชิงคุณภาพต่อไป นำข้อมูลที่ได้ไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วจึงจัดทำเป็นรายงานฉบับสมบูรณ์ต่อไป

ผลการวิจัย

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า กระบวนการในการขนส่งพืชผักทางการเกษตรของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ

1. เกษตรกรเป็นผู้ขนส่งพืชผักทางการเกษตรจากพื้นที่เพาะปลูกไปยังคลังสินค้า โดยใช้รถกระบะในการบรรทุกพืชผักทางการเกษตรขนส่งผักมีการควบคุมอุณหภูมิทุกขั้นตอนใช้รถกระบะในการขนส่งประยุกต์ใช้ให้เป็นรถควบคุมอุณหภูมิ โดยวางพืชผักไว้ภายในรถกระบะและปรับอุณหภูมิของแอร์รถยนต์เพื่อรักษาความสดของพืชผักทางการเกษตรในระหว่างการขนส่งช่วงเวลาในการขนส่งมีการจัดตารางการขนส่งเป็นรอบๆ ประมาณ 5 รอบ ต่อวัน การจัดส่ง ส่งให้ศูนย์กระจายสินค้าของบริษัทตัวแทนส่งออก ณ คลังสินค้าที่ใกล้ที่สุด ปริมาณการส่งแต่ละรอบอยู่ที่ 200 กิโลกรัม ต่อรอบ ระยะทางในการขนส่ง 8 กิโลเมตร

ปัญหาที่พบในกระบวนการขนส่ง เนื่องจากการประยุกต์ใช้รถกระบะให้เป็นรถควบคุมอุณหภูมิ ซึ่งภายในรถมีพื้นที่จำกัด และในบางเที่ยวของการเคลื่อนย้ายพืชผักทางการเกษตร มีพืชผักทางการเกษตรที่ต้องขนย้ายจำนวนมาก เกษตรกรใช้วิธีการจัดเรียงโดยวางพืชผักซ้อนทับกันหลายชั้น ลักษณะอัดแน่นภายในพื้นที่แคบของรถกระบะ ทำให้พืชผักบางส่วนเสียหาย เมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพของบริษัทตัวแทนผู้ส่งออกทำการตรวจสอบสินค้า ตรวจสอบพบสินค้าบางส่วนไม่ผ่านตามมาตรฐาน ทำให้พืชผักที่นำส่งไปยังคลังสินค้าบางส่วนถูกตีกลับ ก่อเกิดต้นทุนที่สูงเกินไป

2. บริษัทตัวแทนส่งออกเป็นผู้มารับพืชผักทางการเกษตรด้วยตนเอง โดยใช้รถควบคุมอุณหภูมิ ควบคุมอุณหภูมิก่อนขึ้นเครื่อง 1 วัน เพื่อรักษาความสดในระหว่างการขนส่ง

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า แนวทางในการพัฒนาพืชผักทางการเกษตรของกลุ่มตัวอย่างเริ่มตั้งแต่กระบวนการเตรียมแหล่งน้ำโดยเกษตรกรมีการขุดบ่อและร่องน้ำเพื่อรับน้ำจากคลองส่งน้ำของกรมชลประทานซึ่งแหล่งน้ำที่ใช้ในการเพาะปลูกไม่มีสารเคมี สารปนเปื้อนที่เป็นอันตรายเนื่องจากเป็นแหล่งน้ำที่ขุดและกักเก็บเองตามธรรมชาติ และอยู่ห่างไกลจากแหล่งอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่ในการเพาะปลูกซึ่งอยู่ห่างไกลจากแหล่งอุตสาหกรรมเช่นกัน เกษตรกรมีการควบคุมการ

ใช้วัตถุดิบอันตรายทางการเกษตรโดยการควบคุมสารเคมีตกค้าง ค่า MRL จากการเลือกใช้สารกำจัดศัตรูพืชที่ผลิตจากแบคทีเรียในดิน อะบาแมคติน มีการจัดการคุณภาพในการผลิตก่อนการเก็บเกี่ยว โดยเก็บเกี่ยวหลังจากฉีดสารกำจัดศัตรูพืช ผ่านไปแล้วอย่างน้อยเจ็ดวัน สำหรับกระบวนการตัดแยกพืชผักทางการเกษตรมีการตัดแยกในห้องควบคุมอุณหภูมิ พนักงานที่ทำหน้าที่ตัดแยกพืชผักทางการเกษตรมีการแต่งกายตามระเบียบที่บริษัทตัวแทนผู้ส่งออกกำหนด โดยวิธีการตัดแยก จะแยกใบและต้นออกจากกัน โดยการเด็ดด้วยมือ ส่วนของใบคือส่วนที่เป็นผลผลิตที่จะนำขายและต้องคัดเฉพาะใบที่ได้มาตรฐานเท่านั้น คือใบไม่แก่ และไม่อ่อนจนเกินไป ส่วนลำต้น ก้าน และใบที่ไม่ได้มาตรฐานเกษตรกรจะนำไปทำปุ๋ยหมักเพื่อใช้หมุนเวียนภายในพื้นที่เพาะปลูก โดยมีพื้นที่ในการทำปุ๋ยหมักแยกออกจากพื้นที่ตัดแยกอย่างชัดเจน ในส่วนของกระบวนการเพาะปลูก เริ่มจากรับเมล็ดพันธุ์จากบริษัท ใช้เวลาประมาณ 30 วันในการเพาะต้นกล้า เมื่อดต้นกล้าครบอายุ 30 วัน จึงนำมาปักดำในพื้นที่เพาะปลูกใช้เวลาประมาณ 25-30 วัน จึงตัดขาย รวมระยะเวลาเริ่มจากกระบวนการเพาะต้นกล้าจนถึงกระบวนการเก็บเกี่ยวใช้เวลา 2 เดือน มีการบริหารจัดการและวางแผนการเพาะปลูก โดยการปลูกเป็นลักษณะหมุนเวียน เพื่อให้มีพืชผักเพียงพอในการตัดจำหน่ายในแต่ละรอบ การเก็บเกี่ยวพืชผักทางการเกษตร มีการเก็บเกี่ยวทุกวันในช่วงเวลา 05.00-8.00 น. เพื่อรักษาอุณหภูมิและความสดของพืชผัก

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ประเด็นที่ 1 กระบวนการในการขนส่งพืชผักทางการเกษตรของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ

1. เกษตรกรเป็นผู้ขนส่งพืชผักทางการเกษตร จากพื้นที่เพาะปลูกไปยังคลังของบริษัทตัวแทนผู้ส่งออกด้วยตนเอง ปัญหาในกระบวนการขนส่ง พืชผักบางส่วนเสียหาย เมื่อตรวจสอบคุณภาพพบพืชผักบางส่วนไม่ผ่านตามมาตรฐานและถูกตีกลับ ก่อให้เกิดต้นทุนที่สูงเกินไป

2. บริษัทตัวแทนส่งออกเป็นผู้มารับพืชผักทางการเกษตรด้วยตนเอง โดยใช้รถควบคุมอุณหภูมิ บริษัทใช้รถที่เป็นลักษณะห้องเย็นมารับเพื่อควบคุมอุณหภูมิของพืชผักทางการเกษตรเพื่อรักษาความสด และต้องควบคุมอุณหภูมิก่อนขึ้นเครื่อง 1 วัน เพื่อรักษาความสดของพืชผักทางการเกษตรในระหว่างการขนส่ง

ประเด็นที่ 2 แนวทางในการพัฒนาพืชผักทางการเกษตรของกลุ่มตัวอย่างเริ่มตั้งแต่กระบวนการเตรียมแหล่งน้ำโดยเกษตรกรมีการขุดบ่อและร่องน้ำเพื่อรับน้ำจากคลองส่งน้ำของกรมชลประทานซึ่งแหล่งน้ำที่ใช้ในการเพาะปลูกไม่มีสารเคมี สารปนเปื้อนที่เป็นอันตราย เนื่องจากเป็นแหล่งน้ำที่ขุดและกักเก็บเองตามธรรมชาติ และอยู่ห่างไกลจากแหล่งอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่ในการ

เพาะปลูกซึ่งอยู่ห่างไกลจากแหล่งอุตสาหกรรมเช่นกัน เกษตรกรมีการควบคุมการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรโดยการควบคุมสารเคมีตกค้าง ค่า MRL จากการเลือกใช้สารกำจัดศัตรูพืชที่ผลิตจากแบคทีเรียในดิน อะบาแมคติน มีการจัดการคุณภาพในการผลิตก่อนการเก็บเกี่ยวโดยเก็บเกี่ยวหลังจากฉีดสารกำจัดศัตรูพืช ผ่านไปแล้วอย่างน้อยเจ็ดวัน สำหรับกระบวนการคัดแยกพืชผักทางการเกษตรมีการคัดแยกในห้องควบคุมอุณหภูมิ พนักงานที่ทำหน้าที่คัดแยกพืชผักทางการเกษตรมีการแต่งกายตามระเบียบที่บริษัทตัวแทนผู้ส่งออกกำหนด โดยวิธีการคัดแยก จะแยกใบและต้นออกจากกัน โดยการเด็ดด้วยมือ ส่วนของใบคือส่วนที่เป็นผลผลิตที่จะนำขายและต้องคัดเฉพาะใบที่ได้มาตรฐานเท่านั้น คือใบไม่แก่ และไม่อ่อนจนเกินไป ส่วนลำต้น ก้าน และใบที่ไม่ได้มาตรฐานเกษตรกรจะนำไปทำปุ๋ยหมักเพื่อใช้หมุนเวียนภายในพื้นที่เพาะปลูก โดยมีพื้นที่ในการทำปุ๋ยหมักแยกออกจากพื้นที่คัดแยกอย่างชัดเจน ในส่วนของกระบวนการเพาะปลูก เริ่มจากรับเมล็ดพันธุ์จากบริษัท ใช้เวลาประมาณ 30 วันในการเพาะต้นกล้า เมื่อต้นกล้าครบอายุ 30 วัน จึงนำมาปักดำในพื้นที่เพาะปลูกใช้เวลาประมาณ 25-30 วัน จึงตัดขาย รวมระยะเวลาเริ่มจากกระบวนการเพาะต้นกล้าจนถึงกระบวนการเก็บเกี่ยวใช้เวลา 2 เดือน มีการบริหารจัดการและวางแผนการเพาะปลูก โดยการปลูกเป็นลักษณะหมุนเวียน เพื่อให้มีพืชผักเพียงพอในการตัดจำหน่ายในแต่ละรอบ การเก็บเกี่ยวพืชผักทางการเกษตร มีการเก็บเกี่ยวทุกวันในช่วงเวลา 05.00-8.00 น. เพื่อรักษาอุณหภูมิและความสดของพืชผัก

ในระหว่างการศึกษาพบปัญหาในประเด็นที่ 1 กระบวนการขนส่งซึ่งเกิดจากการใช้พาหนะในการขนส่ง การจัดวาง และการจัดรอบในการวิ่งที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้เกิดต้นทุนที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าขึ้น และพบปัญหาในประเด็นที่ 2 คือแนวทางในการพัฒนาพืชผักทางการเกษตร เกษตรกรยังไม่สามารถควบคุมสารเคมีให้ได้ค่ามาตรฐาน (MRL) และเกษตรกรยังขาดการปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP ในเรื่องของ การบันทึกข้อมูล และการตามสอบ คือการบันทึกที่มาของปัจจัยการผลิต ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ก่อนการเก็บเกี่ยว การขนส่ง และการจำหน่าย รวมถึงในกระบวนการทั้งหมดนี้ เกษตรกรผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเพาะปลูกพืชผักทางการเกษตรส่งออก การส่งออกนี้เป็นการส่งออกโดยผ่านตัวแทนบริษัทผู้ส่งออกโดยรูปแบบการทำสัญญาจ้างผลิต ซึ่งไม่ใช่ลูกค้าหรือผู้บริโภคที่แท้จริง กระบวนการทั้งหมดเป็นการปฏิบัติตามข้อกำหนดของตัวแทนผู้ส่งออก จากปัญหาที่พบทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเพิ่มเติมโดยศึกษาระบบขนส่งพืชผักทางการเกษตรเพื่อการส่งออก ตั้งแต่ต้นทาง ถึงปลายทาง การศึกษาข้อกำหนดของ GAP รวมถึงศึกษากระบวนการส่งออกพืชผักทางการเกษตรตั้งแต่กระบวนการเริ่มต้นคือการจดทะเบียนเป็นตัวแทนผู้ส่งออก จนถึง กระบวนการหาคู่ค้าระหว่างประเทศ วิธีการในการสืบค้นข้อมูลค่ามาตรฐานสารเคมีตกค้าง (MRL) ในการส่งออกพืชผักทางการเกษตรระหว่างประเทศ โดยการศึกษาจาก หนังสือ เอกสาร เอกสารสำนักงานเกษตรจังหวัด และ

เว็บไซต์กระทรวงเกษตร รวมไปถึงเว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อเป็นคู่มือให้เกษตรกรได้ศึกษา และสามารถพัฒนาเป็นตัวแทนเกษตรกรส่งออกได้อย่างยั่งยืน

อภิปรายผล

การศึกษาระบบขนส่งและแนวทางการพัฒนาพืชผักทางการเกษตรเพื่อการส่งออก ในเขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี กระบวนการในการขนส่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ 1. เกษตรกรเป็นผู้ขนส่งพืชผักทางการเกษตร จากพื้นที่เพาะปลูกไปยังคลังสินค้า 2. บริษัทตัวแทนผู้ส่งออกมารับสินค้าในพื้นที่เพาะปลูก โดยในระหว่างการขนส่งมีการควบคุมอุณหภูมิทุกขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2562) การจัดทำแนวทางการพัฒนา เพื่อการบริหารจัดการโซ่ความเย็น (Cold Chain) ในสินค้าพืชผักและผลไม้ของสถาบันเกษตรกร ในพื้นที่ EEC และจังหวัดใกล้เคียงการศึกษาการจัดทำกรอบแนวทางการพัฒนาเพื่อการบริหารจัดการโซ่ความเย็น (Cold Chain) ในสินค้าพืชผัก และผลไม้ของสถาบันเกษตรกรในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และจังหวัดใกล้เคียง เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารจัดการการใช้ระบบโซ่ความเย็นของสถาบันเกษตรกรที่ดำเนินธุรกิจ รวบรวมผักและผลไม้ และจัดทำแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการโซ่ความเย็นที่มีความเชื่อมโยงระบบการจัดการตั้งแต่ระบบการจัดการพื้นที่ปลูกจนถึงส่งมอบสินค้า พื้นที่เพาะปลูกอยู่ใกล้แหล่งน้ำซึ่งเป็นคลองธรรมชาติมีน้ำเพื่อใช้สำหรับเพาะปลูกตลอดทั้งเกษตรกรมีการนำเศษผักที่เหลือจากการตัดแยกมาทำปุ๋ยหมักเพื่อลดต้นทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของนวรรตน์ ดีชุมแสง (2561) ผลของการใช้น้ำหมักชีวภาพต่อการเจริญเติบโต ผลผลิตและคุณภาพของเมล่อน เพื่อศึกษาสูตรน้ำหมักชีวภาพต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ผลผลิต และคุณภาพของผลผลิตของเมล่อน พบว่า การเจริญเติบโตทางลำต้นของเมล่อนในแต่ละทรีตเมนต์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ระยะเก็บเกี่ยวผลผลิต พบว่าเส้นรอบวงผลเมล่อนและน้ำหนักผลเมล่อนในทุกทรีตเมนต์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กระบวนการเพาะปลูกเริ่มจาก รับประทานพันธุ์จากบริษัท ใช้เวลาประมาณ 30 วันในการเพาะต้นกล้า เมื่อดำเนินการครบอายุ 30 วัน จึงนำมาปักดำในพื้นที่เพาะปลูกใช้เวลาประมาณ 25-30 วัน รวมระยะเวลาเริ่มจากกระบวนการเพาะต้นกล้าจนถึงกระบวนการเก็บเกี่ยวใช้เวลา 2 เดือน มีการบริหารจัดการและวางแผนการเพาะปลูก โดยการปลูกเป็นลักษณะหมุนเวียน วางแผนตารางจัดส่งพืชผักไม่ให้ขาด สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนัญญา บรรยงพิศุทธิ์ (2564) แนวทางการพัฒนาสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ ของใบโหระพา ในจังหวัดนครปฐม เพื่อศึกษาการพัฒนาสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ ของใบโหระพาในจังหวัดนครปฐม เพื่อเสนอแนวทางการแก้ปัญหาและปรับปรุงสินค้าเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำกลางน้ำและปลายน้ำของใบโหระพาในจังหวัดนครปฐม พบว่าการเลือกพื้นที่เพาะปลูกที่

ควรพิจารณา คือ ดินควรมีความร่วนซุยและมีความอุดมสมบูรณ์ดี มีการระบายน้ำดีอยู่ใกล้แหล่งน้ำ และสามารถนำมารดได้สะดวก รวมถึงควรอยู่ใกล้ที่พักอาศัยและ การคมนาคมสะดวก การควบคุมสารเคมีตกค้าง ค่า MRL การควบคุมสารเคมีตกค้าง ค่า MRL มีการควบคุมสารเคมีตกค้าง โดยเลือกใช้สารกำจัดศัตรูพืชที่ผลิตจากแบคทีเรียในดิน อะบาแมคติน เว้นระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวอย่างน้อยเจ็ดวัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทัดษกร ศรีสุข (2562) แนวทางการพัฒนากลุ่มผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปภายใต้โครงการผลักดันเกษตรกรก้าวสู่ เกษตรกรปราดเปรื่องของจังหวัดลำปาง เพื่อศึกษาคุณลักษณะและสภาพปัจจุบันในการดำเนินการของกลุ่ม ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปภายใต้โครงการผลักดันเกษตรกรก้าวสู่เกษตรกรปราดเปรื่องของจังหวัดลำปาง เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาเกษตรกร ยกกระดับสู่การเป็นเกษตรกรปราดเปรื่องในอนาคต พบว่า คุณลักษณะกลุ่มผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มไม่พร้อมที่จะผลักดันสู่เกษตรกร คุณภาพหรือเกษตรกรปราดเปรื่องเพราะขาดคุณสมบัติพื้นฐานสำคัญคือองค์ความรู้เทคโนโลยีการเกษตร ขาดข้อมูลประกอบการตัดสินใจเข้าถึงแหล่งข้อมูลของรัฐ การจัดการผลผลิตไม่เชื่อมโยงกับการตลาดและการขาย ไม่คำนึงถึงคุณภาพสินค้าและความปลอดภัยผู้บริโภคตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) หมายถึงแนวทางการทำการเกษตรเพื่อให้ได้ผลผลิต ที่มีคุณภาพดีและปลอดภัยตามมาตรฐานที่กำหนด เกษตรอินทรีย์ ในกระบวนการคัดแยกพืชผักทางการเกษตร โดยคัดแยกในห้องควบคุมอุณหภูมิ สำหรับพนักงานที่ทำหน้าที่คัดแยกพืชผักทางการเกษตรมีการแต่งกายตามระเบียบที่บริษัทตัวแทนผู้ส่งออกกำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2562) การจัดทำแนวทางการพัฒนา เพื่อการบริหารจัดการโซ่ความเย็น (Cold Chain) ในสินค้าพืชผักและผลไม้ของสถาบันเกษตรกร ในพื้นที่ EEC และจังหวัดใกล้เคียงการศึกษาการจัดทำกรอบแนวทางการพัฒนาเพื่อการบริหารจัดการโซ่ความเย็น (Cold Chain) ในสินค้าพืชผัก และผลไม้ของสถาบันเกษตรกรในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และจังหวัดใกล้เคียง เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารจัดการการใช้ระบบโซ่ความเย็นของสถาบันเกษตรกรที่ดำเนินธุรกิจ รวบรวมผักและผลไม้ (ได้แก่ ทุเรียน มังคุด เงาะ สับปะรด มะม่วงขนุน เห็ด และผักใบ) และจัดทำแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการ โซ่ความเย็นที่มีความเชื่อมโยงระบบการจัดการตั้งแต่ระบบการบริหารจัดการพื้นที่ปลูกจนถึง ส่งมอบสินค้า

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษา ระบบขนส่งและแนวทางการพัฒนาพืชผักทางการเกษตรเพื่อการส่งออก ในเขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ในกระบวนการขนส่งพืชผักทางการเกษตรจากพื้นที่เพาะปลูกไปยังคลังสินค้า ควรมีการปรับปรุงแบบในการขนส่ง โดยเพิ่มตารางเที่ยวในการขนส่ง จากห้าเที่ยว ต่อวัน เป็นเจ็ดถึงแปดเที่ยว ต่อวัน เพื่อลดความเสียหายของพืชผักทางการเกษตรที่อัดแน่นภายในรถขนส่ง

2. ควรมีการเพิ่มทักษะความรู้ในด้านการเพาะปลูกให้กับเกษตรกร ตั้งแต่กระบวนการเตรียมพื้นที่เพาะปลูก กระบวนการเพาะปลูก การรักษาค่ามาตรฐานสารเคมีให้อยู่ในระดับมาตรฐาน การเก็บเกี่ยว และกระบวนการคัดแยก โดยการคัดเลือกเกษตรกรจากกลุ่มตัวอย่างที่มีความชำนาญในกระบวนการดังกล่าว และจัดให้มีเวทีแหล่งเรียนรู้ ในลักษณะการจัดอบรม และจัดทำคู่มือ เพื่อให้เกษตรกรได้นำไปใช้ในการเพาะปลูกอย่างถูกวิธี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูล ผู้วิจัยพบรายได้จากการส่งออกพืชผักทางการเกษตร และค่าใช้จ่ายในระหว่างการเพาะปลูกซึ่งสูงถึงร้อยละห้าสิบของรายได้ ในการศึกษาครั้งต่อไปผู้วิจัยเห็นว่าควรศึกษาต้นทุนในการเพาะปลูก และอาจนำเครื่องมือบางชนิด เช่น เครื่องมือ Lean Management มาใช้เพื่อช่วยปรับลดต้นทุนในการผลิตให้กับเกษตรกร

เอกสารอ้างอิง

- กฤตพา แสนชัยธร. (2564). **ยุทธศาสตร์การจัดการโซ่อุปทาน**. ขอนแก่น: คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไกรจักร อีรตยาคินันท์. (2563). **องค์การการค้าโลกกับการค้าบริการระหว่างประเทศ**. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือกฎหมายวิญญูชน.
- จิตติชัย รุจกนกนาฏ. (2561). **ระบบการขนส่ง (TRANSPORTATION SYSTEM)**. กรุงเทพฯ: สถาบันการขนส่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัตษกร ศรีสุข. (2562). **แนวทางการพัฒนากลุ่มผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปภายใต้โครงการผลิตภัณฑ์เกษตรกรก้าวสู่ เกษตรกรปราดเปรื่องของจังหวัดลำปาง**. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น **มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 6(1) มกราคม-เมษายน: 39-51.
- นวรรตน์ ดีชุมแสง. (2561). **ผลของการใช้น้ำหมักชีวภาพต่อการเจริญเติบโต ผลผลิตและคุณภาพของเมล่อน**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2562). **การจัดทำแนวทางการพัฒนา เพื่อการบริหารจัดการโซ่ความเย็น (Cold Chain) ในสินค้าพืชผักและผลไม้ของสถาบันเกษตรกร ในพื้นที่ EEC และจังหวัดใกล้เคียง**.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2563). การศึกษาต้นทุนโลจิสติกส์การเกษตรการศึกษาต้นทุน
โลจิสติกส์การเกษตร.

อนัญญา บรรยงพิศุทธิ. (2564). แนวทางการพัฒนาสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ ของ
ไบโตระพา ในจังหวัดนครปฐม. วารสารวิจัยศิลปวิทยาการลุ่มน้ำโขง, 29(2) กรกฎาคม-
ธันวาคม 2564: 39-52.

การปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้แนวคิดลีน:
กรณีศึกษา กิจการร้านค้าปลีก MMobile เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร
Improving the Packing Process Using Lean Concept:
A Case Study of MMobile Retail Business in Khlong San, Bangkok

ณิติ ตั้งกมลงามสกุล¹ ชัยวัฒน์ ปะวรรณโก² ภูวน อัจฉกรนิฤตกุล³

¹สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, E-mail: 64101260059@rpu.ac.th

²สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, E-mail: 6410126001@rpu.ac.th

³สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, E-mail: phauss@rpu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาและกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้า และ 2) ปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้แนวคิดลีน คณะผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพโดยวิเคราะห์ผลการวิจัยเชิงเนื้อหา เป็นกระบวนการในการศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์เพื่อสรุปผล จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และมีการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ของกิจการร้าน MMobile เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร จำนวน 6 คน

ผลการวิจัย พบว่า สาเหตุหลักของปัญหากระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าเกิดจาก “มีขั้นตอนการบรรจุหีบห่อสินค้าที่มากเกินไป” โดยมีฐานรากของสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาหลัก คือ “เพราะต้องการให้กล่องพัสดุช่วยป้องกันการกระแทกของสินค้าที่อยู่ภายในกล่อง และส่วนใหญ่ลูกค้าสั่งซื้อสินค้าจำนวนหลายชิ้น จึงต้องมีการบรรจุหีบห่อสินค้าลงกล่อง” ทำให้มีกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้ามากถึง 9 กระบวนการ และเกิดความล่าช้าในการบรรจุหีบห่อสินค้าถึง 44 นาที ส่งผลทำให้ลูกค้าไม่พึงพอใจที่ต้องรอรับสินค้านาน หลังจากปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าด้วยแนวคิดลีน พบว่า กรณีที่บรรจุหีบห่อสินค้าน้อยกว่า 5 ชิ้น (ใช้ช่องกันกระแทก) สามารถลดขั้นตอนการบรรจุหีบห่อลงเหลือ 6 ขั้นตอนต่อออเดอร์ ลดลงจากเดิม 3 ขั้นตอน และสามารถลดระยะเวลาในการบรรจุหีบห่อลงเหลือ 32 นาทีต่อออเดอร์ ซึ่งลดลงจากเดิม 12 นาที และกรณีที่บรรจุหีบห่อมากกว่า 5 ชิ้น (ใช้กล่องพัสดุ) สามารถลดขั้นตอนการบรรจุหีบห่อลงเหลือ 7 ขั้นตอนต่อออเดอร์ ลดลงจากเดิม 2 ขั้นตอน และสามารถลดระยะเวลาในการบรรจุหีบห่อลงเหลือ 40 นาทีต่อออเดอร์ ซึ่งลดลงจากเดิม 4 นาที ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าภายในคลังสินค้าได้ สามารถลดระยะเวลาในการส่งมอบให้กับลูกค้า จึงทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ

คำสำคัญ: การปรับปรุง, กระบวนการบรรจุหีบห่อ, แนวคิดลีน, ECRS, 5Whys

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study problems and packing process and 2) to improve the packing process using lean concept. The research team used this qualitative research in the form of descriptive research as a process of research study and analysis for conclusion of related concepts, theories, and related research. The data were collected from the interviews with a specific samples group of 6 persons of MMobile Retail Business in Khlong San, Bangkok.

The result of study found that the main cause of problems in the packing processes were caused by “there are too many packaging procedures” with the root cause of the main problems which were “because it needs the parcel box to prevent the bumping against the products inside the box, and most of the customer’s order are many items. Therefore, the product must be packed in a box”. This resulted in 9 packing processes and 44 minutes delay in packing the products, resulting in unsatisfied customers who must wait for a long time to receive the products. After improving the packaging processes with the lean concept, it was found that, in case of packing less than 5 pieces (using bubble wrap), the packing processes can be reduced to 6 processes per order, reduced 3 processes from the before improved processes, and can be reduced the packing time to 32 minutes per order which was reduced from the before improved processes 12 minutes, and in the case of packing more than 5 pieces (using parcel boxes), the packing process can be reduced to 7 processes per order, reduced 2 processes from the before improved processes, and can be reduced the packing time to 40 minutes per order which was reduced from the before improved processes 4 minutes. This made it possible to increase the efficiency of the packing process within the warehouse and can shorten delivery time to customers to make customers satisfied in services.

Keywords: improving Lean, packing process, Lean Concept, ECRS, 5Whys

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากธุรกิจในปัจจุบันมีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง จึงต้องมีการบริหารจัดการและกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ธุรกิจสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าและผู้ให้บริการจำนวนมาก ธุรกิจจำเป็นต้องปรับปรุงกระบวนการทำงานที่ทำให้เกิดความล่าช้า ลดกระบวนการทำงานที่ทำให้เกิดความสูญเปล่า เพื่อลดปัญหาความล่าช้าเนื่องจากกระบวนการทำงานที่ซ้ำซ้อนและไม่เป็นระบบ และหนึ่งในกระบวนการขาออก (Outbound Process) ที่สำคัญของคลังสินค้าสำหรับทุก ๆ ธุรกิจ ได้แก่ กระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้า (Packing Process) นอกจากเป็นกระบวนการสำคัญที่จะช่วยปกป้องสินค้าให้ปลอดภัยและไม่เกิดการชำรุดเสียหายระหว่างการขนส่งแล้ว ยังเป็นปัจจัยด้านการตลาดที่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้า โดยการบรรจุหีบห่อสินค้า หรือการบรรจุภัณฑ์ หมายถึง สิ่งห่อหุ้มหรือบรรจุผลิตภัณฑ์ รวมทั้งภาชนะที่ใช้เพื่อการขนส่ง ผลิตภัณฑ์ จากแหล่งผู้ผลิต ไปยังแหล่งผู้บริโภคหรือแหล่งใช้ประโยชน์ เพื่อวัตถุประสงค์เบื้องต้นใน การป้องกัน และรักษาผลิตภัณฑ์ให้คงสภาพ ตลอดจนคุณภาพใกล้เคียงกับเมื่อแรกผลิตให้มากที่สุด นอกจากนี้อาจกล่าวได้ว่า หีบห่อหรือบรรจุภัณฑ์เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในกระบวนการผลิตและ หีบห่ออาจสร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ได้อีกหลายอย่าง อาทิเช่น วัตถุประสงค์ทางการตลาด วัตถุประสงค์ทางการเก็บรักษา เป็นต้น (ดารณี พานทอง, 2524: 29)

ปัจจุบันแนวคิดแบบลีน (Lean Thinking) ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นในอุตสาหกรรมการผลิต บริการ ทั้งภาครัฐและเอกชน ต่างได้นำเอาแนวคิดลีนเข้ามาประยุกต์ใช้กับองค์กร ถือเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้บริหารจัดการและปรับปรุงกระบวนการต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

คลังสินค้าของ กิจการร้าน MMobile เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร เป็นธุรกิจที่ต้องมีการบรรจุหีบห่อสินค้าเป็นจำนวนมาก ดังนั้น กิจกรรมที่เกิดขึ้นในคลังสินค้านี้มีความสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการทำงานเป็นอย่างมาก ปัจจุบัน พบปัญหา “ความล่าช้าในกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้า” ส่งผลต่อประสิทธิภาพโดยรวมของการทำงานภายในคลังสินค้า เนื่องจากไม่มีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบและเกิดความซ้ำซ้อนของกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้า จึงนำมาสู่หัวข้องานวิจัย เรื่อง การปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้แนวคิดลีน กรณีศึกษา กิจการร้านค้าปลีก MMobile เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร โดยคณะผู้วิจัยจะทำการศึกษาปัญหาและกระบวนการทำงานภายในคลังสินค้าที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานภายในคลังสินค้า และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานภายในคลังสินค้าด้วยแนวคิดลีน ซึ่งส่งผลต่อระดับความพึงพอใจของลูกค้าในการรับบริการ กิจการร้านค้าปลีก MMobile เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้า
2. เพื่อปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้แนวคิดลีน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

การบรรจุภัณฑ์ (Packaging) และการจัดการบรรจุภัณฑ์ (Packaging Management)

การบรรจุภัณฑ์ (Packing) คือ การนำเอาวัสดุ เช่น กระดาษ พลาสติก แก้ว โลหะ ไม้ ประกอบเป็น ภาชนะห่อหุ้มสินค้า เพื่อประโยชน์ในการใช้สอยมีความแข็งแรง สวยงามได้สัดส่วนที่ถูกต้อง สร้าง ภาพพจน์ที่ดี มีภาษาในการติดต่อสื่อสาร และทำให้เกิดผลความพึงพอใจจากผู้ซื้อสินค้า (จรรยา โกสีย์ไกรนิรมล และ ดำรงค์ศักดิ์ ชัยสนิท, 2528: 109)

บรรจุภัณฑ์ หมายถึง สิ่งห่อหุ้มหรือบรรจุผลิตภัณฑ์ รวมทั้งภาชนะที่ใช้เพื่อการขนส่งผลิตภัณฑ์ จากแหล่งผู้ผลิต ไปยังแหล่งผู้บริโภคหรือแหล่งใช้ประโยชน์ เพื่อวัตถุประสงค์เบื้องต้นในการป้องกัน และรักษาผลิตภัณฑ์ให้คงสภาพ ตลอดจนคุณภาพใกล้เคียงกับเมื่อแรกผลิตให้มากที่สุด นอกจากนี้จากกล่าวได้ว่า หีบห่อหรือบรรจุภัณฑ์เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในกระบวนการผลิตและหีบห่ออาจสร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ได้อีกหลายอย่าง อาทิเช่น วัตถุประสงค์ทางการตลาด วัตถุประสงค์ทางการเก็บรักษา เป็นต้น (ดารณี พานทอง, 2524: 29) โดยสรุปแล้วบรรจุภัณฑ์ จึงหมายถึง หน่วยรูปแบบวัตถุภายนอกที่ทำหน้าที่ปกป้องคุ้มครอง หรือห่อหุ้มผลิตภัณฑ์ภายในให้ปลอดภัย สะดวกต่อการขนส่ง เอื้ออำนวยให้เกิดประโยชน์ในทาง การค้าและการบริโภค

การจัดการบรรจุภัณฑ์ (Packaging Management) หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการในการห่อหุ้มสินค้า เพื่อการขนส่ง ที่ปลอดภัยไปยังผู้บริโภคคนสุดท้าย ในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ โดยเสียต้นทุนต่ำที่สุดดังนั้นบรรจุภัณฑ์จึงเป็นงานเทคนิคที่ต้องอาศัย ความชำนาญ ประสบการณ์และความคิดสร้างสรรค์ ในอันที่จะ ออกแบบและผลิตบรรจุภัณฑ์ให้มีความเหมาะสมกับสินค้าที่ผลิต เพื่อให้ความคุ้มครองสินค้า หรือเพื่อประโยชน์ใช้สอย อาทิ ความ สะดวกสบายในการพกพาหรือการใช้ เป็นต้น (ประจวบ เพิ่มสุวรรณ และ พัฒน์ พิสิษฐเกษม, ม.ป.ป.: 131)

การปรับปรุงกระบวนการโดยใช้แนวคิดลีน

ลีน (Lean) คือ แนวคิดในการบริหารจัดการการผลิต หรือองค์กรให้มี ประสิทธิภาพสูงสุด โดยปราศจากความสูญเปล่า (Waste) ในทุก ๆ กระบวนการทำงานไม่ว่าจะเป็น กระบวนการทำงานทางโลจิสติกส์ หรือกระบวนการทำงานในด้านการผลิตไปจนถึงตอบสนองความต้องการของลูกค้าแบบทันที และรวดเร็ว โดยมุ่งเน้นในเรื่องการไหล (Flow) ของงานเป็นหลัก เพื่อ สร้างประสิทธิผลสูงสุด และลดการสูญเสียในวงจรการผลิต หลักการผลิตตามแนวคิด Lean จะมุ่งเน้นไปที่การผลิต

ผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่ลูกค้า ต้องการโดยการทำ ความเข้าใจในระบบการผลิตและสามารถระบุ ความสูญเสียเปล่าภายในกระบวนการ เมื่อพบความสูญเสียเปล่าแล้วสามารถที่จะกำจัดความสูญเสียเปล่า เหล่านั้นทีละขั้นตอนอย่าง ต่อเนื่องก่อน ซึ่งในปี ค.ศ.1990 James Womack สนใจเรื่องการกำจัด ความสูญเสียเปล่า โดยเห็นว่า การกำจัดความสูญเสียเปล่าจะช่วยสร้างคุณค่าของงานเพิ่มขึ้น ซึ่งเขาได้ ถ่ายทอดแนวคิดดังกล่าวลงใน หนังสือ Machine that Changed the World ซึ่งชี้ให้เห็นถึงแนวคิด การผลิตแบบ Lean และให้ หลักการในการนำไปใช้ไว้ 5 ประการ คือ การนิยามคุณค่า การวิเคราะห์ การไหลของคุณค่า การไหล การดึงหรือการผลิตแบบทันเวลาพอดีและความสมบูรณ์แบบพื้นฐาน

การปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ คือ กรณีการปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์นั้นถ้าพูด ง่าย ๆ ก็คือสภาวะที่ “ลูกค้ามีความพึงพอใจ” พูดอีกอย่างก็คือการสามารถปรับปรุงคุณภาพได้จน สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ ซึ่งรวมถึงการสามารถผลิตหรือสร้างสรรค์สินค้าได้โดย ไม่มีข้อผิดพลาด ซึ่งความหมายของการปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์นี้ก็ น่าจะตรงกับ ความหมาย ของการปรับปรุงคุณภาพของการบริการ การปรับปรุงคุณภาพการทำงานคือ ส่วนการปรับปรุง คุณภาพของการทำงานนั้นถ้าพูดง่าย ๆ ก็คือการที่ “ทุกคนสามารถทำงานได้เหมือนคนที่มีทักษะ สูงๆ” หรือแท้จริงแล้วก็คือการเพิ่มประสิทธิภาพโดยรวมขององค์กรด้วยการเพิ่มความสามารถในการ ผลิต (Productivity) และการลดชั่วโมงการทำงานลงนั่นเอง ปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่หลายบริษัท ประสบอยู่ในตอนนี้เป็นปัญหาที่ต้องแก้ด้วยการปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งก็คือการ สร้างมาตรฐานให้กับงาน Operation ที่มีความแตกต่างกันตามแต่สาขาหรือพนักงานแต่ละคน หรือ การสร้างมาตรฐานให้กับงานที่มีแค่คนบางกลุ่มบางคนก็รู้รายละเอียด ซึ่งการเพิ่มประสิทธิภาพในการ ทำงานเหล่านี้จะทำให้ความแตกต่างด้านคุณภาพของงานค่อย ๆ ลดลง และนำไปสู่การปรับปรุง คุณภาพของการทำงานได้ แต่บริษัทที่พยายามจะปรับปรุงคุณภาพของสินค้าและบริการมีมากมาย แต่บริษัทที่สังเกตเห็นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงคุณภาพของการทำงานนั้นกลับมีไม่เยอะ นั่นเป็น เพราะบริษัทเหล่านั้นไม่รู้ว่าการปรับปรุงคุณภาพของการทำงานนั้นส่งผลถึงยอดขายของบริษัท โดยตรงนั่นเอง

แนวคิด ECRS

แนวคิด ECRS คือ ทฤษฎีที่ช่วยลดความสูญเสียจากการที่ต้นทุนเกิดความเสียหาย หรือ ต้นทุนที่ไม่ได้สร้างผลตอบแทนใด ๆ ให้กับองค์กร นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มผลผลิตและกำไรให้มากขึ้น โดยชื่อของแนวคิดนี้มาจากการใช้ตัวอักษรย่อ 4 ตัวที่มาจากคำว่า Eliminate (การกำจัด) Combine (การรวมกัน) Rearrange (การจัดใหม่) และ Simplify (การทำให้ง่ายขึ้น) ซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นส่วนหนึ่ง ของหลักการที่เรียกว่า LEAN หรือที่หลาย ๆ คนอาจรู้จักกันว่าเป็นหลักการที่สนับสนุนให้มีการ บริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดขั้นตอนการทำงานที่ซ้ำซ้อน แนวคิดนี้ได้นำไปใช้ใน

อุตสาหกรรมใหญ่ ๆ มากมาย และได้ผลอย่างเป็นรูปธรรม

Eliminate (การกำจัด) กระบวนการนี้เป็นการตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออกไปเพื่อลดต้นทุนและระยะเวลาการทำงาน ตัวอย่างเช่น การใช้บรรจุภัณฑ์ที่มากเกินไป หรือขั้นตอนการทำงานที่ต้องใช้ทรัพยากรบุคคลมากเกินไป เราสามารถลดทอนขั้นตอนบางอย่างที่ไม่จำเป็นออกได้

Combine (การรวมกัน) หากเรานำขั้นตอนในการทำงานบางขั้นมารวมให้เป็นขั้นตอนเดียวก็จะช่วยให้ประหยัดเวลาในการทำงานและอาจช่วยลดจำนวนแรงงานได้ด้วย เช่น ระบบ Milk Run ซึ่งเป็นระบบที่มีการรับและส่งสินค้าพร้อมกันในรอบเดียว ลดต้นทุนทั้งแรงงาน เวลา และน้ำมัน

Rearrange (การจัดใหม่) การจัดลำดับความสำคัญในแต่ละขั้นตอนการทำงานขึ้นมาใหม่ ทำให้การทำงานง่ายขึ้น ประหยัดเวลาและทรัพยากรอื่น ๆ ได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยลดโอกาสการเกิดความผิดพลาดในการทำงานขึ้นด้วย ในบางครั้งเมื่อเรานำขั้นตอนการทำงานมาวางดูทั้งระบบแล้วอาจพบว่าการเรียงขั้นตอนสลับกันเพียงหนึ่งขั้นอาจทำให้การทำงานล่าช้าไปได้มาก ดังนั้นหากเรามองภาพรวมและจัดระบบใหม่ก็จะช่วยแก้ปัญหาความสูญเสียเปล่าของทรัพยากรได้ดียิ่งขึ้น

Simplify (การทำให้ง่ายขึ้น) หากวิธีหรือขั้นตอนในการทำงานมีความซับซ้อนเกินความจำเป็นอาจทำให้องค์กรสูญเสียทรัพยากรที่มากเกินไปโดยใช่เหตุ การปรับปรุงวิธีการทำงานให้ง่ายขึ้นจะช่วยลดระยะเวลาการทำงานที่ยืดเยื้อและลดโอกาสการเกิดความผิดพลาดจากการทำงาน เช่น การเปลี่ยนที่จัดวางอุปกรณ์ในการทำงานใหม่ให้หยิบใช้สะดวกกว่าเดิม หรือจัดสถานที่ทำงานใหม่เพื่อลดทอนเวลาที่จะต้องเสียไป

แนวคิด 5 Whys

5 Whys เป็นเทคนิคสืบหาสาเหตุของปัญหาที่พัฒนาโดย Sakichi Toyoda ในทศวรรษที่ 1930 เพื่อนำมาใช้เป็นกระบวนการแก้ไขปัญหาคการผลิตของโตโยต้า (Toyota Production System: TPS) และเป็นส่วนที่จะขาดเสียไม่ได้ของปรัชญาการผลิตแบบไม่เกิดความสูญเสียเปล่า (lean philosophy) สถาปนิกของ TPS ในช่วงทศวรรษที่ 1950 ชื่อ Taiichi Ohno ได้กล่าวถึงแนวคิดเรื่อง 5 Whys ของ Toyoda ไว้ในหนังสือชื่อ Toyota Production System: Beyond Large Scale Production โดยอธิบายว่า 5 Whys เป็นพื้นฐานวิธีการทางวิทยาศาสตร์ของโตโยต้าด้วยการตั้งคำถาม “ทำไม” 5 ครั้ง เพื่อช่วยให้สภาพปัญหาที่ดูคลุมเครือมีความชัดเจนขึ้น เช่น เมื่อแขนกลของเครื่องจักรไม่ทำงาน

5 Whys (Five Whys, 5 Ys) คือ เครื่องมือที่เกิดขึ้นเพื่อช่วยให้เราเป็นที่มาที่ไปของสิ่งที่เกิดขึ้น หรือรากของสิ่งที่เกิดขึ้น และมีการประยุกต์ที่กว้างขวาง โดยมีกระบวนการที่ง่ายมากนั่นคือการทำคำถามว่า "ทำไม" และตอบคำถามนั้นจำนวน 5 รอบ เพื่อให้สามารถเข้าไปสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาสิ่งที่เกิดขึ้นได้

ที่มาของ 5 Whys นั้นเริ่มต้นจากอุตสาหกรรมของ Toyota Motor Corporation ซึ่ง 5 Whys เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นในส่วนของ problem-solving training โดยคุณ Taiichi Ohno ได้อธิบายไว้ในหนังสือ Toyota Production System: Beyond Large-Scale Production ว่า ในการถามคำถามว่าทำไมจำนวน 5 ครั้ง ธรรมชาติของปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหามีความชัดเจนมากขึ้น

ในการใช้ 5 Whys สิ่งสำคัญคือการใช้มันด้วยความต้องการที่จะเข้าถึงรากของปัญหา วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง ไม่ใช่การใช้เพื่อปกปิด ปิดบัง หรือกล่าวโทษปัญหา คำตอบที่ได้รับจาก 5 Whys จะเป็นเพียงคำตอบที่อยู่ในระดับความเป็นไปได้เท่านั้น ดังนั้นคำตอบเหล่านี้จึงจำเป็นที่จะต้องได้รับการตรวจสอบอีกครั้ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรศิริ คำหล้า อภาพพร การเลิศ ปริญดา ภาวีศรี และ กัณธ สารวรรณ (2563) การปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการผลิตเตาถ่าน กรณีศึกษา: โรงเตาในจังหวัดกาฬสินธุ์ ดำเนินการปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการผลิตเตาถ่าน ทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นได้โดยที่ยังใช้ปัจจัยในการผลิตเท่าเดิมนับเป็นความท้าทายในการปรับปรุงงานอุตสาหกรรม งานวิจัยนี้จึงมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการผลิตเตาถ่าน และหาแนวทางในการเพิ่มผลผลิตให้แก่โรงงานผลิตเตาในจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยได้ทำการศึกษา กระบวนการผลิตเตาถ่านด้วยแผนภูมิกระบวนการผลิต แผนผังแสดงเหตุและผล และไดอะแกรมการเคลื่อนที่ จากการศึกษาพบว่าปัญหาที่ ส่งผลต่อกระบวนการผลิต คือ ปัญหาจากวิธีปฏิบัติงาน จึงประยุกต์ใช้แนวคิด ECRS เพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิตเตาถ่าน จากผลการศึกษาพบว่าเวลาการทำงานเดิมเท่ากับ 1,367 วินาทีต่อเตา ลดเหลือ 1,278.4 วินาทีต่อเตา ลดลงได้ 88.6 วินาที และจากเดิมพนักงานหนึ่งคนจะ ผลิตเตาถ่านได้ 19 เตา/วัน สามารถเพิ่มขึ้นเป็น 20 เตา/วัน คิดเป็นประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นร้อยละ 5

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าปัญหาที่พบในการบรรจุสินค้า สามารถใช้แนวคิดลีนในการปรับปรุงประสิทธิภาพได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ด้านกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้า

- ❖ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้า

ด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้า

- ❖ แนวคิดลีน (Lean Concept) โดยใช้เครื่องมือ ดังนี้
 - 5 Whys
 - ECRS

การปรับปรุง
กระบวนการบรรจุ
หีบห่อสินค้า
โดยใช้แนวคิดลีน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พนักงาน กิจการร้านค้าปลีก MMobile เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานคลังสินค้าของ กิจการร้านค้าปลีก MMobile เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร จำนวน 6 คน เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกจากผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในการทำงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. แนวคิดลีน (Lean Concept) โดยใช้เครื่องมือ ECRS ในการปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้า
2. แบบสัมภาษณ์กระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้า และสอบถามปัญหาด้วย 5 Why (Five Whys)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้จาก 2 แหล่ง ได้แก่

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ในส่วนนี้คณะผู้วิจัยลงพื้นที่ไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 6 คน ที่คลังสินค้าของ กิจการร้าน MMobile เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาระบบการบรรจุหีบห่อสินค้าทำให้ได้ข้อมูลที่มีรายละเอียดตรงตามที่คณะผู้วิจัยต้องการ และช่วยให้คณะผู้วิจัยสามารถเข้าถึงปัญหาได้มากขึ้น

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ในส่วนนี้คณะผู้วิจัยได้ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลทั่วไปจากเอกสาร บทความ วารสาร งานนิพนธ์ อินเทอร์เน็ต รวมถึงแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ “การปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้แนวคิดลีน” เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบรรจุหีบห่อสินค้า และ “5 Why (Five Whys)” เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ถึงสาเหตุทั้งหมดที่เป็นไปได้ของปัญหา

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ถึงปัญหาต่าง ๆ ภายในคลังสินค้าจากกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยใช้เครื่องมือ 5 Why (Five Whys) เป็นเครื่องมือช่วยทำความเข้าใจสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาได้อย่างตรงจุด โดยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค 5 Why ดังนี้ 1) แต่งตั้งหัวหน้าทีมเพื่อทำหน้าที่ป้อนคำถาม และดูแลให้การอภิปรายมุ่งเน้นไปที่สาเหตุของปัญหาที่อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง ไม่ใช่ความคิดเห็นที่มีอารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้อง 2) หัวหน้าทีมควรถาม “ทำไม” ให้มากที่สุดที่จำเป็น ซึ่งอาจมากกว่าหรือน้อยกว่า 5 ครั้ง จนกว่าทีมงานจะมีความเห็นร่วมกันว่านั่นคือรากเหง้าของปัญหา 3) หัวหน้าทีมควรสอบถามทีมงานว่าคำตอบที่ได้จากคำถาม “ทำไม” ในครั้งหนึ่ง เป็นสาเหตุที่ถูกต้องของปัญหาหรือไม่ หากไม่แก้ที่สาเหตุนั้นแล้ว ปัญหาน่าจะเกิดอีกใช่หรือไม่ หากคำตอบคือ ใช่ จึงใช้สาเหตุที่หนึ่งนั้นเป็นฐานในการตั้งคำถาม “ทำไม” ในครั้งที่สอง และทำเช่นเดียวกันกับคำตอบที่ได้ในแต่ละครั้งเพื่อถาม “ทำไม” ในครั้งต่อ ๆ ไป การถาม “ทำไม” ไปเรื่อย ๆ โดยไม่สรุปในแต่ละคำถาม อาจทำให้ได้ความคิดเห็นที่ไร้สาระหรือข้อร้องเรียนมากมายซึ่งไม่ใช่ความมุ่งหมายของ 5 Whys ที่มุ่งจะหารากเหง้าของปัญหา 4) แยกความแตกต่างให้ชัดว่าอะไรคือปัญหา และอะไรคืออาการของปัญหา พิจารณาสาเหตุอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ไล่ไปตามลำดับของเหตุและผล ไม่ด่วนสรุป 5) ใช้ความรู้และข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเป็นพื้นฐานการพิจารณา ประเมินที่ตัวระบบ ไม่ใช่ตัวบุคคล 6) ไม่ใช่ความผิดพลาดของมนุษย์, ความไม่ใส่ใจของพนักงาน, การตำหนิติเตียนว่าเป็นความผิดของใคร ฯลฯ เป็นรากเหง้าของปัญหา 7) ต้องมั่นใจว่าสาเหตุที่ได้มานั้นคือตัวการที่ทำให้เกิดปัญหา สาเหตุหรือคำตอบที่ได้ต้องกระชับชัดเจน 8) ตั้งคำถาม “ทำไม” ไปจนกว่าจะสามารถกำหนดรากเหง้าของปัญหาได้ รากเหง้าของปัญหาหมายความว่าหากกำจัดสาเหตุนั้นได้ ก็จะสามารถป้องกันปัญหานั้นไม่ให้เกิดขึ้นอีกได้

เครื่องมือ ECRS ได้แก่ Eliminate (การกำจัด) Combine (การรวมกัน) Rearrange (การจัดใหม่) และ Simplify (การทำให้ง่ายขึ้น) เข้ามาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์ผลเชิงเนื้อหา ซึ่งผลการวิจัยสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

ด้านปัญหาและกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าภายในคลังสินค้า

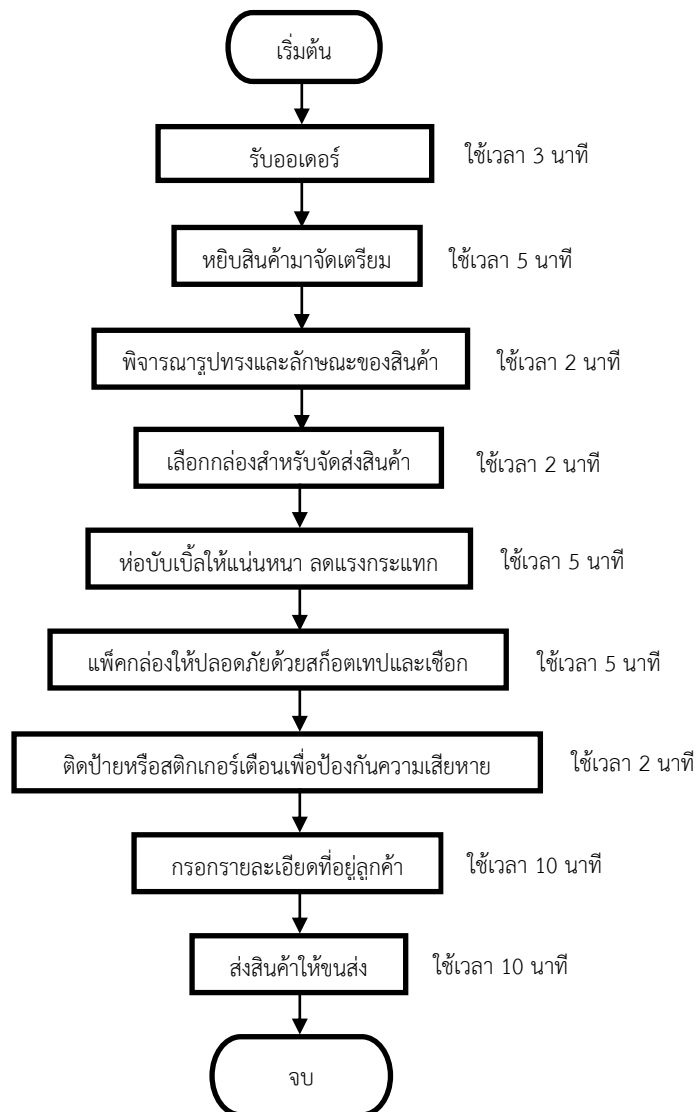
ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์โดยการระดมสมองเพื่อหาสาเหตุในแต่ละปัจจัยจากกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นไปตามขั้นตอนของ 5 Why (Five Whys) ซึ่งคณะผู้วิจัยใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยถึงสาเหตุของปัญหา ทำให้ทราบว่า “มีขั้นตอนการบรรจุหีบห่อสินค้าที่มากเกินไป” เป็นสาเหตุหลักของปัญหาและกระบวนการที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้า คณะผู้วิจัยจึงใช้หลักการ 5 Whys (Five Whys) เพื่อนำไปสู่การหาสาเหตุของปัญหา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การหาสาเหตุของปัญหา ด้วยเครื่องมือ 5 Why (Five Whys)

ผลจากการหาสาเหตุของปัญหา ด้วยเครื่องมือ 5 Why (Five Whys)	
คำถาม	คำตอบ (สาเหตุของปัญหา)
1. ทำไมถึงต้องปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้า	“เพราะใช้เวลาในการบรรจุหีบห่อสินค้านานเกินไป”
2. ทำไมถึงใช้เวลาในการบรรจุหีบห่อสินค้านานเกินไป	“เพราะสินค้าทั้งหมดต้องแพคใส่ลงกล่องพัสดุ”
3. ทำไมสินค้าทั้งหมดต้องแพคใส่ลงกล่องพัสดุ	“เพราะทางร้านมีเพียงแคกล่องบรรจุภัณฑ์ที่เอาไว้ใช้บรรจุหีบห่อสินค้าให้กับลูกค้า”
4. ทำไมทางร้านมีเพียงแคกล่องบรรจุภัณฑ์ที่เอาไว้ใช้บรรจุหีบห่อสินค้าให้กับลูกค้า	“เพราะไม่เคยมีบรรจุภัณฑ์ประเภทอื่น นอกจากกล่อง”
5. ทำไมไม่เคยมีบรรจุภัณฑ์ประเภทอื่น นอกจากกล่อง	“ <u>เพราะต้องการให้กล่องพัสดุช่วยป้องกันการกระแทกของสินค้าที่อยู่ภายในกล่อง และส่วนใหญ่ลูกค้าสั่งซื้อสินค้าจำนวนหลายชิ้น จึงต้องมีกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าลงกล่อง</u> ”

จากกระบวนการหาสาเหตุของปัญหาหลัก ด้วยหลักการ 5 Whys (Five Whys) ทำให้ทราบถึงฐานรากของสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาหลัก คือ **“เพราะต้องการให้กล่องพัสดุช่วยป้องกันการกระแทกของสินค้าที่อยู่ภายในกล่อง และส่วนใหญ่ลูกค้าสั่งซื้อสินค้าจำนวนมากหลายชิ้น จึงต้องมีกระบวนการหีบห่อสินค้าลงกล่อง”**

ภาพที่ 2 แสดงให้เห็นถึงขั้นตอนการบรรจุหีบห่อสินค้าก่อนปรับปรุง ซึ่งมีทั้งหมด 9 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการบรรจุหีบห่อสินค้าก่อนปรับปรุง

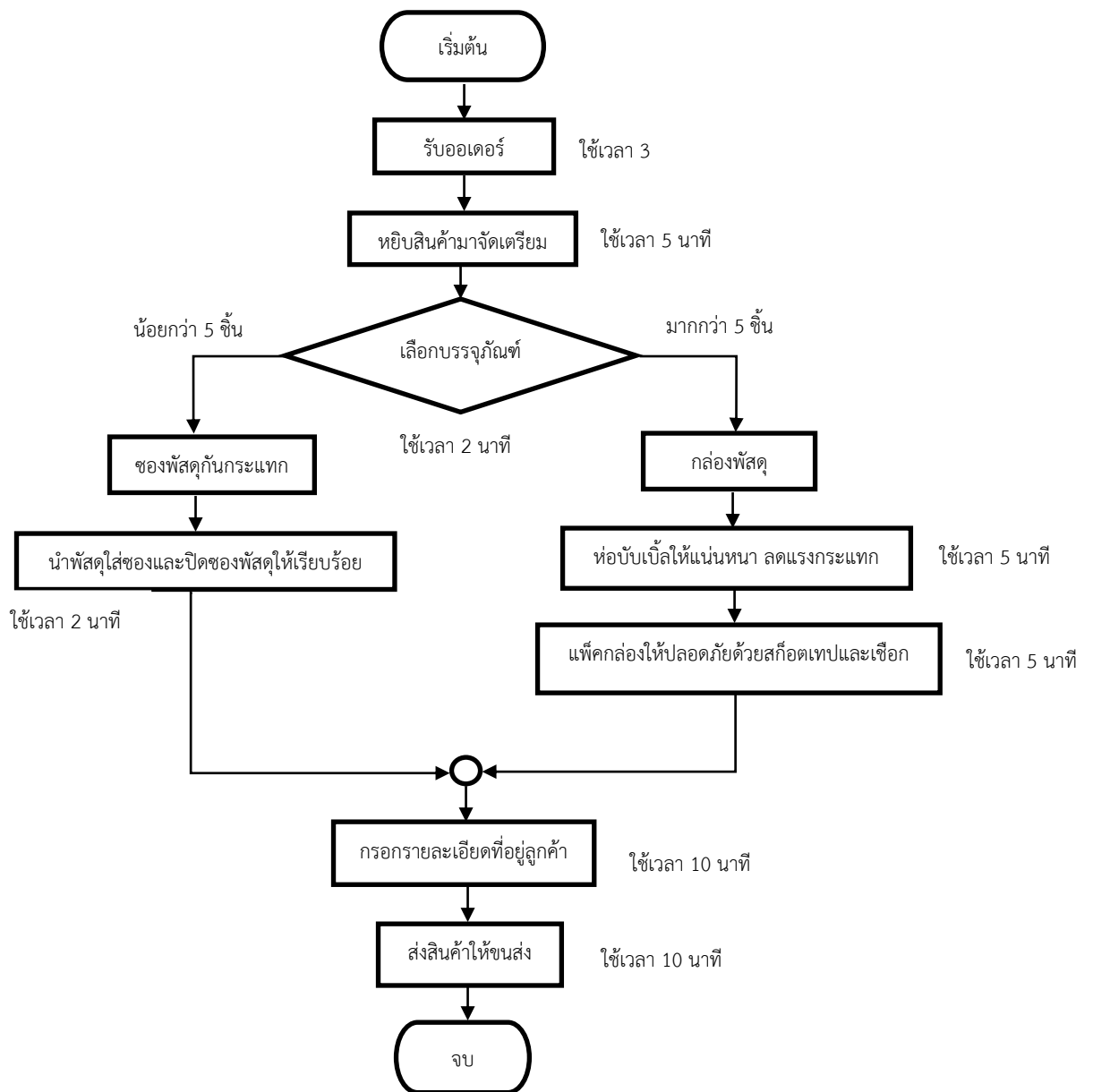

จึงทำให้พนักงานต้องใช้เวลาในการบรรจุหีบห่อสินค้ารวมทั้งหมด 9 ขั้นตอน ใช้ระยะเวลา
รวมทั้งหมด 44 นาที จึงทำให้ลูกค้าไม่พึงพอใจที่ต้องใช้ระยะเวลานานในการรอรับสินค้านาน ส่งผล
ต่อประสิทธิภาพของกระบวนการทำงานภายในคลังสินค้า

ด้านการปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้แนวคิดลีน

คณะผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลที่รวบรวมจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ โดยประยุกต์แนวคิด ECRS
คือ ทฤษฎีที่ช่วยลดความสูญเสียจากการที่ต้นทุนเกิดความเสียหาย หรือต้นทุนที่ไม่ได้สร้าง
ผลตอบแทนใด ๆ ให้กับองค์กร นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มผลผลิตและกำไรให้มากขึ้น ส่งผลต่อ
ประสิทธิภาพของกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าภายในคลังสินค้า

จากผลการวิจัย ทำให้ขั้นตอนในการบรรจุหีบห่อสินค้ามีจำนวนลดลงและลดเวลาในการ
ทำงาน เมื่อนำแนวคิด ECRS มาใช้ในกิจการร้าน โดยการนำ Eliminate (การกำจัด) มาตัดขั้นตอนที่
ไม่จำเป็น Combine (การรวมกัน) นำขั้นตอนในการทำงานบางขั้นมารวมให้เป็นขั้นตอนเดียวก็จะช่วย
ให้ประหยัดเวลาในการทำงาน Rearrange (การจัดใหม่) การจัดลำดับความสำคัญในแต่ละขั้นตอน
การทำงานขึ้นมาใหม่ ทำให้การทำงานง่ายขึ้น ประหยัดเวลาและทรัพยากร

ภาพที่ 3 กระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าหลังจากใช้เครื่องมือ ECRS

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบ ก่อน-หลัง การปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยเครื่องมือ ECRS

หัวข้อ	ก่อน	หลัง	
		(น้อยกว่า 5 ชั้น) ของพัสดุกันกระแทก	(มากกว่า 5 ชั้น) กล่องพัสดุ
ขั้นตอนในการบรรจุ หีบห่อสินค้า	9 ขั้นตอน/ Order	6 ขั้นตอน/Order	7 ขั้นตอน/Order
ระยะเวลาที่ใช้ในการ บรรจุหีบห่อสินค้า	44 นาที/Order	32 นาที/Order	40 นาที/Order

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า การปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้แนวคิดลีน สามารถเพิ่มประสิทธิภาพคลังสินค้าของ ของกิจการร้าน MMoblie เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็นด้าน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

ด้านปัญหาและกระบวนการทำงานภายในคลังสินค้าที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานภายในคลังสินค้า

จากการใช้แนวคิดลีน เครื่องมือ 5 Why (Five Whys) เครื่องมือช่วยทำความเข้าใจสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาได้อย่างตรงจุด ๆ จึงพบว่า สาเหตุหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบรรจุหีบห่อสินค้าคือ “มีขั้นตอนการบรรจุหีบห่อสินค้าที่มากเกินไป” ซึ่งเป็นสาเหตุจากปัจจัยด้านกระบวนการทำงาน ที่ทำให้เกิด “ความล่าช้าในการบรรจุหีบห่อสินค้า” โดยพนักงานใช้เวลาบรรจุหีบห่อสินค้ามากถึง 44 นาที และขั้นตอนในการบรรจุหีบห่อสินค้า 9 ขั้นตอน ต่อ 1 ออเดอร์ ทำให้ลูกค้าไม่พึงพอใจที่ต้องใช้เวลานานในการรอรับสินค้านาน

ด้านการปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้แนวคิดลีน

จากการวิเคราะห์และปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องมือ ECRS สามารถลดขั้นตอนและเวลาได้ดังนี้

พัสดุที่น้อยกว่า 5 ชั้น ใช้ซองพัสดุกันกระแทก มีทั้งหมด 6 ขั้นตอน/Order ระยะเวลาที่ใช้ในการบรรจุหีบห่อสินค้า 32 นาที/Order

มากกว่า 5 ชั้น ใช้กล่องพัสดุ ขั้นตอนในการบรรจุหีบห่อสินค้า มีทั้งหมด 7 ขั้นตอน/Order ระยะเวลาที่ใช้ในการบรรจุหีบห่อสินค้า 40 นาที/Order

อภิปรายผล

จากผลศึกษางานวิจัย เรื่อง การปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้แนวคิดลีน: กรณีศึกษา กิจการร้าน MMobile เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. จากวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหากระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้า ผลวิจัยพบว่า สาเหตุหลักที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานภายในกิจการ เกิดจากขั้นตอนในการบรรจุหีบห่อสินค้าที่มากเกินไป จึงทำให้เกิดความล่าช้าในการบรรจุหีบห่อสินค้า ทั้งนี้เนื่องจาก ใช้เครื่องมือ 5 Why (Five Whys) โดย Sakichi Toyoda เป็นนักประดิษฐ์และนักอุตสาหกรรมชาวญี่ปุ่นผู้ก่อตั้งบริษัทToyota Industries Co.,Ltd. ในการทำความเข้าใจสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาได้อย่างตรงจุด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐนนท์ จิระไพศาลพงศ์ (2555) วิจัยเรื่อง การปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินการด้านห่วงโซ่อุปทาน ของโรงงานผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก ที่พบว่า เพื่อลดต้นทุนของสินค้าที่เกิดจากปัญหาของระบบจัดเก็บสินค้าที่ไม่เหมาะสมและความเสียหายของสินค้าจำนวนมากอันเกิดจากกระบวนการการผลิต

2. จากวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้แนวคิดลีน ผลการวิจัยพบว่า การปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้แนวคิดลีน สามารถลดขั้นตอนในการบรรจุหีบห่อสินค้าและ ลดเวลาในการบรรจุหีบห่อสินค้าของ กิจการร้าน MMobile เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องจาก ใช้เครื่องมือ ECRS คือทฤษฎีที่ช่วยลดความสูญเสียจากการที่ต้นทุนเกิดความเสียหาย หรือต้นทุนที่ไม่ได้สร้างผลตอบแทนใด ๆ ให้กับองค์กร นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มผลผลิตและกำไรให้มากขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรศิริ คำหล้า, อาภาพร การเลิศ ปริญาดา ภาวีรัมย์ และ กำธร สารวรรณ (2563) วิจัยเรื่อง การปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการผลิตเตาถ่าน กรณีศึกษา: โรงงานเตาในจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่พบว่า การทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นได้โดยที่ยังใช้ปัจจัยในการผลิตเท่าเดิมนับเป็นความท้าทายในการปรับปรุงงานอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยเรื่องการปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้แนวคิดลีน ซึ่งเป็นการปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าอย่างเป็นระบบ เพื่อลดปัญหาความล่าช้าในการบรรจุหีบห่อสินค้าและลดขั้นตอนในการบรรจุหีบห่อสินค้าของพนักงาน กิจการร้าน MMobile กรุงเทพมหานคร เท่านั้น ซึ่งการปรับเปลี่ยนกระบวนการและระยะเวลาในการบรรจุหีบห่อสินค้าอาจมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้าและความชำนาญของพนักงาน ดังนั้นต้องคำนึงถึงยอดขาย

ของสินค้า จัดอบรมการปฏิบัติงานให้กับพนักงานอย่างสม่ำเสมอ และวางแผนการจัดการสินค้าภายในคลังสินค้าอย่างเป็นระบบตลอดเวลา เพื่อช่วยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นเรื่อง การปรับปรุงกระบวนการบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้แนวคิดสิ้นควรศึกษาเพิ่มเติมการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับการจัดการคลังสินค้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ เช่น ระบบ Warehouse Management (WMS) และระบบ RFID เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กสิณรินทร์ จิวจรรานุกูล. (2555). การวางแผนระบบโลจิสติกส์. ค้นเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2564, จาก <http://www.cuti.chula.ac.th/twwwroot/journals/old/transj3/p8.pdf>
- จุฑามาศ พัฒนศิลป์. (2513). การลดความสูญเสียเปล่าด้วยหลักการระบบ ECRS. ค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2565, จาก <http://www.logisticafe.com>
- ณัฐนนท์ จิวะไพศาลพงศ์. (2555). การปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินการด้านห่วงโซ่อุปทานของโรงงานผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก กรุงเทพฯ: สาขาวิชาการจัดการทางวิศวกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ประจวบ เพิ่มสุวรรณ และ พัฒน์ พิสิษฐเกษม. (ม.ป.ป.). จะจัดการบรรจุภัณฑ์โลจิสติกส์อย่างไรให้มีประสิทธิภาพ. *Executive Journal* หน้า 131. ค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2565, จาก https://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/jan_mar_12/pdf/aw018.pdf
- ปิยนันท์ สวัสดิ์ศฤงฆาร. (2563). 5 Whys. ค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2565, จาก <https://drpiyanan.com/2020/07/09/5-whys/>
- พรศิริ คำหล้า อาภาพร การเลิศ ปริญาดา ภาวิณี และ กำธร สารวรรณ. (2563). การปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการผลิตเตาถ่าน กรณีศึกษา: โรงงานเตาในจังหวัดกาฬสินธุ์. สาขาวิชาโลจิสติกส์และเทคโนโลยีขนส่ง. คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์.
- อมรรัตน์ ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา. (2555). การเพิ่มประสิทธิภาพคลังสินค้าด้วยการจัดการแผนผังคลังสินค้าใหม่ กรณีศึกษาบริษัท ABC. รายงานการวิจัย สาขาวิชาเทคโนโลยีโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร.

**รูปแบบเทคโนโลยีวางแผนการจัดส่ง: ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาด
ย่อมด้วยรถบรรทุกแบบเหมาคัน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล**
**Technology Platforms for Transport Planning: A Case studies of Small
and Medium Truck Companies in Bangkok and Vicinities**

ช่อทิพย์ ลือไชยวุฒิ

สาขาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์,

E-mail: chotipm@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบเทคโนโลยีวางแผนการจัดส่งของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกแบบเหมาคัน และแนวทางในการพัฒนาจากการวิเคราะห์ประสบการณ์ใช้งานจริงของผู้ประกอบการขนส่ง โดยอาศัยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพรวบรวมข้อมูลสัมภาษณ์ผู้ให้บริการขนส่ง 30 ราย ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาตามวัตถุประสงค์การวิจัย ด้วยวิธีการพรรณนาผลการวิจัย พบว่าผู้ประกอบการมีการใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในการบริหารจัดการวางแผนจำนวนรถและการจัดส่ง การติดตามตำแหน่งรถบรรทุกจาก GPS มีการบันทึกข้อมูลเข้าระบบคอมพิวเตอร์เพื่อสรุปยอดค่าใช้จ่ายและค่าจ้างขนส่ง แต่ยังไม่มียูนิฟอร์มสำหรับการบริหารจัดการงานขนส่งสินค้าเป็นของตนเอง ผู้ประกอบการที่ให้ข้อมูลวิจัยทุกรายมีประสบการณ์การใช้งานเทคโนโลยีเพื่อการจัดการงานขนส่งในรูปแบบแพลตฟอร์มจากการให้บริการกับผู้ว่าจ้างรายใหญ่ ที่มีรูปแบบเฉพาะรายในการทำงานผ่านโทรศัพท์มือถือและคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการขนส่ง เพื่อติดตามทุกช่วงสถานะการจัดส่งตั้งแต่ต้นทางรับสินค้าจนถึงปลายทาง ในการใช้งานพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคในด้านข้อมูลในเอกสารไม่ครบถ้วนทำให้การนำข้อมูลเข้าระบบไม่ได้ สัญญาณอินเทอร์เน็ตจากเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ และไม่สามารถดึงข้อมูลจากระบบมาวิเคราะห์ข้อมูลพัฒนาการทำงานได้เนื่องจากระบบดังกล่าวเป็นของผู้ว่าจ้างไม่ใช่ของผู้ให้บริการขนส่ง และพบว่าแนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการงานขนส่งสินค้าร่วมกันมี 4 ประเด็น ได้แก่ 1) ระบบเทคโนโลยีที่ไม่ซับซ้อน 2) ระบบที่ครอบคลุมการบริหารจัดการงานขนส่งสินค้า 3) ช่องทางในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการขนส่งสินค้าที่ระดับเดียวกัน 4) สามารถปรับแก้ให้เหมาะสมของธุรกิจขนส่งแต่ละผู้ประกอบการได้

คำสำคัญ: รูปแบบเทคโนโลยีวางแผนการจัดส่ง, แพลตฟอร์มเพื่อการบริหารจัดการงานขนส่ง, แนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการงานขนส่ง

Abstract

The objectives of this research were to study the technology model of delivery planning of small and medium-sized transport operators using chartered trucks and the development approach from the real-life experience analysis of transport operators. Using a qualitative research method, interviews were collected with 15 transport service providers. Content analysis was used according to research objectives. by describing research results was found that operators use basic technology to manage, plan the number of vehicles and deliveries. GPS tracking of truck locations, records are logged into a computer system to summarize costs and transportation costs. But there is no form of platform for managing freight of its own. All research operators have experience using technology for managing transportation as a platform from providing services to large employers. with a specific model of working through the carrier's mobile phone and computer To track every step of the delivery status from the origin of the goods to the destination. In use, there are problems and obstacles in the information in the document is not complete, making it impossible to import information into the system. Internet signal from mobile phone network, unable to extract data from the system to analyze the development data because the system is owned by the employer and not the carrier. and found that there are 4 issues of technology development guidelines for joint transportation management. These include 1) a simple technology system, 2) a comprehensive system of logistics management, 3) a channel for collaboration between transport operators at the same level, 4) being able to adjust the appropriateness of the logistics business for each operator.

Keywords: delivery planning technology model, transportation management platform, technology development guidelines for transportation management

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การขนส่งเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจในยุคปัจจุบัน ซึ่งการขนส่งนี้มีรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การขนส่งทางถนน ทางน้ำ ทางราง และทางอากาศ โดยรูปแบบการขนส่งทางถนนมีสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 86.52 ของปริมาณขนส่งโดยรวมของประเทศ (ข้อมูลปี พ.ศ. 2562 จาก ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม) จากข้อมูลของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ชี้ให้เห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ถูกขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วย SME นับเป็นวิสาหกิจส่วนใหญ่ของประเทศ คิดเป็นสัดส่วน 85.74% ของผู้ประกอบการรวมทั้งประเทศ และในกลุ่มของผู้ให้บริการขนส่งสินค้าทางถนนที่อยู่ในกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมก็มีสัดส่วนที่สำคัญคิดเป็นร้อยละ 98 ของผู้ประกอบการขนส่งโดยรวมทั้งประเทศ ในกลุ่มผู้ประกอบการขนส่งสินค้ายังมีการแยกประเภทของการขนส่งไปเป็นผู้ให้บริการขนส่งแบบเหมาคัน FTL (Full Truck Load) และผู้ให้บริการขนส่งแบบไม่เต็มคัน LTL (Less Than Truck Load) ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกกลุ่มผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมแบบเหมาคัน เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีการขนส่งสินค้าที่หลากหลาย และเป็นกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือให้เข้าถึงการใช้ระบบเทคโนโลยีเพื่อวางแผนและบริหารจัดการการให้บริการขนส่งสินค้า และจากรายงานโลจิสติกส์พบว่าประเทศไทยมีรูปแบบและระบบการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่มีความหลากหลายไม่ต่อเนื่องและมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก จำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ภาครัฐต้องการเร่งการพัฒนาระบบฐานข้อมูลของตนเองให้พร้อมรองรับการเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลกลางของประเทศในภาพรวม เพื่อสำหรับใช้เป็นเครื่องมือประกอบในการวิเคราะห์และจัดทำข้อมูลต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศได้อย่างเป็นระบบ รวมทั้งใช้สำหรับการติดตามประเมินผล และวางแผนการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ในภาพรวมของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป (ที่มา: แนวทางการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย, รายงานโลจิสติกส์ของประเทศไทยประจำปี 2561, ฉบับเดือนกันยายน 2562) และจากข้อมูลจากกรมการขนส่ง (Department of Land Transport, 2015) แสดงสัดส่วนการขึ้นทะเบียนรถบรรทุกของบริษัที่มีปริมาณมากกว่าการขึ้นทะเบียนรถบรรทุกส่วนบุคคล ส่งผลให้มีการแข่งขันที่สูงขึ้นระหว่างบริษัทขนาดเล็กกับบริษัทขนาดใหญ่ ประกอบกับบริษัทขนาดใหญ่มีความน่าเชื่อถือและมีมาตรฐานในการให้บริการด้านการขนส่งมากกว่าบริษัทขนาดเล็กในมุมมองของลูกค้า (Ponanake, 2019) ทำให้บริษัทขนาดเล็กประสบปัญหาเรื่องรถว่างงานและต้องเร่งปรับตัวเพื่อหาโอกาสในการหารายได้หรือลูกค้ารายใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น (Lerdloomphephan, 2019) แพลตฟอร์มการขนส่งซึ่งทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการขนส่งสินค้ากับลูกค้า จึงช่วยให้ผู้ประกอบการขนส่งขนาดเล็ก มีโอกาสในการหาลูกค้ารายใหม่ได้จากแพลตฟอร์มฯ (Pongsakomrungsilp et al., 2019) การนำเทคโนโลยีมาพัฒนาเป็นช่องทางในการให้บริการขนส่งสินค้าช่วยให้ลูกค้ามีความ

เชื่อมั่นในด้านการให้บริการและราคาที่เป็นมาตรฐาน โดยคำนวณตามระยะทางและประเภทของรถที่ลูกค้าเลือกใช้ สามารถเช็คราคาก่อนเลือกใช้บริการ และตรวจสอบติดตามสถานะของรถได้ส่งผลให้ลูกค้าจึงมีความมั่นใจในการเลือกใช้บริการเพิ่มขึ้น ลดปัญหาการวิ่งรถเที่ยวเปล่าซากลับ อีกทั้งยังลดปัญหาการว่างงานของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดเล็ก (Aussawakornnirangkool, 2019)

ผู้วิจัยพบว่าการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีวางแผนการจัดส่งเพื่อบริหารจัดการงานขนส่งด้วยรถบรรทุกมีอยู่อย่างจำกัด แม้ในปัจจุบันจะมีรูปแบบเทคโนโลยีที่หลากหลายของผู้ประกอบการรายใหญ่จำนวนมาก แต่ก็ยังขาดการศึกษาเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์ในเทคโนโลยีของผู้ประกอบการขนส่งแบบเหมาคันในกลุ่มผู้ประกอบการ SME ในเชิงลึก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริการขนส่งด้วยรถบรรทุก จึงทำให้ผู้ประกอบการหรือบริษัทขนาดเล็กยังไม่มีแนวทางการตัดสินใจในการเลือกใช้งานเทคโนโลยีวางแผนการจัดส่งและการนำเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์ภายในองค์กร หรือการใช้ร่วมกันในกลุ่มผู้ประกอบการ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลทั้งรูปแบบและการนำเทคโนโลยีวางแผนการจัดส่งไปใช้ของผู้ประกอบการทั้งจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ และข้อมูลปฐมภูมิจากประสบการณ์การใช้งานจริงของผู้ประกอบการฯ โดยผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการเลือกรูปแบบได้เหมาะสมกับการใช้งานของผู้ประกอบการมากขึ้น อีกผลจากงานวิจัยจะช่วยให้ผู้พัฒนาเทคโนโลยีสามารถนำความต้องการของผู้ใช้งานไปปรับปรุงระบบให้ดียิ่งขึ้นตามคำแนะนำจากงานวิจัยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบเทคโนโลยีวางแผนการจัดส่งของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกแบบเหมาคัน
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาจากการวิเคราะห์ประสบการณ์ใช้งานจริงของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกแบบเหมาคันที่ใช้ในปัจจุบัน
3. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกแบบเหมาคันเพื่อให้สามารถใช้งานร่วมกันได้

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน คำว่า “ขน” หมายถึง การเอาสิ่งของจำนวนมาก บรรทุกหรือหาบหามด้วยอาการใด ๆ ก็ตามจากแห่งหนึ่งไปอีกแห่งหนึ่งเป็นต้น คำว่า “ส่ง” หมายถึง การยื่นให้ ยื่นให้ถึงมือ พาไปให้ถึงที่ คำว่า “ขนส่ง” หมายถึง ธุรกิจที่เกี่ยวข้องด้วยขนและส่ง

ตามวิชาเศรษฐศาสตร์ การขนส่งถือเป็นกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจอย่างหนึ่ง ที่จะจัดให้มีการเคลื่อนย้ายคนสัตว์ และสิ่งของ จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

ความหมายของคำว่า “การขนส่ง” ตามพระราชบัญญัติการขนส่ง 2497 มาตรา 4 การขนส่ง หมายถึง การลำเลียงหรือเคลื่อนย้ายบุคคลหรือสิ่งของด้วยเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง (ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งพร้อมเครื่องยนต์)

พระราชบัญญัตินี้ได้แบ่งลักษณะของการประกอบการขนส่งออกเป็น

1. การขนส่งสาธารณะ หมายถึง การขนส่งเพื่อสินจ้างโดยไม่จำกัดเส้นทาง
2. การขนส่งประจำทาง หมายถึง การขนส่งเพื่อสินจ้างตามเส้นทางที่กำหนด
3. การขนส่งส่วนบุคคล หมายถึง การขนส่งเพื่อกิจการค้าของตนเอง

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการขนส่งไว้หลากหลาย เช่น

ไชยยศ และคณะ (2555) ให้ความหมายของการขนส่ง คือ การเคลื่อนย้ายบุคคลหรือสิ่งของ จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ในความหมายนี้สามารถเข้าใจได้ง่ายแต่ยังไม่มี ความหมายที่ลึกซึ้งถึง ประโยชน์ของการขนส่ง ดังนั้นหากให้นิยามที่มีความชัดเจน “การขนส่ง” จึงควรมีความหมายว่า กระบวนการเคลื่อนย้ายบุคคลหรือสิ่งของด้วยอุปกรณ์การขนส่งจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งและ กระบวนการนั้นก่อให้เกิดอรรถประโยชน์

วิโรจน์ พุทธิวิถิ (2547) ได้กล่าวว่า การขนส่งสินค้าสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 รูปแบบ ได้แก่

1. การขนส่งสินค้าทางถนน (Road transportation) คือการขนส่งที่ใช้รถยนต์ในการ บรรทุกสินค้า และขนส่งระหว่างตำแหน่งต่าง ๆ ที่มีแผ่นดินเชื่อมกัน การขนส่งเกือบทุกกรณี จะต้องอาศัยการขนส่ง ทางถนน เพราะเป็นการขนส่งที่สามารถเข้าถึงต้นทางและปลายทางได้อย่าง สะดวกรวดเร็ว
2. การขนส่งสินค้าทางราง (Rail transportation) เป็นการขนส่งผ่านระบบรางที่มีอุปกรณ์ หลัก คือ ขบวน รถไฟ ระบบนี้มีข้อจำกัดในด้านสถานที่ตั้งของตำแหน่งสถานี ที่มีเฉพาะเท่าที่ ภาครัฐของประเทศนั้น ๆ สร้างไว้เท่านั้น ซึ่งไม่ครอบคลุมทุกที่ แต่เป็นรูปแบบการขนส่งที่มีต้นทุน ต่ำกว่าการขนส่งสินค้าทาง ถนน โดยเหมาะสำหรับการขนส่งสินค้าปริมาณมาก และในระยะทางไกล
3. การขนส่งสินค้าทางน้ำ (Water transportation) เป็นรูปแบบการขนส่งที่ประหยัดที่สุด โดยจะใช้เรือสินค้าที่มีขนาดใหญ่ใน การขนส่งสินค้า ทำให้ขนส่งได้ครั้งละมาก ๆ แต่มีความเร็วต่ำ จึงเป็นระบบขนส่งหลักของการขนส่ง ระหว่างประเทศ
4. การขนส่งสินค้าทางอากาศ (Air transportation) เป็นรูปแบบการขนส่งที่ใช้ เครื่องบิน ในการขนส่งสินค้า จึงมีความรวดเร็ว และค่าขนส่งที่สูง และสินค้ามีความปลอดภัยกว่าการขนส่ง ในรูปแบบอื่น
5. การขนส่งทางท่อ (Pipeline transportation) เป็นการขนส่งซึ่งใช้สำหรับการขนส่งของ เหลว โดยมีการกำหนดที่ตั้งของสถานีที่ส่งและรับแน่นอน และใช้ในการขนส่งที่สร้าง ขึ้นเฉพาะเท่านั้น เช่น ปิโตรเลียม น้ำ ประปา ก๊าซธรรมชาติ

จากความหมายด้านการขนส่งที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ผู้เขียนจึงสรุปได้ว่า การขนส่งหมายถึง การทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายทางกายภาพ เช่น คน สัตว์ สิ่งของต่าง ๆ ด้วย

เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือยานพาหนะ จากต้นทางไปยังปลายทางเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และก่อให้เกิดอรรถประโยชน์ตามความต้องการของบุคคล

บริการขนส่ง (Transportation Services) หมายถึง บริการเคลื่อนย้ายคน (People) หรือ สินค้า (Goods) จากตำแหน่งหนึ่งไปยังอีกตำแหน่งหนึ่งด้วยต้นทุนการขนส่งที่มีประสิทธิภาพ (Putnuan, 2018) และตามความคาดหวังของผู้ใช้บริการที่ต้องการความสะดวก, รวดเร็ว, ถูกต้อง, แม่นยำ, ปลอดภัย, เชื่อถือได้, จัดส่งได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด (Suwansatawee, 2016) และทำให้ลูกค้ามั่นใจได้ว่าบริษัทสามารถดูแลสินค้าของลูกค้าให้เหมือนกับเป็นสินค้าของบริษัทตนเอง โดยผู้ให้บริการขนส่งต้องสามารถเข้าใจปัญหาและมองภาพเดียวกับลูกค้าจนสามารถคิดหาวิธีแก้ปัญหาได้ เพื่อตอบสนองและสนองความต้องการของลูกค้าได้เป็นอย่างดี (Banyongpisut & Kanchanathaveekul, 2020)

คุณภาพของบริการขนส่งตาม SCOR Model หรือ Supply-chain operations reference model เป็นกระบวนการอ้างอิงของซัพพลายเชน ที่ถูกพัฒนาและรับรองโดย Supply Chain Council (SCC) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1996 และมีการพัฒนาต่อเนื่องจนถึงเวอร์ชันที่ 12 ในปัจจุบัน (American Production and Inventory Control Society [APICS], 2017) โดยกระบวนการอ้างอิงดังกล่าวครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการวางแผน การจัดหาวัตถุดิบ การผลิต ส่งมอบ การส่งคืน และกระบวนการสนับสนุนอื่น ๆ และกำหนดกลุ่มตัวชี้วัดของซัพพลายเชนใน 5 มิติได้แก่ ความน่าเชื่อถือของบริการ ความรวดเร็วในการตอบสนองความต้องการ การสามารถในการปรับเปลี่ยนของระบบ ต้นทุนการให้บริการของระบบ และประสิทธิภาพในการจัดการสินทรัพย์ของระบบ ดังนั้นตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณภาพการให้บริการขนส่งจึงประกอบด้วย 2 มิติหลักได้แก่ 1) ความรวดเร็วในการตอบสนองความต้องการ โดยนับระยะเวลาตั้งแต่เมื่อรับรู้ความต้องการของลูกค้าจนถึงเมื่อสามารถเติมเต็มความต้องการของลูกค้าได้สำเร็จ และ 2) ความน่าเชื่อถือของบริการ ซึ่งประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัดย่อยได้แก่จัดส่งตามรายการสินค้าได้ถูกต้องและครบจำนวน (% of Orders Delivered In Full)จัดส่งได้ถูกสถานที่และตรงตามเวลาที่ตกลงกับลูกค้า (Delivery Performance to Customer Commit Date)เอกสารประกอบการจัดส่งสินค้าถูกต้องครบถ้วนตามข้อกำหนดของลูกค้า (Documentation Accuracy)สภาพสินค้าที่ถูกจัดส่งไม่เกิดความเสียหายหรือชำรุดบกพร่อง (Perfect Condition)

วิศิษฐ์ วัฒนานุกูล (2552) กล่าวว่า ระบบบริหารงานขนส่งหรือที่เรียกว่าระบบ TMS นั้นถือได้ว่าเป็นซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการแก้ไขปัญหาด้านการขนส่ง โดยจะช่วยในการบริหารเส้นทางการขนส่ง บริหารกองรถ บริหารคำสั่งจากลูกค้าในการขนส่ง เป็นต้น โดยระบบ TMS นั้นก็จะช่วยให้สามารถสร้างสมดุลในการวางแผนงาน และระบบก็จะช่วยในการวิเคราะห์และกำหนดเส้นทางการขนส่งที่มีประสิทธิภาพซึ่งจะช่วยในการลดระยะเวลาการขนส่ง ประหยัดค่าใช้จ่ายในการขนส่ง และช่วยให้

สามารถบริหารทรัพยากรของบริษัทที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงหลักการที่จะช่วยให้การบริหารงานขนส่งนั้นประสบความสำเร็จ โดยมีรายละเอียดดังนี้ความปลอดภัย ระบบ TMS นั้นสามารถช่วยในการตรวจสอบและควบคุมพฤติกรรมรถขนส่งสินค้า ซึ่งนับเป็นส่วนหนึ่งในภาพลักษณ์ของบริษัทได้ ผ่านการทำงานของระบบช่วยติดตาม ซึ่งจะทำให้ทราบถึงความเร็วในการขับรถ ลักษณะในการขับขี่ได้ การตรงต่อเวลา ในการขนส่งสินค้านั้น การส่งให้ถึงมือผู้บริโภคตามที่ได้มีการตกลงร่วมกัน นับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ดังนั้น ระบบ TMS จะสามารถช่วยในการบริหารการเดินทางได้ การลดต้นทุน เนื่องจากน้ำมันและการบำรุงรักษาถือเป็นหนึ่งในต้นทุนของการขนส่งสินค้า ดังนั้นระบบ TMS จะช่วยในการดูแลให้ขับรถอยู่ในระเบียบของบริษัทเพื่อให้ลดต้นทุนการบำรุงดูแลรักษาที่เกิดจากการสึกหรอได้ เพิ่มประสิทธิภาพ ระบบ TMS จะช่วยให้ข้อมูลต่าง ๆ ในการขนส่ง สามารถแสดงออกมาเป็นรายงานได้ ดังนั้นจึงช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้บริหารสามารถวางแผนการทำงานได้

Kilic, Zaim, and Delen (2015) ได้ทำการศึกษาการคัดเลือกระบบวางแผนที่ดีที่สุดสำหรับบริษัทธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กล่าววาระบบวางแผนทรัพยากรในปัจจุบันนับได้ว่าเป็นแกนหลักของธุรกิจ เนื่องจากในปัจจุบันกระบวนการต่าง ๆ ภายในบริษัทมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น และอัตราการแข่งขันกันระหว่างบริษัทต่าง ๆ ก็มีมากขึ้น ดังนั้นระบบวางแผนทรัพยากรจึงนำมาใช้เพื่อเข้ามาช่วยในการปรับปรุงการบริหารภายในและช่วยในการตัดสินใจ

เจียมใจ กองสุดใจ (2555) ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อระบบ GPS ในการขนส่งสินค้ากรณีศึกษาโรงงานขนมจีนสามกองจังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ระบบ GPS ในการบริหารจัดการสินค้าและเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อระบบ GPS ในการบริหารจัดการสินค้าเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาด้านการขนส่งสินค้าของบริษัท และนำไปช่วยในการบริหารงานจัดส่งสินค้าของบริษัท การเก็บข้อมูลจากกลุ่มลูกค้าและพนักงาน ของโรงงาน รวมเป็นจำนวน 320 ราย และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า โดยส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นพนักงานขับรถและกลุ่มพนักงานทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าการนำระบบ GPS มาใช้งานทำให้สามารถเปรียบเทียบการขนส่งรูปแบบเดิม กับรูปแบบที่นำระบบ GPS มาใช้ว่าแตกต่างกันซึ่งมีความหมายคือรูปแบบที่นำระบบ GPS มาใช้นั้นดีกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความพึงพอใจต่อระบบ GPS ของโรงงานขนมจีนสามกองจังหวัดภูเก็ต ในภาพรวมมีระดับความสำคัญคือ มีความพึงพอใจต่อระบบ GPS อยู่ในระดับมาก

Saidi Siuhi, Judith Mwakalonge (2016) สรุปไว้ประเด็นหนึ่งว่า ผู้ใช้บริการขนส่งสามารถใช้ประโยชน์จากการใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลการเดินทางการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และนำไปสู่การลดอุบัติเหตุจากการขนส่ง

จิรวินัญญ์ ดีเจริญจิตพงษ์ และคณะ (2559) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการของระบบขนส่งของบริษัทกรณีศึกษา บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ระบบสามารถจัดการข้อมูลผู้ใช้งาน ข้อมูลการขนส่งพัสดุให้บริการขนส่งพัสดุแต่ลูกค้าติดตามสถานะการขนส่งพัสดุ ยืนยันการขนส่งพัสดุ แสดงรายงานสรุปรายละเอียดการให้บริการ รายงานสรุปรายละเอียดการสูญหายของพัสดุ และแสดงรายงานสรุปรายการรับที่ไ้จากการขนส่งพัสดุ โดยการพัฒนาระบบดังกล่าวใช้โปรแกรมภาษา Java ซึ่งเป็นภาษาที่สามารถรองรับการทำงานทุกแพลตฟอร์ม ใช้โปรแกรม MySQL การเชื่อมต่อฐานข้อมูลใช้โปรแกรม Android SDK ในการจำลองระบบปฏิบัติการ Android และใช้โปรแกรม Eclipse ในการเขียนคำสั่งการทำงาน ผลที่ได้จากการพัฒนาระบบคือ ระบบมีการแบ่งผู้ใช้เป็น 5 ส่วน ได้แก่ 1) ผู้ดูแลระบบ 2) พนักงานเคาน์เตอร์ 3) พนักงานขนส่ง 4) ลูกค้า และ 5) ผู้บริหาร ทั้งนี้ระบบสามารถรองรับการใช้งาน 5 ส่วนหลัก ๆ ได้แก่ 1) จัดการข้อมูลผู้ใช้งาน 2) จัดการข้อมูลการขนส่งพัสดุ 3) ติดตามสถานะการขนส่งพัสดุ 4) ยืนยันการขนส่งพัสดุ และ 5) แสดงรายงาน โดยในการทดลองประสิทธิภาพการทำงาน ของระบบทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ด้านความต้องการการใช้งาน ด้านการใช้งานระบบ ด้านอัตราประโยชน์ และด้านความปลอดภัย พบว่า ภาพรวมของระบบมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยทั้งหมด เท่ากับ 3.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 สามารถอธิบายได้ว่า ระบบมีการตอบสนองต่อการใช้งานจริง และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบ

ธรินี มณีศรี วันวิสา ต่วนตระกูลศิลป์ และ วิชระพล สิงหะเนติ (2561) ได้ศึกษาวิเคราะห์ ปัญหา การบริหารจัดการวางแผนการขนส่งสินค้าและพัฒนาระบบบริหารการจัดการขนส่ง เพื่อลดระยะเวลาในการวางแผนการขนส่งลดขั้นตอนการทำงานที่ไม่จำเป็นและลดข้อผิดพลาดในการทำงานต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น การบริหารงานจัดส่งสินค้า การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของบริษัทขนส่งกรณีศึกษา เพื่อนำไปทำการวิเคราะห์ออกแบบและพัฒนาระบบบริหารการจัดการขนส่ง พบว่า จากการปรับปรุงกระบวนการทำงานและการนำระบบบริหารจัดการขนส่งมาใช้สามารถลดกระบวนการทำงานที่ไม่จำเป็นออกไปได้และทำการเพิ่มกระบวนการทำงานที่จำเป็นเข้าไปแทนโดยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงานซึ่งขั้นตอนในการทำงานแบบเดิมทั้งหมด 13 ขั้นตอนส่วนขั้นตอนในการทำงานแบบปรับปรุงทั้งหมด 12 ขั้นตอนทำให้ลดลงมาได้ 1 ขั้นตอน ในส่วนของระยะเวลาในการทำงาน แบบเดิม ใช้เวลาทั้งหมด 1,025 นาที และการทำงานแบบปรับปรุงใช้เวลาทั้งหมด 965 นาที ลดระยะเวลาลงมาได้ 60 นาทีคิดเป็นร้อยละ 5.85

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกแบบเหมาคันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตามนิยามใหม่ของสำนักงาน

ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เก็บข้อมูลจำนวนผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางถนนและทางท่อลำเลียงในปี พ.ศ. 2563 ที่จดทะเบียนในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล 6,915 ราย (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ณ วันที่ 1 ธันวาคม 2563) เนื่องจากงานวิจัยนี้ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัยเอง ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยอัน ได้แก่ 1) เป็นผู้ประกอบการขนส่งสินค้าประเภทเหมาคัน 2) จดทะเบียนในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล 3) อยู่ในกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ ของผู้ทำวิจัย โดยมีผู้ประกอบการที่เข้าร่วมสัมภาษณ์ในการวิจัยนี้จำนวน 15 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ศึกษาแนวคิดทฤษฎี บทความ รายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารจัดการ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบเทคโนโลยีวางแผนการจัดส่ง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่สามารถเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเพื่อสัมภาษณ์ ตามตารางที่ 1 เพื่อรวบรวมรูปแบบเทคโนโลยีที่ใช้และแนวทางการจัดการ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการแข่งขันโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกทุกแบบเหมาคันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และจัดกลุ่มที่สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ตารางที่ 1 วัตถุประสงค์การวิจัยและหัวข้อสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ

วัตถุประสงค์การวิจัย	หัวข้อสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ
1. เพื่อศึกษารูปแบบเทคโนโลยีวางแผนการจัดส่งของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกทุกแบบเหมาคัน	1.1 ปัจจุบันผู้ประกอบการมีเทคโนโลยีในการบริหารจัดการงานขนส่งสินค้าที่เป็นของผู้ประกอบการเองหรือไม่
	1.2 ในกรณีที่ผู้ประกอบการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการงานขนส่งของผู้ว่าจ้างให้ผู้ประกอบการอธิบายว่าใช้ที่ประเภท
	1.3 เทคโนโลยีในการบริหารจัดการงานขนส่งที่ผู้ประกอบการใช้ในการทำงานปัจจุบันมีลักษณะอย่างไรบ้าง

ตารางที่ 1 วัตถุประสงค์การวิจัยและหัวข้อสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	หัวข้อสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาจากการวิเคราะห์ประสบการณ์ใช้งานจริงของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกทุกแบบเหมาะคั้นที่ใช้ในปัจจุบัน	2.1 ผู้ประกอบการพบว่าการใช้งานเทคโนโลยีในการบริหารจัดการขนส่งส่วนใดเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการขนส่ง
	2.2 จากการใช้งานเทคโนโลยีในการบริหารจัดการขนส่งทั้งของผู้ว่าจ้างและของผู้ประกอบการเองพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการใช้งานอย่างไรบ้าง
	2.3 ผู้ประกอบการคิดว่าเทคโนโลยีการวางแผนจัดการขนส่งที่ดีควรมีองค์ประกอบอย่างไรจึงจะเหมาะสมต่อการใช้งานของผู้ประกอบการ
	2.4 ในการใช้งานเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการขนส่งผู้ประกอบการคิดว่า ยังต้องมีการปรับปรุงด้านใดเพิ่มเติมบ้าง
3. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกทุกแบบเหมาะคั้นเพื่อให้สามารถใช้งานร่วมกันได้	3.1 แนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถใช้งานร่วมกันได้ควรเป็นอย่างไร

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากการค้นคว้า ตำรา เอกสาร วารสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ตลอดจนข้อมูลและการจัดบันทึกข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกทุกแบบเหมาะคั้นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 15 รายการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งจากเว็บไซต์ และข้อมูลจากสัมภาษณ์ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อจัดระเบียบข้อมูล และสกัดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยในการเปรียบเทียบแพลตฟอร์มขนส่ง และนำเสนอผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการบรรยาย

ผลการวิจัย

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการขนส่งกลุ่มตัวอย่างที่สามารถสรุปผลการวิจัยในประเด็น การศึกษารูปแบบเทคโนโลยีวางแผนการจัดส่งของการผู้ประกอบการจำนวน 15 ราย ช่วงอายุ 25-55 ปี ปฏิบัติงานในฝ่ายโลจิสติกส์และเป็นเจ้าของธุรกิจขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล มีผู้ประกอบการ 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 80 ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการขนส่ง สินค้าของผู้ว่าจ้าง และผู้ประกอบการจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีโดยมี โปรแกรมบริหารจัดการจัดส่งเป็นของตัวเอง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผู้ประกอบการกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีโดยมี โปรแกรมบริหารจัดการจัดส่งเป็นของตัวเอง ใน 6 ด้านดังนี้

1. ประเภทการใช้งาน มีการใช้รูปแบบการติดตามการจัดส่ง Track & Trace การติดตาม สถานะการจัดส่งแบบ Real Time
2. ด้านลักษณะการใช้งานในรูปแบบการรับข้อมูลรับส่งสินค้าโดยการ Scan ข้อมูลสินค้าขึ้น รถและเมื่อส่งสินค้าเสร็จก็ Scan เพื่อปิดจบการทำงาน ผู้ว่าจ้างสามารถติดตามการทำงานของขนส่ง ได้อย่างรวดเร็ว.
3. ด้านการนำไปใช้เพื่อจัดส่งสินค้าที่ตรงเวลาและถูกสถานที่ทำให้ลูกค้ามีความพึงพอใจใน การใช้บริการ ติดตามสถานะได้แบบ Real Time
4. ปัญหาการใช้งาน ไม่สามารถนำข้อมูลวางแผนล่วงหน้าได้ ปัญหาสัญญาณอินเทอร์เน็ต บางพื้นที่ที่เป็นจุดอับสัญญาณทำให้ไม่สามารถอัปเดตข้อมูลได้ทันเวลา ปัญหาจากระบบข้อมูลที่ต้อง สแกนเสียหายหรือไม่ชัดเจนทำให้ไม่สามารถจบการทำงานได้
5. ด้านความเหมาะสมกับการใช้งานระบบควรให้รายละเอียดในการรับส่งสินค้าชัดเจน, สามารถเก็บหลักฐานภาพถ่าย มีหลักฐานการเซ็นรับ-ส่ง และสามารถดึงข้อมูลออกจากระบบเพื่อ วิเคราะห์ได้ในภายหลัง
6. ด้านแนวทางการพัฒนาคือความต้องการทำ Application ที่สามารถใช้งานร่วมกันได้ หลายผู้ประกอบการ สร้างการร่วมมือกันในกลุ่มผู้ประกอบการเพื่อพัฒนาแอปพลิเคชัน เพื่อสามารถ ใช้งานร่วมกัน และส่งงานให้กันได้ ดังข้อมูลแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การใช้งานเทคโนโลยีในการวางแผนจัดส่งในกลุ่มผู้ประกอบการที่มีเทคโนโลยีเป็นของตัวเอง

ผลการศึกษา		ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ	
ประสบการณ์ที่ได้จากการใช้งานเทคโนโลยี	เทคโนโลยีวางแผนจัดส่งเป็นของผู้ประกอบการ ขนส่งเอง	ประเภทการใช้งาน	T5 “รูปแบบการติดตามการจัดส่ง Track & Trace” T13 “การติดตามสถานะการจัดส่งแบบ Real Time”
		ลักษณะการใช้งาน	T15 “ใช้รูปแบบการรับข้อมูลรับส่งสินค้าโดยการ Scan ข้อมูลสินค้าขึ้นรถและเมื่อส่งสินค้าเสร็จก็ Scan เพื่อปิดจบการทำงาน ผู้ว่าจ้างสามารถติดตามการทำงานของขนส่งได้อย่างรวดเร็ว.
		การนำไปใช้	T.15 “มีการติดตามสถานะได้แบบ Real Time”
		ปัญหาในการใช้งาน	T.13 “ไม่สามารถนำข้อมูลมาวางแผนการจัดส่งล่วงหน้า”
			T.5 “ปัญหาสัญญาณอินเทอร์เน็ตบางพื้นที่ที่เป็นจุดอับสัญญาณทำให้ไม่สามารถอัปเดตข้อมูลได้ทันเวลา”
			T.13 “ปัญหาจากระบบข้อมูลที่ต้องสแกนเสียหายหรือไม่ชัดเจนทำให้ไม่สามารถจบการทำงานได้”
		เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการใช้งานของผู้ประกอบการ	T.5 “ให้รายละเอียดในการรับส่งสินค้าชัดเจน”
			T.13 “สามารถเก็บหลักฐานภาพถ่าย มีหลักฐานการเซ็นรับ-ส่ง”
			T.15 “สามารถดึงข้อมูลออกจากระบบเพื่อวิเคราะห์ได้ในภายหลัง”

ตารางที่ 2 การใช้งานเทคโนโลยีในการวางแผนจัดส่งในกลุ่มผู้ประกอบการที่มีเทคโนโลยีเป็นของตัวเอง

ผลการศึกษา			ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ
ประสบการณ์ที่ได้จากการใช้งานเทคโนโลยี	เทคโนโลยีวางแผนจัดส่งเป็นของผู้ประกอบการขนส่งเอง	แนวทางการพัฒนา	T13 “ทำ Application ที่สามารถใช้งานร่วมกันได้หลายผู้ประกอบการ”
			T15 “อยากให้มีการร่วมมือกันในกลุ่มผู้ประกอบการเพื่อพัฒนาแอปพลิเคชัน เพื่อสามารถใช้งานร่วมกัน ละส่งงานให้กันได้”

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการขนส่งกลุ่มตัวอย่างสามารถสรุปผลการวิจัยในประเด็นการศึกษารูปแบบเทคโนโลยีวางแผนการจัดส่งสินค้าในกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 80 ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ว่าจ้าง ใน 6 ด้านดังนี้

1. ประเภทการใช้งาน เพื่อเข้าระบบการส่งงานของผู้ว่าจ้าง, รายงานสถานะการขนส่งให้ผู้ว่าจ้าง มีการรับสินค้า และการอัปเดตงานขนส่งด้วยการถ่ายรูปสินค้าและการส่งมอบ รวมถึงให้ผู้รับสินค้าเซ็นในระบบ
2. ด้านลักษณะการใช้งาน ใช้สแกนบาร์โค้ดเพื่อรับสินค้าขึ้นรถ
3. ด้านการนำไปใช้เพื่ออัปเดตงานในระบบเพื่อให้ติดตามงานได้สะดวก สามารถติดตามสถานะพนักงานขับรถได้ สามารถติดตามสถานะพัสดุได้ มีการติดตามสถานะได้แบบ Real Time
4. ปัญหาการใช้งานเกิดจากโทรศัพท์บางรุ่นยังไม่สามารถรองรับแอปพลิเคชันได้, ปัญหาสัญญาณอินเทอร์เน็ต ความแรงของสัญญาณไม่พอทำให้ไม่สามารถใช้งานได้, ปัญหาจากระบบค้างไม่สามารถจบงานได้, อุปกรณ์ไม่รองรับการใช้งานต้องลงทุนเพิ่มเมื่อต้องการใช้งานเพื่อรับงาน, ระบบไม่เสถียรและมีการชั้ซ้อนของระบบ พนักงานขับรถไม่ให้ความร่วมมือในการใช้งานแอปพลิเคชัน”
5. ด้านความเหมาะสมกับการใช้งานควรให้รายละเอียดในการรับส่งสินค้าครบถ้วนชัดเจน, สามารถเก็บหลักฐานภาพถ่าย มีหลักฐานการเซ็นรับ-ส่ง, สามารถดึงข้อมูลออกจากระบบเพื่อวิเคราะห์ได้ในภายหลัง ระบบต้องเสถียรใช้งานง่าย แอปพลิเคชันต้องสามารถควบคุมต้นทุนค่าใช้จ่ายได้
6. ด้านแนวทางการพัฒนาคือความต้องการให้ใช้งานข้อมูลผ่านระบบร่วมกันได้หลายผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการต้องการให้เก็บข้อมูลจากหลาย ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาศึกษา ร่วมกันตั้งข้อมูลแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การใช้งานเทคโนโลยีในการวางแผนจัดส่งในกลุ่มผู้ประกอบการใช้เทคโนโลยีของผู้ว่าจ้าง

ผลการศึกษา		ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ	
ประสบการณ์ที่ได้จากการใช้งานเทคโนโลยี	ใช้เทคโนโลยีวางแผนจัดส่งของผู้ว่าจ้าง	ประเภทการใช้งาน	T1 “เพื่อเข้าระบบการส่งงานของผู้ว่าจ้าง” T2 “รายงานสถานะการขนส่งให้ผู้ว่าจ้าง มีการรับสินค้า และการอัปเดตงานขนส่งด้วยการถ่ายรูปสินค้าและการส่งมอบ รวมถึงให้ผู้รับสินค้าเห็นในระบบ”
		ลักษณะการใช้งาน	T8 “สแกนบาร์โค้ดเพื่อรับสินค้าขึ้นรถ”
			T.13 “ใช้อัปเดตงานในระบบเพื่อให้ติดตามงานได้สะดวก”
		การนำไปใช้	T.6 “มีการติดตามสถานะได้แบบ Real Time”
		ปัญหาในการใช้งาน	T.10 “โทรศัพท์บางรุ่นยังไม่สามารถรองรับแอปพลิเคชันได้”
			T.3 “ปัญหาสัญญาณอินเทอร์เน็ตบางพื้นที่ที่เป็นจุดอับสัญญาณทำให้ไม่สามารถอัปเดตข้อมูลได้ทันเวลา”
			T.11 “ปัญหาจากระบบการทำงานเอง เกิดจากข้อมูลที่ต้องสแกนเสียหายหรือไม่ชัดเจนทำให้ไม่สามารถจบการทำงานได้”
		เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการใช้งานของผู้ประกอบการ	T.4 “ให้รายละเอียดในการรับส่งสินค้าชัดเจน”
			T.7 “สามารถเก็บหลักฐานภาพถ่าย มีหลักฐานการเซ็นรับ-ส่ง”
			T.9 “สามารถดึงข้อมูลออกจากระบบเพื่อวิเคราะห์ได้ในภายหลัง”

ตารางที่ 3 การใช้งานเทคโนโลยีในการวางแผนจัดส่งในกลุ่มผู้ประกอบการใช้เทคโนโลยีของผู้ว่าจ้าง
(ต่อ)

ผลการศึกษา			ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ
ประสบการณ์ที่ได้จากการใช้ งานเทคโนโลยี	ใช้เทคโนโลยีวางแผนจัดส่ง ของผู้ว่าจ้าง	แนวทางการ พัฒนา	T.12 “อยากให้การใช้งานที่แชร์ข้อมูลที่สามารถ ใช้งานร่วมกันได้หลายผู้ประกอบการ”
			T.14 “อยากให้เก็บข้อมูลจากหลาย ๆ ฝ่ายที่ เกี่ยวข้องแล้วนำมาศึกษาร่วมกัน”

สรุปผลการวิจัย

ผลศึกษารูปแบบเทคโนโลยีจากกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลาง และขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกแบบเหมาคันที่ใช้ในปัจจุบัน สามารถสรุปผลการวิจัยแยกตาม วัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. ด้านรูปแบบเทคโนโลยีวางแผนการจัดส่งของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกแบบเหมาคันพบว่าผู้ประกอบการขนส่งสินค้าด้วยรถบรรทุกขนาดกลางและขนาดย่อมมีการใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในการบริหารจัดการวางแผนจำนวนรถและการจัดส่ง การติดตามตำแหน่งรถบรรทุกจาก GPS และการกรอกข้อมูลเข้าระบบคอมพิวเตอร์เพื่อสรุปยอดค่าใช้จ่าย และค่าจ้างขนส่งและในกลุ่มผู้ประกอบการขนส่งสินค้าด้วยรถบรรทุกขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งหมดที่ให้ข้อมูลยังไม่มีรูปแบบของแพลตฟอร์มเพื่อการบริหารจัดการงานขนส่งสินค้าเป็นของตัวเอง ผู้ประกอบการที่ให้ข้อมูลวิจัยทุกรายมีประสบการณ์การใช้งานเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการงานขนส่งในรูปแบบแพลตฟอร์มจากการให้บริการกับผู้ว่าจ้างรายใหญ่ ยกตัวอย่างเช่น DHL Express, Ezyhaul, J & T, Flash Express และ Homepro โดยส่วนใหญ่จะมีรูปแบบเฉพาะในการนำข้อมูลสินค้าเข้าระบบผ่านโทรศัพท์มือถือ เพื่อการติดตามสถานะทุกช่วงของการจัดส่งตั้งแต่ต้นทางจนถึงมือลูกค้า

2. ด้านแนวทางในการพัฒนาจากการวิเคราะห์ประสบการณ์ใช้งานจริงของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกแบบเหมาคันที่ใช้ในปัจจุบัน จากการใช้งานเทคโนโลยีในการบริหารงานขนส่งของผู้ว่าจ้างและของผู้ประกอบการเองพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคในด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ตของเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ, ในการนำเข้าข้อมูลโดยการสแกนเข้าระบบที่ไม่สามารถทำได้หากข้อมูลที่เป็นรูปรหัสแท่งเสียหาย และส่วนหนึ่งพบว่าไม่สามารถนำข้อมูลทั้งหมด

ที่นำเข้ระบบในระหว่างการจัดส่งมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาการทำงานได้เนื่องจากระบบดังกล่าวเป็นของผู้ว่าจ้างไม่ใช่ของผู้ให้บริการขนส่ง

3. แนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกทุกแบบเหมือนกันเพื่อให้สามารถใช้งานร่วมกันได้ ผู้ประกอบการทั้งหมดมีความเห็นตรงกันคือต้องการให้ใช้งานข้อมูลที่สามารถใช้งานผ่านระบบได้หลายผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการต้องการให้เก็บข้อมูลจากหลาย ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาศึกษาร่วมกันสร้างการร่วมมือกันในกลุ่มผู้ประกอบการเพื่อพัฒนาแอปพลิเคชัน เพื่อสามารถใช้งานร่วมกัน และส่งงานให้กันได้

อภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบเทคโนโลยีของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าด้วยรถบรรทุกขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่ามีผู้ประกอบการขนส่งจำนวน 12 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 80 ที่ยังไม่มีรูปแบบเทคโนโลยีในการวางแผนการจัดการขนส่งและไม่มีแพลตฟอร์มใด ๆ เป็นของตัวเอง แต่มีประสบการณ์ในการใช้เทคโนโลยีของผู้ว่าจ้างอันเป็นไปตามเกณฑ์ในการจ้างงานของผู้ว่าจ้างเท่านั้น ผู้ประกอบการขนส่งที่มีเทคโนโลยีที่ใช้ในการวางแผนหรือจัดการงานขนส่งสินค้าไม่สามารถนำข้อมูลมาใช้เพื่อนำวิเคราะห์ออกแบบและพัฒนาระบบบริหารจัดการขนส่งเองได้ และในการให้บริการกับผู้ว่าจ้างรายใหญ่มากกว่า 1 รายทำให้ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าต้องให้ระบบการทำงานหลายแพลตฟอร์มตามจำนวนผู้ประกอบการทำให้มีการทำงานที่ซ้ำซ้อน ในส่วนของการพัฒนาระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการบริหารจัดการขนส่งในกลุ่มผู้ประกอบการขนส่งสินค้าด้วยรถบรรทุกขนาดกลางและขนาดย่อม ยังไม่มีรูปแบบแนวทางเป็นของตัวเองแต่ทราบแนวทางการทำงานและต้องการมีการนำเทคโนโลยีแพลตฟอร์มมาใช้ในการบันทึกข้อมูลเพื่อนำข้อมูลมาใช้เพื่อปรับปรุงการทำงานใน

1. ด้านรูปแบบเทคโนโลยีวางแผนการจัดส่งของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกทุกแบบเหมือนกันพบว่าผู้ประกอบการขนส่งสินค้าด้วยรถบรรทุกขนาดกลางและขนาดย่อมมีการใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในการบริหารจัดการวางแผนจำนวนรถและการจัดส่ง การติดตามตำแหน่งรถบรรทุกจาก GPS และการกรอกข้อมูลเข้าระบบคอมพิวเตอร์เพื่อสรุปยอดค่าใช้จ่ายและค่าจ้างขนส่งและในกลุ่มผู้ประกอบการ ทำให้มีการทำงานที่ซ้ำซ้อน ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ทั้งหมดยังไม่มีรูปแบบของแพลตฟอร์มเพื่อการบริหารจัดการงานขนส่งสินค้าเป็นของตัวเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Virayothin (2018) ซึ่งพบว่าผู้ใช้งานแพลตฟอร์มบริการรับส่งอาหาร (Food Delivery) ให้ความสำคัญในเรื่องการใช้งานแอปพลิเคชันที่ออกแบบให้ใช้ง่ายและสะดวกสบาย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ผู้ประกอบการที่ให้ข้อมูลวิจัยทุกรายมีประสบการณ์การใช้งานเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการงานขนส่งในรูปแบบแพลตฟอร์มจากการให้บริการกับผู้ว่าจ้างรายใหญ่

ยกตัวอย่างเช่น DHL Express, Ezyhaul, J & T, Flash Express และ Homepro โดยส่วนใหญ่จะมีรูปแบบเฉพาะในการนำข้อมูลสินค้าเข้าระบบผ่านโทรศัพท์มือถือ เพื่อการติดตามสถานะทุกช่วงของการจัดส่งตั้งแต่ต้นทางจนถึงมือลูกค้า และแต่ละผู้ว่าจ้างจะมีระบบป้องกันไม่ให้เกิดการลงแอปพลิเคชันร่วมกันในโทรศัพท์มือถือเครื่องเดียวกันได้ ทำให้ผู้ประกอบการประสบปัญหาในการลงทุน เพื่อลดกระบวนการที่ไม่จำเป็นออกไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธรรินี มณีศรี และวันวิสา ด่วนตระกูลศิลป์ (2561) ที่พบว่าจากการปรับปรุงกระบวนการทำงานและการนำระบบบริหารจัดการขนส่งมาใช้สามารถลดกระบวนการทำงานที่ไม่จำเป็นออกไปได้ และสนใจในการนำเทคโนโลยีในการจัดการข้อมูลการทำงานที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิศิษฐ์ วัฒนานุกุล (2552) ที่กล่าวว่าระบบบริหารงานขนส่งหรือที่เรียกว่าระบบ TMS นั้นถือได้ว่าเป็นซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการแก้ไขปัญหาด้านการขนส่ง โดยจะช่วยในการบริหารเส้นทางการขนส่ง บริหารกองรถช่วยให้ข้อมูลต่าง ๆ ในการขนส่งสามารถแสดงออกมาเป็นรายงานได้ ดังนั้นจึงช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้บริหารสามารถวางแผนการทำงานได้

2. ด้านแนวทางในการพัฒนาจากการวิเคราะห์ประสบการณ์ใช้งานจริงของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกทุกแบบเหมาะคันที่ใช้ในปัจจุบัน จากการใช้งานเทคโนโลยีในการบริหารงานขนส่งของผู้ว่าจ้างส่วนหนึ่งพบว่าไม่สามารถนำข้อมูลทั้งหมดที่นำเข้าระบบในระหว่างการจัดส่งมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาการทำงานได้เนื่องจากระบบดังกล่าวเป็นของผู้ว่าจ้างไม่ใช่ของผู้ให้บริการขนส่ง ซึ่งประเด็นนี้เป็นแนวทางที่ผู้ประกอบการประสบปัญหาและต้องการพัฒนาโปรแกรมที่ตอบสนองการใช้งานขององค์กรและลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อนเนื่องจากมีการทำงานผ่านระบบแล้วควรจะนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนได้เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารงานขนส่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรวินัญญ์ ดีเจริญจิตพงษ์ และคณะ (2559) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการของบริษัทกรณีศึกษาบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ระบบสามารถจัดการข้อมูลผู้ใช้งาน ข้อมูลการขนส่งพัสดุให้บริการขนส่งพัสดุแต่ลูกค้าติดตามสถานะการขนส่งพัสดุ ยืนยันการขนส่งพัสดุ แสดงรายงานสรุปรายละเอียดการให้บริการ รายงานสรุปรายละเอียดการสูญหายของพัสดุ และแสดงรายงานสรุปรายรับที่ได้จากการขนส่งพัสดุ

3. แนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อผู้ประกอบการขนส่งสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยรถบรรทุกทุกแบบเหมาะคันเพื่อให้สามารถใช้งานร่วมกันได้ ผู้ประกอบการทั้งหมดมีความเห็นตรงกันคือต้องการให้ใช้งานข้อมูลที่สามารถใช้งานผ่านระบบได้หลายผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการต้องการให้เก็บข้อมูลจากหลาย ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาศึกษาร่วมกันสร้างการร่วมมือกันในกลุ่มผู้ประกอบการเพื่อพัฒนาแอปพลิเคชัน เพื่อสามารถใช้งานร่วมกัน และส่งงานให้กันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Davenport and Short (1990) และ Melville, Kraemer, and Gurbaxani(2004)

ที่มีความเห็นว่าเทคโนโลยีสารสนเทศจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยปรับกระบวนการทำงานและส่งเสริมความมีประสิทธิภาพของธุรกิจให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากระบบของบริหารการศึกษาในปัจจุบันไม่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างเพียงพอ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันกับผู้บริการรายอื่นในที่สุด โดยแนวทางแก้ไขนั้น จะเริ่มต้นด้วยสำรวจและรวบรวมความต้องการของลูกค้าเป็นลำดับแรก และนำข้อมูลที่ได้มาร่วมกันออกแบบโครงสร้างของระบบใหม่ โดยจะพิจารณาถึงแนวโน้มการเติบโตของธุรกิจ และเทคโนโลยี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าด้วยรถบรรทุกขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางการตัดสินใจเลือกใช้งานรูปแบบเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับกรณีการใช้งานของตน โดยพิจารณาจากรูปแบบและลักษณะของการใช้งานเพื่อออกแบบโปรแกรมบริหารจัดการจัดส่งที่ต้องกับความจำเป็นของธุรกิจได้ เช่น การออกแบบโปรแกรมเพื่อนำเข้าข้อมูลจำนวนมากอย่างง่าย และสามารถนำข้อมูลออกมาวิเคราะห์ได้ด้วยตัวเอง มีส่วนการทำงานของโปรแกรมที่สามารถติดตามสถานการณ์จัดส่งตามเวลาจริง รายงานผลการรับส่งเข้าระบบเพื่อการติดตามของฝ่ายบริหารจัดการจัดส่ง และลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการติดตามผลการจัดส่งเป็นรายบุคคล และสร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้าที่สามารถมองเห็นภาพรวมของกิจกรรมการรับ-ส่งได้จากการใช้บริการ

2. ผู้พัฒนาแพลตฟอร์มสามารถใช้งานวิจัยนี้เป็นแนวทางในการทำความเข้าใจผู้ใช้งานแพลตฟอร์มทั้งสองฝั่ง รวมถึงยังสามารถใช้ข้อเสนอแนะการพัฒนาแพลตฟอร์มเป็นแนวทางในการปรับปรุงแพลตฟอร์มให้ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานแพลตฟอร์มมากขึ้น โดยพิจารณาด้านลักษณะของการใช้งานและศึกษาอุปสรรคจากการใช้งานเพื่อออกแบบโปรแกรมบริหารจัดการที่แก้ปัญหาให้กับกลุ่มผู้ประกอบการที่ต้องการใช้โปรแกรมเพื่อพัฒนาศักยภาพในการให้บริการขนส่ง และตอบโจทย์ในการสร้างความร่วมมือกันระหว่างผู้ประกอบการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีในการบริหารจัดการขนส่งในฝั่งของผู้ใช้บริการขนส่ง เพื่อเข้าใจผลการปรับปรุงรูปแบบเทคโนโลยีและนำไปใช้มีผลที่ติดต่อฝั่งผู้ให้บริการหรือไม่ และประเด็นนี้ส่งผลต่อความจำเป็นที่ต้องปรับปรุงระบบเทคโนโลยีให้ไปในทิศทางใด

2. ควรมีการศึกษามุมมองของผู้พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการขนส่งเกี่ยวกับการกำหนดแนวทางในการพัฒนาว่ามีการกำหนดปัจจัยการพิจารณาอย่างไร และใช้กลไกใดในการรับฟังความต้องการจากผู้ใช้งาน

3. ควรมีการเก็บข้อมูลระบบและรูปแบบโปรแกรมเพื่อนำไปออกแบบเป็นโปรแกรมตัวอย่าง
เพื่อนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม. (ม.ป.ป.). **คู่มือพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการขนส่งด้วย
รถบรรทุก.** (ม.ป.ท.).

กองยุทธศาสตร์พัฒนาระบบโลจิสติกส์ สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2562).

รายงานโลจิสติกส์ของประเทศไทยประจำปี2561 ฉบับ กันยายน 2562

จิรวินัญญ์ ดีเจริญชิตพงษ์ และคณะ. (2559). **การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับระบบการขนส่งของ
บริษัทที่สหราชอาณาจักร จำกัด บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์**

เจียมใจ กองสุดใจ. (2555). **ความพึงพอใจต่อระบบ GPS ในการขนส่งสินค้า: กรณีศึกษาโรงงาน
ขนมจีนสามกongsจังหวัดภูเก็ต** ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ไชยยศ ไชยรุ่งเรือง และ ฐาปนา พงศ์ธนไพบุลย์. (2557). **ปัจจัยการตัดสินใจเลือกใช้ระบบติดตาม
การขนส่งสินค้าของ บริษัท ดี.ที.ซี. เอ็นเตอร์ไพรซ์ จำกัด.** (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต),
วิทยาลัยเซารัสท์บางกอก.

ธรีณี มณีศรี วันวิสา ด่วนตระกูลศิลป์ และ วัชรพล สิงหะเนติ. (2561). **การพัฒนาระบบสารสนเทศ
สำหรับการจัดการขนส่ง กรณีศึกษา: ผู้ให้บริการขนส่งสินค้า.** การประชุมวิชาการ
ระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 13 ประจำปี 2561. วันที่ 20 ธันวาคม
2561

นันทิยา ฝ่ายลุย และ รังสรรค์ เกียรติภานนท์ (2564) **การเปรียบเทียบแพลตฟอร์มขนส่งด้วย
รถบรรทุก: งานวิจัยเชิงคุณภาพ** บัณฑิตวิทยาลัยการจัดการและนวัตกรรม มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, วารสารรัชตภาคย์ ปีที่ 15 ฉบับที่ 42 กันยายน – ตุลาคม
2564-TCI กลุ่มที่ 1 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ค้นเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2565, จาก
<https://www.tci-thaijo.org>

วิศิษฐ์ วัฒนานุกุล. (2552). **การจัดการไอทีโลจิสติกส์.** กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

Adina, U., Intorsureanu, I., & Mihalca, R. (2007). **Criteria for the selection of ERP
software.** Informatica Economica, 11(2): 63-66.

American Production and Inventory Control Society [APICS]. (2017). **SCOR 12.0 Quick**

- Aussawakornnirangkool, P. (2019). *Adaptation of Thai Logistics Transportation Service Provider in the Digital Age*. **Journal of Humanities and Social Sciences, Rajapruk University**, 5(Supplement), 15-29.
- Banyongpisut, A., & Kanchanathaveekul, K. (2020). *The Success of Logistics Startup Business in Bangkok Area*. **Journal of Suvarnabhumi Institute of Technology (Humanities and Social Sciences)**, 6(1), 1–20.
- Davenport, T. H., & Short, J. E. (1990). **The New Industrial Engineering: Information Technology and Business Process Redesign**. Retrieved 11/10/2022, from <http://sloanreview.mit.edu/article/the-new-industrial-engineering-information-technology-and-business-process-redesign/>
- Kilic, H. S., Zaim, S., & Delen, D. (2015). **Selecting “The Best”ERP system for SMEs using a combination of ANP and PROMETHEE methods**. *Expert Systems with Applications*, 42(5): 2343-2352.
- Pongsakornrunsilp, S., Pongsakornrunsilp, P., & Parnphumeesup, P. (2019). *The Success Factors for Applying Digital Platform of Hotel Businesses in Krabi*. **International Thai Tourism Journal**, 15(1): 167–186.
- Putnuan, S. (2018). **Factors Affecting the Decision to Using Ranong Port Transport Service in Ranong**. In 26th International Conference on Innovations through Research Developments in Social Sciences, Humanities and Management Studies (IRDSSH) Full Paper Proceeding ANISSH-2018, 3(26), 215-218.
- Reference Guide**. Retrieved from <http://www.apics.org/docs/default-source/scor-p-toolkits/apics-scc-scor-quick-reference-guide.pdf>
- Saidi Siuhi, Judith Mwakalonge. (2016). *Opportunities and challenges of smart mobile applications in transportation*. **Journal of Traffic and Transportation Engineering (English Edition)** 2016; 3 (6): 582-592
- Suwansatawee, B. (2016). **Factors Affecting the Decisions on Choosing Logistics Service Providers in Food Business Entrepreneur in Bangkok Metropolitan Region**. Master of Business Administration Bangkok University.

Virayothin, P. (2018). **Factors Affecting Consumers in Making Decisions in Using Uber Eats Application for Food Delivery.** Master of Communication Arts Digital Marketing Communication Bangkok University.